

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A. - C.

S.

10. 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

R.35577
0087 - 32260
Part. to 33
M. 100 F

ANNALES TYPOGRAPHICI

AB ANNO M.D.

A D

ANNUM M.D. XXXVI.

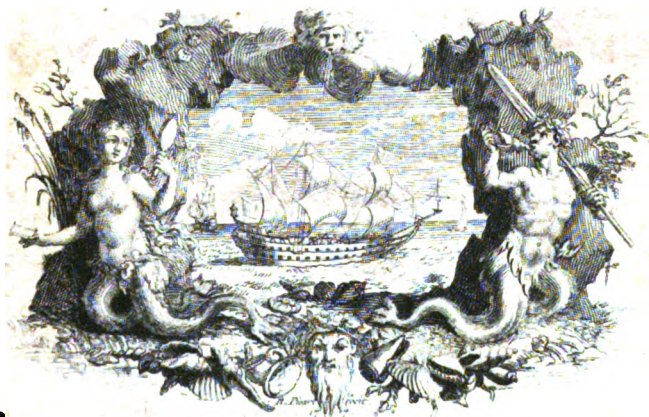
CONTINUATI.

Operâ

MICH. MAITTAIRE A. M.

TOMI SECUNDI

PARS PRIOR.

HAGÆ-COMITUM,

Apud { FRATRES VAILLANT,
 { ET
 { NICOLAUM PREVOST.

M. D. CCXXII.

Silva

A. N. A. L. S.

THE ROYAL CANADIAN MOUNTED POLICE

AT ANNO DOMINI

UNION

OF THE NORTH

OF

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

TO MY SECOND

PART

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

THE CANADIAN MOUNTED POLICE

ILLUSTRISSIMO PRINCIPI
GULIELMO CAVENDISH
DUCI DEVONIAE &c.
NOBILISSIMI PERISCCELIDIS
ORDINIS EQUITI

S. D.

MICHAEL MAITTAIRE.

INter illa mutua, quibus maximè constat humana societas, officia nullum sanctius esse arbitror aut solennius, nullum probo ingenuoque viro magis colendum, quàm justam beneficiorum acceptorum recordationem. Ut igitur tuum, ILLUSTRISIME PRINCEPS, nomen huic secundo Annalium Typographicorum Volumini præfigerem, me impulit, non vana & avidior meis Opusculis famam aucupandi ambitio; sed gratum publicè, quantum debiles meos conatus operâ tuâ promoveris, recognoscendi desiderium. Mecum non tantum, quicquid Librorum rario-
rum tua lectissima continet Bibliotheca,
* 2 sed

DEDICATIO.

sed tuum etiam de rebus litterariis iudicium, sæpe communicasti. In Librariis haud aliter atque in aliis opibus se res habet: accumulare, cupiunt plerique, & multis contingit; uti & impertire, tibi cum perpauca datur. Accedit ad hæc suavissimus conversandi, & quod rectius noveris, ultro impertiendi modus; candidus adeò & familiaris, adeò ab omni fastu alienus, ut in tam excelsa dignitatis gradu paucos inveniamus in colloquiis habendis tam faciles, pauciores in minutiis antiquitatis eruditæ discutiendis tam diligentes & paratos. Cum in summo rerum fastigio natus genium habeas tantæ amplitudini parem; nihil te indignum putas, quod virum decet litteratum: primumque non solum inter proceres sed & doctos locum meruisti. In te generis nobilitas & omnium rerum honestarum doctrina ita feliciter conspirant, ut, utra alteram magis ornet, dubitetur: te autem & honores ita geris, ut nemo non agnoscat animum his longè superiorem.

Illa

DEDICATIO.

Illa fanè est nobilitas , quæ , quicquid pervulgato naturæ ordine devolutum à maioribus acceperit , sibi asserit non avito sed suo jure & haud vulgari meritorum viâ ; stemmatâque suæ non tam domûs antiquæ decora quàm virtutis singularis præmia vendicat. Tuam igitur fortunam laudamus , eruditionem miramur , virtutem amamus. Opibus mores non tradidisse , his illisque litteras sociâsse , summi viri est : cujus exemplum majoribus præluceat , & patriæ prodest ; cujus utilitas nullis temporum vicibus excluditur.

Verùm Epistolæ hujus non est , in tuas , NOBILISSIME DUX, laudes longiùs exspatiari ; sed mihi meoque Opusculo te Patronum orare. Nulli certè Operi aptior quæsitus est Patronus. De Librorum antiquitate agitur. Eccui hæc familiariùs innotuit ? Quis in illis conquerendis diligentior , in dignoscendis sagacior , in legendis attentior ? Differitur de Viris suo ævo celeberrimis ; qui omni doctrinâ &

DEDICATIO.

virtute ornatissimi, familiis amplissimis nati, loco & honoribus insignes, cum rebus publicis tractandis, tum litteris promovendis incubuerunt. Cujus nomen tantis nominibus præfigam? Cujus fidei tot clientes honestissimos committam; ni-viri, iisdem disciplinis & moribus instructi; qui nobilitate generis & luminibus litterarum facem illis præferat; qui acri judicio cum summâ humanitate conjuncto præditus illorum meritum sciat expendere, suæ authoritatis potentiâ queat protegere? Minores haud decuit tibi clientes obtulisse; & ipsi minorem indignarentur patronum.

Haftenus alienam egi causam: mea nunc agenda est. Illi celebres viri, quorum Historiam in his Annalibus scribere aggressus sum, quibus utinam obtigisset Scriptor, qualem paravi Patronum! nullus dubito, quin gratiam facile per se & me tacente impetrent. Illis abunde est meritorum, & causa potior: mihi minimum, & causa multo infirmior. Mihi
igitur

DEDICATIO.

igitur quò infirmiores sunt vires , eò fir-
mius comparandum est præsidium : nec
mirum itaque , si ad te non modò cog-
nitorem harum rerum peritissimum , sed
etiam benevolum omnium , quæ & ma-
teriam ipsam satîs arduam & Scriptorem
satîs imbecillum impediunt , difficulta-
tum æstimatorem æquissimûmque judi-
cem confugiam.

Fas mihi sit , *Vir ortu , loco & titulis præ-
nobilis , animo & meritis nobilior* , illam , quæ
olim (nam juvat meminisse) in nobilis-
simo adolescente emicuit , indolem , nil
nisi magnum tunc promittentem ; nunc
in principe viro adultam , promissis in-
gentibus satisfacientem , plenâque luce
effulgentem , contemplari. Fas sit , sal-
vâ , quæ tuæ dignitati debetur , reveren-
tiâ , tibi in mentem revocare commune
quondam in eâdem Scholâ sub eodem
Præceptore contubernium. Fas sit , mag-
no quantumvis interjecto spatio , illam ,
quæ inter collactaneos esse solet , cogna-
tionem commemorare : & , per almam
nutri-

DEDICATIO.

nutricem, quæ nos educavit, Scholam;
per & optimi, qui nos instituit, Præ-
ceptoris memoriam, fidem tuam implo-
rare. Liceat, quem condiscipulum ali-
quando vocare mihi summo honori fuit,
eundem Patronum omni, quo par est,
obsequio & observantiâ colere.

Vale, PRÆSTANTISSIME PRINCEPS, te
DEUS OPT. MAX. bonis omnibus cumu-
let; diûque fospitem præstet, egregium
tuæ Patriæ Columnen & Ornamentum.

Londini. Calend. Novemb. 1721.

LECTORI S.

Sentio equidem, amice Lector, nihil esse iniquius, quàm ex primâ facie quicquam æstimare. Res longè aliter dat sese antè ac pòst quàm inceperis : nemo, quantum onus sit, & quid humeri valeant, satis intelligit, donec his illud incumbat. In construendis ædibus, sumptus persæpe & negotium summam rationum, quæ à principio fuerant institutæ, excedunt. Omnia ex intervallo brevi majora, ex longo minora cernuntur. Ego sanè, cum primùm hanc typographicam telam contexere meditarer, spatium non annuo longius eidem percurrendæ præstitueram. Ubi exorsus sum & paulò progressus, opus indies succrescere percepi; & prævideo, *currente rotâ, cum urceum instituerim, amphoram exituram*. Materiem totam intrâ unius Libri limites conclusum iri speraveram; & vix limen egressus Volumen implevi, alterum edo; nec iter mihi multò plus dimidio peractum est. Quò plura innotescunt, eò plura deprehendo à me ignorata; quò ulterius moveo pedem, eò latior patet campus: Et inter metendum, sub falce miror ipsam feraciùs & altiùs ad crescere segetem.

Ubique ferè gentium citò frequentari coepit Typographiæ studium; & ubicunque omnis litterarum non penitus exulabat notitia, Ars illa ipsiusque cultores fautoresque hospitium invenerunt & adjuvmentum. Tot & tam varia ex diversis passim prælis Opera prodibant chalcographica, ut eorum numerus iniri non possit; & si posset, tædiine plus nescio an voluptatis crearet legentibus; emptorésque ditaret magis an gravaret. Ea erat plurimorum illis temporibus Typographorum erudiitio, ut sua non solum edendis doctorum Virorum Operibus commodarent præla, sed ab iisdem etiam in familiaritatem consuetudinèque reciperentur. Effecit ista animorum inter utrosque studiorumque amica conjunctio, ut, dum illorum Historiam persequor, horum etiam ex magnâ parte Vitam cogar describere. Frequentes, quas ad se invicem de litterariis rebus dabant, Litteræ sæpe sunt admiscendæ;

dæ; mutuúmque ~~istud~~ commercium. his *Annalibus* multam & miscellaneam rerum, quas in tantam molem excrescere potuisse minimè putaveram, & sine Operis ipsius detrimento omittere nequiveram farraginem intulit. In tam multiplici varietate (cùm enim in nullo uno Scriptore omnia hujusmodi collecta occurrerent, distracta ex variis varia corrigere necesse habui) difficillimum est certum ordinem exactamque methodi (quam *Annalium* scriptura postulat) rationem servare. Multorum, qui eadem ætate floruerunt, Typographorum, illustriorum præcipuè, Vita non simul construere, & eadem (ut ajunt) *fidelitè duos parietes dealbare*, sed singulos seorsim tradere commodius duxi, ne res magis confundere viderer, quàm tractare. Hinc crebrò evenit, ut, dum unius Typographi Vita me tenet occupationem, longius provehar; & alter illi coætaneus nec minùs clarus me postea revocet, & jubeat iter confectum remetiri; cùmque cogar sequi, quò trahunt singuli retrahuntque, sæpius interrumpatur *Annalium* filum, nec possit æquabili semper temporis tractu procedere.

In Librorum Catalogis, quos his *Annalium Typographicorum* Voluminibus infero, nolo, Lector, expectes perfectum omnium, qui ubique ab omnibus excusi prodierunt; Codicum Indicem. Huic, sanè nescio, quis sufficiat operi; in quo absolvendo Scriptorem (si, quod vix credo, reperiri possit, cui cunctas & publicas & privatas Bibliothecas in toto terrarum orbe dispersas attentissimè evolvere licuisset) tempus, charta, patientia deficerent. Ego sanè meam inscitiam lubentissimè hìc agnosco. Novi eruditæ causam fore conquerendi, multas imò & præcipuas notabilésque à me Editiones fuisse prætermisissas. Sed hanc materiam exhaustiendi, vix (ut dixi modò) ullarum; pro dignitate aliquatenus ornandi, non mearum est virium. Necessariam harum rerum cognitionem mihi non permisit ignobilis meæ vitæ obscuritas, nulla in exteris (quod semper percupivi, & adhuc percupio) Regionibus peregrinandi occasio; & non satis liber & frequens Bibliothecarum insigniorum aditus: quâ de causâ eò majorem habeo

habeo gratiam iis , qui mihi illam libertatem benignius indulserunt.

Quoniam enim librariæ suppellectilis , maxime si & rarior fuerit & copiosior , usum non privatum duntaxat (quasi aliarum viliorum plerarumque mercium monopolium) sed publicum esse oportet ; Bibliothecarii munus explere haud sanè quilibet poterit. In eo nimia esse nequit eruditio ; desiderari non debet universa penè in omni genere Librorum peritia ; assidua & ferè unica in curandà , cui præest , Bibliothecà attentio ; summa in philobiblis excipiendis comitas sermonisque affabilitas ; prout cum illis , quicquid noverit , communicandi , quosque Libros exquisitiores sciverit , commons-trandi desiderium. Huic per familiaris sit usus Linguarum eruditaram ; antiquarum & recentium : quod facilius cum viris ex omni gente doctis & præsentibus & absentibus possit versari. Latine præsertim calleat cum scribere tum loqui : Quod quicumque nescierit , quicquid aliàs jactet & sibi arroget , frustra Litterati nomen ambiet. Quod enim multifaria lectio , & Authorum pervolutorum notitia , nisi inde limatior acquiratur stylus ? Nequicquam cibus quantumvis lautis vescimur , nisi hinc melior fiat valetudo. Omnis à Bibliothecario absit superbia , fastus , & frontis asperitas. Meminerit is Musas Gratiis esse affines ; seque gazis hisce litterariis præponi , non uti *Hesperidum* Hortis Draconem , qui adeuntes limine summoveat , vultuque severiore arceat ; sed qui & inspiciendi avidos admittat , & modestiores invitet. Hunc totum possideat Bibliotheca , nec ab hac abstrahat quodvis aliud negotium : Hunc ornet (ut paucis omnia complectar) conjuncta cum summâ humanitate & suavitate morum , exercitata multo usu & consummata studiorum omnium liberalium doctrina.

Me neutiquam puto à meo proposito abiisse , qui Bibliothecarium descripserim ; hujusmodi enim viris potiores nancisci administratos & adjuutores Typographia non potest. Illius sanè Artis negotium si vellemus rectè administrari , nec (uti nunc dierum in locis compluribus pessima invaluit consuetudo)

do) perfunctoriè transigi, huic tractando manus admove-
 Correctores oporteret, in quibus non minor, quàm quæ re-
 quiritur in Bibliothecariis, eluceret doctrina. Sic olim Cor-
 rectorem egit JOANNES ANDREAS Episcopus *Aleriensis*
 Apostolicæ Bibliothecæ Secretarius. Sed necessariis, neque
 quidem exiguis, sumptibus ideóque patrocínio magno & re-
 gio opus est, quale aliquando fuscipere soliti sunt viri Prin-
 cipes & Litterati. Res itaque angusta, rarúmque patrocínium
 effecit, ut apud nos plerumque languescat Typographia, &
 ob Scriptorum utilium penuriam, aut nugis aut pestilentibus
 Libellis emancipetur.

Rem præterea rei librariæ amatoribus perquam gratam &
 utilem facerent insignium Bibliothecarum Præfecti, si earum
 Catalogos emitti curarent. Illis hoc non modò haud indig-
 num sed & valde necessarium incumbit negotium, ut thesau-
 ri, quibus fervandis præponuntur, orbem non omnino la-
 teant litteratum; ut ab iis, quorum jus penès paucos situm
 est, ad omnes, quoad queat, uberrimus redundet fructus.
 Fateor ingentem passim in manibus versari omnigenorum Ca-
 talogorum copiam: quoniam verò in plerisque perfecta & in-
 tegralia non habetur singulorum Librorum notitia, ex iis vix
 unus aut alter curiosorum votis satisfacit. In Catalogo con-
 scribendo (quod quidem non ita facile) Codicem unum-
 quemque (quantum fieri potest) sic repræsentari opus est &
 circumstantiis requisitis definiri, ut Lectori sub ipsis oculis
 fisti coràm videatur. Quisquis autem hujusmodi Operis fata-
 gerit, ei non tantùm multum tædii & laboris devorandum,
 pertinax adhibenda industria, sed minimè vulgaris conferenda
 ad hoc propositum in evolvendis Libris iisque (quotquot huc
 spectant) omnibus examinandis exercitatio. Frustra id ag-
 grediuntur, qui titulo tenus duntaxat sapiunt; quoniam sin-
 gulas in aliquibus paginas, ut quid complectantur (quod non
 semper ex impresso titulo patebit) scias, attentè percurrisse
 intererit. Variæ contexendorum Catalogorum methodi ad
 tres commodè reduci possunt; 1. juxta annorum seriem;
 2. juxta rerum in Scientias Artesque distributarum rationem;
 3. juxta

P R Æ F A T I O.

v

3. juxta Authorum nomina alphabeticè disposita. Illam in meis *Annalibus*, utpote eorum instituto magis convenientem malui: harum verò alterutram plerique Bibliothecarii secuti sunt.

Ad Catalogum rite construendum, præter ordinem certum quendam, qui in Codicum dispositione servandus est, requiruntur alia compluria.

Unicuique Libro adscribendus est is Titulus, ex quo dilucidè & compendiariò liqueat, de quo, quâ Linguâ, quò Authore, Interprete, Recognitore, & (si addita sit) quâ Editione, ibidem agatur. Nunquam oportet negligi, quâ impressionis formâ (fol. 4.to 8.º 12.º &c.) quo characteris genere (*Romano, Italico, Gothico, &c.*) quo Typographo, aut Bibliopolâ, quo tempore, in quâ Urbe, prodierit. Multi occurrunt, imò ex insignioribus, Catalogi, qui, quòd ex his nonnulla omiserint, fiunt eò minùs utiles; Lectorique scrupulum sæpe injiciunt, qui non, nisi ex Librorum inspectione, possit eximi. Novi equidem me, licèt labori minimè pepercerim, fuisse in pluribus nimis indiligentem; & Characteris genus (quod dolet) malè à me prætermisum. At utinam illud unum esset, in quo à me fuisset erratum!

Typographis quibusdam celebribus fuit haud infrequens consuetudo Librorum in suis Officinis exeusorum venaliùmque Catalogos divulgare; quorum plurimos (inventu quippe raros) his *Annalibus* inferam. In illis autem plerisque Impressionis annus, quem scire nunc maximè interest, siletur; pretium verò, cujus notitiâ ullo absque damno potuimus carere, singulis adnectitur. Istos enim suæ Officinæ Indices imprimendi non alia iis erat causa, quàm ut empturientibus, librariæ merces quales essent, & quanti prostant, innotesceret; suisque tantùm inpræsentiarum contemporaneis, nullâ interrim posterorum habitâ ratione, consulebant. Illos tamen nolui à meis desiderari Lectoribus, quibus, quid à tam illustribus Typographis excusum fuerit, nòsse (licet celentur tempus) non omnino ingratum fore arbitror.

Hujusmodi Librorum Indices nulli mihi ante annum 1500.

in primævis Typographiæ temporibus occurrerunt præter illum, quem Episcopus *Aleriensis* supplici ad Xyst. III. (*) Epistolæ *Germanorum* Typographorum nomine subjecit. Ibi nullus Libris singulis adnotatur Impressionis annus; nisi quod certum sit omnes ante 1472. quo data est Epistola, prodidisse. Exemplarium, quæ ex singulis excusa sunt, numerus (ut quantos sumptus fecerant, inde conjiciens Pontifex ad levandam ipsorum penuriam fieret proclivior) adnotatus est. Nobis certè Exemplarium (si numerum adjungere posterioribus Typographis libuisset) utilior foret quàm pretii notitia, quoniam ex Exemplarium aut copiâ aut paucitate conjectare licuit, quinam Libri aliis rariores & majoris æstimandi essent. In (**) nonnullis Indicibus (quod quidem ad deprehendendos Librorum defectus valde conducit) chartæ numerantur.

Antequam hanc Præfationem (longiorem sanè quàm volui, sed res alia aliam trahit) claudam, est non nihil, quod à me omissum nolim. Mihi (neque id injuriâ) gratulor, meisque Lectoribus ingentes habeo gratias, primum meorum *Annalium* Volumen, licèt erratis plurimis oneratum, non tamen malè acceptum fuisse. Gaudeo etiam Bibliopolis fratribus, *Paulo & Isaaco VAILLANT*, viris mei amantissimis & mihi meritò charissimis (quorum damno ab isto meo Opusculo impensè metuebam) rem non infeliciter cessisse. Alterum hoc, quod præ manibus habes, Volumen non priùs audebam prælo committere, quàm de prioris jam penè (ut audio) distracti fortunâ sollicitus esse desissem. Non autem sum meorum debiliū conatuum æstimator adeò cæcus ac prætenuis, ut non intelligam, eas lucubrationes non ob meriti, quod sibi atrogent, quicquam, sed materiæ, quam tractant, gratiâ unicè placuisse. Ea enim nunc ferè universa convalluit Librorum *ante-quinngenorum* opinio, ut præ illis reliqui omnes contemnantur. Ex quo antiquariæ illæ Editionum merces requiri ubique & *Sosis merere æra* coeperunt, tanta *transit mare* huc ad nos advecta eorum seges; adeo nullus vel intimus non penetratur angulus, nullæ non perreptantur tabernæ,

(*) *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 48. 49. 50.

(**) Vide *GESNER. Pandect.*

bernae, plateae, gymnasia, latebrae; tot in lucem protrahuntur hactenus incognita Volumina, pleraque vermiculorum dentes passa, caripsa, interlinearibus glossis oblitterata, sola veritate spectabilia; tot, inquam, quotidie confluunt, ut absque prior esset, (quod cum & ratione & fide majus, nec modum, nec fines certos norit, emptores non nisi marisipius bene nummaris onustos admittit) metuendi foret causae, ne rursus evilescerent, & ad antiquum pretium reciderent ad pauperiorum etiam Scholasticorum forulos pervenirent. Non autem id ago, ut antiquitatem impotens oblatrem, meque opinioni receptae, magistelli instar ineptientis, opponam; ac honorem vetustatis auctoritati debitum elevern. Contendo nihilominus, his, ut & aliis rebus, pretii plus nimio statui posse; ideoque id intra quosdam limites esse coercendum, nec arbitrio quorundam, qui nil aliud quam lucrum spectant, Bibliopolarum permittendum. Inter Editiones quadringenas, variis est dignitatis delectus, neque omnes in eodem loco sunt habendae; in primo, quae propius absunt ab Artis inventae temporibus; & ex his, quae ex ipsis Manuscriptis expressae Manuscriptorum vice fungi queunt. Inter primarios Typographos, aliae alios commendant dotes. FAUSTUM & SCHOEFFERUM veneramur, quod reliquis praeiverint. SWEYNHEIM & PANNARTZ & HAN & *Spirenses* fratres suis Libris auctoritatem addunt, quod ad ipsorum plerumque Autographorum fidem sint conformati. NICOLAUM JENSON, licet suas Editiones non semper ex Manuscriptis, sed aliquando ex Codicibus prius apud *Romanos* illos impressis effingeret, ob characterum elegantiam, qua caeteros omnes facile superat, suspicimus. Typorum nitor solidae laudis multum amittit, nisi adsit corrigendi cura, quae sub Typographiae primordiis erat maximè necessaria, quod Artifices nondum Artis magistratum adepti ad errata committenda proniores essent. In aliquibus primævis Libris Lectorem non raro offendit mendorum copia, in plerisque neglecta interpungendi ratio. Principes ergo verè mihi videntur Editiones ab Officinis profectae, quibus Correctorum & Recognitorum non deerat diligens-

lignitia, eo tempore elucubratae, quo Ars critica, cujus auxilium in erroribus eliminandis verâque Manuscriptorum lectione eliciendâ præcipuum spectatur, penès doctos erat & modestos, necdum ab istâ homuncionum gente exercebatur, quorum imperitia major sit nescio an audacia; qui crudas suas conjecturas quodam magistrali (ut ita dicam) tristis supercilii fastu, posthabito omnium eruditorum judicio, in textum obtrudunt; veterumque Authorum Opera tot vocum monstris contaminant, ut, si revivixerint, sese ipsi & sua vix agnoscerent.

Laus ea, quæ Typographis primævis & eorum Libris tribuitur, non debet eò assurgere, ut nulla posterioribus sit reliqua. Nemo inter eruditos veterum ante 1500.^m annum Editionum admiratione usque ad eò insaniet, ut multis, qui deinceps in variis *Europæ* partibus extiterunt, Typorumque pompâ & correctionis studio plerosque præeuntium vicerunt, famam derogat. Invenies, Lector, post 1500.^m annum Typographos, quorum gratiâ hoc alterum *Annalium* Volumen non minùs, quàm prius, gratum fore spem mihi, nec dubiam, facio. Vale itaque, & erratis, quæ per ignorantiam aut indiligentiam à me profecta sunt, pro tuâ, quam sensi hætenus, benevolentia perge porro agnoscere.

HANC de primâ Typographiæ inventionis Epistolam, quam meis ut ANNA-LIBUS inferam rogatus, ex Autographo, ut mihi in manus oblatum est, fideliter exscriptam, ad prælum transmissi, in alium locum rejicere maluissim, si æquè liberum in aliena ac in mea Opera jus fuisset. Multa à me passim deinceps in rem Typographicam animadversa ad APPENDICEM hîsce demum Voluminibus successuram amandare statui: nolui autem, quod ab alio scriptum meæ fidei mandatum est, procrastinare. Hanc igitur Dissertationem, licet ad hujus secundi Voluminis institutum minimè pertineat, ita tamen excudendam seorsim curavi, ut unâ cum quolibet alio Volumine pro Lectoris arbitrio in quolibet loco compingi possit

CONJECTURA VEROSIMILIS

DE PRIMA

TYPOGRAPHIÆ INVENTIONE.

Viro nobilissimo, tam antiquâ profapiâ, quàm
multiplici doctrinâ spectabili,

HUGONI WROTTESELEIO
Armigero, Hospitii *Lincolniensis* Socio dignissimo,

S. P. D.

JOHANNES TOLANDUS.

SI minùs expectationi, tamen postulationi tuæ, quæ mihi pro imperio est, satis me hodie facturum spero. Locus itaque ad *Artem Typographicam* quoquo modo spectans, quem tibi dixi à me in Cicerone annotatum, sic se habet in Capite vicesimo (sicuti distinguunt recantiores) *Libri secundi de Natura Deorum*; ubi BALBUS Stoicus contra VELLEIUM Epicureum, sequentibus argumentatur verbis: Hic ego non mirer esse quemquam, qui sibi persuadeat, corpora quædam solida atque individua vi & gravitate ferri; Mundumque effici ornatissimum, & pulcherrimum, ex eorum concursione fortuita? Hoc qui existimet fieri potuisse, non intelligo cur non idem putet, si innumerabiles unius & viginti formæ literarum (vel aureæ, vel quales libet) aliquò conjiçantur; posse ex his in terram excussis An-

* *

nales

nales ENNII, ut deinceps legi possint, effici: quod, nescio, ane in uno quidem versu possit tantum valere fortuna. Huic argumenta neque veri bilum, neque solidi, ab Epicureis reponi poterit: Sed alia nunc res agitur.

Conferamus igitur hanc Tullianam pericopen cum usitatâ Imprimendi ratione, rebus utrinque & verbis breviter expensis. Typi illi, quibus Libri ab anno circiter 1445. excuduntur, metallici sunt & fusiles, ex mixtura nimirum plumbi, stanni, & ferri vel æris, constantes. Vulgò vocantur Formæ literarum, ex hoc ipso CICERONIS loco captatâ procul dubio nominis occasione. Et quidni exinde (sicut ego quidem suspicor) res ipsa suggeri primum potuisset vel JOANNI GUTTEMBERGIO Argentoratensi, vel JOANNI FAUSTO Moguntino, vel LAURENTIO COSTERO Harlemensi; vel, ut uno verbo dicam, cuivis alii viro sagaci, & experimentorum non incurioso? Nam de primo Inventore nihil ego definio, nec litem istam meam facio. Sermo mihi tecum est de prima idea, quæ huic Inventori sese obtulit, quamque è CICERONE haustam perquam probabile arbitror. Multò pressius & clariùs ad rem Typographicam faciunt innumerabiles illæ omnium Alphabeti literarum formæ metallicæ, quales aureæ sunt, vel adhuc cum CICERONE nostro quales libet (quasi ligneas insuper innueret) quàm locus ullus, qui ex antiquioribus citari possit, alius.

Interea tamen, si non ab invicem separatæ exhiberentur hæ Ciceronianæ formulæ metallicæ, more planè hodierno; ego cum nonnullis, inter quos OSORIIUS Lusitanus & JOVIUS Italus, potius credidissem Typographiam per PAULUM Venetum, aut alium quemlibet, acceptam à Sinis: quorum tamen Imprimendi ratio, ut sanè antiquissima, sic à nostra tota aliena est. Diversitas (inquam) hæc, & illæ formæ literarum innumerabiles, me aliò trahunt, adeo ut Sinarum patroni re ipsâ, quod validissimum est argumenti genus, confutari videantur. Si huiusmodi quidpiam ab iis acceperunt Gentes Occidentales, illud Chalcographia, non Typographia, fuit.

Ipsa denique locutio imprimendi literas apud TULLIUM occurrit, in Capite decimo tertio Libri primi de Divinatione. Sed minimè timendum est, cum celeberrimo PETRO LESCALOPERIO, ne ex huiusmodi locis adolescentes sibi persuadeant, cognitam fuisse (a) Romanis Typographiam: cum indè solummodò concludendum sit, uti egomet nunc concludo; nimirum, quod si huius Inventi suggestio ab ullo antiquorum manaverit, ea CICERONI imprimis tribuenda videatur.

Ceterum, ne Sinas tam subito dimittam, facile potuissent in eorum Imprimendi modum incidere Europæi, si nullus unquam (quod de nullo me-

berck

(a) In CICER. de Nat. Deor. Lib. II. Sect. 93.

(b) Ori-

bercle constat) eum in Europam advexisset. Ex usu quippe quotidiano idem aliquibus in mentem venire non res erat usque quaque insuperabilis, neque tam ardua: nam ab omni retro tempore, post literas repertas, ferro calorato (ut cum (b) ISIDORO sic loquar) notas pecoribus inurebant eorum magistri, quod à (c) COLUMELLA caractere signari vocatur; quæ voces, Notæ scilicet, Characteres, & Signa, in sermone Typographico jamdudum usurpantur. Longo ante COLUMELLAM & ISIDORUM intervallo, Virgiliani (d) Pastores,

Continuòque Notas, & Nomina gentis, inurunt.

Nomina verò, nisi per literas, signari non video qua ratione fieri possit. Arator, apud eundem (e) VIRGILIUM,

Aut pecori Signum, aut Numeros impressit acervis:

Qui modus Imprimendi ex Anulis itidem signatoriis addisci potuisset, quum, dicente (f) FESTO, signare significet modò scribere, modò Anulo signa imprimere, modò pecora signis notare. Sed, ut verum cum Scholasticis barbarè dicam, à posse ad esse non valet consequentia; cujus ef-

fati tot extant demonstrationes, quot sunt Inventiones novæ.
Verum enimverò non omnino à Scopò nostro alienus est locus quidam, in PRO-
COPII Historia (g) Arcana, insignis certè ac memorabilis; quem hic integrum,
è Græco in Latinum ab ALEMANNO versum, adducere libet. Tempore
deinde procedente (inquit ALEXANDER Scriptor) magnam is [JUSTI-
TINUS] consequitur potentiam, prætorianis militibus præfectus ab
ANASTASIO Principe; qui, ubi fato concessit, eâ fretus JUSTI-
NUS præfectura capessivit Imperium, fenex jam licet capularis: &
quod Romanis antehac non evenit, adeo literarum experts, &, quod
scribitur, Analphabetus, ut cum fui soleat Nominis apices libellis
indere Princeps, cum quid imperat faciendum; ipse neque impera-
re, neque compos esse posset rerum gerendarum, sed PROCLUS,
qui officio Quæstoris fungebatur, eique affidebat, omnia faceret pro
arbitrio. Verum, ut aliquod Imperatoris manus extaret argumen-
tum, à Magistratu, qui id muneris habet, excogitatum hoc est.
Tabellæ lignæ perpolitæ formam quatuor literarum, quæ legi La-
tinè possint, incidendam curant; eâque libello impositâ, calamus
(h) colore imbutus, quo scribere mos est Imperatoribus, huic Prin-
cipi tradebatur in manum: quam alii præhensantes ducebant, circum-
agebantque calamum per quatuor illas literarum formas, nempe sin-
gu-

(b) *Orig. Lib. XX. Cap. ult.*

(c) *De re Rustica, Lib. XI. Cap. 12.*

(d) *Georgic. Lib. III. vers. 158.*

(e) *Ibid. Lib. I. vers. 263.*

(f) *In voce Signo.*

(g) *Pag. 23, Edit. Lugd.*

(h) *Color iste non Atramentum, sed Purpuramentum fuit; sive Encaustum Imperatorum, ex Murice factum vel Cinnabari.*

gulas tabellæ incisuræ; atque ita demum, iis ab Imperatore literis reportatis, recedebant.

Videas hic quatuor literarum formas (nempe IVST.) colore aliquomodo imbutas, vel regendo potius calamo idoneas: non impressas autem chartæ, neque chartam iis superinductam aut superimpositam. Quid si hoc factum fingas, hodiernam tamen Imprimendi ideam neque expressisset neque suggessisset. Id liquidò præstant, Et ipsis quasi oculis subjiciunt (ut satis indicavi superius) CICERONIS formæ literarum innumerabiles, metallicæ, fusiles, mobiles; quod conicere me, non verò affirmare, semper queso memineris. At ne res per se clara nimis luce reddatur obscura, verbum super hoc argumento non addam amplius. Vale.

ANNA-

ANNALES TYPOGRAPHICI.

EX quo antiquissimum litterarum usum humana primùm exco-
gitavit solertia, nil ferè deinceps repertum puto, quod vitæ
commerciis faciliùs exercendis rebùsque quibusbet citiùs &
certiùs expediendis magis conducatur, quàm artificiosa litteras
in plura quotvis Exemplaria per mobiles metallicos characteres trans-
mittendi ratio. Inventi utriusque originem exquirenti occurrunt
pleraque dubia & incerta: neque sanè mirum est de primo littera-
rum effingendarum Authore ambigi, quarum notitia Mundi ipsius
primordiis aut coæva aut non multò posterior habetur; cùm de pri-
mo imprimendarum Inventore (sæculis nondum adhuc tribus elap-
sis) omnia fidem habeant adhuc ambiguam, nec sint fixa satis &
explorata. Typographiæ ortum, quantum licuit per tenebras illius
incunabulis offusas & à nullis Scriptoribus (quorum alii dubitanter
scribunt, alii litibus & convitiis in alios intentandis indulgent, om-
nes aliquà ex parte discrepant) penitus remotas, in primo horum
Annalium Volumine disquirere magis quàm definire conatus sum.
Ars ipsa sub suis primordiis sese omnium aspectui subtrahere, suo-
rùmque mysteriorum notitiam inter paucissimos eorum conscios con-
tinere sollicitè cupida, lucem penè refugiebat, nilque magis cave-
bat, quàm neque emissarii in novi tentaminis suspensionem adducti
Artificum primorum laudem & lucrum invaderent. Cura tamen il-
la omnis & diligens quantumvis, quæ adhibebatur, cautio frustra
fuit. Ars enim, quam Deus non paucorum sed universi orbis litte-
rati commodis nasci voluerat, non diu inter primos ipsius Magis-
tros substitit conclusa. Arctos unius (quodcunque illud, de quo
disceptatur, fuerit) Oppidi limites indignata, citò *Europam* per-
vasit; seque à *Germanis Belgisve* captivam teneri dolens, effractò quâsi
carcere, cum *Italibus, Britannis, Gallis*, sua generosè participavit be-
neficia: suàmque, quæ Scientiis Artibusque renascentibus alma af-
fulgebat, lucem, minùs communem, quàm illam, quâ omnes frui-
mur, diurnam, noluit. Quot tum subito ex antiquis optimæ notæ
Scriptores ab inferis ad superos revocati, face elatâ, spissam crassæ
ignorantiæ caliginem dimoverunt! Quot eruditæ vetustatis Opera;
pulvere, quo squallebant cooperti, deterso; scriniis, quibus additi
raris tantùm inserviebant, locisve aliis, ubi ignoti adibant pereundi
discrimen, reclusis; mucidis & semel Membranarum manuscripta-
rum involucris ligamentisque excussis; publici jam juris facta, per
chalcographicos typos litterariæ libertatis vindices & assertores, e-
micuerunt tandem è latebris educa, & in omnium studiosorum ma-

nus venire gestierunt ! Tantos porrò progressus à 1457.º (quo primo Librum temporis notà signatum è prælo prodissè accepti) anno, intrà spatium vix quadragenario majus, fecit Typographia, ut ante exactam 15^{am} Centuriam Authores principes ex Græcis celebrioribus plurimos, ex Latinis omnes penè, & nonnullos sæpius procuderit. Tot eâ in re labores illud sæculum exhausterat, ut videretur subsequenter ferias indixisse, & nil ultrà reliquisse, nisi ut otio & partis fruerentur. Sed Ars illa vivida, & ignobile otium perosa, reperiendi semper, in quo se usque utiliter exerceret, avida, cessare nesciebat, dum essent Libri, quos vel antea prolatos sive emendandi seu augendi studio ad iteratas præli curas vocaret, vel nunquam hactenus notos emitteret. Hanc itaque Editiones aut priscas repetendi aut novas edendi provinciam alacres susceperunt Typographi : inter quos pro virili manus impigras admovent FROBENIUS & ALDUS MANUTIUS; operi, quod jampridem occœperant, continuando minimè impares. De his agentem me interceptit, quem primo horum *Annalium* Volumini statueram, finis. Commodum nunc duxi secundi hujus, quod aggredior, Voluminis initium ducere ab illis, quorum mentionem in primo illo inchoatam abrumperé coactus fui.

Resumam itaque JOANNIS FROBENII jam antea in præcedenti Volumine commemorati mentionem, quam * ibi receperam me in hœc profecturum. FROBENIUS tanti ab ERASMO æstimabatur, ut hic plerasque suas (a) lucubrationes illius prælo committeret. Nec minoris suâ interesse tunc putabant litterati, cui Typographo suorum laborum foetus edendos commendarent, quàm Mercatores, cui collybiistæ suos concrederent nummos. Inter stupenda hujus Theologi Opera, Novo Testamento Græcè cum Latinâ Versione evulgato primas defero. Hæc Editio, cujus copiam sibi fieri jampridem tantopere cupiebat (b) FROBENIUS, (c) quater ipsius

* Pag. 221.

(a) Joan. Slebta COSTELECIUS ERASMO in Epistol. datâ 1519. 10. Octob. *Omnes libros tuos, quoscunque scripsisti, & Basileæ Joanni FROBENIO, viro docto & in Arte chalcographicâ Dadaleo ingenio prædito, imprimendos dedisti, habeo.* — Vid. Epistol. ERASM. (Edition. Lugduno-Batav. ann. 1706.) p. 502.

(b) RHENAN. in Epistolâ ad ERASMUM Basileâ 17. April. 1515. datâ — *Petit FROBENIUS Novum abs te Testamentum habere, pro quo tantum se daturum pol-*

licetur, quantum alius quisquam — & 30. April. 1515. Vid. pag. 1537., 1538.

(c) Ann. 1516. 1519. 1522. (1) 1527. ERASMUS in Epistolis secundam suam N. TESTAMENTI Editionem videtur primæ longè prætulisse. Sic ad Bilibald. PIRCKHEIMER. 2. Nov. Ann. 1517. (pag. 268.) *Novum Testamentum quod pridem Basileæ præcipitatum fuit verius quàm editum, re-texo, ac recudo; & ita recudo, ut aliud opus sit futurum. Absolvetur, ut spero, intrâ quatuor menses.* Et ad BARBIR.

2. De hac postrema Editione ERASMUS ad CARONDILETUM scribens Basl. 1526. — FROBENIUS rursus orsus est Nov. Testamentum — pag. 952.

ipſius prælo ſubjecta eſt ; (a) multasque vigiliis ac ſudoribus ERASMO conſtitit (b). Caſtigandi munus obierunt (c) JOANNES OECOLAMPADIUS , (d) NICOLAUS GERBE-

LIUS

2. NOV. 1517. *Novum Teſtamentum pulchre proceſſit , alſolvendum intrâ tres meſes.* ERASM. in Apolog. 4. Editioni præfix. LAURENTIUS VALLA *ſeptem bonæ fidei Codices ſe ſecutum fuiſſe teſtatur.* Nos in primâ recognitione quatuor Græcis adjuſi ſumus, in ſecundâ quinque ; in tertiâ præter alia acceſſis Editio Aſulana (ſeu Veneta 1518.) ; in hac quartâ præſto fuit & Hiſpanienſis (ſeu Complutenſis).

(a) Jo. FROBENIUS Lectori. (in ſecund. Edition. 1519.) *Quemadmodum hanc poſterioſem Editionem accuratiùs multò recognoviſſet & copioſius locupletaviſſet CAMILLUS ille rei litteraria tam ſacra quàm prophana DES. ERASMUS Roterodamus Compater noſter , ita de bonis atque aded Chriſtianis omnibus & omni poſteritate meritus , ut ille quondam de Romanis & ſuo ſeculo tantum ; ſic & nos operam dedimus , ut caſtigatior & nitidior in lucem prodiret , ac quantum ad nos etiam attinet , priorẽ longè vinceret. Sed enim fuiſſet illi ſoli quicquid laboris erat , exhuriendum ; inſpiciendi veterum Interpretum Codices , Exemplaria Græca conferenda , annotanda multa , mutanda quadam , adjicienda plurima , videndum quid hic ſecutus , occur ab aliis ille diſſentiret , ad ſingulas denique ſyllabas ſerè ſubſiſtendum , & in minutiis heſitandum. Qui labor tantum habet moleſtiæ , tantum tædii , &c. Editio 2. abſoluta fuerat anno 1519. menſe Martio. Eodem hoc anno 17. Octob. ad JOANNEM Episcopum Roſſenſem ERASMUS Lovanii dedit Epistolam (Vide ERASM. Epistol. p. 511.) in quâ leguntur hæc : FROBENIUS minatur ſe rursus excuſurum typis *Novum Teſtamentum* — Hinc conjici poteſt , quàm vendibilis fuerit ſecunda illa Editio , cum intrâ ſemestre ſpatium Typographus tertiam meditaretur.*

(b) Lege pag. 445. *Biblioth. Sacr. R. P. Jacobi LE LONG* , qui multus eſt & accuratus in quatuor his Novi Teſtamenti Editionibus deſcribendis.

(c) Melchior. ADAM. in *Vit. Theologor. German.* — Joannes OECOLAMPADIUS ſub idem tempus [anno milieſimo

quingentefimo decimo ſexto , etatis ſue trigeſimo quarto] ab ERASMO , cum in *Nov. Teſtam. Annotationes* editurus Baſileam veniſſet , in partem laboris accitus fuit. Lege & ZELTNER. de *Corrector. Typograph.* pag. 385. Anno 1516. Melchior ADAMUS , uti & ZELTNERUS , titulum Doctõris in OECOLAMPADIUM fuiſſe collatum ſcribunt. In Lamberti HOLLONII Epistolâ ad ERASMUM ann. 1518. 5. Decemb. datâ , ſic legimus : *Joannes OECOLAMPADIUS ſuperiore ſeptimanâ Theologia lauream meruit.* Vid. ERASM. Epistol. pag. 1689. De OECOLAMPADIO lege etiam ERASMI Apologiam ad Jacobum STUNICAM in Præfatione , & Not. in LUC. Cap. 3.

(d) De ejus vitâ conſule ZELTNER. in *Corrector. Typograph.* pag. 232. Habemus [inter ERASM. Epistol. pag. 1539. 1541. 1542.] quatuor Epistolâs à GERBELIO ad ERASMUM *Argentorato* 1515. 8. Aug. 31. Aug. 9. Sept. 11. Sept. miſſas. In ſecundâ Teſtamenti Novi mentionem facit. In quartâ quid conſilii ERASMO dederit , ipſius verbis deſcribere non ingratum videbitur. — *Retulit mihi miniſter tuus nonnulla de Opere tuo in lucem producendo , quâ formâ , quibus typis , quo ordine excudendum putaveritis , ſcilicet ut columna columna respondeat , ſintque intermixta omnia Græca Latinis & rursus Latina Græcis. Vereor plurimum , ERASME Doctiſſime , ne vobis quidem hac figura tempore procedente non ſit placitura. — Erit hoc imprimis ingratum his , qui in Litteris Græcanicis nonnihil profuerunt , utpote qui Latinis ad id negotii nihil egeant : ſit præter hac ea forma , ubi omnino Græca ſunt omnia , tum pulchrior , tum acceptior. Præterea ſi vel indoctis & rudibus laborem hunc debere cenſes , & nonnihil accipient illi incommodi , ſi à dextrâ ſemper impendeat Latina iralatio ; nam ille , qui parum doctus eſt , plus oculos in id , quod novit , quod didicit , quod intelligit , conſpicit , quàm in ea , quæ vel difficilia ſunt , vel prorsus incognita. Ad hoc omnino fieri videmus , ut ſeparata à Latinis Græca facilius percipiuntur , & hæreant tenaciùs , videlicet in uno ſolo ingenio occupato. Nec admodum*

LIUS & (a) SIGISMUNDUS GELENIUS. (b) Opus quoque adjuverunt AMORBACHII Bruno & Basilius, ac JACCBUS NEPOS. Lucem primum aspexit anno 1516. nec (c) antea unquam Novum Testamentum Græcè publicatum fuerat. Operis hujus venustas quò prodiret magis conspicua; paginarum, quæ titulo & capitum exordiis destinabantur, marginem interiorem exteriorémque & oram tam inferam quàm superam, majusculas etiam initiales litteras (d) icunculis quibusdam, flosculis, variisque hujusmodi figuris

dum gravis est labor, si quis. Latina Græcis conferre velit, vel tantillum vertere foliorum, cum sepe accidat gratiorem esse collationem, qua labore facta felicius obvenerit. Jam vero si * eâ formâ excudatur, quâ ab ALDO GREGORIUS Nazianzenus, quis uspiam erit eruditorum profecturus in Italiâ, in Galliâ, in Britanniam, qui non secum ferat Nov. Testam. Græcè, vel si fieri potest, si ve comperiet idem ipsum Latine in eodem Volumine, quod fieri nequit, si Codex præ magnus fuerit, formæque angusta. Neque etiam tantum asferret gratia, quantum unum quodque suo repositum loco, suâ resurgens dignitate, suâ majestate decorum. Quid autem eris illo magnificentius, quàm quod erudit non offendantur inruditorum adminiculo; et inruditi gaudeant, si adminiculo olim non sit opus. Possem multa obijcere: unum tamen dispicio, quod tu possis obtrudere, scilicet ut facilius Latina Græcis conferantur; quod mihi melius probiusque fieri posse videtur, si primum Græca (atque ea separatim) probe didicerit quispiam; tum enim securius conferet, et intelliget clarius. Verùm de his boni consulas &c. Saluta meo nomine Joannem FROBENIUM &c. Forma autem, quam suadebat GERBELIUS, ERASMO non placuit, qui maluit suum Testamentum in sol. Latinâ versione Græco Textui in binis per singulas paginas columnis respondente excudi. Eâdem formâ Complutense Bibliorum Opus dispositum est. Latina Græcis adjungi cœperant, à latere anno 1481. seorsim seriùs anno 1499. in PROCLI Sphæra ex Aldino prælo editâ. FROBENIO in iis, quæ Græcè & Latine impressit, Libris Latinam interpretationem è regione & in eodem conspectu collocare fuit consuetudo. Aliam rationem alii quidam tenuerunt Typographi; de quibus suo

loco. Quinimò ipse FROBENIUS, cùm Theodori GAZÆ Grammaticæ librum primum anno 1516. in 4ta excuderet, Latinam ejusdem Versionem initio, & deinceps seorsim Græcum Textum pro iis, qui jam aliquantulum profecerunt, adornavit.

(a) De quo sic ERASMUS in Epistol. ad PETRUM Cracoviens. Episcop. [pag. 1145.] — Sigismundus GELENIUS jam pridem in Officina Frobenianâ castigandi præfecturam gerit, vir citra omnem ostentationem exquisitè doctus, et, quod in eruditis quoque rarum est, emuncta naris, exactique judicii — De eo etiam consule ZELTNER. Corrector. Typograph.

(b) Sic FROBENIUS ad Lector. in 2. Edit. N. T. — Siquidem utriusque AMORBACHII, Bruno et Basilius, viri doctissimi et nostri amantissimi bonâ fide nos adjuverunt. Id quod illis novum non est. Præterea Jacobus NEPOS utriusque litterature non vulgariter peritus memorabilem in hoc Opere castigando diligentiam ostendit.

(c) Sic Thomas MORUS Martino DORPIO [Vide pag. 1910. ERASM. Epistol.] in Epistolâ Brugis 21. Octob. 1515. datâ. — Neque enim te vereri puto, ne in Annotationibus in Scripturas ERASMUS impressis utatur libris, quum neque scriptorum Codicum desit copia, neque in eam rem impressis uti, etiam si velis, possis, cùm Novum Testamentum, in quod ejus defudat labor, nunquam hætenus, quod sciam, Græcè Chalcographorum typis excusum sit. — Novum enim Testamentum Compluti anno 1514. excusum ante annum 1522. non publicatum est; quod observat Jacobus LE LONG in Biblioth. Sacr. p. 441.

(d) Non forsan multum. à vero aberrabo, si conjiciam typographica hæc ornamenta

* Scilicet in 4^a. sed de hoc Opere agetur, cùm ad ALDI mentionem perveniam.

T Y P O G R A P H I C I.

ris condecoravit FROBENIUS; quod & in aliis plurimis & (a) ipse, & (b) nonnulli illius ætatis Typographi celebres usurpârunt. FROBENII symbolum typographicum fuit Columba erecto baculo binis Serpentibus circumflexis cincto infidens, (c) aliquando cum litteris utrinque sui nominis initialibus [IO. FRO.] & his lemmatibus;

(d) הַיְחָדָה הַיְחָדָה הַיְחָדָה הַיְחָדָה

(e) Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, ἀκέραιοι ὡς αἱ ἀσπεράς.

(f) Prudens simplicitas, (g) amorque recti.

Antequam Novum Testamentum *Frobenianum* missum faciam, operæ pretium est notare Textum [I. JOH. C. V. 7. ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἔργῳ, πατήρ, λόγος, καὶ πνεῦμα· καὶ οἱ τρεῖς ἐν εἰσιν.] in
Edi-

menta delineata fuisse à magno illo Artifice Joanne HOLBENIO, qui *Encomium Moria* ab ERASMO 1514. typis Frobenianis vulgatum tribus & octoginta picturis calamo juxta Libelli verba in margine notatis illustraverat; [lege Epistol. Caroli PATINI præfix. *Moria Encomio* 1676. *Basilea* recuso:] cujus etiam manu pictum Joannem FROBENIUM vidi.

(a) ERASM. *Adag. Chiliad.* 1513. RHODIGIN. *Lectien.* 1518. Vell. PATERCUL. 1520. ERASM. Epistol. 1521. TERTULLIAN. 1521. in fol. &c.

(b) *Argentine* Joannes SCHOTTUS in LUCIAN. *Dialog. Deor.* 1515. in 4to & Matthias SCHURERIUS in Q. CURV. 1518. in fol. &c.

(c) Vide ad calcem Theod. GAZ. *Gramm.* Lib. I. 1516. & ERASM. *Chiliad.* 1518:

(d) Psalm. CXXV. 4.

(e) MATTH. X. 16.

(f) MARTIAL. Lib. X. Epigr. 47.

(g) Ibid. Epig. 48. ERASMUS in *Adag.* [de Festination. præpoper.] hæc scripsit de Symbolo hōc Frobeniano.

Quod si Principes Cisalpini prosequerentur honesta studia cum Italis, Frobeniani Serpentes non tantum abessent ab opibus Delphini Aldini. Ille lenis festinans non minus auri sibi peperit, quam nominis, utroque dignus:

FROBENIUS, dum baculum semper erectum gerit, non alio spectans quam ad publicam utilitatem, dum à Columbinâ simplicitate non recedit, dum Serpentium prudentiam magis insigniis suis quam factis, famâ potius dives est quam re. Nescio an FROBENIUS hoc Symbolum sibi delegerit, allusione aliquâ ad suum nomen factâ; nam ex Φροβένιος, per litterarum metathesin & antistoichian μ pro β, facilis erit in vocem Φρόνιμος deflexus. Notandum est enim, quod prior syllaba nominis *Frobeniani* per brevem vel longam pro libitu efferri soleat; uti ex Epigrammatibus in ipsum Epitaphiis ad calcem Ciceronian. ERASM. ann. 1530. constat. Adjiciam hic, quid scripserit Claud. MINOS in suo de Symbolis syntagmate ad Emblem. ALCIAT. — Apud Germanos, *Basilea*, FROBENIUS, *Artis typographice* apud suos ROSCIUS, *Stemma Libris editis affixis erectum baculum* (1) duabus arreptum manibus, in cuius apice avicula, & ex parte utraque duo serpentes complicati, (2) sed nullo addito vocali symbolo. Credibile est virum solertem his notis indicasse bene dicendi artem, quæ baculo innuitur, quasi sepiri ac colligari sapientiâ, quæ apud veteres serpentis nomine significaretur. Commodior autem (utl supra monui) ex lemmatibus, quæ Claudius MINOS non viderat, elicitur interpretatio.

Porro

(1) Sic in Vell. PATERC. 1520. TERTULLIAN. & ERASM. Epistol. 1521. & RHENAN. in PLIN. 1526. Aliquando dextrâ solâ, uti in RHODIGIN. *Lectien.* 1518. aut lævâ solâ, uti in fronte Theod. GAZ. Lib. I. ann. 1516.

(2) Non igitur Claudius MINOS innotuerat Editio ERASMI *Chiliad.* *Frobeniana* 1518. ubi symbolis depictis adduntur etiam symbola vocalia, Hebræicæ, Græcæ & Latine modò citata.

(3) In

Editionibus primâ & secundâ abesse, in tertiâ & quartâ ex Codicis Britannici fide reponi. Textus ille omissus maximas ERASMO concivit turbas. Acerrimè in illum invehebantur (a) *Jacobus STUNICA Hispanus*; cui ERASMUS respondet (b) his verbis. — *Verumtamen, ne quid dissimulem, repertus est apud Anglos Græcus Codex unus, in quo habetur, quod in vulgatis deest. Scriptum est enim hunc ad modum: ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυρῆντες ἐν τῷ ἁρανῶ, πατὴρ, λόγος καὶ πνεῦμα· καὶ ὅτι οἱ τρεῖς ἐν εἰσιν. Καὶ τρεῖς εἰσιν μαρτυρῆντες ἐν τῇ γῇ, πνεῦμα, ὕδωρ καὶ αἷμα. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων ἔσ' cætera. Quanquam haud scio, an casu factum sit, ut hōc loco non repetatur, quod est in Græcis nostris. Ex hōc igitur Codice Britannico (c) reposuimus, quod in nostris dicebatur deesse; ne cui sit causa calumniandi. Quanquam ἔσ' hunc suspicor ad Latinorum Codices fuisse castigatum. Posteaquam enim Græci concordiam inierunt cum Ecclesiâ Romanâ, studuerunt ἔσ' in hâc parte cum Græcis consentire.*

Hic locus est à proposito non alienus inferendi, quid R. P. (d) *JACOBUS LE LONG* de Manuscriptis, quæ *ROBERTUS STEPHANUS* contulisse fertur, tradiderit. „*ROBERT ESTIENNE*, NE a ramassé variété de Leçons, en comparant seize Exemplaires, entre lesquels il y en avoit huit de la Bibliothèque du Roi, „favor le 3. le 4. le 5. le 6. le 7. le 8. le 10. & le 15. Je donnerai ici „en passant une notice exacte de ces 16. Exemplaires, afin que les „Lecteurs ne tombent pas dans les mêmes fautes, que plusieurs „grands hommes ont commises. Ils ont cru, que tous ces Exemplaires contenoient chacun tout le Nouveau Testament; d'où „ils ont conclu, que, parce que le 7. verset du Chapitre 5. de la „1. Epître de S. JEAN ne se trouvoit point dans sept de ces Exemplaires marquez à la marge avec un Obele, il étoit dans les „neuf autres; il n'y a cependant que le 1. & le 15. qui contiennent les Epîtres Canoniques, & qui aient ce Verset. Ce premier „mier

Porro in (3) nonnullis FROBENII Editionibus aliud occurrit lemma scuto inscriptum, viz. IO. FROB. TYPIS EXCVDEBAT. (4) ΜΩΜΗΣΕΤΑΙ ΤΙΣ ΘΑΣΣΟΝ Η ΜΙΜΗΣΕΤΑΙ: quo dicto æmulorum invidiam retundebat. Igitur in sua Cælii RHODIGINI Editione suum ad Lectorem sic claudit Epistolum; *Opto valeas, qui leges, livore posito. αὐτῇ γὰρ ἀντιπαλάγῃσις ἱκανή.*

(a) *Lege ejus Annotat. in ERASMI Tralat. N. Test.*

(b) *ERASMI. Apolog. ad Jacob. STUNICAM.*

(c) *Hæc Apologia excusa est Lutet. apud VIDOEUUM 1522. quo anno prodit tertia N. Test. ERASMI Editio.*

(d) *Discours Historique sur les Bibles Polyglottes, à Paris. 1713. 8°. pag. 221.*

(2) *Deux*

(3) In primâ paginâ RHODIG. *Lection. 1518. & Nov. Test. 1519.*

(4) Proverbialis lenarius (quem BUDÆUS etiam suis de *Affe* libris præfixit) in *Diogeniani* Centuriis: & in *PLIN. Histor. lib. 35. cap. 9.* APOLLODORUS fecit PENELOPEN, adeoque suis placuit, ut versum suljuriberet, celebrem ex eo, Invisum aliquem facilius quam uniatum.

„mier Exemplaire est l'Edition de XIMENES. Le 2. est un Ma-
 „nuscrit d'Italie qui n'avoit que les quatre Evangiles & les Actes
 „des Apôtres. Le 4. le 5. le 7. le 9. le 11. & le 13. sont six Ma-
 „nuscripts du Nouveau Testament qui n'ont point le Livre de l'A-
 „pocalypse. Le 3. le 6. le 8. le 12. & le 14. n'ont que les quatre
 „Evangiles. Le 10. & le 15. contiennent les Actes & les Epîtres
 „des Apôtres; mais le 15. a encore l'Apocalypse : de sorte qu'il y
 „en a treize, où se trouvent les quatres Evangiles ; dix, où sont
 „les Actes des Apôtres & les Epîtres de S. PAUL, mais ce ne
 „sont pas les mêmes; neuf, où ROBERT ESTIENNE a trouvé
 „les Epîtres Canoniques, quoi qu'il ne se soit pas servi du 15. qu'il
 „ne cite jamais sur ces Epîtres, & qu'il cite très-souvent dans l'A-
 „pocalypse, & trois qui comprenoient ce dernier Livre.

His nuperrimis præsertim temporibus, cum homunciones nequis-
 fimi, nullis argumentis sed solâ impunitate freti, quicquid sacræ
 est authoritatis, pro libitu conculcare, & effræni licentiæ impiè
 subjugare ausi sunt; gloriosa ista Criticorum cohors totas huc quasi
 factæ agmine intendit vires, ut hunc textum, quo, licet non unico,
 grande illud Trinitatis mysterium fulcitur, Bibliis prorsus eraderet.
 Furentes & violentos eorum impetus solidâ argumentorum vi elariff.
 MARTINUS contudit in suis. (a) *Criticis Dissertationibus*, ad quas
 Lectorem remitto. Interim id nolui prætermittere, quod in Fro-
 benianâ secundâ Novi Testamenti emissionem, à quâ abest Textus de
 trium Testium coelestium unitate in dubium à dubiæ fidei homini-
 bus vocatus, excudi in ipsâ Evangeliorum fronte (b) *Symbolum Ni-
 cænum* Græce cum Christianæ fidei diagrammate, picturâque tres
 SS. Personas exprimente. Hanc quidem, si quod sentiam liberè
 fateri liceat, tantum abest, ut probem, ut nequaquam par esse pu-
 tem id humanis, quod intueri possumus fidei solius oculis, pingi
 mysterium. Diagramma verò ipsum, sicut picturæ subjacet, pio
 & orthodoxo Lectori fortè non displicebit.

ΟΠΟΙΑ

(a) *Deux Dissertations Critiques, la pre- JOSEPH touchant JESUS CHRIST. à
 miere sur le 7. v. du Chap. V. de la 1. Epis. de Utrecht. 1717. 8.
 S. JEAN; la seconde, sur le Passage de. (b) Page 98. 99.*

(a) Vide.

ΟΠΟΙΑ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΙΣΤΙΣ ΗΜΩΝ ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, ΗΓΟΥΝ
Η ΘΕΟΤΗΣ.

πατήρ	-	-	υἱός	-	πνεῦμα ἅγιον.
Θεός ἅς	-	-	-	-	Πρόσωπα τρία.
Οὐσία μία	-	-	-	-	Ὑποστάσεις τρεῖς.
Φύσις μία	-	-	-	-	Ἰδιότητες τρεῖς.
Μορφή μία	-	-	-	-	Χαρακτῆρες τρεῖς.
Βασιλεία μία	-	-	-	-	Ἀρχαὶ τρεῖς.
Δόξα μία	-	-	-	-	Λαμπρότητες τρεῖς.
Δύναμις μία	-	-	-	-	Κυριότητες τρεῖς.
Βάλλσεις μία	-	-	-	-	Ἐνέργειαι τρεῖς.
Χάρις μία	-	-	-	-	Ἐπιγνώσεις τρεῖς.
Πίσις μία	-	-	-	-	Ὁμολογίαι τρεῖς.

Sic ERASMUS, dum hæc suæ Editioni inferere voluit, Christianam Trinitatis & Unitatis fidem, quam in Textum, Manuscriptorum (a) quatuor vel quinque silentio inductus non admiserat, extra Textum veritate Catholicâ coactus dissimulare non potuit. Hactenus de *Frobenianâ* Testamenti Novi impressione, cujus Operis dignitas mihi diutius immorato veniam impetrabit. Ad reliqua nunc transeundum.

JOHANNES FROBENIUS cum (b) *Joanne Petro* LANGENDORF anno 1506. LYRÆ (c) *Glossam* emiserat. Anno 1513. ERASMI *Chiliades* emisit; sed nullam adhuc cum earum Authore conflaverat familiaritatem. Ex Præfatione tamen, quam harum Editioni affixit, liquet, quanti illum fecerit.

En tibi, Lector, integram, ut Styli *Frobeniani* aliquod habeas specimen, & ex ipsius verbis ejusdem industriam, ac modestiam comperias.

JOANNES FROBENIUS *Studiofis* S. T. P.

„ Apud Græcos, TARRHÆUS, DIDYMUS, CLEAR-
„ CHUS & plerique alii, viri ingenio & doctrinâ nobilissimi, so-
„ lerti cū studio, tum industriâ, ex eloquentissimis & primæ
„ classis Autoribus, parœmias sparsim & undequaque diffuentes in
„ justa Volumina redigerunt. Quorum virorum lucubrationes (ne-
„ scio

(a) Vide TESTAM. 2. Edit. pag. 64. Typogr. pag. 227.

(b) Cujus mentio in Volum. I. *Annal.* (c) CAILLE, p. 34.

(a) Lege

scio quo fato) magnâ litterariæ rei jacturâ funditus interciderunt.
 Superfunt tamen recentiores, quorum è numero sunt ZENOBIVS,
 DIOGENIANVS, APOSTOLVS BYZANTIVS, sed concisi adeò ac
 veriùs mutili, ut juxta Græcam paroemiam ἀκίφαλον μύθον narrare
 videantur. Cæterum apud Latinos (quod equidem sciam) tot sæculis
 nullus repertus est, qui Paroemias collegerit. Neque enim modi-
 co labore id fieri potuit, quando omne Scriptorum genus utrius-
 que Linguae evolvendum erat. At nostrâ ætate ERASMVVS *Rotero-*
damus, cui dedit ore rotundo Musa loqui, primus, nec infelici-
 ter, tantam provinciam capeßere ausus, Paroemias, quæ apud
 utriusque Linguae, Dialecticos, Sophistas, Oratores, Poetas,
 Theologos, habentur, Bone Deus, quantis laboribus, quantis
 vigiliis in unum Volumen consarcinavit, quo nullum omnium
 eruditorum calculo abhinc mille annos luculentius in lucem pro-
 diisse constat, quod rite quis omnis elegantiae seminarium appel-
 laverit, illud HOMERII (Imperatorio elogio omnis virtutis pa-
 rentis) de Oceano ei accommodans, dum canit,

Ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖαί τε μακρὰ νῆυσιν.

In eo enim loca sexcenta apud utriusque Linguae Scriptores vel o-
 biter correxit, vel eruditè exposuit. Præterea HOMERII tum
 aliorum Poetarum Græcorum eodem metro versus circiter decem
 mille Latinissimè vertit. Porro dum tanto Operi Colophonem
 (ut aiunt) imponeremus, increbuit rumor acerbior quàm ut cre-
 dere libeat, sed constantior quàm ut vanus credi possit, ERAS-
 MVVS nostrum è vivis excessisse, proh dolor! quantâ bonarum
 literarum jacturâ, tantus vir terris ereptus est, qui unus, non
 modò *Germaniam* suam, sed totam *Europam* illustrare potuisset.
 Quot nobiles Autores posthac cum blattis & tincis pugnaturi,
 suâ operâ in lucem prodissent! Sed itâ naturâ comparatum est
 (juxta Poëtam) ut paucissimi egregio præditi ingenio senectæ li-
 men contingant, contrâ homines prorsus inutiles *Tithoniam* non-
 nunquam vivant ætatem. Illud neutiquam silendum nobis vide-
 tur, qui id operis in gratiam Studiosorum excudimus, quin teste-
 mur (& si id re ipsâ patescat) summâ nos diligentiam in hoc Opere
 usos, ut ne transversum quidem unguem (quod aiunt) ab Exem-
 plari discederemus, nisi illustrium Autorum Græcis Exemplaribus
 ad hoc inducti, in quibus synceriores lectionem nonnunquam
 comperimus. Hæc ratio, quare nonnulla immutaverimus. Quod
 si transversiones inversionesve literarum & cætera id genus levi-
 cula menda nonnunquam occurrerint, ut benevoli Lectores con-
 niveant, precamur; quando quidem ut est apud Græcos, Ἀλλ'

Tom. II.

B

» οὐ

„ οὐ γὰρ πῶς ἴσιν αἰῶνες ἔμμεναι αὐτὸν Ἀνθρώπος. Valet *Basileæ*. Kalen.
 „ Sept. Anno M. D. XIII.

Hoc (a) Adagiorum (b) Opus (c) ALDUM æmulatus flagrantibus Studiofis Joannes FROBENIUS typis suis non infeliciter excuderat: quâ arridente Editione, simul Officinæ diligentioris celebritate motus ERASMUS, quum alterum Proverbiorum Exemplar cum accessione pridem BADIO promissum & destinatum, adjunctis aliquot PLUTARCHI Libellis recenter versis, FRANCISCI PIRCMANNI consilio Basileam aberrasse cognovisset, & illuc omnes divi HIERONYMI lucubrationes sub Frobenianis prælis esse, ipse quoque eodem se contulit, simulans iter ad Urbem voti solvendi gratiâ. Nec fuerat vanus rumor. Pridem enim Joannes (d) AMERBACHIUS, absolutis AMBROSII AUGUSTINI-que Libris, totum se comparaverat ad castigationem Voluminum HIERONYMI, undique conquisitis vetustis Exemplaribus, & doctis viris conductis, qui Græcas dictiones passim restituerent: de quorum numero fuit (e) Joannes REUCHLINUS Jureconsultus, qui è Lexicis vacuas lacunas replere conabatur; cui successit felicior Castigator Joannes (f) CONO Norimbergensis, Instituti Dominicani, qui meliorem viam secutus, è vestigiis antiquorum Codicum ea, quæ vel deerant, vel depravata erant, diligenter reponebat. Idque poterat homo propemodum Græcè quàm Latine doctior, versatus nimirum in optimis Auctoribus, aliquot annis excellentissimorum in Italiâ Professorum MUSURI & SCIPIONIS, quorum antè meminimus, atque JOANNIS Cretensis minimè pœnitendus auditor. Et jam defuncto patre, Bruno & Basilius filii, unâ cum Joanne FROBENIO, HIERONYMI informationem aggressi erant, & in Prophetis aliquid usque progressi. ERASMO novo hospiti statim in ædes Frobenianas recepto placuit Editionis nitor: sed in primis incredibilis fratrum AMERBACHIORUM in castigando diligentia. Ipse ergo, si quando consulebatur, ubi judicio opus erat propter Exemplarium variationem, nusquam deerat.

Ve.

(a) Lege *Vit. ERASM.* per Beat. RHEMAN. præfix. Operib. ERASM. 1540. & in *Moriâ ERASM.* Basl. 1676.

(b) Adrianus BARLANDUS ad Cornelium fratrem anno 1516. scribit *Chiliades* & *Censuras Proverbiorum* bis à FROBENIO Basileæ excusas. Lege pag. 1583. ERASM. *Epistol.*

(c) De Editione *Aldinâ* deinceps agitur, ubi ALDI fiet uberior mentio.

(d) Consule Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 141. 142. & 144.

(e) Lege Vol. I. *Annal. Typ.* p. 141. Et Melch. ADAM. in *Vit. German. Philo-*

soph. Edit. Haidelb. 1615. p. 38. REUCHLINUS ingressus annum vicesimum Basileæ Magistri philosophici gradu ornatus Linguam Latinam & Græcam docuit. — Eodem tempore & fratres AMERBACHII Officinam typographicam instituerunt, qui cum desiderari viderent Latinum *Ὁνομαστικὸν*, CAPNIO Librum collegit, cui Titulus est BREVILOQUUS, qui tunc, cum nondum meliores Libri in hoc genere haberentur, & expetitus est, & Studiis profuit.

(f) De eo lege Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 290.

(a) At

Verum Epistolarum Volumina sibi peculiariter vendicabat, partim absolvendis Scholiis, quæ jam pridem cœperat, partim novis addendis & Argumentis adscribendis occupatus. Hic labor non erat exiguus. Accessit longè major. Desiderabant Studiofi Galliarum & Germaniarum seorsim edi Novum Testamentum Græcè, quod cum veteri (a) Venetiis conjunxerant.

ERASMUS ipse in (b) Epistolâ Bilibaldo PIRCKHEIMERO 15. Julii 1529. Friburgi datâ tempus primæ suæ Basileam profectiois indicat. — Ante annos quindecim [anno igitur 1514.] cœpi cum eâ Civitate habere commercium, quam toties è Brabantia recurrens invisi; denique annos ferme octo perpetuo illius hospitio sum usus, commodo sanè bonoque. Ibi Joannes FROBENIUS obtigerat amicus, quo sinceriores ne optare quidem à Superis poteram. Nec alius erat in me totius familiæ animus, unde & mea erga liberos benevolentia nihil illius morte est imminuta. Proinde Civitatem illam propemodum adoptâram in Patriæ locum. Hinc colligo ERASMUM ab anno 1514. arctam cum FROBENIO consuetudinem tenuisse. Nec dubium est, quin ex (c) FROBENII Officinâ ad ERASMUM & ex crebro ERASMI hospitio ad rem FROBENII typographicam plurimum commodi & adjumenti accesserit. Hinc igitur Ludovicus (d) BERUS author est frequentius ad se dixisse, se ad vitam suam ERASMO in annos singulos daturum centum aureos, si Basileam (tunc enim Lovanii agebat) reverteretur, apud eum mansurus. Ea erat FROBENII erga ERASMUM amicitia, ut hic apud (e) PIRCKHEIMERUM queratur, se ob istam apud Typographos invidiâ gravari. ERASMI tamen non usque adeò constans erat Basileæ apud FROBENIUM commoratio, ut non subinde ad varias Regiones, & Londinum usque, peregrinaretur. Ubicunque autem locorum versaretur, Litterarium erat inter illos jüge commercium. En, Lector, Epistolam à FROBENIO ad ERASMUM missam.

(f) JO. FROBENIUS ERASMO Rot. S. D.

„ Quas à te Litteras proximis post discessum tuum diebus accepi-
„ mus

(a) At Veneta Bibliorum Editio prodiiit anno 1518. Frobeniana Novi Testamenti, quam ERASMUS curavit, prior anno 1516. unde fit, quòd hæc RHENANI verba non satis intelligam.

(b) ERASM. Epist. pag. 1218.

(c) Id constat ERASMI verbis, quæ leguntur (pag. 1233.) in ejus Epistola ad Gulielmum MONTJOURIUM ann. 1529. 8. Sept. missâ. — Commigravi Friburgum; omnia

sunt hic carissima, ac multis commodis, quæ mihi ferebat Officina FROBENII nunc careo.

(d) In Epistolâ ad ERASM. Basileæ 1517. 11. Maii data. Vid. Epistol. ERASM. p. 1607.

(e) Lege Epistol. dat. Basileæ 1524. 21. Jul. pag. 803.

(f) Epistol. ERASM. pag. 1539.

(a) Epistol.

„ mus, Breve videl. LEONIS Pont. commendationis ad Britan-
 „ niæ Regem Exemplum, cum aliis adjunctis, & REUCHLINI,
 „ PIRCKHEIMERI quæ *Norinbergenfis* Epistolas nunc misimus.
 „ Libellus tuus de *Principis Institutione* unâ cum aliis quibusdam in
 „ Officinâ nostrâ absolutus est. HIERONYMUS ad finem tendit.
 „ Laboravimus aliquamdiu chartariâ inopiâ, quod *Lotharingiæ* ad
 „ nos clausus esset aditus: id quod tu non sinè damno fuisti exper-
 „ tus. Sed hæc res adeò nos non impedit: nam *Argentina* sat
 „ chartarum nobis suppeditabit, si modò pretium, quod paulo ma-
 „ jus est, arriserit. *Commentarium* sub HIERONYMI Titulo, quod
 „ *Friburgi* describebatur, in *Cantica Canticorum*, omittere cogimur,
 „ mutilum enim est, nam desunt tum in medio, tum in calce
 „ nonnullæ pagellæ: excidimus igitur à spe nostrâ, quâ speraba-
 „ mus nos quiddam novi proluturos, quod hætenus paucissimis fuis-
 „ set cognitum. Imprimam tantâ curâ *Moriam* tuam, ut in illa im-
 „ pressione meipsum vicisse meritò dici queam. Speramus hic om-
 „ nes tuum reditum, omnem tibi humanitatem exhibituri. Salutat
 „ te LACHNERUS focer, & uxor, GERTRUDIS uxor, ac tota
 „ Sodalitas nostra. Bene vale, Compater dilectissime. *Basileæ* ex
 „ Officinâ nostrâ 17. Junii, Anno 1515. JO. FROBENIUS,
 „ Chalcographus *Basiliensis*.

En partem Epistolæ ab ERASMO ad FROBENIUM missæ.

(a) ERASMUS *Roterodamus* JOANNI FROBENIO, *Compatri*
suo charissimo, S. D.

„ Misimus ad te *MORI Progymnasmata & Utopiam*, ut, si vi-
 „ detur, tuis excusa typis orbi posteritatique commendentur; quan-
 „ do ea est tuæ Officinæ auctoritas, ut Liber vel hoc nomine pla-
 „ ceat eruditis, si cognitum sit è *Frobenianis* ædibus prodiisse. Be-
 „ ne vale cum optimo Socero, conjuge suavissimâ, ac mellitissimis
 „ liberis. ERASMUM filiolum mihi tecum communem, inter
 „ litteras natum, fac optimis litteris instituendum cures. *Lovanio*
 „ 25. Augusti. An. 1517.

Non leve attulit momentum *Frobeniano* prælo familiaritas inter
 ERASMUM & RHENANUM imita. Hic enim cum (b) *Lute-*
siæ litteris bonis operam dedisset, *Basileam* tandem profectus est; ubi

(a) *Johannis*

(a) Epistol. ERASMI, p. 1626. 1627.

(b) *Lutetia* in *Henrici STEPHANI* Offi-
 cinâ recognovit. Latinam ARISTOTEL.
Politiæ. OEconom. Editionem anno 1506.

ut in ipsius Editionis calce legitur. Ibidem
 domi ARISTOTELIS *OEconomica* expli-
 cuit; uti scribit *Melchior. ADAM.* in *Vit.*
German. Philos. p. 134.

(2) De

(a) *Johannis* CONONIS auditor fuit, eodémque & vivente & defuncto apud AMERBACHIIUM & FROBENIUM munus correctorium exercuit: & in Frobenianâ Officinâ (b) ERASMI & GELENII consuetudinem familiarem adeptus est. Quorum posteriorem tandem etiam socium sibi adjunxit, teste ipso GELENIO, in ornando LIVIO ex Officinâ Frobenianâ prodeunte occupatus. Nec minus etiam illum, quippe in unâ familiâ secum degentem, συγγενὸν in corrigendo habuit. Horum (c) aliorumque eruditorum ἐργασμάτων subsidii instructus, bonâque fautorum undecunque (d) clarorum gratiâ animatus, excudendis deinceps plurimis Ecclesiasticorum aliorumque tum veterum tum recentium Scriptorum Operibus incubuit. Ei quoties opus id postulabat, praela quatuor aut plura simul (e) fervebant. ERASMUS (f) magnam utilium, quæ ab ipso Christianus orbis accepit, Scriptorum partem in ædibus Frobenianis in monte Divi PETRI fitis elucubravît; & (g) ejus prælo RHENANIQUE sui amici

(a) cura

(a) De quo lege Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 290. & *Malch. ADAM.* in *Vit. German. Philosoph.* p. 135. & ZELTNER. *Correft. Typogr.* p. 466.

(b) Lege ZELTNER. in loco modò citato.

(c) Quorum mentio jam facta est in Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 292.

(d) ERASMI Epistolas legenti multa passim occurrent insignium virorum nomina, qui ejus honorificè meminerunt, sèque ei Litteris voluerunt commendatos.

(e) Lege Epistol. ERASMI. dat. ann. 1517. pag. 267. & pag. 1537. 1538. RHENANUS ann. 1515. 17. April. & 30. April. ad ERASMIUM scribit SENECAM bellè procedere, & duobus praelis imprimi: & pag. 1613. Idem ann. 1517 8. Jul. ad eund. FROBENIUM duobus praelis CHRYSOSTOMUM & alteris duobus Elucidatorium Ecclesiasticum CLICTOEVI Neoportuensibus imprimis. & pag. 1614. *Fabritius CAPITO* ann. 1515. 15. Jul. ad ERASMI. *Nugamenta nostra in Hebræam Linguam jam nunc exscribit unus ex meis, quæ quidem secundis abhinc nundinis edere constitui, quando hæc æstate praela FROBENII CHRYSOSTOMUS ferme occupat.*

(f) Lege ERASMI *Vitam* Authore RHENANO antea citatam.

(g) RHENAN. ad ERASMI. ann. 1515. 17. April. (pag. 1537.) — Ex MORIÆ mille & octingentis Exemplaribus, non nisi sexaginta supersunt. Statim igitur denuo imprimetur, ubi poterunt addi (si voles) Scarabeus SILENI, Gryllus PLUTARCHI, Parasitica & Muscæ Encomium LUCIANI. Porro lucubrationes tuas (hunc enim titulum Libellus in frontispicio præfert) è vestigio FROBENIUS excudet, simulac intellexerit non esse tibi integrum ei Libello quicquam adjicere, demeritve. GULIELMUS NESENIUS in Epistolâ ad ERASMIUM ann. 1516. *Francofordia* datâ (pag. 1588.) — Moria nondum est excusa, obstitērunt nebulones milites, qui se decedente in Lotharingiam irruerunt, quo minùs chartas FROBENIUS recipere potuit bonas; jam tamen sub incude est: negligentiam etiam majore diligentia refarcimus. Et pag. 1589. Idem ad eund. anno eodem *Basileâ*. — Quod mihi tuæ (1) Copiæ Commentarios inscribendos putasti, vix dici potest, quo gaudio &c. daboque operam strenuè ut Copia quàm ocyssimè simul & nitidissimè Frobenianis typis excusa in lucem exeat. Moria tua, quovis Theologo prudentior, jam propemodum est absoluta. Beatus RHENANUS. eam sub incude aliquamdiu remoratus est cum suo Gryllo à se Latinitate donato, quem adjicere cupit.

(1) Hanc antea anno 1512. Joanni COLETO ejusque Scholæ Paulina nuncupaverat.

B 3

(a) *cure commisit.*

Ade-

pit. — FROBENIUS rogat te plurimum, si quid habeas, quod vel à te castigatum, vel de novo compositum sit, ut sibi mittas; & diligenti operâ, & pecuniis gratiam referet. ERASMUS in Epistolâ suâ ad Gulielmum NESENUM huic Copia Editioni 1516. præfixâ ipsi gratias agit, quod suis illos Commentariolos praelegat. Tua (ait) erunt partes curare, ut Frobenianis formulis majusculis quàm emendatissimè simul & nitidissimè in publicum rursus exeant.

RHENAN. ad ERASM. ex Basileâ 24. April. 1517. (pag. 1604. 1605.) — Inter FROBENIUM & me propemodum bellum fuit, dum de operâ, ut tuum Bellum seorsim typis excudatur. Veni in ades meas anhelus FROBENIUS, rogans ac obsecrans, ut paucillum illi præberem excudendum, ne jam de Copiâ Commentariis ferriari cogeretur, dum redi ex Francfordiâ (2) LACHNERUS. Est autem hic mos ejus, tum demum Exemplar venire postulat, cum jam nihil superest, quod operentur Opera. Protuli Silenos tuos, accepit. Veni in Officinam postera luce, Deum immortalē! quàm ibi indigna de se & me conquerentem audiui! Videre se ex istâ scilicet Typographorum notâ, qui vernaculas Cantianculas imprimunt; non se curare id genus libellulos; in ipsum me parum amicè consulere, qui pagellas, non grandia Volumina præberem. Commovit me non mediocriter hâc suâ tragœdiâ FROBENIUS — & nunc precibus, nunc minis, nunc blanditiis vix tandem effeci, ut Bellum & Scarabeus itidem imprimerentur. — Commentarii tui de Copiâ sunt satis nitidè excussi; præfui illis meâ pomeridianâ deambulatione, quâ Frobenianam Officinam interdum inviso. — Edentur statim Fabricii nostri CAPITONIS in Linguam Hebraicam Institutiones; vel Lucianica tua hic adi, scribe istis te id cupere. — Et pag. 1606. Idem ad eund. 10. Maii, eodem anno Basileæ. — Imprimatur CHRYSOSTOMUS minutis illis formulis idque gemino prelo. Præterea de Homine GALEOTTI Harmienfis Opusculum, duobus itidem prelis cuditur. — Expectantur indies magni tuarum

lucubrationum fascēs, qui ut primùm allati fuerint, omnibus posthabitis, nihil nisi Erasmicum Frobeniana cudet Officina. — Paraphrasis Apostolicarum Epistolarum tuæ cupidissimè expectatur; sed & de componendis Epistolis Opus, & Antibarbaros, nec non Copiam retextam & auctam omnes desiderant Studiosi. Et pag. 954. ERASMUS ad Christophor. à SCHIDLOVIETZ Polonia Cancellarium, cui Linguam suam dicaverat, ann. 1526. 9. Sept. Basileæ scribit hæc — Tuis auspiciis Lingua nostræ fuit felix; FROBENIUS felicissimè vendidit; quum jam ter excuderis. Hic ERASMI Libellus unâ cum PLUTARCHI Tractatu de vitiosa Verecundiâ, eodem interprete, à FROBENIO anno 1526. bis excusus prodiit primùm mense Februario characteribus Italiciis, paulò post mense Julio Romanis.

(a) ERASM. ad RHEAN. 1520. (pag. 552.) Scis quàm non dextris avibus exierint Epistola, quas tu primùm edendas curasti: at quanto peioribus illa farago, cujus Editionem partim extorsisti amicorum flagitatio, partim ipsa necessitas: cum viderem accinctos, qui quod habebant Epistolarum mearum vel invito me essent publicaturi. Atque id facturos sese jam palam Literis ad me suis minabantur. Quod ne fieret, fasciculo ad te misso, delictum atque etiam emendandi tui tibi credidi, si quid inesset, quod vel effecturum fama mea videretur, vel exacerbaturum vehementer cujusquam animum. Nec dubito, quin tu sedulo pro tuâ in nos benevolentia sis amici sineri functus officio. — Scripseram diligenter FROBENIO nostro, ut hoc Operis mei perpetuò promeret, aut servaret in aliud tempus, aut ceterè in reditum meum proferret: Paraphraseon Opus acceleraret, quo neminem offendi adhuc comperissem. At ille, ut mihi quidem frequenter est, levis mentis, omnibus us scribunt posthabitis, Epistolarum Opus adproperavit, jamque me inscio ad quadragesimum primum senionem pervenit, neque quicquam remoratur Editionem, præter Praefationem & coronidem. Negat autem se diutius

(2) LACHNERUS forsitan illos Commentarios Nundinis Francfordiensibus venum expofitorum abierat. De eo autè dictum in Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 292. & postea plusculum dicitur.

(1) Hinc

Aderant FRÖBENIO (præter RHENANUM aliosque primi ordinis) (a) inspectores, qui Codicum plagulas recens à prælo perlegerent, antequam ad illos postremâ curâ recognoscendæ deferrentur. Inter eos, qui curam præli *Frobeniani* præcipuam gerebant, neutiquam prætereundus est *Wolphangus LACH-*

NE-

tius pressurum Opus, etiamsi ipse fortasse grauer aliquid addere, citius omisurus aut *φάλακ* ac *μυλίων* Opus, quàm tantam impendii jacturam accepturus. Scilicet mos homini gerendus est, & ipse fortasse fama dispendium aliquod faciam, ut illius compendio consulatur. At quando quod volui obtineri non potest, tui, mi Beate, candoris erit, advigilare ut Opus exeat quàm minimâ mei nominis invidiâ. Non satis memini, quas Epistolas miserim. Atque eâ gratiâ jussi, ut per juvenem eum, per quem misi priorem Novi Testamenti partem, remitteres, quod excusum esset ex Epistolis. Quod quo consilio gravatus sit facere, non queo satis conjectare. Hâc igitur in re, te per amicitiam nostram obtestor, eruditissime Beate, ut quod ego facturus eram si licuisset, tu facias, verè alter ego: atque omnibus modis sic agas, ne isthic ERASMUS abfuisse videatur. Neque verò te moveat tantulum damni, quod erit in aliquod chartis mutandis suscipiendum. Mihi totum istud quicquid erit dispendii volo imputari. FROBENIUM immunem esse jubeo. Ego lucrum esse deputo, quoties pecunie jacturâ fama consulitur. Pecuniolam illi ut facile sarcienus alicunde. Fama laboranti non facile succurritur. — Habes totam consilii mei rationem. Nihil superest, nisi ut primum te rogem, ut in delectu animum illum verè amicum exeras. &c. Et DORPIUS ad ERASM. 1518. (pag. 331.) — RHENANI imprimis sedulâ in castigandis optimis Auctoribus vigilantia omnes sese docti adjutos profitentur. Nec mirum est, ERAS- MUM RHENANO, in quo ea erat cùm candida amici fides, tum acre Critici judicium, suas plerumque lucubrationes edendas commendasse, Epistolas præsertim, in quo scribendi genere, plus quàm in alio quoquam, Auctoris fama periclitatur.

(a) RHENAN. ad ERASM. (pag. 1605.) — Frobeniana Officina habet Castigatorem

non indoctum, qui se & moneri patiatur, & quod minus intelligit ex (1) Fabricio [scil. CAPITONE], Brunone (scil. AMERBACHIO) aut me non gravatim discere laborat. — Et idem ad eund. 1515. (pag. 1538.) — Lucubrationculas tuas, Enchiridium videlicet tuum Christiani militis, ut emendes & mittas, FROBENIUS rogat; Moriae Gryllum PLUTARCHI addemus, Parasitica & Muscam LUCIANI, Scarabeum, & Silenos ALCIBIADEOS. SENECA duobus pralis excuditur. Vellem Exemplar esse castigatius, & Recognitorem pauld diligentiorum. Sed nec is singula deprehendit errata, nec, si nonnunquam deprehendat, (2) is ego sum, qui cuncta restituere possis, tum quod eruditio consigit perquam exigua, tum quod in alieno Libro nimis ingeniosum esse, stultitia non vacat. Et ERASM. ad LACHNERUM 1517. (pag. 1656.) — In Proverbiis non multum accessit scriptura, sed tamen non parum laboris. Hec FROBENIUS tametsi vir optimus, mihiq; charissimus, non potest perpendere. — Scripseram, ne FROBENIUS plura reciperet ab Jacobo famulo meo, quàm commodum esset excudere; recepit omnia. — Quicquid adhuc vobis commisi, non passus sum ab alio quoquam excudi, quantum in me fuit, nec patiar. Proximis Nundinis misi secundum Theodori GAZÆ Librum à me versum, & Apologiam; opinor tibi reddita. Admonebis tuum Castigatorem, ut magis discat Græcè, & eruditioribus libenter auscultet. Non credas, quanta pestis sit Librorum sibi plus satis placens Emendator. Jam omnes probant Officinam vestram: ea fama tuenda est. Opuscula MORI nolim à meis Dialogis separari, sed manere conjuncta, sicut hactenus fuerunt. Et pag. 1647. ERASM. ad RHENAN. 1517. — Vereor, ne Castigator sit parum felix aut diligens. Atque id imprimis curandum FROBENIO. Non possum ex ullius Litteris

(1) Hinc colligo Fabricium CAPITONEM Brunonis AMERBACHII & RHENANI in FROBENII Officina dirigenda socium fuisse.

(2) Hæc sic miut depravata extare in M. S. adnotavit Editor Epistolarum ERASMI.

NERUS, Joannis FROBENII (a) socer. Verùm de Libris non idem semper erat (b) RHENANI, quod LACHNERI, aut FROBENII iudicium; Et à LACHNERO (c) ERASMUS vifus est aliquando alienior. Hic inferere libet Epistolam (d) ERASMI subiratam.

ERASMUS LACHNERO & FROBENIO S. D.

„ Mitto primum Librum THEODORI castigatum, & secundum
 „ verfum: ſi multos adhuc habes primæ Editionis, adde chartulam,
 „ in quâ notes errata, & adijunge ſecundum. Mitto, quæ interim
 „ acceſſerunt Proverbiis. Cum Francisco nondum ſum collocutus
 „ poſt tuas Litteras acceptas; & in tuis Litteris non æſtimas Ex-
 „ emplaria. Hic nihil eſt quæſtûs, & ſumtus graviffimi. Nolim
 „ VOS

Litteris intelligere, an FROBENIUS ſecundum THEODORI Librum receperit à me verſum, & primum caſtigatum.

(a) ERASM. ad WOLPHANG. Augustan. ann. 1517. (pag. 1625) — Age gratias optima commatri pro lineis miſſis: & FROBENIUM compatrem chariſſimum meis verbis ſaluſta diligenter. Cætera ſcripſi Wolphango LACHNERO illius ſocero. De eo lege Vol. I. *Annal. Typograph.* pagin. 292.

(b) RHENAN. ad ERASM. 24. April. 1517. (pag. 1605.) — Nihil aliud cogitat LACHNERUS, quàm Summas, Gabrieles, Sejeras, Bruliferos. Hâc æſtate vult in Officinâ Frobenianâ ſolemneſſe quandam (ſic enim titulus eſt) edi compilationem cujuſdam ALVARI, Hiſpani, Pœnitentarij Pontificij, de poteſtate Papæ & Cardinalium; neſcio quid ſit futurum. Edetur & CHRYSOSTOMUS, ſed minutis illis formulis, quibus Hieronymianos Commentarios impreſſerunt. O rem indignam! exerceſ hic quoque ludum tuum, fortuna, quemadmodum in reliquis mortalium rebus; impoſtorum, nebulonum, fucorum Libri feliciffimè excuduntur, eruditorum neglectiſſimè &c. &c. Idem ad eund. 10. Mai. 1517. (pag. 1606.)

— ALVARI ſolennis compilatio (ſic videtur) in ſpongiâ incubuit. — LACHNERUS ſcilicet Pontificiorum, RHENANUS Proteſtantium (quod ZELTNERUS de ipſo notavit pag. 468. *Correſp. Typograph.*) partibus magis favebat. RHENANO non conveniebat cum LACHNERO de Librorum materiâ, neque cum FROBENIO de eorum mole,

nti ex Epistolâ ſuprà allata conſtat. Grandi & eleganti volumine CÆLII RHODIGII *Lectiones antiquas* anno 1517. Martij Die 18. ediderat FROBENIUS. Jam audiendum eſt, quid ſcribat RHENANUS (pag. 1605.) in Epistolâ ad ERASMUM eodem anno 24. April. — Dici non poteſt, quàm ament Volumina prægrandia: proinde facile potuerunt adduci, ut CÆLIUM imprimerent. Commendaverat nondum viſum hic CÆLII Opus Jo. OECOLAMPADIUS; poſteaquam oblatum fuit, paucis ego multiplicandum Exemplaribus ſuaſi. Illi meo ſuum & ſuorum conſilium anteponerunt. Placebat hoc nomine CÆLIUS, quia erat ſummarius. Et idem ad eund. 22. Martij 1517. (pag. 1595.) Excudit hâc hyeme typis ſuis FROBENIUS cujuſdam CÆLII *Lectionum antiquarum Libros XVI.* in quibus ſi quicquam eſt eruditum, id Auctoribus, & quibus ſublegit, acceptum referri debet: nam ipſe planè eſt iudicii infelicis, & quod ad ſtylum attinet, neque maturus, neque multum ſanus: oſtendunt hoc ejus inſantiſſima Præfationes: nihil enim aliud ex eo deguſtavi. Vidisti tu hominem Patavii: nam illic diu privatim docuit, ſed obſcuri tum nominis.

(c) ERASM. ad ÆGID. 1518. (pag. 382.) — Si commodum eſt, accerſe ad te Franciſcum; & vide, utrùm velis facere, quod ſcribit LACHNERUS, annon. ſed verbis benignis, ut mihi, ſi noliſ, aliâ viâ perſpiciam: non enim ſinam, ut impune me luſerint.

(d) ERASM. *Epist.* pag. 1655.

(a) Hujus

„ vos onerare , sed tamen *manus manum fricet* oportet. FROBENIUS, ubi videt Exemplar paratum , non satis perpendit operam, ut qui tantum inspicit, quantum sit paginarum descriptum. Ego tuæ civitati per omnia fido, quam hactenus sum expertus. Jam scripseram, HERMOGENIS *Rhetoricam* è Francofordiâ per te missam, mihi fuisse redditam. Vidi Opera GREGORII NAZIANZENI Græcè impressa, opinor, ab ALDO, non illa Poemata, sed oratione solutâ in formâ *Enchiridii*. Fac ut his Nundinis ad me veniant; item STRABO Græcus, item ARISTIDES Græcus, item *Vitæ* PLUTARCHI Græcæ, item Biblia tota Græca, impressa ab ALDO, sive ejus socero ASULANO: item Libellus GUOLPHANGI FABRI de *Annotationibus Hebræorum*. Æstima Libros emtos, & æstima Exemplaria, quæ misimus; & quod ad te redibit, si quid redire voles, dabitur Francisco: nam juxta priscam formulam, inter bonos bene agier oporteret. Vale. Lovanio. Anno 1517.

Priorem illam primi *Gramm. GAZ.* Libri Editionem, quæ (a) anno 1516. prodierat, clausit RHENANUS hâc Epistolâ ad FROBENIUM datâ.

BEATUS RHENANUS JOANNI FROBENIO
Compatri suo S. D.

„ Rogas, ut, quamprimum THEODORI Librum Græcanicis typis impressurus es, non te celem, si quid in hâc post primam illam Editionem à doctis sit adnotatum. Non enim ignoras, quàm infeliciter, Exemplaris vitio forsân, THEODORI quatuor *Grammaticæ Institutionis* Libros ALDUS evulgârit. Porro reliquis quidem in Libris crebrius, in hâc primo minùs aberratum est, quòd illic res difficilior ornatoribus etiam verbis tractetur, hîc verò prima Grammatices rudimenta suapte luce facilè cognobilia. Quanquam ubique THEODORUS ARISTOTELEM felicissimè, quod ad stilum attinet, imitatur, brevis, acutus, & merè

(a) Hujus Editionis meminit RHENANUS in Epistolâ ad ERASMUM, ex Basileâ 24. April. 1517. datâ (pag. 1604.) — Non est, cur agere feras editum hic THEODORI primum [Librum]: adtulerat id Libelli quidam Impressor Lovanio veniens, ut venderet, & nisi donato Novo Instrumento sibi comparâssset FROBENIUS, ab alio quopiam fuisset excusus, nam ambiebant multi.

Mitte tu, si quid præterea THEODORICUM habes, quod sit versum; imprimetur id quamprimum. LACHERI mentem NENSENUS tibi scriptis ex Francofordiâ Listeris exposuit. Quicquid miseris sive tuum, sive alienum, elucubratum, castigatum, versum, fuscipient isti, gratissimisque se demonstrabunt.

(a) ERASM.

Tom. II.

C

„ metè *Atticus*. Sunt autem errata levicula quidem , & de quibus
 „ istos monere, qui THEODORUM pueris Græcè prælegent, ju-
 „ verit fanè quàm pusillum, at nihil obfuerit. — Hæc, ut tibi
 „ morem gererem, mi FROBENI, Codice meo cursim evoluto,
 „ obiter enotavi. Neque enim per occupationes, quibus nunc
 „ distringor, curiosius inspicere licuit. Tuum fuerit de his Studio-
 „ sos commonere. Bene vale, & rem litterariam optimis Autori-
 „ bus emendatissimè procudendis, ita ut cœpisti, juvare perge.
 „ *Basileæ*, ex ædibus nostris. Sexto Calendas *Novembris*. AN.
 „ M. D. XVI.

Huic Operi attexuit RHENANUS Græco-Latinum *Colloquii*
Quotidiani Libellum, in cujus initio ad LUCAM EDENBERGIUM
Augustanum sic præfatur.

„ Proximis superioribus diebus, cùm huc è *Selestadio* revolâssem,
 „ THEODORI *Grammaticæ Institutionis* primum librum, ante men-
 „ seis aliquot, pauculis horis ferme totum à me versum, commo-
 „ dùm in manus receperam, ut illi *Colophonem*, juxta Prover-
 „ bium, *adderem*, cùm ex amicis quispiam bonarum studiis litera-
 „ rum impensè favens, me reducem è patriâ salutaturus, in Biblio-
 „ thecam meam penetravit, & post dictam salutem, ac habitos de
 „ rebus nostris ultro citroque sermones, quid istuc Libri est, in-
 „ quit, (nam pagellas illas in manibus castigaturiens tenebam) Græci
 „ cujuspian, ni fallor? Rectè divinâsti, inquam. THEODORI
 „ illius est, unici suo sæculo *Græcorum* decoris. Rem actam, inquit
 „ ille, mihi videris agere, siquidem THEODORI primum vertis.
 „ Quî isthuc inquam? Quandoquidem, inquit, ERASMUS ille
 „ tuus idem Libri transtulit, & simul è sinu Codicem expromit.
 „ Ego, mi LUCAM, quàm fuerim ibi gavîsus, non facîlè dixero.
 „ Statimque meæ tralatiunculæ spongiâ obducens, libellum planè
 „ musteum adhuc, & ab ipsis (quod aiunt) foliis ad nos profec-
 „ tum, aperio, lego, ERASMUM video. Nusquam enim non
 „ sui similis ERASMUS, hoc est, ubique doctus, diligens, acu-
 „ tus. Et qui in maximis ubique primas tenet, in minimis certè
 „ posterioreis non tulerit. Porro cùm JOANNES FROBENIUS
 „ *Lovanîense* Exemplar suis typis esset imitaturus, hoc familiaris
 „ colloquii συγγραμμάτων adjiciendum putavi, &c.

Quoniam autem paulò antè *Francisci* cujusdam injecta est men-
 tio, non abs re videtur, quis is fuerit, aperire. Erat FRANCIS-
 CUS BIRCKMAN Bibliopola *Antuerpiensis*, per quem inter ERAS-
 MUM & FROBENIUM aliquando transigebantur rationes quædam
 pecuniariæ; uti ex subiecto (a) chirographo liquebit.

(a) ERASM. Epistol. pag. 822.

„ ERAS-
 (2) ERASM.

„ ERASMUS *Roterodamus* hōc chirographo testor *Franciscum*
 „ BIRCKMANNUM Bibliopolam mihi debere tredecim florenos,
 „ quos detraxit mihi in ratione cum FROBENIO, pro Libris,
 „ quos tradidisset *Guidoni MORILLONO*, quum charta non sit
 „ tradita; item TERTULLIANOS septem, aut illorum precium,
 „ quos acceptos à FROBENIO mihi non reddidit. Hæc ipse apud
 „ me confessus est, nec potuit negare, convincendus testimonio u-
 „ triusque FROBENII, & Literarum MORILLONI, quas illi
 „ exhibui, & Exemplar mihi NICOLAO *Busciducensi*. Hujus de-
 „ biti jus transfero in *Joannem CAMPENSEM* Professore Lin-
 „ guæ Hebraicæ *Lovanii*. In ejus rei pleniorē fidem hæc meā
 „ manu scriptū, & annuli signum impressi. *Basileæ 4. Octob. An-*
 „ no 1524.

Sed de hoc *Francisco* plura dicendi erit locus. Redeo ad LACHNERUM qui (a) anno 1518. peste obiit. Hōc audito, ERASMUS (b) cogitur ob *Novum Testamentum excudendum aliāque nonnulla, aut Basileam adire, aut, quod magis opinor futurum, Venetias; nam à Basileā partim deterret pestis, partim LACHNERI mors, cujus impendiis res potissimū agebatur*. Post LACHNERI obitum has ERASMUS FROBENIO (c) Epistolas misit.

ERASMUS FROBENIO *Compatri suo charissimo. S. D.*

„ Etiam atque etiam te rogō, mi FROBENI, ut sortem om-
 „ nium hominum communem pro tuā prudentiā forti infractōque
 „ feras animo: præsertim cū nostro luctu fata flecti non possint.
 „ Ego, quid tuis commodis addere possim, non video: illud polli-
 „ ceor, quicquid à sincero amico potest amico præstari, me dili-
 „ gentiū præstaturum, quā cuiquam antehac fecerim. In pretio
 „ Exemplarium multo civilior fuissē, ni putāssē eam pecuniam
 „ à LACHNERO dari, tibi non obesse. Jam pridem à *Francisco*
 „ receperam quatuordecim florenos aureos pro iis, quæ in *Jacobum*
 „ impenderam, idque jussu LACHNERI. Ac deinde ejusdem
 „ jussu triginta florenos aureos: quicquid Librorum ab illo accepi,
 „ meā

(a) ERASM. Epistol. pag. 171. ERASMUS MORO suo S. D. ——— Excusant se Basilienses de tuā Utopiā dilata, ob elegantem Prefationem, quam addidit BUDÆUS; eam jam receperunt, & Opus aggressi sunt. LACHNERUS tum, FROBENII socer, diem obiit. At nihilo secius Frobeniana Officina nostris studiis sudabit. ——— Vidi tandem Utopiam Parisiis excusam, sed mendose, ea

jam Basileæ sub prelo est: nam denuntiāram inimicitias, ni diligentiores essent in eo negotio quā in meis. Bene vale, amicorum sincerissime. Lovanio 5. Martii, Anno 1518.

(b) Lege Epistol. ERASMI ad COLETUM ann. 1518. pag. 1690.

(c) ERASM. Epistol. pag. 1674. 1692:

„ meâ resolvî pecuniâ. Visam te hâc ætate, si licebit per latrocinia. Mihi tibi *Enchiridion*: id si tibi non est usui, mitte (a) SCHURERIO; est enim candidus amicus; si tibi est comodo, utere.
 „ Secundum THEODORI Librum nuper excudit THEODORICUS, cum planè crederem, tibi non esse redditum, quòd in tot ad me Litteris nulla ejus fieret mentio. Bene vale, charissime FROBENI, atque illud tibi persuade, ERASMUM, quoad vivet, tibi verum compatrem futurum. *Lovanio 12. Martii*, Anno 1518.

ERASMUS JO. FROBENIO suo S. D.

„ Mitto per hunc MENARDUM *Hornensem* reliquum Textum omnem Novi Testamenti: mitto & Argumenta singulis Epistolis præponenda, brevî reliqua missurus. Tu cura, ut Opus feliciter exeat. Facito me certior, si quid responû fuerit allatum è *Româ* de his, quæ per PUCCIUM scripséramus. Litteras tuas accepi. De Libris silentium est apud *Franciscum*, cujus arbitrio malè commisisti æstimationem; & paucos *Græcos* emisisti. Opinor, te indicem eorum, quos emi jusseram, perdidisse. Syngrapham, quam ARNOLDO reddi jusseram, remittas, oblitus, opinor, quid mandâssem; sic præstas amicum & compatrem? Si quid velis fieri de Lexico, cura transcribi, quæ sunt addita per CONONEM, opinor, in Lexico veteris *Brunonis*. Deinde mitto Lexicum scriptum vocum rhetoricarum, item Lexicum ex (b) Impressione *Ferrariensi* MAZUCHII, quod hîc nusquam reperitur. Adnitentur pro nostrâ virili in rem tuam. Tu vide, ut pro tuâ quoque portione connitaris. Fama tibi parta est, ea poterit tibi magno emolumento esse, si curam de tuo adhibueris: sed mihi non placet domi tuæ regnum istud muliebre. Quid MOTHONI cum remo? De *Parisenfibus* nihil est periculi, si tu sis homo. Accipe rem lætam, & para Evangelion: CAVILLOTUS tuus dissolutus *Brugis* est *Minorita*, ingens Ecclesiæ lumen. Scribe ad hunc, si quid est, quod velis. Vale. *Lovanio*, Anno 1518.

Eodem hîc anno 1518. mens. *Januar.* FROBENIUS ÆSOPI *Fabellas* cum aliis quibusdam Græcè & Latine impressit, in cujus Libelli Præfatione de (c) Typographis sibi æmulis, suoque ipsorum quæstui nimium studentibus gravissimè conqueritur. ERASMUS hîc circiter tempore cum FROBENIO de suis in Nov. Testam.

Anno-

(a) De eo, uti & de Theodorico MAR-
TINO postea dicitur.
(b) Edit. Ann. 1510.

(c) Lege Vol. I. *Annal. Typograph.*
pag. 43.

(a) pag.

Annotationibus paciscitur; uti ex subjectâ constat. (a) Epistolâ; in quâ occurrit asperior calami *Erasmiani* in FROBENIUM cum AMERBACHIIIS laudatis collatum nota.

ERASMUS TONSTALLO suo S. D.

„ — Serò mihi redditæ sunt LATIMERI *Annotationes*, alio-
 „ qui mihi longè gratissimæ, meis *Annotationibus* jam absolutis, &
 „ aliquantâ MARCI parte. Utinam idem fecisset in Epistolas
 „ Apostolorum. — Hodie nostro sumptu misimus quendam Ba-
 „ fileam cum reliquo Exemplari, & Argumentis nostris in Episto-
 „ las Apostolicas, quas ex tuo consilio adjecimus, missuri mox
 „ Præfationes & coronides. Opus excedit centenos terniones, cum
 „ singulæ paginæ, ob chartarum magnitudinem, decem versibus a-
 „ bundent præ superiori Editione: jusseram unum excudi membra-
 „ nis; ille tria excudit; unum quamprimum ad te veniet: nam to-
 „ tum absolvetur ante *Januarium*. Volenti mecum pacisci FRO-
 „ BENIO respondi, ut eam pecuniam, quam mihi dare destinasset,
 „ in Operis curam infunderet. AMERBACHIOS, hujus Artis pe-
 „ ritissimos, instantissimis precibus devici, ut adessent in castigan-
 „ do: nam in *Jacobo* famulo, quem in hoc *Basileam* adduxeram,
 „ sensi non multum fore præsidii; & FROBENIO nihil fingi po-
 „ test stupidius. A mensariis per tuam syngrapham recepi sexagin-
 „ ta Francos *Lovanium* reversus. Hôc labore extricatus, *Paraphra-*
 „ *ses* absolvam, si CHRISTUS Opt. Max. aspiraverit. —
 „ — Prodiit SUTTONIUS non sine majestate, item Q. CUR-
 „ TIUS: *Institutio Principis* rursus excusa: præterea *Enchiridion*,
 „ adjunctis aliis nonnullis; *Auctarium* Epistolarum, quas *Beatus* ex-
 „ cerpsit. *Apologia* denuo est evulgata, non sinè acceffione, quam
 „ ad te mitto. Bene vale, doctissime TONSTALLE, & tuo
 „ ERASMO, ut soles, fave. *Lovanio* 22. *Octobris*, Anno 1518.

LACHNERO Officinæ *Frobenianæ* (b) principe defuncto, Lambertus (c) HOLLONIUS FROBENIO operam suam locavit.

Bea-

(a) Pag. 1683.

(b) Lege Epistol. ERASM. pag. 307.

(c) ERASM. Epistol. pag. 1588.

Litterarum ac litteratorum omnium decori,
 D. ERASMO ROT. *Præceptor* suo longè cha-
 rissimo, LAMBERTUS HOLLONIUS
 S. D. — Locavimus operam nostram
 FROBENIO *Typographo*, qui RHENANI

instantiâ, ut loquantur vulgò, lubens
eam conduxit. Jacobus tuus novatum Tes-
tamentum curat: perductum est usque
ad Paulinas Epistolas, quæ nunc excudun-
tur. MORI Utopia ad umbilicum vergit.
 &c.

Erat quidam HOLLONIUS (non tamen,
 uti arbitror, idem, ac hic Lambertus HOL-
 LON-

Beatus RHENANUS in *Frobenianâ* Officinâ non solum aliorum, *ERASMI* imprimis, Opera curabat, sed & sua quoque impressa vulgabat. (a) Anno 1520. duos *VELLEII PATERCULI* Libros primus ab interitu vendicavit, proximo *TERTULLIANI* Opera; Illi Historiæ profanæ, hæc sacrarum Literarum studiis maximam faciebant accessionem. *PATERCULO Jo. Albertus BURERIUS* adjecit recentis Codicis cum vetusto, quam à *Jo. FROBENIO* repetiverat, collationem. *TERTULLIANUM* Indice locupletavit *Conradus PELLICANUS Minorita*, quem correctorio munere multum profuisse *Basileensibus* Typographis (b) antea observatum est. Quan-

OLONIUS,) de cujus malâ fide (1) *ERASMUS* gravissimè questus est.

ERASMUS amicis Lectoribus S. D. — Atqui non omnia in hoc scribuntur, ut evulgentur. Lusimus quadam adolescentes, styli exercendi gratiâ: quædam aliis dictavimus sic inambulantes, nihil minus cogitantes quàm de evulgando: nonnulla scripsimus discipulis tardis. Hujus generis erant Colloquia, quæ *HOLONIUS* quidam, haud scio unde nactus, (nam apud me nullum unquam fuit Exemplar) carè vendidit *Joanni FROBENIO* simulans alios esse Typographos, qui empta cuperent. Hæc emendi oraxis. Eiusdem sunt Paraphrases Elegantiarum, quæ summâ cum admiratione meâ prodierunt, inepto Titulo, quum ego nullum titulum addidissem, & singulis ad ordinem literarum digestis, quæ res totum turbavit ordinem: postremò, multis admixtis, non minus ineptis quàm indocitis, quæ ego nec puer sustinuissem dictare pueri. Nuper vidi Libellum de componendis Epistolis, Lugduni excusum, hoc Titulo, *ERASMUS PETRO PALUDANO S. D.* Atqui ego neminem novi mortalem hujus nominis. Lecto Libello deprehendi scurrile furtum. Olim cuidam Anglo discipulo intrâ biduum scripsi Librum de componendis Epistolis, planè crassâ Minervâ crasso. Ex hoc ille quadam decerpit, & sua quadam admiscuit. Adjecit prolixam Epistolam, in quâ nullum est verbum meum, insigniter insulsum, nec quicquam facientem ad præsens argumentum. Si suo nomine edidisset Opus incontaminatum, multò erat tolerabilius: verum, ex meo nomine quasiuit lucrum. — Basileâ 20. Februar. 1536. Et *ERASM.* ad *BERALD.* in Epistolâ suo de Epistolis con-

scribendis Operi præfixâ datâ 1522. — Posteaquam *HOLONIUS* ille deserat esse apud superos, eruditissimè *BERALDE*, non putabam mihi quenquam alium metuendum, qui nenias, quas juvenis vel exercendi Styli gratiâ, vel obsequiundans amicorum affectibus scripsissem, in vulgus ederet, in quidvis potius, quàm in hoc natus. Et ecce repente apud Britannos exortus est alter *HOLONIUS*, qui Librum de componendis Epistolis excudit, quem annis abhinc ferme triginta Lutetiæ scribere cœperam cuidam amico parum sincero, cui simili munere gratificari volebam: videlicet ut haberent similes labra lactucas. Lectioni simul & compositioni non plus temporis tributum est, quàm dies viginti. Atque aded non erat tum animus hoc Opus absolvere, nec Archetypum illi tradiderim auferendum (nam adornabat longinquam profectiorem) nullo antigrapho apud me servato. &c.

Occurrunt sæpissime litteraria hujus modi furta, quæ imperfecta & lacera sub virorum doctorum nominibus obtrusa eorum famæ injuriam haud levem inferunt.

(a) *RHENANUS* in Epistolâ ad Lectorem *VELL. PATERCULO* suffixâ — Nugatores aded me non deserruerunt à proposito veteribus, quæ licet, succurrendi, ut nunc non solum *WELLEIIUM* ediderim semilacerum, sed & *TERTULLIANI* libros vetustissimi inter Christianos Scriptoris, mendosi tamen, meâ curâ à tenebris erutos, apud *FROBENIUM* excudendos curen, in usum videlicet rei Theologica, & ad vetustatem illuminandam, quaptum ad rem Christianam attinet.

(b) Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 291.

(a) *JOAN.*

(1) Epistol. Pag. 1517.

Quantum præterea in primâ veterum Latinorum Rhetorum Editione ann. 1521. FROBENIO RHENANUS profuerit, ex illius (a) Epistolâ eis præfixâ discimus. Anno 1526. RHENANUS Scholia edidit in PLINIANAM Historiam quibus (b) *adjuvatur diligentissima FROBENIANÆ Officinæ Editio* (quæ anno præcedente exierat) quam ubique sequitur, cum quâ collationem quoque fieri vult à Lectoribus.

ERASMUS FROBENIO suas non solùm tradebat, sed multorum etiam, quorum amicitias coluit, virorum, (c) *Ludovici VIVIS,*

(a) JOANNES FROBENIUS Lectori S. Cùm more nostro fiat, optime Lector, ut commune magis quàm privatum in promovendis bonis studiis commodum spectemus, vel hoc argumento, quod nullâ rerum difficultate, nullâ laborum molestiâ, nullo denique sumptu, quæ res non paucos nostra tempestatis Typographos soles avertere, ab instituto deterrear, visum est hâc quoque in parte tui rationem habere, ne quis usquam à nobis cessatum fuisse calumniari possit. Idque eâ in parte eruditionis, quæ eruditionis universæ facile sit sacra, ut vocant, anchora. Ea est Rhetorica, — Nacti igitur nuper Exemplar quoddam, vetustum quidem illud, sed depravatum adeo, ut nemo à tam prodigijs mendis, ut de industria potuerint inculcata videri, satis ex dignitate potuerit vindicare. Ne quam tamen juvandi occasionem suborsus fuisse videremur, Rhetores aliquot Latinos typis cudendos desumpsimus, ut Studioso saltem meliora querendi ansam praberemus. Quod si quid hinc capias commodi, Lector, totum velim illud Dn. BEATO RHENANO acceptum feras. Qui hunc Codicem ex Spirensi Bibliothecâ oblitteratum alioqui, velut ab inferis in vitam reduxit. Tuum erit, candide Lector, quicquid est nostra industria, boni consulere. Nos tibi, quod posuimus, conatu non desuimus: nec cepti admodum nos pœnitet, si quicquam ex nostro labore emolumenti ad te redierit: quod futurum haud dubiè confido.

(b) Lege RHENANI Præfat. in Schol. PLIN.

(c) Epistol. ERASMI pag. 705. 707. VIVES ERASMO. — Agebam de condamnando aliquo, quum commodè me Franciscus Bibliopola submonuit, missurum se quamprimum istuc ad te nescio quos Libros:

si quid vellem perferri, adjuncturum se reliqua sarcina; itaque iussum est illi committere septem Libros recognitos jam à me: incipiat excudere FROBENIUS, si sit tibi videtur, decem alios usque ad decimum quintum mittam haud dubiè ante Quadragesimam. Reliquum per Franciscum ipsum, quum ibit ad Mercatum Francfordiensem. Ex istis septem poteris cognoscere, si quid modo vacat legere alienum, quam rationem Commentariorum sum secutus; etiam si reliqui, præter octavum, nonum, decimum, & decimum octavum, minus habent et operis et operæ; quoniam non ita sunt varii, et magna pars eorum, quæ in illis tractat, passim est cuiusvis obvia. Cura, rogo te, ut excendantur aliquot centena Exemplaria istius Operis à reliquo AUGUSTINI corpore separata: nam multi erunt studiosi homines, qui AUGUSTINUM totum emere vel nolent, vel non poterunt, quia non egebunt, seu quia tantum pecunie non habebunt. Scis enim ferè à deditis studiis istis elegantioribus præter hoc AUGUSTINI Opus nullum ferè aliud legi ejusdem Auctoris. Vale iterum atque iterum, mi optime Præceptor. Lovanio 19. Januarii, Anno à CHRISTO nato 1522. —

Et pag. 720. VIVES ERASMO. Absolvi tandem XXII. Libros de Civitate Dei. — De pecuniâ rem totam tui et FROBENII arbitrii facio; tu ipse scis, ut non sim ejus avidus, et mihi vivendum est iniquissimis temporibus, et in regione ubi sumptus magni, et quasi nulli, dumtaxat ingenio liberaliore digni; si quid miseris, curret per certum aliquem, et sine dilatione reddendum. — Salvebunt à nobis istic tui et eo nomine nostri quoque, ac imprimis FROBENIUS cum totâ familiâ. Vale. Lovanio 14. Julii, Anno 1522. — Et pag.

pag. 709. VIVES ERASMO — De Civitate AUGUSTINI gaudeo seorsim edi, & habeo tibi ingentem gratiam, qui hoc curaris: sed velim etiam, & cum reliquis AUGUSTINI Operibus excudatur, ne desit hoc membrum corpori suo; quod credo FROBENIUM facturum, ut & separatim aliquot, & conjunctim aliquot imprimat. — Brugis 1. April. 1522. — Et pag. 767. VIVES ERASMO. De ratione ne fallatur FROBENIUS, res sic habet: FRANCISCUS dederat, antequam Liber exiret, XX. aureos florenos, sub finem Januarii dedit sex; hanc summam ipse accepi, tum & tres Libros: aiebat jussu esse à FROBENIO dare mihi XXXII. florenos aureos, sed ex his detraxisse octo, qui debebantur tibi. Quæ ille de me ac meo nomine ad vos scripsit, nihil me moveant: nemo magis est, si qua est fides, impetratæ meæ conscius meipso, nec minus dissimulatur; idcirco leviter angor gloriam non contingere, cum non meruisse sciam. — Nemini facessam negotium ex istis, qui nomina nostra quaslibet suis metiuntur & censent. Et hæc quidem ut maximè verum FRANCISCUS scripserit. Nam an ita sit, tempus, ut spero, declarabit, & potest FROBENIUS ab HILARIO sciscitari: De AUGUSTINO scio illum vendidisse plurima Exemplaria, & ipse novi, qui emerint: quis verò de Londino audeat tam impudenter mentiri? Ubi ipse fassus mihi est se paucis diebus supra eriginta AUGUSTINI Exemplaria distraxisse; certè LUPSETUS negabat se in Angliā vididisse AUGUSTINUM ullum meum venalem: in eadem Angliā supra quadraginta mea Somnia affirmavit mihi vendidisse se. Forsan non vendibile putat nomen, quod confert cum tuo aut BUDÆI. Quid? nusquamne est alius, quem socium sibi FROBENIUS adjungat? O miseram ingeniorum gloriam, si aliter constatura non est, nisi eiusmodi nebulonibus libneris! — Vellem scripsisses, an sit FROBENIUS illa Opuscula impressurus; alioqui significa per primas Literas; mittemus aliud. Neque verò tam me immodicè ipse amo, ut cum damno FROBENII velim ex ejus Officinā prodire quicquam meum: non est sic ille de me maritus; itaque ne putes me sibi iratum fore, si mea non ediderit; faciat, quod maximè in rem suam esse credet. — Quum hac descripsissem, factus Literis amicorum certior, Opuscula mea non esse à FROBENIO

excusa, & N. dicere te auctore rejectum à FROBENIO Librum, quæ de re scripturum te mihi per famulum, quem paucis diebus huc mittes; & quanquam non magni tuæ refert, quid ipse de hoc facto credam: tamen, si qua est mihi apud te fides, velim existimes me illud non credere, non & si quis dixisset spectatissima fidei, quanto minùs à N. profectum: tantum adjeci, ut scires N. nondum mutasse mores. Si dicam me non aliquantum deluisse, mentiar; sed minùs forsàn quàm alii ejusmodi rebus soleant. Ex tuis Literis aliqua erat spes; nam scribebas FROBENIUM libentius mea impressurum, si N. acciperet societatem, quasi subsignificares impressurum: nunc intelligo, nec me, nec mea esse tanti, ut in tantâ Librorum varietate locus sit tam exiguo Libro ullus, nisi ad primam præconis vocem venditur: & si illum vendibiliorem fecisset FROBENII Officina, ut Somnium fecit. — BEATUM salutæ mihi & FROBENIUM. Brugis 10. Maii. 1523. Et pag. 841. 842. ERASMUS ROT. LUDOVICO VIVI S. D. — De N. scripsi, non quantum ille meretur, omnibus Eurybatis ac Phrynonidis sceleratior, sed quantum meæ modestiæ tuæque prudentiæ satis esse judicavi. Hic sedulo dissuadet FROBENIO, ne quid tuorum excudat. Et FROBENIUS, duntaxat hæc in re, & absque illius præsidio nihil potest. Nam apud Germanos vix quicquam vendibile est præter Lutherana ac Anti-Lutherana. Mea tamen adhuc satis favorabilia sunt, vel hoc argumento, quod FROBENIUS tam multos habet amulos magno suo dispendio. CÆSARIS Edictum, quod deterret emulos, hujus non faciunt ipsi, qui nobis dant CÆSAREM: imo vendunt CÆSARIS nomen. Ego jam pridem gestio quopiam ab his figulis demigrare. FROBENIUS mihi serid questus est, se ne unum quidem Opus De Civitate Dei vendere Francfordiæ; idque eo vultu dixit, ut planè credam hominem nihil fingere. Vides etiam in Musarum rebus regnare fortunam. Ego illic nihil non suspicio, nisi quod brevitas, quam tibi olim commendavi, reddidisset Librum vendibiliorum. Atque hoc negotium FROBENIUS suscepit à me non persuasus, sed compulsus. Et res est non exigui sumptus. Miseret me boni viri, nimiumque sinceri, cui pseudocheus ille miris technis imponit. Si Civitatem illam vel prælegendo, vel aliâ quapiam ratione

VIVIS, (a) POLYDORI VERGILII, (b) CUTHBERTI TONSTALLI,

ratione posses vendibiliorem reddere, sublevaris hominem. Ego nullam video viam, nisi ut totus AUGUSTINUS emendatus prodeat. In hoc velim te adiuvare, suscepta aliquā portione laboris. Nos tamen jam lassī, non defuturi sumus officio nostro. Ex animo, mi VIVES, gaudeo tibi Britanniam esse prosperam, quod ut tibi proprium ac perpetuum sit precor. Bene vale. Basileā 27. Decembris, Anno 1524. Et pagin. 912. VIVES ERASMO. De Francisco nimis multa: non est ille tanti. A FROBENIO iniquum esset postulare, quod foret ei damnosum. Mea Opera non distrahi, mirandum non est; quippe non solum carent ingenio, sed etiam ingenio, et peritiā, et nomine, denique iis rebus omnibus, quibus commendari Libri solent; queremus alium, cui minus doleamus nos imposuisse, quam FROBENIO, excudendis monumentis tuis praclarē de literis merito. Brugis 14. Febr. 1526. Et pag. 1646. ERASMUS RHENANO. — ne mihi cum Francisco multum sit negotii, qui linguā multas habet pecunias mihi paratas etc. Libros optimos semper advehendo, ne à nobis advehendi curentur. — anno 1517. Et pag. 899. 900. VIVES ERASMO. (1) FRANCISCUS BERCKMANNUS rogārat me, ut Libellos meos recognoscerem, quos cuperet apud FROBENIUM imprimi: nunc scriptum est mihi, eum nescio quid causificari, FROBENIO non vacare. Miseret me tui, cui toties fuerit cum ejusmodi homine negotium. καὶ ὁ εἰς τὴν ὑπερφανίαν (2) mendacium in Colloquiis: querendus mihi eris alius, ne toties cogar huic homini succensere ab eo falsus. Si FROBENIUS vult recipere mea imprimenda, libens ad eum mittam, modo ne admisceat se FRANCISCUS negotio: Sin secus invenies alium. — Londino 13. Novemb. 1525. Et quoniam hic in malae fidei exemplum incidi, aliud ejusdem addere non pigebit in SENECA Operibus antea à

FROBENIO anno 1515. excusis, & à (3) RHENANO NESENOQUE recognitis admissum. Sic ERASMUS (pag. 901.) in Epistolā ad Robertum ALDRISIUM Angliam, Basileā 25. Decemb. 1525. datā scribit. Si memor es nostra pristina consuetudinis, et si mores antiquos obtines, unum officium mihi praestes velim, quod absque tuo sumtu prestare poteris. In Collegio Regali sunt Opera SENECAE descripta in membranis. Ex his multa subnotāram in Codice meo. Editionem commendāram Germano cuidam, quem habebam pro amico fidissimo; is absente me pessimā fide se gessit in excudendo Opere. Et ne deprehenderetur, optimam Exemplaris partem sustulit. Hoc dedecus mihi sarcindum est. Quare te rogo, charissime ALDRISI, sume Volumen Operum SENECAE à FROBENIO excusi, et committe aliquibus bona fidei, qui denuo adscribant in margine, quae discrepant. Eum Codicem sic notatum mittito ad Thomam MORUM, ut per eum ad me veniat. Libros Naturalium Quaestionum scio editos. Eam collationem ego peragam. Dignus est SENECA hoc studio, debes tu quoque nonnihil studiis publicis; mihi praefer mutuum amorem debes nihil. Reponam, quicquid in hoc negotium impenderis, vel ad assensum, et insuper dabo operam, ne prorsus in sterilem fundum istam officii sementem fecisse videaris. Magnopere velim istuc quamprimum fieri.

(a) ERASM. Epistol. pag. 646. ERASMUS ROT. RICHARDO PACEO S. D. Ex Officinā Frobenianā scribunt eruditi quidam POLYDORI Proverbia majusculis formulis excudi, chartā tam insigni, ut non aliud Opus dignatus sit FROBENIUS majore vel honore vel curā. Addet Opus de rerum Inventoribus, simili dignitate; idque facit hortatu, imò impulsu meo. Nam ille planè remiserat Opus Antuerpiam per Hieronymum filium, nec ullis rationibus adduci potuit, ut aggrediretur.

Exi-

(1) Is est, cujus antea mentio quidam facta est, & in hunc locum superior rejecta.
(2) Hoc Colloquium est PSEUDOCHEI & PHILETIMI, in quo ERASMUS FRANCISCUM illum BERCKMANNUM pravicatorum lucris turpis avidum sub PSEUDOCHEI personā depingit.
(3) Lege (pag. 1539.) Epistolam RHENANI ad ERASMUM Basileā 17. April. 1515. datam; in quā NESENI in recognoscendo diligentiam & non obsecram in olfaciendis erratis narem laudat. Nec igitur dubitabo iis, qui Prælo Frobeniano castigando aliquando præerant, NESENUM (de quo antea nonnulla diximus) adnunciare.

TALLI, (a) THOMÆ MORI (b) UDALRICI ZASII &c. commendabat lucubrationes; (c) semper interim, (quod amicum decebat) sollicitus, ne FROBENIUS, quem neque impensæ nec operæ parcere unquam cognoverat, detrimenti quicquam ex suâ in bonas litteras propensâ liberalitate acciperet; ideoque cum sua in JOHANNIS EVANGELIUM Paraphrasis excuderetur, conabatur eam (d) Imperatoris privilegio communire: ratus indignissimum fore,

Exibit utrunque proximo Mercatu Francfordiensi bonis avibus. Eat nunc POLYDORUS, & credat susurronibus, qui jactitant me invidere illius gloriæ. — Ex rure Anderlaco. II. Junii. 1521. Et pag. 777. ERASMUS ROT. POLYDORO S. D.

— Primum scis Exemplar, quod miseras, non esse apud FROBENIUM, sed apud Franciscum. Egi cum FROBENIO de Editione Operis, vel Operum potius. Ait, si majusculis excudat, fore Volumen ingens, nec sexcentos aureos suffecturos in sumptus, & metuit aleam in vendendo. Nam Germania nunc insanit in ea, qua sapiunt Lutherani quiddam. Alioqui est pulchre animatus ad gratificandum utrique nostrum, & ipse efficiam ut sis animatior. Est triplex excudendi ratio. Nonnunquam totum negotium FROBENIUS suscipit suo periculo: hoc aliquoties facit in minoribus Voluminibus, in quibus minus periculosa est alea. Nonnunquam tota res agitur periculo alieno, ipse tantum pro operâ suâ paciscitur mercedem. Nonnunquam res sit communi periculo sociorum. Jam in pactione opera Franciscus mercedem offert oppido quam iniquam. Nunc agitur Francfordiæ, an res vel unius Francisci, vel sociorum communi periculo possit agi. Et quid actum sit, perscribam, ubi FROBENIUS à Mercatu redierit. Spero rem futuram ex animi tui sententiâ. — Si nancisci possis negotiatorem, qui quinquaginta Volumina ad se reciperet, cetera facile conficerem cum FROBENIO. Bene vale. Basileâ. Anno 1523. Et pag. 934. Id. ad Eund. In excudendis ingenii tui monumentis non esse satisfactum animo tuo, vehementer dolet tum mihi, tum FROBENIO. Id enim magnopere studebamus utrique. Litteræ tuæ videbantur hoc prescribere, ne recederetur ab Exemplari. Itaque diligenter hortatus sum, ut summâ fide versarentur in eo negotio, ac subinde in ipso Operis progressu

inculcavi eadem. Confirmabant id fieri, nisi sicubi manifestarius esset calami lapsus. Præerat castigationi Sigismundus GELENIUS, vir utriusque Lingua non vulgariter doctus, probæque fidei. Tuum Exemplar aservari jussi. Mihi nihil mandâras: & religio erat in Opere alieno vindicare tantum juris. Alioqui non piguisset hanc operam pro tanto amico sumere, etiam si quid fuisset gravius. — Basileæ 30. April. 1526. Et pag. 971. ERASMUS POLYDORO VERGILIO S. D.

— De Libello excudendo egi cum FROBENIO, respondet se paratissimum, eâ lege quâ excudit Adagia. Bene vale, patrone magne. Basileâ 24. Martii, Anno 1527.

(b) ERASM. Epistol. pag. 813. ERASMUS Cuthberto TONSTALLO, Episcopo Londinensi S. D. — Si cupis tuum Opus excudi, agam cum FROBENIO. Nondum enim egi serid. Bene vale, Prasulum optime. Datum Basileâ 4. Septembris, Anno 1524.

(a) Lege Epistolam ERASMI ad FROBENIUM 1517. datam & suprâ citatam.

(b) ERASM. Epistol. pag. 1625. ERASMUS BRUNONI S. D. — Admone FROBENIUM, ut excudat Libellum ZASII de Origine Juris — 24. Augusti. 1517. Et pag. 1689. ERASMO LAMBERTUS HOLLONIUS S. D. — Succedet FROBENIO Zasiani Opus — Basileæ 5. Decemb. 1518.

(c) ERASM. Epistol. p. 1846. ERASMUS LECTORI S. D. — Bene vale; curâque ne Joannem FROBENIUM impensa & opera poeniteat, qui nihil detrectat, quod ornandis, provehendis, juvandisque bonis studiis conducatur.

(d) ERASM. Epistol. pag. 707. ERASMUS BILIBALDO suo S. D. — Nemo nescit, quantum bona littera debeant FROBENIO, qui solus omnium suo dam-

no

fore, si FROBENIUS (a) communis omnium Studiosorum amicus, (b) qui attentè curabat, ut quicquid è suo prælo exiret, esset (quoad fieri poterat) inculpatissimum, nullumque Opus à se, nisi usque melius, recuderetur, damnum ex eâ amicitia, eâ curâ illum pateretur.

In

no nostris studet compendiis; sed ut sunt *Kaputis*, plerique insidiantur homini propemodum conjurati, ut illum perdant. Ubi quid novi Operis prodit, quod putant fore vendibile, mox unus atque aliter suffragatus ex ipsius Officinâ Exemplar, excudit ac venditat minimo. Interim FROBENIUS immensam pecuniam impendit in Castigatores, frequenter et in Exemplaria. Huic iniquitati facile succurreretur, si fiat Imperatorium Interdictum, ne quis Librum, primum à FROBENIO excusum, aut cui sit aliquid ab Auctore additum, excudat intra biennium. Tempus longum non est, et Officina Frobeniana vel ob hoc favore digna est, quod nihil ex eâ prodit ineptum aut seditiosum. Excuditur nunc Paraphrasis in Evangelium JOANNIS, FERDINANDO dicata; cujus partem ad te mitto, ut ostendas, si videbitur commodum. Non dubito, quin res facile possit impetrari. Referet tamen, si id fiat quam primum. Si non est commodum, ut fiat per te, poteris aliis mandare. Adest enim, ut audio, Jacobus SPIEGEL, mihi cum primis amicus, homo candidus; adest Episcopus ac Princeps Teramensis, Nuncius Apostolicus, qui pro sua humanitate mihi semper favit unicè. In hoc negotio, mi BILIBALDE, mihi nec seritur, nec metitur, et tamen FROBENII ac literarum causâ libenter et hic tibi debeo, qui multis aliis nominibus tibi sum obstrictissimus. Si Diploma Cæsareum non statim poterit expediti, saltem sciamus impetratum esse, ut in his Nundinis FROBENIUS possit uti titulo. Summus Pontifex ad me Diploma plenum honoris ac benevolentia misit. Jurat illius Secretarius, non esse vulgare, sed verè omnia ab ipso Pontifice dictata. Bene vale, vir hujus seculi decus. Basileâ 27. Januarii. Anno 1522.

(a) Sic vocat GLAREANUS in Episto-

là ad ERASM. 1516. data. pag. 1577. 1578.

(b) Hoc antea notavit CHEVILLERIIUS; cujus verba hic adjiciam ex pag. 134. *Origin. de l'Imprim. de Par.* „ JEAN „ FROBEN, cet Imprimeur si exact & si „ correct, dans sa petite (1) Préface sur „ CÆLIUS RHODIGINUS de l'année „ 1517. blâma fort quelques Libraires de „ son tems, qui abandonnoient tout-à- „ fait la correction de leurs Impressions, „ & ne se mettoient point en peine qu'el- „ les fussent pleines de fautes, pourvu „ qu'elles leur coûtassent peu, & qu'ils „ les débitassent plus promptement, en „ les donnant à meilleur marché: en un „ mot, qui cherchoient uniquement le „ gain & le profit dans le noble exercice „ de la Librairie, même par la ruine des „ bonnes études. Il s'en prend aussi à „ ceux qui ont assez peu de jugement „ pour acheter ces Editions corrompues „ & défigurées sous prétexte qu'elles cou- „ tent peu. Il prétend qu'ils se trompent, „ qu'ils les achètent très-cherement, qu'on „ n'a jamais bon marché d'un méchant „ Ouvrage d'Imprimerie rempli d'un „ grand nombre de fautes, à quelque prix „ qu'on l'achète; *Parvo emit, quisquis Li- „ brum emendatum etiam magno emit. Mag- „ no emit, quisquis Codicem mendosum et- „ tiam minimo emit.* Et dans l'Edition Grec- „ que-Latine du Nouveau Testament „ d'ERASME, qu'il avoit faite l'année „ précédente, il dit fort ingénieuse- „ ment, que celui qui achète une Edition „ pleine de fautes n'achète point un Li- „ vre, mais une peine & un tourment: „ *Qui Librum mendis undique scatentem ha- „ bet; certè non habet Librum, sed moles- „ tiam.* Idem CHEVILLERIIUS pag. „ 129.

(1) In CÆLII RHODIGINI Editione ann. 1517. quam nunc in manibus habeo, neque ista verba, nec Præfationem hic memoratam repetio.

(1) Lege

In FROBENIO nullibi moram sibi esse sentiebat unquam ERASMUS, quoties Opus aliquod nobile & arduum prælo procurabat ,

129. „ JEAN FROBEN imprima la Concordance de la Sainte Bible en l'année „ 1496. & 1525. „ [De quibus Editionibus jam dictum est in Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 257.] Et pag. 131 — „ Nous arrêterons un peu ici pour parler „ de ces Concordances de FROBEN, où „ il imprima les Chiffres si fidèlement. „ Cet Imprimeur y ajouta une seconde „ Partie, qui contient les particules indéclinables de la Bible, &c. Ouvrage „ commencé par Gausier JONAU Ecoffois, „ Chapelain de JEAN de Raguse, achevé „ par deux autres de ses Chapelains, & „ réduit en ordre Alphabetique par un „ Espagnol JEAN DE SECUBIA. — „ Les „ Envoyez des Hussites du Royaume de „ Boheme étoient venus à Bâle, & fondoient leur erreur de l'obligation indispensable pour tous les Chrétiens de „ communier sous les deux especes, sur „ ce passage de l'Evangile: *Nisi manducaveritis & biberitis*. Pour savoir donc les „ significations des particules *Ex*, *Per*, „ *Nisi*, *Et*, en combien de manieres elles „ étoient employées dans l'Ecriture Sainte, „ JEAN de Raguse forma le dessein de faire travailler à une Concordance des „ mots indéclinables de la Bible. SECUBIA y fit une Préface, & rendit l'Ouvrage public. Sebastien BRANT, *Allemant*, le fit imprimer l'année 1496. „ par FROBEN: & l'année 1525. ce même „ Imprimeur le remit sous la Presse, avec „ la Préface, dans laquelle on peut lire „ toute l'Histoire. — „ Par ce recit on fait qui a fait la seconde Partie de „ la Concordance, qui comprend les „ mots indeclinables: on ne fait pas si „ seurement qui a fait la premiere, qui „ contient les mots déclinables; néanmoins je croi que c'est HUGUES de „ Saint Cher, Docteur de la Faculté de „ Paris, de l'Ordre de Saint Dominique, „ qui fut Cardinal en l'année 1245. — „ La petite Préface *Cuilibet volenti*, qui „ parle de cette Concordance de S. Jac-

„ ques, est dans l'Impression de *Nuremberg* par Antoine COBURGER 1485. „ dans les deux de Bâle par FROBEN „ 1496. & 1525. dans celle de Jean MARECHAL à Lyon 1526. & même François AROLA, qui retoucha la Concordance, & la fit imprimer à Lyon par „ GRYPHE l'année 1551. n'en retrancha „ point la petite Préface des Manuscrits. „ Or je trouve, que HUGUES „ de Saint Cher s'appelloit aussi HUGO de „ Sancto Jacobo. „ Qui voluerit hæc fusiùs descripta legere CHEVILLERIIUM adeat.

Idem CHEVILLER. p. 135.] „ Le „ chef d'œuvre de JEAN FROBEN fut „ l'entreprise qu'il fit d'imprimer le St. AUGUSTIN fort correct. Il avoit un si „ grand desir de réussir dans son dessein, „ & ce travail lui paroissoit si glorieux, „ qu'il (1) souhaitoit n'avoir point plus „ de vie, qu'autant qu'il en falloit pour „ le voir achevé. Sept Presses tout à la „ fois étoient occupées à cette Edition; „ mais il mourut aussi tôt après l'Impression des deux premiers Tomes. C'est le „ S. AUGUSTIN d'ERASME de l'année „ 1529. en dix Tomes, appelé ordinairement à longues lignes, qu'on tira autrefois de la Bibliothèque de Sorbonne, pour „ convaincre les Ministres au Colloque „ de Poissy par une Edition, qui ne leur „ fût point suspecte.

Gravissimo huic Operi Privilegium impetrandi cupidus ERASMUS scripsit ad Nicolaum VESUVIUM ann. 1528. 21. Septemb. — *Optârim, ut si fieri possit, saltem pro AUGUSTINO daretur Regium Privilegium. Ab hoc Opere pendunt facultates liberorum FROBENII. Ego propemodum gratis meam operam impendo, alioqui non sumitur tantum laboris pro bis mille florenis. Religio me coegit. Audio. Cardinalem Franciæ hominem non nimis facilem, in cujus aures fortassis insillunt aliquid inauspicati quidam, quo minus aquum experiamur. In hoc Opere nihil erit meum, nisi quod mendas, quantum licuit, submovi, notha subindicavi, & libros*

(1) Lege postea Epistolam ERASMI ad EMSTEDIUM ann. 1527. de monte FROBENII.
(2) ERASMI. Epistol. pag. 1122.

rabat, licet FROBENII (a) socios cunctationis aliquando infimular. Inter eruditos, qui sua Opera Frobeniano prælo commiserunt, viros fuit LEONARDUS PORCIUS *Vicentinus*, (b) *non minus humanus quam doctus*, Libelli *De ponderibus ac mensuris* Author, (c) *ad eod consentientis cum* ASSE BUDÆI, *ut nemo dubitaret, quin alteruter alterum compilârit.* (d) Nullum Libellus ipse nec (e) loci nec temporis indicem habebat, præter Insigne Officinæ Frobenianæ: BUDÆO, suorum de ASSE librorum Editione tertium jam aut quartum sub prælo repetitâ [abbinc (f) paulo minus biennium] Lugduni inter Aulicos agenti fortè oblatum est. (g) BUDÆUS graviter exarsit, ac æmulo illi sempiternam notam ad ignominiam inuississet, nisi intercessissent amici. Hæc enim contentio ne latius serperet, JANI LASCARIS auctoritate perfectum est. Qui cum utrique amicitissimus esset, baud æquum putavit inter honestissimos homines similitudinem diutius ingravescere. Et cum apud BUDÆUM plurimum gratiâ polleret, impetravit, quanquam ægre, ut digressio in PORTIUM, contumeliosa quidem illa, sed certè expressa à justâ indignatione, quam removendæ suspicionis, sûtque purgandi causâ, BUDÆUS Libris de ASSE inseruerat, (h) eximeretur inde. Ac BUDÆO quidem tantæ contentionis causam attulit BAPTISTA ÆGNATIUS Venetus, omni liberali ingenuâque doctrinâ apud Italos id temporis florens, qui editis in SÆTONIUM adnotationibus tam præclari inventi laudem modò BUDÆO, modò PORTIO tribuens, de eâdem fidelitâ duos parietes dealbaverat, & utrique gratificari cupiens, ambos inter se commiserat. Cæterum ut deserbuit ira, usque ad eod pœnituit ejus criminationis, quâ usus erat in PORTIUM, ut postea noluerit cujusquam injuriâ magnitudinem animi sui inspectere; quod iracundiâ præceptum in eum esset invehctus, quem postea cum Juris Civilis disciplinâ eruditissimum, tum morum probitate alioquin integerrimum intellexisset.

Audiamus jam (i) ERASMUM de FROBENIO suo perorantem.

libros secundum materiarum congruentias digessi. Prefatio nihil habebit, quod ququam offendat. Si quid Prasul tuus valeat apud Regem, velim, ut pro hoc saltem Opere Regis Privilegium nobis impetret.

(a) Pag. 934. ERASMUS JOANNI Episcopo Lincoln. — De AMBROSIO nihil fiet hoc anno: res non stat per me sed per socios FROBENII. — anno 1526.

(b) Lege (p. 987.) Epistol. ERASMI ad BUDÆUM dat. Basil. 22. Jun. 1527.

(c) Pag. 1417. Epistol. ERASMI ad Georg. AGRICOL. 29. August. 1531.

(d) Lege Bud. de ASSE Edit. Colon. 1528. 8° pag. 555.

(e) De loco indicat Insigne Frobenianum. De tempore Epistola ERASMI ad Bud. modò citata docet id factum ante ann. 1527. 22. Jun.

(f) Anno igitur 1526. nam Editio Libri de ASSE Colonienfis prodit 1528.

(g) Lege Vitam Bud. Paris. 1540. 4° pag. 23. 24.

(h) Tota eæ digressio abest in Editione Parisiensi ann. 1542. fol.

(i) Epist. (pag. 957.) ad Theobald. FETICHIIUM, dat. Basil. 5. Decemb. 1526.

(a) Auc-

tem. — Nemini potest obscurum esse, quot jam annos JOANNES FROBENIUS, quantis vigiliis, laboribus, impendiis, ornarit (a) eximios Auctores, idque longe majore sua gloria quam lucro. Habet domi (b) Virum utriusque literaturæ doctissimum, parique fide præditum, quod ego sanè non in postremis numero. Mibi præterea vel immori libebit huic negotio, tam utili, tamque pio. Proinde meo judicio non alius dignior vestro favore quam FROBENIUS, nec per aliam Officinam melius consultum fuerit præclaris Auctoribus; denique, vix in alium æquè gratum memorémque collocaveritis vestrum officium. Porro, — si quid mea scripta valebunt, hætenus cum VIRGILIO licuit dicere, utinam & illud adjicere liceat, Nulla dies unquam memori vos eximet ævo. Certè dabitur opera pro viribus, ne posteritas ignoret, cui debeat hanc literaturæ vetustioris accessionem.

Hinc æstimare licet, quantus fuerit, qui ERASMUM meruerit præconem, FROBENIUS (c) omnium Chalcographorum princeps, (a) vir

(a) Auctorum, quos FROBENIUS impressit, plerosque ipsius hortatu ERASMUS recognoscebat & scholiis illustrabat. E. G. ERASM. Epistol. (pag. 1880.) ad Joan. ULATENUM. Cùm Joannes FROBENIUS, vir ornatissime, adornaret suis typis excudere Tusculanas Quæstiones M. TULLII, meque rogasset, ut hic aliquid adderem opella mee, quò Liber exiret aliquà recentis utilitatis accessione commendatus: eo lubentius hanc suscepi provinciam, quòd pluribus jam annis mihi nihil aut perpusillum commercii cum Musis mansuetioribus fuisset. Itaque conferendorum Exemplarium negotio famulis delegato, judicandi partes mihi sumpsi: totòque Opere non oscitanter perleto, digessi versus carminum, qua ille quidem non sine exemplo PLATONIS & ARISTOTELIS, ex Græcis Latinisque Poetis, sed propemodum ad tadium usque congerit: ubi variabant Exemplaria, vel quòd probabatur, amplexi sumus; vel si videbatur anceps judicium, utramque lectionem servavimus, alteram in contextu, alteram in spatio marginis: nonnulla citra Codicum suffragium restituiimus, sed nec admodum multa, & ibi duntaxat ubi res homini docto & exercitato non esset obscura: nonnihil etiam Scholiorum adjecimus. FROBENIUM de TERENCE cum Commentariis excudendo aliquando cogitasse legimus in Epistolâ ERASMI ad GOCLENIUM ann. 1517. datâ pag. 268.

(b) Hunc virum (quod antè ego incau-

tus credideram, Vol. I. *Annal. Typograph. p.* 292.) fuisse LACHNERUM putant ZELTNERUS (pag. 207. *Corrector. Typograph.*) at CAVEUS (in *Prolegom. in Scriptor. Eccles.* n. XI.) alium quendam anonymum LACHNERI successorem. Diu enim ante annum 1526. quò hæc data est Epistola, LACHNERUM obiisse, anno nempe 1518, ex supra-dictis constat. Virum autem, quem hic ERASMUS laudat, Beatum RHENANUM esse nonnulla mihi est suspicio. Hòc anno (1526.) RHENANUS Basilea apud FROBENIUM suas in PLINIUM Annotationes edidit. Porro ERASMI animus (ut antea observatum est) in RHENANUM fuit semper proclivior, à LACHNERO aliquando (quia fortè Pontificiis impensius, quam RHENANUS favebat) alienior.

(c) ERASM. Epistol. pag. 332. DORPIUS ad ERASM. *Lovan.* 15. Jul. 1518. Sed heus, præterieram ferme, quòd minime oportuit, FROBENIO omnium principi Chalcographorum (pace modo * THEODORICI nostri dixerim) plurimam ex me salutem uti nuncios, cui omnes debemus Studiosi non vulgariter: Largiatur ei Dominus Deus annos vite & plurimos, & felicissimos, quò pulcherrima provincia, in quâ ALDUM quoque ipsum, meo judicio, post se relinquit, par esse queat. Quid enim is, nisi eximie eruditum, & quantâ curâ excudit?

(a) Pag.

* MARTINI Typographi celebri Lovanii.

(1) Lege

(a) *vir doctus & in Arte chalcographica Dædaleo ingenio præditus*; (b) *litteris illustrandis natus*; (c) *cujus typis nihil fieri potest nitidius, elegantius, amoenius*; (d) *cujus Officinâ non est alia vel accuratior, vel unde plus bonorum exeat Codicum, præsertim qui ad sacras pertineant litteras*; tanta ei accedebat (e) *majestas & nitor*: quam (f) ERASMUS nunquam patiebatur otari; omnibus eruditorum virorum Libris, (g) exclusis tamen *Lutheranis*, patentem.

FROBENIUS ex uxore (h) GERTRUDE LACHNERI filiâ suscepit (i) HIERONYMUM, & (k) JOANNEM ERASMIUM filiâque

(a) Pag. 502. in Epistol. KOSTELE-
CII ad ERASM.

(b) Pag. 851. in Epistolâ ERASM. ad
Olmutzenf. Episcop. PLINIO præfixâ
1525.

(c) Pag. 308. in Epistol. BERALD. ad
ERASM. Typos habuit FROBENIUS non
solum Græcos & Latinos, sed Hebræos quo-
que, quibus in suis edendis Sebastianus
MUNSTERUS, ann. 1527. usus est.

(d) Pag. 154. in ERASM. Epist. ad
LEON. X. ann. 1515. & pag. 349. ad
Anton. PUCCIUM ann. 1518.

(e) Pag. 851. in Epistolâ modò citatâ.

(f) Pag. 284. in Epistol. ERASMI ad
BUD. 1517. — cum subito periculum
esset, ne omnia FROBENII præla cessarent,
propterea quòd Chartarius ad diem præstitu-
tum non adesset, passus sum, nec id admo-
dum volens, ut Beatus RHENANUS è sar-
cinâ meâ, si quid inesset, deligeret.

(g) Pag. 578. in Epistol. ERASM. ad
LEON. X. ann. 1520. — Minis e-
tiam egi cum Joanne FROBENIO Typogra-
pho, nequid Operum LUTHERI excuderet.

(h) Pag. 1539. in Epistol. RHENAN.
ad ERASM. ann. 1515. — salutant te

& reducem exosculari cupiunt FROBENIUS,
GERTRUDIS uxor, AMERBACHII &
NESENUS. Antea ubi LACHNERI
mentio fiebat, FROBENII focer vocabatur.
Et pag. 645. in Epistol. ERASMI ad
GOCLEN. 1521. — Accipe ab hoc
Stephano camisiâ imperfectâ quam mihi
misi uxor FROBENII.

(i) Pag. 935. in Epist. ERASM. ad EG-
NAT. & ad CASIMBROTUM, 1526. —
Qui has reddit, Hieronymus est FROB-
ENIUS Joannis FROBENII filius, juvenis
modestus & candidus.

(k) Ei nomen ERASMI ab ERASMO,
qui FROBENIUM vocare (1) compatrem
solebat, impositum credo, cum eum à
partu sacro fonte tingendum fusciperet unâ
cum RHENANO, qui & ipse FROB-
ENIUM compatris (2) nomine compellat.
Hunc ERASMUS in Epistolâ ad Hierony-
mum (3) FROBENIUM ἐπαγοισινῶς salu-
tat Erasmiolum; eidemque anno 1524.
inscribit suum (4) Colloquiorum Librum.
Perinde

(1) Lege prius Epistol. ERASM. ad FROBEN.

(2) Vide Edition. Libri I. Grammat. GAZ. 1516.

(3) Pag. 659. ERASMUS ROT. Hieronymo FROBENIO. S. D. Mihi gratias agis, mi Hierony-
me, quòd ex Literis meis propensor in te factus sis patris animus. Sed in te scitum est, ut sis propensissimus.
Id fiet, si te verè filium esse declares, & ex animo rem patris adjuves. Non mirum, si quando cessant Opera
mercenaria. At tu, dum patrem adjuvas, tuum ipsius agis negotium. Nunc atas est laborum omnium patiens;
ea est tibi honestis exercenda. Quòd datur vacui temporis, hoc impende honestis Studiis, & evolvendis bonis
Auctoribus. Fuge consortia nepotum & ociosorum, abhinc te à juvenilibus voluptatibus, & veris dotibus semet
instrue. Quòd si facias, non deerit tibi neque gloria, neque pecunia: sin secus, & ego te frustra commendavera
patri, & ipse tibi parum bene consulueris. Sed absit, ut hoc eveniat. Confido, mi Hieronyme, te talem fu-
turum, qualem optamus utrique. Bene vale, & saluta ERASMIOLUM puerum, ut audio, spei optima.
Brugis 14. Augusti, Anno 1521.

(4) D. ERASMUS ROT. optima spei puero Joanni Erasmo FROBENIO S. D. Vicis Libellus tibi
dicatus expectationem nostram, ERASMI mellissime: tuum erit videre, ne fallas expectationem nostram. Il-
le sic adamatur, sic capitur, sic teritur manibus studiose juvenutis, ut & patri tuo fuerit subinde typis excu-
dendus, & mihi novis accessionibus identidem locupletandus, dicas & illum ipsâquam quempiam esse, deliciâsque
Mansurum sacra colemum. Quò magis adhiendum erit, ut tu quoque sis, quòd diceris, hoc est, ut literis &
morum

que (a) JUSTINAM, quæ NICOLAO EPISCOPIO nupsit. Ex Epitaphiis à (b) JOANNE LA CAILLE memoratis constat Hieronymo annum 1507. JUSTINÆ 1512. fuisse natalem; & hujus cum EPISCOPIO nuptias in 1529. incidisse. Ille enim anno ætatis 56. CHRISTI 1563. Hæc anno ætatis 52. CHRISTI 1564. post septem lustra in conjugio exacta, è vivis decessit. Horum patrem FROBENIUM, fatis labores, quibus indefessus infudabat, abrumpentibus anno 1527. (c) *amicum ERASMI incomparabilem paralyfis nobis admittit.*

Perinde hunc (1) curabat, ante & post FROBENII obitum, ac si ipse genuisset.

(a) Pag. 1224. ERASMUS Rot. Nicolao EPISCOPIO S. — *quum Basileam relinquerem — mihi in censuro navem venit in mentem EPISCOPIUS, cum novâ nupsit Justinâ, cujus modestissimam indolem ab ipsius infantia semper amavi: porro, cum atate semper accrevit virginum præcipua dos, pudor ac verecundia morum, ut non sine causâ inter ceteras puellas eximium quoddam virginæ pudicitia exemplum haberetur. — Ex animo gratulatus sum utrique vestrum, quod sacer ille matrimonii nexus tam aptum par hominum copulasset, castum casta, candidum candide, probum proba: spero futurum, ut brevè magis etiam gratu-*

ler, ubi vobis parvulus in aulâ luserit Episcopioli, qui nobis eodem ore vos ambos referat, nec vos solum, sed amicissimum etiam virum Joannem FROBENIUM: solet enim Natura frequenter & in nepotibus avorum simulacrum depingere. Audio te successurum in ades, quas isthuc meo discessu feci vacuas; in eas, inquam, ades, in quibus tantum annorum peregi, ut ab hoc exortu vitæ, ne in Civitate quidem ullâ vixerim diutius; in eas, quas socii tui benignitas toties mihi conata est dono obstrudere. — Friburgo. 7. Aug. 1529.

(b) *Histoire de l'Imprimerie. pag. 35. 36.*

(c) Pag. 1057. ERASM. Epistol. ad Joann. à LASCO.

(a) Pag:

morum probitate sis omnibus bonis charissimus. Vehementer autem pudendum fuerit, si, cum tam multos hic Libellus, & Latiniore reddiderit, & meliores, tu commiseris, ut ad te ipsum non redierit eadem utilitas, qua per te pervenerit ad omnes. Cuique tam multi sint adolescentes, qui tibi nomine Colloquiorum græcæ agunt; nonne meritò censetur absurdum, si tuâ culpâ factum videatur, quò minus mihi possis eodem nomine gratias agere? Accrevit Libellus ad justam Voluminis magnitudinem; tibi quoque conandum est, ut quantum accrevit atas, tantum accedat & honesta eruditioni & morum integritati. Suflices non vulgarem expectationem, cui respondere necessarium, vincere pulcherrimum fueris: certè fallere siud summo dedecore non potes. Nec hoc dico, quod hactenus perneat profectus tui, sed ut currenti calcar addam, quò curras alacrius; præsertim cum eam ætatem ingressus sis, quâ non alia continget felicior ad imbibenda literarum ac pietatis semina. Fac igitur, ut hæc Colloquia verè tua dici possint. Dominus JESUS servet istam ætatem tuam puram ab omnibus inquinamentis, semperque ad meliorem provokat. Vale. Basileæ Kalend. Augst. Anno M.C.XXIV.

(1) Pag. 739. ERASMUS Conrado HERESBACHIO S. Nec te rogabo, ut Erasmiolum nobis sic infutuas, ut & optimis parentibus & te præceptore dignus evadat, neque viam præscribam, quâ id facere oporteat, ne nil de tuâ fide, vel de prudentiâ tuâ parum magnificè sentire videat. Tantum illud dicam, te isto officio non minorem gratiam initurum apud me, quàm apud ipsos parentes, quibus tamen, ut par est, unice charus est puer, ac præter affectum, quem in te gerit uterque, nōsti quàm noster sit sordidus aut illiberalis. — Basileæ 18. Octob. 1522. Et pag. 1240. ERASMUS Rot. Joanni Erasmo FROBENIO. S. D. Epistolium ad te meum, quod hic per oblivionem, ut opinor, reliqueras, tibi remitto: dixerat enim hoc inter tibi charissima Rurhæda rependendum esse. Mitto & Colloquia funiculis ornata, qua si frequenter in manus sumseris, fiet, ut etiam absentes inter nos misceamus colloquium. Priusquam relinquis Basileam, fac ad me perscribas, quàm tibi successerit equitatio, quàmque felicibus auspiciis te tua patria reducem exceperit. Quod si non paruerit migrationis, nos tui desiderium moderatius feremus. Sin & alacrius & majore tuo bono viris alibi quàm apud nos vixisti, gratulamur etiam tua felicitati: neque enim aliâ conditione te dimisimus, quàm ut alibi magis ex animi tui sententiâ, fructuque uberiore vitam ageres. Id si contingis, plus capiam voluptatis ex tuis commodis quàm ex absentia molestia. Sin minus, non dimisimus te, nisi huc rediturum, donec sese offerat commodior occasio. Proinde fac scribas & quàm primùm, & ex animo. Si non offertur alius certior, poteris per Bonifacium AMERBACHIUM tuo, qua voles significare. Scito nullas meas Literas ad te venturas inanes. Breve vale, suavissime ERASMI. Saluta tuos omnes verbis. Salutat te HAJO: nam CANNIUS, mi conjugio, scribet ipse. Datum apud Friburgum Brisgoiæ 2. Novembris, Anno 1529.

mit. Primum dextri pedis talus gravissimo cruciatu diu torquebatur, sic
ti nulla mors crudelior: eo per Medicum audacem magis quam eruditum
conspito verius quam profligato, cepit esse feroculus, & amicis admonen-
tibus, ut domi se contineret, vitaret frigus, arrisit, non obtemperavit.
Ita ex alto nescio quid tollere parantem morbus obortus in humum dejecit.
Casus ipse ad mortem satis erat; post biduum ægre alterum oculum sustulit,
jam agens animam. Hujus viri decessus me non vulgariter affecit, præ-
sertim quum AUGUSTINUS totus ferveat sub prælis non paucis.
(a) Homo immortalitate dignus annos aliquot vivere poterat, nisi tanto-
pere agrotare pudisset. Noli, Lector, indignari, si tibi subjiciam
(b) Epistolam, quâ ERASMUS FROBENIO, non minore ora-
tionis quam affectuum vehementiâ, parentavit: additis ad finem
aliquot, quæ ERASMUS & alii scripserunt, Epitaphiis.

ERASMUS Rot. JOANNI EMSTEDIO Cartusiano S. D.

„ Quum huc ætatis pervenerim, Vir integerrime, tamen ipsâ
„ re comperi, me mihi nondum satis notum esse. Si quidem exis-
„ timabam me tum Philosophiæ præceptis, tum diutinâ penèque
„ perpetuâ malorum ferendorum assuetudine, satis instructum ad-
„ versus istos vulgares, ac propè quotidianos casus, quos à mulier-
„ culis etiam videmus moderatè ferri. Cæterum amici Joannis
„ FROBENII mors inopinata sic afflixit animum meum, ut mœ-
„ rorem nullis avocamentis potuerim eximere præcordiis. Jam
„ tempus, quod acerbissimis etiam doloribus mederi solet, adeò non
„ leniit ægritudinem, ut paulatim magis ac magis increverit dolor,
„ quemadmodum solet lentum & insidiosum quoddam febris genus
„ obrepere, quò non aliud aiunt immedicabilius esse. Exedebat
„ me reluctanter cura, penitus medullis insita. Tanto potentius
„ est, quod conglutinavit animi inductio mutuâque benevolentia,
„ quàm quod Natura conjunxit. Quàm hic mecum litigavi, quibus
„ conviciis meam mihi molliciem exprobravi? Ubi nunc est, in-
„ quam, ille Rhetor, qui splendidis dictis solet aliorum mœrorem
„ vel eximere vel objurgare? Ubi Philosophus ille Stoicus, domi-
„ tor humanorum affectuum? Ubi Theologus, qui docere consue-
„ vit piorum hominum mortem, non luctu lachrymisque, sed gra-
„ tulationibus, plausûque prosequendam esse? Quid multis? Nus-
quam

(a) Pag. 1094. ERASM. Epistol. ad
JUSTUM Polonia Secretarium 1528. &
pag. 1045. ad ANTONIUM Medicum.
Basileâ, 9. Decemb. 1527. — reliquit
nos nuper Joannes FROBENIUS paralyti
Tom. II.

corruptus. Dederat morbus quadam sui
presagia; sed puduit virum nimiam fortem
agrotare.

(b) Pag 1053. Et ad calcem Libri de
Pronunt. & Ciceronian. ann. 1528.

„ quam me magis puduit mei. Nunquam enim ante hac expertus
 „ sum, quantam vim haberet sincera amicitia, ac mutuus animorum
 „ nexus. Fratris germani mortem moderatissimè tuli, FROBE-
 „ NII desiderium ferre non possum. Non irascor dolori meo ni-
 „ mirum iustissimo, sed immodicum nimisque diuturnum esse in-
 „ dignor. Porro quemadmodum non erat simplex amor, quo vi-
 „ vum prosequerbar, ita nec erepti simplex me cruciat desiderium.
 „ Magis enim amabam illum ob liberalia studia, quibus ornandis
 „ provehendisque vir ille, fatorum providentiâ, datus videbatur,
 „ quàm ob animum in me propensum, morèsque candidissimos.
 „ Quis enim tale non amet ingenium? Solus erat amico amicus,
 „ tam simplex ac sincerus, ut etiam si quid voluisset simulare aut
 „ dissimulare, non potuisset repugnante naturâ; tam promptus &
 „ alacer ad bene merendum de omnibus, ut indignis etiam ex ipso
 „ beneficii quippiam accessisse gauderet. Unde & furacibus ac decoc-
 „ toribus erat & gratus & idoneus. Ereptam furto, aut à malæ fi-
 „ dei debitoribus interceptam pecuniam, eâ solet alacritate comme-
 „ morare: quâ lucrum præter spem objectum alii. Fide tam in-
 „ corruptâ; ut in neminem magis congruat illud: *Dignus qui cum*
 „ *in tenebris mices*: atque ut ipse fraudem nemini machinabatur, ita
 „ de nullo tale quicquam suspicari poterat, tametsi non rarò delu-
 „ sus. Quid esset invidiæ morbus, nihilo magis imaginari potuit,
 „ quàm ii qui cæci nascuntur, animo fingere possint, quid sit co-
 „ lor. Offensas quamvis capitales prius condonabat, quàm rogaret
 „ is, qui offenderat. Nec ullius omnino injuriæ poterat meminisse,
 „ contrâ nullius quamlibet vulgaris officii poterat oblivisci. At-
 „ que hic sanè, meâ sententiâ, melior erat interdum, quàm expe-
 „ diebat vigilantibus patrifamilias. Admonebam interdum, ut in sin-
 „ ceros amicos esset, qualem esse deceret; in impostores verbis
 „ duntaxat benignus esset, interim sibi cavens, ne damnum cum
 „ ludibrio lucrifaceret. Arridebat humaniter, sed furdo canebam
 „ fabulam. Vicit omnia monita naturæ candor. Mihi verò quas
 „ non venabatur occasiones, ut aliquid obtruderet muneris? Nec
 „ unquam vidi lætiorem, quàm quum vel dolo perfecisset, vel pre-
 „ cibus impetrasset, ut aliquid acciperem. Hic adversus hominis
 „ captiones erat opus cautione maximâ, nec usquam magis opus
 „ erat meâ rhetoricâ, quàm ad excogitandum colorem, quo, citra
 „ molestiam amici, recusarem quod ingerebat. Tristem enim il-
 „ lum videre non sustinebam. Si fortè pannus ad vestem erat emptus
 „ per famulos meos, ille subodoratus, me nihil suspicante jam sol-
 „ verat. Nec ullis precibus adigi potuit, ut reciperet. Arte si-
 „ mili fallendus erat, si voluisssem illum eximere damno. Tale cer-
 „ ta-

„ tamen inter nos fuit assidue, longè diversum à vulgi moribus,
 „ dum alter hoc agit, ut abradat quàm plurimum; alter agit, ut
 „ det quàm minimum. Ne quid omnino daret, efficere non potui;
 „ certè moderatissimè illius benignitate usum esse me testabitur, ut
 „ arbitror, omnis illius familia. Mihi quicquid laborum suscipieba-
 „ tur, amore Studiorum suscipiebatur. His cum ille cohonestan-
 „ dis, illustrandis, provehendisque natus videretur, nec ullum de-
 „ fugeret laborem, nullas vigilias, satis magnum quæstum esse du-
 „ cens, si bonus Auctor cum dignitate prodiret in manus hominum,
 „ quî potuissimè in hominem sic animatum prædonem agere? Si
 „ quando nobis ac cæteris amicis ostendebat primas paginas magni
 „ cujusdam Autoris, ut gestiebat gaudio, quæ vultus alacritas,
 „ quî triumphî? Diceres illum jam tum totius operæ fructum cu-
 „ mulatissimè percepisse, nec aliud expectare præmium. Non hic
 „ attollam FROBENII laudes aliorum vituperatione. Nimis no-
 „ tum est, quos Autores, quàm mendosè, quàm sordidè excusos
 „ nobis Typographi, quidam etiam è *Venetia Romæ*que miserint.
 „ Ex hujus autem domo paucis annis, quæ Volumina, quantâ cum
 „ dignitate prodierunt? Eoque suam Officinam à contentiosis Li-
 „ bellis, unde quæstum haud mediocrem fecerunt alii, semper im-
 „ munem servavit, ne literas ac disciplinas aliqua contaminaret invi-
 „ dia. HIERONYMUM bis excuderat. Ab AUGUSTINO pari
 „ cum dignitate rursus excudendo, quum amici complures, in qui-
 „ bus & ipse, deterrent, tamen totum animum sic huc appule-
 „ rat, ut inter familiares subinde dicere solitus sit, se non optare
 „ longius vitæ spacium quàm quod absolvendo sufficeret AUGUS-
 „ TINO. Primum ac secundum Tomos vidit absolutos. Pium e-
 „ rat hominis votum, & erat animus ille dignus immortalitate,
 „ sed aliter visum æterno Numini, cujus in abdito sunt consilia;
 „ quæ nobis scrutari fas non est, reprehendere nefas. Ætas erat
 „ provectior, sed valerudo ita prospera, vegeta, ut per omnem
 „ vitam nunquam morbo decubuerit. Ante annos sex è summis
 „ gradibus in solum lateritium decidit; casus erat plus quàm letalis;
 „ convaluit tamen, sed ut solet, mali reliquiis in corpore residenti-
 „ bus; utcunque dissimulabat ille. Tam erat animi generosi, ut
 „ puderet dolere. Anno priusquam moreretur, corripuit illum
 „ gravissimus cruciatus circa talum dextri pedis. Ibi præstò erant
 „ Medicorum officia, quæ nihil aliud quàm exasperabant malum,
 „ dum de morbi genere dissentientes, alii aliud admovent reme-
 „ dium; nec deerant, qui Autores essent pedem refecandum esse.
 „ Tandem aliunde venit Medicus, qui dolorem hætenus sedaret,
 „ ut & tolerabilis esset, & somni cibique sumendi permitteret fa-

„cultatem. Demum ita confirmatus est, ut bis equo proficisceretur *Francfordiam*, malo in dextri pedis digitos relegato, quos solos flectere non poterat, cætera valens. Tum à me tum à Medico frequenter monitus, ut rariùs prodiret in publicum, aut vestitu contra frigus munitior prodiret, non obtemperavit, pudendum esse ratus, si quicquam omnino pristinae consuetudinis omit-
 „tens morbi speciem præ se ferret. Jam & duos manûs dextræ digitos stupor occupârat, morbi imminentis præludium. Dissimulavit & hoc, parum virile ducens quicquam morbo concedere.
 „Denique dum in sublimi agit nescio quid, correptus, ut est probabile, vi morbi in pavementum decidit pronus, non sinè gravi
 „cranii vulnere. Delatus in lectum nec oculos attollebat, nec ullum sensûs indicium dedit, nec ullam omnino vitæ significatio-
 „nem, nisi quòd manum sinistram movebat, nam dextrum latus
 „omne dissimulata paralyssis stupefecerat. Ita biduum consopitus
 „sub mortem experrectus est, ægre paulùm diductis oculi sinistri
 „genis, linguâ tamen immobili; nec supervixit ultra sex horas.
 „Ita noster FROBENIUS rebus humanis exemptus ad vitam
 „transiit felicior: uxori, liberis, amicis acerbo luctu; toti Ci-
 „vitati notisque omnibus gravi sui desiderio relicto. Ob hujus
 „mortem decebat omnes, qui colunt bonas literas, pullatos, lacrymas & luctum sumere, apio, flosculisque sepulchrum ornare,
 „lymphas aspergere, odores adolere, si quid talibus officiis proficeretur. Certè illud erit gratitudinis, ut omnes defuncto bene
 „precemur, memoriâque laudibus debitis celebremus. Officinæ
 „*Frobenianæ* faveamus, quæ non solum non cessabit ob heri sui decessum, sed summâ vi adnitetur, ut, quod ille instituit, semper
 „in majus meliusque provehatur.

Epitaphium JOANNIS FROBENII per ERASMUM Roterod.

Arida Joannis tegit hic lapis ossa *Frobeni*,
 Orbe viret toto, nescia fama mori.
 Moribus hanc niveis meruit studiisque juvandis:
 Quæ nunc mœsta jacent orba parente suo.
 Rettulit, ornavit veterum monumenta Sophorum,
 Arte, manu, curis, ære, favore, fide.
 Huic vitam in Coelis date, Numina justa, perennem;
 Per nos in terris fama perennis erit.

Ejusdem in eundem Græcè.

Ως δ' Ἰωάννης καθεύδει τυπογράφῳ Φροβένιῳ.
 Οὐδ' ἐν ἄλλῳ πλέον ὀφείλει τῶν λόγων σπατάσματ'.

M₂

Μὴ νεκρὸν θρηνεῖτε, ἥ γὰρ καὶ πνέει, πνεύσων αἶς,
Τῆτε ψυχῇ, τῆτε φήμῃ, τοῖς τε βίβλων λειψάνοις.

Post exequias FROBENIO redditas nos in *Italiam* ad se & sua tempora reducit ALDUS, quem apud *Venetos* operibus strenuè typographicis infudantem (a) superiori exeunte sæculo reliquimus. Multos jam ex *Græcis* antiquis in vario eruditionis genere Scriptoribus luci restituerat, eosque typis, quorum pompa grande aliquid tanto artifice dignum exhibebat oculis, illustraverat. Provinciam tam feliciter inchoatam & hætenus promotam mirâ industriâ prosequitur: & cum novâ hâc annorum Centuriâ novum introducit Characterum genus; qui, licet exiliores, suâ tamen (quæ parvis inesse solet) gratiâ grandiorum illorum magnificentiam æquarent, & (fèrè dixeram) vincerent.

Anno 1501. incunte minutulos *Italicos* Characteres, quibus Libros minore formâ vulgandos excuderet, comparavit; eorûmque specimen primum in VIRGILIO mense *Aprili* exhibuit, in quo Grammatoglyptæ hōc tristicho Hendecasyllabo laudati nōmen legimus.

In Grammatoglyptæ laudem.

*Qui Graiis dedit ALDUS, en Latinis
Dat nunc Grammata scalpta Dædaleis
FRANCISCI manibus Bononiensis.*

Græcis enim formæ hujus exilioris typis jam (b) antea uti cœperat. *Iisdem* (utî in VIRGILII initio Lectorem monet) *formulis* erat animus posthac dare optimos quosque *Authores*: & nequis malâ fraude beneficium ipsius ingenio quæsitum interciperet, hōc Privilegio se munivit.

Jussu mandatove ILL. P. S. Q. V. Nobilis Literator, Plebeie, Impressor, Mercator, Mercenarie, quisquis es, id genus Characteres decennium nē attingito. Libros hujuscemodi litterulis excusos neu impressito, nēve vendito. Siquis hujusce jussionis ergo adversus ierit, feceritve, pœnas statutas pendito; eæque Magistratûs. Orphanotrophii. Delatoris sunt. ALDUS. M. R.

Hâc itaque formâ emisit primùm PUB. VIRG. MARONIS *Bucolica*,

(a) *Annal. Typogr.* Vol. I. pag. 255.

(b) *Lege Annal. Typogr.* Vol. I. pag. 252.
(a) *Lege*

colica, Georgica, *Æneïda* (a) quàm emendata; cætera, quæ Poëta exercendi sui gratiâ composuit, & obscœna, quæ eidem adscribuntur, *Enchiridio* digna non censuit.

ALDUS Studiosis S.

Si quisquam est, qui accusandi casus in is per ei diphthongum miratur excusos typis nostris, id à nobis consulto factum ne sit nescius, tum quia facere ad eruditionem videbatur, tum etiam, ut imitaremur antiquos, qui dandi etiam, & auferendi casus in is, nedum accusandi per ei diphthongum scripsisse leguntur, ut vicis, officieis, captiveis, pro viis, officiis, captivis, sed hi nunc penitus exoleverunt. Accusativos autem eorum tantum nominum, de quibus Priscianus meminit, ad recti, patrique casus differentiam per ei scribere operæ pretium ducimus. Præsertim in Poëtis, Plauto, Lucretio, Catullo, Vergilio, & antiquis cæteris. Nam in aliis nondum ausim propter Criticos. Præterea quia dictiones Græcas accentu Græco pronuntiandas Grammatici jubent; Idcirco Simois, Corydon, Amaryllida, Eurystea, Dæreta, Adonis, Aethera, Didò, Mantus, & id genus multa accentu Græco imprimenda curavimus. Quare Aristotèles etiam, Penelope, Pentecostè, & similia accentu Græco pronuntianda existimem, alibi offendemus.

Nunc autem quia tonis, cæterisque accentibus usi sumus interdum differentie, & eruditionis gratia, libuit quædam subjungere non inutilia bonas litteras discere cupientibus. ea vero sunt.

Mecum unà in sylvis. Occidit una domus, Stoicus occidit Baream. Virósque valentes contudit crudelis hyems, Et contudit herbas. Ergò age care pater. Illius ergò uenimus, Nunc uenimus. Curro in circum. maria omnia circum. coram, quem quæritis, adsum. uidi Coram, & alias uicinas urbes. Non aliàs cælo ceciderunt plura sereno fulgura. Penè interiit formidine pœnæ. Ferè omnes, morsu fœræ. Venère subulci, abstinuit uenere, & baccho. Adversum te gratum, ei loco exadversum tonstrina erat. Multos uersus, Romam versus. Duntaxat duntaxat letatur. Dic aliquando aliquando quis desinat. Legere fraga, quia legere placuit. Pone Tigillinum, pone subit conjunx. Curribus Automèdon, quid facis autòmedon? Id triumphæ, Spectabat ad Ió. Mos est gestare pharétram, succinctam pharétram. Ac ueluti lentis Cyclopes fulmina massis. Infandi Cyclopes, & altis montibus errant. Arcades legimus cantores fuisse, Soli cantare periti Arcades. Palam omnibus palam tulit. Amici A'myci casum gemit.

Vnius ob iram, unius ob noxam. Hominésne, feræne, tu caue nè titubés, Nè pete connubiis. Indoctusue pilæ, discue, trochiue quiescit, Si sensera

(a) Lege ejus Præfatiunculam ad Studiosos omnes in primâ VIRGILII paginâ.

(a) Champ

senfero uâ tibi caufidico. Sic fatur lachrymans. Sic tua cirneâs fugiant examina taxos. Vnde venis. genus undè Latinum.

Quando erit ut condas inftar Carthaginis urbem?

Quando eram paruulus loquebar ut paruulus.

V'bi quæram Pamphilum? sæuus ubi Æacidæ telo iacet Hætor. Contrà Dalmatas, stat contrà, statque iubet. Tu quoque littoribus, quòque magis faueas. Itaque fuit, itaque fecit. Neque ignari fumus antemalorum. Quem fimulac tali præfensit peſte teneri.

Lutoſus ager. amica luto, ſus. Glandem. Pannum. panem peredunt ſus, tinea, mus. Suſtineamus labores omneis. Vitam dederitis in undis. non mi pretium. dederitis, & ſi dederitis, bene erit. Obſtupui, ſteteruntque comæ, cum ſteterunt contra. Déinde, proinde. ſiquando, néquando. E'o die, ed ibimus. Tanton' me crimine dignum? Phyr'bin' connubia ſervas? Talin' poſſum me opponere monſtro? Poſterius res inuenta' ſt. Conceſſum' ſt legibus æquis. Non opus' ſt. Tropæum. Triump'um. Pyrr'us. Trax. Ac' illes. A'ena. Nil mi' i reſcribas. Tu ni' il inuita dices facièsque Minerva. Hæc placuit ſubiungere, tum quia multum profutura exiſtimamus iis, qui optime ſcire Latinam linguam deſiderant, tum etiam ut rudium acueremus ingenia. VALETE.

Hos Characteres, quos (a) Aldinos, aut (b) Curſivos ſeu Cancellarios

(a) *Champ Fleury de GEOFROY TORY* ſeuill. 72. — Lettre diſſe Aldine pource que ALDE, le noble Imprimeur Romain, demourant & imprimant n'agueres en Veniſe a mis en uſage. Elle eſt gratuite, pource qu'elle eſt meigre, comme eſt la Lettre Grecque courant & non Majuscule.

(b) *CHEVILLER. p. 114.* Ce Caractère fut d'abord bien reçu, parce qu'il occupe peu de place, & approche fort de l'Ecriture à la main. Idem pag. 115. Cependant ce Caractère Italique, pour qui il obaint tant de Brefs, n'eſt point bon pour les gros Ouvrages d'Imprimerie. Que l'on compare l'Edition du Cornucopie de GERING en Lettres rondes, avec celle-ci de MANUCE en Italique, l'Edition de GERING eſt plus belle, & fatigue bien moins la vûë. Le Livre De Harmonia Mundi de GEORGE Venitien fut imprimé à Paris en 1544. par André BERTHELIN d'une Lettre Italique, mais groſſe, & des plus belles qui ayent paru. Celui qui voit cette Edition de PARIS, & la compare avec celle qui fut faite auparavant à Veniſe, l'année 1525. par BERNARDIN de VITA-

LIBUS en belles lettres rondes, s'il eſt de bon gout, ſe declare auffiôt pour l'Edition de Veniſe.

L'avantage que l'Imprimerie tire du Caractère Italique, c'eſt qu'il eſt propre à ſaire diſtinguer dans les Imprimex les Titres des Chapitres, les Citations, les Paſſages, les Epitres & les petites Pieces, qu'on y rapporte. On les détache par ce moyen de la Lettre courante de l'Ouvrage; auffi ne l'employe-t-on guère préſentement que pour cet effet: & on ne voit plus d'Editions conſiderables faiſtes purement de lettre Italique. Encore y a-t-il des Auteurs, qui même pour ces petites Pieces, qu'on infere dans les Traitez, & pour les Paſſages un peu longs, ne veulent point s'en ſervir; parce qu'elle fait toujours plus de peine à lire; & n'employent pour les diſtinguer que la lettre courante marquée de Guillemets, c'eſt-à-dire de deux Virgules à côté de chaque ligne. On l'a ainſi pratiqué dans le Tome poſthume de RAYNALDUS, ajouté aux Annales du Cardinal BARONIUS, & imprimé à Rome en l'année 1686. où on a changé de methode, & reformé preſqu'entièrement la lettre Italique:

larios vocant, in Libris ex suâ Officinâ prodeuntibus (a) deinceps ALDUS constanter adhibuit. Nec Privilegio, quod à Senatu Veneto impetraverat, contentus, Diplomata (b) tria à Pontificibus Romanis postea obtinuit; anno 1502. 17. Decemb. ab ALEXANDRO VI; anno 1513. 27. Januar. à JULIO; & 28. Novemb. à LEONE X. In his omnibus laudatur ALDUS, qui utriusque Linguae Librorum instaurator, tot jam annos pro virili de re litterariâ bene mereri non cessans, multis virtutum donis insignitus, varisque laboribus & excellenti doctrinâ, ad communem doctorum utilitatem novis excogitatis Characterum, quos vulgus Curfivos seu Cancellarios appellat, formis assiduam operam Libris tum exactè emendandis, tum omni curâ & studio imprimendis tam pulchre, & calamo conscripti videantur, impendit; magnosque in eâ re sumptus facit. Privilegium primum in decem, secundum & tertium in quindecim, annos concessum est. Secundum huic (c) procuravit ALBERTUS PIUS de Sabaudia Carporum Comes MAXIMILIANI Imperatoris apud JULIUM II. Orator. Tertium his verbis concluditur: *Volumus autem, & ALDUM ipsum in Domino hortamur, ut Libros justo pretio vendat, aut vendi faciat, ne his concessionibus nostris ad aliam, quàm honestum est, partem utatur; quod tamen eum pro suâ integritate atque in nos observantiâ curaturum planè confidimus.*

Aldinam Officinam ejusque (d) Characteres, viri tunc plerique doctissimi-

que: ce qu'on imprimoit de ce Caractère dans les Tomes précédens, on le voit en lettres rondes dans ce dernier.

(a) Lege LITTER. Illustrium ad REUCHLIN. ubi Epistol. ALD. 18. April. 1502. dat. — Impressi sunt literis parvis Virgilius, Horatius, Juvenalis, Persius, Martialis, Lucanus, Catullus, Tibullus, Propertius, Epistole Familiares Marci Tullii. Iisdem Characteribus imprimuntur Ovidii Opera, Statius, Valerius Maximus.

(b) Tria hæc impressa in Editione Cornu- cop. PEROTTI 1513. leguntur.

(c) Ut in ipso Privilegio legitur.

(d) ERASM. Epistol. pag. 155.] Andr. AMMONIUS ERASMO — Ego Aldina malim Exemplaria, cum ob Latinorum, tum ob Ελληνικῶν Χαρακτήρων χάριν — Londino 10. Maii 1515. Et pag. 194.] Germanus BRIXIUS ERASMO. — amicitia veteris, quæ nobiscum olim Venetiis intercessit, dum ego sub Jano LASCARE vixidum Latinis Litteris initiatus, Græcis operam navare auspicarer: tu in adi-

bus ALDI MANTII, singularis etiam dum eruditionis tua, tum Græcæ, tum Latine, egregia illa, atque inculcata specimina Diis Hominiibusque plaudentibus præberes. Inter qua extant Proverbiorum Chiliadas quatuor. — Parisiis 6. April. 1516. Et pag. 1529.] SERVATIO ERASMUS. — Adagiorum Opus ab ALDO impressum an videris nescio. Est quidem profanum, sed ad omnem doctrinam utilissimum. Adhibi certè inestimabilibus constitit laboribus ac vigiliis — Ex Arce Hammenâ juxta Caletum. 9. Jul. 1514.

ERASMUS ALDUM suum hospitem vocat in Epistol. ad Jodocum GAVERUM pag. 788. Is, cum ipsi à quibusdam dedecori verteretur Aldinum Hospitium, se hæc de re sic purgavit in Epistolis (pag. 1754.) ad Viglium ZUICHEMUM Phrygium ann. 1532. & 1533. Friburgo Patavium missis. — Liber SCALIGERI tam est furiosus, ut Orestes non posset scribere infaniora. Facile crediderim aliquid veneni additum à BEDDÀ: nam id facit in omnibus, quæ in me scripta Lu-

doctissimi, ERASMUS in primis, elegerunt, siquid vellent in lucem emittere: nec (a) etiam cuiquam alii poterant suas committere

Lutetiæ excuduntur. Et fieri potest, ut in partem iuvenit CAMILLUS. Sed auctorem tam novi, quam scio me vivere. — De Julii CAMILLI Libro miror istuc mussari, quum Lutetiæ excusus volites per omnes regiones. Non perlegi totum, tantum carptim degustavi: totus à capite usque ad calcem scatet impudentissimis mendaciis, & plusquam furiosis convitiis. — Ait me apud ALDUM servi hominis fuisse functum officio, hoc est, Lectoris, quum apud ALDUM nihil legerem præter penultimam formam, si quid vellem addere. ALDUS legebat post me, idque tantum in meis Adagiis, quæ simul & à me scribebantur, & ab ALDO excudebantur. Ait vix temperatum à manibus, quod in eâ mensâ sederem, quum sederem supra ASULANUM & ALDUM, quumque summo studio hoc egerint, ut absolutis Adagiis me mensæ aliquot remorerentur. — Est Lutetiæ BEDDA tibi notus, qui sic furis odio, ut nihil sit tam insulsum aut insanum, quod non curet excudendum, modo malè tractet ERASMUM. Sed interim se præbet omnibus deridendum. Is quedam venena addidit Libello JULII. Titulus: erat Julii Cæsaris SCALIGERI. Fingit se esse Gallum, & nominat locum quendam obscurum. Ex phrasi, ex ore & loquutione convictus Aldini, aliisque compluribus mihi persuasi hoc Opus, maximâ salutem ex parte, esse Hieronymi ALEANDRI: nam mihi genius illius domesticus convictu addo cognitus perspectusque est, ut ipse sibi non possit esse notior. Continuo per Literas cum illo exposulavi: verum is ex Ratisbonâ Literis amanter scriptis sanctè dejerat se semper fuisse amicum & futurum. Lege de hac inter ERASMUM & SCALIGERUM contentione Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 292.

Pag. 807. ERASMUS in Epistolâ (in quâ de quibusdam Criticis & suorum Operum censoribus, Angelo COLICIO & CASSALIO queritur) ad Haionem HERMANNUM Frisum Basilea 31. Aug. 1524 datâ: — De PLAUTO apud ALDUM castigato quadraginta aureis, na iste modestè men-

tus est: viginti duntaxat coronati numerati sunt, nec aliud susceperam quam castigationem versuum confusorum, idque præstii in his, in quibus carminis genus erat perpetuum. De mendis tollendis nihil receperam.

Pag. 982. ERASMUS de loco GELLII quodam in Aldinâ Editione sic scribit ad Leonardum COXUM Anglum 21. Maii. 1527. — De Synere quod quaris, sic habet res: Ante annos ferme viginti quum Senæ fingerem ingenium ALEXANDRI Archiepiscopi S. Andreæ, fratris huius, qui nunc Scotiæ regnum tenet, nactus sum AULUM GELLIUM pervetusta Editionis, & ni fallor, prima. Mihi videbatur cateris, quas videram, emendatior. Illic & Græcè & Latine habebatur Synere. Quanquam autem ea interpretationes, quæ initium habent ab Id est, non sunt A. GELLII, tamen ejusmodi videntur, ut arbitrer ipsum nihilo melius fuisse sua redditurum. Nunc etiam in Aldinâ Editione video scripturam utranque mutatam, pro Synere repositum *œpion*, & metri quidem constat ratio; verum an germana sit lectio, nescio. Ego suspicabar Synar talem esse vocem qualis est piper. Nihil tamen hætenus apud Auctores comperi, quod mihi satis arrideat.

(a) Lege, quid ALDUS de se testetur in Epistolâ ad Lectorem Cornu-Copia anno 1517. præfixâ. Omne inventum, quamvis ingeniosum, & conducibile, adulterari longâ die, ac potius malitiâ hominum, qui se sibi solum natos arbitrati, student semper, ex alienis incommodis sua ut comparent commoda, converti in malum constat: quemadmodum temporibus nostris accidisse videmus in miro hoc, & quàm laboriosiss. modo scribendorum Librorum, nam quantum quisque commodi ex eâ re futurum sperabat, nemo est, qui non perspicias: quantum item inde incommodi, quanta bonorum Librorum perniciēs, quanta ruina & jam sit, & futura (nisi Deus prohibeat) videatur, non queo dicere. Primum enim in quorum artificum manus pervenerint sacra literarum monimenta, videmus. Deinde, quâ litteraturâ præditi quidam, Libros omneis enarrare, com-

mentari, corrigere audeant, scimus. Quamobrem periculum non mediocre est, ne beneficium hoc imprimendi Libros à Deo immortalis Hominiibus datum, ipsi, cum liceat vel insantissimo cuique pro animi sui libidine temere in quem vult Librum grassari, in maximum maleficium convertamus, & interitum literarum. Sed de hoc aliàs: non enim brevis Epistola opus esset, si singillatim, & cumulatè tractare id velim. Illud nolo silentio præteriri, me, quod in me eris, pedibus, manibusque (ut aiunt) facturum, ut laboranti rei literariæ consulatur, quemadmodum hoc in Libro fecimus: in quo plurima vulnera pæpe, & labore nostro sanata sunt: licet multa sint prætermissa consilio, quod non esset satis otii ad curandum: quis enim in tantâ operarum, ac potius inimicorum, (nam tot inimici, quot operæ) vel festinatione, vel ignorantia, vel malitiâ, aliquod mediocri etiam dignum laude queat efficere? Si diem unum, aut biduum, triduumve ad summum mecum viveres, studiose Lector, mirum diceret, sis dare, quæ damus, potuisse. Sed si, quod volo, tandem hoc saxum volvero, si potuero aliquando parere, quod jamdiu, & multos annos parturio, spero, volente JESU Deo optimo maximo, unde optimum quodque donum, bonumque proficiscitur, effecturum, quod cupio, ac Studiofis omnibus, hæc nostrâ laboriosâ provinciâ, satis abundèque facturum. Habes nunc, Lector amice, diligenter, ac miro ordine typis nostris excusum PEROTTI Sympontini Pontificis Cornucopiæ: in quo si quid vel à nobis, vel ab ipso Authore erratum fuerit, ignoscendum est. &c.

Non tamen Aldine Editiones doctis quibusdam, neque ipsi quidem ERASMO, semper placuerunt. (Lege Vol. I. *Annal. Typographic.* pag. 236.) cum autem ibi à CHEVILLERIO (p. 126.) allata accuratius expendo, videntur mihi multa, non ad ALDUM veterem (qui anno 1517. obiit) sed ad eos, qui ei in Officinâ successerunt, referri posse. Primum enim Epistola ad GOELENIUM (Vita ERASM. Lugd. Bat. 1642. in 12. p. 173.) cum nullo anno definitur, poterat innuere Editionem HOMERI, quæ post ALDI primi obitum ex Aldino prælo ann. 1524. aut 1528. prodierat (FABRIC. *Biblioth. Gr.* lib. 2. p. 297.) & CICERONIS ann. 1519. — 1522. (FABRIC. *Biblioth. Latin.* p. 142.)

Quod autem spectat PLUTARCHI Opera (scil. *Moralia*, quæ ALDUS excuderat ann. 1509.), & FESTUM POMPEIUM (quem ALDUS ediderat 1513. cum VARRON. de Ling. Lat. & NON. MARCEL.), ERASMUS culpam transfert ab ALDO in Exemplar PLUTARCHI depravatum, & in quendam Pædagogum (tales enim operas hujusmodi hominibus committere solebat) POMPEII recognitorem. Denique cum Epistola illa, in quâ ERASMUS de POMPEII Editione queritur, (pag. 1518.) ad amicos Lectores anno 1536. data sit, non opus est in illâ notari POMPEII Editionem ann. 1513. potius quàm aliquam aliam post ALDI obitum ex Aldina Officinâ emissam. Ut verò Aldine POMPEII FESTI ann. 1513. Editionem majorem gratiam conciliem, hic integrat. ALDI ad Lectorem Epistolam illi præfixam adjiciam.

ALDUS LECTORI S.

Non possum non vehementer irasci audacibus, ac temerariis quibusdam, etiam antiquis, qui diminuendis, & mutilandis alienis Libris delectati, totam in eo studio curam, operamque posuerunt: id quod, si fecissent, ut sibi inde eligerent, quæ magis probarent, quæque facilius memoria mandare, & tenere tenacius possent, non improbarem eorum consilium; sed ob eam causam id fecisse videntur, ut relictis, ac spretis tanquam verbosis, & nugacibus propriis Authoribus, ipsi laudarentur, ipsi legerentur, obliteratèque illorum nomine, suum substituerunt. Sic TROGI POMPEII JUSTINUS; Sic T. LIVII LUCIUS FLORUS; Sic SEXTI POMPEII nescio quis PAULUS abbreviator factus est, qui utinam antè, quàm tam iniquum facinus aggredierentur, ipsi vel mutilati, vel discepti occidissent. Esset enim in manibus TROGUS: integri & LIVIUS, & POMPEIUS haberentur, quanquam TROGUM brevè me spero daturum in medium: extat enim, & penes amicum quendam meum frugi hominem, ac doctum, & fide plenum. Nec despero & LIVIUM quoque, & ceteros bonos, vel meâ, vel aliorum curâ aliquando inventum iri. Faveat Deus cæptis nostris. Cur autem PAULUS is, cujus modò memini, SEXTUM POMPEIUM mutilaveris, cognosces ex eius Epistolâ, quam hic curavi imprimendam,

non

re lucubrationes, qui rei literariæ magis consuleret. Anno (a) 1504. suo cognomini & prænomini tertium de more *Romano* inseruit, & se appellavit ALDUM PIUM MANUTIUM ab ALBERTO PIO *Carporum* Principe, (b) qui in suam familiam eum collatis quoque opimis facultatibus cooptaverat.

Suarum Editionum calci suscribere solebat (c) *apud* ALDUM, aut (d) *ex ædibus* ALDI, aut (e) *in* ALDI *Romani Academia*, adjectis anno & mense, neglecto plerumque mensis die, quem alii etiam huic coetanei (f) Typographi sæpius omittebant. Insigne ALDI typographicum ante hujus sæculi (g) initium non vidi. Hoc erat (h) Delphinus anchoræ circumtortus, cum (a) rostro

non quoddam digna lectu videretur (est enim indocta sanè, ac barbara) sed ut, qualiscunque ea est, pleniori testimonio foret, ab arroganti homine doctissimas POMPEII lucubrationes indignè, ac iniquè diminutas, & laceratas fuisse. Vale.

ERASMUS aliquando ALDI laborem culpavit tanquam inutilem. Is in (1) Epistolâ (pag. 802.) *Lexico Græco-Latino*, quod edebat, anno 1524. 1. Jul. præfixâ scribit hæc: *Veterem* (2) *Indicem*, qui verso dictionum ordine ex Latinis indicabat Græcas, omisimus velut inutilem, ac nihil aliud, quam onerantem Volumen. Primum, ille, qualis qualis erat, mutilus erat, nimirum tantum eas dictiones complectens, quas ALDUS primâ dedit Editione. Qui si perficiatur, duplicari Voluminis magnitudinem necesse est. Nec tamen hujus ullum usum video, nisi si quis meditetur Græcè scribere. Atqui ea facultas ex Auctoribus petenda est, qua ex Dictionariis infeliciter peteretur. ALDUS ipse quondam à me rogatus, cur Indice tam operoso pariter & ociofo duxisset onerandum esse Codicem, nihil aliud respondit, quàm hanc difficultate deterritos fuisse Editionis amulos. Proinde nemo minoris asimet hoc Volumen, cujus sarcina nonnihil detractum est, utilitati multum accessit.

(a) Lege Epistol. in DEMOSTH. ann. 1504.

(b) CHEVILLER. p. 234. & Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 241.

(c) HORAT. 1501.

(d) Ex ædibus ALDI *Romani* mense Aprili. M. D. I. VIRGIL.

(e) SOPHOC. 1502. NAZIANZ. carm. 1504. Nescio an ALDUS illam velit Academiam, cujus mentionem fecisse eum notavi Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 241.

(f) Vide Editiones plurimas FROBENII. Nov. Test. apud FROBEN. M.D.XIX. mense Martio, & ERASM. aliq. Epistol. apud Theodor. MARTIN. *Levan.* M.D. XVII. mense Aprili. & Polydor. VERG. de Invent. apud Math. SCHURER. Argentor. mense Junio M.D.XII. Et AUL. GELL. apud BAD. Paris. mense Octobri M.D.XIX. &c. Neque tamen diei notam semper negligebant; E. G. ALDUS in Gramm. LASCAR. Gr. 1494. octavo Martii. FROBENIUS in Epist. ERASM. 1521. Prid. Cal. Sept. Theodoric. MARTIN. in *Lucubratione*. ERASM. Antwerp. 1509. Novemb. VI. &c. Consule postea Editiones COLINÆI, & STEPHANORUM, &c.

(g) ULPIAN. in DEMOSTHEN. 1503.

(h) De suo Delphino & Anchorâ quid ALDUS antè scripserit, lege Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 254. Lege & CLAUD. MIN. *Syntagm. de Symbol.* (ALCIAT. Emblem. RAPHELENG. 1608.) pag. 43. & ejus Comment. ad Emblem. XX. pag. 148. & CHEVILLER. pag. 208.

Il avoit emprunté ce Hieroglyphe de l'Empereur TITUS, dont Pierre BEMBE, qui suo

(1) De hac plura, cum istius *Lexici* à GORMONTIO excusi mentionem faciam.

(2) De hoc Alphabetico Indice, lege Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 241.

(a) rostro in dexteram anchoræ partem demisso ; voce ALDUS
vel

fus depuis Cardinal, lui donna la Médaille d'argent, frappée d'un côté du Portrait de ce Prince, & de l'autre du Dauphin. entortillant une Ancre.

(a) CHEVILLER. pag. 208.] „ Quél-
„ ques Libraires de Florence, voyant
„ qu'ils ne pouvoient rien faire qui apro-
„ chât de la beauté & de l'exactitude des
„ Impressions d'ALDE, se résolurent de les
„ contrefaire, aussi bien que la Marque de
„ son Imprimerie: mais ils firent une fau-
„ te par où on reconnut la fraude. Ils
„ tournerent la tête du Dauphin au côté
„ gauche de l'Ancre, au lieu que dans les
„ Livres d'ALDE elle est tournée au côté
„ droit. François d'AZOLO découvrit
„ leur tromperie, & en avertit dans la
„ Préface qu'il mit au TITE-LIVE in
„ 8. de 1518. où il dit: *Extremum est,*
„ *ut admoneamus Florentinos quosdam Im-*

„ *Pressores, cum viderint diligentiam*
„ *nostram in castigando & imprimendo non*
„ *posse assequi, ad artes confugisse solitas;*
„ *hoc est Grammaticis Institutionibus AL-*
„ *DI in suâ Officinâ formatis, notam Del-*
„ *phini Anchora involuti nostrum apposuisse:*
„ *sed ita egerunt, ut quivis mediocriter ver-*
„ *satus in Libris impressionis nostræ animad-*
„ *vertat illos imprudenter fecisse. Nam ros-*
„ *trum Delphini in partem jnsistram vergit,*
„ *cum tamen nostrum in dexteram totam*
„ *demittatur.*

Patere, Lector, ut excerptam ea,
quantumvis longiuscula quæ ERASMUS de
Aldino Symbolo ALDOQUE varisque rebus
typographicis & suis & alienis scripserit in
Adagiorum (Titul. *Festinatio Præpropera;*
Festina lente) Editione ex * Hieronymi
FROBENII Officinâ ——— Itaque dic-
tum est *οτι ουδεις βραδυνος ex ipsis usque prisca*
Phi-

* Ibi sic ERASMUS in Præfatione ad Philologos. ——— Quod non hanc exiguam corosidem adjecimus,
magis ne dolo dicam, datum est Typographorum efflagitationi, quam animo meo. Facit enim Pylæda quadam
amicitia, quæ mihi quondam cum optimo viro Joanne FROBENIO, nunc cum patris simillimo Hieronymo
FROBENIO intercedit, & per utriusque in provehendis optimis studiis industria mirabilis, ut quom interdu
illis quadam negare noluerim, ac fortasse debuerim, pernegare quiverim nihil. ——— Illud modo Lectorem
velim oblivisci; ne quid miretur, si in hoc Opere quadam occurrent diversis temporibus scripta. In causâ sunt
crebra Editiones, non sine novis auctoribus: primum enim hujus argumenti dedimus apud Parisiorum Lutetiam,
per Typographum Joannem PHILIPPUM [de quo lege Vol. I. Annal. Typogr. pag. 303. & 332.] Na-
tione Germanum, qui tum habebat Officinam in Vico drvi MARCI, ad Insigne TRINITATIS. [æ
1495. habebat Interflignium S. BARBARÆ. Lege Vol. I. Annal. Typogr. pag. 331.] Anno 1500.
Mensem non expressit Typographus, sed Epistola quam pramissi Faustus ANDRELINUS, habet ejusdem an-
ni decimum quintum diem Junii. Hanc Editionem aliquanto post amulatus est Jodocus BADIUS, deinde
Matthias SCHURERIUS Argentorati: post hæc Opus ad justî Voluminis magnitudinem adanctum, Vene-
tiz edidimus apud Aldum MANUTIUM Anno 1518. Aldinam Editionem me inscio amulatus est Basileæ
JOANNES FROBENIUS: à quo plus septies excusum est idem Opus, at nunquam sine accessionibus. Quo-
niam autem hoc scripti genus constat industria hinc atque hinc decerpendi, non ita multum laudis tulerit, qui pri-
mus apud Latinos aggressus sit *αναμνηστικόν*: nisi si quid promeretur judicandi tractandique dexteritas. Si
quis proferet Editionem vetustiorē eā, quam ostendi fuisse primam, ei lubens hoc laudis tribuero, quod illi non
illiberalis cogitatio ante alios venerit in mentem. Et sanè mirum est, quom apud Græcos tot clarissimi Scriptores
ex preffo tractarint hoc genus, apud Latinos nullum extitisse vel è turbâ Grammaticorum, qui simile negotium
susceperet. ——— Quisquis igitur hoc primus apud Latinos aggressus est, rem nec illiberalem nec infringentem
aggressus est. Jam biennium exierat, ex quo Lutetiz Operis hujus gustum fueram auspicatus: quom Lovanii
agens, fortè ex Hieronymo BUSLIDIO, qui tum recens ex Italiâ venerat, nactus sum Libellum, & Adagia
pollicentem: in eo compertî Proverbia ferè septuaginta, è Latinorum, præsertim Philippi BEROALDI, Com-
mentariis collecta: consuli annum ac diem: annus erat idem, sed Editio mea tribus mensibus præcesserat: & res
ipsa satis declarabat, neutrum alteri tum fuisse notum, sed ambobus eandem cogitationem incidisse in mentem.
Itaque si quid refert, quis primus hoc argumentum attentavit, uterque nostrum primus fuit: si primus est, qui
neminem est sequutus. De Latinis loquor. Quod si auxit Proverbia, qui plura edidit, ego nimirum auxi, qui
primâ statim Editione dedi plus quam octingenta: quorum bonam partem hauseram ex fragmentis DIOGENIA-
NI Græci. At posteaquam emisi tot Chiliadas, cuius proclive fuit suis collectaneis aliquam accessionem ad-
jungere, quam profectum ex bonis Authoribus esse descriptam, nec mentiatum tamen. Nos enim Coliadas om-
nes ex optimis quibusque Authoribus decerpimus, diligenti nomenclaturâ, sicuti par est, indicantes, quid cui se-
sumus acceptum: adeo ut nec APOSTOLIUM debita laudis portione fraudaverimus: tantum absint, ut me
plurimâ alienis vendicare veluerim. Hac indigna ducerem, qua commemorarentur, nisi viderem hoc à quibusdam
mei serio, me primi hoc exemplum induxisse videantur, ab alijs, ne quid ex meis Chiliadibus videantur sum-
pisse munus, sed rem totam suis auspicijs, suoque Adarte conficisse.

vel ALDUS MA. RO. in mediâ utrinque anchorâ inscriptâ.

Anno

Philosophiæ mysteriis profectum apparet: unde ascitum est à duobus omnium laudatissimis Imperatoribus, ita ut alteri Adagionis esset loco, alteri Insignium vice; utriusque moribus ingenioque mirè quadrans. Nunc verò in ALDUM MANUTIIUM Romanum, ceu tertium heredem devenit,

Haud equidem sine mente reor, sine numine Divum.

Nam hujus eadem, qua quondam TITO VESPASIANO placuerunt, celebrantur Insignia non notissima modò, verum etiam gratissima quibuscunque, ubi vis terrarum bone litera vel note sunt, vel chara. Neque verò symbolum hoc tum illustrius fuisse crediderim, cum insculptum Imperatorio Nomismati, negociatorum manibus terendum circumferretur, quam nunc, cum ubique gentium, vel ultra Christiani Imperii terminos, una cum omnigenis utriusque Linguae Voluminibus propagatur, agnoscitur, tenetur, celebratur ab omnibus, qui liberalium studiorum colunt sacra: praesertim iis, qui fastiditâ barbarâ istâ pinguique doctrinâ ad veram antiquam aspirant eruditionem: ad quam restituendam vir is quasi natus, & ab ipsis, ut ita dixerim, satis factus, sculptusque videtur, tam ardentibus votis unum hoc optat, tam insatigabili molitur studio, usque adeò nullum refugit laborem, ut literaria supellex & integra, & sincera, puraque bonis ingeniis restituatur. Quam quidem ad rem quantum jam attulerit momenti, tamen si satis, pendè dixerim, invitis, res ipsa nimirum indicat. Quòd si pulcherrimis, planèque regiis ALDI nostri votis Deus aliquis, bonis literis amicus, aspiraverit, & si quem numina leva sinant, intrâ paucos annos illud futurum polliceor Studiofis, ut quicquid est bonorum Autorum in quatuor Linguis, Latinâ, Gracâ, Hebraicâ, Chaldaicâ, tum autem in omni genere Disciplinarum, id unius hujus operâ, & plenum habeant & emendatum, nullamque jam literaria supellestilis partem quisquam desideret. Quod simul atque contigerit, tum verò palam fiet, quantum adhuc bonorum Codicum in abdito sit, vel retrusum ob negligentiam, vel suppressum quorundam

ambitione, quibus hoc unum cordi est, ut soli sapere videantur. Tum denique cognitum erit, quàm prodigiosis mendis scateant Auctores, etiam hi, qui nunc satis emendati putantur. Cujus rei si cui libebit, velut ex degustatione conjecturam facere, Plinianas Epistolas, qua propediem ex Aldinâ Officinâ prodibunt in lucem, cum vulgatis Exemplaribus conferat: quòdque ibi deprehenderit, idem in aliis expectet Auctoribus. Herculaneum mehercule facinus, ac regio quodam animo dignum rem tam divinam, quasi funditus collapsam, orbi restituere, latentia peruestigare, eruere retrusa, revocare extincta, sarcire mutila, emendare tot modis depravata, præcipuè vulgarium istorum Excusorum vitio: quibus unius etiam aureoli Lucellum antiquius est quàm vel universa res literaria. Adde iis, quod quantum libet exaggeres eorum laudem, qui Respublicas sua virtute vel tuentur, vel etiam augent, in re certè prophanâ, tum angustis circumscriptâ spaciis versantur. At qui literas collapsas vindicet, (nam id penè difficilior quàm genuisse) primum rem sacram molitur & immortalè: tum non unius alicujus provinciae, sed omnium ubique gentium, omnium seculorum negotium agit. Postremò quondam Principum hoc munus erat, inter quos præcipua PTOLEMÆI gloria. Quamquam hujus Bibliotheca domesticis & angustis parietibus continebatur: ALDUS Bibliothecam molitur, cujus non alia septa sint quàm ipsius Orbis.

A diverticulo repetetur fabula, si prius exposuero querelam de Typographis quibusdam, pessimè de re literariâ merentibus. Non est nova querimonia, nunquam tamen justior quàm hisce temporibus, quibus hac mihi quarta, ni fallor, parabatur Editio. Ea fuit anno 1525. Venetorum Urbs multis quidem nominibus celeberrima, per Aldinam tamen Officinam celebrior est; adeò ut quicquid Librorum isthinc adfertur ad exterarum Nationes, ob Civitatis tantum titulum illico sit vendibilis. Atque ejus nominis lenocinio sordidi quidam Typographi sic abutuntur, ut vix ab ullâ Civitate nobis veniant Auctores impudentius depravati, nec ii sanè quilibet, id omnium primi, velut ARISTOTELES,

M.

Anno (a) 1501. socium nactus est ANDREAM
(a) MU-

M. TULLIUS, & QUINTILIANUS : ne quid querar de sacris Voluminibus. — Jam Typographorum innumerabilis turba confundit omnia, praesertim apud Germanos. Non licet cuivis pistorem esse : Typographia quaesitum est nulli mortalium interdictum. Nec tutum est quidvis pingere aut loqui : at quamvis materiam excudere fas est. — Quanta lux accederet sacris studiis, si tantus Doctor [Divus Joannes Chrysostomus] totus haberetur Graecus & emendatus : aut certe sic haberemus eum loquentem Latine, quemadmodum loquitur Graecus. — ALDO haec molienti quis non saviit eruditorum ? Quis non suggessit aliquid, quod illum laboribus tantis imparem sublevaret ? Quoties ad illum ab Hungaris ac Polonis missa sunt ultro vetusta Exemplaria, non sine honorario munere, ut ea iusta cura publicaret orbi ? Quod ALDUS moliebatur apud Italos (nam ipse concessit in fasa, quanquam gratiosi nominis titulo adhuc commendatur Officina) hoc Joannes FROBENIUS molitur apud Cisalpinos, non minore studio quam ALDUS, nec prorsus infelicitur, sed & (quod negari non potest) impari lucro. Si causam requiras, ex multis hanc unam esse puto, quod non est idem ingeniorum candor apud nos, qui est apud Italos, sane quod ad rem attinet litterariam. Nec enim vereor predicare, quod sum expertus, cum apud Italos ederem Proverbiorum Opus, homo Batavus, quotquot illic aderant eruditi, ultro suppeditabant Auctores nondum per Typographos evulgatos, quos mihi suspicabantur usui futuros : ALDUS nihil habebat in thesauro suo, quod non communicaret. Idem fecit Joannes LASCARIS, Baptista EGNATIUS, Marcus MUSURUS, Frater URBANUS. Quorundam officium sensi, quos nec de facie nec de nomine noveram. Venetiam nihil mecum apportabam, praeter confusam & indigestam Operis futuri materiam : idque ex evulgatis duntaxat Auctoribus. Magna mea temeritate simul utrique sumus aggressi ; ego scribere, ALDUS excudere. Summa negotii intra menses plus minus novem confecta est, & interim mihi cum calculo malo nondum noto res erat. Hic mihi, cogitate, quanta pars utilitatis absutura fuerit, nisi docti Libros manu descriptos suppeditassent. In his erant, Opera PLATONIS Graeca, PLUTARCHI

Vitae, ejusdem Moralia, quae sub finem Operis mei caepa sunt excudi, ATHENAEI Dipnosophitae, APHTHONIUS, HERMOGENES, cum Commentariis, ARISTOTELIS Rhetorica cum Scholiis GREGORII Nazianzeni, ARISTIDES totus cum Scholiis, Commentarioli in HESIODUM ac THEOCRITUM, EUSTATHIUS in totum HOMERUM, PAUSANIAS, PINDARUS cum accuratis Commentariis, Proverbiorum collectio titulo PLUTARCHI, rursus alia titulo APOSTOLII, cujus Libri nobis copiam fecit Hieronymus ALEXANDER. Erant & alia minuta, quae vel non succurrunt, vel non attinet referre. Horum nihil adhuc fuerat typis evulgatum. Nunc vicissim accipe candorem amici cujusdam Cisalpini, quem in praecipuis habebam, nec habere desii : quandoquidem amici mores nosse oportet, non odisse. Cum adornarem Editionem Venetam, forte videram apud illum SUIDAM, cujus margines habebant parvaecias annotatas. Opus erat ingens, & erant evolvenda plurima. Cupiens igitur hoc laboris lucrifacere, rogavi faceret ejus Voluminis copiam vel ad horas paucas, dum puer notulas in meum Codicem transcriberet. Iterum atque iterum roganti pernegavit. Cum nullum obtestationis genus non admovissem, nec exorarem, rogabam, num ipse haberet in animo edere Proverbia, me cessurum perlibenter hoc opus feliciter tractaturo. Deiebat nihil esse tale. Quid igitur, inquam, te movet ? Tandem veluti tormentis adactus, fassus est, haec jam evulgari, per quae docti hactenus fuissent vulgo mirandi. Hinc illa lacryma. Latitans in Collegiis ac Monasteriis, Germanorum, Gallorum & Anglorum pervetusti Codices, quos, exceptis paucis, adeo non communicant ultro, ut rogati vel celent, vel pernegent, vel iniquo precio vendant usum decuplo astiminatorum Codicum. Tandem pulchre servatos veltaries tinea &que corrumpunt, vel fures auferunt. Magnates autem adeo non adjuvant suam benignitate rem litterariam, ut existiment nullam pecuniam perire perditius, quam quae in tales usus consumitur : neque quicquam omnino placet illis, unde non veltigal aliquod tollitur.

(a) JUVENAL. & PERS. in aedib. ALDI & ANDREAE soceri.

(a) In

(a) MULANUM (b) *Asulanum* ; cujus filiam duxerat.

Jam diu est, quum (c) ALDUS Bibliorum Græcè , Latine & Hebraicè Editionem meditabatur ; quam anno 1501. patturire eum comperio ex (d) Epistola ad CORRADUM CELTAM & VINCENTIUM LONGINUM datâ , nunquam autem partum adeo & nobilem & se dignum edidisse , non dubito , quin juxtâ mecum omnes sacrarum litterarum Studiosi gravissimè doleant. In hac Epistolâ mentio fit Rudimentorum Grammaticæ Latinæ , ex cujus Præfatio-

(a) In Librorum Editionibus vocatur tantum ANDREAS *Asulanus*. Nomen autem MULANI legitur in Epistolâ ad ERASMUM anno 1517. missâ [ERASM. Epistol. pag. 1666.] ex quâ quæ ad ALDUM pertinent, hic subijciam. ANDREAS MULANUS ERASMO Rot. S. D. P. — nōsi, quantum temporis consumpsit in emendando TERENTIO ALDUS, gener meus suavissimus ac charissimus, quem, quæ illius virtus fuit mirifica, non possum non nominare sine multâ præfatione honorum, quem, inquam, ERASME, quæ illius humanitas fuit, non sine lacrymis semper nomino: tum in PLAUTO, quantâ usus est industriâ, in quâ enim re tu multum illum adjuvâsti: usus est enim te quasi conglutinatore Latine Sirenis.

(b) Antea anno 1486. (Vol. I. *Annal. Typog.* p. 196.) ANDREAS de *Asulâ* memorabatur, & anno 1480. ANDREAS TORRESANUS de *Asulâ* nescio anidem, qui ALDI focer, sed cognominis tantum & ejus popularis.

(c) Lege Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 238. 239. 255.

(d) Vide GOLDAST. *Epistol. Philolog.* Epistol. XXII. — Viennam. ALDUS MANUTIUS R. CORRADO CELTÆ, & VINCENTIO LONGINO suis S. P. D. — Agitur jam annus, ex quo accepi à vobis literas humanitatis, & amoris plenas. Erant meæ partes statim rescribere, nisi summa occupationes nostræ, summique labores pro Rep. literariâ, eo usque procrastinare me coegissent, ut jam annum distulerim ad vos rescribere, & nisi ex Epistolis vestris vobis humanissimos esse facile cognovissem, non potuissem sine summo

pudore tam serò respondere, & præsertim quod, cum me de facie non cognoscatis, nunquamque à me beneficio affecti sitis, amatis me vehementer. Quapropter nisi ego vos plurimum redamem, sim planè ingratus. Sed & redamo, & colo, atque ita vestrum me esse volo, ut possitis de me vobis omnia constantissimè polliceri. Tua verò carmina, CORRADE suavissime, legi libenter, quod & culta sint & docta, nec in mediâ barbarie (ut ais) nata præ se ferant, sed in mediâ Româ. Quod pollicitus fueris te huc venturum, Librosque & Græcos, & Latinos à te nuper inventos allaturum, duplici afficior gaudio, quod & te doctum virum, & mihi amicissimum spero videre, amplectique, & Libris tam longo carcere à te tanquam ab HERCULE liberatis, coram gratulari. Te igitur, quantum possum rogare, rogo, ut venias. Venies enim expectatus, Librosque ipsos feras. Hoc enim mihi gratius esse nihil potest. Tuam item Epistolam & Epigramma, ubi me amice laudas, VINCENTI carissime, legi summâ cum delectatione, non quod talem me esse cognoscam, qualem tu facis, sed quia placet me laudari à laudatis viris. Accepi præterea nuper literas & distichon, quod LEONHARDO Bibliopola ad me distixi, ubi quod me etiam plurimum laudes, est humanitatis tuæ. Joannem BAPTISTAM Mantuanum aiunt excessisse à vitâ, sed ita esse nec ne, incertus sum. Vetus & novum Instrumentum Græcè, Latine, & Hebraicè nondum impressi, sed parturio. Et us cum utroque loquor, istos Libros, quos mitto vobis muneri eis unquam & pignus amoris, accipite sic libenter, ut mittimus. Hi verò sunt duo VIRGILII & duo HORATII, duo item Volumina (1) Rudimentorum Gram-

(1) Rudimenta igitur hæc oportet anno 1500. aut 1501. ex ALDI Officinâ prodixisse, quæ nunquam videre mihi conigit. Epistola Aldina Latine, quam vidi (non quidem ab ipso, sed Parisiis à

Thomâ

fatione nonnulla (a) priùs excerpti. Neque in Latinis tantùm sed etiam (b) in Græcis Grammaticæ peritissimum fuisse se ALDUS abunde testatus est.

Ipsè enim, cùm nôset, nullum Grammaticâ certius ad Disciplinarum Artiùmque omnium scientiam jaci posse fundamentum, jamdudum anno 1494. (c) CONSTANTINI LASCARIS viri doctissimi Institutiones Grammaticas introducendis in litteras Græcas adolescentulis quàm utilissimas quoddam voluit quasi præludium esse summis suis laboribus & impendiis tantòque apparatus ad imprimenda Græca Volumina, quæ Institutiones à multis, qui Græcis erudiri litteris concupiscebant (nullæ enim extabant impressæ venales) frequenter petebantur. Præterea (d) cùm ei esset animus nihil prætermittere, quod utile crederet futurum iis, qui Græcas litteras discere concupiscunt optimèque scire Latine; Græcas litteras omnes ac diphthongos earumque nomina & potestatem ac quem-

Grammatices Latina Lingua à nobis composita; quos Libros si putaveritis (1) istic venditum iri, non sit grave scribere. Mittam enim quotquot jusseritis. Valete, mèque amate, ut facitis, commendatèque Studiojis, & doctis omnibus, quibuscum vobis istic familiaritas intercedit. Venetiis. Nonis Julii M.D.I.

(a) Vide Vol. I. *Annal. Typograph.* pag. 229. 230. Ad calcem hujus Grammaticæ Richardus CROCUS Anglicus laudatur, qui omnia, præsertim tamen Græca, quæ antea legentibus fastidium, nunc vero plurimum ad Linguam Latinam præsidii ferrent, ut primis jam habitis Rudimentis non parùm ex hoc Opere fructus adolescens reportaverit. (Hæc in suâ Editione omisit Robertus STEPHANUS.) ALDUS suæ Grammatices fronti apposuit hoc Tetrastichon, ex quo ALDI genium in Poësi non infelicem Lector æstimabit.

*Non mihi per scopulos aut devia parvus
Iulus*

Ducitur Aonias ebibiturus aquas.

*Est via per placidos colles, per florea rura:
Hæc iter ad Musas perbreve carpe, puer.*

(b) De ALDI Græca Grammaticâ postea dicitur.

(c) Lege ipsius Præfationem. —

Thomâ WESALIE & Roberto postea STEPHANO impressam) Grammaticæ præfixa & ab ipso ALDO scripta, Venetiis mensis Octobri M.D. VII. datur.

(1) Ad Marginem leguntur hæc: Anno 1500, nulla dum Taberna Libraria Francofurti.

Accipite interea Studioji litterarum bonarum Constantini LASCAREOS Rudimenta Grammatices: longè correctiora iis quæ impressa videntur. Nam ea Constantinus ipse in locis circiter centum & quinquaginta emendavit: quod facile cognosces: si quis cum hisce illa conferet. Nam deleta quædam videbit: multa correctæ: plurima addita. Ita verò emendatum manu ipsius Constantini Librum nobis dedere commodo Petrus BEMBUS: & Angelus GABRIEL Patruus Veneti aded nobiles: præstantique ingenio Juvenes. qui nuper in Insulâ Sici-liâ Græcas Litteras ab eo ipso LASCARI didicerunt; & nunc Patavii incumbunt an-d liberalibus disciplinis. Interpretationem verò Latinam à regione addidimus arbitrari nostro: rati commodius: utiliùsque futurum Græcè discere incipientibus. parcant velim qui hæc sine interpretatione Latina desiderant: nam rudibus: & ignaris penitus litterarum Græcarum LASCARIS Institutiones imprimendas curavimus. mox eruditæ & doctis optimi quique Græcorum Libri favente CHRISTO JESU imprimuntur. Valete.

(d) Lege ipsius Præfationem Alphabeto Græco 1495. Quod Alphabetum sæpius, & ab ipso ALDO (anno 1512.) & ab aliis (JUNT. 1519. SCHURER. 1515. &c.) recusum est.

quemadmodum in Latinum transferantur cum exemplis ad id accommodatis annotavit; addidit etiam abbreviationes scitu quidem pulcherrimas: & quia operæ pretium existimavit scire Græcè adolescentulos salutationem Angeli ad beatissimam Virginem: exulūque filiorum EVÆ ad eandem, nec non Divi JOANNIS (a) Evangelium, In principio erat Verbum: Item Symbolum Apostolorum; hæc omnia Græcè curavit imprimenda: atque è regione Latinam Interpretationem. Addidit Carmina PYTHAGORÆ cognomento aurea ob ipsorum excellentiam & divinas admonitiones. Item PHOCYLIDIS sapientissimi viri Moralia, docta quidem & plena præceptis sanctissimis & documentis; quæ si placuisse cognoverit, habere se indicavit longè meliora majoraque; omnemque vitam decrevisse ad Hominum utilitatem consumere &c. Illis CONSTANTINI LASCARIS Græcis Rudimentis Latinam Versionem (quam JOANNES Monachus Placentinus adornaverat, & cum textu Græco ann. 1480. excudi curaverat) è regione adjunxit, aded ut anterior folii pagina Latinam Interpretationem, posterior Græcum Textum semper occuparet. At verò postea ALDUS ipse in quibusdam Editionibus excogitavit (b) aliam Latina Græcis adfociandi rationem; scilicet ut utramque folii unius paginam Græcus Textus, & alterius itidem utramque Latina Versio, ac sic deinceps, impleteret; (c) quò sci-

(a) Hæc primâ vice pars aliqua Novi Testamenti Græcè imprimi cœpta. Ad calcem totius illius de litteris Græcis Dissertatiunculæ sic tyrunculos ALDUS affatur; Habetis, ingenui Adolescentes & studiosi bonarum litterarum; quæ vobis in fronte Libri sum pollicitus: superest ut nobis habeatis quàm plurimam gratiam, quàm tum vel cumulatisimè relatam existimabo, si emeritis sine cunctatione lucubrationes nostras. Quod si (ut spero) facietis, erit vobis duplex bonum; quod & nunc discetis rudimenta litterarum Grecarum, & facietis me posthac ad cetera his multo maiora dignioraque edenda alacriorem. Valete. Venetiis M. CCCC. LXXXV. Octavo Martii. Denique quia non fieri potuit, quin Impressores quadam (ut assolent) inverterint depravarintque; opus fuit, ut totum Librum percurreret, quæque alicujus esse momenti videbantur, errata annotaret. Id quidem fecit, ut exiret Liber in manus Studioforum quàm emendatissimus. Sed ut facilius singuli quique emendari errores possent, scripsit Alphabeti litteram, quâ signatus est quaternus; atque ibidem chartarum nume-

rum & in chartâ numerum versuum. Et post Indicem Erratorum, ne charta, quæ supererat, periret, breve addidit MOSCHOPOLI de contracto Verbo *ἡγεῖν* fragmentum.

Index ille Erratorum primus mihi occurrit in Libris Græcè excusis; quem quoniam hæcenus non videram, alluciniatus sum in Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 255. lin. 10. Præterea quoniam ALDUS Hebraicam Linguam necessariam esse existimabat ad sacra Scriptura (cujus Volumina triplici Linguâ aliquando excudere, uti prius adnotavi, cogitabat) cognitionem, ad suam Constantini LASCARIS anno 1412. Editionem adjecit Hebraicum Alphabetum & litterarum combinationes, & alia quadam, quò legere Hebraicè tyro condiscat; deinceps Institutiones Grammaticas, Dictionarium, & sacros Libros, Deo volente, daturus. Et utinam dedisset! sed vitam conatibus suis ingentibus & promissis breviorē habuit.

(b) NAZIANZEN. *Carm.* 1504. *Æsop. Fabul.* 1505. LASCAR. *Gramm.* 1512.

(c) Lege, quid ALDUS Lectorum mo-

licet tralatio & addi, & amoveri posset pro arbitrio legentis. En ipsamet (a) ALDI verba.

ALDUS LECTORI. S.

Si fortè nescieris, studiose Lector, quonam modo, quæ Græcè imprimenda curavimus, cum interpretatione Latinâ ordinanda sint, ut pagina paginæ respondeat, & versus versui, utpote qui videas separatos quinterniones Græcos ab iis, qui Latinam ipsorum continent tralationem; sic accipe posse te pro arbitrio tuo Latinum Græco insertare, & ex duobus quinternioribus unum, & ex uno duos facere, si prius tamen adverteris, ut Latina pagina semper Græcæ opponatur. Et quia binæ eæ, quæ in singulorum quinternionum medio sitæ sunt, paginæ abundabant, quoniam nullas habebant oppositas Græcas, quas Latinas ostenderent, operæ pretium duximus aliquid Græcè (b) lectu dignum cum Latino è regione in ipsis, ne perirent, imprimendum curare; quod si evenerit, ut ibi esse non potuerit, quod Græcè imprimebatur, quærendum reliquum in sequentium quinternionum medio. Cur verò curavimus, ut Latinam à Græco separari queat, non te fugiat à nobis ob id factum, ut & doctis, qui nullo egent adjumento legendis Græcis, & Græcarum litterarum rudibus, qui, nisi Latinum è regione in Græcis Operibus viderint, à Græcorum Librorum lectione deterrentur, satisfaceremus. Vale.

In

moneat in fine NAZIANZ. 1504. & ÆSOP. 1505. CHEVIL. pag. 237. Il en fit aussi quelques-unes d'une manière toute particulière, que je n'ai vu pratiquée que de lui. Elles étoient faites de telle sorte, que chacun selon son inclination pouvoit faire relier une Impression ou toute Grecque ou toute Latine, ou Grecque & Latine ensemble, le Grec dans une partie du Volume, le Latin dans l'autre; ou le Grec & le Latin mêlé, si on vouloit en cette façon. Le Livre commençoit par le premier feuillet Grec, suivait le premier feuillet Latin: ensuite le second feuillet Grec, puis le second feuillet Latin: le troisième feuillet Grec, le troisième feuillet Latin; ainsi alternativement, avec cette précaution, que le Grec du premier feuillet n'étoit imprimé que sur la seconde page, & la Version de tout ce Grec étoit vis-à-vis, qui remplissoit la première page du premier feuillet Latin: toute l'Edition étoit faite de cette manière. Le Latin de la seconde page de ce premier feuillet étoit la Version du Grec qui étoit vis-à-vis dans la première page du second feuillet Grec, & tout le Grec qui étoit dans

la seconde page de ce second feuillet avoit vis-à-vis toute sa traduction Latine dans la première page du second feuillet Latin. Cela étoit ainsi observé par tous les feuillets chacun ayant sa signature & sa reclame sans confusion. On a dans la Bibliothèque de Sorbonne imprimez de cette façon ÆSOPI & GABRII Fabulæ in fol. 1505. & la Grammaire de CONSTANTIN LASCARIS 1512. in 4°. Bernard JUNTA la remit sous la Presse quelques années après en Grec & en Latin aussi, & en même forme in 4°. ainsi que Jean VATEL à Paris en 1521. & Theodore MARTIN à Louvain. Mais ils n'usèrent pas de ce bel artifice, dont ALDE s'étoit servi. Tous les feuillets sont imprimez le Grec dans une page, le Latin dans l'autre: au lieu qu'ALDE avoit imprimé les siens, les uns tous Grecs les autres tous Latins.

(a) In Editione Constant. LASCAR. Gramm.

(b) In fine Editionis NAZIANZEN. Carm. 1504. sic ALDUS: In medio quaternionum totius Operis habetur historia Evangelii secundum JOANNEM Græcè & Latine.

[usque

T Y P O G R A P H I C I. 51

In fine *Gramm. LASCAR.* adjecit (ne quis error ex novo illo imprimendi instituto oreretur) *ordinem quaternionum, si separatim à Latino Græcum fore placuerit, & Latinum à Græco; & si Latinum Græco inferere quis voluerit.*

Præterea ALDO debetur non solum imprimendi, sed etiam Græca Latine interpretandi cura. Latinam NAZIANZENI Carminum translationem à se non satis emendatam excusat. (a) *Nam (inquit) mihi tantum assidue negotii est; ut vix resistam laboribus. Arduam enim, nec equam viribus, accepi provinciam. Quare nisi semper sperarem brevè, quod desidero, affuturum; desisterem ab incæptis: sed & spero, & sic mecum sæpe:*

Θαρσύν χερὶ φίλῳ ἄλδε' τάχ' αὐρίον ἵαται ἄμεινον.

Ἑλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

Χῶ ζῶς ἄλδοκα μὴ πῖλαι αἰθρίας, ἄλδοκα δ' ὕει.

Cras melius fortassis erit: confide, MANUTI.

Viventes sperant: non est spes ulla sepultis.

Et quandoque pluit Deus: & quandoque serenat.

(b) In ÆSOPi Fabellis traducendis multum (ait) certè elaboravimus, nam quæ antè tralata habebantur, infida admodum erant, quod facillimum erit conferenti cognoscere.

(c) In CONSTANTINI LASCARIS Libris (d) Grammaticis traducendis, cùm typicis litteraritsque negotiis impeditus ac immerfusus potius esset, plurimum difficultatis laborisque invenit. Dum enim (inquit) CONSTANTINI Græcæ Linguae Compendiarium facere Latini-
num

[usque ad Cap. VI. vers. 58.] *Reliquum ejusdem historie, quod deest, prosecuturi sumus in NONNI Poeta Panopolitani Latine translatione. — Sunt verò carminum tria millia ac septem & quadraginta: quæ circiter ab hinc triennium imprimenda quidem curavimus, sed quia, propter summas occupationes nostras, non unquam ea potuimus in Latinum traducere, adhuc premuntur. In Editione ÆSOP. Fabul. 1505. GABRII Tetraſtica, & in LASCAR. Gramm. 1512. CEBETIS Tabula, mediis quaternionibus injicitur.*

(a) Lege ipsam Editionem in fine. Tres illos versus ALDUS mutuatus est ex THEOCRIT. Idyll. IV. vers. 42.

(b) Lege ipsius Libri initium.

(c) Lege ALBI Præfationem tertio LASCARIS Grammatica libro præfixam.

(d) ALDUS anno 1494. primum tantum librum excuderat, antea à JOANNE Placentino Latine versum; postea verò secundum & tertium cum sua Versione addidit. Præterea excudit etiam anno 1512. (Albert. FABRIC. Bibliothec. Græc. Vol. 7. pag. 39.) CHRYSOLORÆ Erotemata hortatu Marci MUSURI, qui tunc publicè Venetiis Litteras Græcas profitebatur, CÆSARIQUE Aragonio inscripsit Epistolâ quam Federicus TURRISANUS sororius Aldinæ eruditionis memor illiusque facundiâ illectus rursus (anno 1549. quo CHRYSOLORAM recudebat) imprimere voluit.

(a) Lege

num studeo, adverti & Theodori GAZÆ Introductionem Grammaticam, & APOLLONII cognomento difficilis, & cæterorum pleraque, à quibus CONSTANTINUS accepit, in Linguam nostram transferre me oportere. Adde, quòd & nostri Grammatici evolendi fuerunt, & PRISCIANUS præcipue, quem Latinum dicere APOLLONIUM possumus. Nam si cum PRISCIANO APOLLONIUM conferes, ubi de constructione tractavit (cætera enim PRISCIANI non poteris, quia non extat integer APOLLONIUS) ad verbum ferè tralatum à PRISCIANO APOLLONIUM, eleganter quidem & eruditè, cognosces. Quod, dum in Academià nostrà Scipio CARTEROMACHUS Pistoriensis, homo & Græcè & Latinè doctiss. quibusdam APOLLONIUM interpretaretur, Nicolaus ZUDECUS, gravis Philosophus ac Medicus, & acuto vir ingenio, deprehendit. Habere igitur in manibus inter traducendum PRISCIANUM maximè oportuit, ut quibus nominibus Græcas quasdam dictiones Latinas ille dixisset, & ipse dicerem. Sed me nullius unquam, dum profim, pigebit laboris. Habes præterea CEBETIS Thebani Tabulam & Græcè & Latinè in singulorum quaternionum medio curà nostrà impressam, Opusculum lectu digniss. & perquam utile. Id verò addidimus, tum ut prodessem Studiosis, tum ne charta, quæ in singulorum quaternionum medio abundabat, periret. Vale.

(a) Incredibili quâdam lætitiâ omnes Litterati perfundebantur; cum prospicerent futurum, ut in omni studiorum genere posteritas cum antiquitate certaret: dum ex ALDI Officinâ prodibant antiqui Authores Græci & Latini, Philosophi, Historici, Oratores, Rhetores, Poetæ; nec non, inter recentiores, Italos præcipue, melioris notæ plurimi. Et si (b) ALDINA Officina præter prophanos Authores non ita multum nobis dederit, non tamen eâ de causâ ALDO lis est intendenda, qui (ut ex supra-dictis liquet) jam dudum sacra Volumina sibi proposuerat imprimenda; propositisque, si vita ipsi obtigisset longior, quam aliquando (c) sperare & optare videbatur, stetisset.

Univer-

(a) Lege Epistolam TONSTALLI ad ERASM. ann. 1517. pag. 267.

(b) Quod notat ERASMUS in Epistol. ad Laurentium CAMPEGIUM Card. anno 1520. (pag. 595.) in quâ de magnâ sacrorum Voluminum Græcorum penuriâ conqueritur.

(c) ERASM. (pag. 507.) in Epistolâ ad Ambrosium LEONEM Medicum ann. 1519. 15. Octob. missâ hæc scribit. — Est apud Britannos vir undique doctissimus THOMAS LINACRUS, tibi jam olim ex ALDI nostrâque prædicatione cognitus, tua professionis ac, nî fallor, ætatis.

— Fac valetudinem tuam, AMBROSI doctissime, tuare diligenter, quò & diu prois optimis studiis, & multis annis senex sene frui possim. Nam ipse præcurrentem tæsum assequutus, totus ferme canus. ALDUS in familiaribus colloquiis non sine voluptate solitus est imitari senis decrepiti balbutiem, quâ olim putaret futurum, ut alter alterum consalutarem: Quomodo vales, inquit, Domine ERASME? Deinde voce aequè balbâ, sed exiliore me videlicet agens, respondebat: Si vales, ego valeo. Hæc jucundè quidem somniabat, præsertim si sermo accederet de extruendâ novâ Academiâ, sed fidem non præsti-

Univerſa penè huic erat cum viris ubique & gradu & litteraturâ inſignibus conſuetudo ; neque igitur deefſe poterat , quam in ſuorum (uti ipſi ferè mos erat perpetuus) Librorum ſingulorum fronte compellaret , ſuiſque muneribus litterariis impenſiùs demereretur.

(a) *Vir* ille tandem , propter ſingularem utriusque Lingue doctrinam , omnium memoriâ ſæculorum digniſſimus , (b) anno 1515. deceſſit , (c) haud multo minor annis ſeptuaginta , ſed tamen animo ad litteras mirè juvenili. Dedi antea ERASMUM FROBENIO , dabo jam (d) MARCUM MUSURUM ALDO parentantem.

Reſugit animus , & quodam inuſitato torpore captus abhorrebat , ſcævæ illius ac damnoſæ mortis mentionem , quæ nobis ALDUM benevolum parentem , benignumque ſautorem eripuit : quæ bonis literis ac diſciplinis in lucem paulatim emergentibus tenebras iterum offundere viſa eſt. O inclementem , & immaturam mortem nulli viventium magis , quàm mihi deplorandam ! Quodd enim ego nunc in hæc almâ Civitate , in hoc totius Italiæ firmamento , ſingularique Virtutum ac laudatarum Artium domicilio , Græciæ priſcos Auſtores enarrem illuſtri frequentique auditorio juvenum nobiliſſimorum ; quodd à probis omnibus diligar & commender : quodd denique mei voti compos effectus ſim (nihil enim mihi fuit unquam optabilius , quàm ut Græcæ Lingue propaginem , quæ Turcarum crudelibus lacertis exciſa radicitus , ſolo in patrio miſerè jacebat , apud Italos redivivo germine pubulare viderem) id totum non ſolum illuſtriſſimo Senatui Veneto , qui bonarum literarum cultores ampliſſimis præmiis ſemper fovit , ac liberaliter evexit : verùm etiam ALDO MANUTIO , qui Libros ſtudioſe juventuti ſuppeditavit , à me referri debet acceptum. Cum enim admirandus ille Vir publicas rationes privatis anteponeret , nulli ſumptui parcens , nullum prorſus laborem detrectans propriæ tam pecuniæ profuſus , quàm vitæ prodigus exitit : ut communi ſtudioſorum utilitati proſpiceret. Quapropter ſæpe-

praſtitit. Reliquit nos ante balbam illam ætatem : etiamſi me multo grandior erat ALDUS , annis , ni fallor , plus minùs viginii : nam ipſe nunc annum quinquageſimum ſecundum , aut , ad ſummum , tertium ago.

(a) Lege Epiſtolam Adriani BARLANDI ad Cornelium fratrem. ERASM. Epiſt. p. 1583. & audi (pag. 1608) Baptiſta EGNATTI ad ERASMUM ſcribentis teſtimonium. ——— Scribis te audiſſe ALDO me in re litterariâ juvandâ ſucceſſorem eſſe factum , tanto eo meliorem , ut ille per ſe optimus , mecum collatus , parum probari poſſit. Ego , ERASME chariſſime , nec eam agnoſco laudem , qua cum aliena fama de-

trimento mihi tribuatur , nec tantum mihi unquam arrogem , ut ALDO me parem , nedum ſuperiorem , eſſe putem. Nam ut alia taceam , quis ALDI induſtriam , patientiam , vigiliam equet ? quis ardorem litteraria rei juvanda amuletur ?

(b) Quod conſtat ex anno , quo MUSURI Epiſtola data eſt.

(c) ERASM. Epiſtol. ad Jodoc. GAVER. pag. 788.

(d) Lege ejus Epiſtolam ad Joannem GROLIERIUM Idib. Novembrib. 1515. datam , & ALDI Grammatica Græca præfixam.

(a) Vol.

sepenumero calamum arripueram, ut hac exararem, sed calamus arreptus doloris ob amissum ALDUM concepti vulnus, quod nondum cicatricem obduxerat, refricabat. Veruntamen amici, quibus non poteram sine scelere postulantibus quicquam recusare, me tandem cum appellarent, promissique admonerent, quanquam diu reluctatum, expugnârunt. Rogitas, cuiam promisso meam fidem obstrinxerim? Explicabo paucis. ALDUS non modo Libris Antiquorum publicandis, verum etiam liberis prognerandis dabat operam. Procreabat autem liberos, partim è pudicissimâ susceptos uxore, partim ingeniosâ mente conceptos. Cum igitur fatalem instare sibi diem animadverteret, quam è fidissimâ conjuge sustulerat, prolem ANDREÆ ASULANO spectatæ viro probitatis commendavit: nec eum sua fefellit opinio: quam de socio socerôque conceperat. Summâ enim ille charitate nepotes è filiâ pupillos curat educandos. Mibi verò filiulam parvulam, quam proximâ fœturâ mentis trans mare genuerat, tradidit expoliendam: sic ut eam, postquam expolivissem, quibus possem modis, eleganti istæ tuæ Bibliosbecæ dedicarem. Facilitas à naturâ nobis insita, vitæque institutum nostræ non commisit, ut, quem plurimis officiis mihi devinxeram, is extremo vitæ puncto repulsam apud me pateretur. Recepi igitur facturum: & quod promissum est, nunc exitu præstatur. Itaque Grammatica Græca, (id enim filiolæ nomen est) quam ALDUS immaturâ morte præventus plenioribus eruditionis alimentis nutrire non potuit, ad te mœsta, verecundâque nostro impulsu proficiscitur. Tu pro virtutis, & doctrinæ patrocinio, quod suscepisse diceris, proque eo, quod noster ALDUS te semper observavit, & suspexit, (qui nunc, si viveret, nullâ morâ interpositâ, libenter excurreret istò, victoriam Diis simillimi Regis, quâ nuper de robustissimis Helvetiis triumphavit, tibi gratulaturus) filiulam amici, clientisque tui benigno susceptam hospitio, fove, protege, tutare. Quod si feceris, acrioribus stimulis ASULANUM impelles, ut Officinam impressoriam ob interitum ALDI pullatam suisque deformatam ornamentis pristino nitore restituat: utque provinciâ multiplicandi celebrium, ac veterum Commentarios (quorum salutem tenui nimis, extremique spei filo pendere constat) alacriter assumptâ, inducat animum formis excudere tam novi quam veteris oracula Testamenti, Poetarum, & ARISTOTELIS Interpretes, GALENI Volumina, STRABONEM, PAUSANIAM, DIONEM, DIODORUM Siculum, POLYBIUM, PLUTARCHI Parallela, cæterâsque illustrium ingeniorum lucubrationes, quibus, nisi citò typi succurrant, periculum est, ne ipsæ quoque bellorum incendio, quo terrarum orbis in hac temporum atrocitate desflagrat, correptæ deleantur.

Inter Typographos, qui ERASMI temporibus celebres, eique amicitia propioris necessitudine conjuncti fuerunt, memorantur THEODORICUS MARTINUS, MATTHIAS SCHURERIUS, RUTGERUS RESCIUS, & eorum nemine inferior JODOCUS BADIUS.

THEO-

THEODORICUS MARTINUS *Aluſtenſis*, cujus (a) antea memini, ab anno usque 1474. Artem exercuerat, & adhuc (b) anno 1528. *Lovanii* exercebat. Eum ergo oportet (si modò idem fuerit **MARTINUS**, nec ille hujus pater) Typographicæ annos 54 incubuisse. Hujus mentio in **ERASMI** (c) Epistolis non infrequens; neque sinè (d) honore & laude. Ejusdem (e) prælo in aliquibus suarum lucubrationum edendis, & (f) hospitio, dum *Basileâ Lovanium* profectus ex ulcere quodam periculoso, quod Medici & Chirurgi curæ committere coactus fuit, convalesceret, per quatuor hebdomadas usus est.

(g) *Lovanii primus Typographus fuit THEODORICUS MARTINUS Aloſtanus, vir doctus & scriptis eruditis litterariæ famæ suo tempore candidatus, ERASMI amicus, qui etiam ann. 1533. mortuo Car-men sepulchrale fecit. Hic, priusquam Lovanium concederet, Aloſti in patriâ* (h) anno 1490. hoc artificium exercuit.

Iisdem circiter temporibus floruit **THOMAS ANSHELMUS** *Badensis*, qui (i) anno 1503. apud *Phorcenses*, postea (k) *Tubingæ*, & (l) *Hagenœ* typographicam habuit Officinam. Ejus prælum
(2) **JOAN-**

(a) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 82. p. 201. p. 216.

(b) **THEOCRIT.** Græcè in 4to.

(c) Pag. 1652. in Epistolâ *Lovanii* 1517. ad **AFFINIUM** missâ.

(d) Pag. 1568. *Homo certissimus.* in Epistolâ ad **EUND.** *Lovan.* 1518. & pag. 790. in Epistol. ad **GAVERUM**, *Basileæ* 1524. *Salutabis diligenter veteres congerones nostros, Joannem PALUDANUM, THEODORICUM Aluſtenſem, JOANNEM Armen-therienſem, & Petrum CURTIUM, qui in NAVII vices successerunt, cùmque his totum sodalitiũ trilingue.* In initio hujus Epistolæ **NAVII** illum, amicũ communem, nuper defunctũ, laudat.

(e) **ERASMI** aliquot Epistol. apud **Theodor. MARTIN.** 1517. in 4to. De hac earum Editione habemus (pag. 1554 **ERASMI** Epistol.) sequentem **RESCII** Epistolam. *Domino ERASMO Rot. RUTGERUS RESCIUS S. P. D. Est in tuâ Epistolâ ad Guolphrangum FABRITIUM, ERASME undecunque doctissime, non procul à fine locus, nobis sanè omninè invius, sic incipiens: Tum audio nonnullos alia quædam moliri, quæ ad CHRISTI cognitionem nihil adferant, sed fumos tantum of-fundant oculis hominum. Quem quum*

PALUDANO & NOVIOMAGO ostendissem, ipsi mecum in eodem hesitantes luto, nihilque temere mutandum consentes, consuluerunt ipsum locum tibi; antequam imprimeretur, indicandum: DORPIUS, fumos tantum of-fundant, legendum conjectavit. THEODORICUS igitur, hac Epistola parte excudenda relicta, in præsentia ad te ipsum Exemplar mittit, obnixè orans, ut super istius loci lectione sibi quàm primum sententiam tuam aperias. Præterea cupit, si quid sit, quod Epistolarum Præfationi subungi queat commode, id ad se dari: reservavit enim ei integram pagellam utrinque mundam, quum dimidiam vix partem occupabit. Bene vale, & ευλοπαϊδεϊας επιμειν. *Lovanio* 8. Martii, Anno 1516.

(f) *Lege Epistol. ERASMI ad RHENANUM, Lovanii ann. 1518. pag. 374.*

(g) **SWERT.** in *Athen. Belg.* & ex **eo MALLINKROT.** p. 89.

(h) Imò prius, anno scil. 1474. uti modò dictum est.

(i) **CAILLE**, pag. 50. **RABAN. MAUR.** de laudib. S. Cruc.

(k) Vide *Catalog.* ann. 1512. 1514.

(l) **REUCHLIN.** de *Accentib.* 1518. *Nov. Testam. Gr.* 1521.

(2) a Vide

(a) JOANNI KNOBLOUCHO Librario & (b) JOANNI REUCHLINO Phorcensi & (c) KOBERGERIS Norimbergensibus, aliquando inferviebat, & (d) typi viris doctis satis placuerunt.

(c) MAT-

(a) Vide Catalog. anno 1519.

(b) ERASM. Epistol. p. 1598.] Jo. REUCHLINUS ERASMO. — Fussi

Thomæ ANSHELMUS è Nundinis istis Marti ad te & Antistitem Roffensem cum his meis Litteris Cabalistica nostra dare. — 27. Mart. 1517. Thomas ANSHELMUS anno 1522. Adversarias DEMOSTHENIS & ÆSCHINIS Orationes Græcè excudit, cum REUCHLIN. Epistolâ his præfixa.

JOANNES REUCHLIN. Phorcensis, Artium liberalium Magister, & Imperialium Legum Doctor, THOMÆ ANSHELMUS, præstanti Librario S. D. P. Cum è Boiorum Angelopoli, antiquâ divi CLAUDII coloniâ, quam cognoscendarum principalium Linguarum documentis publicè illestrabam, vi sævæ pestilitatis essem redire coactus in patriam tandem bene pacatam; — confitui mecum ipse, me & fatigatum laboribus, & annis sessum, quid atatis daretur reliquum, id in liberâ quiete consumere, ac EPIMENIDIS velle somnum dormire. — At verò ubi essent Tubingenses nostri politionum literarum strenui milites adventum meum subodorati, misit Academia tota suos ad me legatos, certè viros & numero & dignitate spectabiles, atque summo in statu sublimes, qui Universitatis mecum nomine agerent, orarentque ut quod in Boiis Hebraicè Græcèque nuper cœpisssem, id deinceps inter Suevos, meos scilicet conterraneos, perficerem: propositâ simul de publico erario Stipe honorificâ, mihi quotannis præstandâ. — Professus sum frequenti auditorio in Cathedrâ doctorum & de pulpito, doctissimum Hebræorum Grammaticum Rabi MOSE KIMHI: quod Volumen, quanquam à multis fuerat tam Judæis quàm Latinis antè visum, tamen cum in meam incidit prælectionem, tot scatebat mendis, ut in castigando discipuli plus temporis dimidium perdere cogerentur. Nihil absimile nobis tunc de CRYSORORâ contigit, apto Græcè initiandis Grammatico, cujus scriptiois errata non parvo labore inter docendum castigavimus, ne indoctos abortivum filios. Restare nunc videtur, ut post navatam elementariis disciplinis operam in utrâ-

que Linguâ & Hebraicâ & Græcâ, solidiore auditores meos pascam cibo. — Profectus deinceps in Gymnasio Tubingensi Biblia Hebraica, insignem illum XXIII. Voluminum Librum, quem nobis Daniel BOMBERGUS, Judaicorum Codicum artificiosus Impressor, nuper magno numero è Venetiis venalem misit, sine quo eam Linguam nemo vel docere vel discere potest. Addam porro, si adjutus per te fuero, Thomas ANSHELMUS, Typographorum ornatissime, DEMOSTHENIS & ÆSCHINIS, summorum Græciæ Orationum prælectionem in Linguâ Græcâ: qui Autores splendidissimi Latinis plura ornamenta suppeditant, consuetudinem quandam eleganter jucundèque dicendi afferentes. Quare, pro veteri nostrâ inter nos amicitia, conjunctione, ac necessitudine, à te peto, integerrime amicorum, velis in omnium Græcè Studioforum utilitatem & profectum, quin & in tui fructum non mediocrem, ambus ÆSCHINIS & DEMOSTHENIS Orationes adversum se habitas, nobili tuo caractere Græco quàm emendatissimè & Gracissimè quanto ocyus fieri poterit, imprimere, atque sine morâ Tubingam ad nos mittere Græcâ fide, hoc est receptâ mercedis loco paratâ pecuniâ: quam, si & pollicitis meis fidem habes, sequetur omnium Scholasticorum singularis erga te benevolentia, cum laudum tuarum immortalitate. Feliciter Vale, Tubingæ Idibus Januariis Anno Milleesimo quingentesimo vigesimo secundo.

Ansheimianam Editionem nondum vidi; sed REUCHLINI Epistolam in suâ Orationum illarum impressione recudit Christia-nus WECHELUS ann. 1531.

(c) Vide Catalog. ann. 1520.

(d) ERASM. Epistol. p. 1617.] Jo. Juliacen-sis Domino ERASMO suo S. — Quod scribis de excusione Opusculi, id tuo committo arbitrio; tamen si cum Epistolâ tuâ simul misisses, curâsssem his diebus, quoniam ante triduum ad CAPNIONEM nostrum scripsi etiam de te aliquid, ut Thomæ ANSHELMUS, cujus mihi formule satis placent, per ipsum CAPNIONEM committeretur imprimendum. — Coloniae 21. Julii 1517.

(a) GER-

(a) MATTHIAS SCHURERII *Sletſſatinus*, (b) Artium Doctor, *Argentorati*, MARTINI FLACCI (de quo priùs anno 1475.) (c) consobrini sui Officinæ operam anno 1502. impendit ; & (d) anno 1505. exercuit Recognitoris munus in JOHANNIS PRUS (de quo priùs 1488.) Officinâ. (e) Typis JOANNIS KNOBLOUCHI annis 1507. & 1517. utebatur. (f) Typographiam ann. 1509. ipse excolebat. (g) SEBASTIANUS MURRHO junior *Colmariensis* suam nonnunquam in Libris corrigendis operam SCHURERIO tradidit. (h) SCHURERIUS ipse, eruditus quidem, & Artium Magistri titulo ornatus, cùm in suorum Librorum nonnullos errata irrepsissent plurima, modestâ confessione culpam diluebat. Neque tamen id obstitit, quò minùs (i) ERASMUS

- (a) GERSON. *Oper.* 1502.
(b) Vide *Catalog.* anno 1502. 1505. 1509. 1511. 1512.
(c) Vide *Catalog.* ann. 1502. Lege MALLINKROT. pag. 85.
(d) Vita M. CATONIS &c. 1505. *Argentina* in ædibus Thiergaten JOANNES PRUS imprimebat. MATTHIAS SCHURER recognovit.
(e) Vide *Catalog.* ann. 1507. 1517.
(f) Vide *Catalog.* ann. 1509.
(g) Hic in Epistolâ ad Thomam ALBERTUM, CICERON. *Epistolis familiaribus* præfixâ sic scribit. — Familiares CICERONIS Epistolas à me correctas, & Schurerianis Characteribus affabre excusas, tibi dedico. — Ad proximam Æstatem CICERONIS itidem Officia SCHURERIUS in lucem dabit, quemadmodum etiam superiori anno Tusculanas Quæstiones emisit. — Ex adibus MATTHIÆ SCHURERII M. D. XII.
Has Epistolas ex tertiâ recognitione anno 1519. recudit SCHURERIUS.

(h) Vol. I. *Annal. Typographic.* pag. 298. & CHEVILL. pag. 158.] Les Ouvrages de Jean François PIC, Comte de la Mirande, furent mis sous la Presse pour la première fois à Strasbourg par un Imprimeur nommé Jean KNOBLOUCH, aux dépens de Mathias SCHURER l'année 1507. On laissa tant de fautes dans cette Edition, que l'Auteur se trouva obligé d'y faire ajouter l'Errata ; qui occupe jusqu'à quinze pages in fol. Je ne me souviens point d'en avoir vu

un plus fort pour un seul Volume assez petit. Et pag. 164.] Je n'ai rien lu de plus humble, ni de plus sincère que ce qu'a écrit Mathias SCHURER, Imprimeur de Strasbourg, qui n'étoit pas ignorant, puis qu'il prend la qualité de Doctor Artium, & qu'ERASME, dans sa dernière Lettre du 28. Livre, le loue de son Erudition. Il imprima l'année 1510. in 4o. le Traité de Patientia, composé par BAPTISTE de Mantouë. Et parce qu'il avoit abandonné à quelqu'un qui fut peu soigneux, la correction de ce Livre, il y resta une page & demie de fautes : il les remarqua après avoir dit, Maluimus potius pudore nostro fatendo plecti, quàm tacendo, Respublica literaria suo damno nostra peccata luat. C'est lui à qui il étoit encore arrivé en l'année 1507. de voir un grand nombre de fautes dans l'impression des Ouvrages de Jean PIC Comte de la Mirande, pour les avoir fait imprimer par Jean KNOBLOUCH ; comme nous avons remarqué ci-dessus. Il en fit réparation publique à l'Auteur, dans une Epître qu'il adresse au Lecteur à la fin du Volume : Errores — Chalcographis non Auctori adscribite. Fatemur ingenuè culpam nostram.

(i) Epistol. ERASM. pag. 1659.] ERASMUS Rot. JOANNI RUSERO Novientano suo S. D. — Quod Matthiam SCHURERIUM mihi tam studiosè commendas, prorsus, juxta proverbium, actum agis : est enim is homo mihi tum ob eximias ingenii dotes, tum ob officia in me non vulgaria, sic commendatus, ut commendatior. — Basile. ann.

MUS (a) aliique hunc in magno habuerint pretio, ejusque (b) prælo

ann. 1517. Et pag. 354.] Id. ad GERBEL. ann. 1518. ——— Utinam audiam SCHURERIIUM meum revaluisse! ERASM. Epistol. p. 1619.] MATTHIAS SCHURERIIUS Domino ERASMO Roterodamo S. ——— de meâ bonâ valetudine quid dicam? decem ferè menses laboravi ex præcordiis, aded ut vix mihi eger spiritus remeet, sic coartatâ suffocatâque aliquando arteriâ; etsi semper hâc in re consuluerim Medicum, non sine magnâ meâ jacturâ, atque agritudine hæctenus improba non me deseruerit; sperandum tamen melius fore, ac olim in pristinam me restitutum iri valetudinem. Dedi Litteras à Jacobo WIMPHELINGO, à Nicolao GERBELIO, à RUSERO, alteras à quodam Jureconsulto ex Italia allatas. ——— Scias omnia apud nos esse turbulenta; timentur bella, carissima nostrum invasis forum, circumquaque miseria, calamitas; pacem magis quam cetera precamur. Ceterum commendo me tibi, meâque omnia, qua tuo præsidio, te sautere, tuta prosperâque semper procedens. Iccirco obsecro, ne ex albo obliteres tuo, interque bonarum litterarum studiosos me connumeres; si minùs id contingat, sufficiat, ne totum tuo aliquando elabar pectore. Exinde dedissem Opus Rudolphi AGRICOLÆ hâc nuntio, nisi unam partem in domicilio meo mutando sic seposuisssem, ut mihi acquiram incertus sim; totas quippe ades investigandi ejus gratiâ perlustravis; acutioribus oculis in posterum, si alimbi possim reperire, ac olim ad te fido tabellione reddere, rimaturus. Est (crede mihi) Opus plerisque in locis aded mendosum, ut OEdipo nonnumquam opus esse videatur, tuo tamen labore atque ingenio emaculari, quem nihil unquam fugiat, ac tandem in lucem castigato castigatius emergi facilè omnium assensu litteratorum mihi persuasi. Interim vale. Non pigeat aliquando mei meminisse parvo quopiam Libello, qui meo exeat prælo; de Emendatore non sis sollicitus, est mihi profectò jam Grecophilos. Iterum vale, ac vivas felix. Raptim Argentorato 21. Julii, Anno 1517.

(a) Nicolaus GERBELIUS, vir (ut ZASIUS ad ERASMUM scribens anno 1515. hunc vocat: ERASM. Epist. p. 1544.) lepida eruditionis et Doctor (Juris Pontificii, Vide ERASM. Epist. p. 354.) meri-

tissimus, apud SCHURERIIUM Argentinensem correctionibus operam impendit, et anno 1515. Opusculis quibusdam ERASMI edendis et emendandis adfuit. MALLINKROT. de Art. Typogr. p. 96. & ZELTNER. de Correst. Typ. p. 235. Idem GERBELIUS suam etiam operam Thoma ANSELMO Badensi commodavit in Editione Nov. Testam. Græc. 1521. in 4.º præfixâ eidem Præfatione, in cujus calce (JACOB. LE LONG. Biblioth. Sacr. p. 452.) proficitur nullam dictumculam vel minimam, secundum FROBENII ALDique Editionem, in eâ Editione desiderari, quam sensus necessitas postulare. Nec ideo mirum est S. JOHANNIS de tribus testibus coelestibus textum, qui in illis desideratur, in hâc etiam abesse. Inter ERASM. Epistol. p. 1548. habetur GERBELII Epistola ad ERASMUM, Argentorato 1515. ——— Opus Lucubrationum fabrefcit modò curâ non admodum vulgari, cui negotio, quantum fieri potest, adsum viribus omnibus; placebit tibi (ut arbitror) labor noster, neque te morem gessisse nobis poenitebit. Tu cura, ut reliqua quoque ad nos advolet: sunt enim quaterniones ferè quatuor absoluti; atque si quid apud te est farina ejusdem, quo magnitudo Libelli foret et justior atque vendibilior, fac, quaeso, liberalitatem tuam et nos exoriamur, et studium tuum in CHRISTUM sentiant studiosi Lectores. Annotavimus nos locos aliquot in Enchiridio à puerorum capitu paululum remotiores, quibus, ut vel hâc saltem nostrâ operâ gratificare possemus, aliqua in finem libelli, veluti scholia, adjicere statuimus. Hoc si tibi non displicet, rem prosequemur, sin secus, stet sententia tua. Vale felicissime, atque rescribe, si GERBELIUM amas. Salutat te vicibus mille JO. RUDOLPHINGIUS studiosissimus tui, simul et Matthias SCHURERIIUS, qui plurimum rogat B. RHENANUM, ut aliquando manus RODOLPHO adhibeat: nam si castigatus esset, non diutius Editionem ejus moraretur. Iterum vale. Argentorato, An. 1515.

(b) Epistol. ERASM. pag. 1533.] DES. ERASMUS ROT. MATTHIÆ SCHURERIO Selatano S. Bona pars istorum, qui formulis excudunt Libros, Matthia Schu-

22-

lo in suis Libris edendis ille uteretur. Cùm ERASMUS ejusque fami-

RERI, vel inscitia literarum, inopiaque judicii, pessimos Auctores pro optimis suscipiunt, vel aviditate questus, cum Librum optimum esse ducunt, unde plurimum emolumentum rebiturum sperent. Unde quod cateris in rebus serè solet, id in hac quoque Arte videmus usu venire, ut quod ad summam studiorum utilitatem sit excogitatum, id abutentium vitio in gravem vergat perniciem. Quà quidem in re tu mihi duplici nomine laudandus videris. Primum, quod pro tuâ non vulgari eruditione, proque acri judicio ea deligis, quæ ad veram Eruditionem conferant. Deinde quod ingenno quodam erga bonas literas amore, nostris studiis potius quàm tuis seriniis consulere gaudes, unum hoc agens, ut Libros quàm optimos, quàm emendatissimè excusos, in lucem emittas. Proinde Copiam nostram ad te misimus, à nobis diligentissimè recognitam, & emaculatam, ut pridem apud Britannos concepta, apud Parisios nunquam edita, nunc rursus velut abjectis exuviis, nitida prorsus, & expolita, in felicissimâ Argentoratorum Civitate, felicioribus auspiciis exeat in manus hominum, si modo videbitur non indigna tuo prelo; erit vel ob id ipsum omnibus bonarum literarum amatoribus commendatior, quod è Schurerianâ prodierit Officinâ. Ex quâ jam persuasum est, nihil proficisci, quod non sit & Auctoris elaboratum ingenio, & tuâ curâ castigatissimum. Adjecimus & inopiam librum, nusquam adhuc editum, sed ab ipsis, quod aiunt, sollibus ad te profectum. Lucubrationes Rodolphi AGRICOLÆ, hominis verè divini, jamdudum expectamus, cujus ego scripta quoties lego, toties pectus illud sacrum ac cæleste mecum adoro, atque exosculor. Bene vale. Basileâ 15. Octobris, Anno 1514. Et pag. 1589.] Domino ERASMO GULIELMUS NESENIUS S. D. — SCHURERIUS Enchiridion denuo impressit — Basileâ anno 1516. Et pag. 1625.] ERASMUS JOANNI RUSERO suo S. D. Scripseram, si quid esset, in quo possem gratum facere SCHURERIO, cupidissimè facturum me; tantum abest, ut eum è numero amicorum expunxerim. Novi hominis candorem. Est apud me QUINTUS CURTIUS

nuper relectus, ob styli contractam rubiginem abstergendam, additæ annotatiuncula, castigati loci nonnulli: addetur Prefatio: cum misissem, si scissem hoc illi gratum fore. Si mittet Opera RODOLPHI, fungar amici officio, licet aliàs sim occupatissimus: aut si quid aliud in mentem venerit, impertiam. Hac illi meis verbis dicito, admonens ut hasce litteras ad se quoque scriptas putet. — Lovanio 24. Aug. anno 1517.

CURTII Editio, cujus hic fit mentio; ex ædibus SCHURERII in fol. prodit mense Junio 1518. De quâ ERASMUS (pag. 1638.) ad ipsum SCHURERIUM Lovanio 31. Octob. 1517. hanc scripsit Epistolam: Mitto ad te QUINTUM CURTIUM, à me recognitum, unâ cum Indice, & Prefatione: si placet Opus, fac ut tuo & meo consulas honori; sin minus, redde Libellum ei qui adfert. Vale, optime SCHURERI.

— Mitto ad te Apologiam, quâ FABRO Stapulensi respondeo; quam ego non optatim alio animo propagatam, nisi ne quis existimet inter nos inimicam contentionem; etiamsi ille parum amice lacecessit. Si placet, accipe, & tui similis esto. Lege & Epistol. ERASMI eodem anno ad BERUM & FABRUM pag. 1645. 1646. & ad RHENAN. pag. 1647. — Apologiam à me recognitam Argentoratum miseram SCHURERIO, sed hac lege, ut si non placeret, mitteret Basileam. Mihi eidem Q. CURTIUM, desperans illic esse locum pluribus, cum nihil omnino prodiret. Et pag. 671.] ERASMUS ROT. POLYDORO VIRGILIO S. D.

— Quod in primâ Adagiorum Editione, nulla sit facta POLYDORI mentio, mirum esse non debet, cum id temporis nullus adhuc mihi motus esset POLYDORUS, præter eum quem in Tragædiis POLYMNES- TOR obruncat, & auro vi potitur. Atquæ hic me putas àxελεν, negans esse verisimile, quod aio, cum Prefatio Matthiæ SCHURERII testetur, antequam meum Adagiorum libellum excuderet, se tuum formulis expressisse. Quid scripserit SCHURERIUS nescio; illud negari non potest, libellum Adagiorum meum decem annis excusum fuisse Lutetiæ, per Joannem PHILIPPUM, prius-

familiares frequenter in (a) Epistolis meminerint *Argentinenſis* literariæ Sodalitatis, eam certè non decet me præterire, in quam nonnulli ex iis, quos modò laudavi, se cooptatos gaudebant. Hic igitur subjungam (b) duas Epistolas, unam à WIMPHELINGO ad ERASMUM, alteram ab ERASMO ad WIMPHELINGUM.

D. ERASMO Rot. JACOBUS WIMPHELINGUS *Seleſtadienſis*,
nomine Sodalitatis literariæ *Argentinenſis*, S. D.

Fumento nonnunquam ineptiori mantica & sarcina imponuntur : ſic & mihi veterano, minùsque idoneo, Sodalitas literaria apud Argentoratum id oneris impoſuit, ut te omnium nomine ſalvum jubeam, tibi bene eſſe exoptem; tuas literas, quæ ſtatùs tui certiores nos efficiant, ad nos propediem mittendas expoſtulem. Credimus te quoque à Baſilienſi Gymnaſio humaniter exceptum, atque perbenignè foveri inter doctos doctiſſimum. Præcipuè verò in convictu philoſophico nihil tibi, quod jucunditatem præſtare poſſit, BEATUM RHENANUM, qui te alioquin colit, amat, obſervat, ſperamus negaturum. Commendat ſeſe tibi univerſa noſtra Sodalitas literaria : Sebastianus BRANTUS, Jacobus STURUS, Thomas RAPIIUS, Thomas AUCUPARIUS, Matthias SCHURERIUS, Joannes RUDALFINGIUS, Stephanus TIELERUS, Joannes GUIDA, Petrus HELDUNGUS, Hieronymus GEBULERUS, Joannes RUSERIUS, OTOMARUS, & ceteri, quorum nomina me fugiunt, & ego in primis. Vale. Ex Argentorato, prima Septembris M. D. XIII.

D. ERAS-

præquam SCHURERII nomen auდიſſem &c. Lovanii 23. Decemb. 1521. Pag. 1537. RHENANUS apud ERASMUM anno 1515. de SCHURERII negligentia queritur: ————— Doleo te litteras, quas mihi ſcripſiſti, non LACHNERO tradiſſe. Si SCHURERIO dediſti, nescio quando ſim recepturus : noſti enim hominis miram negligentiam.

(a) Pag. 371. ERASMUS RHENANO ann. 1518. ————— Argentinam appulimus ante prandium ad horam ferme nonam; illic commodius accepti ſumus, præſertim SCHURERIO ſuppeditante vinum. Aderat aliqua ſodalitatis pars, mox univerſi ſalutatum veniunt, ſed nemo officioſius GERBE-

LIO. GEBULERIUS & RUDALPHINGIUS me immunem eſſe voluerunt, quod jam illis novum non eſt. Et p. 1619. SCHURERIUS ERASMO 1517. ————— Salutat te noſtra Sodalitas literaria ————— Et p. 1625. ERASMUS RUSERO 1517. ————— Salutabis ſodalitatem totam, STURMIUM, WIMPHELINGUM, & candidiſſimum RODULPHANGIUM, REBELLIUM, & in primis Doctorem GERBELIUM. Et p. 1639. ERASMUS SCHURERIO ſuo 1517. ————— Saluta amicos, hoc eſt totum ſodalitium literarium.

(b) Ex excuduntur ad finem. ERASMO de Cop. Verbor. in Editione Simonis COLINÆI 1528.

D. ERASMUS Rot. JACOBO WIMPHELINGO,
Germanus Germano, Theologus Theologo,
litterarum scientissimo, litterarum sitientissimus S. D.

Quid ais, mi WIMPHELINGE? Itane tu vocas istud, bovi clitel-
las, quod tibi potissimum ad nos scribendi datum est negotium? At mihi
planè videtur illud, quod Græci dicunt παροισιαζόμενοι, τὸν ἴαρον ἐς
πᾶσιν. Nam cujus humeris aptius ista sedisset sarcina, aut cui rectius hoc
muneris delegare poterat Argentinensis illa Sodalitas (sic enim tu vocas)
non literatissima modò, sed & humanissima, quàm WIMPHELINGO,
cùm bonarum litterarum apud suos facile principi, tum omnis humanitatis
antistiti? — magnopere te rogo, ut elegantissimam istam Sodalitatem,
hoc est, Musarum & Gratiarum omnium Collegium, diligentissimè meis
resalutes verbis: nominatim incomparabilem illum juvenem Jacobum
STURMIUM, qui majorum imagines morum illustrat integritate, juven-
tutem ornat senili morum gravitate, doctrinam haud quaquam vulgarem
incredibili modestià mirè condecorat: deinde Thomam RAPPIUM, ipsis ocu-
lis, ipso vultu, suavitatem & candorem ingenii præ se ferentem: Thomam
item AUGUPARIUM, quem ego sanè vel ob hoc laurea dignum existimo,
quod ab omni fastu longè sit alienissimus, cui morbo ferè genus hoc hominum
videmus obnoxium. Hunc cùm plurimi faciam, tamen quò parcius laudem,
ipse fuit in causà, qui me suo carmine laudavit, non dicam quàm verè,
sed prorsus amantissimè, ne quid illud in nos jaciat, mutuam Muli sca-
bunt. Ad hæc Matthiam SCHURERIUM, virum cùm aliis multis
nominibus egregiè charum mihi, tum hoc etiam chariorem, quod hunc quo-
que fertiis illa tot eruditorum hominum, tot felicium ingeniorum edi-
dit Selestadium, cui & Beatum RHENANUM & Joannem
SAPIDUM debeo, & ipsum denique WIMPHELINGUM. Mat-
thiam igitur nisi vehementer amem, meritò dicar ferrum & adamantem
gestare in pectore; aded me prior & officiis suis, & beneficiis ad amicitiam
provocavit: neque committam, ut animo certè studioque superatus videar;
etiam si ille priores occupavit, assequar aliquando & officiis, si modò non
desint animo vires. Ad hæc salutabis accuratissimè Hieronymum GE-
BULLERIUM unum omnium, quos adhuc viderim, humanissimum, qui
me suis laudibus, doctissimis quidem illis, sed planè, ut Germanus germanè
dicam, vanissimis, ad cælum usque vexit: & sic orationis suæ præstigiis mi-
hi imposuit, ut prorsus ipsi mihi viderer aliquid esse, vixque post biduum
ad me redierim, quid essem agnoscens. Præterea Joannem RUDAL-
PHINGIUM planè μερικώτατον non arte solum sed & moribus: hoc est,
festivissimum & compositissimum, qui me unà cum Hieronymo ad proxi-
mum diversorium est prosecutus. Neque præteribis OTOMARUM, ho-
minem citra ostentationem (ut mihi videtur) eruditum: qui nos suis toties

H 3

vocem

vocem imitantibus cannis, ut vel Lusciniā vincerent, aded delectavit, ut divinā quādam voluptate rapti videremur. Eādem operā salutabis optimæ spei juvenem Joannem RUSERIUM, nostri (ut visus est) studiosissimum. Item elegantissimos juvenes, Stephanum TULERUM, Joannem GUIDAM, Petrum HELDUNGUM, & (ut finiam) cæteros omnes, quorum etsi nomina me fugiunt, tamen memoria præcordiis intimis penitissimè insculpta est, ac semper erit. Nam Sebastianum BRANT (ut eximium) extra omnem & ordinem, & aleam pono: quem ego virum, mi WIMPHELINGE, tanti facio, sic amo, sic suspicio, sic veneror, ut magna quædam felicitatis pars accessisse mihi videatur, quod illum coram intueri, coram alloqui & amplecti contigerit. — Joannes SAPIDUS, tuus in literis alumnus, qui te moribus quoque mirè refert; quique te non secus ac patrem & amat & suspicit, Basileam usque nos est persecutus. Illic admonueram hominem ne me proderet: delectari me paucis amiculis, sed exquisitis ac delectis. Primum itaque non aderant alii, quàm ii, quos maximè volebam. Beatus RHENANUS, cujus ego prudenti modestiā, & acerrimo in literis judicio vehementer delector, nec est quicquam hujus quotidianā consuetudine mihi jucundius. Item Gerardus LISTRIUS medicæ rei non vulgari peritus, adhuc Latine, Græcæ & Hebræicæ litteraturæ pulchre gnarus, denique juvenis ad me amandum natus. Ad hæc Bruno AMERBACHIIUS singulari doctrinā trilinguis & hic. Joanni FROBENIO reddidi literas ab ERASMO missas, addens esse mihi cum eo familiaritatem arctissimam, ab eodem edendis illius lucubrationibus negotii summam mihi commissam, ut quicquid egissem, id perinde ut ab ERASMO gestum, ratum fore. Denique me illi aded similem, ut qui me videret, ERASMUM videret. Is postea risit, intellectā fraude. Socer FROBENII resolutis omnibus, quæ debebantur in diversorio, nos unā cum equis ac sarcinis, in suas aedes traduxit. — Basileæ XI. Calend. Octob. M.D.XIII.

In his Epistolis discimus meritum SCHURERII, qui talibus viris adnumeraretur; & qualis primus fuerit ERASMI cum FROBENIO congressus. Præterea hinc non leve contra MENTELIUM *Argentinesibus* Typographiæ inventum deferentem argumentum duco, quod de hac re ERASMUS non tacuisset, quæ tantum *Argentine* laudibus, quas hinc sibi celebrandas proposuerat, momentum attulisset, præsertim apud Litterariam ex ipsâ hac Civitate Sodalitatem: Quodque WIMPHELINGUS & BRANTUS hujus Sodalitatis Socii, & hic etiam *Argentinesis*, *Argentine* arrogare, quod sciebant (a) *Moguntia* deberi, noluerint.

Anno

(a) Lege illorum pro *Moguntia* testimonium, MALLINROT. p. 7. 10.

(a) Vide

Anno 1520. (a) *Selestadii* imprimebat LAZARUS SCHURE-
RIUS; qui quâ cognatione MATTHIAM attigerit, nondum com-
peri.

(b) RUTGERUS RESCIUS è (b) Dryopoli sive Maseicâ Leo-
diensis agri ad Mosam oppido ortus, primus (c) fuit in trilingui Gym-
nasio Lovanii (d) à BUSLIDIO ERASMI hortatu instituto, Græcæ
Linguae Professor, ac postmodum celebre illic Typographeum aperuit.
(e) Eum apud Lovanienses contumeliosè habitum consolatus est
ERAS-

(a) Vide Catalog.

(b) MALLINKROT. pag. 93.

(c) ERASM. Epistol. pag. 1554.] AN-
TONIUS CLAVA ERASMO S. ———
Salutem meo nomina plurimam dicere velis
amicissimo mihi RUTGERO Dryo-
politano simul ac hospiti suo viro integerrimo.

Ex Gandavo. 3. August. 1516.
Antea cum fieret Theodorici MARTINI
mentio, adducta est Epistola RESCII ad
ERASMUM.

(c) Pag. 667.] ERASMUS Rot. BER-
NARDO BUCHONI Frisio S.D. (post-
quam multos Lovanii agentes enumeravit,
Jacobum CERATINUM, & in Collegio
Lilensi HERMANUM Westphalum, A-
DRIANUMque Suefoniū) Est Rutgerus
RESCIUS Græcæ Linguae Professor in Collegio
novo, quod instituit Hieronymus BUSLI-
DIUS, qui doctrinam non vulgarem incre-
dibili quâdam modestiâ, planèque pudore
quodam virgineo condecorat. ——— Ex
Anderlaco. 24. Sept. 1521. Quo amici-
tiæ gradu RESCIUM ERASMUS habuerit,
lege (p. 230.) Epistol. Paschâsii BER-
SELII ad ERASM. ——— Saluta, si me
amas, filium tuum ac meum fratrem Rut-
gerum RESCIUM; scribam illi, cum por-
ocinam licuerit. ——— à cellulâ nostrâ apud
Leodium, 7. Januar. 1517.

(d) Hieronymus BUSLIDIUS, Præpo-
situs Arienfis, Regis Catholici Consiliarius,
Francisci Archiepiscopi quondam Besontini
frater, Lovanii magnis impendiis instituit
Collegium, in quo publicè tres Linguae
doceantur, Hebraicâ, Græcâ, Latina. E-
RASM. Epist. p. 378. & 652. & 972. &
1638. In eo Matthæus ADRIANUS He-
braicæ Litteraturæ doctissimus ann. 1517.
pag. 1538. 1655. Huic Hieronymo ERAS-
mus ann. 1506. LUCIANI Dialogos à se
versos dedicat. Hic Lovanii Collegium in-

stituit Testamento, nam in Itinere Hispani-
co periit. Lege Epistol. ERASMI ad GLA-
REAN. anno 1517. pag. 1654.

(c) Et pag. 523.] ERASMUS Rot.
JOANNI ROBINO, Decano Mechliniensis
S. D. ——— PAULUS gloriatur se vinc-
tum esse JESU CHRISTI; RUTGERUS glo-
riari potest se vinctum esse Collegii trilinguis.
Disimulent quantumlibet, hoc Collegium
illos pessimè habet. Atque hac auguria mihi
portendunt, olim florentissimum futurum.
Sic natum est Romanum Imperium; sic cre-
vit Hebræorum gloria; sic orta, sic consti-
bilis Christiana Religio. Nulla res egregia,
nisi difficilibus iniitiis nata est. Argumentum
omne cognosces ex BARPTOBOMÆO, qui
fuit non modò spectator, verum etiam
affinis periculo. Ut sunt res humana non us-
quequaque pura, etiamsi quid commissum es-
set, tamen humanitatis vestra fuerat ali-
quousque favere Professori. Nunc & tali,
& innocentissimo, multo minùs debetis deesse.
Doctior an inveniri possit, nescio; certè dili-
gentiorem, ac moribus puriorem, vix inve-
nias. Urimur eadem mensâ; & inter pocula
quidvis garrimus. Ille tot modis fuit lacesti-
tus: hunc enim studio expetunt, ne quid of-
fendant magis masculos. Nec unquam tamen
audivi illum quicquam impotentiùs loquentem.
O pectus verè Christianum! Modò cum PAU-
LO contuli RUTGERUM, qui hâc certè
parte vincit, quòd qui PAULUM affligebant,
errabant, nimirum alieni à professione Evan-
gelicâ. Hi proceres Christiana doctrina, pru-
dentes, de composito hæc designant. Inhibue-
runt & NERENUM, aggressum Geogra-
phiam POMPONII MELÆ. Qui si domi
sue lupanar aliquod instituisse, tolerandus e-
rat. O sanctam Academiam, si cum aliis
conferatur, sed dignam aliis, quorum arbi-
trio temperetur! Mihi multis modis videtur
hoc mereri RUTGERUS, ut illi salarium, &
quod

ERASMUS, (a) cui tamen non semper placuit, præsertim postquam (b) uxorem duxisset; quod ei nonnihil turbæ apud Collegiū

quod jam aliquā portione est auctum, augeatur usque ad octodecim libras. ——— Lovanio I. Dec. 1519. Et pag. 683.] ERASMUS RUTGERO RESCIO suo S. D. Ni tam atrox esset contumelia, mi RESCI doctissime, prorsus auctor tibi futurus sim, ut vel iniquis conditionibus pacem admitteres. Nunc cum ejusmodi sit contumelia genus, ut nemo non detestaturus sit, si quid ejusmodi commisisset herus in suum mancipium, cujusmodi malitiosā conspiratione designarunt illi, quorum partes erant. omnem injuriam à frugi Scholasticis depellere, non ausim, ut facias, suadere, quod tamen tuo bono factum esse cuperem. Mira verò tyrannis: ipsi quum ne vecula quidem ullius injuriam ferant, postulant, ut tu tam insignem contumeliam musces, ac propemodum etiam ultro veniam postules, ne quid scilicet illorum decedat dignitati. Res erat digna, qua posteris innotesceret. At ego puto generosius esse vindictæ genus, si, quemadmodum hactenus fecisti, Græca literaturæ Professionem quàm maximè cohonestes & integerrimis tuis moribus, & docendi vigilantia. Quod si non impetras hoc ab animo tuo, ut litem remittas, id quod ego nolim abs te flagitare, quando fama res agitur, fac ita litiges, quemadmodum hactenus est à vobis litigatum. Nam quum proximè essem Lovanii, sic obesus, sic rubicundulus & alacer eras, ut mihi lite non macerari, sed saginari videaris. Et habes te dignum adversarium JOANNEM CALABRUM Medicum, qui te pallore macièque refert, exceptà etate adeo tui non dissimilis, ut periculum sit, ne cui videaris litigare cum patre. Quanquam vir ille, meâ sententiâ, non peccavit malitia, sed obsequio. Bene vale, RESCI charissime. Anderlaco. anno 1521. Eum salutat ERASMUS in Epistol. (p. 1069.) Basilea 19. Mart. 1528. ad NICOL. VARIUM datâ. Et p. 1479.] ERASMUS CONRADO GOCLENIO S. ——— Doleo Collegium istud tam citò frigescere, & perituum video, nisi Præsidis & Exsequutorum cura vigilet, ut Professorum adsit diligentia. Campensis abest. Tu litigas, quamquam celebs. RESCIUS varias personas sustinet. ——— Friburgo 7. Nov. 1533.

Collegium hoc erat Buslidianum, cujus socii erant RESCIUS (ut supra notatum est) & GOCLENIUS; ille Græcæ, hic Latinæ (p. 822. ERASMI Epistol. ad GOCLEN. ann. 1524. & p. 569. ann. 1520.) Linguae Professor.

(a) Et p. 1522.] ERASMUS GOCLENIO S. P. ——— Opinor tibi redditas litteras, quas per nundinas superiores misi, tibi, RUTGERO, ANDRÆ, LYSIO, & SCHETO. ——— Quid necesse fuit, RUTGERUM interpretari Græcas Institutiones à Latino versas? conducibilis erat interpretari DEMOSTHENEM, LUCIANUM, si quid habet casti, Tragedias gravibus sententiis repletas, ac similes Auctores, unde discitur Græci sermonis elegantia. Sed ille totus ad quæstum spectat, & graviter perdit istud Collegium. Vale. Basilea 28. Junii, anno 1536.

(b) Et p. 1017.] ERASMUS RUTGERO RESCIO S. D. Res erat levior quàm ut ejus gratiâ negotium faceres exsecutoribus. Ab illis nihil erat perscriptum, & bene tibi volebat, qui significarât, nimirum hoc agens, ne loco movereris; quod quidem à me curatum est. Nec tamen ea causa tam nullius est momenti, quàm tu vis videri. Non admodum prolixa vox est UXORCULA, verum ea vox multa secum trahit. Omitto affectus uxorios, curam liberorum, studium augenda rei, aliâque per multa, qua proficendi intentionem remittunt ac refrigerant, etiamsi non exstinguunt, cerè à Collegiū contubernio te semoves uxor; ad quod exemplum si ceteros item invitet quæstus, quod proclives sumus omnes, jam Collegium non erit Collegium sed sordida quæpiam Schola. Uxorem fortasse duxisti inconsultis Exsecutoribus. Dices, Cur non protinus amoverunt? Non erat paratus, qui succederet, & prudentes haud facillè novant, ubi res est tolerabilis. Hec civilitas illorum benignitasque, mi RESCI charissime, magis exstimulare debet animum tuum, ut & suscepta Professioni, & talium virorum judicio simul & expectationi respondeas. Habes, ut audio, frequens auditorium, hoc nomine tibi gratulamur; verum & optamus, & speramus tuâ diligentia futurum, ut habeas multò frequentius. Offertum.

gii Curatores excitavit. (a) Non mihi videtur professorii muneris officium deposuisse, cum typographicum fusciperet; quo non sine laude functus, postquam Libros (b) Græcos plerumque optimos suis & sæpius BARTHOLOMÆI GRAVII sub Sole aureo commorantis sumptibus excudisset, anno (c) 1545. diem supremum obiit.

At

runtur aliunde magnifica conditiones. Quid, quod isthuc ipsum quodammodo debes, non solum executoribus, verum etiam ipsi professioni, quæ te ornavit, quæ tibi clarum celeberrimè nomen peperit, & fortassis uxorem dedis? Nec hic tantum spectandus est questus, sed multo magis honesta fama, quæ multa commoda, quamvis non affectes, secum trahit. Quod amplissimis promissis invitaris in Galliam, scis qualia vulgò ferantur Gallorum promissa; nec ignoras, quid acciderit Æsopico Cani. Sed donemus conditiones non minus certas esse quam magnificas, memineris huius etiam commodi portionem non minimam te isti debere Collegio. Quare te rogo, mi RESCI, literas, quæ te ornârunt, vicissim ornare contende diligentia dexteritateque profitendi. Certa cum GOCCLENO, certa tecum. Id magis tuâ refert quam studiorum, sive perseveras isthic, sive quò alio te vocat aura fortuna. Epistola tua sapiebat nescio quid *ἰσχυρὸν καὶ δεινόν*. Si delectat litigare, cum improbis potius & Musarum hostibus litigandum censeo. Tibi cum humanissimis viris res est, quibuscum nemo potest litem fuscipere, nisi difficilis & iniqui lucrifaciat opinionem. Illi te non movebunt loco, nisi gravis aliqua causa urgeat, idque multo minus facient, si non tantum vigilantia docendi, verum etiam morum integritate Professionem & Collegium honestes. Nec tu, quæ tua est probitas, deserens illos temere. Quod si quid incideris, quod meritis vos dirimat, id fiet & amicitia nostrâ & famâ tuâ incolumi. Quod ego sanè spero non futurum. Concordiâ mutuâ, studio profitendi & morum civilitate vincetis, quicquid est hostium, felicissime. Hac ut ab amantissimo tui profecta, tu similis accipies animo. Dulcissimam conjugem tuam resalutabis ex me diligenter, ac pubem honestissimorum studiorum alumnâ. Bene vale. Datum Basilea 7. Octobris, Anno 1527.

Tom. II.

I

(a) Excudebat enim ann. 1531. & constat ex Epistolâ antè allatâ eum anno 1536. egisse adhuc Professore.

(b) PLATONIS & LUCIANI quædam ann. 1531. HOMER. 1535. & nonnulla alia cum Barthol. GRAVIO; EURIPIDIS *Andromacham* suis solius sumptibus ann. 1537. impressit. PLATONIS Libros de *Legibus* FRANCISCO CRANEVELDIO Cæs. Consiliario dedicavit, & in Epistolâ collata in se agnoscit ejus beneficia; affirmans hoc Opus in locis non paucis esse ceteris Exemplaribus emendatius; optatque ei tantum contingat otii, ut quemadmodum anno superiore (Epistola autem Lovan. Prid. Id. Jan. 1531. data est) à se illi datos XENOPHONTIS Commentarios Latinos fecerat, ita hos quoque PLATONIS libros Latinitate donet. De hoc CRANEVELDIO, Urbis Brugensis à Consiliis anno 1520. Lege ERASMI Epistol. pag. 615. 853. 875. Lege mutuas inter ipsum & ERASMUM Epistolas pag. 581. 602. Joannes VARENNIUS Mechliniensis suam RESCIO, non absque honorificâ ipsius mentione in præfixâ ad Phil. CLERICUM Epistolâ, imprimendam anno 1532. *Syntaxin Græcam* commisit.

(c) CAILLE p. 30.] „ Reutger RESCIUS savant dans les Langues Hebraïques & Grecque se vint établir à Louvain, il occupoit la première Chaire des Professeurs en Grec. Il s'appliqua à imprimer & à corriger les Auteurs, qu'il imprima en grand nombre; (quorum tamen paucos adhuc videre contigit); „ Et quoi que ces Editions ne sont pas des plus belles, elles ne laissent pas d'être estimées. Il mourut en 1545. „ Et Valer. ANDR. in *Biblioth. Belgic.* p. 805.] Rutgerus RESCIUS, Dryopolitanus sive Maseicanus, J. C. primus fuit in Collegio Trilingui Buslidiano Lovanii Lingua Græcæ Doctor. Postea celebre ibidem Typo-

At me sensim longiùs provectum ad Centuriæ hujus initia revocant Typographi his non incelebriores; inter quos locum primum tempore, & meritis ex virorum doctorum, ERASMI præsertim, suffragio non sanè postremum sibi vendicat JODOCUS BADIUS *Ascensius*.

(a) Hic (b) *Ascæ* in agro *Bruxellenfi* (c) anno 1462. natus, (d) *Gandavi* (e) sub Fratribus, quos in *communi viventes* appellat vulgus, prima litterarum rudimenta posuit, deinde *Bruxellæ*, postea *Ferrariæ* BAPTISTAM GUARINUM litteras docentem audiit. Indè in *Galliam* migravit, & suâ eruditione exornavit *Lugdunum*, ubi *Poetas publicè* & *privatim* legebat, plures instruebat *Magnatum filios*, multa præclara carmine & *prosâ* scribebat (†) *Opuscula*, anno *Christi* 1494., ætatis suæ 32.

Tantam de BADIO ERASMUS habuit opinionem, ut (g) in suâ

pographeium instituit, & *Græcos potissimum Scriptores*, à se castigatos, *evulgavit*. Sunt in iis *Institutiones Juris Græcæ* per THEOPHILUM, à RESCIO *recognita*. 1536. 4. HIPPOCRATIS *Aphorismi*, cum *M.SS.* collati. 1533. 8. PLATO de *Legibus*, ab eodem recensitis. — *Moritur ann. Dom. CIO. IC. XLV. Professionis XVII. VI. Non. Octobris.*

(a) Lege TRITHEM. de *Scriptorib.* & Val. Andrea DESSELII *Biblioth.* Belg. & CAILLE, pag. 72.

(b) Unde ipse se constanter *Ascensium* appellavit.

(c) Id constat ex mox infra-dictis.

(d) Hinc est, quòd TRITHEMIUS eum *Gandensem* dicat. Judocus BADIUS *Gandensis natione Teutonicus*, *vir in secularibus litteris eruditissimus*, & *divinarum non ignarus*; *Philosophus*, *Rhetor*, & *Poeta clarissimus*, *ingenio excellens* & *eloquio disertus*.

(e) Ut ipse in *Vitâ Thomæ Kempensis* testatur; Val. ANDR. *Bibliothec. Belg.* p. 589.

(f) TRITHEMIUS inter ejus Opera memorat hæc; *Opus metricum insigne contra vitia*, quod *prænotavit*, *Sylvam Moralem* [excus. *Lugdun.* apud TRECHSEL. ann. 1492. Vide Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 316.]; contra VINCENTIUM: *Psalterium MARIÆ*, *Sapphicis*: de *Grammaticâ*: *Epigrammata plura*: *Epistolas varias*: & *alia complura*. His addit *Valerius ANDREAS*: *Naviculam stultarum mulierum*: De *conscribendis Epistolis*, *Parif.* 1512. 4.

cum *Augustini DATHI Libello*, de *elegantia*, *cujus & Epitomen dedit*. *Vitam THOMÆ à Kempis*, *Operibus illius præfixam*. *Commentarii verò sive Familiares Enarrationes circumferuntur*, in HORATIUM FLACCUM: in PERSII *Satyras*: in TERENCEII *Comædias*: in JUVENECUM: in THEOCRITI *Idyllia* &c. In *Epist. Ciceronis ad familiares*. *Mediolani.* 1519. In *Philippicas Orationes ejusdem*. *Parif.* 1529. 4. In *Officia*, LÆLIUM sive de *Amicitia*, de *Senectute & Paradoxa*. *Lugd.* 1514. In *Libros Rhetoric. ad HERENNIIUM*. *Parif.* In *SALUSTIUM*. In *VALERIUM MAXIMUM*. In *M. F. QUINCTILIANI Institutiones Oratorias*. In *A. GELLII Noctes Atticas*, ex *Annotationibus Ægidii MASERII*. *Parif.* 1530. fol. In *LAURENTII VALLÆ Elegantias*. *Argentorati*, 1512. In *AUG. POLITIANI Epistolas & Miscellanea*, 1519. In *BAPT. MANTUANI Bucolica*, atque *Opera pleraque*. In *PHIL. BERQALDI Naniam de Passione Domini*. In *PET. BURRI Peanas V. Festorum Virg. Dei-pare*, 1508. 4. In *CALPHURNII Eclogas*: *FRANC. PETRARCHÆ Bucolica*, &c. *Sebastianus MURRHO* in *Epistolâ Schureriana Cicer. Epistolar. famil.* Editioni præfixâ hanc BADIJ habet censuram: — *Adjecta sunt singulis singula BADIJ argumenta, quæ tametsi pœrilia sint, adjecimus tamen, ne si qui foris (qui meâ sententiâ pauci erunt, aut nulli) ea desiderarent, voto suo frustrarentur.*

(g) ERASM. *Ciceronian.* *Edit. ann.* 1530. pag. 377.

ERAS-

fuâ Scriptorum quorundam censurâ, cum, coætaneis ejus (a) ROBERTO GAGUINO & (b) GUIDONE JUVENALE vix inter Latine loquentes receptis, in hoc laudis certamen citius admisserit quàm APULEIUM; quod nec infeliciter omnino cesserit conatus BADIO, adsitque illi facilitas non indocta, felicius tamen cessisset, nisi curæ domesticæ, relique parandæ studium interrupissent istud otium Musis amicis, hujus laudis candidato necessarium. Juge fuit inter ERAS-
MUM & BADIUM (c) litterarum commercium, eamque de hujus fide

(a) ERASMUS multum mutatus erat ab illo ERASMO qui in GAGUINI de Gestis Francorum Historiâ sermonis puritatem, elegantiam Salustianam, Livianam felicitatem, summam luculentiam, varietatem jucundissimam mirabatur. Lege ERASMI Epistolam illi Historiæ præfixam, & Epistolas quasdam ante annum 1500. scriptas. ERASMI forsan amor in GAGUINUM refrinxit, quod (uti indicat Epistola illius ad BUDÆUM ann. 1516. scripta: lege p. 178.) ROBERTUS GAGUINUS ei olim sub alienâ personam suam indicans sententiam retulerit in hoc ipsum à Criticis reprehensum, quod in primis illis [scil. Chiliad.] collectaneis oppido quàm jejunus esset, & e tam multis paucula modo recensuisset. Videmus quanta sit Criticorum quorundam, neque ex classe infimâ, levitas; qui suum plerumque judicium deferunt, quod rapit partium studium; deque aliis, non pro iporum meritis, sed pro suis erga ipsos affectibus pronunciant.

(b) BADIUS (in Edit. TERCENT. 1497. 4.º) sic de Guidonis JUVENALIS familiaribus in TERCENTIUM interpretationibus interrogatus, respondit optimè quidem placere, quippe quibus plurimum facilis atque bona eruditionis Gallicæ juventuti parum intelligebat; non deesse tamen locos paucos, quos ipse aliter interpretatus fuisset. Modeste à BADIO responsum.

(c) ERASMI Epistol. p. 1522.] JODOCUS BADIUS Ascensius DES. ERASMO Rot. S. D. Enimvero, ERASME discretissime, non possum candido tuo, atque gravi, de VALLA nostro, judicio non subscribere; ut enim nullius aequè censentis invidiam, ita studioforum omnium non infamam & gratiam

& benevolentiam meruit: nam, sicut in Doctrinâ Christianâ recte sentit Divus AUGUSTINUS, in unâ Linguâ subobscura ex alterius collatione fiunt illustria & aperta; que tandem invidia, si eos locos, in quibus Latina Exemplaria ab Græco Exemplari modo discrepant, modo etiam frigent, in medium afferat; nisi id illi forsan invidemus, quod tanto nos labore levâris. Sed desino stomachari; spero enim fore, ut Venatio * tua omnibus divina lectionis studiosis, ut est gratissima, ita sit & jucundissima. Vale, Parisiis 8. Martii, Anno 1505. Et pag. 1540.] JODOCUS BADIUS Domino ERASMO S. Domine ERASME, amicorum præstantissime, accepi Litteras tuas, solite in me benevolentia testes amplissimas; Deus faxit, ut commodis tuis honorificis aliquando ex sententiâ inserviam. Animus certè præfens est, & providentia facultatem fecerit, si admonueris. Franciscus de Adagiis tuis magnis satîs probè mecum egit. Reliqua tua cum præconio tuo novo & instrumento in Alemanniâ impressa meo detrimento sunt: si tamen ita è re tuâ, aut honore est, patiar, & quidem aequiori animo. Valent COPUS & FABER, & reliqui amici tui, quos excellentissimâ literaturâ & doctrinâ singulari non solum tibi conciliasti, sed etiam demeruisti. BUDÆUS Opus de Assè relambit. A. RUELLA DIOSCORIDEM impressioni aptat. Nos QUINTILIANUM, ut possumus, reponimus, fressi Codice satîs fideli, à LAURENTIO VALLENSI, dum vivebat, possesso. Vale. Parisiis 20. Aug. Anno 1515. Et p. 1561.] JODOCUS BADIUS ERASMO S. ERASME suavissime, accepi abs te nuper litteras binas, & cum prioribus Opus Similitudinum repositum, quod quanquam magis ut pignus ami-

* Alludit ad Epistolam (pag. 99.) in quâ ERASMUS agit de Laurentii VALLE Annotationibus in Nov. Testament. quas dicit se reperisse in pervetustâ quidam Bibliotheca; dum in eâ venaretur.

fide & curâ spem ille jam ab initio usque concepit, ut hunc in suorum

amicitiâ, quàm ut Cerbero obiectam offellam amplector, tamen quia abs THEODORICO nostro Aluſtensi his diebus impressum est, ne illi damno sim, non ausim pralo nostro committere: sanctiùs enim amicitiam colo, quàm qui Copiam verborum, magno munere mihi missam non sine præfatione tuâ, labores nostros non parum elevantes, impreſſerunt, ac qui Adagia, mihi tam sanctè promissa, non minoris ac Philippeo vendiderunt singula, sesquiannum antequam unum (non dum enim omnia recepi) reciperem, redempta. Quam injuriam constitueram, imprimendo Novo Testamento iisdem formulis, nihil ad hoc comparatis, ulcisci; sed omnem, ERASME suavissime, amicitia tuâ & hospitis nostri remitto atque condono; nihil sint Impressores tui super priore quidem Impressione solliciti, nihil illis nocuero, humaniter tamen egerint, si vicissim parcant mihi. Sed hæc hætenus. Pertuli litteras tuas ad BUDÆUM, qui has nostris annexas ad te dedit, item ad FABRUM, qui te plurimum colit & salvere cupit: assurgunt tibi boni omnes, & vix detrahere audent mali, malos dico, bonarum lucubrationum calumniatores. Jube, precor, hospites nostros, JACORUM & PETRUM cum uxoriculis lepidissimis etiam verbis nostris salvere: ac vale. Parisiis 5. Julii. Anno 1516. In eâ Epistolâ emicat BADI candor, qui inter *pueritios* rarissimus; ejusdem etiam apparet apud BUDÆUM gratia. Ab eodem satis (ut opinor) apertè notatur FROBENIUS, cui istorum Librorum impressionem invidebat & meritò, cum sibi antea promissa fuisset, & generosè, cum ulcisci nollet. Hujusmodi querelam continet alia Epistola (p. 1571.) JODOCUS BADIUS Domino ERASMO S. D. Accepi Similium Opus tuum luculentum, quod licet (qua tua est modestia) per me ornatum iri optes, Officinam meam cum primis sit ornaturum, nisi quod damnum mihi inferant plurimi, illis referre graver, quod si non intelligis, ejusmodi est. Ea de te est mortalium opinio, ut si recognitum quodvis Operum tuorum à te prædices, etiamsi nihil addideris, prius impressum nihili æstimant; quam facturam in Copiâ Linguae Latinæ, in Panegyrico, in Moriâ, in Enchiridio, (nam quingenta redemeram Volumina) & in Adagiis, quorum IIO, emere facere coactus sum. Itaque è re nos-

trâ faceres, si uni unam operam addideres, nec prius, quam illius Exemplaria distraxerit, immutes, quod in Similium Opere servasti ex parte, si priorem Impressorem præmonuisti, & THEODORICUM ad id imprimendum non es hortatus. Miseram te hortante bonam vim Panegyricorum tuorum Alemanniam, ubi quia impressi sunt, quid nisi Noctuam Athenas. Quia tamen Copiæ congruunt Similia, primo quoque pralo expedito, iisdem formulis & similibus chartis excudentur. Disquiro jampridem locum in fronte Libri non vulgaris, cui quanti sapientem istam eloquentiam faciam, ut arundineo illi clamitem, nihil quidem novi facturum, aut vulgatæ opinioni additurum, sed impatienti desiderio meo, ne in rabiem vertatur, offellam obiecturus; ad quam allidere memini, cum superioribus tuis latè responderem, & BUDÆI nostri litteras accuratè scriptas genero JODOCI donarem, tabellionis dominorum à secretis Gandavi agentium ad te darem, quas receperis, nec-ne, BUDÆUS scire percipit: scriptæ sunt, postquam in Brabantiam venisti abhinc forte dies quadraginta. Puer hic meus referendo responso aptus fuerit. Vale. Parisiis 29. Septembr. 1516. Et pag: 1600.] ERASMUS BADIO suo S. D. Utinam, mi BADI, fuisset tibi copia formularum Græcarum! Nunc capitis periculum Basilicam adire cogor: neque enim edi potest Novum Testamentum, nisi coram adsim. Scribunt ad me optimi fratres AMORRACHI, JOANNEM, cognomento PARVUM, nescio quid minari, sese excusurum Opera HIERONYMI, contempto summi Pontificis interdicto, imò neglectâ omni humanitate: videat etiam atque etiam, ne dum aliis studio nocere parat, sibi ipsi noxam accersat. Non dubito, quin tibi sit cum homine familiaritas; oro, ut à tam inhumano facto coerceas. Cura, ut BUDÆUS & FABER suas recipiant litteras. Bene vale. Lovanio 17. Aprilis. Anno 1517. ERASMUS de Græcorum in Officinâ *Ascensianâ* characterum inopiâ conqueritur; quasi per eam staret, ne ibi suum Testamentum recuderetur; de cujus impressione BADIUS in Epistolâ superiore injuriam ulcisci se constituisse dixerat. Et tamen postea typos Græcos non defuisse testantur Libri iis impressi, BUDÆI Comment. anno 1529. ac Epistola 1522. & Græca Anthologia 1531.

Et

rum postea Typographorum album receperit, huicque (a) multa ex suis edenda tradiderit Opuscula. Imò ERASMUS eo suæ in BADIUM amicitiae vis abripuit, ut cum cum BUDÆO non dubitaret

Et pag. 1669.] ERASMUS Rot. JODOCO BADIO, optimo litterarum optimarum Professori S. D. De Similibus nihil prorsus antehac intellexeram, sed tamen gaudeo. Nec est, cur huc mittas quicquam. Si PETRUS ÆGIDIUS habet, sat est; & tamen miror, si recepit: nam is, opinor, ad me missurus erat, vel ob tuum de me testimonium, nisi foris premit in gratiam THEODORICI. ADELOINO nullas accepi litteras præter unicas illas, quibus me ad scribendum provocat. Quod nos ornâris tuo testimonio, gratiam habeo, letus laudari à viro laudato; curabôque pro virili respondere officio. ÆMYLII Historiam tandem huc allatam esse gaudeo. Ceterum Linacrica non prodire demiror: rogâram LUPERTUM, ut unum Volumen ad me mitteret; verum is, ut apparet, Britannicâ egit fide. Rogo mitas denuo qui Litteras exigat à BUDÆO ac DELOINO. Bene vale, humanissima BADI, cum tuis omnibus. LOVANO 16. Januarii, Anno 1518. ÆMYLII Historia à BADIO prælo prodierat; & hanc Editionem (ut puto) innuat ERASMUS (p. 184. 185.) in Epistolâ ad BUDÆUM 21. Feb. ann. 1516. datâ; in quâ se gaudere scribit THOMÆ LINACRI lucubrationes ex Officinâ Badianâ propediem exituras.

(a) ERASM. Epistol. p. 105.] ERASMUS Rot. ANDRÆ AMMONIO suo S. D. — In negotio Proverbiorum pessimè sum acceptus ab istis Bibliopolis. Quidam ea formulis excudit Tubingæ, sed ita imitatus Editionem Aldinam, ut parum attentis eadem videri possit. Commiseram Exemplar emendatum ac locupletatum Francisco, qui Libros ferme omnes solitus est huc importare, ut vel BADIO, vel ex illius sententiâ committeret alii. Is bonus vir restâ Basileam deportavit, ei in manus dedit, qui jam excuderat, ut hæc tum demum edat, cum sua divendiderit, hoc est, post decennium. Complures item Libellos, ex PLUTARCHO ac LUCIANO versos, commiseram BADIO tradendos, ut superioribus, quos habet, ad-

jungeret; & hos illi, uti suspicor, tradidit; utque plures mittam, rogat. — Cantabrigiæ 21. Dec. 1510. Et. p. 135.] ERASMUS PETRO ÆGIDIO S. D. — Dabis operam, ut hæc quàm primum ad JODOCI BADIO manus perferantur. Paravi Proverbiorum Opus, & ira locupletavi, ut prorsus aliud reddiderim: at multo, ni fallor, melius, cum esset non admodum malum. Quare nihil est, quod aliorum timeat Editiones. Convenerat cum FRANCISCO Bibliopolâ, ut illi Exemplar committerem, verum in salutato me discessit. Precium, quod in suis Litteris præscripsit, lubens accipio: nec enim magnopere commoveor lucello. Ipse paret omnia, ut Opus sic exeat ex ipsius Officinâ, ut non facile sit cuiquam emulari. Absolvam castigationem novi Testamenti, absolvam Epistolas Divi HIERONYMI, & si dabitur ocium, emendabo & SENECAM. Fieri potest, ut ipse vos revisam à Paschâ: quod si non licebit, mittam in primis Proverbia, cum certus aliquis dabitur, per quem mittam. Nonnihil sollicitus sum, ut Græcis formulis huic Operi satisfaciatur, quod semi-Græcum est. Proinde quantâ potest curâ præparet omnia, atque ipse sese in Græcicis literis nonnihil exerceat: id quod in alias quoque Librorum Editiones erit usui futurum. Non mittat pecuniam neque Libros, priusquam ad illum, quid velim, perscripsero. Dialogos LUCIANI, quos ad eum misi, nondum prodire video: video quosdam ex illis excusos LOVANI: quâ de re cupio certior fieri. Verti complusculos PLUTARCHI libros, quos emendatos remittimus. Accepi postremas BADIO Litteras per Anglum quendam, in quibus scribit Moriam à se formulis excusam, quam tamen hic non vidimus. Bene vale. LOVANO Anno 1514. Et pag. 808. in Epistol. ad HAIONEM HERMANNUM Frisum Basil. 31. Aug. 1524. — HECUBAM & IPHIGENIAM à me versas jam BADIUS excuderat, antequam adirem Italiam. Ex Officinâ autem Badianâ prodierunt anno 1506.

(a) MAL-

taret (a) conferre; cūque ea res in contentionem veniret, & si-
nistrum id iudicium graviter ferrent quidam, præsertim è Gallis, eru-

(a) MALLINKROTIUS (p. 93.) scribit, quòd ERASMUS in Ciceroniano BADIUM ipsi BUDÆO, quoad Tullianæ dictionis elegantiam, prætulit; nec sinè fremitu Gallorum, ut ex GERMANI BRIXII exposulatoriâ (de quâ mox) ad ERASMUM Epistolâ constat. Id tamen in Ciceroniano non affirmatur disertis verbis, nec nisi oblique; ipsa igitur verba hic subjiciam (Ciceronian. p. 378.) Postquam BADIUM (ut suprâ dixi) APULEIO prætulit, pergit sic — BUL. Fortassis huius honorem tituli (scil. Latine loqui) tribus Galliarum decori GUILHELMO BUDÆO. NOS. Qui tribuam, quod ille nec ambit, nec agnosceret, si tribuero! Quanquam is aliqui eximius variisque dotibus suspiciendus est. Neque diffiteor ab ERASMO hic Latinum BUDÆI stylum perfringi. Sed id apertius agit ERASMUS (p. 695.) in Epistolâ ad Joannem CARONDILETUM Archiepiscop. Panormitan. 1522. scriptâ. — GUILHELMUS BUDÆUS, vir inter huius ævi Scriptores celeberrimus; aded sublimis, ut tubam sonare credas, non hominem; aded feliciter elaboratus, ut eruditum lectorem nunquam satiet, trivialiter literatos procul submoveat. Porro sermonis obscuritas, tamen partim inde est, quòd frequenter orationem diversis è membris contextam, vix tandem longo circuitu absolvit: tamen illud etiam officit orationis perspicuitati, quòd in argumento, per se subtilitatibus involuto, laudem etiam affectavit argutia, nonnunquam & copia: quod idem in Alse fecit BUDÆUS. Litis inter par hoc virorum eruditum originem tangit LUDOVICUS VIVES in Epistol. ad ERASM. 1522. (pag. 687.) — Quòd tecum Epistolis lusit paulo, ut videbitur forsitan iis, qui vos non norunt, acerbius; & contra id, quod vestram amicitiam decebat, multa, ut tum ex utroque vestrum, tum etiam ex re ipsâ intelligo, in causâ fuerunt. Primum quòd uterque occasionem quaritabat prolixè ad alterum scribendi, nec semper de laudibus. — Quamque Eloquentia ipsa sinè aliquo velut antagonista jaceat, libuit initio vos levibus quibusdam stimulis invicem pun gere. — Dūque alter ab altero, cur quicque fecerit,

rationem poscit, ac uterque consilia scriptorum explicat, leviter vel à se avertit, vel in alterum rejecit, quòd alter si non improbabat, certè ita factum esse mirabatur. Hinc prima origo concertationum. Puduit utrumque non approbari alteri per omnia. Et dum longius repetitis consilia, & consiliorum causas, prodiit tua ad FABRUM Apologia, quæ velitationem paulo magis accendit, dum tu BUDÆO nimius videris, aut certè videri fingis, ne pergas aliis scriptis FABRUM impetere, tibi contra nimis quam paucos modicisque existimare. Hinc progressum est ad illa, quæ quidam jam nimia, jam atrocia, & intolerabilia judicârunt, quum tibi, quòd unum BUDÆUS satis sibi esse putat, nunquam amicitie clausura videantur excessisse. De acriori hac inter ERASMUM & BUDÆUM velitatione qui cupiet plura, adeat ipsorum Epistolas. Satis superque evagatum me sentio.

(b) ERASM. Epist. pag. 1091.] GERMANUS BRIXIUS ERASMO Rot. S. D. — Equidem magnopere optârî, ERASME amicissime, sanctius verbum usurpare hic non possum, nullam nubeculam, hoc præsertim tempore, aliqui studiis humanioribus satis infesto, subortam fuisse, per quam amicitia cum BUDÆO tue splendor obscurari posset. — Talis est Gallis suis BUDÆUS, qualis Germanis suis ERASMUS: quòd major indignatio nostrorum omnium animos subit, quòd hac in opinione, justâ de causâ, quum sint, existiment illum abs te non tantum BADIO collatum, sed & postpositum. Scio BADIUM non esse prorsus ἀμύσων. Verum qualis qualis est, talem se certè hominibus nostris hætenus probavit, ut quoties de doctis sermo inter doctos incidit, de BADIO plane ἰδέεισιν λόγῳ. Illi, quòd non inficiaris, quæstus tantum, non eloquentia scopus est. — quum apud me plerique gravissimè quererentur, post Ciceroniani Editionem, ob multa in eo Libello, quæ non omnibus arriderent; sed præsertim ob perstrictum, ita enim loquebantur, BUDÆUM — Equidem quòd tu mihi videaris ad collationem eam, quâ de agitur, paulo inconsideratius descendisse, optârî vel existimationis meæ detrimento aliquo redemptum esse, te, vel BUDÆI nomen in

eruditi, (a) cogeretur se purgare, & nonnihil de nimiùm iniquâ, quam inter illos instituerat *Belga Belgæ* favens, collatione remittere cogeretur. Nec tamen velim solidæ, quam *BADIUS* meruit, laudis quicquam deminui, quòd cum *BUDÆO* collatus videatur paulò inferior. *BUDÆUS* certè de *BADIO* tam bene sentiebat, ut

in Ciceroniano tuo prorsus suppressisse, vel de *BUDÆO* seorsum, quid sentiret, enunciâsse, vel eundem cum alio quovis potiùs quàm cum *BADIO* commississe: ea enim una commissura adeò nostris omnibus invidiosa est, ut multorum tibi benevolorum animos à tui studio abalienârit: ob id quod existimant *BUDÆUM* cum *BADIO* commissum perinde esse, ac si quis *ACHILLEM* cum *THESSITE* committeret. Tamen illi de *BUDÆO*, talem item de *BADIO* opinionem unanimes imbiberent, quàm tamen *BUDÆUS* ipse mihi visus sit totam hanc fabulam, quàm de eâ primum inter nos sermo incidisset, sùsque deque ferre: eâ est enim tum prudentiâ, tum animi magnitudine pradius *BUDÆUS*, ut sua omnia ad conscientiam, non ad ostentationem referat; studiorumque suorum non ex illius, vel illius sermone mercedem, sed ex ipsismet studiis perat. Non desunt tamen, qui mihi narrent illius animum nunc hâc de causâ esse nonnihil offensum, sed quòd multis jam diebus hominem non viderim, id mihi planè compertum esse non potest. &c. — ex hortis nostris Gentiliacis 12. Aug. 1528.

(a) *ERASMUS* in Epistolâ ad *GERMANUM BRIXIUM* (p. III3.) Basilea 6. Septemb. 1528. datâ: Admonueras pridem, ornatissime *BRIXI*, Ciceronianum editum mihi nonnullam isthic invidiam confâsse, quod ego faciliè augurabar fore. —

* Nec enim tam sum cacus, ut non videam *M. TULLIUM* sic eloquentie Principem esse, ut ceteri, quamlibet per se facundi, ad hunc compositi velut olmutescere videantur. Proinde non video, cur illos offendat argumentum, ad quod suscipiendum literis hortatus sum *Gulielmum BUDÆUM*; & ille significârat sibi in animo esse, per occasionem hoc genus hominum accipere. Quod si huic non

displicuit argumentum, quid est, quod fremunt isti, qui *BUDÆI* valde studiosi videri volunt? — Verùm, illud prædicant crimen esse nullâ pægatione diluendum, quòd *BUDÆUM* cum *BADIO* contulerim. Primum illic non jugatim commemorantur eruditorum nomina, quemadmodum *QUINTILIANUS* Græcos cum Latinis committit, sed juxta regiones. *BUDÆUS* autem & *BADIUS* fors simul occurrebant, quoniam uterque Gallus, uterque vivit Lutetiæ. Nisi forsitan hoc quoque putant non ferendum, si in eodem catalogo recensentur *BUDÆUS* & *BADIUS*. — Nec aliter confero *BUDÆUM* cum *BADIO*, quàm *Leonardum ARETINUM* contuli cum *QUINTILIANO*, *PHILELPHUM* cum *PLINIO*. Sed anteponis, inquirunt, propemodum *BADIUM*. Nimirum in eo præfiro, in quo præferendus est, in quo quamlibet prælatus nihil officit gloriæ Budaicæ. Si quidem hoc illuc agitur, celeberrimos quosque Scriptores fuisse *CICERONI* dissimiles. Proinde quo magis antecellit eruditione facundiâque *BUDÆUS*, quòque longiore intervallo à tergo relinquitur *BADIUS*, hoc exemplum est aptius ad id, quod illic molior. Demiror isthic esse doctos, qui hæc non videant, & si vident, magis etiam demiror esse, qui vociferentur, qui maledicis versculis rem dignam existiment. Postremò, ne quis improbus arriperet ansam calumnian-di, de collatione dispari, subjicio, quanquam *GULIELMUS BUDÆUS* aliis multis eximisque dotibus suspiciendus est. Quod hic verbum, quod non habeat emphasim eminentie? — Aliis liberum erit de *BADIO* judicare, quod volunt, ego semper illum habui in eorum numero, quorum nec eruditionem, nec ingenium, nec eloquentiam possis contemnere, tamen non dissimulo illum longè majorem fuisse fu-

* Pag. 1715.] *ERASMO ROT. LEONARDUS CASPEROTUS S.* — Unum restat, perficiendum, quod a *FROBENIO* percepimus intellexi. Itatorum nonnullorum ut nimirum demonstrantur orbi stulta & quædam judicia, qui præter unum *CICERONEM* ne tantillum quidem permittant cuiquam laudis in dicendo. Multos hac opinio in tui, tum ceterorum haud trivialium Auctorum, contentum adduxit: præsertim *BONONIZ*, ubi *LAZARUS* quidam regnavit Aristarchus, non dicam *ERASMO*-mistic. Proinde expellâ à me *FROBENIO* cetera. — Patavio 6. Jun. ann. 1526.

ut non alium mallet, per quem (a) suæ lucubrationes in publicum prodirent: huicque, donec vixit, eandem apud (b) litteratos omnes stetit gratiam satis compertum est.

BADIUS inprimis *Lugduni* (c) inclaruit *publicus Artium Doctor*, & apud Typographos *Lugdunenses* (d) JOANNEM TRECHSELLIUM & (e) JOANNEM DE VINGLE Correctoris munere functus est; *in quo non sine incrementis & famæ suæ & divitiarum laudati TRECHSELLII desudavit.*

BADIUS (f) *Thelifam* TRECHSELLI filiam duxit uxorem, ex quâ (g) filium *Conradum* (h) trèsque filias tribus postea Typographis celebribus, *Roberto STEPHANO Petronillam, Michaeli VASCOSANO Catharinam, Joanni ROIGNY Joannam* in matrimonium collocatas, suscepit. Habuit fratrem (i) JOANNEM BADIUM,

futurum, si fortuna benignior ocium ac tranquillitatem studiorum suppeditasset. Sed hæc sufficient. Legat, cui vacet, reliquam Epistolam, quæ tota in eadem materiâ versatur; & p. 1158. Epistol. ERASMI ad EGNATIUM, in quâ se ob suum CICE-
RONIANUM maledicijs Epigrammatis à quibusdam lapidari, in quibus esse LASCARIS dicitur, scribit. & p. 1178. Epistol. ERASMI ad Ludovic. BERUM. & p. 1310. ad BRIXIUM & p. 1330. ad EGNATIUM.

(a) BUDÆI *Commentar. in Ling. Græc.* 1529. *in Pandectas* 1524. &c. ex prælo *Asensiano* prodierunt.

(b) Plurima *Thème* LINACRI (quorum antea mentio) aliorumque, quæ in Catalogo recensentur, Opera BADIO Officina emisit. — ERASMUS (p. 1638.) LUPSETO — anno 1517.] *Scripti* BADIO, ut te moneret, curares GALENUM à LINACRO versum ad me mittendum, non dono, sed ære meo redimendum. — Et CAROLUS OFHUYNS ERASMO — scripsit FABER enarrationem in PAULUM, quam plerisque locis uti justè sic item amicè carpi, ut ne Stapulensis ipse vel tantillum refragetur. Id quod à paucis diebus BADIUS noster, dum unà jentaculum faceremus, fideliter retulit.

(c) ZELTNER. *Centur. Correct. typogr.* pag. 76.

(d) CHEVILLER. p. 137.] — „Il commença par faire l'office de Correcteur à Lyon dans l'Imprimerie de Jean TRECHSEL Allemand; *cujus stipendiis*

„alebatur, dit Robert GAGUIN dans sa „Lettre à Durand GERLIER; & en cette qualité il fit plusieurs Editions, comme celle du *Dialogue* d'OCHAM in fol. 1494. celle du Commentaire de ce même Auteur sur les Sentences in fol. 1495. celle de Jean de TURRECREMATA, *Summa de Ecclesiâ* in fol. 1496. celle de l'HOLCOT sur les Sentences in fol. 1497. Il mit à cette dernière un Quatrain adressé au Père MARC de Benevent, savant Religieux Celestin, à qui le Livre fut dédié :

„Jam portum optatum per inhospita
fata secuti
„Prendimus, ex alto prospiciente Deo.
„Si qua tamen lacerae portent inculta carinae,
„Humanè ignoscas, MARCE diserte.
Vale.

„C'est une manière élégante de demander excuse des fautes, qui sont restées dans une Impression.

(e) BADIUS ad Lectores in TERENTI. Edit. 1497. apud Joannem de VINGLE. — multa minus diligenter ab Impressoribus animadversa correximus.

(f) Lege postea Epitaph. BADIO & CHEVILL. p. 138. & CAILLE, p. 72.

(g) CAILLE p. 75. De illo postea.

(h) Lege *Histor.* STEPHAN. & Parisiens. Typograph.

(i) De quo CAILLE p. 88.] „Il fit im-
pri-

DIUM, & FABRUM *Stapulensem* (a) compatrem.

Eo litterarum studio, quo BADIUS, non tantum ejus filius flagrabat, (b) sed filiae etiam haud leviter afficiebantur. (c) PETRONILLAE enim eorum, quae Latine dicebantur (nisi rarius aliquod intermiceretur vocabulum) haud multo difficilior erat intellectus, quam si dicta Gallico sermone fuissent. Nec est, ut suspicer PETRONILLAE sorores illam fuisse minus litteratas. (d).

Defuncto focero (e) Parisios migravit Officinam instructurus, (f) ubi Typographiam multum auxit (g) Librorum imprimendorum diligentissimus castigat, (h) & anno ibi primum 1500. RICHARDI DE BURI Episcopi *Dunelmensis* Philobiblon, JOANNE PARVO Bibliopolam unam

„primo AULII GELLII *Noctes Atticae*
„in folio en 1517. ALBERTI PII Car-
„porum Comitum illustrissimi tres & viginti
„Libri in locos lucubrationum variarum
„Desiderii ERASMI, quos censet ad eos
„recognoscendos & retractandos, in fo-
„lio en 1533. “ Et ERASMI. Epist. (p.
1425. ad Matthiam KRETZERUM anno
1531. — ALBERTUS PIUS, quon-
dam Carporum Princeps, ante duos annos
in hoc argumentum velitatus, nunc idem se-
rio tractat conductis operis, quae ex omnibus
meis lucubrationibus collegerunt, quicquid ad
calumniam detorqueri potest. Idem Pontifi-
cis in me animum si minus alienavit, certe
refrigeravit. Opus excuditur à BADIO. Ve-
tus est, de Consule fieri Rhetorem, nunc vi-
demus à Principe fieri, penè dixerim, sycophan-
tam.

(a) HOMER. *Iliad.* ex Tralat. Nic.
VALL. apud BAD. 1510. JODOCUS BA-
DIUS Ascensius JACOBO FABRO Stapulen.
Philosophia decori & compatri cum primis ob-
servando S. P.

(b) ZELTNER. *Centur. Correct. Ty-*
pograph. pag. 78. — filias suas
tres ipse Linguam Latinam docuit: in
quibus una fuit, quae ROBERTO STEPHANO
nupsit.

(c) Lege Praefat. H. STEPH. ad AUL.
GELL. ann. 1585. pag. 12. ubi non infi-
cias eo, quin ex Henrici STEPHANI ver-
bis possit aequè intelligi, eam in familiam
mariti, idque magis ex usu quam regulis,
Latine didicisse. En verba ipsa HENRICI
ad PAULUM filium. — De avi qui-
dem certe tui ROBERTI STEPHANI fami-

lia non desunt, qui testari possint, se in ea;
quod aliam in nulla, ad rem literariam quod
attinet, videri: ipsas etiam famulas magnam
Latinarum vocum partem intelligentes, mul-
ta etiam (sed quasdam depravate) loquen-
tes. Avia autem tua eorum, quae Latine di-
cebantur etc. — Quid de superstitie so-
rore mea, amita autem tua, nomine Katha-
rinâ, dicam? Ille quoque eorum, quae Lati-
ne dicuntur, interpretem non desiderat: mul-
ta verò & ipsa eodem loqui sermone potest, &
quidem ita (licet nonnunquam impingat) ut
ad omnibus intelligatur. Unde illi hac Lati-
na Linguae cognitio? Artem certe Gramma-
ticam haud magistrum habuit, nec alius illi
hac in re quàm usus, praeivit: eodem enim
modo Latinam Linguam didicit, quo inter
Gallos Gallica, inter Italos Italica, inter
alios alia disci solet.

(d) CHEVILLER. p. 138. CAILLE;
p. 73.

(e) ZELTNER. *Centur. Correct. Ty-*
pogr. p. 77.

(f) MALLINKROT. p. 93. ex MIRAE
Elogiis Belgicis.

(g) CHEVILLER. p. 138. ex GAGUI-
NI Epistolâ ad GERLERIUM.

(h) CHEVILLER. p. 138. Et BADIUS
in fine Epistolâ ad Laurentium BUREL-
LUM Carmelitam, Confessorem Regium
& Cisterciensium Episcopum — Vale
& JOANNEM PARVUM Bibliopolam opti-
mum, qui hoc munus nobiscum suscepit no-
biscum amore tuo prosequere. Ex Lutetia
Parisiorum ad Calendas Majas anno M.D.

CAILLE p. 73.] Ce fut à lui, que le sa-
vant ROBERT GAGUIN vingtième Gene-
ral

unà cum ipso munus hoc suscipiente, impressit. Ille enim (pro more & olim semper & nunc inter Librarios frequentato) ne unus sumptibus faciendis non sufficeret, aliorum ex suis ἐμοτέχνοις operam subsidiariam mutuatus, se illis aut illos sibi in Operis societatem solebat adjungere, (a) JOANNEM PARVUM frequentissimè, (b) ANDREAM BOCARDUM, (c) DIONYSIUM ROSE, (d) OLIVERIUM SENANT, (e) MARNESIOS, (f) HENRIC. STEPHANUM, (g) JOANNEM VATELLUM, & generum

ral de l'Ordre des Trinitaires, qui connoissoit son mérite & sa capacité pour la Correction des Impressions, écrivit pour imprimer ses Ouvrages, ainsi qu'on le voit par la Lettre, que ce General lui adresse, qui est à la tête de ses Epîtres, in quarto 1498. ce qui obligea BADIUS à venir à Paris vers l'an 1499. ou 1500. après la mort de son Beaupere, tant pour y enseigner la Langue Grecque, que pour y rétablir l'Art de l'Imprimerie, qui commençoit à décliner, & qui étoit tombé dans le Gothique, comme on le peut voir par les Livres, qui avoient été imprimez quelque temps avant lui. Il le rétablit donc, & imprima en très-beaux caractères ronds & parfaits, Provinciales, seu Constitutiones Anglia cum annotationibus Guillelmi LINDEWOD. in folio deux Volumes en 1501. Ce Livre est extraordinairement rare, & nécessaire pour l'intelligence des vieux mots Gaulois, dont on se servoit du temps de GUILLAUME le Conquerant. At CHEVILLER. p. 108.] Selon l'Idée, que donne le Pere DU MOULINET dans son Ecrit de la Fortune des Lettres Romaines cité I. Part. Chap. III. p. 53. il semble que ce soit JOSSE BADE, qui ait arrêté tout le cours de la Lettre Gothique. Et on dit nettement de lui dans l'Histoire de l'Imprimerie pag. 73. qu'il étoit venu de Lyon à Paris, pour y rétablir l'Art de l'Imprimerie, qui commençoit à décliner, & qui étoit tombé dans le Gothique — il le rétablit donc, & imprima en très-beaux Caractères; c'est de quoi nous ne sommes point d'accord. L'Imprimerie de Paris, qui a été la première fondée en France, a toujours été en état d'enseigner l'art de bien imprimer aux autres Villes, plutôt que d'en recevoir d'elles des préceptes. Elle n'a jamais eu besoin, qu'il vint un homme de Lyon pour la redresser, puis qu'elle a toujours eu des Maîtres assez ingénieux & assez habiles pour la faire.

Et quand JOSSE BADE vint à Paris, ce qui fut environ l'année 1500. ULRIC GERING y vivoit encore: c'étoit le premier Maître de France, qui imprima, cette même année-là, le NICOLAS PEROT d'une très-belle lettre ronde.

(a) CLEOPHIL. de castu Postar. ann. 1503. LUCAN. 1506. LIV. & VALER. MAX. 1510. CICERON. Orat. & Opuscul. POLITIAN. & BEROALD. 1511. MACROB. 1515.

(b) FR. PHILELF. Carm. Bucol. cum not. BADI. operâ BOCARDI. 1502.

(c) HORAT. operâ ipsius Ascensii; venundatur à Dionysio ROCE, 1503.

(d) PLUTARCH. quæd. Opuscul. Latinè in ædibus Ascensianis: pro Oliverio SENANT. 1505.

(e) Grammatic. SULPIT. venundatur, ubi impressa est, in ædibus ipsius Ascensii, Joannis PARVI, & Bibliopolarum DE MARNEF. 1508.

(f) EUSER. Chron. 1512.

(g) Theod. GAZ. Gramm. Gr. Lat. 1521. VATELLI hujus Insigne erat Cochlear pronon capite cauli Liliorum circumvolutus. Ipsam eruditissimum fuisse ex Epistolâ hâc, quam illius Grammaticæ Editioni præmisit, constat.

„ JOANNES VATELLUS doctissimus Viro, FRANCISCO DELOINO, Regio Consiliario S.

„ Comparatum aut fato aliquo, aut natura est, FRANCISCE DELOINE, ut quo quisque minùs valet juxta proverbium, eo intendat magis, nitaturque in vetitum semper. Quemadmodum contra videmus, ut qui præstare ex se quicquam possunt (cujusmodi rara avis) ii præter cæteros nihil navent egregiè, iniqui, invidi, alieni operis studiosi reprehensores. Quod si omnes fungeremur, suo quisque „ offi-

„ officio, nos tacendi, illi aut scribendi,
 „ aut docendi, non tam perditè labora-
 „ rent ingenia, constaretque res literaria
 „ undique sibi absoluta, integra, candida.
 „ Id quod sæculo expectandum nostro
 „ non est, in quo maxima studiorum labe
 „ avaritia corda hominum ita occupat, ita
 „ tenet venenis imbuta lucri, ut publica
 „ habeatur contemptui; privata impune
 „ quærat utilitas. Tacendum itaque no-
 „ bis, relinquendusque doctis labor erat
 „ hujusmodi traducendi, nisi tanto jam
 „ tempore, id quod studuimus hic præsta-
 „ re, illi invidissent Græcè discentibus.
 „ Sed ad rem propius. Studium in hæc
 „ nostrum fuit, ALDUM ipsum ut posse-
 „ mus imitari, qui Latinam in Gramma-
 „ ticam *Constantini LASCARIS* interpre-
 „ tationem *ἀντολεξήρ* è regione edidit.
 „ Verùm dispar ingenium, dispârque &
 „ phrasîs & character effecere, quod id
 „ minùs procederet. Paravimus tamen
 „ utcunque hæc, concinnavimusque ex
 „ multis doctorum virorum exemplaribus;
 „ sed ex tempore, & urgente prælo, ut
 „ electioni nullus esset, nec judicio ulli
 „ locus, sinè quo legendas GAZA non est.
 „ Quâ in re quantum in duobus primis
 „ ERASMO debemus, à quo discedere
 „ nisi in paucissimis, non licuit, tantum &
 „ *Jacobo TUSANO* in tertio omnes mecum
 „ literati debent, viro secundum BUDAUM
 „ in *Galliâ*, ut nōsti, Græcè doctissimo,
 „ qui ex lectione Operum THEODORI
 „ quàm plurima illustravit; atque in com-
 „ mune hoc negotium benignè, ac studio-
 „ sè contulit. Nam in quarto ut *Ricardus*
 „ CROCUS, homo alioquin non spernen-
 „ dus, satis nobis non faceret, in causâ
 „ fragmenta quædam fuisse stilum refe-
 „ rentia sive ERASMI, sive COPPI, aut
 „ alterius cujuscumque hujus farinae. Nam
 „ legisse & hæc CROCUS ipse videbatur,
 „ pugnabat in multis tamen. Quamob-
 „ rem in illius luto interdum hæsi, inter-
 „ dum in his, atque id magis, ut ansam
 „ aliis exhiberem *Theodorica* eruendæ lec-
 „ tionis. Cæterum in exemplis non plu-
 „ rimum adjavârunt cum alia Exemplaria,
 „ quæ undique in hoc ab *Henrico GLAKEA-*
 „ NO, *Petro DANESIO*, *MUSTELLIO*,
 „ aliisque Græcè doctis nactus eram, tum

„ Codex D. *Augustini JUSTINIANI* Epis-
 „ copi *Nebienfis*, diligenter ab eodem
 „ lecti: ad quem (quia *Aldinus* & fidelis)
 „ multa, secus quàm legantur in vulgatis,
 „ immutanda, addendaque censuimus.
 „ Viderit, an probè, lector. Videris &
 „ tu, doctissime DELOINE, non tam
 „ quod nuncupamus nostrum hunc labo-
 „ rem tibi, quàm quod BERARDI tui
 „ nomine. Memineris itaque te patronum
 „ hujus. Vale *Parrhisjis* Mense *Octobri*
 „ M.D.XXI.

Idem VATELLUS *Cœniliensis* in La-
 tinam, quam *Gulielmus de MARA* metricè
 fecit, *MUSÆI* versionem commentarium
 scripsit familiarem, quem *Joanni FABRO*
 Cantorî *Regineo* (*Parisiis ex Academiâ* Ha-
 ricurianâ, *quindecimo Calen. Apriles, anno*
sesquimillesimo decimo quarto) inscripsit. Ex
 anno, quo data est Epistola, conjici po-
 test prodixisse ann. 1514. Nullam tamen
 anno 1538. apud *WECHELOM* priorem
 Editionem vidi, nec ipse *FABRICIUS* (in
Biblioth. Gr. L. I. c. 16. p. 105.) agnoscit.
 Non gravabor hic integram *VATELLI* E-
 pistolam & bina ejusdem carmina ex *MU-*
SURI Græcis versâ transcribere; quò me-
 liùs de illius in utroque sermone peritiâ lec-
 tor judicet.

„ JOANNES VATELLUS *Cœniliensis*;
 „ JOANNI FABRO Cantorî *Regineo*
 „ *Cartonensi*que *Ecclesiæ*
 „ *Canonico* benemerito S.

„ Accuratissimam illam priscorum so-
 „ lertiam mecum ipse recogitans, quâ in
 „ inveniendis Artibus, atque Disciplinis
 „ uni non sinè ingenti suâ laude, & gloriâ
 „ circunquaque memorantur, nostram
 „ non possum non mirari ignaviam, qui
 „ in eis tanto labore olim, tantâque dili-
 „ gentiâ comparatis, veluti agris fertilibus
 „ excolendis, nullum studium adjungimus:
 „ sed inerti torpescentes otio, vitam sinè
 „ ullâ liberali curâ, de illorum more tra-
 „ ducimus, qui suorum parentum succes-
 „ sione ditati amplissimâ, & sibi infelicitè
 „ & ventri obediunt, nullâque navant
 „ nanciscendis operam. Et quemadmo-
 „ dum interim ruere, ipsorum quicquid
 „ est,

est, & in casum trahi pro rerum mutabili, & evanidâ conditione, est necessum: sic & ipsæ Artes, & quæ longo labore ac exercitio paratæ sunt, Scientiæ, nedum manere in precio, & gloriâ, verum etiam elabi turpiter, atque obliterari, nisi assiduo cultu eniteant, inspectantur. Quod si igitur, ut decet, quod nostro & honori in primis, & officio incumbit, exigere concupimus, nobis est (si rectè inspicio) pro viribus enitendum, ut tam multiplex, tamque felix Disciplinarum possessio, nobis olim à majoribus veluti testamento, & ultimâ (ut ita loquar) voluntate legata, non minuatur modò & decidat, sed si, fieri pro conatu & studio potest, suumumat incrementum. Quanquam tamen plerosque esse non ambigam, qui (jurè-ne, an injuriâ, nescio) quæcunque hæc ætate fiunt, vel augentur adinventæ, tanquam superflua, nullique usui accommoda insimulant. Sed sua est, meo quidem arbitrato, quæ eos fallat veluti intestino quodam livore subornata opinio, propter quam (si quid est, quod nostra possit industria, potest autem, si volumus) quod in rem est, & aliquâ ex parte profuturum, nequam sit declinandum. Quâ revera ego sententiâ tum demum adductus (ut qui etiam jam antea fecissem eadem in re periculum) quendam tumultuarium, ac planè familiarem Commentarium subjunxi ad hujusce vetustissimi Authoris *MUSÆI LEANDRUM*, quem *Gulielmus de MALLA*, vir utique doctissimus, superioribus hisce annis, dum per legalia munera, suumque à secretis officium liceret, è Græco Latinum fecit, atque ita traduxit fideliter, ut qui esset ætate propemodum sterilis, ille idem, delinea-mentis omnibus quàm optimè servatis, *Æsonis Ovidiani* more juvenis ac ævo florens effectus nuper esse videatur. Quâ in re quantum ipse laboraverit, fueritque laudis & gloriæ consecutus, ipsi quidem soli dignoscere possunt, qui translationis artem, Græcæque ac Latinæ elocutionis diversitatem noverint. Quarum cum alteri magis adhæserit, pro debitâ in *MUSEUM* fide ac reverentiâ; se tamen vir modestus non interpretem, qui revera est, si rectè per-

spexeris, sed paraphrasten; & ad sensum locutorem appellavit. Hic igitur ille est vetus Author, atque inclytus Heros, qui Græco pallio circumamictus, in hanc diem, his nostris cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali togâ, Romanoque plectro insignitus, hilaris insilit, ac lætabundus prodit in medium. Proinde hunc tu, si me amas, excolito, tu protege, ac tutator, & si quid id est, quod tibi nuncupatum adjecimus, cum veniâ & æquanimitate relege, & pensita. Vale. *Parrhisii*, ex Academia nostrâ *Haricuriatâ*, quindécimo Calend. *Apriles*, anno ab incarnati Verbi mysterio, sesquimillesimo decimo quarto.

Μάρκος Μυσέρης τῷ Κρητός.

Νῆδες ἦν ἀπὸ Σησῶν, ἀγχι τοῖς ἔχει θυλαῖς
Κυπρὸ γένει σπαιύδοντες ἐτήσιοι, αὐτῶς δ'
πύξοι
Οὐλοῦ ἔρως βάσταζε, διοισῦσαι δὲ μα-
μνήως,
'Οξία διδύλλισσε, πικρὸν δ' ἴθνην οἶσιν
Μητρὸς ἐπ' ἀρήταιμαι, ἐπισπέρχων δ' ἐπι-
λάσθῃ
'Ἦ παπ Λαίανδροιο, κόρης φρένας αἰψὰ πε-
ρήσαι.
'Αυφ' ὅπρ' οἱ δὲ πόθ' αὐτῶς περισφηνέται οἶσιν,
'Αλλήλων ἀπείστωτο, γάμοι δὲ συνέστω
λύχιοι
Λαδριδίον θῆκατο, σιδήρειοι δὲ λολογχῶς
Δίμω, πολυπλάγκτης περὶ δὲ καὶ ποσειδῶντος
αἰλλαις.
Καὶ σφε φάος μὲν ἄμειρον, ἄμειρον δὲ καὶ
φιλοτήτων.

Τῷ αὐτῷ εἰς Μυσαίων.

Καὶ φρένας ἀδρήστω θιῶν ἔλε' δὴ γὰρ
αἰοιδῶς
Στεῦτο λαχὼν Ἀρθεῖ μὲν ἄποινα πύξοι.
Τῶτο κλύων νεμέσσω ὅθ' οἷς ἐπαινήσεται ἔργοις.
'Αχλὺς ἄδην, Ἄριος τ' ἔχ' ἡ χάδι ὕβριν
ἔρω.
Μυσαίῳ δ' ἐπέτελλεν ὅδ' ἐκλήζε ποσειδῶντος
'Οἶσιν ἀποδρίψαι παρθενίας κάλυκας.
'Ανείδω δὲ μικρῇσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,
'Ὅσσ' ὀλγῶς πᾶσι χερσὶν ἔργον ἔρω.

Υα

rum suum suum (a) JOANNEM ROIGNY. (b) JOANNIS Confluentini (c) aliquando impensis prælum locavit. (d) *Artis suæ* (e) *imagini in Libri frontispicio carmen hoc ferè adscribebat* :

(f) *Ære meret Badius laude auctorem, arte legentem.*

(a) JA-

VATELLI *Carmen dodecassichon ex*
MARCO MUSURO.

Templum erat in *sesto*, libamina porri-
ciebant

Annua tunc *Veneri* properantes undique :
at arcum

Fortè gerebat Amor jaculandi captus a-
more.

Qui circumspiciens, telum contorsit ama-
rum

Matris in ancillam, jecorì quod deinde
Leandri

Protinus hæsit, ubi præcordia transcidit
Herus.

Sicque *Cupidineo* correptus uterque furore,
Convenere simul; clandestinique hymenæi,
Conscia quæ fieret; claram posuere lu-
cernam.

Illa autem infelix nimium, fortitæque fa-
tum

Sanguineum, tumidis ambos malè prodi-
dit undis,

Privavitque animâ, dulci quoque *Cypridis*
usu.

Ejusdem Elegum ex eodem.

Et Superdum livor tetigit præcordia. nam
Mars

Præmia (ait) numeris digno labore fero.
Invidus ac tristis (quod adhuc sua gesta
lacerent)

Gradii fastus non tulit acer Amor,
*Musa*que adiit. Tunc is celebravit a-
mantum

Virgineos flos carpas ut igne furor.
Ergo laudetur parvo panxisse libello,

Quæ gessit parvâ dante *Cupido* manu.

(a) CICER. *Epistol.* 1551. & CAS.
Comment. 1533.

(b) Ejus mentio antea ann. 1499.

(c) Vide *Catalog.* anno 1509.

(d) *Valer. ANDR. Biblioth. Belg. pag.*
589. Et CHEVILLER. p. 208.] *Le dot-*
te Imprimeur de Paris JOSSE BADE fit en
l'année 1516. quelques Corrections, & quel-
ques Augmentations au Calepin. Il donne
avis dans le titre du Livre, qu'on prenne
garde à l'Estampe qui contient sa marque, si on
veut n'être point trompé; que par un mensonge
public on mettoit son nom à des Editions,
qui n'étoient jamais sorties de son Imprimerie:
Oratum faciens Lectorem, ut Signum in-
spiciat. Nam sunt qui titulum noménque
Badianum mentiantur, & laborem suffuren-
tur.

(e) Imago hæc erat figura præli typo-
graphici, impressore hinc, illinc typothe-
tâ opus suum urgentibus: & his verbis
[PRÆLUM ASCENSIONUM]
torculari inscriptis. Observavi non omni-
no (1) eandem in omnibus describi præli
figuram; & aliquando insigne (2) negligi.
Mos erat Librariis creberrimus, quoties
aliqui inter se artis societatem inibant, hu-
jus modò focii, modò illius symbolum aut
nomen (3) omnibus aut (4) diversis ejus-
dem Editionis exemplaribus apponere.

(f) DESPAUTER. *Ars versific.* 1532.
Hujus versus pars desumitur ex HORAT.
Art. Poetic. vers. 345. BADIUS aliquando
sic variat;

Æra meret BADIO tersa atque impressa per
ipsum.

Prima pars *Gramm.* DESPAUT. 1521.
Aut sic;

Æra meret BADIO noménque decúsque pa-
renti.

Syntax. DESPAUT. 1521. Aut tantùm,
Æra

(1) Comparantur AUL. GELL. 1519. & MOSELLAN. in GELL. 1534. Nota insuper titulum
AUL. GELL. 1519. rubris & nigris characteribus imprimi: ut & in aliis quibusdam.

(2) HORAT. 1505. LONGOL. *Epistol.* 1526.

(3) CLEOPHIL. 1503. Joannis PARVI, GAZ. *Grammat.* 1521. VATELLI symbolum affigitur.

(4) AUL. GELL. ann. 1536 Exemplaria quædam PARVI, alia VASCOSANI, alia ROIGNY no-
men gerunt. Et CICER. *Epistol. ad Famil.* 1534. quædam PARVI nomen & symbolum, alia VAS-
COSANI.

(a) JACOBUM TUSANUM ei nonnunquam in Libris corrigendis adfuisse videtur mihi verisimile.

(b) BADIUS Gothico charactere, donec vixit, plurimum usus est; nec tamen pauci Libri reperiuntur nitidioribus & elegantioribus typis ab eo excusi.

(a) AL-

Æra meret Badio. EGNATII Panegyric. in FRANCISC. I. 1515.

(a) TUSANUS Epistolam ad Lectorem, suis annotationibus in BUDÆI Epistolas præfixam, Lutetiæ in *adibus Ascensianis* pridie Id. Februar. anno 1526. scripsit. Ebd. anno, 16. Maii ERASMUS (p. 938.) ad TUSANUM scribens jubet, BADIUM à se salutari. Eodem certè tempore TUSANUS BADIi liberos instituebat. Quod probat Epistola Libris BUDÆI de contemptu fortuit. rerum ab *Ascensio* excusis præfixa.

JODOCUS BADIUS *Ascensus*
JACOBO TUSANO & JOANNI, GYO
CASLETTANO D. GULIELMI BUDÆI
domesticis auditoribus, amicisque
primariis & Græcæ & Latinæ
inter primos doctis. S.

Et officio & solerter fecistis, viri optimi & de literis præclare meriti, qui flosculos quosdam elegantiarum sermonis Latini in excelsissimis D. GULIELMI BUDÆI de rerum fortuitarum contemptu libris, qui earum referatissimi sunt, dum eos aut liberis prælegeret, aut amicis sciscitantibus (ut est humanus) exponeret: aut ipse in eisdem hortos fortè incidentes, sic colligendos curastis ut etiam liberis nostris vestra eruditionis studiosis exscribendos concederetis. Quo nomine nesciam, privatimne an publicè plus vobis debeam: utroque enim modo debeo quàm plurimum. Privatim quidem, quod istà eruditione meos dignati estis liberos, quâ nulla ad interiorum literarum traditionem efficacior; publicè verò &c.

Ne tamen qui Opus ipsum emerunt, se justè querantur hòc commento ad idem redimendum compelli: prius seorsum imprimendas, mox tamen unà cum ipso Opere redimprimendas curabo. Valete, viri humanissimi, & instituti nostri rationem qualemcunque benevoli probate, similèque operam (si sacris istis studiis tantum temporis sublegere poteritis) reliquis BUDÆI Operibus explicandis impendite. Ex Typographià nostrà ad decimum Calendas Maias. M. D. XXVI.

(b) CHEVILLER. p. 108.] Quoique JOSSE BADE étant venu à Paris, y ait

fait un grand nombre d'Editions en bonnes lettres, il est pourtant vrai qu'il en a fait aussi plusieurs en Gothique, & qu'il n'a pas tout-à-fait banni ce méchant Caractère de son Imprimerie. Il a perseveré long-temps dans ce défaut, & presque jusqu'à la fin de sa vie; tant s'en faut qu'il fût venu pour en corriger les autres. On voit qu'il a imprimé de cette lettre Gothique en 1506. le Jacques PEREZ de Valence sur les Pseaumes in fol. Et la même année le Vocabulaire Catholicon Joannis Januensis in fol. En 1507. le Navis stultifera in 4. En 1508. le Durand sur les Sentences in fol. En 1510. le Traité De Oppositis de Robert CAUBRAIS Ecoffois in fol. En 1513. le Biblia aurea in 4. d'Antoine Ampicollus Religieux Augustin Italien, ou peut-être Rampegolus, qui assista au Concile de Constance, & donna Figuræ Bibliorum. — En 1516. la Physique d'Albert de Saxe. En 1517. le Traité des Syllogismes d'Antoine Coronel Espagnol. En 1518. le Guillel. de Rubione sur les Sentences. En 1519. le Scot sur les Sentences, & le François Mayron sur le Décalogue. En 1520. la Physique & Métaphysique de Paul Venitien. En 1521. le Tome 2. Doctrinalis fidei THOMÆ Waldensis. En 1530. le Jean Major sur le premier des Sentences. Tous Livres in fol. qu'on peut voir dans la Bibliothèque de Sorbonne. Et c'est particulièrement de Josse Bade, comme je crois, que se plaint le nommé Astenus dans sa Préface au Gregoire de Rimini de Chevalon, quand il dit, qu'il y avoit des Imprimeurs, qui n'employoient que de méchants Caractères pour les Livres de Théologie; au lieu que pour les Livres d'Humanitez, & l'Impression des Poètes, ils n'épargeoient rien. Lynceis utuntur oculis & Herculeo labore, si quando Ethnicorum aliquis, aut nugax Poëta, aut verborum Orator est imprimendus; sacris quosvis typos quamvis tritos & confusaneos adhibent: ZELTNER. Centur. Corrector. Typogr. p. 77.] — Non nisi optima quæque doctorum virorum scripta eaque bene & eleganter procudisse fertur. Quod tamen si de plerisque

(a) ALDI MANUTII *Romani* imitatore[m] se profitebatur ; cujus certè , si non eandem famam , laborem tamen & industriam æquavit.

que affirmari possit , de cunctis tamen non ausim asseveranter defendere. Quidam enim mihi visi sunt Codices ab eo exscripti , qui si delectasse oculorum aciem dixerò , à vero me ipsum aberrare crediderim. BADIUS tamen character , si Editionem HORATII 1505. JUVENALIS 1512. VALERII MAX. 1510. & CICERON. Oration. multar. ann. 1531. usque ad 1535. inspicimus , paucorum eo tempore typis cedere videbitur.

(a) BADIUS in Epistolâ ad ROBERGERUM datâ (de quâ Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 79.) sic scribit — Ilius (JOANNIS AMERBACHII) gratiâ (& nos ejusdem , licet longo intervallo , & miratores & imitatores sumus) hanc opellam ed lubentius suscepimus : quod & ipse (ut audio) soleat meas esse aliquid putare nugas ; & tua in omnis mortalis clementia , non minimo Badianum nomen pendere. Cujus rei cum fidelissimi negotiatores tui , quos hic sæpe convenio , sum verò — Dominus Johannes TRITHEMIUS Spanhemensium Abbas certissimam abhinc (si rite recolo) triennium mihi significationem * fecit. — Caterum ne in hujus Operis expunctione sciolus quispiam vigilas ac lucubrationes nostras invertat , vitioque det , quod neglego , intellego , omnes & alia quadam præter nunc scribentium consuetudinem Auctorum ipsorum censuram secutus posuero , legat Epistolas , quibus POLITIANUS sic scribendum contendit , ac se scripsisse fateatur. Curavimus igitur , quod ipse in LXXV. Epistolâ precatur , ut quam minimum scripta quasi degenerent ab origine : imitantes sanè non tacendi , immo semper laudandi , ALDI MANUTII Romani diligentiam. Gracos tamen characteras vel nos ipsi tornaciusculos ac magis fabrefactos desideraremus , si aliorum habendi facultas esset. — Vale , probitatis ac Mercurialis negotii decus ac columen : BADIUMque amato , vel ob hanc rem libentius. Ex Officinâ nostrâ litterariâ , ad Idus Februarias , anno à natali Christiano M. CCCC. XCIX.

Audiamus præterea BADIUM in HORATII 1505. & JUVENALIS 1512. Editio-

nibus in 8. JOHANNES BADIUS *Ascensus* HALLERO , adolescenti adeo nobili & cum primis studio , salutem. Quomodo ALDUS MANUTIUS Chalcographorum faciliè diligentissimus operas suas in imprimendo HORATIO SANNUTO suo nuncupat : ita & meas in eodem reimprimendo atque adnotatiunculis illustrando tibi , HALLER suavissime , pro ingenuâ cum Preceptoris tui Magistri Petri DOTZLER tum tuâ comitate & in me benificentia lubens & nuncupo & dedico : rogans in partem eas bonam accipias : ut quàm illustria sint mei in te amoris argumenta. Vale & me , quod facis , ama. Ex Officinâ meâ litterariâ Ad nonas Januarias anni ad calculum Romanum M.D. VI. — Ut prius ab ALDO MANUTIO , ita nunc quoque ultimo loco posita sunt SATYRAE : ut reliquorum continuè possent insequi. Constituimus enim PERSII & JUVENALIS SATYRAS post Horatianas comprimere : & in *Enchiridion* non sanè turgidum colligere. JOHANNES BADIUS *Ascensus* LUCÆ RITTERO adolescenti studiosissimo & identidem dilecto S. Totidem verbis quot SCIPIONI suo ALDUS suas nuncupavit & addixit operas ; ego meas tibi , PAULE mi suavissime , & nuncupo & dedico : dissimili tamen ratione susceptas. Non enim idcirco quod omne in præcipiti vitium stetit , hoc Opus rursus imprimendum aut ab ingenuis legendum duximus : sed quò tandem stare desinat : & notum jampridem prudentissimus quisque devitet : quod tibi & cœlitum favore , & genii inspiratione & padonomi tui magistri Petri DOTZLERI ductu , quàm facillimum fore & spero & confido. Vale. Ex Officinâ nostrâ pridie Calendas Martias. M.D.VI. Cum verò BADIUS hic sibi in Exemplar Aldinas Epistolas proposuisse se profiteatur , necesse est & illas etiam adjicere. ALDUS Romanus MARINO SANNUTO patritio Veneto LEONARDI Filio S. Cum celeberrimos quosque Poetas brevissimâ formâ excusos publicare statuerim , impressis nuper Virgilianis Operibus : mox HORATIUM FLACCUM aggressi sumus : ut sicut post MARO-

NAM

* Antea dictum est BADIUM à TRITHEMIO in Libr. de Ecclesiastic. Scriptis. laudari.
† Scil. Epist. Illustr. Viror.

vit. Neque enim sola Authorum ipsorum Opera (a) edebat in lucem, sed eos insuper cum veteres tum recentiores, (b) CICERONEM, (c) VIRGILIUM, (d) HORATIUM, (e) SALLUSTIUM (f) VALERIUM MAXIMUM, (g) LUCANUM, (h) JUVENALEM, (i) AULUM GELLIUM, &c. (k) LAURENTIUM VALLAM, (l) POLITIANUM, (m) BAPTISTAM Mantuanum, &c. notis suis illustrabat. De litteris tam bene mereri semper studuit, ut litterati complures, (n) ERASMUS, BU-

NEM cultu & doctrinâ facile secundus est; ita secundus exeat in manus hominum factus cura nostra Enchiridium. Eum igitur ad te dono mittimus, MARINE SANMUTE vir omnium humanissime, ut libris, quorum plenam tibi esse Bibliothecam vidimus, & FLACCUS brevissimâ hâc formâ excusus addatur: quò te suâ parvitate ad se legendam; cum vel à muneribus publicis vel à Venetarum rerum componenda Historiâ cessare potes, invitet. Sed in Veronensi Quæsturâ in quâ nunc Veneti Senatûs suffragiis electus es; satis otii ad hac cultiora studia evolvenda futurum tibi existimamus. Vale. ALDUS SCIPIONI CARTEROMACHO suo S. J. JUVENALIS Satyras: ut commodius teneri manibus & edisci: nedum legi ab omnibus queant: minimâ formâ excusas publicamus: atque eo tempore quo omne vitium magis stat in præcipiti: quàm stabat, cum conderentur: non enim dubito: ne non cognoscat mores vitæ: legatque suos. Eas ad te mittimus, SCIPPIO suavissime, ut tibi iterum familiares suâ brevitate fiant: ut olim fuerant: cum & Romæ adulescens continebas, quando eas non minùs tenebas memoriâ: quàm digitos unguësque tuos. Vale.

(a) CHEVILLER. p. 138.] Il fit un très-grand nombre d'Impressions, qu'il ornoit souvent de Préfaces & d'Epîtres dédicatoires adressées à quelque personne illustre par sa naissance, par sa piété, ou par sa doctrine. Il en fit une au Pape CLEMENT VII. à qui il dédia l'année 1532. le I. Tome de THOMAS Waldensis. Il imprima si correctement en 1516. le JEAN MAJOR, in quartum Sentent. que l'Errata n'est que de cinq fautes. Il remit l'année 1519. sous la Presse cette Edition revue par l'Auteur, & dit, quæ rursus erratulis terfa est.

(b) Ann. 1511.

(c) Ann. 1527. Lugduni apud Jacob. MARESCHAL.

(d) Ann. 1502.

(e) Ann. 1504.

(f) Ann. 1510.

(g) Ann. 1506.

(h) Ann. 1512.

(i) Ann. 1519.

(k) BADIUS scripsit Epitomen in sex Latina Lingua Elegantiarum libros Laurentii VALLÆ sæpius excusam apud Sim. COLIN. 1524. 1529. 1532. 1538. &c. apud Rob. STEPH. 1533. &c.

(l) Ann. 1520.

(m) Ann. 1499. Ad cujus Editionis calcem BIBACII THILETANI Epistola & Carmina leguntur. BIBACIUS THILETANUS JODOCO BADIO Ascensio suo Salutem. Fama est BADIUM nostrum commisisse quidem facinus: sed egregium, sed perpetuâ laude dignum. Commentaria videlicet in BAPTISTAM Mantuanum excidisse sane quàm utilia: quæ ad Bibliopolas nostros propediem affuturâ speramus. Sed inter scribendum concepi nescio quid: & Epigramma peperî: quòd partum subitò tibi, ad quem lallat, mitto: ne dicam papandum: sed tuo cibo enutriendum: & uterinis fecibus ablendum.

Quòd tua doctiloqui per Commensaria Vatis Parthenio versu quæ latuere patent:

Quòdque vaporatâ lectôr nunc serveat aure,

Quòd prius erubuit cætus adire rudis:

Multa, JODOCE, tibi debes Carmelicus Ordo: Plura tamen numeris plebs minùs apta bonis.

Proinde tibi meritis optamus NESTORIS annos Thespia quem casto turba liquore sovet. Vale.

(n) De ERASMO & BUDÆO prius.

(a) Fran-

BUDÆUS, & (a) SYLVIVS aliique, suas lucubrationes evulgaturi, ad *Ascensianum* prælum confluerent.

BADIUS (b) in vico *Divi Jacobi* commorabatur (c) sub tribus Lupis, Librarius Academiæ *Parisiensis* juratus, eam ob causam solebat sic suscribere, (d) *Accuratione Ascensi in nobilissimo Parisiorum Gymnasio*: (e) *Ex aedibus nostris in Parisiorum Academia*: (f) *Ex Officinâ nostrâ litterariâ in Academia Parisiensi*: (g) *E Chalcographiâ nostra in Academia Parisiorum*. &c. (h) Decreta publica & Censuras Academiæ aliquando imprimebat.

De-

(a) FRANCISCUS SYLVIVS *Ambianus* BADIO Commentarios suos commisit, tradito illi Diplomate signato manu C. V. Par. Præpositi. Lege ad calcem Orat. pro CLEMENT. 1535.

(b) HORAT. 1516.

(c) Vide Catalog. ann. 1510.

(d) HORAT. 1516.

(e) CHEVILLER. p. 316.] Comment. in CICER. *Rhetoric*. 1508.

(f) Ibid.] Epistol. præfix. SABELLIO. 1509.

(g) Ibid.] Epistol. præfix. ORIGEN. 1519.

(h) CHEVILLER. p. 351.] „ En l'année 1521. la Faculté de Théologie, après plusieurs assemblées tenues en Sorbonne, fit la Censure des Hérésies de LUTHER, qui fut publiée solennellement aux *Maschurins*, dans une Assemblée générale le 15. Avril, où le Recteur ordonna à JOSSE BADE Libraire juré, en vertu du Serment d'obéissance qu'il avoit fait, de l'imprimer fidèlement, & défendit à tous autres Libraires de le faire, sous peine de perdre leur Office. La Censure fut imprimée in 4. cette même année-là par Josse BADE. On lit à la fin de son Imprimé ce qui suit: Nos præfati Decanus & Facultas, præmissa hæc omnia tempore multo examinavimus — Acta fuerunt hæc anno ab Incarnat. Domini 1521. die 15. Aprilis. In quorum testimonium iis instrumentis, quæ in Archivis & seriniis nostris ad perpetuam rei memoriam reservamus, Sigillum nostrum duximus apponendum. Ad quorum Exemplar de mandato nostro Presentes fuisse fideliter im-

„ pressas testamur. C'est là Faculté de Théologie, qui parle. Voici comme parle le Recteur en suite. Nôsqne Jean-nes LE COINCTE, Recteur Universitatis Parisiensi, Mandavimus Jodoco BADIO Ascensio Librario nostro Jurato, in virtute fidei nobis præstata, ut hanc Descriptionem sedulo imprimat, prohibemusque cateris omnibus tam Juratis, quam non Juratis, sub pœnâ amittendi Officii, si quod à nobis habent, & sub præjudicio numquam habendi, si nullum habent, & summa indignationis Universitatis, ne biennio proximo sine nostrâ auctoritate imprimant, aut alibi impressam vendant, hancque cautionem nominis nostri subscriptione, quod Sigilli instar esse volumus, duximus muniendam. Aussi-tôt que le Parti-Luthérien eut lû cette Censure dans quelques Copies, qui furent envoyées promptement en Allemagne, on vit paraître plusieurs Libelles, & sur tout un, qui étoit fort emporté contre la Faculté de Théologie.

BADIUS etiam excudit illas Determinationes, de quibus Gerardus MORRHIVS ad ERASMUM scripsit (p. 1751 Epist. ERASM.) — Habes hic in Collegio Sorbonico, qui tibi optimè volunt, sed quod sentiunt, mussare coguntur verius quam proferre: nam eò quorundam tyrannis progressa est. Tertius jam annus agitur, ex quo cum Theologis versor frequentissimè, nimirum qui in aedibus illorum habitent. Gaudent plurimum, qui nominis tui studiosi sunt, quod tam modeste responderis ad Determinationes illas à BADIO excusas: verebantur enim, ut universa Facultati notam apud posteros inureres, id quod tuo jure facere potuisses. Plura de hæc rescri-

Tom. II.

L

Denique post (a) annos 41. rei litterariæ & typographicæ im-
penios, anno vitæ (b) 73. Christianæ Æræ (c) 1535. post (d) No-
nas Novembres & ante exactum (e) Decembrem obiit. In JODOCI
BADII & CONRADI etiam BADII mortem Epitaphia Græcæ &
Latinæ scripsit (f) HENRICUS STEPHANUS, in quibus filium
patri prætulit; hanc nempe ob causam, quod ille ad *Genevenfes*
Calvinistas defecerit, hic Pontificiis, quibus HENRICUS erat in-
fensissimus, ad ultimum usque vitæ momentum adhæserit.

Ιωδῶκε Βαδίου Ἐπιτάφιος.

Καὶ ὁ καὶ Μύσαις καὶ Ἀρῇ περιεσὼ πονήσας
Παρισίῳ Βαδίῳ πνύθεται ἐν δαπέδῳ.
Βίβλος μὲν Μύσαισιν, Ἀρῇ δὲ ἄρσενας ἡὲς,
Ἐργατὰ εἰρήνης, ἔργατὰ καὶ * πολέμου.
Καὶ τάχα δ' ἔσται πατὴρ ἱσὼν παίδων τε βίβλων τε,
Ἐ, ὅτε βιβλοτοκεῖν, ἤρξατο παιδοτοκεῖν.

JODOCI BADII EPITAPHIUM.

„ Hic, liberorum plurimorum qui parens,
„ Parens librorum plurimorum qui fuit,

» Situs.

*scriberem, sed temerarium me judicares, sit
scio, qui litteris committerem, qua possent
me & illos gravare invidia.* — Paris.
ex Vico Sorbonico 30. Martii, Anno 1532.

(a) Anno enim 1494. cœpit innotescere. CHEVILLER. p. 137.

(b) Natus est 1452. Vide prius.

(c) ZELTNER. *Centur. Corref.* Ty-
pogr. habet 1534.

(d) Nam excudit CICER. *Orat. pro*
CLUENT. ann. 1535. ad Nonas No-
vembres.

(e) CICER. CATO *Maj.* excudebatur
in ædibus *Ascensianis* apud VASCOSANUM
1535. (sic enim in fine Libri legitur) At
nullam adhuc vidi VASCOSANI Editio-
nem, quæ ante hunc annum ex Ædibus
Ascensianis prodierit: nam post focii mor-
tem ejus prælo usus est. Vide VASCOS.
Vit. in *Hist.* Paris. *Typograph.* Et CHE-
VILLER. p. 138.] *On a en Sorbonne*
ses deux dernières Editions, par où on ap-
prend l'année de sa mort, savoir l'ALPHON-
sus contra Hærefes, qu'il imprima in fol.

l'année 1534. & le Pierre LOMBARD in
Epistolas PAULI in fol. où (Josse BADE
étant mort avant que le Livre fût en état
d'être distribué) on mit à la première page :
Pro Hæredibus Jodoci BADII 1535. mense
Decembri. Et CAILLE p. 74.] Quel-
ques-uns tiennent qu'il mourut en 1526.
mais cela ne peut pas être, puis qu'il avoit
imprimé en 1534, comme nous le voyons à
la première Page de ALPHONSI DE CAS-
TRO Zamorensis Ord. Minorum lib. in
folio, qu'il imprima avec Jean de ROIGNT.
ALMELOVENIUS in Vit. STEPHAN. p.
28. scribit sic : Jodocum BADIUM anno
1528. adhuc dum vixisse constat; quasi igno-
raverit eum multa post annum 1528. excu-
disse.

(f) Vide H. STEPH. *Epitaph. Typogr.*
1560.

* Hinc comperio BADIO filios plures
fuisse, & ex iis forsan omnes (excepto
Conrado) armis operam dedisse; nisi vo-
luerit Henricus in vocibus *Αρς & ἄρως*
solum ludere.

(a) Dio-

- „ *Situs Jodocus BADIUS est Ascensus.*
 „ Plures fuerunt liberis tamen libri,
 „ Quòd jam senescens cœpit illos gignere,
 „ Ætate florens cœpit hos quòd edere.

EJUSDEM ALIUD.

- „ Hâc tumultatus humo, sibi qui jam fessus ab annis
 „ Sponte typographicum congeminavit onus:
 „ Luci dum libros, librísque ferentia lucem
 „ Scripta sui fœtus tradidit ingenii.
 „ Quæ digna esse suâ nobis est laude fatendum,
 „ Digna suo ut seculo nemo negare potest.

Κοιρανός Βαδίου Ἐπιτάφιον.

Ἐνθάδε Κοιρανὸν Βάδιον κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Χαλκογράφον, Μουσῶν καὶ Θεράποντ' ἄριστον.
 Ἐπλετο γὰρ Μύσαις πεφιλημένον ἑξοχα πατρός,
 Ἐξοχα καὶ δώροις τῶν δ' ἐκέκαστο πατρός.
 Ἀλλ' ὅσων δώρων ὅγε πλείονον ἔλαχε μέτρα
 Ἥτιονα ἢ γενετὴρ ἔλαχε μέτρα βίης.

CONRADI BADIO EPITAPHIUM.

- „ Quod patri haud dederant rudioris tempora seculi,
 „ Addiderant largè tempora nostra tibi.
 „ Doctrinæ hæredi tibi nam, CONRADE, paternæ
 „ Accessit cultûs gratia magna novi.
 „ Sed Superi dotes tibi quantum auxere paternas,
 „ Tantum ævi fines diminuere tui.

A' JODOCO BADIO defuncto, ad Librarios, quos ei associatos fuisse antea notavi, revertor. ANDRÆ BOCARD, DIONYSII (a) ROCE, MARNEFIORUM, & JOANNIS PETIT in præce-

(a) *Dionysium ROCE* Academiæ *Parisiensium* Bibliopolam juratum in vico *S. Jacobi* sub *Divi Martini* effigie habitasse compertio ex *LUCAN.* ann. 1512. quem ejus expensis excudit *Gulielmus LE ROUGE* eximius Chalcographus, uti & eodem circiter tempore (nam annus non adscribitur) *PLAUTUM* ex *Simonis CARPENTARII*

recognitione; quod indicat in Libri calce ipse *Dionysius ROCE* ad Lectores Epistola. Italicus & profectò singularis est utriusque character, uti & *SALLUSTII*, cui præfixa est *BADIO* Epistola ann. 1512. data, quique ad Codicem *Aldinum* excusus dicitur.

Monendum hîc Lectorem censeo, quòd in

cedente *Annalium Typographicorum* Volumine (a) mentionem feci-
at de horum ultimo plura promiseram.

JOANNES PARVUS (b) Universitatis Typographus & in Li-
brariorum juratorum numerum 22. *Maii* 1530. adscitus, (c) *Wil-*
belminam DE LA VIGNE uxorem duxit. (d) GASPARI PHIL-
LIPPI, (e) JOANNIS KERBRIANT & JOANNIS ADAM,
(f) MICHAELIS LESCLANCHER, (g) NICOLAÏDE PRA-
TIS, (h) JOANNIS BARBERII, (i) JOANNIS LAM-
BERTI, THOMÆ GUERNERII; (k) THOMÆ KEES,
(a) GUI-

in Libris non Signum suæ Tabernæ appen-
sum, sed gentilium fortè Scutum (sicut
olim SCHOEFFERUS), suâ aliquando
symbolicâ epigraphâ (sicut *Dionysius ROCE*)
cinctum Librarii quidam affigant. *Diony-*
sus ROCE, *Joannes PETIT* & *Henricus*
STEPHANUS Socii fuerunt anno 1504. in-
imprimendo *Tho. BRICOT* in *Physic.*
ARISTOTEL.

(a) Pag. 305. pag. 303. pag. 191. pag.
305.

(b) CAILLE p. 71.

(c) *Guillemette*.

(d) Ann. 1506. CAILLE p. 77.] *Gaspard*
PHILIPPE mettoit à la fin de ses Livres
ces Vers :

Gaspardus hic reliquis Delphin insigne co-
ronam

Pergerit : hæc tantâ nobilitate virens,
Ærea constituit crebris dare signa libellis,
Quos relegant & ament pectora docta,
monet.

(e) CAILLE p. 88.] *Jean KER-*
BRIANT, & *Jean ADAM* imprimerent,
pour *Jean PETIT*, Englebert de MARNEF,
& *Pierre VIART* Libraires, Decretum au-
reum cum Canonibus poenitentialibus, &
Vitâ ejusdem GRATIANI, in octavo en
1517. rouge & noir. Ce Livre fut aussi im-
primé au nom seul de *Jean KERBRIANT*
en 1517.

(f) Anno 1519. CAILLE p. 90. Ha-
bitabat in plateâ *Mauberti*: ubi anno 1520.
VIRGILIUM impressit.

(g) Anno 1513. CAILLE p. 84.

(h) Ann. 1506. CAILLE p. 71. & 79.]
Jean BARBIER Libraire *Juré* imprima-
pour *Denis ROSSE* en 1505., & pour *Pier-*
rè BACQUELIER natif de Grenoble en

1506. Il étoit un des plus habiles Imprimeurs
de son temps & très-entendu en son Art. Il
avoit pour marque une Epée avec ces mots
tout par honneur. *Petrus BACQUELIER*
Gratianopolitanus aliquando subscribat
hoc Distichon :

Est *Gratianopolis* inter fecundior Urbes,
Quas *Delphinatus* continet orbe suo.

Vide Edition. MACR. de *Herb.* 1522.

(i) CAILLE p. 72. De *LAMBERTO*
vide Vol. I. *Annal. Typ.* p. 302.

(k) *MARTIN*. *Arithmetic. Practic.*
1513. Liber editus in honestissimâ Belvaco-
rum palestrâ impressus à *Chalcographorum*
expertissimo Thomâ KEES *Wesaliense* im-
pensis *Joannis PARVI* & *Joannis LAM-*
BERT. Idem KEES eodem anno excudit
PAUL. *Venet. Lib. de compos. mundi*;
qui venundatur à *Joanne LAMBERTO* Pa-
risiens. *Bibliopolâ* sub divo *CAUDIO* se-
den. juxta Collegium *CO*. Impress. à Tho-
mâ KEES *Chalcographo expertissimo* in pla-
teâ *Carmelitarum commoran.* in domo rubeâ
sic vocatâ. Gothicus tamen exilis & in-
cultus Librorum. character. tam magnifico
Typographi titulo vix respondet. CAILLE
p. 82.] „ *Thomas KEES* imprima *Sermo-*
„ *nes* *Guillelmi PEPINI* Ord. *Prædicat.* in
„ octavo en 1511. & pour *Denis ROCE*,
„ *Tractatus brevis de animâ & accidentibus*
„ *ejus* per *Petrum de ALLIACO*, in octa-
„ vo en 1513. Il mettoit ordinairement
„ au bas, ou à la fin de ses Livres, ces
„ deux Vers :

„ Hæc, ô Lector, habes, quæ KEES vena-

„ lia *Thomas*

„ *Italicæ* pressit è regione domus.

Sus-

(a) GUIDONIS MERCATORIS & (b) ANTONII AUSSURDI operâ aliquando usus est. (c) Librariorum Syndicus constitutus ea, quæ LUDOVICUS XII. illis concesserat, privilegia fieri rata 20. Octob. 1516. curavit. (d) Habitabat in Vico Sancti JACOBI sub signo *Lilii aurei*; alludens ad suum nomen Lemmate hôc *Petit à Petit*. (e) Signum etiam habuit *Leonem argenteum*, aut *binos Leones* Scutum Litteris I. P. vel Lilio cum iisdem litteris inscriptum sustinentes, adjecto subtus suo nomine IEHAN PETIT. (f) Quin etiam aliquando Signo proprio Insignia Regis, Urbis & Universitatis *Parisiensis* (quod diu apud Typographos usu venerat) ad-

Suspicio *Joannem LA CAILLE* allucinatam fuisse, cum (p. 84.) adduxerit *Thomam Rees*; quem puto ipsum eundem esse eum *Thomâ Rees* modò memorato: sed error à Gothico litterarum 𐌹 & 𐌺 caractere ferè simili manavit.

(a) FAUST: de *secund Victor*. Neap. 1502. De *Guidone MERCATORE* vide Vol. I. *Ann. Typ.* p. 189. Vidi *DIOGENEM LARTIUM* Latine, absque anni notâ, in 8. impressum pro *Joanne PARVO*, gerentem Insignia typographica *Joannis PARVI* in principio, *Guidonis MERCATORIS* in fine.

(b) JUSTIN. *Hist.* 1519. ex recognitione *Petri DANESII*, cujus Epistolam ad hunc Typographum adjiciam, ex qua AUSSURDI diligentiam intelliget Lector.

„ PETRUS DANESIUS
„ ANTONIO AUSSURDO *Typographo* S.

„ Facies tu quidem pro tuo officio,
„ prudentissimè mi *Antoni*, qui Libros,
„ nisi castigatissimos, è tuâ Officinâ exire
„ non pateris. Neque enim pluribus est
„ agendum. Id scilicet testimonio, vel
„ locupletissimo, esse potest quòd excus-
„ rus typis tui JUSTINI in TROGUM
„ POMPEIUM Epitomen sanè luculentam;
„ me rogasti magnâ etiam propositâ mer-
„ cede, ut operâ nostrâ quàm emenda-
„ tissimè reponeretur. Parvi ego quidem
„ libens, in re præsertim seriâ, & in quâ
„ meus honos, res omnium ageretur.
„ Quàm autem feliciter istuc sim assecu-
„ tus, viderint, qui hanc novam Editio-
„ nem cum cæteris contulerint. Unum

„ ausim, meoque id jure affirmare, doc-
„ tissimos JUSTINI labores tam integros,
„ & synceros nunc esse, quàm antea
„ manci, & mutili circumferebantur. At-
„ que id beneficio vetustissimi Exemplaris,
„ quod annos abhinc plùs minùs trecentos
„ in membranâ literis propè exilis apud
„ Gymnasium nostrum *Lexoviense*, perin-
„ de ac quædam APELLIS tabulâ; &
„ venerandæ vetustatis monumentum af-
„ servatur. Porro, quantum nobis è lec-
„ tionibus quotidianis otii datum est, id
„ omne reponendo JUSTINO impendi,
„ fore sperans, ut & juventuti utilitatis,
„ & nomini tuo laudis aliquid afferrem.
„ Nec verò id laboris propterea adii, quia
„ nescirem quosdam esse, qui multo id fe-
„ licius, quàm ego, præstare potuissent,
„ sed victus honestissimis tuis precibus ve-
„ recundiâ negandi, impudentiam fortasse
„ recognoscendi suscepi. Sed ut ut acci-
„ derit, bene habebit, si noster hic labor
„ studiosis, quibus paratus est, probabitur.
„ Tu verò, mi *Antoni*, perge rem litera-
„ riam suppediandis optimis Libris, iis-
„ demque castigatis juvare. Ego sanè,
„ quantum in me erit, tibi non deero.
„ Vale. *Lutetia*, Nonis *Quintilibus*.
„ M.D.XIX.

(c) CAILLE p. 72.

(d) Vide MANTUAN. *de calamitat.*
ann. 1499. & CICER. *Epistol. Fam.* ann.
1534. Et CLEOPHIL. *de cætu Poetar.*
1503. *Venundatur è regione Collegii Italici*
sub leunculis aureis & in Vico Sancti JACOBI
sub Leone argenteo.

(e) CICER. *Epistol. fam.* 1534.

(f) Ibid.

(a) Bo-

adjunxit. Hunc (a) HENRICI STEPHANI primi, (b) JOANNIS SCABELERVEL CABILLER aliàs WETTENSCHIRE, (c) MICHAELIS LE NOIR, (d) JOANNIS BIENAISE & JACOBI FERREBOUE (e) MICHAELIS VASCOSANI & PETRI GAUDOU, (f) JOANNIS ROIGNY, (g) ANDRÆE BOCARDI & (h) GALEOTIA PRATO, socium fuisse constat. JOANNES PARVUS cum JOANNE ROIGNY (ut postea probabitur) anno 1539. imprimebat. Ultra hoc tempus nihil ab illo excusum vidi. Illum de Sti. HIERONYMI Operibus imprimendis cogitasse ex ERASMI Epistolâ ad BADIUM antea allatâ comperimus. Illius (i) gentilem fuisse GULIELMUM PARVUM BUDÆUS arbitratur. JOANNI (k) PARVO frater fuit PETRUS, quibus suam operam (l) SIMON VOSTRE legitur collocasse.

OLIVERIUS SENANT (m) *Parisiis* habitavit in Vico divi JACOBI sub signo beatæ BARBARÆ: in cujus Libris (n) nonnullis legi hoc Lemma [*En ce Monde faut bien tirer, Qu'en Paradis veut monter*]. ROBERTUS (o) GOURMONT & JOANNES (p) MARCHAND ei operam typographicam præstabant.

HENRICUS STEPHANUS hujus familiæ, ex quâ tot Typographi celebres orti suam per bina sæcula patriam arte & doc-

(a) BOVILL. Oper. 1510.

(b) CAILLE p. 82.] „ Il fit imprimer „ par Joffe BADE, Exercit. Spiritual. 1510. At mox eundem Librum repetit ann. 1510. à Thielman. KERVER impressum. Hic itaque erratum suspicor.

(c) De quo antea Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 189. CAILLE p. 83.] „ Jean de „ la ROCHE imprima pour Jean PETIT „ & Michel LE NOIR en l'année 1513.

(d) CAILLE p. 86.] en l'année 1514.

(e) In Editione CICER. *Epistol. famil.* 1534.

(f) AUL. GELL. 1536. in quo operâ Jo. Lod. TILLETANI usus est.

(g) VIRGIL. 1531.

(h) PLIN. *Nat. Histor.* 1532. in quâ usi sunt prælo Antonii AUGERELLI; qui Simonis COLINÆI socius fuit ann. 1534. in EUSEB. *Præparat.*

(i) Lege BUD. *Epistol. ad ERASM.* ann. 1516. (ERASM. *Epist.* pag. 168.)

— Ad Joannis PARVI tabernam nobilis Bibliopola offendi Gulielmum PARVUM, illi, ut arbitror, gentilem: virum eundem magnum in primis, Theologumque eximium:

eorum sodalium decus, quos Dominicales appellant, cognomento Prædicatores, qui nunc est à sacro-sanctis confessionibus Regi.

(k) *Tractat. corpor.* CHRISTI anno 1513. Il s'en trouve aussi au nom de Pierre VIART. Vide CAILLE p. 67. at p. 83. pro Simone VOSTRE substituit Joannem BARBIER.

(l) De eo lege Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 301. Et CAILLE p. 67.] Simon VOSTRE imprima encore pour Pierre VIDOÛE Exposition sur la Règle de S. BENOIST, par le R. P. Thibaud ARTHAUD, Célestin de Paris, in folio en 1510. Ce Livre est rare & recherché des Curieux.

(m) PLUTARCH. *Quæd. Latin.* cum *Epistol. FABRI ad BUD.* 1505, & PRISCIAN. ann. 1517.

(n) LIVIA FAUSTI Poetæ, sinè anno; sed in fine, *Impress. per Robertum GOURMONT.*

(o) Vide notam præcedentem. Et de eo postea dicentur plura.

(p) CAILLE p. 78.] Non. MARCELL. ann. 1511.

(a) Et

doctrinâ ornaverunt, parens, (a) anno 1502. Typographiam cum (b) WOLFANGO HOPYLO *Alemano* (c) diu jam claro exercuit. Sæculo superiore *Germani* inventum illud nobile *Gallos Parisiis* docuerunt; proximo hōc ineunte, *Galli* cum (d) *Germanis* (e) *Belgisque* sōcietate aut affinitate primū conjuncti, deinde soli, ostenderunt, Arti inventæ perfectā quid præstaret, magistro discipulus quid interesset.

HENRICUS (f) è regione Scholæ Decretorum sibi sedem posuerat; juxta quam sita erat (g) cuniculorum Officina, ubi nonnulli illius (h) Libri venales prostabant.

Habuit socios aliquando (i) JOANNEM PARVUM, & DIONYSIUM ROCE (k) JOANNEM *Briensem*, ac (l) JOANNEM HONGOTUM, & forsan (m) REGINALDUM CALDERIUM; sumptibusque (n) fratrum ENGELBERTI & GODEFREDI DE MARNEF quædam edidit. (o) Insigne typographicum nullum sibi proprium delegit; sed (p) quod tunc erat apud *Parisienses* Typographos consuetum) suarum plerumque Editionum fronti Universitatis Arma cum aliis marginalibus ornamentis, suo nomine aut initialibus ejusdem litteris, apponere solebat. (q) Symbolicæ figuræ, quas DIONYSII *Areopagitæ* Operibus affixit, eandem omnino sunt, quas

(a) *Ethic.* ARISTOT. cum Comm.
(b) De quo Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 190.

(c) Anno 1489.
(d) HOPYLUS & STEPHANUS.
(e) BADIUS focer Roberti STEPHANI, VASCOSANI, & Joannis ROIGNY.

(f) *Lege Histor.* STEPHAN. p. 8. 9.
(g) Cuniculorum Insigne pertinebat ad SIM. COLINÆUM, inter quem & Henricum STEPHANUM, cujus postea viduam duxit, aliquam consuetudinem fuisse constatam est verisimillimum.

(h) *Ethic.* ARISTOT. cum Comment. 1502.

(i) *Tho.* BRICOT. in *Phys.* ARISTOT. 1506.

(k) Lib. trium Virorum & trium Virginum *Spiritualem.* 1513.

(l) *Pii Cosmograph.* 1509.
(m) TEXTOR. *Epithet.* 1518. ex Officinâ Henrici STEPHANI. Venal. in ædibus Reginaldi CALDERII.

(n) MANDAGOT. *Pratic. Election.* 1506. Hujus Libri fronti præfigitur typographicum Insigne *Marnefiorum* in Vico

divi JACOBI ad signum Pellicani habitantium (de quibus lege Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 191.) cum Correctoris (cujus ibi nomen filetur) Hexasticho, & Præfatione, in quâ hæc leguntur: — *Opusculum hoc insigne editum MANDAGOTUS, cum adhuc in Ecclesiâ Nemaufen. Archidiaconatus gereret officium, ad BERENGARIUM Beterensis Ecclesiæ Succentorem postea Episcopum direxit anno Salutis millesimo trecentesimo: quod quidem Opusculum sub opacis turpiter delitescere tenebris non passi viri honesti Engelbertus & Godefridus DE MARNEF, ut in lucem prodiret, suis imprimendum impensis curarunt. Libellum autem ipsum imprimis nostrâ pro virili castigare (præfatis Dominis fraterno fuso ligatis maxime id fieri orantibus) statuimus.*

(o) Interdum eorum, quorum sumptibus aut consortio Liber imprimebatur, signa affigebat; e. g. MARNEFIORUM in Libro modò citato, & Joannis PARVI in *Chronic.* SIGEBERT. *Gemblic.* 1513.

(p) Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 194.
(q) De his lege *Histor.* STEPH. p. 10

(a) *Ann.*

quas iisdem antea (a) JOANNES HIGMANUS & WOLPHANGUS HOPYLUS affixerant. (b) In HENRICI Officinâ frequenter versabantur, & Libros excudendos recognoscebant (c) PETRUS PORTA, BEATUS RHENANUS, JOANNES SOLIDUS *Cracoviensis*, & VOLGACIUS *Pratenfis*. HENRICUS typis utebatur (d) Gothicis compendiariis, & Romanis non sanè inegantibus, (e) Græcis rarissimè; quippe quorum usum non valde requirebant Libri, quales ex ejus prælo exhibant, Theologici, Philosophici maximè, Medici, Mathematicique Latine versi. Non possum hic illaudatas præterire admodum pulchras (f) *Itinerarii ANTONINI*, & THEODORITI *de Curatione Græcarum affectionum* Editiones; quarum

(a) Anno 1498.

(b) De his recognitoribus lege *Histor.* STEPH. p. 9. In Henrici STEPHANI Officinâ viri plurimi eruditi versabantur; hunc suum hospitem appellabant. Lege Epistolam VOLGACII *Pratenfis* ad Joannem SOLIDUM *Cracoviensem*, Oeconomico XENOPHONTIS, quod Opus ex Henr. STEPHANI prælo ann. 1508. publicavit, præfixam.

Antonius RUFUS in Epistolâ ad Gul. PARVUM Reg. Majestati ascitum Confesorem, *Chronico SIGEBERT. Gemblac.* 1513. præfixâ, scribit sic: *Superioribus diebus cultor tui nominis & litteris Achademia nostræ Parisiensis, utcumque potest, inserviens Jacobus FABER tuo nomine & Joannis PARVI insignis Bibliopola ejusdem studii, colendisime pater, tradidit mihi Historiam SIGEBERTI Gemblacensis Monachi.*

Quare, celeberrime pater, arbitraturs nostram operam haud tibi displicituram; aggressus sum domestica Officina Henrici STEPHANI, apud quem diversor, committere opus &c.

(c) Vir Clariss. ZELTNERUS (in *Corrector. Typogr. Centur.* p. 443.) putavit nomen Philippi nonnisi litterâ primâ P. scriptum à me in Petrum transmutatum esse potuisse. Adeat vir Doctissimus Editionem *Politie. ARISTOTEL.* ex Officin. Henr.

STEPHAN. 1506. ibi leget hæc: *Recognitoribus in Officinâ quam accuratissimè Petto* (cujus nomen non ibi primâ tantum, sed omnibus suis litteris expressum comparet) PORTA & Beato RHENANO.

(d) His, inter alia multa, MANDAGOTI *Practica* imprimitur. Sed hujusmodi characteres Theologicis, Juridicis & Philosophicis Libris jam diu assignatos notavi in Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 40.

(e) Aliquot lineæ Græcæ excusæ reperiuntur in Editionibus *Moral. ARISTOTEL.* 1505. pag. 51. 83. Et *Politie.* 1506. pag. 8, 71, 128. Et *Psalter. Quinc.* 1509. pag. 18, 30, 45, 47, 151. & sæpius passim in hoc Psalterio; At verò vocabula ubique * accentuum & spirituum notis destituuntur, & mendosissimè plerumque imprimuntur. In THEODORITI autem Editione ann. 1519. non plura tantum sed & emendatiora & accentibus spiritibusque notata legimus in singulis ferè paginis; vide p. 17, 18, 45, 54, 56, 87, 89, 112. &c. Nam in hoc Opere multa ex antiquis Scriptoribus Græcis afferuntur testimonia.

(f) Hanc Editionem *Ger. Jo. Vossius* (in lib. *de Scient. Mathemat.* Edit. ann. 1660. p. 417.) vocat *Editionum priorum omnium optimam*. Prodiit ann. 1512.

(a) Ann.

* CHEVILLER. p. 246.] „ Nous pouvons dire, qu'en l'année 1505. en laquelle JOSSE BADE „ imprima in fol. les Notes de Laurent VALLÉ sur le Nouveau Testament, il y avoit à Paris peu de „ Caractères Grecs, puisque ce Docteur Imprimeur demande excuse dans cette Edition, si quelques accens ne se trouvent point placez. comme ils devoient être, par la raison qu'il n'avoit pas tous les „ Caractères, qui lui étoient nécessaires: *Calographorum Erratis præsertim in accentibus Græcicis ob „ penuriam Characterum humiliter ignosces.*

rum illa ex LONGOLII Exemplari (a) GODEFRIDO TORINO recognitore elaborata (b) rubricis ubique distinguitur; hæc multa ex Græcis Scriptoribus Græcè exarata Latino textui intermiscet: illa Errorum (c) recognitionem satis prolixam sed accuratam calci adjicit, in Libello & brevi & exiguâ formâ impresso, hæc in Libro & multò longiore & in folio excuso tria tantum errata subnotat.

HEN-

(a) Huic (quam recognovit) Editioni Godefredus TORINUS duas Præfationes præfixit; in quibus aperit, quam rationem in hoc Libro ornando & rubricis distinguendo secutus sit. De hoc TORINO, inter Typographos famam haud minimam merito, postea dicitur.

(b) Alios quoque Libros rubricis ornavit Henricus STEPHANUS; *Chronica SIGBERTI & EUSEBII, Psalterium quincuplex*, initialem MANDAGOT. *Practica* paginam.

(c) Recognitio illa sex hujus Libelli pagellas continet. TORINUS *Lectori felicitatem*. *Hasce plusculas recognitiones, Lector optime, oro, non admirare, sic eas ab Exemplari vetere diversas collegi; ut tibi non pigra manu Librum emendare possis. Errores Chalcographis imponerem; sed Ars ipsa prelaria suapte more hoc in se habet, ut ne Libellus quidem sine aliquâ mendâ prorsus imprimi possit. Vale.* Et ut Lector poetæos, quam calluit TORINUS, specimen habeat, en ejus Epigramma:

Ad studiosum Epigramma per TORINUM.

Oppida si centum, centum si sedulus Urbes
Certo cum spatio, Lector, adire paras;
Centenâ portus si cum statione marinos
Excupis, & rectâ doctior ire viâ;
Hunc tibi cum primis habilem, studiose,
Libellum

In dextrâ gratus semper habeto manum.

Idem TORINUS *Cosmographia PII* Papæ apud Henr. STEPH. 1509. excusæ curam gessit, eamque dedicavit Germano GANNATO *Cashurcensium* Episcopo designato, cui in Epistola indicat Librum hunc jam tersiorem & emendatiorem quàm antea

legebatur, ex Chalcotypeâ Officinâ exire. Lectorem ibidem docet, quam Orthographiæ rationem adhibuit.

„ Godefredus TORINUS Bituricus
„ ad Lectorem.

„ Quod eruerè consendère misère & hujusmodi multa per tale è in penultimâ
„ scripta leges, factum est, ut Indicativi
„ præterita, quæ regulariter penultimam
„ habent longam, à præsentî & præterito
„ imperfecto Modi infinitivi, quæ in ter-
„ tiâ Conjugatione semper corripunt, pe-
„ nultimam suam quantitatem & quam in-
„ ter legendum proferre debes tibi osten-
„ dant. Illam *Psalterii Quincuplicis* nuper
„ in lucem dati perelegantem & absolu-
„ tam scripturam libenter sum imitatus &
„ infecutus. Invenies etiam ipsum è in
„ aliquibus dictionibus similiter in genitivis
„ & dativis singularibus, nominativis &
„ vocativis pluralibus primæ Declinationis
„ nonnunquam more quorundam pro e
„ Diphthongo poni; sed rarius. Insuper
„ hæc consultò scripsi; *mistum* per *s*, &
„ non per *x*. nam *misceo* facit *miscui* in
„ præterito; unde & *mistum* analogicè:
„ *Intellego, toties, quoties, litus, opidum,*
„ *litera, tralatium* & id genus alia secun-
„ dùm *ἑρμηνεύματα* id est rectam scriptu-
„ ram observanda. *Turcam* etiam in pri-
„ mâ Declinatione, quod multi in secun-
„ dâ proferunt, scripsi. *Michael Tarcha-*
„ *nioia* MARULUS *Constantinopolitanus* ad
„ CAROLUM Regem *Francia* plausibili-
„ liter author est mihi. Ejus sunt hæc
„ verba:

„ Inviète magni Rex CAROLI genus
„ Quem tot virorum tot superùm piæ
„ Sortes jacentis Vindicémque

„ Justi-

Tom. II.

M

HENRICUM STEPHANUM usque ad (a) ann. 1520. 24. Jul. vixisse & arti diligenter incubuisse constat; (b) eique ante diem Aprilis ann. 1521. ultimum defuncto successisse SIMONEM COLINEUM, (c) qui cum HENRICI viventis laboribus non impiger adfuisset, defuncti viduam duxit, Officinamque feriarum non passus, rei typographicae curam cum ROBERTO FRANCISCO que STEPHANO (nam CAROLUS ipsorum frater Medicinæ inprimis operam dabat) HENRICI filiis magnâ cum laude administravit.

Parisiis

„ Justiciæ fideique poscunt
 „ Quem mesta tellus Ausonis hinc vocat.
 „ Illinc solitis Grecia crinibus
 „ Et quicquid immanis profanat
 „ Turca Asiæ Siriaque pinguis &c.

„ Quodd etiam *pluris, partis, omnis,*
 „ *montis* accusativos in *eis* protuli gram-
 „ maticè quidem & Latine, Authore
 „ PRISCIANO Lib. 7. cap. *de accusativis*
 „ *plural. tertia Declin.*, facere visus sum.
 „ Ea est pulchra ad accusativum à nomi-
 „ nativo discriminandum differentia, &
 „ quâ mille sunt usi Authores; de quibus
 „ multis SALUSTIUM, VERGILIUM &
 „ PLAUTUM hic testes habere sat erit.
 „ SALUSTIUS, qui quidem primo etiam
 „ verbo est usus sic ait in *Casilinario bello*:
 „ *Omnes homines qui sese* &c. VERG. in
 „ primo ENEIDOS: *Hic fessas non vincu-*
 „ *la naveis Ulla tenent.* PLAUT. in *AV-*
 „ *LULARIA. Quid est? quid ridetis novi*
 „ *omnes? scio fures hic esse complureis.*
 „ Hoclubens annotare volui, ut (bone Lec-
 „ tor) non tantum dicendi puritatem in-
 „ tellegas, sed & tanquam digitos inter
 „ & legendum & dicendum pura verba
 „ festiviter in promptu habeas, & dicas.
 „ Vale.

TORINUM liquet studuisse apud Collegium *Plesseiacum*, unde ejus Epistola ad GANNAIUM ann. 1509. data est. Epistola ejusdem ad *Philibertum BABOUM ANTONINI Itinerario* præposita, è regione Collegii *Cocqueretici* ann. 1512. dabatur. In illâ *Itinerarii* Editione legitur hoc *Gerardi*

VERSELLANI *Burgundi* Carmen hendecasyllabum in malos Impressores, & laudem TORINI, qui *Pii Cosmographiam* & ANTONINI *Itinerarium* restituerat.

Ergo hinc ergo procul manus profanæ
 Vulgi Chalcographon inauspicati
 Impuræque operæ procul facessant.
 Ne interdicto aditu improbæque fronte
 Res spurcetur & inquinetur alma.
 Ne quis nesciat: hoc sacrum est volumen.
 Heu Chalcographi mali & miselli
 Nullas ne scholicas quidem aut aniles.
 Nagellas dare formulis periti,
 Quid sanctas male taminatis artes?
 Incestaque manu novem Sororum
 Funestatis opes laboriosas?
 Quid non promitis istâ ab Officinâ
 Illuc projicies, fodique dignum,
 Quo ventris retrimenta deferuntur?
 Ergo hinc ergo procul profani abite,
 Vos ô Chalcographi mali & miselli.
 Sit dictum satis: hoc sacrum est volumen.
 Quod noster *Godofredus*, ille noster,
 Ille, inquam, *Bisurix Pii* misertus,
 Letheâ carie eruit sepultum
 Ductu *Longuolii* sui atque ope usus.

(a) ARISTOTELIS *Logicam* tunc Latine excudit.

(b) *Elucidatorium Ecclesiasticum* emissum est per *Sim. COLINEUM Henrici STEPHANI in Officinâ successorum* anno 1520. April. ultim.

(c) *Lege Histor. Paris. Typograph. pag. 4. & Histor. STEPHAN. p. 14. 160. 164.*

(2) FAU-

Parisiis Librariam exercuerunt

- Anno 1501. (a) RADULPHUS LALISEAU; JOANNES (b) PRATENSIS:
 1502. (c) ROGERUS AUGRAIN, & FRANCISCUS BIGNER:
 1503. (d) FRANCISCUS REGNAULT:
 1505. (e) GULIELMUS ANABAT; (f) EUSTACHIUS DE BRY:
 1506. (g) JOANNES GRANJON:
 1507. (h) GULIELMUS EUSTACHE Librarius Regius:
 1508. (i) ANTONIUS BONNEMERE:
 1511. (k) GEORGIUS BIERMANT:
 1512. (l) JOANNES PHILIPPI, (m) LUDOVICI HORNKEN & (n) GODOFRIDI HITTOR-

(a) FAUSTI Epithalam. de *Claud.* & *Franc. VALES.* & ejusd. *Bucolic.* *Venales* reperiuntur in vico clausi brunelli in domo RADULPHI LALISEAU. Et in fine, JOHANNES ANTONIUS Venetus Libelli Impressor Lectori S. Habes, studiose Lector, FAUSTI Poëta regii *Bucolica*, qua aded ex-culto venustoque carmine composita sunt, ut neque VIRGILII neque CALPHURNII *Eclogis* meâ quidem sententiâ cedant. Sum brevi & alia ejus Opera Latinis castigatisque characteribus impressurus; ne tam divini Poëta monumentis careas. JOANNEM ANTONIUM Venetum pulcherrima hac Poëmata impressoria arte suâ divulgantem etiam atque etiam ames. Vale.

Ex Gymnasio Parisiensi quinto Nonas Martias.

Impensis RODULPHI LALISEAU de vico Sancti HYLARII.

(b) POMPON. LAT. *Compend. Histor. Rom.* Libri hujus recognitioni adfuit (ut puto) Faustus ANDRELINUS Poëta Regius. Idem enim, quod ejus *Bucolicis*, huic etiam *Compendio* præfigitur distichon:

Laurea sorta gerens, Masisque excultus a-
mœnis

Gymnasium FAUSTUS Parisiense polit.

(c) CAILLE, p. 77.

(d) Joannis SEURRE operâ usus est. CAILLE p. 77. de FRANCISCO REGAULT

dicetur postea.

(e) Id. p. 78.] Guillaume ANABAT imprima pour Guillaume HARDOUIN Libraire juré en 1515. (*reposni* 1505. *ductus* ordine annorum in *Historiâ* Joannis LA CAILLE) & pour Jean GRANJON en 1510.

(f) CAILLE p. 78.

(g) CAILLE p. 79.] Il avoit pour marque un Marais dans lequel croissent de grands joncs pour faire allusion à son nom.

(h) Id. p. 81.] Il fit imprimer par André BOCARD.

(i) Pro *Diomysio* ROCE. CAILLE p. 81.] Il avoit pour marque un Palmier avec ces mots, *Nosce te ipsum.*

(k) Pro Joanne GRANJON. CAILLE p. 82.

(l) De hoc lege prius Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 303.

(m) Habibat in vico divi JACOBI sub interfignio trium Coronarum, quæ erant Colonia Agrippinensis arma; cum hoc lem-mate, O Felix Colonia. Ludovicus HORN-REM cum Berthold. REMBOLT anno 1512. ALBERT. de re adificat. impressit.

(n) Vidi *Elegant. Vocabulor.* ex VALL. &c. *Alphabet.* ann. 1525. & MACROB. 1526. ab Enchario CERVICORNO excuf. Colo-nia, impensis & ære Godefridi HYDOR-PII, quem igitur oportet Parisiis Coloniam migrasse.

(a) Im-

TORPII impensis ; (a) JOANNES *Argentoratensis* :

Anno 1513. (b) NICOLAUS ROUSSET ; (c) JOANNES FRELLON ; (d) CLAUDIUS CHEVAL-
LON, (e) FRANCISCUS BRICKMAN
Coloniensis ; (f) CONSTANS FRADIN :

1514. (g) JOANNES DE LA GARDE ; (h) CARO-
LUS DUDE & NICOLAUS WAULTIER :

1515. (i) JOANNES LALISEAU ; (k) TOUSSANUS
DENYS :

1516. (l) JOANNES DE LA PORTE ; (m) JOANNES
SEVERIN :

1517. (n) PETRUS LE ROY ; (o) JACOBUS MARES-
CHAL ; (p) PASCASIUS LAMBERT &
BERNARDUS AUBRY :

1518. (q) ALANUS LOTRIAN ; (r) JOANNES REAL ;
(a) RE-

(a) Impensis JOANNIS BRIENSIS &
JOANNIS HONGOTI. CAILLE p. 83.

(b) Id. ibid.

(c) Id. p. 84.] „ JEAN FRELLON fit
„ imprimer *Historia Ecclesiastica PETRI*
„ COMESTORIS, in *quarto* en 1513.
„ *BASTOLIS in Sententias*, in *folio* en
„ 1516. & quelque temps après il alla s'é-
„ tablir à *Lyon*, où il imprima quantité
„ d'Ouvrages considérables.

(d) Id. p. 84.] „ Claude CHEVAL-
„ LON imprima S. THOMÆ *in quodlibet*
„ &c. in *octavo* en 1513. Quelques an-
„ nées après ayant épousé Charlotte GUIL-
„ LARD, veuve de Barthélemy RAMBOLT,
„ il imprima en la maison dudit RAM-
„ BOLT, *Corpus Juris Canonici*, &c. in
„ *folio* trois Volumes rouge & noir, en
„ 1520. &c. PETRI LONGOBARDI
„ *Liber Sententiarum*, &c. in *fol.* en 1537.
„ &c autres. CHEVALLON étoit un des
„ plus habiles Imprimeurs de son temps,
„ comme on le peut voir par la grande
„ quantité de Livres qu'il a imprimé en
„ leur perfection, tous lesquels Livres ci-
„ dessus sont les premières Editions. Il a-
„ voit pour marque un Soleil, qui étoit
„ celle d'Ulric GERING premier Impri-
„ meur, laquelle passa à Barthélemy RAM-
„ BOLT son associé, & depuis à CHE-
„ VALLON, qui la mettoit au dessus de

„ ses armes soutenues par deux Chevaux
„ debout, faisant allusion à son nom de
„ *Cheval-long*. „ Obiit anno 1538. quo
ex Officinâ ejus viduæ *Vocabularius Juris*
prodiit. Et puto Nicolaum BUFFET ex-
cudisse anno 1538. quo *Bellum grammati-
cale cum Cl. CHEVALLONI* insignibus ty-
pographicis prodiit.

(e) Usus est operâ Wolfgangi HOPYL.
CAILLE p. 84.] Quelques années après
avoir exercé la Librairie à *Paris*, il s'en
retourna à *Cologne*, où il imprima plusieurs
Ouvrages considérables. Il avoit pour mar-
que les armes de *Cologne* avec ces mots,
Ima permutat brevis hora summis.

(f) (g) Id. p. 85.

(h) (i) (k) Id. p. 86. Joannes LAL-
SEAU fuit fortè frater aut filius Radulphi,
qui anno 1501. Artem exercebat.

(l) (m) (n) (o) (p) Id. p. 88. Jaco-
bus MARESCHAL impressit etiam *Lugduni*
VIRGIL. cum Comment. ann. 1528. erat
forfan aut frater aut filius Petri MARE-
SCHAL de quo Vol. I. *Annal. Typ.* p. 191.

(q) Id. p. 80.

(r) Pro *Gulielmo* LE BRET. *Gul. LE*
BRET habitabat in clauso brunello sub in-
terfigni cornu cervini. Vide ann. 1543.
CAILLE p. 89.] LE BRET avoit pour mar-
que un Arbre, dont les fruits étoient verts
& tendres, avec ces mots, *Spes mea Deus*.

(a) Id.

(a) REGINALDUS CHAUDIERE:
1519. (b) ÆGIDIUS COUTEAU; (c) DESIDERIUS
MAHEU sumptu GODEFRIDI HITTOR-
PII.

Anno 1518. vitâ (d) decessit (e) BERTHOLDUS REM-
BOLTUS, (f) qui pridem per (g) multos annos cum UDALRI-
CO GERING rem Typicam tractaverat. (h) Triennio ante UDAL-
RICI (i) mortem REMBOLTUS, (k) postquam secum CARO-
LAM GUILLARD matrimonio junxisset, in Vico *Jacobæo* domum
pacto cum *Sorbonæ* patribus annuo in suam & uxoris vitam pretio
conduxit.

FRAN-

(a) Id. p. 89.] „ Il avoit pour marque
„ le Temps avec ces paroles, *Virtus sola a-*
„ *cium ratundis istam* : Idem Insigne à
„ *Reginaldo CALDERIO* mutuatus est, &
„ *Libris* cepit affigere anno 1528. *Simon CO-*
„ *LINÆUS*. Lege *Hist. Paris. Typogr.* pag.
„ 6. *Reginaldus CALDERIUS* anno 1518.
„ quo in ejus ædibus venale erat *Specimen*
„ *TEXTOR. Epithes.* ex Officinâ *Henrici*
„ *STEPHANI* emissum; habitabat ad Insigne
„ *Hominis Sylvestris* in Vico *Jacobæo*, & an-
„ no 1524. quo hunc eundem Librum typis
„ *VIDOE* edidit.

(b) De hoc lege Vol. I. *Annal. Typog.*
pag. 302.

(c) Vide *Catalog.* ann. 1519. Idem an-
no 1530. *Nicolai COUTEAU* operâ usus
est. Lege *CAILLE* p. 101.

(d) *CHEVILL.* p. 97.

(e) Hunc *Joannes LA CAILLE* p. 82.
84. vocat *Barthelemy* & p. 75. *Berthault*,
quasi non unum fuisse putaverit : is error
foran ex voce *Berthol.* abbreviatâ & pro
Bartholomæo acceptâ ortus est.

(f) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 223.

(g) *Frère* viginti.

(h) *Ann.* 1507.

(i) *Ann.* 1510. Vol. I. *Annal. Typogr.*
p. 227.

(k) *CHEVILLER.* p. 97.] „ Trois ans
„ après la mort de GERING, son Asso-
„ cié REMBOLT, qui s'étoit marié avec
„ *Charlotte GUILLARD*, loua des Doc-
„ teurs de la Société de *Sorbonne* une Mai-
„ son dans la rue *S. Jacques* vis-à-vis la
„ petite rue *Fremental*, où pendoient pour
„ Enseigne le Coq & la Pie. Le Bail lui
„ en fut fait l'année 1507. pour sa vie &
„ celle de sa femme, à la charge de payer
„ tous les ans douze livres, & d'y faire un
„ bâtiment de six cens livres, ce qui fut
„ exécuté. Il porta avec lui l'Enseigne
„ du Soleil d'Or, qu'il avoit eue commu-
„ ne dans la rue de *Sorbonne* avec *Ulric*
„ GERING & commença l'année 1509.
„ à imprimer en son nom * seul, sous cet-
„ te Enseigne, le *S. BRUNO* sur les Epi-
„ tres de *S. PAUL*, & le *LUDOLPHE* de
„ *Saxe, De Vitâ CHRISTI*, & y fit plu-
„ sieurs autres Impressions jusqu'en l'année
„ 1518. en laquelle il mourut.

(2) *CAIL-*

* Id (ut puto) non ita accipiendum est, quasi neminem post *Udalrici* obitum in societatem assump-
serit. Teste enim *Joanne LA CAILLE* (p. 82. 83.) socios habuit ann. 1510. *Joannem VATERLOES*,
& ann. 1512. *Ludovicum HORNKEN*; & cum illo *Richardi HAMPOLE Lellions B. JOB.* in 4. cum
hoc *ALBERTUM* de re adificat. in 4. impreffit. *CHEVILLERIUS* (p. 101. 102.) in *Catalogo* Li-
brorum à REMBOLTO post *Udalrici* mortem impressorum nullam *Richardi HAMPOLE* mentionem
facit, *Albertum* quidem recenset, sed sive *Ludovicus HORNKEN* nomine. *CHEVILLERIUS*
(p. 101. ex pag. 52. *Catal. Tellerian.*) & *Joannes LA CAILLE* (p. 77.) *Michaelis LOCHMAYER Pa-*
rochiale 1509. in 4. memorant : sed ille tribuit Editionem REMBOLTO, hic *Nicolaus DE LA BARRE*;
qui in hac procurandâ loci esse potuerunt. Hujus *Nicolai* operâ usus est anno 1509. *Petrus LE DRU*.
CAILLE p. 77.] „ *Nicolaus DE LA BARRE* avoit pour marque un Cœur percé d'une flèche, deux têtes
„ de mort aux deux côtez, & deux os de mort, avec ces mots : *Mors omnibus aqua.*

M 3

FRANCISCUS REGNAULT (a) Typographus & Librarius juratus duxit uxorem MAGDALENAM (b) BOUCHETT & coepit Artem exercere anno 1506. (c) Communicavit impensas cum JOANNE GRANJON, ÆGIDIO GOURMONT & PONCIO PROBO [PONCET vel PONSET LE PREUX] in quorundam Librorum Editionibus; THOMÆ aliquando *Wesaliensis*, aliquando NICO-

(a) CAILLE p. 79.] „ Il imprima „ pour Durand GERLIER [de quo Vol. „ I. *Annal. Typogr.* p. 189.], *Concordata* „ *inter Sanctiss. Papam LEONEM Decimum*, „ & FRANCISCUM Primum Gall. Regem, „ in octavo. Item *Defensorium Con-* „ *cordatorum per HELIAM Turon. Ar-* „ *chiepisc.* in octavo. Ce Livre est extrê- „ mement rare & curieux. Il mettoit or- „ dinairement au bas de ses Livres, *Pa-* „ *ris*, ex *Officinâ honesti viri Francisci* „ REGNAULT, & avoit pour Devise au- „ tour de sa marque, qui étoit un Elephant, „ *En Dieu est mon esperance*. Il s'est distin- „ gué par la grande quantité de Livres „ qu'il a fait imprimer. Il avoit deux „ freres, dont le premier fut nommé Jac- „ ques, qui épousa Marguerite du PRE; „ le second, nommé Robert, qui épousa „ Marguerite MORIN, tous Libraires.

(b) Jacobi BOUCHET mentio fit anno 1522. CAILLE p. 93.

(c) ALD. MANUT. *Gramm. Lat.* imp-
ressi. *Parthensis per fidelissimum Impressorem*
THOMAM Wesaliæ (eundem, qui antea
THOMAS KEES Wesaliensis) commorantem è
regione Collegii Italicorum, impensis verò ho-
nestissimorum virorum Joannis GRANJON &
Francisci REGNAULT. Et in fronte, *Ve-*
num exponuntur in adibus Francisci REG-
NAULT moram gerentis in Vico divi JA-
COBI sub Mathurinis in interfignio Sancti
CLAUDII. Nullam anni notam repe-
rio, nisi quæ in fine Epistolæ *Aldine* le-
gitur M. D. VII. Et forsan non diu abest
ab illo tempore hæc Editio, in quâ pluri-
ma illa, quæ Græcè impressa sunt, nullis
accentibus aut spiritibus notantur.

PLINII Epistol. *impressa* Parisius è regio-
ne Collegii Italicorum in interfignio Speculi; ex-
pensis honestorum virorum Francisci REG-
NAULT & Ægidii GOURMONT. M. D. X.
Et in fronte, *Venundantur Parisius in Vico*
divi JACOBI in interfignio Sancti CLAU-
DII. Has etiam impressas puto à THO-

mâ *Wesaliense*, ejusque Interfignium fuisse
Speculum, uti constat ex Epistol. *Illustr.*
Vivor. quas pro FRANCISCO REGNAULT
absque anni notâ excudit. Anni etiam in-
dicio carent Editio BEROALDI *Oration.* &
Opusculor. quam dedit FRANCISCUS REG-
NAULT, & suo Elephantæ signo præno-
tavit: & EUSEBII *Historia Ecclesiastica*
(quæ *venundabatur* Parisiis à Francisco
REGNAULT in Vico Sancti JACOBI sub
signo Divi CLAUDII) Elephantæ etiam
turrigero prænotata.

SIL. ITALIC. cum Comment. *Par-*
rhensis ex adibus Nicolai DE PRATIS 1512.
impensis honestissimorum virorum Poncii
PROBI & Francisci REGNAULT Bibliopo-
larum. Et in fronte, *Veneunt ab honestissimo*
Bibliopolâ Poncio PROBO viâ divi JACO-
BI è regione Mathurinorum ad Lupi quadru-
pedis interfignium. CICER. *Offic. Amic.*
Senect. Paradox. cum Comm. in cujus Edi-
tionis fronte (nam Liber, quem aspexi,
fine erat mancus) *Venundatur apud Poncet-*
tum LE PREUX fidelem Bibliopolam in Vico
divi JACOBI ad Interfignium poti flagnei.
Harum quatuor Editionum frontispicia ru-
bricis decorantur. Notandum est etiam
duplex Poncetii PROBI Interfignium. Præ-
terea Insigne, quod binis prioribus præfigi-
tur, typographicum est Scutum litteris
F. R. inscriptum, quod hinc opilio, illinc
caprarius, cum suis unâ gregibus, sustinent;
subscripto nomine FRANÇOIS REGNAULT,
ambiente epigraphâ, *En Dieu est mon espe-*
rance. Allusio forsan facta est inter vocem
propriam REGNAULT & Hebræam רעה,
quæ *pastorem* significat.

In binis posterioribus, Scutum litteris
P. P. inscriptum Arbori appensum, duo-
bus utrinque quadrupedibus alatis Serpenti-
bus id sustentantibus, subscriptoque nomi-
mine PONSET LE PREUX.

CAILLE p. 82.] „ Poncet LE PREUX,
„ qui s'est fait distinguer par la grande
„ quantité de Livres qu'il a fait imprimer,
„ épou-

NICOLAI DE PRATIS prælo usus.

(a) Ante annum 1500. de *Græcæ* Typographiæ originibus, incrementis & præcipuis cultoribus differui. Hic quo pacto quorūque adjumentis deinceps, & ubi ignorabatur, instituta; & ubi jam innotuerat, propagata fuerit, disquirendum restat.

Lutetiae, in *Latinis* litteris Typographi multum profecerant, nec ullibi ferè in majorem excreverant numerum. *Græcæ* autem, dum in plurimis *Italiæ* locis, æquatâ cum sumptibus diligentia, incredibili successu jam diu colebantur, in illâ adhuc *Galliæ* Metropoli jacebant paucissimis Typographis satis intellectæ, & ab iis, quos harum aliquod specimen dare oportebat ob loca ex Scriptoribus *Græcis* proferenda, tam malè effectæ, tam mendosè dispositæ, ut vestigia magis litterarum quàm litteræ, & conjectore prius quàm lectore egerent; plerumque destitutæ suis prosodiis, accentibus scilicet & spiritibus; qui utcunque à nonnullis explosi, non tantum ex usu esse, sed cultus etiam non parum vocibus addere mihi videntur.

BADIUM habemus anno (b) 1505. orantem, ut *Chalcographorum* erratis præsertim in accentibus Græcanicis ob penuriam Characterum humaniter ignoscatur. FRANCISCUS TISSARDUS anno (c) 1507. quo Librum *Græcè* edere parabat, difficulter voto potiri valuit; cum incussorum sibi hoc munus, hanc provinciam assumere vellet nemo, nullus non id laboris subterfugeret; Characteres præterea Græci hætenus deessent; ad eorum quoque aliquot scalpendos, & postmodum liquefaciendos, & denique ad eos impressioni aptandos tradendosque magnis (ut aiebant) sumptibus opus esset; ad hæc ea non intelligere, ne legere quidem ejusque insolentes faterentur. Idem (d) TISSARDUS affirmabat apud *Italos* id in dedecus *Parisenf* Academiæ verti, quod ei *Græcæ* deessent litteræ.

(e) FRANCISCUS TISSARDUS *Ambacæus* (cui quantum debeat suscitatum *Græcæ* Linguae studium, mox exponam) litteris humanioribus ac Philosophiâ *Parisiis* primum imbutus, deinde *Aureliâ*,
quant

„épousa Annette DUPUY, & commença
„à faire imprimer par Jean BARBIER,
„DIONYSII Cisterciensis in *Sentent. etc.*
„in folio en 1511. MARCI FABII
„QUINTILIANI *Oratoriarum Institutio-*
„num lib. XII. in folio imprimé pour le
„dit par Pierre VIDOÛE en 1527. Il a
„voit pour marque un Loup qui empor-
„te une Brebis, avec ce vers en Latin:

„Quicquid agas, sapienter agas, & respice
„finem.

Habetur Epistola Jod. BADII *Ascensii*

data Ponceto LE PREUX Bibliopola optimo,
litterarum amantissimo & inter amicos honesto loco habendo; præfixa Editioni CICER. Offic. 8cc. cum not. 1509. honesti Antonii BONNEMERE quàm maximâ industriâ, sumptu liberalissimi Ponceti LE PREUX.

(a) Vol. I. *Annal. Typog.* p. 46. 83. 146. 182. 183. 228. 229. 8cc.

(b) Quo Laur. VALL. not. in Nov. Test. impressit. Lege CHEVILL. p. 246.

247.

(c) CHEVILL. p. 250. 251.

(d) CHEVILL. p. 247. 248.

(e) CHEVILL. 247. 248. 249. 250.

(a) Ad:

quam Juri discendo operam daturus petierat, discedere ob indomitam ibidem Scholarium licentiam coactus, in *Italiam* demum se recepit; trienniūque in studiis perficiendis posuit. Magnos fecit profectus in Linguis perdiscendis, sub GUARINO *Veronensi Ferraria*, PHILIPPO BERALDO *Bonomia*, CALPHURNIO *Padue*; in *Hebræâ* præsertim audivit *Judeum Ferrariensis* Synagogæ Sacerdotem, in *Græcâ* DEMETRIUM *Spartiatam*; tandem in *Academiâ Bononiensi* Juris utriusque, quod sub JOANNE CAMPEIO Civile, Canonicum sub ANTONIO *Burgenfi*, celebribus ibi Professoribus, didicerat, Doctor creatus est. His litterariis opibus locupletatus remeavit *Lutetiam*; ubi nactus est patronos Principem FRANCISCUM VALESIUM & JOANNEM DE AURELIÂ Archiepiscopum *Tolosanum*, amicos JOANNEM CALLUELLUM & FRANCISCUM MOLLINUM, Principis Consiliarium illum, hunc Præceptorem, & JOANNEM MORELETUM LUDOVICI XII. Secretarium.

Sub horum auspiciis & nominibus anno 1507. quatuor Libros *Græcè* publicavit; primum (βιβλον γνωμαγυρικὴν) pridie Idus *Augusti* edidit Principi VALESIO & Archiepiscopo *Tolosano* (a) dedicatum, cum paraclesi ad *Græcarum* litterarum studium; (b) secundum (βατραχομυνομαχίαν) 18. *Septemb.* Archiepiscopo *Tolosano*; tertium (Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας) 28. *Octob.* JOANNI MORELETO; (c) quartum (χευσολογῶ ἐρωτήματα) 25. *Nov.* Archiepiscopo *Tolosano*. Hi Libri *Græcè* (d) primi *Parisiis* impressi sunt. Hactenus magna fuerat penuria & grande pretium *Græcorum* Librorum, quos è *Venetia* studiosi coemere solebant.

TIS-

(a) Ad finem *Octastichon Græcè Latinamque* ejusdem versionem addidit; cujus quatuor versus sunt hi,

Tu tamen ante alios salve, ó meus inclyte
Princeps,
Angolisme, chori signifer Aonii &c.
Sisq̃ue Tolosanus fautor, qui numina servas
Musarum, & votis ambo favete meis.

(b) Huic inter Petrum TISSARDUM & Franciscum fratres Dialogus Hexastichos adscribitur.

P. En tibi summus honos, sublimis gloria,
laudes
Immensa, & patrium te petit omne
decus,
Te duce, si Gallis palàm opuscula Græca

legantur,

Perdita ne patria littera sit Danæ.

F. Frater es, & fratris non parva suasio;
sed quid?

Méque Tolosanus suscitât & patria.

(c) Cum hoc Epigrammate Caroli
ROUSSEAU:

Primus Parrhisiâ Graiæ nova gloria Lingua
AMBACUS Argivum concinit urbe melos:
Quo duce morales Sophiæ amplexabere leges.
Hoc igitur stabili pectore fige memor.

(d) Quod liquet ex verbis his Epistolæ ad MORELETUM: — Tum quòd Parrhisiis primis Græcis Galliarum Characteribus impressum est. &c.

CHEVILL. p. 247.] „ On commença
„ à

TISSARDUS nequa sua in rem litterariam opera cessaret, introducto apud populares *Græcarum* Impressionum usu, *Hebræas* etiam litteras typis effingendi *Parisiis* primus author fuit; annoque 1508. Alphabetum & Grammaticam *Hebræam* cum *Græco* ad calcem Alphabeto & nonnullis Orationibus ac Hymnis *Græco-Latinis* aliisque in studiosorum manus emisit. (a) Huic Libro præfixit Epistolam ad

„ à graver des poinçons, à frapper des
„ inatrices & à fondre des lettres *Grecques*
„ à Paris, autant qu'il en falloit pour avoir
„ des Editions entieres en cette Langue,
„ l'année 1507. Ce fut François TISSARD
„ qui en prit le soin.

(a) Qui liber quoniam non cuivis est notus, & rarissime occurrit, visum est ex Epistolâ, Dialogo & Compendio ea excerptere, quæ ad præsens institutum pertinent, confirmantque, quicquid modò de TISSARDO tradidi.

[Ex Epistolâ.] — Nuperrimè visus es jubere, uti hoc primo tuo ad Parrhifios accessu aliquid (quod tuo nomini ascriberetur) ex Officinâ nostrâ foras exiret. — At verò nihil, quod dignum foret, apparebat: nî tandem Biblia *Hebræica* præ oculis sese ipsa foris cellulâ in Bibliothecariâ antea reconditam obtulisset. — extempore venit in mentem, jam ad illam tam antiquam (quæ nobis diu præclusa fuit) paginam aperire. Et ita demum sicuti ad *Græcam* & cætera id genus *Græca* Volumina tramites in divinum tuum honorem hætenus in hac inclytâ Parrhifiorum Academiâ demonstravimus; nunc verò itidem ad *Hebræica* pateant necessum est: aded ut illas tris Linguas, ut pote vel Latina cum *Græcis* vel *Græca* cum *Hebræicis*, conjungere, vel illa omnia in unum liceat convenire. Ea propter elementa in primis tradere, eorūque, quàm commodius potui, pronunciationes explicare; nec non Grammaticam subinde paucissimis nec eis quidem difficilibus enodare institui. Quibus Dialogum sanè ac breve de Judæorum ritibus Compendium, veluti præludia his primis rudimentis, præponere non indignum fore existimavi.

[Ex Dialogo] Sic PHRONIMUS ad PROTHYMOPATRIN. Quid memorare opus est, quo patriam Rege donasti? — cui & conjugem aquata dotis dicasti. —

Quid eorum sobolem — qua tanto Principi VALESTIUM Duci atque Angolismorum Comiti pacta est — GANEIUM in supremâ Justitiæ sede, & PRATTUM in subsellio continuo subsequente collocasti. —

GEORGIUM AMBOSIUM Cardinalem ac Rhotomagi Archiepiscopum — hujus nepotem LUDOVICUM AMBOSIUM Albiaci Episcopum — advocasti — LUDOVICUM INSULANUM Belvacorum Episcopum — BRISONETUM Ludoven. Episcopum — Jacobum FABRUM — curasti semper ut sint qui patriam litteris ornent. — Agedum, ô Prothymopatris, quod cœpisti, perage. —

PROTHYM. Jam teneo. Vis & alia *Græcorum* Volumina jamjam impressioni commendari, & palam protinus optas edi. PHRON. Optone? atqui vehementer desidero, ô Prothymopatris. Sed ad hæc quid *Hebræicum* velim; ut ita demum tris attigerimus Linguas. — PROTHYM. Qui potest hoc fieri, ô Phronime? cum non qui tradat solent, verum etiam qui edat, desit. Non sunt characteres, non litteræ, & denique neque litterati — PHRON. —

Num & probè is (quem Franciscum TISSARDUM Ambacæum aiunt) hujusce provinciam sumet? — PROTHYM. — at gravioribus ac magis arduis jugiter invigilat. PHRON. Quibus? Princepsne Angolismorum ejus Dominus jam ex Parrhifis in domum suam evocavit? PROTHYM. —

Nondum, ô Phronime; sed juribus nunc is sæculò vacat. — Rem intelligas velim. Ab ineunte ætate eum inprimis amavi — Egi itaque ad Parrhifios primùm ex Ambacis eum comitatus, ubi & Litteris humanis & dialecticis insudavit; deinde Aureliam, ubi Pontificum institutis simul ac Imperatorum imbui eum contendebam. Sed ubi primùm eum, quas voluptates Aurelianas (ludum pila, tripudia, convivia & co-

mess-

messitationes frequentes) prius ad ea tempora despexerat, subsacere intellexi, continuo ad tertium (si memini) Septembrem agentem illic vitam abigere coepi — illinc protinus in oras Italiae transalpinas eum transvolare suscitavi. Quem Ferrariae sub GUARINO Veronensi ne dixerim Philippi BERROALDI pace (quem ipse quoque nonnumquam postea in Bononiensi Auditorio succisuris horis auscultaret persuasi) nec non & CALPHURNII Patavii publice tum humanitatis artem in dicendo quam maxime proficentis, & ceterorum aliorum virorum disertorum eloquentissimo annum militare, mihi in animo sedit, juxta Graeca cum Latinis conjungere. Eum enim DEMETRIO Spartiati Helenae quidem civi & viro tum doctissimo tum disertissimo facile commisi. Postremo Jura subinde prosequeretur & Pontificia & Caesarea institui, ubi his disciplinis triennium degit. Qui simulac demum Ferrariense Gymnasium pestem labefactare cerneret, Felsineum vero (cui Bononia nomen est) praeter ceteris quibusque optimis florere audires, illuc protinus sese contulit.

ibi — Jus Canonicum proficiebatur — Antonius SOLLERUS. Is Francisci familiaris erat & quondam Bononiae condiscipulus; quandoquidem cum in Gallias proficisci, ut Gallis aliquam auditionis traderet, interprete Francisco (quo utebatur familiariter) persuasi — Franciscus, ubi Bononiam pervenit — in Jure Civili sub Joanne CAMPEIO Bononiae palam ab annis quadraginta proficiente, at in Jure Canonico sub Antonio BURGO Hispano, viris quidem ne dixerim ceteris prope omnibus Italiae Jureperitis scientiam ac doctrinam praestantissimis fortiter ac strenue meruit; bravium consecutus est: & illinc demum in Gallias reportavit triumphum, lauream coronatus utraque doctoream. — Illi suum partiebar studium, & temporibus accommodabam. Ubi enim lectiones instituissem illi & matutinas & pomeridianas — quod supererat temporis strenue humanitati applicandam existimabam. — Jureperiti multi, quibus uti Gallia possit perscibile: ii vero pauci, qui & Graecas & Hebraicas litteras docere queant. Non ergo eas deperire sinendum

est. — PHRON. Ambacum illum convenias opera pretium est. Adi; alloquere; persuade; exora. — PROTHYM. Bene habet. Ad eum jam me conferam. Et quin persuadeam, non ambigo. — Veruntamen is si forte difficilem praestet, amicos invocabo ad suppetias. — Duos ejus amicos perquam familiares Bononiae jam dudum novi & doctissimos & disertissimos, Augustinum GRIMALDUM Gracensem, MARTINUM Dolensem Episcopum. — At hos missos faciamus; hinc etenim absunt. Sed quid si Joannem PIVUM virum quidem tum litteralissimum tum disertissimum implem? Illum enim vehementer amat. Habeo & aliam persuadendi viam. Enimvero cum duobus illustrissimis Angolismorum Principis illi consuetudo est non parva, quae amicitia profecto intima. Quos, alterum (cui Johannes CALUELUS nomen est) Parrhisius ad tempus pro re ejusdem Principis ac consilio degentem, alterum (cujus Franciscus MOLLINUS nomen est) Principem bonis litteris imbuentem, suscitabo, si opus est.

Ex Compendio ad Principem VALESIUM] — Graecas jam dudum litteras, quarum primitias nostras habes, me primum apud Gallos palam impressioni tradidisse; nuncque apud Parrhisios vulgatas haberi; eoque nec in illis animum sistere duxi. — Litterae quoque Hebraicae mentem subiere: quibus neminem hactenus gentium manum apposuisse in his saltem Gallicanis oris habeo exploratum. — Vetus Testamentum Hebraeum cum Latino ac Graeco si libet (viam enim, qua antea praclusa erat nobis, jam in Graecis patentem reddidimus) conferre Theologiam proficientibus non erit inutile. — Quocirca hac ubi in mentem subiere, aliqua protinus primordia ab elementis facere, & deinde rudimenta, utpote compendiosam ac succinctam Grammaticam tradere institui. — uti Hebraica Lingua, diu licet inter mortua, exsuscitetur nonnumquam; ut Judaeis ea Lingua utentibus à Gallis jam diu pulsas fugatisque — apud nos vel spolia veluti trophaea remaneant ad studioforum virorum armaria triumphanter appensa, — Nam cum ex Gallia profugerentur; Libros secum exportaverunt. — Ferrariae Pen-

MOPATRIN PHRONIMÚMQUE; ac de *Judeorum* ritibus Compendium.

Post FRANCISCUM TISSARDUM, cujus (a) nulla ulterior anno 1708. mihi occurrit mentio, ad excolendum promovendúmque *Græcæ* disciplinæ studium animum appulit (b) HIERONYMUS

sateuchon ductili calamo eleganter latis quidem ac spatiosis characteribus à centum annis citrà Parrhiis in grandi proceroque Volumine scriptum in eorum Templo ac Synagogâ ornatissimè repositum vidi. — Enimvero eorum Synagogam adire, quòd Præceptor mens ejus magnus Sacerdos erat ludique litterarii eorum Magister, Ritum spectare, Cantica audire, Mysteria cernere avidè cupiebam. — Sacerdote pingui satís stipendio ac mercede pelfecto utebar ut Præceptore familiariter. — Planè uti apud Hebræos sit legendum, tradere mihi visum fuit imprimis necessarium, eoque elementa pratexere, & subinde eorum pronuntiationes annectere. Ad praxim cujus assequendam, Orationem Domini Hebræicis unâ cum aliis pauculis ac ejus Genitricis genealogiâ subtexere in animo duxi: postremo compendiosè succinctèque ad eorundem Grammaticam divertere.

TISSARDUS in illo Hebræicorum Rudimentorum Libro ALDI meminit. — Circa horum omnium elementorum prolationem, rationem pronuntiandi, quam in quibusdam ALDI MANUTII viri quidem tum doctissimi tum magnificentissimi (qualem eum Venetiis novi, & suis scriptis percepi) (1) annotatiunculis comperi &c. — Scribit ibidem se lectionibus jam diu palàm interpretatum CHRYSOLORÆ Grammaticam. Ibidem memorat (2) Biblia calamo ESDRÆ pulcherrimo quidem ac optimo characterè conscripta, & Bononiæ in Sacratio Ædis Divi DOMINICI recondita. Quod quidem Opus sæpenumero vidi, nam mihi nonnunquam committebatur: neque id tamen cum parvâ solemnitate Quoque sæpius videbam, eò magis admirabar. Eximvero viri sanctitatem, religionem, excellentiam contemplantur, ejus prophetias cum vatis venerabar, scriptu-

ram tam elegantem tam insignem ac immaculatam laudabam nullà nec tinea nec labe viciatam. Quid mundius dicam? quid incorruptius? quid denique perfectius? Incudem profectò novissimè diceret exire, quod ex tot annis ab eo veluti futura intuenste, eaque singula depingente adjectis punctis fuerit conscripta. Quod longè profectò à Divi THOMÆ scriptis alienum est censendum. Cujus, quanquam is Fidei sit Columna, Libelli tamen aliqui proprio calamo scripti (quos in Æde Divi FRANCISCI Bergomi magnificè repositos auctoritate antistitis vidi) sunt vetustate penè aut papyri fragilitate corrosi & difficultate scripturae haud lectu faciles, cum incredulosam ob antiquitatem, tum quod neque literas veluti obletas mundè ducebat, neque debito eas modo debitæ ratione effigebat. Sed quod fidem hominum atque memoriam superabat, ea ESDRÆ non vitulinis in pellibus sed corio (cujusmodi cothurnos hæc tempestate roseos cerdones efficiunt) in voluminis modum oborto involutoque ceu depicta infra cernitur servatûrque sicuti thesaurus divarum reliquiarum sacratissimus religiosè, atque observanter ad refellendos Hebræorum errores, siquando aut impressione suâ aut scripturâ labefactare corrumpereve contendunt. Quandoquidem, si nisi fuerint viciare, errores ab eorundem auctore perfacile venient reprimendi.

Hanc spero Lectori non ingrati fore de TISSARDO digressionem, si digressio vocanda sit, quæ ad primum *Græcæ* & *Hebrææ* impressionis Authorem spectat, ideoque ad meorum Annalium institutum non potest non proximè pertinere.

(a) CHEVILL. p. 251.

(b) Idem p. 251, 252, 253, 254.

(a) ERASM.

(1) Lege ALDI perbreve ad Hebræicam Linguam Introductionem, quam ad calcem CONSTANT. LASCARIS *Græc. Gram.* adtexuit.

(2) Clariss. Jac. LE LONG Codicem hunc habet inter suppositos seu non tantæ antiquitatis, quantam illis tribuunt quidam Scriptores. Lege *Biblioth. Sac.* Vol. I. p. 62. 63.

MUS ALEANDER MOTTENSIUS, (a) *trium Linguarum satis peritus*, (b) *humanus & suavissimis vir moribus*, Papæ (c) pōst Bibliothecarius, deinde (d) Archiepiscopus Brundisinus, (e) Nuncius Apostolicus, (f) in Germaniâ adversus LUTHERUM, & in Galliâ apud FRANCISCUM I. (quicum in proelio captus est) demum à CLEMENTE VII. Cardinalis creatus. (g) ALEANDER in Virorum, qui Venetiis apud ALDUM conveniebant, Academiâ clarus, ERASMO olim in ALDI ædibus diversanti, & anno 1508. suum *Adagiorum* Opus augere cogitanti (h) APOSTOLII *Proverbiorum* copiam fecerat; eidemque in illo Opere illustrando suam aliquando operam (quod (i) ERASMUS ipse non inficiatur) præstiterat.

(k) ALEANDRUM Italiâ LUDOVICUS XII. evocaverat *Lu-
tetiam*, (l) annuâ quingentorum aureorum coronatorum pensione donatum, & ((m) antequam annum à gradu Doctoris in Artibus suscepto exegisset) anno 1512. ad *Lombardorum* Collegii Recturam promotum. *Parisiis* (n) publicè Prælectiones *Græcas* in PLATONEM, GAZAM aliósque, horis matutinis, *Latinas* in CICERONEM pomeridianis habebat in magnâ (o) eruditorum & nobilium viro-

(a) ERASM. in Epistol. ad Jodoc. JOHAM ann. 1520. pag. 592.

(b) Et pag. 636. MARLIAN. ad ERASM. ann. 1521.

(c) CHEVILL. p. 253.

(d) Ad quem ERASMUS dedit Epistol. ann. 1524. pag. 810.

(e) ERASM. Epistol. ad MONTJOU. ann. 1521. pag. 681. ERASMUS vocat hunc, *hominem apprimè doctum, sibi que vetere ac jucundissimâ necessitudine conjunctum*, eundem tamen ipsius famâ, *tametsi dissimularet*, uri scribit in Epistol. ad VLATTEN. ann. 1525. pag. 1705. Eum anno 1517. fuisse Ecclesiæ Leodiensis Canonicum, Cancellarium Antistitis Leodiensis, & Præpositum apud Divum Petrum anno 1517. discimus ex Epistolâ Andree HÖRCHSTRATENSIS ad ERASM. Epistol. p. 1590.

(f) CHEVILL. p. 253.

(g) CHEVILL. p. 254.

(h) Lege ERASM. *Chiliad.* ad Titul. *Festina leniè.*

(i) Et ad Titul. *In stupidos: ranâ gyrimâ sapientior.*

(k) CHEVILL. p. 251. 252.

(l) Id. p. 253.

(m) CHEVILL. p. 253.] *Mox contra legem Annarium, (dit BADE), in hæc Ur-*

be observatum, quod paucis concessum videmus, nullâ ambitione, nullo diffidio, nullâ armorum vi, ut plerumque aliâs accidit, sed summis votis, omnibus punctis, plenis suffragiis, plausibilibusque acclamationibus, ad illustrissimam Parisiensis Academia Recturam sis accitus, summum & maximè expetitum, maximèque venerandum Magistratum.

(n) CHEVILL. p. 251. & 252.] „Voici „comme en parle Joffe BADE dans l'Épi- „tre dédicatoire du PLUTARQUE Latin „qu'il lui dédia l'année 1514. Tu magni no- „minis & magna dignationis, & cujuslibet „professionis viros innumero numero ad Sub- „sellia tua, Orpheia quadam, & Amphio- „nicâ felicitate & gloriâ, devocasti; to- „tâque ferè quamvis populosissimam Pari- „sinam Academiam ex tuo narrantis ore „suspensam detinuisti.

(o) Id. p. 252.] „Le célèbre VATA- „BLE étoit aussi de ses Ecoliers. Il aida „son Maître dans la seconde Edition qu'il „entreprit de la Grammaire de CHRYSO- „SOLORAS. Car étant tombé malade „en 1511. VATABLE prit soin de l'im- „pression, & mit une Préface au Livre, „où il dit, que les Lettres Grecques, qui „avoient demeuré dans l'obscurité à Paris, „y étoient devenues en honneur par les „Leçons

virorum frequentia, qui (a) undecunque ad eum audiendum confluebant. *Parisiis* postea pestilentiâ sæviente (b) *Aureliam* profectus *Græcas* ibi litteras profitebatur.

Diu in *TISSARDI* & *ALEANDRI* notitiâ hæsi; nec immeritò: par enim erat nôsse, per quos *Græci* & *Hebræici* apud *Gallos* primum innotuerunt, in *Libris* imprimendis, characteres. Nunc dicendum est, quis *Typographus* (c) *Græcè* & *Latine* doctus, illos primum characteres typis ibi hætenus ignotis expressit.

Is fuit *ÆGIDIUS GOURMONTIUS*, qui anno 1507. quatuor *Libros* antè memoratos, & anno (d) 1508. *Grammaticam Hebræam* cum *Græco* Alphabeto torculari typographico subjecit: Huic

„ *Leçons d'ALEANDRE. Cum Hieron.*
 „ *ALEANDER, vir quidem omnibus doc-*
 „ *trina numeris & morum integritate cu-*
 „ *mulatissimus, & Præceptor mihi semper*
 „ *observandus, quem nemo satis unquam*
 „ *laudaverit, in Galliam sese contulit;*
 „ *quam nunc suis doctissimis, cum privatis*
 „ *tum publicis, utriusque Lingua prælectioni-*
 „ *bus reddere curat illustriorem, hoc vel*
 „ *anno maximè studiosos, quibus splendida*
 „ *non arridet fortuna, juvare voluit; quod*
 „ *Libellos Græcos, quorum maxima nos alio-*
 „ *qui urgeret penuria, typis excudendos non*
 „ *traverit, tali profecto in his usus sedulitate,*
 „ *ut posthac possit Gallia nostra bonas Litteras*
 „ *Italix non invidere. Cette même année*
 „ *un Savant nommé Michel HUMELBER-*
 „ *GE entreprit de travailler sur l'AUSONE,*
 „ *qu'il fit imprimer in 4 par Josse BADE, a-*
 „ *près l'avoir revû & corrigé sur plusieurs*
 „ *Manuscrits, il avoua qu'il restoit encore*
 „ *dans ce Poëte plusieurs endroits obscurs,*
 „ *qui avoient bien besoin d'être éclaircis &*
 „ *expliquez par quelque homme. ALEAN-*
 „ *DRE promet de le faire publiquement*
 „ *dans ses Leçons: Non inficiamur non*
 „ *pauca in omnibus AUSONI Codicibus*
 „ *menda inveniri magno digna vindice: qua*
 „ *Hieron. ALEANDER vir omni laudum*
 „ *Præfatione major, dum hæc imprimeren-*
 „ *tur, alibi occupatus, sibi in publico refer-*
 „ *vat auditorio discutienda. CHRISTOPHE DE*
 „ *BRILLAC Evêque d'Orleans, & ensuite*
 „ *Archevêque de Tours, lui donna son ne-*
 „ *veu Claude de BRILLAC pour l'instruire*
 „ *dans les Sciences & dans les Langues.*

„ Il y avoit déjà deux ans qu'il étoit
 „ son Précepteur, quand il fit imprimer le
 „ *Gnomologia* de 1512. Il dédia cette Edi-
 „ tion à cet Ecolier.

„ (a) *Id. p. 252.]* „ On venoit d'Allemagne
 „ pour l'entendre, & l'Electeur Palatin
 „ lui envoya son frere *WOLFGANG DE*
 „ *BAVIÈRE*, qui ne manquoit pas une
 „ de ses Leçons, non-plus que *Jacques*
 „ *SIMLER* Précepteur de ce Prince. Ce
 „ fut à cet illustre Ecolier qu'*ALEANDRE*
 „ dédia le *Lexicon* de 1512. que fix de ses
 „ Disciples firent imprimer, le Maître
 „ voyant seulement les dernières Epreuves.
 „ Il dit, dans l'Épître dédicatoire, que ce
 „ Prince lui faisoit l'honneur de le visiter
 „ souvent, & qu'il prenoit bien la peine
 „ de frapper lui-même à sa porte.

„ (b) *Id. p. 253.]* „ La Peste faisant de
 „ grands ravages à *Paris*, il s'en alla à
 „ *Orleans* continuer ses Leçons Grecques.
 „ Alors un de ses Amis, avec qui il avoit
 „ demeuré à *Padouë*, lui dédia l'Impres-
 „ sion des *Idylles* de *THEOCRITE* avec
 „ ce Titre: *HIERONYMO ALEANDRO*
 „ *Mo'tensi, trium Linguarum doctissimo.*
 „ *Græcas Aureliæ Litteras proficenti, CELSUS*
 „ *HUGO DISSUTUS CAVILLONUS Cel-*
 „ *ta, earundem, nec non Hebræicarum, apud*
 „ *Parrhifios interpretes S.*

„ (c) *CAILLE* p. 80.

„ (d) Ut *Lector* poëtes illis temporibus
 adhuc satis impolitæ aliquod specimen ha-
 beat, hic bina adjiciam *CORDERII* &
TISSARDI Epigrammata.

Huic subscripsit hæc verba : *Operoso huic Opusculo extremam imposuit manum ÆGIDIUS GOURMONTIUS integerrimus ac fidelissimus primus, duce FRANCISCO TISSARDO Ambacæo, Græcarum & Hebræarum litterarum Parrhisiis Impressor. Anno à nativitate Domini MCCCCCVIII. Quarto Calen. Februa. & fronti adscripsit: Venales reperiuntur in vico Sancti JOANNIS Lateranensis è regione Cameracensis Collegii apud EGIDIUM GOURMONT diligentissimum & fidelissimum Bibliopolam. Ad finem Abbreviationum Græcarum leguntur hæc: Erratula si fortè nonnulla inter legendum offendantur, aut litterarum superantium, aut aliarum vice positarum, aut deficientium, atramento tenaci & veluti piceo Impressorum incuriâ extractarum, Lectores velim exoratos æquo animo ferant, haud mihi quicquam horum ascribentes. Reliqua verò siquidem superflua, benevolè expungant. Quæ verò deesse videbuntur, haud*

„ Ad Dominum
 „ TISSARDUM Ambacæum
 „ Juris utriusque Doctorem, Græca Hebræi-
 „ ca & Latina trium Linguarum
 „ callentissimum
 „ PETRI CORDERII Parrhisi
 „ exēdov & exproptuarium dvoδινάσιον.
 „ Gallia, te solo, Demosthenis, atque Jo-
 „ sephi,
 „ Et simul Andini verba Maronis habet.
 „ Græca tibi jam sunt communia, & ora
 „ Josephi
 „ Calles: Vergilii verba canora gerens.
 „ Nempe trifidula tibi Lingua est, quā tri-
 „ nus habetis,
 „ Tres quia sub solo pectore condis
 „ avos.
 „ Id superest quo fama tibi est præstantior
 „ illis:
 „ Doctores, & Juris dogmata sacra
 „ capis,
 „ Hinc tua scripta docent, quantum tibi
 „ Galla Juventus
 „ Debeat; hæc causâ gloria summa tibi
 „ est.
 „ Quare agedum optatis avibus tua scripta
 „ manebunt
 „ Fixa diu tenero Principis ore. Vale.
 „ Parrhisiis Pridie Idus Januarias. 1508.

„ Ad præstantem ac eximium
 „ Decretorum Doctorem Parrhisiū
 „ PETRUM CORDERIUM,
 „ cum variâ ac multiplici litterarum erudi-

„ tione ac doctrinâ tum omnigenâ &
 „ virtutis & laudis decore ornatissi-
 „ mum Amœbaum Epigramma.
 „ Non Demosthenes, vel non (ut ais)
 „ Maro, nec sum
 „ Nec Josephus ero: falleris, unde cave.
 „ Invigil (esto) fui his ac juribus, ergo
 „ supremos
 „ Sic referam, aut (ut ais) jura tenere
 „ putem?
 „ Sed tibi cum placeant hæc, laudas: quî-
 „ que sequuntur
 „ Par studium, affeclas tollis ad astra
 „ viros.
 „ Namque humana ferunt studia hæc pri-
 „ moribus annis
 „ Te cepisse, hilaresque hos tenuisse
 „ jocos:
 „ Et legisse palam. At non his contentus
 „ abire
 „ Ad majora animus, sic tibi cura, fuit.
 „ Juribus indulgisse vacat, quod lector in
 „ almîs
 „ Ad sacra Parrhisiis jura statutus eras.
 „ Perpetua hinc concessa tibi est (scio)
 „ laurea Juris.
 „ Ipse equidem vidi testis, adesse juvat.
 „ Quid plura? ad praxim tandem ventum
 „ est, quod & ore
 „ Ingenioque vales, iste Senatus habet.
 „ Non igitur memorem ulterius, sed
 „ præbeat opto
 „ Gallia pro meritis munera grata tuis.

„ Idibus Januariis.

Ora-

baud indignanter addant ac supplicant. Aliquando tamen in GOURMONTII Editionibus (a) errorum Indicem invenimus.

GOURMONTIUS Editionibus (b) sua gentilitia sæpius Insignia ad (c) initium aut ad (d) finem aut (e) utrobique appendebat; aliquando cum his Epigraphis Gallicè (f) *Tost ou tard, près ou loing, A le fort du foible besaing*, aut (g) Græcè, (h) ἀγαθὴ καὶ μάλα μετ' ἄρτον, (i) σπεῦδε βραδείας, (k) νόη, καὶ τότε πράττε, (l) Ἀγαμέμνονεια φρέατα; (m) vel (n) σὺν ταῖς μέσαις, (o) σὺν Ἀθηνᾷ Καὶ Χεῖρα κινεῖ, (p) τέχνη τέχνην ἐσερχε καὶ τύχη τέχνην. Scuto Insignium suorum subscribebat suum nomen [(q) GILLES DE GOURMONT, vel (r) EGIDIUS GORMONTIUS.] Pro (s) Insigni typographico etiam utebatur (t) tribus Coronis *Colonienfibus*, nonnunquam cum hōc textu ex (u) sacrà paginā, (x) Hebraicè & Græcè:

נער הייתי גם וקנתי
ולא ראיתי צדיק נעזב
חרעו מבקש לחם:

Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασάμην
Καὶ ἐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον,
Οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητεῖν ἄρτους.

(a) Nul-

Orationem quoque solutam metricā politio- rem non fuisse ex locis suprà allatis constat. Sed aliud est Linguam intelligere, aliud eadem uti; optimus ille est & rarus, qui utrumque callet.

(a) Vide ERASMI *Moriam*; CHARE- DAMI *Alphabet. Ling. Sanct.* &c.

(b) Scutum argenteum tribus rosis cen- tricis, subiectā Lunā falcatā, inscriptum; Scuto additi telamones, Cervi duo coro- nati & alati; imposita galea cum Angelo, cujus dextra suprà caput extensa armatur gladio, sinistra parmam pectori oppositam gerit.

(c) *Heb. Gramm.* 1508.

(d) *SABELLIC. Orat.* 1509.

(e) *ARISTOPH.* 1528.

(f) *HOM. Iliad. α. β.* 1523.

(g) *Heb. Gramm.* 1508.

(h) *ZENOB. Proverb.* ἐπὶ τῶν τὰ διου- το- πείᾳ τισι διδόντων.

(i) De hōc Adagio sæpe prius.

(k) Cogitationem actioni præire oportet.

(l) *ZENOB. Proverb.* ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων.

(m) *Encom. Moria*, finè anno.

(n) *Cum Musis*, formula bene ominandi. *Lege ERASMI. Adag.* sub. Titul. *Omi- nandi.*

(o) *SUID.* ἐπὶ τῇ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θείων ἐλπίσι καθημέτως ἀρετῇ.

(p) Legere oportet *ἑσερχε*, Inter me- trica Proverbia, *τέχνη τέχνην ἐσερχε*, καὶ τύ- χη τύχην. vel invertendo, *τέχνην τέχνην ἐσερχε*, καὶ τέχνην τόχην. Confule *SCHO- TI* Editionem *Proverb. Græc.*

(q) *Hebr. Gramm.* 1508.

(r) *ARISTOPH.* 1528.

(s) *ARISTOPH.* 1528.

(t) Subscribebat ergo aliquando sub Scuto *Colonienfi* (*Alphabet. Ling. Sanct.* 1532.) aut sub insigni trium *Coronarum* *Colonienfium* (*Lexic. Gr.* 1523.) in *viā Jacobæ*.

(u) *Pfalm.* XXXVII. 25.

(x) *ARISTOPH.* 1528.

(2) *PLA-*

(a) Nullum aliquando Insigne & nullam epigrapham adhibuit.

Græcos GOURMONTIO characteres duplicis fuisse formæ, uti & *Hebræicos*, (b) majoris primum, deinde etiam (c) minoris, observo. Libros aliquot ab eo excusos vidi anni indicio destitutos quales (d) GEORGII Trapezantii *Artem Rhetoricam*, (e) ERASMI *Moriam*, (f) *Alphabetum Hebræicum & Græcum*, (g) CHRYSOLORE *Grammaticam*.

Inter eruditos, quorum auxilium in difficili illâ *Græcarum* Editionum curâ expertus est GOURMONTIUS, viros non prætereundi sunt MELCHIOR VOLMARIUS *Erythropolitanus*, & JOAN-

NES

(a) PLATON. *Cratyl.* 1527.

(b) *Hebr. Gramm. & Alphab. Græc.* 1508. GAZ. *Gramm.* 1518. CHRYSOLOR. *Gramm.* 1525. ARISTOPH. 1528.

(c) *Alphabet. Ling. Sanct.* 2532. HOMER. *Iliad.* α. β. 1523. PLATON. *Cratyl.* 1527. *Lexic.* 1523.

(d) Nunc primum in Gallia impressum fuisse docet Libri titulus. In eâ Editione multa passim ex Græcis Scriptoribus loca Græcè citata reperio, quorum longè plura accentibus destituuntur, unde conjicio fuisse priorem ann. 1507. & 1508. Accentus enim postea nunquam ab eo neglectos comperio.

(e) In eâ accentus Græci, quoties opus est, adnotantur; & character proximè accedit ad eum, quo usus est anno 1508.

(f) Eodem forsân tempore, quo *Gramm. Hebr. & Alphabet. Gr.* 1508. Eadem est utrobique errata excusandi formula, quam prius attuli.

(g) Græco characterè minore excusa prodit & longè quàm antea emendatior. Antea prodierat anno 1507. (CHEVILL. p. 250.) CHEVILLERIUS (p. 251.) CHRYSOLORE Editionem secundam anno 1511. memorat; illius autem, quam modo citavi, posterioris exemplar nullibi annum indicat.

GOURMONTIUS (in Libris quos adhuc contigit mihi consulere) Ciphras paginis primum anno 1512. (Vide *Lexic. Gr. Lat.* 1512) affixit, quas tamen postea sæpe (ARISTOPH. 1523. PLATON. *Cratyl.* 1527. &c.) neglexit. Signaturas semper adhibuit, Reclamantes ann. 1527. (PLATON. *Cratyl.*) at nullas in quibusdam posterioribus (*Alphabet. Ling. Sanct.* 1512) Virgulâ distinctionis notâ ante ann. 1512

(*Lexic. Græc.* 1512.) vix aut rarò usus est, quæ cum in Epistolâ CHRYSOLORE. *Grammat.* sinè anno præfixâ occurrat, illius Grammaticæ Editio anno 1512. priorem non fuisse arbitror. In primis illius virgulæ locum supplebat transversa inter voces lineola, quæ in vetustioribus Libris frequens invenitur.

Alphabeto Hebræico & Græco (sinè anni notâ) adtexuit aliquot versus, quibus emptores invitantur; quod in Libris primævis fieri (*Annal. Typogr.* Vol. I. p. 193.) animadverti.

PETRI ANTO. CAGIANIGI ὁδῷ.

Ære qui Græcus cupit esse parvo,
Hunc emat parvum properè Libellum,
Græca nam nostris elementa servat
Mixta figuris.

PAULINI CARNEVALI ἐξέσιχον ad Juvenes.

Ingenui Juvenes, quorum acceptabile
virtus

Dolphica vult duplici cingere fronde ca-
put,

Currite, nam Græci resluunt ad nostra li-
quores

Flumina, quæ mixtis mixta fuere vadis:

Parvo petit: nummos vult: non vult quin-
que trientes:

Ut faciat lucri Bibliopola parum.

JO. FRANCISCI CRUCI. ἐνδυναμούμενοι.

Quisquis Græculus esse vult: & optat

Ferre in pectore Græca cum Latinis:

Hunc hunc (si sapit) hunc emat Libellum.

(a) Lege

nes præcipuè CHÆREDAMUS. VOLMARIUS (a) operam suam honesto viro EGIDIO GORMUNTIO, inter Chalcographos hujus Civitatis longè diligentissimo & primi nominis, aliquot dies addixit, curavitque, ut duæ primæ HOMERI Iliados Rhapsodiæ, ad quas enarrandas P. ROSSETUS accinctus erat, collatis aliquot Exemplaribus in manus eorum, qui in hoc Authore operam ROSSETO daturi erant, quàm emendatissimè exirent. Idem porrò sub GORMONTII prælo edidit CHRYSOLORÆ Grammaticam, (b) collato Exemplari, quod ei PETRUS DANESIUS dederat. Hic obiter VOLMARI (c) censuram de Latinâ CONSTANTINI LASCARIS versione (apud ALDUM excusâ) adjicere visum est. — Quod si LASCARIM obijcias, tantum effecit è regione Græci Sermonis vulgaris & ad verbum, penè dixerim, inepta tralatio ista, ut huic adhærentes Lectorem pariter & Authorem cum magno ipsorum dispendio auditores fastidiant.

GORMONTIUS anno 1512. HIERONYMI (d) ALEANDRI curâ adjutus *Lexicon Græco-Latinum* (quod anno 1497. ALDUS ediderat) recudit, at valde auctum & locupletatum. Accesserunt enim vocabula Latina & Græca, Græca & Latina ex Libris ARISTOTELIS de Animalibus, & THEOPHRASTI de Plantis, THEODORO GAZÂ interprete, juxta litterarum ordinem; Elenchus deinde annotationum, quæ in toto Opere inveniuntur; denique Opus claudit Index vocum Latinarum, non verò solarum (quod (e) ERASMO non placuisse antea notavi) sed Græcis junctarum; quo pacto Index ille utilitatis plus, minus tædii & laboris affert Lectori. Licet enim Latinis ALDUS adjecerit numeros Arithmeticos, quibus Græca in Lexico Græco-Latino investigentur, non tamen quod quæris, æquè in promptu est, ac si statim adjiciatur. Præterea in Lexico Græco-Latino Aldino notis Arithmeticis sive ciphris (quas ideo ALDUS in Libri extremitate ut scribat, Lectorem monet) carent paginæ; in Gormontiano, singulæ non modò paginæ sed & voces numeris impressis exhibitæ sese oculis obvias absque ullo operæ ac temporis dispendio offerunt.

Anno

(a) Lege VOLMARI Epistol. ad P. ROSSETUM Poëtam Laureatum, de Collegio nostro Turonensi 1523.

(b) Lege ejusd. Epist. ad Discipulum suum Pet. XYLOTECTUM; ex adibus BERARDII 1525. BERARDUM Præceptorem suum agnoscit VOLMARIUS in fine HOMER. Iliad. α β. 1523.

(c) Lege ejus Epistolam, in quâ de GA-

ZÆ, APOLLONII, LASCARIS, & URBANI Grammaticis fert sententiam; Petri-que DANESII testimonio confirmât non ullum esse Græcè initiandis Authorem perinde accommodum ac CHRYSOLORAM.

(d) Cujus antea mentio facta est.

(e) ERASM. Epistol. pag. 802. B. C.

(f) Lege titulum ipsius Lexici.

Tom. II.

O

(a) Ea

Anno 1523. GORMONTIUS rursus emisit (f) *Lexicon Græcum*, cæteris omnibus aut in Italiâ, aut Galliâ Germaniâve antebac excusis multo locupletius, utpote supra ter mille additiones Basilienſi Lexico An. M.D.XXII. apud CURIONEM impresso adjectas, ampliùs quinque recentiorum additionum millibus auctum: quibus ex receptiſſimo quoque Scriptore ſeligendis plurimum deſudârunt, partim GULIELMUS MAINUS liberorum D. BUDÆI Præceptor ut doctiſſimus ita diligentiſſimus, partim JOANNES CHÆRADAMUS (a) HYPOCRATES Matheſeos & Græcæ Linguae Profeſſor non pœnitendus.

Huic GULIELMUS (b) MAINUS unam ad FRANCISCUM PON-

(a) En Joannis CHÆRADAMI HYPOCRATIS de ſuo nomine Epigramma, quod in Lexici initio legitur.

Chæradamus vocor, & (ſiqua eſt in nomine virtus)

Hypocrates, parvum vox nihil iſta ſonat.
Sic mihi, ſic patribus nomen, quod forte ſerendo
Ingentis ſtimulos vincimus invidia.

(b) Hæc MAINUS in Epistol.

Non dubitavi primam ingenii mei ſecturam tibi miſſere. Ea eſt ſylva Græcarum dictionum, quam rudem & inchoatam edere me coegit Egidius GORMONTIUS, qui cum (1) alteram Lexici Græci Editionem adornans ſciret mihi permulta eſſe in Dictionarium meum congeſta, quæ partim prælegente mihi BUDÆO excepiſſem, partim adnotâſſem, ex Auctorum Græcorum lectione, evicit quotidiano penè convicio, ut ea Lexico ſuo adjuncta publica ſtudioſorum utilitati evulgarem. — Lexicon dictionibus ſupra Germanicæ annotationes, plus ter mille atque adeo fueram pluribus aucturus, ſi mihi aut in urbe aut certè valenti eſſe licuiſſet. Sed valetudinis noſtra dumnum ſarciit Joannes CHÆRADAMUS HYPOCRATES ingenioſus planè juvenis ac triplici Lingua, ut nemo non novit, doctiſſimus, qui Homerica lectione exercitus Homericis dictionibus aliſque ex HIPPOCRATE excerptis Lexicon reddidit multò illuſtrius locupletiusque, & in caſtigando toto Opere præcipuam quandam operam adhibuit.

Si quid perplacebit, adſcribant BUDÆO, cui quantum in ſtudio Græcorum profeci (ſiquid profeci) ut Præceptor omnium clariſſimo totum acceptum referam neceſſe eſt: ſin ſecus, noſtra condonet ignorantia & quartana, ſi videbitur, in cujus carniſcinâ dum ego multos jam meſes tormenta litione graviora perfero, Impreſſoribus non modo operam præſtare ullam non potui, ſed ne Opus quidem abſolutum perlegere; uſque adeo inhospitalem atque intractabilem ſe mihi exhibuit.

Quoniam vero (2) ERASMUS Epistolam ſcripſit, quæ huc ſpectat, ex illâ pluriſſima libuit huc tranſcribere.

IN LEXICON.

ERASMUS Roterod.

Græcæ litteraturæ candidatis S. D.

Facit feliciffimus Græcarum litterarum profectus, ut Lexicon jam toties auctum nobis prodierit, nec deſinat tamen eſſlagitari. Debetur omnibus gratia, qui pro ſua quique portione nonnihil contulerunt. Quanquam nulli minus deberi puto, quam ei, qui quo creſcerent pagina, multa huius generis adjecit, (3) Ἀσπὸν nomen proprium & (4) Κύπελλον nomen inſulæ. Utinam Guilhelmo BUDÆO vel libuiſſet, vel vacâſſet huic negotio nonnullam temporis portionem decidere, præſertim in annotandis Græcorum tropis & idiomatibus. Nec enim eſt alius Græcæ ſuppleſſilis doctior. MAINO non parum debemus, ac malè precamur invida febri, qua ſtudioſis eam utilitatem

(1) De primâ ann. 1512. dixi priùs.

(2) ERASM. Epistol. pag. 802.

(3) Vox illa in Lexico notam gerit, quâ ſuas ab aliis diſtinxit MAINUS.

(4) Vocem hanc in Lexico non reperi.

PONCHERIUM Episcopum *Parifensem*; JOANNES CHÆRADAMUS duas Epistolas, ad FRANCISCUM *Galliarum* Regem alteram, (a) alteram ad GULIELMUM PARVUM Episcopum *Trecensem* præmisit. CHÆRADAMUS etiam ad finem adjecit de notis arithmeti-
cis Tractatum JOANNI NERVET Episcopo *Magarensi* in-
scriptum.

CHÆRADAMUS in PLATONIS *Cratylō*, quem GORMONTIUS anno 1527. Græcè edidit, JOANNEM CLERICUM *Batboniensem* Episcopum *Angliæ* Regis Oratorem *Græco* salutat Epigrammate, quod quicumque legerit, fatebitur non leviter dormitasse aut Typographum aut Poëtam. Ne autem utrumque falso accusasse videar, en tria ex illis septemdecim, quibus constat Epigramma, carmina.

- Υ. 3. ἢ ἐπὶ πολλὰ μογαῖς τε πολὺν χρόνον, κ' ἡμᾶς πάντῃ
14. Θείῳ ἐρευγόμενός σοι (b) πλάτων πέμπεται ἀντὶ
17. εἴποτε σῶο λάθοιτο κίεαρ (c) μὲν, μοῖο λαθοίμην

Ecce

tem reddiderit maligniorem. Habes, Lector, in hoc Volumine quicquid diversis locis ac temporibus ab aliis fuerat additum, ne his quidem prætermis-
sis, qua nescio quis ociosè, ut diximus, adjecerat. Ad summam autem prius editorum accessit ingens vocabulorum numerus, ex optimis Auctoribus selectus per Jacobum CERATINUM, qui, quod est rarissimum, exactam utriusque literaturæ periti-
am cum incredibili modestiâ copulavit. Hujus accessionem cum conferrem cum aliorum auctariis, qua in proximâ GURMUNTII Editione fuerant addita (nam hanc CERATINUS noster non viderat) miro modo vix ullam vocem ab hoc annotatam comperi, quam illi priores occupassent. — CERATINUS impulsu nostro laboris hoc suscepit, alioquin à nullo magis abhorrens. Qui nisi tam procul abesset, haberet Praefationem aliquanto minùs jejunam. Quanquam & ipsi dictiones adjecimus nonnullas, adjecturi per-
multas, si vel paucorum dierum ocium contigisset. Scimus hoc laboris generis esse minimè gloriosum, præsertim quum pauci reputent, quot Auctores sunt excutiendi, ut voces ali-
quot ab aliis præteritis seligas. Verùm, hoc plus debetur illi gratiæ, qui publicæ utilitati gratiâ non detrectant ingloriam ac molestiam plenam industriam. Veterem Indicem, qui verso dictionum ordine ex Latinis indicabat

Græcas, omisimus velut inutilem, ac nihil aliud quàm onerantem Volumen. Primum, illo, qualis qualis erat, mutilus erat, nimirum tantùm eas dictiones complectens, quas ALDUS primâ dedit Editione. Qui si perficiatur, duplicari Voluminis magnitudinem necesse est. Nec tamen hujus ullum usum video, nisi si quis medietur Græcè scribere. Atqui ea facultas ex Auctoribus petenda est, qua ex Dictionariis infeliciter peteretur. ALDUS ipse quondam à me rogatus, cur Indici tam operoso pariter & ocioso duxisset onerandum esse Codicem, nihil aliud respondit, quàm hanc difficultate deterritos fuisse Editionis amulos. Proinde nemo minoris aestimet hoc Volumen, cujus sarcina nonnihil detractum est, utilitati multum accessit. Bene valete. Ba-
fileâ 1. Julii Anno 1524.

(a) CHÆRADAMUS in hac Epistolâ scribit se juvenili etate concitum multos & elegantes Authores Græcos publicè professum, & id sex annos. Mox succedentibus annis cœptum à se studium in ὁρακτικῇ Γαλῶν, & Hebraeis litteris penitus fuisse intermis-
sum.

(b) Hujus vocis primam productam nullibi adhuc legi, sed sæpius correptam.

(c) Ubi has voces [μὲν & μοῖο] legerit, nescio. Facile restituentur, si repo-
ueris μὲν, ἡμῶν.

(a) In

Ecce etiam unum ex Decasticho ad RAULINUM SEGUE-
RIUM (ραυλίνω σηγουερίω Κυρίω μεγαλλύλης) Epigrammate, quo
CHÆRADAMUS hoc PLATONIS Opusculum conclusit:

ῥ. 8. Καὶ πᾶσα πρᾶξις ἀληθάνει· θεῶ ἄνδανθ θυμῷ

Eidem SEGUERIO (& eodem forsan tempore, eadem certè
characterum formâ, (quamvis annus non indicetur) CHÆRADAMUS
dedicavit CHRYSOLORÆ Grammaticam ex Officinâ GORMONTII
prodeuntem.

Anno 1532. ex GORMONTII prælo exivit JOANNIS CHÆ-
RADAMI *Alphabetum Linguae sanctæ, mystico intellectu refertum*, PAU-
LO CARRETO *Cadurcensi* Episcopo ac Comiti nuncupatum. Hanc
Differtationem (a) PAULUS PARADISUS *Venetus* Hebræicarum
litterarum Regius Interpres laudavit.

GORMONTIUS multos in Arte sibi adscivit diversis temporibus
socios; anno 1509. (b) NICOLAUM DE PRATIS; 1510.
(c) FRANCISCUM REGNAULT; 1511. (d) HEYMONEM
LE FEBVRE; anno 1512. (e) MATTHÆUM BOLSECUM; an-
no 1517. (f) JOANNEM DE PRATO ac JACOBUM LE
MES-

(a) In Dialogo suo *de modo legendi Hebraicè* ann. 1534. p. 18. — In
REUCHLINUM. *incidisti de arte Cabbalisticâ*
— Nemo alius nostrâ tempestate scripsit
de litterarum interpretatione, præter hos quos
jam recensabo. — Unus est FRANCIS-
CUS GEORGIUS Patricius Venetus, vir
nobilissimus atque religiosissimus, qui in suâ
Harmoniâ Mundi litterarum nomina expo-
nit. Alter est GALATINUS, in eo Libro,
quem contra Judæos inscripsit, amplissimè de
litteris disceptavit. Tertius ac postremus
CHÆRADAMUS noster, vir sanè nobilis,
in Libello, quem Alphabetum mysticum
appellat, Scriptores omnes veteres utriusque
Lingue pariter in eo scribendi generi adæqua-
vit.

(b) *Præclarissimum* Antonii SABELLICI
Orationum opus non segnè accurate à men-
dis tersum impressus diligens ac peritus Chalco-
graphus Nicolaus DE PRATIS in inclyto
Parrhisiorum Gymnasio; quod venale repe-
ries apud Egidium GORMONTIUM.

De eo LA CAILLE p. 84.] „Nicolas
DES PREZ imprima pour Jean PETIT,
„ VALERIUS MAXIMUS &c. in octavo en

„ 1513. NYDER *Confessionale*, seu Ma-
„ nuale *Confess.* in octavo & pour Pierre
„ GAUDOUL PLUTARCHI *Vita Lat.* in
„ fol. en 1521. BARTHOLIS in *Sentent.*
„ in folio en 1516. imprimé pour Jean
„ FRELLON.

(c) PLIN. *Epistol.* de quo Libro antea
dictum est, ubi fit mentio FRANCISCI RE-
GNAULT.

(d) PLIN. *Epistol.* *Panegy.* ex de Vir.
Illustr. cum CROCII Epistolâ præfixâ. Le-
ge CAILLE p. 83.] „Emond LE FE-
„ VRE fit imprimer la Vie des Peres re-
„ nommez en plusieurs terres & pais, in
„ folio en 1517. le Siecle doré, contenant le
„ temps de paix, amour & concorde, in
„ quarto en 1521.

(e) *Præclaro huic & laborioso Operi* [Lexi-
ci scil. de quo prius] *suprema impoſita est*
manus industriâ & impendio proborum viro-
rum Egidii GORMONT & Matthæi BOL-
SECI *Bibliopolarum* Parisienſium. BOLSE-
CI hujus non meminit Joannes LA CAIL-
LE.

(f) *Benedictina* Parisius per Joannem DE
PRATO ac Jacobum LE MESSIER in vi-

MESSIER ; anno 1518. (a) JOANNEM DE GORMONT fratrem. Inter ÆGIDII GOURMONTII socios emicuerunt (b) PETRUS VIDÆUS & GODOFRIDUS (c) TORINUS.

PETRUS VIDÆUS *Vernoliensis* (d) Artium Magister anno 1519. inclaruit : & Typographiam usque ad annum (e) 1543. exercuit. Labores suos typographicos communicavit cum plurimis aliis ; (f) CONRADO RESCH anno 1519, & (g) 1522. ; GALIOTO PRATENSI anno 1519 ; (h) JOANNE KERVER & CON-

co Olearum sub Interfignio Sancti SEBASTIANI prope Collegium Cluniacens. coramque expen. nec non Egidii DE GORMONT in vico Sancti JOANNIS Lateranens. à regione Collegii Cameracens. impressa, per ebsque pro modico are communicanda, summamque curâ ac diligentia exarata.

CAILLE p. 93.] „ Jacques LE MES-
„ SIER imprima, pour Jean PETIT,
„ JOANN. MAJOR. in Sententias, in fo-
„ lio 1521. Ce Livre est fort estimé en-
„ tre les Savans, & est la seule édition.
„ QUINTE CURCE, Histoire d'ALEXAN-
„ DRE in folio en 1530. le VIRGILE tra-
„ duit en François in folio en 1532.

„ Joannis DU PRE mentionem feci in
Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 189. Quâ
cognitione (si modo ullâ) se invicem at-
tigerint Typographi illi, qui à prao nomen
duxerunt, Joannes, Nicolaus, & (de quo
deinceps) Galiotus nondum compertum
habui.

(a) CAILLE p. 89.] *Utriusque Juris
Introductorium.* GOURMONTII tres fue-
re fratres, Ægidius, Joannes & Robertus.
Robertum cum Ægidio quosdam Libros im-
pressisse affirmat LA CAILLE p. 77. qui
eum Artem exercuisse anno 1502 scribit.
Anno 1508. ex ædibus Gourmontianis pro-
diere Fausti ANDRELINI de BALBI fugâ,
Ecloga & Epistola: quibus præfiguntur *Gor-
montiorum* gentilitia Insignia subscripto no-
mine ROBERT GOURMONT.

Anno 1518. FR. PHILELPHI *Satyræ
centum per Robertum & Joannem GOUR-
MONT fratres, in almo Gymnasio Parrhi-
siorum.*

CAILLE p. 89.] „ Jean GOURMONT
„ frere de Gilles & de Robert, avoit pour
„ marque ses armes, qui étoient trois Ro-

„ ses, deux en chef, & une en pointe ;
„ au dessus, *Spes mea Deus*, & au tour,
„ *Qui n'a suffisance n'a rien.* Chacun soit
„ content de ses biens. “ Ægidius autem
GOURMONTIUS & frater Robertus tribus
Rosas supponebant Lunam falcatam. Præ-
terea tres Rosas non eodem situ, sed ille
ιουδαϊστικῶς, hic *κατασκευαστικῶς* schemate dispo-
nebat.

Ægidio fuere duo filii, Joannes & Fran-
ciscus. CAILLE p. 81. Sed de his &
Hieronymo GORMONTIO postea suo
loco.

(b) Ann. 1528.

(c) Ann. 1529. ubi de TORINO dicitur.

(d) CAILLE p. 90.] „ VIDOUVE
„ prenoit la qualité de Maître es Arts, en
„ mettant à la fin de ses Livres, *Artium*
„ *Magister*, comme on le voit à la fin de
„ LEOBINI DALLERII de *Mandatis*
„ *Apostolicis in octavo* en 1521. En effet il
„ étoit habile homme & savant, comme
„ il paroît par plusieurs Epîtres dédicatoi-
„ res, qui se voyent au devant des Livres
„ qu'il a imprimez.

(e) CAILLE p. 90.] „ Il est mort
„ vers l'an 1543. “ At vidi Primum Li-
brum Petri ALITIS apud P. VIDOUVEUM
ante Collegium Remense 1543.

(f) BECICHEM. in C. PLIN. in *Of-
ficinâ impressoriâ* Petri VIDOVE *chalcogra-
phiaria artis peritissimi, impendio & are.* Con-
rardi RESCH Alemanni *Academiæ Parisien-
sis Bibliopola.*

(g) FR. PATRITII *Eneas de regno,*
operâ Petri VIDOVE *chalcographiarie artis*
peritissimi, impensis GALIOTI à PRATO.
Academiæ Parisiensis Bibliopola.

(h) CAILLE p. 90.] ECHII de *prima-
matu PETRI.*

CAIL-

CONRADO RESCH 1521; (a) REGINALDO CALDERINO 1524; (b) ÆGIDIO GOURMONT 1528. & (c) 1529; (d) PONCETO LE PREUX & GALIOTO PRATENSE 1530 ;
Dio-

CAILLEP. 90. 91.] „ John KERVER „ fils de Thielman (de quo Vol. I. Annal. „ Typeg. p. 395.) fit imprimer par Emond „ LE FEBVRE en 1521. Il avoit deux „ freres Jacques & Thielman. Il avoit pour „ marque la Licorne.

(a) JAC. STUNIC. *advers.* ERASM. apud P. VIDOUÆUM, *sumptibus* Conradi RESCH, *ubi vaneunt sub Scuto Bafilienfi.*

(b) TEXTOR. *Episthet. Typis* Petri VIDOUÆI & *impensis* Reginaldi CHALDE-
RINI.

(c) ARISTOPHAN. *Comœd. Græcæ.* *ἑνὶ τῷ 37ῷ τῆς Λευκτείας Παρρησίας ἀναλώμασιν* 'Εγιδίῳ Γουρμόντι διὰ παραίνεσιν καὶ ἐπιμελείας Ἰωάννου Χερζάμυ, πόνου δὲ καὶ διέξοτης Πέτρου Ουιδουαλῆ. Hæ Comœdiæ eodem quidem anno omnes, sed singulæ seorsim excuduntur. Singulas CHARADAMUS Epistolis Græcis dedicavit, PLUTUM Joanni CLERICO, NUBES Thome WINTERO, RANAS Petro DANESIO, EQUITES Joanni VIOLELIO, ACHARNENSES Joanni TARTASSO, VESPAS Antonio LAPITHEO, AVES Nicolao BERALDO, PACEM Joanni RUELLIO, CONCIONANTES Gulielmo COVINO.

(d) Vidua Christiana ERASM. & LACTANT. *de Opific. impensis* Ægidii GOURMONTII *sub prelo* Vidouæo. Titulus Libri præfert ann. M.D.XIX. sed ad finem Vidue legitur M.D.XXIX.

(e) STEPH. AQUÆI *Comment. in* PLIN. *Histor. Apud* Galliotum PRATENSEM *sub primo pilari Aula Regiæ.* Typis ac characteribus Petri VIDOUÆI *impressa, impensis honestorum virorum* Ponceti LE PREUX (de quo prius) & Galioti à PRATO *Universitatis Parisiensis Bibliopol.*

PETRI VIDOUÆI
Chalcographi de Commentariis
in PLINIUM à STEPHANO AQUÆO
editis Epigramma.

Dum facere *Harmoleos* medicinam *Barbarus* optat

Non paucis lacero vulneribus *Plinio* :
Perlæsum, gravius conjectâ vulnerat arte,
Nec minus incautâ plurima turba manu :
In tantum ut Latio jam deploratus, abiret :
Ob multa in stygiis vulnera fessus aquas.
Sed deploratus, renovato corpore, vivit :
Huicque cicatricum jam periere notæ.
Namque hic *Asclepius*, nullis non artibus
ingens,
Cuncta salutiferâ vulnera lenit aquâ.
Quâ, inquis Lector, aquâ? medicâ, planéque salubri :
Unde & cognomen fata dedere viro.

Vix patietur Etymologia vocis (*Asclepius* Ἀσκληπιός) syllabam antepenultimam corripit.

Et ad Libri calcem :

PETRUS VIDOUÆUS Vernolicæ.
Lectoribus S.

Oblatum mihi est Exemplar manu exaratum Viri cordatissimi, Exemplar inquam præclare quidem lectionis, à STEPHANO AQUÆO Equite eruditissimo, in omnes PLINII libros concinnatum, typis tam raptim ac saltuatim scriptis, ut nemo sit tam lynceus, qui non in his cacutiat. Unde con-
ficere licet strenuum illum virum partim bellicis in rebus, partim domesticis rebus (ut is mihi retulit) id operis condidisse. Quod impressum consuli Exemplari, ac insigniores mendas, quas putavi maxime ingenerare posse nauseam Lectoribus excerptis eâ, quâ potui, diligentia, aded ut nulla supersint, quæ non facillimè à mediocriter eruditis videri possint. Non admirandum profecto est, si quæ nobis ex hoc novitio & nusquam viso Opere sese suggererint, quando multa sint Opera pluries excusa, plena tamen errorum, quare boni exoro consulatis.

* Par sis fortuna labori.

Ga-

* Hoc lemma Latine & Græcè [τὸ πῶς ἀπαλείφεται τὸ κλη] affixit ad calcem PAULI OROSII Historiarum, quas anno 1524. impendio JOANNIS PARVI excudit.

(a) DIONYSIO L'ESCUIER & PETRO GROMORS 1538; (b) JOHANNES PARVO & JOHANNES ROIGNY 1539; & (c) VIVANT. GAULTHEROT 1542.

VIDOËUM fuisse diligentissimum liquet ex (d) ipsius verbis : *Duo sunt, candide Lector, quibus in primis insistendum habeat fidelis Typographus, ut ejusmodi Libros in lucem emittat, qui voluptati, atque usui legentibus esse possint; ut eosdem Libros, nisi castigatos, & emaculatos à se exire non patiat, ne frequens hæsitatio lectorem malè afficiat. Utrumque quâ potuimus diligentia curavimus. Quum enim viderim permultos Græcis*

Galiotus à PRATO Parisiensis, Librarius juratus, inclaudit primum anno circiter 1514. Simonis COLINÆI operâ ann. 1541. in Bibliis Vulgat. excudendis usus est.

CAILLE p. 85.] „ *Galiot du Pré* a „ composé plusieurs Ouvrages, Préfaces, „ Avis & Epîtres dédicatoires, qui se „ voyent au devant des Livres qu'il nous „ a laissez. Il fit imprimer le grand *Coutumier de France*, & l'*Instruction & maniere de proceder és Cours de Parlement* par BOUTILLIER, in folio en 1524. On voit dans le commencement de ce Livre ce plaisant Diction :

*Le Baillif vandange, le Prevost grappe,
Es Procureur prend, le Sergent happe,
Le Seigneur n'a rien, s'il ne leur échappe.*

„ Il a été un des Libraires qui a le plus „ fait imprimer de son temps, en quoi il „ s'est fait distinguer des autres Libraires. „ Il avoit pour marque une Galiote, faisant allusion à son nom, avec ces mots : *Vogue la Galere*. Il laissa deux fils, nommez Pierre & Galiot.

(a) GUL. POSTELL. *Linguar. duodec. Alphabet.* &c. prostant Parisiis apud Dionysium L'ESCUIER sub Porcelli signo, vicino Hilario, è regione Divi HILARII. Excudebat P. VIDOËUS Vernoliensis, typis ac characteribus suis. GUL. POSTELL. *Grammatic. Arabic.* Venæunt Parisiis apud Petrum GROMORSUM, sub Phœnicis signo, prope Collegium Remense. GUL. POSTELL. *de Hæbr. Antiquitat.* prostant Parisi. apud Dion. L'ESCUIER excud. P. VIDOËUS.

Hic Liber primus cum tot Linguarum

Orientalium varietate *Lutetia* excusus est. Præter enim Hebræicos, habemus etiam Syriacos, Samaritanos, Arabicos, Æthiopicos, Servianos, Illyricos, & Armenos characteres. Hoc Opus POSTELLUS, quod aut in senium servare aut omnino suppressere volebat, edidit suavis * Michaelis SCUTARIUS, qui repugnantem compulsi ad editionem, & ipse in eâ aliquam diligentia & sedulitatis partem habuit.

Petrus GROMORSUS cum viduâ REMBOLTI ann. 1519. artem exercuit, (CAILLE p. 90.) suamque operam Joanni PARVO & Francisco REGNAULT ann. 1520. accommodavit. Anno 1523. (in Belle. ERASMI excudendo) socium habuit PARVUM. & 1529. Petrum GAUDOU (de quo postea) in Græcâ GAZÆ Grammaticâ quæ in minore formâ (120. ut vocant) characteribus minutis sub utriusque nomine exivit; cum brevi ad Lectorem Præfatione. — GAZÆ Libros, quod sæpius ab omnibus legerentur, excudi magnâ operâ curavimus, ut res litteraria auctior fieret & familiarior.

(b) *Paraphras. Philosoph. Natural.* apud Joannem ROIGNY (de quo postea) typis ac characteribus Petri VIDOËI. Quamvis in eo, quod vidi, Libri hujus Exemplari Joannis PARVI nomen disertis verbis non exprimitur, in fronte tamen ejus Insigne & Lemma apparent, nempe *Lilium* cum Litteris I. P. & adagio *Petit à Petit*.

(c) *Psalms Pariter.* cum not. Jo. PICI. excudebat P. VIDOËUS Vernoliensis sibi & Vivant. GAULTHEROT.

(d) Lege ejus Epistol. ad Lector. in ORI APOLLINIS Hieroglyphicis. 1521.

(a) *Alexan-*

* Lege ejus Epistolam huic Libro præfixam. Forſan Michael SCUTARIUS Dionysii L'ESCUIER. (i. e. SCUTARI) affinis fuit.

Græcis disciplinis addictos voluntate ipsâ, Librorum tamen penuriâ, vel caritate potius ab eisdem ipsis deficientes, nullâ rerum difficultate, nullâ laborum molestiâ, nullo denique sumptu (quæ res non paucos nostræ tempestatis Typographos solet avertere) commoveri potui, quò minùs commune magis, quàm privatum in promovendis bonis studiis commodum spectarem.

VIDOEI Insigne typographicum erat Fortuna, cum his Epigraphis [*Audentes juvo & Par sit Fortuna labori*] suoque nomine subscripto P. VIDOVÆ.

Rei Typographicæ in Græcis & Orientalibus Linguis progressum Parisiis vidimus. Aliæ quoque adeundæ sunt Urbes, ubi feliciter excultæ fuerunt.

Ferrariæ anno 1510. JOANNES MACIOCHUS (a) BONDENUS Lexicon Græco-Latinum, copiosum quantum nunquam antea, unâ cum variis annotationibus, & Dictionario Latino-Græco, ope JO MARIE TRICÆLII excudit. Quò autem utriusque meritum & industriam Lector melius intelligat, ipsorum verba hîc inseruisse non pigebit.

(b) Jo. MACIOCHUS Reveren. Patri

NICOLAO SIGNORELLO Priori Carmelitarum Ferræ.

Nihil est, Pater observan. quod minùs putem ad hominem liberum pertinere quàm otio, ac desidiâ tempus traducere, neque ullum habere vitæ argumentum præter annos. Quæ ratio fecit, ut vel ab ineunte etate, id quod LIVIUS DRUSUS olim dixit, ferias mihi nunquam indixerim, & mecum ipse semper cogitaverim, quo maximè possem modo cives & populares meos promereri. Cujus voti facultas nusquam se uberius ostendit quàm in hac arte exprimendi æreis notis ingeniorum monumenta. Hæc enim faciliè potest omnes etates, non minùs ante ætas quàm præsentis, & post futuras singulari quodam beneficio obligare, dum veterum memoriam propagat, nostrorumque hominum, & ipsius posteritatis animos instituit. Hanc ego itaque occasionem utrâque manu (quod aiunt) arripui. Quùmque antehac aliquot ex hoc litterario penore Volumina expresserim minimè penitenda, & quæ plurimùm (nisi me amici fallunt) ab iis, qui Romanas Musas amant, expetuntur; statui hæc in re omnem etatem transigere, nec profectò à Dîs immortalibus annorum amplius mihi dare velim, quàm dum ad hanc provinciam obeundam idoneus deprehendar. Molior enim animo, quantum erit in me, studiosis magna præsidia comparare. Atque utinam votis fortuna respondeat. Spero enim fore aliquando, ut bene litterati homines nostris conatibus gratias agant. Neque hoc desiderium nostrum debet cuiquam invidiosum videri: quandoquidem in medio posuit Deus omnia campo.

(a) Alexandri BONDINI mentio facta DENUS fuerit affinis, nescio.
est Vol. I. Ann. Typ. p. 239. cui an hic BON-

(b) Libro hæc præfigitur Epistola.

(a) In

campo. Certè nos minimè iis invidemus, qui ante nos hanc operam præripuerunt, neque odio habituri sumus, si qui post nos arripient. Nullus enim tum demum ad metam niteretur, si sequenti cedere, aut præcurrentem liceret odisse. Et profectò hæc ejus generis sunt, quæ si etiam minimè assequaris, abunde tamen magnificum sit, voluisse. Nos certè neque studio neque impendio huic rei deerimus. Habemus etiam viros clarissimos, & splendidissimos Professores, qui nobis operam, & lucubrationes suas polliceantur. Habemus & JO. MARIA TRICOELIUM Juvenem doctiorem nescio, an diligentior, qui perpetuò ac domesticè quasi pro hujus militiæ nostræ statione excubat. Cujus ego laudes parcius prosequor, quòd tu eas faciliùs legendo possis agnoscere, quàm ego scribendo explicare, nec tamen ita mea verba velim intelligi, quasi nulla labes toto opere deprehendatur. Divini enim propè hominis hoc præstare. Optimùmque illum Librum semper existimavi, non in quo nihil erroris, sed perquam paucillum posset inveniri. Nullius aut patrocinium magis arrisit, sub quo hic dictionum thesaurus prodiret, quàm tuum, vel ob magnitudinem tuorum in me meritum, vel quòd nemo promptius, aut sæpius me ad hoc negotium excitavit: his accedit, quòd nullus potest locupletius hoc desiderium nostrum adjuvare, propter instructissimam Bibliothecam vestri Ordinis. Tum vero ea est vitæ, ac morum sanctitas, id acumen ingenii, ea humanitas, ut si minùs hæc nuncupatio tuis beneficiis virtutibus certè debeatur. Post sacras igitur lectiones si quid otii nancisceris, hæc nostratia attinges. In quibus vel si aliud nihil te oblectaverit, novitatem certè ipsius rei (nos enim primi in hanc Urbem Græcam expressionem attulimus) plurimum gratiæ allaturum confidimus. Bene vale. Ferr. Tertio Nonas Aprilis. MDX.

(a) JO. MARIA TRICOELIUS Æquinas.

Non potui diu otiosus esse, viri studiosi, tametsi homuntio, animadvertens quantum reliquis omnibus humanum genus subpte naturâ præstans inscitia miserrimum premeretur. &c. Servato Græcarum litterarum ordine Græcam expositionem Latinis, nos sanè non fecimus, sed inventam curavimus. — multa conspersimus — non vulgaria, minimèque aspernanda — licèt antiqui Scriptores nobis multam opem suppeditare potuissent, non tamen piguit & nostrorum temporum uti testimoniis, nec gloriæ posteritatis invidimus, quando nos maximè ex eâ hominum cohorte sumus, qui naturam effætam putant, nec ea nunc ingenia educare posse, quæ olim veteres admirabantur. — Quotidie clarissimum aliquod ingenium subolefcit, qualia multa in hac Urbe conspiciamus. Quis enim, rogo, gravitate & disciplinarum ferme omnium, quæ ad hominem liberum pertinent, cognitione NICOLAO LEONICENO præstantior? Quis LUDOVICO BONACIOLO acutior, aut consultior in omni Naturæ indagine? Quis CÆLIO

CAL-

(a) In initio Diction. Lat. Gr.

(a) In

Tom. II.

P

CALCAGNINO in utraque humanitate eminentior? Quis occurrit admirabilior, seu prorsum seu vrsam condit, quis copiosior? Quis totius Antiquitatis observantior? cuius consuetudine tam libenter perfruor, ut quæties unà in re litterariâ versamur (versamur autem frequenter) ad summam voluptatis nihil omnino putem deesse, aded ut dixeris cœlitus TRICÆLIUM COELIO conciliatum. Postremò igitur nostro Marte Opus hoc, aureum puto, nobis sanè laboriosissimum consecimus, ubi non defuit BAPTISTA PISO, Iuvenis utroque nomine dignissimus, & MATTHEUS BROCARDUS adolescens ingenuus, qui suam & sedulitatem, & diligentiam hâc in re accuratè admodum præstiterunt. Sed ad rem parumper redeamus. Scitis alios Libros Græcæ Linguae expositores, vel universim Græci, vel quia à Græcis litteris exordiuntur, tantum illis conducere, qui Græcos Autores possunt jam jam legere. Hic noster & his, qui sciunt Græcas, faciet, & illorum, qui vel solum etiam elementa Græcorum dignoscunt, maximi intererit, ed plus sanè, cum omnes, qui Græcas litteras apud nos aggrediuntur, Latinarum haud sint ignari. &c.

(a) JO. MACIOCHUS Lectori S.

Cum huic Dictionario summam manum imponerem, studiose Lector, contigit id, quod minime sperabam, ut patriam hostis utrinque diris, ferroque oppugnaret, intrâ Barbari præsidii nomine acciti vexarent, pestilentia perstringeret, aquarum inopia, frangendique fruges difficultas annonam allideret. Quæ res ab hâc impressionis munere paulisper animum deterruere. Et licet satis compertum habeam propediem τοῦτο καλῶς ἐκείδῃ, hâc unâ spes, quod nulla unquam nimia calamitas diuturna esse potuit, faciam tamen cum his laboribus paucorum mensium inducias, secedamque interea ab his castris, non transfuga, sed causarius, rediturus mox, cum Deorum benignitate fortunæ litatum intellexero, instauratis auspiciis, & longè fortius impressionem in barbariem factururus; nec enim huic unquam militiæ nuntium mittam, cui perpetuò nomen adscripsi. Vale. Ferrariæ, Quinto Calendas Octob. M.D.X.

Ferrariæ per JOANNEM MACIOCHUM Bondenum ad Quintum Calendas Octobris M.D.X.

TRICÆLIUS.

Habetis Expositionem qualemcunque perproperam, tamen ut vin suffecerimus tantumdem verborum conquirere, quantum perproperi artifices presserint. Ipsos enim pressores appellari scitis. Ignoscetis igitur si quidquam ineruditum vobis occurrerit; profectò enim, nisi tempus, diligentia (ut reor) minimè nobis defuisset. Poteritis vos hoc non excusare solum (doctis loquor) sed laudare extremâ vocali litterâ perlectâ. At quin hoc tam perproperâ festinatione conficeretur, non fuit in nostro arbitrio. Quid plura? alibi quantus sit TRICÆLIUS, spero, cognoscetis. Valete: ac expectationem

(a) In fine.

(2) Me-

tionem una cum nostrâ operâ sistite. Quenam nunc sint temporum conditiones, videtis. Bella furiant. Divinis interdixit Pontifex. Vagatur contagio. Verum interim conquiremus Libros. Spero post has ingentes turbas, exautoratis rebus Martiis, Scriptoris alicujus veterani, ut sic dixerim, spectatæ virtutis, vel recentioris probæ indolis, ac strenuissimi, facto delectu, litteraria signa pandemus. Iterum Valete.

ANGELUS FANUCIUS Sacerdos Lucensis

TRICELIO TORQUATO S.

Compulsus amore amplissimæ virtutis tuæ, eximieque humanitatis, clarissime mi TRICELI TORQUATE, profectò quin tui amplissimi nominis laudem aliquid prædicarem, continere me minimè potui, cum scilicet tot, & tantos labores in hisce corrigendis, tum Græcis, tum Latinis Operibus, quæ nunc JOANNI MACIOCHIO conficiuntur, videam perpeti, maximâ quidem diligentia (ut vix dici queat) adhibitâ. Sed in eo potissimum es admirandus, inventendarum scilicet aptissime Græcarum dictionum modo, perspicaci solertia, miroque ordine abs te invento. Quo cum Græcis cupientibus nihil melius, nihil jucundius, nihil denique amabilius afferri queat, moriar nisi de humano genere, quod totum possit hic tuus labor beneferre, satis superque bene mereris. Contemptis his igitur omnibus, qui livore ac malevolentia compulsi gloriæ tuæ detractare student enitere veluti cæpisti, contempe, & effice; ex quo profectò tuum tuorumque posterorum nomen celeberrimum immortalitati jure merito commendabitur. Vale, nec tui ANGELI FANUCII immemor.

Clari hujus Typographi Insigne erat Corona, sub scriptis litteris I. M.

Anno postea 1517. LIBANII Sophistæ (a) Exercitamenta Rhe-

(a) Μελίται: de filio exheredato, de DEMOSTHENE ab arâ misericordiæ abstracto; de patre filium occidente; de avaro thesauri inventore; Judicium NEPTUNI adversus MARTEM, & MARTIS adversus NEPTUNUM; de divite se naviter gerente; de paupere divitem accusante; de Rhetore obsidionem amoliente; de reddito LAIDIS; de ARCHIDAMO accusato; de fratre egregiè se gerente; de fratre Philadelpho; de condemnato exilium petente; de avaro filium exheredante; de TIMONE ALCIBIADEM accusante; de patre generum & filium occidente; de præfecto advenam interficiente; de moroso; de parasito; de MENELAO apud Trojanos pro HELENâ perorante.

Δόγαι: de suâ fortunâ; ad juvenes; de DIANÂ; de infatigabilitate; de ARISTOPHANE; ad JULIANUM. Monodia ad NICOMEDIAM; ad JULIANUM; contra LUCIANUM; Vituperatio iræ; Laudatio Bovis; Comparatio urbis & ruris. Ecphrasis cursus heroum, calendarum, ebrietatis, belli, alterius tabulæ in curiâ: quoddâtescere injustè quàm inopem fieri infelicius; & de amicis.

De LIBANII editione Ferrariensi FEDERICUS MORELLUS in suâ habet hæc; —eccum LIBANIUM Sophistam agnoscis? Non hunc, inquis, tanta molis, tam crassum, ac namerosum; sed Ferrariensem macrum, μερόγλωστον, τυπορummycutis πικρόν, operam mendis scatenem. Vah! dolent adhuc oculi

Rhetorica Græcè primum excudit idem MACCIOCHUS ; cum CÆLII CALCAGNINI ad SOTERIANUM CAPSALEM Epistolâ. Hic SOTERIANUS (a) nuper in Italiam proficiscens ex mediâ (ut aiunt) flammâ LIBANIUM extulit ; & nusquam iudicavit honorificentius excipi posse, quàm apud HIPPOLYTUM Cardinalem Es- tensensem.

Anno 1518. Basileæ ANDRÆAS CRATANDER cum SERVATIO CRUTT JO. (b) OECOLAMPADII (c) *Dragmata Græcæ litteraturæ* ; ORPHEI *Argonautica* Græcè cum metricâ Latinâ interpretatione solus anno 1523. impressit. In ejus typographicâ Officinâ operam navaverunt (d) JOANNES SICHARDUS, (e) HIERONYMUS GEMUSÆUS, & (f) JOANNES OECOLAMPADII.

oculi ex tristis illius inamoena, cara tamen, Editionis lectione.

(a) Lege CALCAGNINI Epistolam.

(b) Hic in Epistolâ ad HARTMANN- RUM HALLUVILERUM præfixâ de CRATANDRO sic scribit. — *Dragmata hæc Andrææ CRATANDRO, novo Typographo, mirâ diligentia & ardoris, in promovendis literata literature studiis tantopere pro nostrâ veteri consuetudine exposculan- ti, edenda tradidi.*

(c) Hæc accuratius recognita ad pre- lum anno 1523. revocavit CRATANDER cum brevi ad studiosos præfatione ; quam ita concludit — *Hujusmodi rationem studiorum amplectere, & paruisse momenti nunquam poenitebit, qui cupio non solum ut Libros, sed ut modum fruendi litteris à me compares.*

(d) Ejus Epistola ad Matthiam à SA- CRÆCASTRO Officialem Trevirensensem ha- betur ISYCHIO in *Levis*. apud CRATAN- DRO ann. 1527. excuso præfixa ; cujus id est principium ; *Dum tu istuc exscriben- dis, ego verò hic excudendis Libris, pro se utraque nostrum strenuè operam navat, nescio, an nos gratia, non dico jam digna, sed ulla sequatur. Ad me quamvis hoc parum atti- net, qui hoc mihi duco lucrum vigiliarum mearum abunde magnum, si aliquâ modò parte nostri sæculi hominibus profuero ; id ta- men quod ingenii dotibus, quæ scio quàm mi- bi sint exigua, handquaquam sumpserim, sed quum nihil non tento, ne quidem rei fa- miliaris satis consulens, ut à situ, quo erant occupati sedissimè, optimi quique Auctores afferantur, ut sint, vel posteris, posteaquam*

de iis, qui nunc vivunt, propemodum despe- ratum est, animi erga hoc sæculum bene as- fecti testes. &c.

(e) MELCHIOR ADAM. in *Vit. Phi- los. Germ.* p. 129. & ZELTNER. *Correct.* Typ. p. 229.], GEMUSÆUS *Mulhusii*, op- pido superioris *Alsatie*, editus anno quin- to supra mille quingentos — ad Basileensem se contulit Scholam, ubi ur- gebat operas scholasticas Henricus GLA- REANUS — anno vigesimo quinto Philosophiæ Doctor renunciatus — & anno trigesimo tertio Medicinæ, Basileam rediit ; ibique ei Philoso- phiæ naturalis publicè docendæ pro- vincia fuit demandata. Paulò post An- drææ CATANDRI Typographi filiam uxorem duxit ; utque ex foceri Officinâ Auctores optimi optimè excusi prodirent, diligenter curavit. Ductore Se- bastiano MUNSTERO Hebræicam addi- dit Linguam, cui occasio erat labor ipse typographicus, cum sæpius in pagi- nis lustrandis Hebræica occurrerent. Præ- fationes prolixas GALENO & *Almagesto* PTOLOMÆI Latino præmisit, quæ o- pera sibi à Typographo ad corrigend- dum exhibita erant. Obiit anno 1545.

(f) Lege Vol. I. *Annal. Typ.* p. 292. Melchior ADAM. in *Vit. German. Theologor.* p. 45. & ZELTNER. *Correct.* Typ. p. 384.] OECOLAMPADII vernaculâ HANS- SCHEIN, *Winsperge*, oppidulo *Chorus-* *corum*, anno 1482. natus — Ba- sileam ann. 1515. à *Cristophoro* URBEN- HEIM Episcopo Urbis vocatus, ann. 1516. Theologiæ doctoratu auctus, deinde

PADIUS. CRATANDRO Imago Occasionis erat Præli Insigne. (a) Anno 1532. in ARISTOPHANIS Comœdiis Græcè excudendis habuit JOANNIS BEBELII confortium: & ad earum calcem affixit Palmam Insigne *Bebelianum*.

Argen-

„ deinde *Augustam Vindelicorum* à Canoni-
„ cis accitus, ibi Monasterium ingressus;
„ tandem *Basileam* (1) anno 1522. revisit,
„ ubi, ne tempus otio tereret inani, ab
„ *Andræa CRATANDRO*, Typographo
„ laudatæ Urbis optimè merito ad susten-
„ tandam vitam in Officinam publicam
„ typographicam receptus largiter, unde
„ viveret, accepit, eâ conditione, ut se-
„ dulam in corrigendis Codicibus exscri-
„ bendisque navaret operam. Obiit an-
„ no 1531.

(a) In hac Editione *Andreas CRATAN-*
DR Lectorem monet *duas Comœdias in*
calce adjunctas nimirum Sacrificantes Fæ-
minas, Atticamque LYSISTRATEN; in
quibus siquid desiderabitur, in Exemplar mutil-
um & corruptum culpam transferri oportet:
se illas, ut invenis, minus expolitas, quàm
nullas tradere maluisse.

(2) Tunc primum undecim ARISTO-
PHANIS Comœdiæ junctim prodierunt.
Hæc igitur Editio omnium, quæ præcesse-
runt, est integerrima. (3) *ALDUS* in suâ
omnium primâ ann. 1498. LYSISTRAT-

TEN, quam non nisi dimidiatam habere
poterat, prætermisit. (4) In secundâ
(scil. *Junimâ*) ann. 1515. *Bernardus JUN-*
TA novem Comœdias à se castigatas *Phi-*
lippi JUNTA typis excusas *Francisco AC-*
COLTO designato Episcopo *Anconitano*
dedicavit, ei quæ duas nondum impressas
promisit, *ni forsam* (inquit) *Euphronymi*
BONINI Præceptoris sui promissa in lo-
ves abibunt auras: illas autem, ex *Urbina-*
te Bibliothecâ antiquissimum Exemplar
nactus seorsim anno eodem, iisdemque
typis ac formâ edidit. In tertiâ ann. 1525
apud hæredes *Philippi JUNTA*, ab *Anto-*
nio FRACINO Varchiensis ope *ARSENII*
Cretensis uso recognitâ & sexaginta in *IRE-*
nâ verbis auctâ; uti & in quartâ scil.
Gormontianâ ann. 1528. duæ illæ deside-
rantur. Hæc autem quinta (de quâ nunc
agimus) (5) *Basileensis* per *CRATAN-*
DRUM & BEBELIUM ann. 1532. unde-
cim Fabulas cum (6) *Symonis GRYNÆI*
Præfatione Latinâ complectitur.

De BEBELIO deinceps plura suo loco
dicentur.

(a) Vi-

(1) Eam tamen quadriennio antè *Basileam* reversum constat ex Epistolâ suis *Dragmatibus* præfixâ *Ba-*
sileæ prid. Cal. Sept. 1518. datâ. In quâ scribit se in *Heydelbergenſi Gymnaſio* agentem, susceptâ *Præ-*
ceptoris provinciâ, ad illa conſarcinanda à *Petro SCYBENARDO Theologo* incitatum. In eâdem *Wolfgangum*
CAPITONEM laudat. De *OECOLAMPADIO Dragmatibus*, quæ *Heidelberga* composuit, mul-
tisque aliis ad eundem pertinentibus conſulendus eſt *Melchior ADAMUS* in ejus Vitâ.

(2) De variis ARISTOPHANIS Editiõibus agit *MENAG.* in *Anti-bail.* Cap. 113.

(3) *GESNERUS* (ut obſervat *FABRIC.* in *Biblioth. Gr.*) in ſuâ *Biblioth.* anno 1502. malè at-
tribuit, legens *MCCCCCH.* pro *MCCCCIIC.* aut potius *MDIL* pro *MIID*; nam ſic numerus in illâ
Editione exprimitur.

(4) In hac etiam erravit *GESNERI* Editio, in quâ hæc habuiſſe ſcholia dicitur.

(5) *FABRICIUS* in *Bibliotheca. Gr.* ſcribit hanc Editionem *Francosurti* fuiſſe factam; in errorem
ductus à *MENAGIO* (quo ſe in recensendis ARISTOPHANIS Editionibus uſum fuiſſe proſtituit p. 116.)
cujus (in *Anti-bail.* c. 113.) hæc ſunt verba ----- En 1532. *Andræ CRATANDRE & Jeſu BEBEL-*
IIUS Imprimeurs de *Francfort*, imprimerent à *Francfort* in 4. les *Comédies Grecques d'ARISTOPHANE*
&c. En ut ceſpitat graviter ipſe *MENAGIUS*, dum *BALII* ignorantiam acerrimè traducit.

(6) Hic in ſuâ Præfatione magiſtris puerorum das conſilium, quomodo per præta *Ariſtophanica*, inducto
puerorum grege, tuos facias iter, ne inter ſpeciſſimos flores in exitiale maximè venenum incurram.

„ *Symon GRYNÆUS* natus eſt 1493. circa *Oppidum Veringam* in Comitatu *Mobenzallerenſi* -----

„ anno 1523. *Heidelberga* litteras Græcas docuit. ----- anno 1529. *OECOLAMPADIO* auctore

„ *Basileam* invitatur ad docendum. ----- anno 1534. *Tubingam* vocatur ----- Biennio poſt.

„ *Basileam* reverſus *ERASMO* morienti adſuit ----- anno 1541. ex vitâ migravit ætat. 48.

„ *Melchior ADAM.* de Vit. Germ. Philoſoph. pag. 118. ubi de ejus ſcriptis. *CRATANDRO, BEBELIO,*
WINTERO, CUAIONE, HERVAGIO, Typographis Baſileenſibus uſus eſt. *Lege GESNER.*

Biblioth.

Argentinae innotuit anno 1515. JOANNES SCHOTTUS, qui LUCIANI *Deorum Dialogos* Græcè cum Latinâ e regione interpretatione vulgavit; nec solum titulum rubricis ornavit, sed Græci Textûs exteriores singulos margines florentibus limbis decoravit. His Dialogis præmisit Epistolam NACHTGALLUS, ex quâ pauca excerpsi.

OTHOMARUS NACHTGALL *Argentinus*,
JOANNI SCHOTTO municipi suo S.

Quum in hac Urbe nostrâ Argentinensi, cui ambo vitæ hujus initia debemus, omnis eruditorum cœtus ad Graiam eloquentiam, veluti πὸς τῆς αἰμαθείας κέρας adspiret: conductoque aliunde Præceptore CONRADO Mellissipolitano, ERASMI Rotterodami discipulo, Græcæ Lingue non indocto, avidè admodum THEODORI Grammatica perdiscat; visus sum mihi operæ precium facturus, si Deorum LUCIANI Samosatensis Dialogos, ductu clarissimi viri ALEANDRI Mottenfis Præceptoris mei, Lutetiæ publicatos Græcè sub tuâ impressoriâ incude, Græco-Latinos fieri curarem: quò Græcitatibus adhuc rudes, quasi ex mutis (ut aiunt) magistris, Græci aliquando evadere possent. — Tu vale, mi Joannes: bonisque literis, ut cœpisti, arte tuâ impressoriâ succurre: bonique consule hæc minutula, memor hujus Hesiodici,

Εἰ γὰρ κεν τὸ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖς,
Καὶ θάμα τῶτ' ἔγδοις, ταχὺ κεν μέγα καὶ τι γένοιτο.

Iterum vale. Ex Viridario S. JOANNIS Argentinensi.

Et ad calcem, sic ad Lectorem.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc Opere oculis Græcis, exanissimè e regione adjicere Latinas: ut fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbum verbo redditur, quemadmodum ab initio à nobis in paucis Dialogis vides observatum. — In rem tuam magis futurum ratus: si Latius pusillum quoddam verbum adjicerem, quod in Græco non habetur: aut rursus Græcum supprimerem in Latinis, etiam inverso nonnunquam dictionum ordine: tibi quisquis es, qui delicatissimas hasce nugas legeris, Authoris sententiam aperirem: quàm si secus agam, à FLACCI instituto totâ (ut aiunt) viâ errem. Id inquit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus

Interpres: - - - - -

Quod idcirco admonui: ne quis Græcitatibus leporem me Latine arbitretur reddere tentasse, quum hoc paucis admodum nostrâ etate sit concessum. &c.

Editionis fronti Typographus subscripsit hæc: JOANNES
SCHOT-

SCHOTTUS Argentinae studiosius elaboravit, sed relictos judica : fini adiecit erratorum in Graecis Indicem. Hic SCHOTTUS anno 1510. impensis GEORGII MAXILLI imprimebat.

Anno 1516. Genuae, Psalterium Hebraeum, Graecum, Arabicum & Chaldaicum cum tribus Latinis interpretationibus & glossis, impressit miro ingenio PETRUS PAULUS PORRUS in aedibus NICOLAI JUSTINIANI PAULI, praesidente Reip. Genuensi pro serenissimo FRANCISCO Rege praestanti viro OCTAVIANO FULGOSO.

Hic Typographus ad suum nomen alludens pro Insigni porrum, cum duplici littera P. P. adsumebat; erat (a) Mediolanensis, & debebat Taurini.

Liber hic primus typis Arabicis excusus est; haecenus nulla Bibliorum pars Linguâ multiplici expressa lucem aspexerat. Hujus Operis curam gessit AUGUSTINUS (b) JUSTINIANUS Genuensis Ordinis Praedicat. Nebiensis (c) Episcopus, quem jam diu hanc rem agitaſſe ex JACOBI ANTIQUARIJ ad ipsum (d) Epistolâ, Mediolani VIII. Cal. April. M.D.VI. datâ, comperimus. Admirari non desino (scribit ANTIQUARIUS) quo pacto successivi temporis ratio, eo abs te fuerit producta, ut occupationibus maximis implicatus, Graecam, Hebraeam, Chaldaeam, Arabicamque Linguam repente adeptus videare, & ne sine testibus res acta credatur, nuper eas ad novum, quod aiunt, instrumentum contulisti. Ut quod Latinis politum literis habebatur, nunc adjunctis ipsarum quoque Gentium Linguis appareat Evangelium in omnem creaturam, juxta Domini mandatum olim exiisse.

Legimus etiam in JUSTINIANI ad LEON. X. Praefatione in suum Psalterii Octaplum, Latine, Graecè, Hebraicè, Arabicè, Chaldaicè scriptâ Genuae Calend. Aug. 1516. datâ; ipsum jam diu laborasse, quod utrumque sacrae Legis Instrumentum quinque praecipuis Linguis, Hebraicè, Chaldaicè, Graecè, Latinè, & Arabicè, in unum redactum corpus, conspicuâ verborum sibi invicem respondentium structurâ ederet. Et sic pergit; Hujusmodi autem sacrae interpretationes Scripturae, olim tentatae sunt & à Graecis, & à Latinis, quin etiam Hebraei, Chaldaei, & Arabes, ejus conatus indicia posteris reliquere; quorum veneranda vetustatis & fidei apud me adhuc extant monumenta. Graeci quidem unâ interpretatione

* (a) Vide ad Psalter. finem.

(b) De eo & ejus Opere lege P. LE LONG Discours sur les Bibles Polyglot. p. 32.

(c) Anno 1514. euectus ad Episcopatum.

(d) Quae ipsius Psalterio praefigitur. Lege GESNER. Bibliothec. Ad eundem mo-

dum universum Vetus Testamentum ac Novum paravit, ubi praeter quintuplicem ordinem Hebrae, Latina, Graecae & Arabicae Linguae, addidit etiam Chaldaeam figuris tam Hebraicis, unâque ejus interpretationem cum columnâ Scholiorum. Testatur hoc idem AUGUSTINUS in Epistolâ ad BENDINEL-
LUM Cardinalem.

(a) In

tatione minimè contenti, sex edidere, quas postmodum diligentissimus ORIGENES in unum collegit, appellavitque ex re Hexapla, quòd sex Editiones unà tamen duntaxat Linguà in eodem folio continerentur. Nos verò non solum hexapla, verum octapla, perficere contendimus, nec unà solum Linguà, verum omnibus illis, quibus perdiscendis, haud sine magnà causà, impendi operam, sacri Canones jubent. Accesserunt (qui fuit præcipuus labor) novæ ex Hebræo & Chaldæo interpretationes. Sed & scholia quædam, in maximè necessariis locis addidimus, quibus omnibus si lepor & elegantia verborum desiderabitur, cogitet quilibet æquus rei arbiter contendisse nos, non tam ut eleganter, quàm ut ex fide, verba responderent verbis, sensûque sensibus. Ipse enim barbaræ figuræ, incisâque & circuitus, quæ omnia nostri hujus Latii candor respuit, foeta sunt mysteriis & sacramentis. An vero noster hic labor fructum aliquem sit pariturus, in Catholica Matre, cui ipse dignè præfides, libuit periculum facere hoc Dávidico Psalterio, quod ex toto opere nunc quasi delibamus tuo dicatum nomini. Quòd si tu, cujus autoritate nihil inter humana sublimius, rem ipsam probaveris, & dignam editione duxeris, in promptu erit nobis universo operi manum extremam imponere, & tam novum quàm vetus Instrumentum, iisdem distinctum Linguis, eademque serie & structura, tradere Impressoribus formandum. Sit ergo tibi hoc quasi primitiæ quædam totius Operis. &c.

Ad Psalterii calcem adtexitur BAPTISTÆ FLISEI ad Nebiens. Episcopum Epistola.

Reverendo AUGUSTINO Episcopo Nebiens.
BAPTISTA FLISEUS Iu. V. D. S. D.

Nescio, AUGUSTINE pater, quid potissimum mirer in tuo hoc Psalterio tene unquam cogitasse, tam multifariam Linguarum seriem in re universis Gentibus necessariâ, an adgressum fuisse cogitatum. Perfecisse tam immanes ausus, an incepisse, secreta tot Linguarum indagasse, an indagata non pro te modò didicisse sed universis discenda, esse impertitum, denique voluisse an valuisse, rem tot seculis desideratam, sed à nullo vel tentatam vel præstitam, & perficere & perfectam tanto labore & sumptu cunctis præbere inspiciendam, & ad cuiusque volentis usum & profectum accommodandam. Tot curis monasticis addictum hominem, & ipsam paupertatem ac alienis nutibus obnoxiam vitam, solenni voto professum, tum omnium Linguarum unâ Latinâ exceptâ ignarum, potuisse tam brevi temporis spatio, & tot Linguarum peritiâ comparare, & comparatam omnibus percipiendam proponere & exarare nimirum fuit nedum difficile & arduum, sed penè impossibile & vires humanas excedens. Adde quòd in tantâ Linguarum mixturâ & tam multijugâ connexionè vix credibile est non sapissime fuisse erratum, non mendosam creberrimè impressionem evasis-
/c: Dum & ministri hujuscemodi Artis impressorie, quam vocant, ignari sunt

sunt bonarum literarum, & tu omnia unus corrigere & emendare non sufficis: & tamen ego, quantum quidem valui revolvere & excutere, quæ ad Latinam pertinent Linguam, præter pauca admodum, quæ subjeci huic Epistolæ, nihil ferè offendi aliud, in quo insignis menda appareat: videant reliqua, qui cæteras Linguas callent, nam mihi vel earum Linguarum ignorantia vel moles ipsa curarum forensium, adimit facultatem tot varietates vocum, & literarum scrutandi. Tu verò perge divinum complere negotium, & quod Psalterio Davidico tribuisti, confer cæteris quoque Sacræ Scripturæ partibus, ut eâ tot Nationum auribus accommodatâ, inviteatur universus Orbis ad tantarum rerum noticiam; neque enim deerit Spiritus Domini bonus, qui difficilia & dura emolliat, & involuta & clausa referet, & aspera & confragosa complanet. Tum LEO ipse Pontifex maximus, cui tu Opus ipsum dicâsti, pro suâ erga omnes benignitate & munificentia, non deerit tibi quoque in cunctis Operi necessariis præsertim aded utiliter navanti operam ei, cujus vices gerit in terris. Ego verò quicquid valeo, quicquid sum, ero itidem paratus tibi in multo, sicut fui in modico. Vale.

Quamvis tamen FLISEUS nihil præter Latinum revolvere valuerit, subsequitur tamen ejus Epistolam accurata in Hebraicis, Latinis, Græcis, Arabicis, & Scholiis (a) recognitio.

(b) Asservantur in Genoesi Bibliothecâ & Psalterium hoc & Novum Testamentum totidem Linguis descriptum, cui JUSTINIANUS in suis Reipublicæ illius Annalibus anno 1535. editis se Vetus Testamentum eâdem formâ additurum fore promiserat, sed Episcopi doctissimi labores triste, cum Corsicam peteret, naufragium proximo anno interceptit.

Non est hic omittendum Doctissimi (c) HUETII de JUSTINIANO testimonium. Primus postremis hisce temporibus nomen suum duplici

(a) In illo Indice voces perperam excusæ numeralibus litteris Chartarum & Linearum Indicibus notantur. Ipse tamen chartæ litteris numeralibus vacant. Quod quidem Lectori, qui errata restituere voluerit, laborem pariet & tædium. Ciphrarum usum nil magis quàm Index erratorum arguit. Id antea observatum est Vol. I. *Annal. Typogr.* pag. 267.

(b) Lege JACOB LE LONG, *Discours sur les Bibles Polygl.* p. 34.

(c) De Clar. *Interpret.* ann. 1661. p. 113. Et JACOB LE LONG sur les Bibles Polyglot. p. 36.] „ Il fit tirer deux mil- „ le Exemplaires de ce Psautier, parce

„ qu'il croyoit que cet Ouvrage lui acque- „ reroit une grande gloire, & qu'il en au- „ roit en même temps beaucoup de pro- „ fit, lequel il destinoit pour aider quel- „ ques personnes de sa famille qui étoient „ dans le besoin. Il s'imaginait que ce „ Livre devoit être bien reçu, & que „ tous les Prélats riches, & même les „ Princes devoient se donner bien du „ mouvement, & l'aider de leurs mo- „ yens pour faire les frais de l'Impres- „ sion des autres Volumes. Mais, ajouta- „ t-il, ma trop grande crédulité fut bien „ trompée; chacun loua l'Ouvrage, mais „ on ne passa pas outre; à peine la qua- „ trième

duplici sacrorum Librorum Interpretatione, alterâ ex Ebræis, è Chaldaicâ alterâ celebravit AUGUSTINUS ille JUSTINIANUS, de quo mentio modò à nobis injecta est: verba verbis totidem, iisque selectis, nec impuris in utrâque retulit, fidemque suam, ac diligentiam doctis omnibus approbavit. Id aded ex Psalterio ejus πολυγλωττω, quod unum ex immenso hòc Opere, typographico labore excusum est, statuere licet. Id si indocta illa ætas majori favore excepisset, & nobiles eruditi hominis labores adjumento aliquo & opibus promovisset, universam Scripturam simili ornatu decoratam, & pari Interpretationum numero ab eo ditatam haberemus.

Jam pridem Editio Bibliorum πολυγλωττω cogitata fuerat & instituta, sed nondum tentata. (a) ALDUS enim MANUCIUS diu (b) ante annum 1500 Opus hujusmodi meditabatur, & FRANCISCUS TISSARDUS sibi id in animo fuisse anno 1508. (c) testatus est. Sed ante JUSTINIANUM nihil tale coeptum comperio, ante (d) Cardinalem Toletanum nihil perfectum.

Biennio post editum JUSTINIANI Psalterium, suum etiam ann. 1518. Hebraicè, Græcè, Latine, & Chaldaicè (i. e. (e) Æthiopicè) publicavit Colonie JOANNES POTKEN Ecclesiæ S. GEORGII Colo-

„ trième partie de ce que j'avois fait tirer
„ fut-elle enlevée. Il dit ensuite, que
„ comme ce Psautier n'étoit à l'usage que
„ des Personnes savantes & d'un esprit au-
„ dessus du commun, dont le nombre
„ n'est pas grand, il ne pût se dédomma-
„ ger des avances qu'il avoit faites, par-
„ ce qu'outre les deux mille Exemplaires
„ tirez en papier, il y en avoit une cin-
„ quantaine en velin, dont il fit présent à
„ tous les Rois de la terre, soit Chrétiens,
„ soit Infidèles.

(a) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 237, 238, 255.

(b) Reverendus & doctissimus Jacobus LE LONG (in Dissertat. de Polyglott. p. 2.) scribit hæc: *Le projet d'ALDE fut encore postérieur [à celui de François TISSARD]; car quoique Justin DECADYUS ne nous informe de ce dessein que dans la Préface d'un Psautier Grec, qu'ALDE imprimoit, & dont il n'a pas marqué le temps de l'impression: cependant on a sujet de croire, que ce n'a été que peu de temps avant sa mort, qui arriva dès le commencement de l'année 1516. DECADYUS Grec de la domination de Venise y félicite ceux de sa Nation de ce que ce fameux Imprimeur avoit entrepris de donner au public une Bible en trois Langues.*

Mihi tamen aliter sentiendi veniam det Vir clarissimus cujus amicitia gaudeo, industriam & eruditionem suspicio. scriptis me multum debere lubens agnosco. Psalterium illud Justin DECADYI cur longè antiquius credam, probare (Vol. I. *Ann. Typ.* p. 237. 238.) conatus sum. Sed quoniam Editionis tempus nullo certi anni indicio definitur, ne in re dubia videar solâ niti conjecturâ, produxi (p. 255.) GROCIUS ad ALDUM ann. 1499. Epistolam, in quâ legimus ALDUM jam statum habuisse, ut Opus illud arduum & Christiano viro dignissimum ederet.

(c) Id clariss. Jacob LE LONG. probat ex TISSARDI Epistolâ Hebraica ipsius Grammaticæ ann. 1508. præfixâ. Hanc equidem perlegi; nec tamen id à TISSARDO disertis verbis affirmatum, sed dubiis tantum & ambiguis, potui deprehendere.

(d) De ejus Polyglott. postea dicitur.

(e) Linguam Æthiopicam à quibusdam vocari Chaldaeam annotatum est in Præfatione Introduct. ad lection. Linguar. Orient. Londin. 1655. Indicam appellat POSTELLUS in suo duodec. Linguar. Alphabeto. Parisi. 1538.

(a) AL-

Colonienfis Præpositus, cum Præfatione ad peregrinarum litterarum studiosos; ex quâ descripsi, quæ sequuntur.

Dudum Romæ animo revolvens cognitionem peregrinarum & externarum litterarum fore pro fidei Catholicæ propagatione, & obedientiæ Sedis Apostolicæ (cujus ab eâ tempestate, quâ adolescens vix esse desii, fui alumnus) dilatatione pernecessariam. — Statui jam senex Linguas externas aliquas discere, & per Artem impressoriam, quam adolescens didici, edere: ut modico ære Libri in diversis Linguis, formis æneis excusi, emi possint. Cùmque maximam Indiæ majoris, quæ & Æthiopia sub Ægypto est, Regis (quem vulgo Presbyterum JOHANNEM appellamus) à puero audiissem potentiam. — cùmque omnes in tot Regnorum Ecclesiis, Monasteriis, & aliis piis Locis Chaldeâ (imò Æthiopicâ) in eorum sacris uterentur Linguâ: magno desyderio dictorum Regnorum diversorum Monachos & Fratres mendicantes, qui tum Romæ peregrinationis causâ erant, adii: assiduoque labore non sine temporis jacturâ, quod idoneum Interpretem reperirem minimè, Linguam ipsam Chaldæam (Æthiopicam) ab eis ad tantam sufficientiam didici, ut mihi persuaderem me posse Psalterium DAVID Arte impressoriâ edere, ut quinquennio vix exacto (i. e. anno 1513.) Romæ edidi. Sed cùm homo Germanus in patriam post multa lustra reversus, patriæ meæ fatear debitorem; Psalterium ipsum non modò in hâc Chaldæâ, per me in Europam importari cœptâ; sed & Hebræâ & Græcâ & Latinâ, Linguis imprimi curavi; vos interim admonens, quòd in versiculorum divisione Chaldæorum morem sum imitatus: annotando tamen per cipbras quotusquisque cujuslibet Psalmi more Latino sit versus, quæque prima primæ & ultima ultimæ lineæ lineis; & sic de aliis lineis mediis in quatuor Linguis Psalterii ipsius folium quodlibetvolvendo in sententiâ quantum ingenio nostro fieri potuit, correspondent, retegens etiam quæ Græca, Latina & Chaldæa, translationes, ex Septuaginta Interpretibus, non ex Hebræicâ veritate, descenderunt. Adjutorem in his habui Johannem SOTER, alias HEYL affinem meum charissimum harum quatuor Linguarum studiosum: cujus etiam auxilio me curaturum spero; ut literæ Arabicæ, quibus & non aliâ quàm Arabicâ Linguâ Turcæ & alii Mahumetanâ Sectâ decepti jam ferè per noningentos in eorum Templis seu Mosquitis usi sunt annos, in vulgus edantur: si ingenuos adolescentes & juvenes, externarum Linguarum cupidos & studiosos comperero. Bene valete.

Psalterium hoc Quadrilingue absolutum Colonia Agrippinæ anno Domini M.D. XVIII. III. Idus Junii.

A' JOANNE igitur POTKENIO Linguæ Æthiopicæ, uti ab AUGUSTINO JUSTINIANO (a) Arabicæ characteres in Typographiam

Q 2

(a) ALDUS quidem anno 1499. in sed incisum, non excusum. Vol. I. *Annal. Hypnerotomachiâ* nonnihil exhibuit Arabicè. Typogr. pag. 239. (a) Bru-

phiam primùm introducti.

Eodem anno, quo JUSTINIANUS suum *Psalterium Pentaglotton* edidit, *Basileæ* ab (a) AMORBACHIO *Psalterium triglotton* inter D. HIERONYMI Opera; à FROBENIO *diglotton* ERASMI (b) *Testamentum Novum* excusum est. Illis prima debemus Bibliorum

(a) *Brunonis AMORBACHII* ea est ad
pium Lectorem Epistola.

„ BRUNO AMORBACHIUS

„ *Basileensis*, pio Lectori S. D.

„ Dici non potest quàm gratulemur rem
„ Latinam ab interitu penè superiori secu-
„ lo revocatam, *Laurentii VALLÆ* pri-
„ mùm operâ, deinde proximis annis mi-
„ rum in modum studio POLITIANI *Hermolai*que BARBARI coillustratam. Sed est
„ quor non minus aggaudere debeamus,
„ nempe quòd hòc tempore veteri proba-
„ tæque Theologiæ plurimum lucis ac-
„ cessurum speramus, ex hac castigatissi-
„ mâ *Hieronymianorum* Operum ædizione,
„ quam in primis ERASMO, nonnihil e-
„ tiam nobis studiosi ferre debent accep-
„ tam. Emerferunt abhinc pauculos an-
„ nos literæ Græcæ, & nunc quod animo
„ gestienti referimus, quum in *Galliis*,
„ tum in *Germaniis* permulti felicissimè
„ græcantur, quod, haud ita diu, vel in
„ ipsâ *Italiâ* rarum erat. Sed & Hebræicæ
„ illæ sacratissimæ, quibus bona pars ar-
„ canæ scientiæ, hoc est, prophetiæ
„ mysteriorum nobis tradita est, doceri
„ cœperunt, sed quas non perinde multi
„ complectantur, nimirum quod Exem-
„ plaria non sint obvia typis Hebræicis ex-
„ cusa. Quapropter in rem studioforum
„ huius Linguae, simul quod Divus HÆ-
„ RONYMUS, dum Psalmos exponit, aut
„ illorum utitur testimonio, lectionem
„ Hebræicam, & Græcam, quæ est In-
„ terpretum Septuaginta, frequentissimè
„ citat: nos huc octavo Tomo corolla-
„ rii vice quadruplex Psalterium adjeci-
„ mus videlicet Hebræicum, & huic op-
„ positam Divi HIERONYMI versionem,
„ quam vulgò Hebræam veritatem appel-
„ lant; Græcum item, cui respondet è
„ regione translatio quæ passim legitur
„ ἁδελφῶν, hoc est, Autore incerto, non-
„ nunquam (ut dicam id quod res est)
„ δις διὰ πατρῶν ab Exemplari Græco dis-
„ cēdens, cujus rei culpa in Interpretis os-

„ citantiam, an in Librariorum incuriam,
„ aut quod verisimilius sit, alicujus nebu-
„ lonis audacem imperitiam rejici debeat,
„ nolo excutere in præsentia. Quid quòd
„ Hebræicam veritatem ut vocant, in *Ju-
„ daorum* nostri temporis, sic suspicamur,
„ gratiam (nam illorum expositionibus
„ admodum favet) nonnihil immutatam
„ comperimus, ab aliquo Hebræicè docto,
„ siquidem Exemplari *Veneto*, cum ve-
„ tustissimis HIERONYMI Codicibus,
„ multis locis non conveniebat. At enim
„ nos pro virili in hoc incubuimus, ut
„ quemadmodum cætera nostra, sic hæc
„ in manus hominum quàm emendatissi-
„ ma venirent. Et in Hebræicis præcipuè
„ curavimus ut quàm minimùm ab arche-
„ typis & his antiquissimis discederemus.
„ Quòd si somnus obrepit nobis alicubi,
„ faciliè veniam dabit æquus Lector, qui
„ quum ipsam provinciæ difficultatem,
„ tum angustiam temporis, quo hæc festi-
„ nantes absolvere coacti sumus, secum
„ perpenderit. Porro fatemur ingenuè
„ hoc negotii ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν, quod aiunt,
„ nos confecisse: sed adjutos operâ doc-
„ tissimi pariter & humanissimi patris
„ *Chonradi PELICANI Rubeaquesensis*, ex
„ familiâ divi FRANCISCI, cujus auspi-
„ cio potissimùm hæc res peracta est. Ad-
„ jecimus ad ipsum *Psalterii* calcem, instar
„ coronidis, Institutiunculam in literas
„ Hebræicas, videlicet legendi modum
„ ostendentes, idque oppidò perquàm
„ paucis. Neque enim is locus pati vide-
„ batur, ut regularum quadrigas illuc in-
„ veheremus. Quòd si cui illa non satis-
„ faciunt, Opus undecunque doctissimi
„ viri *Joannis REUCHLINI* adeat, cui
„ Rudimentorum Hebræicorum titulum
„ præfixit.

„ Bene vale, & AMORBACHIIIS faus-
„ ta precator. *Basileæ*, octavo Calendas
„ *Septembris*. Anno millesimo quingente-
„ simo decimo sexto.

(b) De eo prius dictum est.

(a) Testa-

rum in (a) multiplici characterum formâ tentamenta : His verò (AMORBACHIIS scilicet & FROBENIO) præcesserat ARNOLDUS (b) GULIELMUS DE BROCARIO, quo Typographo Cardinalis XIMENIUS Archiep. *Toletan.* in suis Bibliis imprimendis usus est ; quæ, cum nihil in eo genere antè exierit magis perfectum, attentius examinanda censeo. *Psalteria* quidem, JUSTINIANI *Pentaglotton* & POTKENII *Tetraglotton* quatuor characterum (c) formas ; *Complutensia* Biblia, *Tetraglotta* licet sint, (d) tres tantum exhibent. At verò Editiones illæ unum Librum, hæc omnes complectitur.

Opus hoc insigne sex Voluminibus inclusum sub prælo plures annos sudavit. Novo Testamento anno 1514. *Januar.* 10. Hebræo Dictionario, ann. 1515. *Maii* ult. quatuor Testamenti Veteris Voluminibus ann. 1517. *Jul.* 10. finis impositus. Sex demum Volumina anno 1520. *Mart.* 22. publicata. In toto hōc Opere Latinus character Bibliorum Gothicus, reliquorum omnium Romanus : Latinæ Versiones Textui Novi Testamenti Græco, Veteris Hebræico LXX-viralis etiam Hebræico, ut aptè responderent, columnis singularum è regione collocatis, curatum est. Quoniam verò sæpe eveniret dictiones in Versione aut plures aut pauciores, quàm in Textu, poni oportere, ideoque lineis utrinque paribus, & æqualibus intervallis non posse imprimi ; necubi spatium malè hiaret vacuum, lineam lineasve, ubicunque sic vacabant, (e) circinulis invicem junctis expleri placuit. Præterea singulæ dictiones litterulis juxta ordinem Alphabeticum Latinis notantur, ut eadem litterulâ vocem alteram in Textu, alteram ei in Versione respondentem afficiente, nullus superfit, vel tyronibus, errandi locus.

Character, quo Novum Testamentum *Complutense* exaratur, prorsus peculiaris est ; largus, planus, & æquabilis ; nullis litterarum nexibus aut compendiis involutus ; cujus rationem cum reddat Præfatio, eam integram hîc subtexere volui.

No-

(a) Testamentum tamen ERASMI, uti neque *Psalterium Mediolanense* anno 1481. Græco-Latinum, Polyglottis non adnumerò. Vox enim πολόγλωττις. Linguas plures duabus postulat. Id observavit JAC. LE LONG, in Præfat. ad *Dissertat. de Polyglott.*

(b) Hic anno 1514. imprimebat Vallisoleri. Vide Catalog.

(c) Illud Hebræicam (cui & Chaldaica

similis est) Arabicam, Græcam, Latinam, hoc Hebræicam, Æthiopicam, Græcam, Latinam, exhibet.

(d) Hebræicam (quæ eadem cum Chaldaicâ) Græcam, Latinam.

(e) Otiantes hosce & solius supplementi gratiâ injectos characteres non probat CHEVILLERIIUS, *Origin. de l'Imprim.* p. 107. Lege & JAC. LE LONG *sur les Polyglot.* p. 16. 17.

(a) Con-

Q3

NOVUM TESTAMENTUM Græcè & Latine
in Academiâ Complutensi noviter impressum.

EPISTOLA πρὸς τὰς ἐκτετυχημένους, Græca & Latine versa.

AD LECTOREM.

„ Ne mireris aut vitio vertas, ô studiose Lector, quòd in hâc
 „ Novi Testamenti Editione Græcâ aliter quàm in veteri, nudæ
 „ tantum litteræ sinè ullis aut spirituum aut tonorum notis impres-
 „ sæ publicentur; operæ pretium visum est hujus tibi rei rationem
 „ assignare. Ea enim hujusmodi est. Antiquissimos Græcos abs-
 „ que hisce fatigiis litterarum scriptitasse notius est, quàm ut sit
 „ multis argumentis comprobandum. Docent enim id apertè anti-
 „ qua non pauca Exemplaria; ut CALLIMACHI Poemata, nec
 „ non Sybillina carmina; ac præterea etiam marmorea Monumenta
 „ vetustissima, quæ Romæ adhuc visuntur nudis solùm characteribus
 „ incisa. Ut liquidò constet hujusmodi virgularum apicúmque su-
 „ præscriptiones non in illâ primævâ Græcæ Linguæ origine fuisse
 „ excogitatas, nec ad ejus integritatem usquequaque pertinuisse.
 „ Cùm igitur universum Novum Testamentum, præter Evange-
 „ lium ΜΑΤΘΑΙ, & Epistolam ad *Hebræos*, Græcè primum,
 „ sicut à Spiritu Sancto dictatum est, scriptum esse constet; visum
 „ est priscam in eo Linguæ illius vetustatem majestatemque intac-
 „ tam retinere; ac Opus ipsum prætermisiss etiam ipsis quibusvis
 „ minimis appendiculis excussum ad imaginem antiquarum scriptura-
 „ rum publicare: ne rei tam sanctæ authoritati ac venerandæ majestati
 „ adjectitiis novitiisque rebus detrimentum afferri videretur. Acce-
 „ dit, quòd si verum fateri volumus, hic spirituum tonorúmque
 „ defectus nullum prorsus impedimentum ad rectam intelligentiam
 „ afferre valet his, qui aliquantum in Græcâ eruditione promove-
 „ runt. Cæterùm ne alicui dubium aliquod possit occurrere, in
 „ quâ videlicet syllabâ accentum oporteat collocari, simplex tan-
 „ tùm apex in polysyllabis dictionibus adjectus est; & is quidem
 „ non tanquam Græcus accentus, sed tanquam notula signúmque,
 „ quo dirigi possit Lector, ne in prolatione modulationeque dictio-
 „ num aliquando labatur. In veteris autem Testamenti Editione
 „ Græca, cùm ea solùm translatio sit, non originalis textus; non
 „ fuit consilium quicquam ex vulgari scribendi modo tollere
 „ aut immutare. Et quia non doctis solùm, sed omnibus in uni-
 „ versum sacrarum litterarum studiosis hóc opere consulendum est;
 „ appositæ sunt dictioni cuique litterulæ Latinæ ordine Alphabeti
 „ indicantes, quæ dictio dictioni è regione respondeat; ne sit no-
 „ „ vi-

„ vitiis & nondum adhuc in Græcis litteris provectis errandi locus.
 „ Rurfus cùm nonnullæ diſtiones Græcæ multiplices ſive æquivo-
 „ cas aut alias ambiguas ſignificationes aliquando habere videantur ,
 „ libuit hoc etiam annotare punſto ſuppoſito litterulæ Latinæ ſupra
 „ diſtioneſ Græcam collocatæ. Et ut Præfatiunculæ tandem huic
 „ modus imponatur; illud lectorem non lateat, non quævis Exem-
 „ plaria impreſſioni huic archetypa fuiſſe: ſed antiquiſſima emenda-
 „ tiſſimâque, ac tantæ præterea vetuſtatis, ut fidem eis abrogare
 „ nefas videatur. Quæ ſanctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus
 „ noſter L E O Decimus Pontifex maximus huic inſtituto favere cu-
 „ piens ex Apoſtolicâ Bibliothecâ eduſta miſit ad Reverendiſſimum
 „ Dominum Cardinalem *Hispaniæ*: de cujus authoritate & mandato
 „ hoc Opus imprimi fecimus. Vos autem, litterarum ſtudioſi, hoc
 „ divinum Opus noviter excuſſum alacri animo ſuſcipite; & ſi
 „ C H R I S T I Opt. Max. ſectatores videri vultis & eſſe, nil jam
 „ reſtat, quod cauſemini, quò minùs ſacram Scripturam adeatis.
 „ Non mendosa Exemplaria, non ſuſpectæ translationes, non inopia
 „ textûs originalis, ſolùm animus & propenſio veſtra expectatur.
 „ Quæ ſi non defuerit, fiet procul dubio, ut litterarum Divina-
 „ rum ſuavitatem deguſtantes reliqua ſtudia omnia contemnatis. Va-
 „ lete & omnia boni conſultite.

Et ad finem,

„ Indiſtriâ & ſolertiâ honorabilis viri A R N A L D I G U I L I E L M I
 „ D E B R O C A R I O Artis impreſſoriæ Magiſtri. Anno Domini Mil-
 „ leſimo quingentefimo decimo quarto Menſis *Januarii* die decimo.

Denique

„ Græcum Tetraſtichon Δημητρεῖ Δικαῖ τῷ Κρητῶς, & Decaſtichon
 „ Νικητῇ τῷ Φαύστῃ :

„ Latina Epigrammata tria; primum (in Dialogi modum) J O-
 „ A N N I S V E R G A R Æ *Toletani* Artium Magiſtri, ſecundum F R E-
 „ D E N A N D I P I N C I A N I Commendatarii Divi J A C O B I, tertium
 „ Magiſtri B A R T O L I D E C A S T R O B U R G E N S I S.

„ Interpretationes Hæbræorum, Chaldæorum, Græcorûmque
 „ nominum.

„ Introductio quàm breviffima ad Græcas Litteras.

„ Lexicon Græco-Latinum.

Voluminibus ſingulis præfigitur hoc Tetraſtichon; quod ad In-
 ſigne Cardinalitium ſubtus poſitum alludit.

„ Hæc

„ Hæc tibi pentadecas tetragonon respicit illud
 „ Hospitium *Petri & Pauli* ter quinque dierum.
 „ Namque Instrumentum vetus hebdoas innuit; octo
 „ Lex nova signatur: ter quinque recepat utrumque.

Ad Voluminis ultimi finem apponitur *Crux* cum reliquis *Passio-
 nis* insignibus; *Monacho* genua flectente, pictis à dextris *PETRI*,
 à sinistris *PAULI* capitibus; addito infrà hòc lemmate, *IN HOC
 SIGNO VINCES*; *AGB.* litteris *Typographi* nomen indi-
 cantibus in ciphram *μονόγραμμα* convolutis.

Soli, quo *Pentateuchus* continetur, Volumini recognitio eorum,
 quæ perperam impressa sunt, subjicitur.

Grande hoc *Complutensium* Bibliorum Opus ut ab ipso initio ad finem usque productum fuerit, ex Prologis variis Editioni præfixis, & ex iis, quæ eruditiss. *P. JACOBUS LE LONG* plenè & accuratè, ut omnia solet, (a) tractavit, describam.

„ (b) *XIMENIUS Toleti*, ubi anno 1502. *Maii* 7. *PHILIP-
 „ PUM & JOANNAM* ejus uxorem exceperat, quinque ferme
 „ menses moratus, intentionem ad ea convertit, quæ jam diu ani-
 „ mo meditabatur. Magni *ORIGENIS* diligentiam imitatus,
 „ editionem Bibliorum faciendam curavit. In eâ *Veteris Testa-
 „ menti* libri ternis columnis per singulas paginas sunt distincti.
 „ Prima *Hebraicam* lectionem tenet, media *vulgarem*, quâ nunc
 „ utimur, tertia *Versionem Græcam LXX.* Interpretum transla-
 „ tione etiam *Latinâ* illustratam. In margine verò inferiori, ne
 „ quid desideraretur, *Chaldaica*, quam vocant, *Paraphrasis* sub-
 „ jecta est, *Latinâ* versione à regione appositâ. At *Novum Testa-
 „ mentum* *Græcam* lectionem quàm emendatissimam, & *vulgarem*
 „ translationem habet. Additum est postremum Volumen *Hebraï-
 „ carum dictionum* eruditum & copiosum *Onomasticon*, ab ejus
 „ *Linguæ* peritis valde laudatum. Id in aliquot Bibliorum hujus-
 „ modi libris, quorundam incuriâ, qui eos asservandos susce-
 „ perant, non sinè gravi jacturâ, desideratur. Res fuit cum-
 „ primis operosa & magnifica, & quæ non modò tam ingen-
 „ tem Principem, sed etiam ingentis animi virum, ad difficul-
 „ tates omnes evincendas rem tam arduam comitantes, requi-
 „ reret.

„ Accersivit continuò ad se homines utriusque literaturæ peritis-
 „ simos

(a) Consule ejus *Bibliothec. Sacr.* edit.
 1709. Vol. I. pag. 12, usque ad p. 20. &
Dissert. sur les Polyglott. C. I.

(b) Lege *Alvar. GOMET.* lib. 2. de
gest. Franc. XIMEN. Edit. *Francof.* p. 41.
 &c.

(2) *LONG,*

„ fimos (a) DEMETRIUM *Cretensem* natione Græcum,
 „ (b) ANTONIUM *Nebriffensem*, (c) LOPIDEM *Astunigam*, &
 „ (d) FERNANDUM *Pincianum* Græcarum litterarum Professo-

„ res;

(a) LONG, sur les Polyglott. p. 24.] *Demetrius DUCAS* (qui Editionem hanc *Complutensem* Græco Epigrammate laudavit) anno 1528. D. CHRYSOSTOMI Liturgiam *Venetis* Græcè & Latine edidit.

(b) ANTONIUS de *Lebricà*, Latine *Nebriffensis*, Linguarum trium eruditum peritus, *Salamantice* in Universitate Professor anno 1522. obiit.

(c) Didacus LOPEZ *Astuniga* [*Jacques LOPEZ de Zuniga*] Notis in ERASMI Verionem Nov. Testament. & FABRI Stapul. Schol. ad S. PAUL. Epistol. criticis notus, *Neapoli* anno circiter 1530. obiit. In illis Notis vocatur *Jacobus LOPIDES Stunica*. De quo ERASMUS (Epistol. ad BARBIRIUM anno 1521. Junii 26. datâ. pag. 649. 650. ERASM. Epistol.) sic — Tandem nactus sum Librum, quem in me scripsit *Jacobus LOPIS Stunica*, ut non paulo doctior, ita minùs virulentus, si ad LEBI calumnias conferatur; cujus ego laudibus adeò nihil detrahâ, ut velim etiam conduplicatim, quod sibi liberalissimè tribuit, quanquam in me tam malignus, ut nihil non adimat, ingenium, memoriam, judicium, eruditionem, lectionem sacrorum Voluminum, peritiam Linguarum, denique & Grammatices, horum omnium beatissimum quoddam cornu sibi suavissimè vendicans.

Ceterùm demiror, quæ res sic exacerbat hominis animum in me, à quo ne verbo quidem unquam fuerit lesus: neque enim mihi persuadere possum, tantum odium concipere bene natos animos, (quando, ut audio, gentis claritudinem cum eruditione conjunxit) nisi adsit improbus aliquis instigator. Nunc audio felicitis memoria Cardinalem TOLETANUM, cui noster heu jam iterum successit CROJUS, illi fuisse auctorem, ut priùs Opus ad me mitteret, quàm evulgaret; quòd si responsione satisfacerem, magis è re ipsius esse premi Librum quàm edi. Sin aut non responderem, aut protervè & indoctè responderem, publicaret suos labores bonis avibus. At ille statim à morte Cardinalis Typographis tradidit Opus, cùm illum id temporis latere

non posset, alteram Editionem *Novi Testamenti*, aut exisse jam, aut mox exituram. Hac utrunque habent, mihi cerè voluptati est, etiam apud Hispanos efflorescere Linguas ac bonas literas: ac de STUNICÆ ingenio mihi satis amplius promitto, sed vereor ne apud cordatos & eruditos ex hoc labore, quo famam auspiciari voluit, non tam optimam gloriam retuleris, quam ipse sibi polliceri videtur. Lege ERASMI Præfationem *Apolo-*gie ipsius præmissam, quæ unâ cum *Stunice* annotationibus in ERASMI. & FABRI prodiit *Lusetiæ* ann. 1522.

(d) Hic Epigrammate Latino hanc Editionem Bibliorum ornavit. Hujus meminit THUANUS (Hist. ann. 1552.) Abstulit & idem annus (scil. 1552.) magnum Hispaniæ lumen *Ferdinandum NONIUM* (*Ferdinand NUGNEZ*) *Pinciâ Vaccæorum oppido* (*Pincia* etiam vulgò *Vallisoletum* sive *Valladolid* dicitur) natum, atque inde nomen vulgò sortitum, è nobilissimâ GUSMANORUM gente oriundum, qui cùm sub *Elío ANTONIO Nebriffensi* in patriâ, in Italiâ *Bononiæ* sub *Philippo BEROALDO* litteris humanioribus operam dedisset, & Græcam Linguam, ad quam eo seculo ferè incognitam incredibili studio ferebatur, inibi didicisset, inde comparatis magno pretio Exemplaribus Græcis domum reversus, primus Lingua illius, quâ omnis ferè eruditio continetur, usum in Hispaniam intulit, & FERDINANDI Regis, qui patri ipsius in ararii præfecturâ sedulo administratâ fidem probasset, favore subnixus, cùm ad honores virtutis viâ grassari posset, studia litterarum vitæ civili prætulit, & FRANCISCO XIMENIO Cardinali, cujus pietati & animi magnitudini tantum Hispania debet, operam suam & industriam in procudendâ illâ ad omne ævum duraturâ Bibliorum Editione addixit, & postea *Demetrio DUCÆ*, *Cretensi*, quem Cardinalis ille, ut litteras Græcas in novâ *Academiâ* à se ingentibus sumptibus *Compluti* in *Carpetanis* paulo antè institutâ profiteretur, ex Italiâ evocaverat, in eo munere successit. Dein, *Salmanticam* di-

Tom. II.

R

res; (a) ALPHONSUM Medicum *Complutensem*, (b) PAULUM CORONELLUM, & (c) ALPHONSUM ZAMORAM Hebræarum rerum consultissimos, olim inter suos publicas Scholas moderatos, tunc Christianæ fidei sacris susceptis Ecclesiæ Orthodoxæ domesticos & alumnos.

„ His liberalissimè impensas promisit, singulos invitavit præmiis propositis; & omnes ante omnia festinare hortatus est. Conquisiti sunt undique utriusque Testamenti vetustissimi Codices, ad quorum fidem castigatio excudendorum fieret, & vitiosa loca sanarentur, & quæ dubia & obscura essent, illustrata collucent. Sed potissimum adjumento fuerunt Bibliothecæ *Vaticanae* venerandæ antiquitatis Apographi, quorum copia per LEONEM X. Pont. Max. benignissimè XIMENIO facta est, cujus jam tum magnificentiam demiratus, cœpit hominem in magno pretio habere: & ejus consilium, quamvis in ultimis terris positi, quoties Reip. Christianæ negotia postulabant, in rebus arduis requirere. Facta est LXX. tamen Translationis explicatio partim ab aliquot Academiæ *Complutensis* eruditissimis hominibus, qui jam tunc sub DEMETRIO & PINCIANO Præceptoribus in Græcis literis non vulgariter profecerant, partim à DEMETRIO, PINCIANO & ASTUNIGÀ, adeò feliciter confecta fuit, ut nihil à LXX. Interpretibus juxta Græcæ eruditionem sit dictum, qualia permulta apud eos habentur, quod à nostris in tantâ brevitate fuerit prætermisum.

„ Fuit inter hos ad hoc munus vocatus JOANNES (d) VERGARA, cui Libri, quos vulgò *Sapientiales* vocant (ut ab eo sepius

„ pius

divertis alteram totâ Hispaniâ maximè famosam Academiam, in quâ & literas Græcas ac Latinas profitendo consensuit, editis Hermolai BARBARI amulacione in PLINIUM, MELAM, & SENEAM popularis suos Commentariis. Quod ad mores, vir pius & verax, sed dicax & aliorum acerrimus censor, de casero fastus omnis ac gloria contemptor. Vixit celebs & abstemius, frugali, sed citra sordidis mensâ amicos ac discipulos excipiens, tandemque octogenario major legatâ Scholæ Bibliothecâ, quam instructissimam habebat, & erogatis in pauperum usum facultatibus, placidè in Deo obdormivit, ad B. SUSANNÆ humili Sacello juxta Portam Rivalem quâ ad Formim fluvium itur, sepultus, ubi & ejus tumulo quatuor, nec plura (sic enim extremis tabulis mandaverat) verba inscripta sunt, MAXIMUM VITA BONUM MORI. De eodem lege

etiam TRESSIER, *Eloges des Savans*.

(a) Neque hujus ALPHONSI neque Demetrii DUCÆ meminit in suâ Bibliothecâ Nicolaus ANTONIUS, quod scilicet nihil scripserint.

(b) Judaïsmum ejuravit, quo tempore (ann. 1492.) *Judei Hispaniâ* pulsi sunt. Segovia anno 1534. decessit.

(c) LONG fur les Polyglott. p. 30.] „ Outre les peines qu'il prit pour la correction & pour l'impression des textes, „ il fournit non seulement une version des „ Paraphrases Chaldaïques, mais aussi plusieurs Traitez qui regardent la Grammaire Hebraïque, avec un Vocabulaire en „ cette Langue, lesquels sont dans le dernier Volume de cette Bible. Il mourut en 1530.

(d) Hujus Latinum Epigramma ad Complut. Bibliot. calcem legitur. LONG, sur

„ pius audi) explicandi sunt commissi : in quibus multa, quæ in
 „ Vulgatâ Translatione difficilia esse videbantur , in antiquam lec-
 „ tionem restituit : nihilque magis seni , cùm otio fruebatur , sibi
 „ dicebat in votis esse, quàm Librum *Ecclesiastici* (quem *Panaretum*
 „ vocant) Scholiis aliquot illustrare : sed retardavit præclarum ins-
 „ titutum incommodissima valetudo.

„ Duravit ab hóc anno, qui M.D.II. CHRISTI nati fuit , an-
 „ nos continuos plùs minùs quindecim de sacris Bibliis edendis cu-
 „ ra ; ut penè cum XIMENII vitâ , finem quoque Editio susce-
 „ perit. Ubi si per partes narrandum esset , quantum laboris ex-
 „ haustum sit, quantum tædii & fastidii devoratum à viris illis Ope-
 „ ri præfectis, in Exemplaribus excutiendis , quàmque multiplici
 „ & arduâ negotiorum mole XIMENIUS interim aliò evocaretur,
 „ nimium profectò in iis dicendis immoraremur. At illud unum ,
 „ quod ad impensas à XIMENIO in eâ re absolvendâ factas perti-
 „ net , reticendum nequaquam est. Septem Hebræa Exemplaria
 „ quæ nunc *Compluti* habentur, quatuor millibus aureorum ex diver-
 „ sis Regionibus sibi comparâsse , ALPHONSUS ZAMORA, He-
 „ bræarum literarum Professor, sæpenumero referebat ; ut interim
 „ de Græcis & Latinis taceam , quorum illa ab urbe *Româ* , hæc
 „ tum ex variis in *Hispaniâ* Bibliothecis , ab octogintis ferme annis
 „ characteribus Gothicis scripta , magnis sumptibus *Complutum* sunt
 „ delata.

„ Jam verò Chalcographorum & Scribarum salaria , doctorum
 „ hominum non vulgaria præmia , mercedes internuntiis propo-
 „ sitas, quibus ad Codices vetustos adipiscendos utebatur , assiduam
 „ denique ministrantium catervam , quam ad res quæ insperandò e-
 „ mergebant , expediendas sustentabat , & mille alia, quæ longum
 „ esset referre, si bene quis ratione subductâ numeret, quinquagin-
 „ ta millium aureorum & ampliùs summam conficiet : quod & ma-
 „ jores natu frequenter dicere audi. ——— Audi) (*sic* GOME-
 „ CIUS) JOANNEM BROCARIUM *Complutensem* excusorem ,
 „ ARNOLDI GUILLELMI BROCARII filium , sæpe numero
 „ ad

sur les Polyglott. p. 30. & TEISSIER, E-
 „ log.] „ Jean de VERGARANÉ à Tolède
 „ fut reçu Docteur dans l'Université de
 „ Salamanque. Le Cardinal XIMENES
 „ lui donna en 1517. un Canoniat de sa
 „ Cathedrale , & le fit son Secrétaire :
 „ poste qu'il ne remplit pas longtemps, le
 „ Cardinal étant mort la même année. Il

„ mourut à Tolède , âgé de plus de soixan-
 „ te & quatre ans , ayant fait le même
 „ mois , treize ans auparavant , enterrer
 „ François son frere, fort savant en Grec &
 „ en Latin. L'un & l'autre travailla beau-
 „ coup pour l'Edition de la Bible de *Com-
 „ plute*, avec FERDINAND de Valladolid
 „ & ANTOINE de Nebrija.

(2) Lege

R 2

„ ad æquales dixisse, eo ipso die, quo ultima manus à patre operis
 „ excusioni imposita fuit, se puerum eleganter vestitum cum ulti-
 „ mo Bibliorum Volumine ad XIMENIUM venisse: qui impendiò
 „ lætatus ita cœlum suspiciens acclamavit: *Grates tibi ago, summe*
 „ *CHRISTE, quòd rem magnopere à me curatam ad optatum finem*
 „ *perduxeris.* Et ad familiares continuò conversus, *Equidem* (inquit)
 „ *cùm multa ardua & difficilia reipub. causâ hactenus gesserim, nihil est,*
 „ *amici, de quo mihi magis gratulari debeat, quàm de hac Bibliorum*
 „ *Editione.* (a) XIMENIUS affirmat maximam laboris sui partem
 „ in eo fuisse versatam, ut castigatissima omni ex parte vetustissi-
 „ máque Exemplaria pro archetypis haberentur. (b) Illud est
 „ considerandum, quod in Hebraïcis characteribus scienter omisi-
 „ mus apices illos: quibus nunc utuntur Hebræi pro accentibus.
 „ Nam hi cum ad nullam vel significati vel pronuntiationis diffe-
 „ rentiam pertineant, sed ad solam cantûs ipsorum modulationem;
 „ meritò à veteribus Hebræis rejecti sunt: quos in hōc imitari ma-
 „ luimus. Quod autem ad Græcam attinet, illud te non latere
 „ volumus: non vulgaria seu temere oblata Exemplaria fuisse huic
 „ nostræ impressioni archetypa: sed vetustissima simul & emenda-
 „ tissima: quæ Sanctissimus Dominus noster LEON. X. Pont. Max.
 „ cœptis nostris aspirans ex ipsâ Apostolicâ Bibliothecâ ad nos mi-
 „ sit: tantæ integritatis; ut nisi eis plena fides adhibeatur, nulli
 „ reliqui esse videantur, quibus meritò sit adhibenda. Quibus e-
 „ tiam adjunximus alia non pauca: quorum partem ex BESSARIO-
 „ NIS castigatissimo Codice summâ diligentia transcriptam Illustris
 „ Venetorum Senatus ad nos misit: partem ipsi magnis laboribus &
 „ expensis undique conquisivimus: ut copia emendatorum Codi-
 „ cum abunde superesset. Latinam itidem beati HIERONYMI
 „ translationem contulimus cum quàm plurimis Exemplaribus vene-
 „ randæ vetustatis: sed his maximè, quæ in publicâ Complutensi
 „ nostræ Universitatis Bibliothecâ reconduntur: quæ supra octin-
 „ gentesimum abhinc annum literis Gothicis conscripta: eâ sunt
 „ sinceritate: ut nec apicis lapsus possit in eis deprehendi. Demum
 „ in Libro Psalmorum illud est admonendum; communem transla-
 „ tionem Latinam, quâ utimur, positam esse pro interlineari supra
 „ Græcam Septuaginta Interpretum Editionem: quia ei de verbo
 „ ad verbum ferè correspondet. Eam autem, quam beatus HIE-
 „ RONYMUS juxta Hebraicam transtulit veritatem, in medio
 „ duarum columnarum fuisse locatam. (c) Opus integrum Cardi-
 „ na-

(a) Lege XIMENII Præfationem ad
 LEON. X.

(b) Ex Prolog. ad Lector.

(c) Ex Diplom. LEON. X. & Præfa-
 tion.

„ nalis XIMENIUS, antequam ab humanis excederet, absolvit; &
 „ usque ad sexcenta Volumina vel ampliùs impensâ ejusdem Car-
 „ dinalis impressa. Qui cùm post impressionem morte esset abla-
 „ tus, & ad publicationem consensu Papæ petitus non esset, ne-
 „ quivit (a) hætenus (*Datum est Diploma XXII. Mart. M.D.XX.*)
 „ Opus ipsorum ad doctorum manus advenire. Diplomate Pontifi-
 „ cio impetrato, FRANCISCUS Episcopus *Abulensis* & FRAN-
 „ CISCUS DE MENDOZA Archidiaconus *de Pedroche*, qui ex
 „ Cardinalis executoribus erant, curaverunt terniones in Volumina
 „ & ea ipsa Volumina in sex totius Operis partes redigere. Et non
 „ habitâ impensarum ratione, quæ fuerunt propemodum infinitæ,
 „ taxaverunt totum Opus Ducalium aureorum numerorum pretio
 „ sex cum dimidio aut aliquanto pluris, prout distrahendorum Li-
 „ brorum ratio exegerit, habitâ pro vecturâ impensarum æstima-
 „ tione.

(b) *Complutensis* LXX. Interpretum Editio non satis omnibus placuit; quæ quòd ad Hebraïcum textum propiùs multò, quàm aut *Veneta*, aut *Romana*, (quæ ad Manuscriptorum fidem dicuntur fuisse conformatæ) accedat, suspicantur nonnulli in eâ illius magis quàm horum auctoritatem valuisse: alii putant ex Manuscriptis, in quibus LXX. Versioni aliæ quoque Hexaplorum interpretationes miscebantur, desumptam, imò aliquando ex Vulgatâ potiùs quàm Hebraico textu confectam. Certè (si quod sentiam, afferre liceat) mihi (post multos annos in his studiis positos) observatum fuit Græcam *Complutensem Romanâ & Venetâ* Hebræo textui esse (c) propiorem.

Græca Bibliorum Veteris & Novi Testamenti Editio ab ALDO MANUTIO *Romano* excudi (forfan) cœpta, ANDRÆ ASULANI operâ ad finem perducta anno 1518. Mense *Februario* in ædibus ALDI (qui anno 1515. obierat) & ANDRÆ soceri prodiiit.

Hanc ÆGIDIO *Viterbiensi* Cardinali inscripsit ANDREAS ASULANUS. *Quoties (ait ASULANUS) mihi in mentem venit, quanta tibi cum genero meo ALDO fuerit consuetudo, nulla*

tion. Episcopi *Abulens.* & Archidiacon. *de Pedroch.* ad Lector.

(a) LONG, sur les Polyglot. p. 19.]
 „ Il semble qu'il survint encore quelqu'au-
 „ tre empêchement qui en retarda la pu-
 „ blication; car il est hors de doute, que
 „ si ERASME avoit eu connoissance de
 „ cette Edition en 1522., il s'en seroit

„ servi dans la troisième Edition du Nou-
 „ veau Testament Grec, qu'il publia cette
 „ année, comme il le fit dans la qua-
 „ trième, qui parut en 1527, où il cite
 „ très-souvent la Bible d'*Alcala*.

(b) LONG, sur les Polyglot. p. 21.

(c) Lege WALTON. Prolegom. IX.
 C. 28. (a) *Jæ.*

lâ aliâ de causâ magis quàm ob admirabilem illam animi tui cupiditatem juvandæ rei litterariæ, quam nescio an ille potius æquaverit quàm superare potuerit, nullum arbitror esse amicitiae genus, quod tu sanctius colas, quàm quod mecum olim auspice (ut ita dicam) ALDO contraxeris. — Ego multis vetustissimis Exemplaribus collatis, adhibita etiam quorundam doctissimorum virorum curâ Biblia (ut vulgò appellant) Græcè cuncta descripti, atque in unum Volumen reponenda curavi tui nominis æternitati dicata. &c.

Veneta (a) Editio interdum LXX non sequitur, sed AQUILÆ Lectiones & varia glossmata admittit. Plerunque tamen (b) Complutensi purior est, & proximè ad Romanam accedit.

Hujus Editor ANDREAS ASULANUS ALDI focer post generi obitum in ejus ædibus eoque neutiquam segnior labores obibat typographicos; & de (c) viris eruditissimis, quibus ipsius industria admodum probabatur, bonisque litteris, & Linguis, cum Latinâ tum (d) Græcâ optimè mereri studebat.

(a) MU-

(a) Jac. USSER. in *Syntagm. de LXX. Interpr.* Cap. 8.

(b) MORIN. *Exercitat. Bibl.* & WALTON. in *Prolegomen.* Lege LONG, *Biblioth. Sacr.* p. 403. 404. 405.

(c) ERASM. *Epistol.* p. 1624.]

„ ERASMUS BEATO suo S. D.

„ De FROBENIO nihil miror: novi hominis ingenium; de LACHNERO minor, cur nolit tuo uti consilio, præsertim cum id diligenter mandârim. Quamquam is, per quem mihi respondent, scribit te in consilium adhibitum iis, cum adornabunt Editionem. Quos Auctores excudant, mi BEATE, nostra non magni refert, modò nobis faciant satis. Quod si illos nostri pigeat, jam ad me scripsit ASULANUS, ALDI focer, quicquid potest Officina sua, id mihi paratissimum fore. — anno 1517.

(d) Ibid. p. 1627.] „ ERASMUS TONSALLO. — ASULANUS utrumque Testamentum excudit Græcè, Opera NAZIANZENI nobis ostendit; excusus est STRABO Græcus, Vite PLUTARCHI, PINDARUS cum commentariis, aliæque permulta: quæ in præsentia non succurrunt. O si licet rejuvenescere!

Et p. 1666.] „ ANDREAS MULANUS (de quo nomine & de quâ Epistolâ

nonnihil prius) „ ERASMO S. D. P. Mirabiliter gavissus sum tuis litteris ad ENATIUM scriptis, quod ex his animadverterem cum bonam tuam valetudinem, tum tuam erga me benevolentiam; multum me delectavit tibi gratum fuisse, quod edidimus LUCIANI Dialogos, quos tu vertisti Latinè, non minus accuratè quàm eleganter, atque adeò MORIAM, inventum tuum dignissimum virtutis ac ingenii ERASMI, quam audio mirificè probari à nostris clarissimis & summis Oratoribus; nam ut inventa sunt acutè omnia, ita absoluta sunt benè, ac confectà adeò accuratè, ut nihil possit supra. Equidem, suavissime ERASME, non possum non te amare vehementer tuis in his virtutibus: tum tibi persuadeas velim, nihil esse, quod ego magis optem, quàm posse pro dignitate tuâ nonnihil honorificè vel dicere, vel facere: nec enim clam te est, quod nihil præclarius mecum agi unquam duxerim antehac, tum cum muniti eramus vestris studiis, quàm mereri de vobis omnibus summis viris; hoc autem tempore nihil est quod æquè laboro. Eoque factum est, ut tecum per litteras rem agere voluerim, quam tibi fore spero non injucundam, cum tibi esse non possit non honorifica. Nos-

„ ti,

(a) MUSURUS inter alios ASULANO impensè favebat ; quod constat ex ipsius Epistolâ ad GROLIERUM scriptâ ; ejus (b) prelo, si quid edere meditaretur , usus. (c) DONATUS *Veronensis* ei PRISCIANI, quam anno 1527. curavit, Editionem commisit ; ejus insuper Exemplaribus in Grammatico illo restituendo valde adjutus.

In ANDRÆ ASULANI Officinâ operam bonam navabat FRANCISCUS ASULANUS, (d) ERASMO familiariter notus. Is DIOSCORIDEM Græcè in ædibus ALDI & ANDRÆ fecit

ti, ut opinor, atque certè scio te scire ,
atque adeò animadvertisse cùm ex mul-
torum litteris , tum ex sermone , M.
MUSURUM cooptatum in Collegium
Pontificum. De *Proverbiis*
quod scribis , gratum est, tum de aliis
tuis monumentis , quòd sint tantopere
expolita , est & hoc vehementissimè
gratum : nam ut ERASMUS ait in Pro-
verbiis, *Semper Africa aliquid novi affert* :
mittito ad nos , ubi primum habueris ,
cui rectè dare possis. Curabo, ut ita e-
dantur, ut non minorem rationem vi-
dear habuisse auctoritatis nostræ Offici-
næ, quàm gloriæ semper amplissimi E-
RASMI. Vale, ERASME ; ego omnia
mea studia tibi deferò. Vale. *Venetis*,
Anno 1517. multum tempo-
ris consumpsit in emendando TERENCE
ALBUS gener meus, tum PLAU-
TO ; hos vellem edere studiosis omnibus.
Patere igitur me uti hoc tuo beneficio :
oro te per majestatem Latini nominis ,
cujus tu semper fuisti studiosissimus , ad
me mittas, si quicquam est , qui sit
Codex antiquus , quo possimus uti nos-
tri Codicis quasi magistro , aut si quic-
quam est aliud apud te , quod possit
nostrum munus expolire : nihil omittere
volumus ad conficiendam cùm accuratè,
tum eleganter , quo bonorum omnium
in nos studia augeantur. Vale.
Filiis ALDI mei te multâ salute im-
pertunt , quibus tuo nomine salutem
plurimam dixi , item MANUTIUS pri-
mogenitus , ac Antonius , & Paulus ,
ALDI filii, tibi salutem dicunt.

(a) Lege MUSURI ad GROLIERIUM
Epistolam *Græcæ ALDI Grammaticæ* ann.
1515. præfixam , cujus antea mentionem
feci.

(b) NAZIANZEN. *Oration. Gr.* 1516.

(c) In Præfatione ad PRISCIANUM
sic scribit — „ Magnam mihi Ex-
emplarium veterum , quæ conferre
possem, copiam fecit Andreas ASULA-
NUS , cujus Officina Librorum satis
jam diu studiosis omnibus nota est. Ita
illis conferendis , nullum mihi majori
adjumento fuit , quàm quod olim è
Galliæ ALDUS MANUTIUS magno pre-
tio redemptum attulerat.

(d) Epistol. p. 508.] ERASMUS
AMBROSIO LEONT — meo no-
mine salutato ASULANUM cum suâ fa-
miliâ, nominatim *Manutiolum*, qui no-
bis isthic puellus ludebat, cùm adessem.
Bene vale. *Lovanio* 15. Octob. ann.
1519. *Sed quia hæc verba ad An-
dræam æquè ac Franciscum possunt referri*,
lege p. 894.] „ ERASMUS EGNATIO
— Non eram anxius de excuden-
dis *Adagiis*, quum hic haberem FRO-
BENIUM semper paratum. FRANCIS-
CUS per litteras crebrò questus fuerat me
nihil mittere lucubrationum mearum.
Adagiorum Opus, quoniam apud ASULA-
NUM primum erat natum, nisi ut inibi
renascere, si modò ipsi commodum
esset. Sin minùs, per eundem, qui at-
tulerat, remitteret Codicem. —
3. Octob. ann. 1525. Et p. 952.] E-
RASMUS FRANCISCO ASULANO S. D.
Nihil jam diu nobis accidit, *Francisco*
charissime, jucundius, quàm quòd to-
tus GALENUS ad nos venit, ex tuâ
magnificentiâ. Auctor per se gratus
est, mihi verò peculiari quodam vel
sensu vel judicio adamatus : nec omni-
no falsum est, quod Philosophus ille
dixit, *Dulcissimam esse rem, accipere* :
tamen hic mihi plus voluptatis attulit a-
nimus

ceri ann. 1518. excusum HIERONYMO ROSCIO Patavino Medico nuncupavit, in cujus Epistolâ leguntur hæc: — Nos autem eo consilio, HIERONYME clarissime, hæreditatem ALDI, quem loco patris habebamus, adire voluimus; ut illam integram filiis ejus, qui ex (a) sorore nostrâ suscepti essent, conservaremus: atque ea omnia curare, quæ non minùs ad nomen ejus illustrandum pertinerent, quàm ad amicos, quos complureis nobis reliquit, colendos, & omni officiorum genere amplectendos. Quod quanquam in omnibus aliis facere soleo, explicare tamen non satîs possum, quanto desiderio quotidie magis flagrem, ut intellegas officia, & studia, quæ à me tibi præstantur, non jure veteris amicitie, summæque necessitudinis inter domum nostram, ac te jam pridem constitutæ præstari, sed incredibili opinione doctrinæ & judicii &c. Idem in Editione PRISCIANI ann. 1527. Indici Erratorum præfixit hæc: FRANCISCUS ASULANUS Studiosis S. D. Sedulo dedimus operam, studiose Lector, ut PRISCIANUM tam emendatum haberes, quàm & tu optabas, & operâ illius effectum est, quem huic rei præfecimus. Sed nôssi probè, nos quoque homines esse, hoc est, imbecillitati naturæ subjectos: nemo unus naturâ tam solers, nemo arte & industriâ tam cautus, ut non in aliquibus aliquando labatur; ergo post absolutam Impressionem aliquot errores adnotavimus: Quodd si qui alii tibi occurrunt, illos planè scito nullius momenti futuros, quicquid igitur, & qualecunque est, quod offerimus, boni consule, & vale.

Præter Aldinam, cui ALDUS ipse, dum in vivis esset, & ALDI socer vitam suam impenderunt, Officinam, aliæ erant iis temporibus in Italiâ celeberrimæ.

Romæ, in Quirinalis Collis Gymnasio fervebat Prælum nobilissimum apud ANGELUM COLLOTIUM; ex quo (b) HOMERI Græcus

„ nimis in me tuus, etiamnum memor
 „ veteris amicitie, quàm vel donum ipsum, vel Auctoris gratia. Aut me fallit animi præsagium; aut hæc Editio conciliabit tibi non parum & nominis & compendii. Æmulos non est quodd rearis, ut sit hic qui velit, non est qui possit. Utinam detur occasio referendæ gratiæ, nam reponere malim quàm agere. Interim adnitar, ut quicquid è tuâ prodit Officinâ, quanquam nihil non est gratiosum apud viros eruditos, fiat gratiosius. Felix juvenus, quæ in hoc sæculum incidit: nam repubescendi votum mihi sit ἀνεμώλιον. Potes & meum nomen isthic reddere vendibilis, si lucubrationes meas aliquot, pias, præ-

„ fertim, tuâ digneris Officinâ: Quales
 „ sunt: De misericordiâ Domini, De modo
 „ orandi, Commentarioli in quatuor Psalmos, Paraphrases in Novum Testamentum. Paraphrases tamen te nolim attingere, nisi misero quædam loca castigata. Mitam autem, simulatque cognovero tuum animum. Patri, Fratri, reliquæque Familiæ multam ex me salutem dices. Bene vale. Basileæ 3. Septembris, Anno 1525.

(a) Ergo, si Francisci ASULANI soror ALDO nupserit, Andrea ASULANI, qui ALDI fuit socer, filius erat Franciscus.

(b) In cujus Editionis initio: LECTORI HOMERI Interpres per vetustus. Infinitis propemodum malignitate tempo-

Græcus Interpres vetustus anno 1517. proximo (a) SOPHOCLES Scholiastes, Opera exactissima & elegantissima, prodierunt, nec sinè (b) JOANNIS LASCARIS recognitione.

Florentiæ, Typographicam in Græcis & Latinis magnâ cum laude excolebat (c) PHILIPPUS JUNTA unâ cum (d) BERNARDO JUNTA. (e) PHILIPPUS vitâ functus est anno circiter 1518. Liliū erat Insigne JUNTARUM typographicum, cum hōc aliquando lemmate [*Nil candidius*]. Subscribebat nonnunquam PHILIPPUS [F. G.] litteras initiales sui nominis [(f) FILIPPUS GIUN-

temporum laceratus plagis Mediceum, olim Quirinalis jam Caballini Montis, Gymnasium adii: ibique haud parvo negotio in integrum restitutus: purus nitidusque ac mille fratribus auctus matris fecundissima Chalcographorum artis beneficio: in lucem prodeō: parentis generosa studiorum professionis penetralia reserans. Debes id quoque, Lector candide, LEONI decimo Pontifici maximo, cujus providentiâ ac benignitate Gymnasium nuper institutum viget, frugisque bona testimonium perhibens bona sua studioſis perquam liberaliter impertit. Vale.

Et in fine

LEO P. P. X. — Cum dilecti filii adolescentes Gymnasii nostri in Quirinali Colle per nos constituti Græcis artibus incumbentes hanc antiquissimorum & nunquam antehac impressorum HOMERI Auctorum interpretationem formis excudendam curaverint: Nos consideratâ Operis utilitate: & fructu maximo: Qui ex tanti tamque illustris Poëtæ expositione ad studiosos perventurus est: & simul habitâ ratione laborum & impensarum, quas Chalcographi in excudendum Librum consulere: opera pretium facere visi sumus: si ad eam rem juvandam favorem & auctoritatem nostram adjiceremus. Ne quid igitur in præjudicium Gymnasii fraudemque & detrimentum dictorum Impressorum committatur: volumus & mandamus: ne quis eos ipsos Auctores decennio proximè futuro imprimere, aut imprimi facere: aut impressos venundare: venundandorum dare ullis in locis audeat sinè licentiâ Gymnasii præfati: aut ejus curam gorentium. &c.

Ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ, παρὰ τὸν Κυρίον λόφον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἱεροῦ καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς, προζήντι τῶν λογίων καὶ κηδεμῶν ἁρίστῳ

Ἀγγέλου τοῦ Κολλωνίου τῶν ἀποφθιτῶν γραμματικῶς τῶ ἀρχιῤῥίου. Ἰτὶ τῆς ἰσάρεως οἰκονομίας χιλιοσφῶ πεντακοσιοσφῶ ἱπτακαίδεκάτῃ. τῆς δὲ ἀναρρίσεως τοῦ παλαιωτάτου καὶ διοφιλιστάτου Λέοντος· πάπα δεκάτῃ Ἰτὶ πύμπτῳ.

(a) In initio; *Commentarii in septem Tragedias SOPHOCLES*: quæ ex aliis ejus compluribus injuriâ temporum amissis, sola superfuerunt: Opus exactissimum: rarissimumque in Gymnasio Mediceo Caballini Montis, à LEONE Decimo Pont. Max. constituto recognitum: repurgatumque: atque ad communem studioſorum utilitatem in plurima Exemplaria editum, non sinè privilegio: ut in ceteris.

In fine; Ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ, ἐν τῇ παρὰ τὸν Κυρίον λόφον γυμνασίῳ ἢ αὐτοῦ προτομῇ. Ἰτὶ ἑκτῇ τῆς ἀναρρίσεως Λέοντος· δεκάτῃ τῷ ἀρχιῤῥίου. τῆς δὲ ἰσάρεως οἰκονομίας χιλιοσφῶ πεντακοσιοσφῶ δεκάτῃ ἑγδὲφ.

(b) Lege Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 268. lin. 11. & pag. 287. lin. 6.

(c) Inclaudit anno 1497. Vide Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 256.

Jugement des Savans sur les Imprimeurs p. 11.] „ Les JUNTES étoient venus de „ Lyon, & tenoient le second rang dans „ l'Italie après les MANUCES.

(d) Anno 1515. ARISTOPH. *Comæd.* operâ Philippi JUNTE; & THESMOPH. & LYSISTRAT. operâ Bernardi JUNTE.

(e) Ann. 1517. 20. Maii. sumptu Philippi JUNTE; & ann. 1519. ALDI Gramm. per hæredes Philippi JUNTE mense Januario.

(f) Pro PH, sive φ, apud Veteres frequenter usurpabatur. Lege DAUSQ. *Orthograph.* ann. 1632. pag. 43.

(a) Ἐτυ-

GIUNTA], uti in illâ elegantissimâ, quæ ARISTIDIS prima & princeps fuit ann. 1517. Editione. Huic EUPHROSYNUS BONINUS Physicus Florentinus Epistolam ad BERNARDUM MICHELOTIUM Episcopum Foroliviensem præmisit in Typographi laudem. Quamobrem (ait) ut facile quivis & legere & legendo seipso melior reddi possit, PHILIPPUS JUNTA Bibliopola tuæ reverentiæ observantissimus multa & Latinorum & Græcorum Authorum Volumina cudere hætenus pulcherrimis curavit typis; nuncque Græci ARISTIDIS Operibus summam Diis concedentibus imposuit manum. Et Diploma Pontificium sic se habet. LEO P. P. X. Dilectis filiis PHILIPPODE GIUNTIS & ejus filiis Bibliopolis Florentinis. — cum vos PLATONEM Latinum & alios quàmplurimos Libros tam Latinos quàm Græcos longè meliores illis, qui passim circumferuntur, habeatis, eosque imprimere — cupiatis, dubitetsque ne alii eisdem Libros &c. nos — omnibus — ne — intra decennium — reimprimere — audeant — mandamus &c. Et ad calcem Libri, Impressum bonis avibus optatam contigit metam hoc ARISTIDIS Opus Florentiæ sumptibus nobilis viri PHILIPPI JUNTÆ Bibliopolæ.

Cùm de Typographis, qui Græcis Editionibus decus meruerunt, sermo hic inciderit; meritò inter illos suus erit locus (a) EUCCHARIO CERVICORNO, qui anno 1517. Coloniz Heras VIRGINIS septemque Psalmos Pœnitentiales; annòque eodem MUSÆUM Græcis characteribus non illepidis impressit. Idem postea anno 1521, mense Augusto, MACROBII Opera, in quibus ex HOMERO plurima loca Græcè citantur; & eodem anno, mense Martio HERONE (b) FUCHS, apud sanctam Coloniam vulgavit. In illis edendis laboravit ARNOLDUS Vesaliensis, præmissis Epigrammatibus binis, Græco & Latino, cum Præfatione ad Lectorem; in his (c) GODOFRIDUS HITTORPIUS, qui Epistolam ad PHILIPPUM MELANCHTHONEM præfixit, eundem laudans, quòd nondum triginta annos natus, in omni humanitatis studio aded fit provectus. Curavit (inquit) summâ cum diligentia excudi Libros QUINTILIANI; quo viro nemo quicquam accuratius, nemo melius scripsit.

Nisi

(a) Ἐτυπῆθη Κολωνίας παρ' Εὐχαρίου τοῦ Ἐλαφοκίρτου. Impressum Coloniz apud EUCCHARIUM CERVICORNUM.

(b) Hic FUCHS anno 1522. excudit CICERONIS Libros Rhetoric. ad HERENN. & de Inventionem; ubi vocatur HERO ALOPECIUS, nomine Germanico in Græcum converso; nam ἀλώπηξ apud Germanos FUCHS, apud Anglos FOX. In hujus

Libri fronte Vulpes uvam captans affigitur.

(c) Hic antea (ut dictum est) anno 1512. cum LUDOVICO HORREN Johanni PHILIPPO Parisiis artem exercenti impensas præbuerunt. Non novum tunc erat, Typographum munus Correctoris aliquando obire. Vide Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 294.

Nisi forte PHILELFUS aliquis à Cælo nobis descendat, quem in hoc viro nescio quæ offendant Hispanitas; quique ex oratore (si Diis placet) repente faciat aratorem. Danda fortassis homini venia, qui ne cum LAURENTIO ὁμοῦν φέειν ullâ in re videretur, maluit in hanc peccare partem. — Ego quicquid operæ à nobis in hos Libros impensum est, tuo nomini dedico. &c.

Italiæ meritò gratulandum est, quòd illic primùm & Græca & Hebræa, uti (a) ortum habuit, ita deinceps maximè inclaruerit Typographia.

Soncinum, Mediolanensis Ducatûs oppidulum, sui nominis obscuritatem Artis ibi excultæ celebritate dispulit. Ibi enim Judæi sua præla instituere & Typographiam exercere cœperant, indè per totam se paulatim sparserant Italiam. At Christiani, Judæis licèt in typis Hebræicis tractandis tempore cefferint, labore tamen & industriâ cedere noluerunt.

Inter Christianos primus Hebræicos characteres (b) tentavit ALDUS; & eâ Linguâ Opus ingens, quod nunquam ipsi licuit eniti, animo diu conceperat. (c) Parisiis postea, FRANCISCO TISSARDO duce GORMONTIUS Hebraicam dedit Grammaticam; Psalterium deinde Genuæ PETRUS PORRUS, & Coloniae JOANNES POTKENIUS; Biblia Compluti ARNALDUS GULIELMUS DE BROCARIO. De his antea prolixè satis egimus. Psalterium Hebræum Basileæ (d) Anno 1516. in 24.º CONRADI PELLICANI & SEBASTIANI MUNSTERI curâ emisit JOANNES FROBENIUS; & anno 1518, inter D. HIERONYMI Opera (e) AMERBACHIUS. Annò etiam 1518. quinto decimo Calendas Martias summâ cum diligentia impressum est in fol. PETRI GALATINI (f) Opus de arcanis

(a) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 83. 182.

(b) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 239.

(c) Vide prius, ubi TISSARDI facta est mentio.

(d) LONG, *Biblioth. Sacr.* Tom I. p. 132. & Tom II. p. 461.

(e) De hoc prius.

(f) *Peractum est atque MAXIMILIANO Casari dedicatum, Barii anno M.D.XVI. pridie Nonas Septembris; Pontificatûs LEONIS X. anno quarto, regnantibus utriusque Hesperiae Regibus, JOANNÂ & CAROLO ejus filio; auspiciis LAURENTII PUCII Cardinalis; favente ISABELLÂ DE ARAGONIÂ, Mediolani ac Barii Duce: impressum verò Orthonæ maris anno*

M.D.XVIII. (& ibi adduntur hæc) Ubi sacratissima Reliquia Divi THOMÆ Apostoli, in pretiosissimo monumento, ex lapide onychino exciso, honorificentissimè recondita, integra atque indivisa quiescant. Ut sancta BRIGIDA in revelationibus sibi divinitus factis attestatur. Quas ego reliquias & oculis videre & manibus atrectare merui. Ubi & inter cetera miracula, meritis beatissimi THOMÆ coruscantia, in cœcumine turris siue campanilis Basilica illius Apostoli, quoddam mirabile lumen instar facis accensa apparere solet. Quod etsi frequentius nocturno tempore, ac tempestate validâ ingruente, videatur, (sicut ipse bis jam vidi) in signum quod ilico tempestas illa cessatura sit; quan-

nis Catholicae veritatis ex Judaicis Codicibus excerptum; Orthonæ maris per HIERONYMUM SUNCINUM. Ad calcem adjiciuntur correctiones dictionum perperam impressarum tribus paginis comprehensæ.

Lectorem etiam Author ibidem monuit; *mendose scripta Impressoribus imputentur. Solent enim sæpenumero hujus generis viri cuncta ferè congruenter scripta usque ad eò pervertere, vitare, corrumpere; ut vix omnino eorum mendæ castigari queant.*

Hactenus apud cùm Judæos tum Christianos Hebræica feliciter processerat Typographia; in quâ excolendâ omnes facilè superavit, (a) noménque suum omnium sæculorum memoriæ sempiternæ consecravit DANIEL BOMBERGUS, Antuerpianus, (b) multis Hebræorum Bibliorum Rabbinicorumque Voluminum Editionibus, earundem accuratâ (c) correctione, eleganti typorum formâ, nitore solidæ chartæ purissimo, per annorum ferè quadraginta spatium, omnium iis temporibus Artificum princeps; nec minus famæ in Hebræicis, quàm ALDUS in Græcis, consecutus. In ejus laudem quædam (d) Epigrammata conscripserunt FRANCISCUS ROSETUS Veronensis, & PETRUS ROSETUS.

FRAN-

doque tamen in die, Sole in nostro hemisphærio existente, cæloque sereno illud quoque (ut ab iis, qui viderunt, accepi) videri consigit. Qua quidem res non est inter postrema miracula computanda; quibus Deus ipse Sanctos suos, ad gloriam sui nominis, & ad nostræ fidei confirmationem, ad nostramque utilitatem, honorare nunquam desistit. LAUS DEO. Nova hæc certè est, & mira profusus ac inusitata, quam suo Libro operoso sanè & erudito Petrus GALATINUS adtexere voluit, coronis.

(a) VALER. AND. *Biblioth. Belgic.* p. 169.

(b) CHEVILLER. p. 268.

(c) Id. p. 268.] „ Joseph SCALIGER „ en parle de cette manière : BOMBERGUS — a si bien imprimé les Livres Hébreux. Les Juifs corrigeoient & présidoient à l'Imprimerie. Il a imprimé des Livres pour plus de quatre millions d'or. Il a imprimé tant de bel-

„ les Bibles; avec les Rabbins trois fois. „ Scaligerana pag. 174. Et BARTOLOCCI „ dans le premier Tome de sa *Bibliothèque* „ Rabbinique, p. 34. DANIEL BOMBERGUS Antuerpiensis de Literis Hebræicis optimè meritis, qui Venetiis, ex Ganz, omnium primus in eà Urbe cœpit Libros Hebræicos cudere, magnâ & fere incredibili diligentia, tam in correctionibus, quàm in qualitate characterum & chartæ: ita-ut post illum semper in deterius Hebræica Typographia abierit.

Quod addit BARTOLOCCIUS de Hebræica Typographiâ post BOMBERGUM semper in deterius abeunte, ægre admittebatur, cùm multi postea Typographi & (1) Venetiis & (2) Parisiis multisque aliis in locis extiterint in hoc typorum genere celeberrimi.

(d) Hæc leguntur præfixa *Grammat. Heb.* in ædib. BOMBERG. 1523.

(2) CHE-

(1) CHEVILL. p. 269.] „ Après BOMBERGUE les plus célèbres Imprimeurs de Venise en Hébreu, sont les JUSTINIANI, ZANETTI, DE GARA, DE BRAGADINIS, & autres. C'est Venise où on a le plus imprimé de Livres Hébreux. De tous ceux qui paroissent dans les Bibliothèques de Paris, près de la moitié se trouvent imprimées dans cette Ville-là.

(2) Robertus STEPHANUS, Gulielmus MORELIUS, Christianus WECHELUS, Martinus JUVENIS &c.

T Y P O G R A P H I C I.
FRANCISCUS ROSETUS *Veronen.* P. A. F.
DANIELI BOMBERGO, S. D.

141

Devinxit tua me, *Daniel*, tibi maxima virtus :
Devinxit studium, religioque simul.
Sæcula dum nostra hæc libris melioribus auctas,
Nec divina finis scripta perire situ.
Dum sacrum in lucem eloquium, & *Samaritida* Linguam
Cornigeri & profers enthea verba senis. &c.

PETRUS ROSETUS. F. F. *ad Lectorem.*

En tibi *Bombergus*, lector studiose, leporis
Judaici excudit *Daniel* primordia, certum
Unde iter ad sacri Divina Volumina, *Mosis*
Carpere mox valeas, & vera ediscere possis.

Idem ad eundem.

Gittai sermonis habes elementa libellum
Unde brevi doctus tempore lector eas.
Hunc tibi *Bombergus* recutito Dogmate pollens,
Pro cunctis *Daniel* dat bene Grammaticis.

Vocalis *a* (*Kametz*) in *Daniel* malè corripitur.

Prima apud BOMBERGUM Bibliorum Editio à quibusdam (a)
anno 1511. veriùs autem (b) 1518. assignatur : BOMBERGUS
in

(a) CHEVILLER. p. 268.] „ BAR-
„ TOLOCCI dans le premier Tome de sa
„ *Bibliothèque Rabbinique* p. 434 BOMBER-
„ GUS sub FELICE PRATENSI in He-
„ braicis bene instructus, Chalcographiam
„ pro Libris Hebraicis imprimendis multis
„ sumptibus & incredibili labore officinam a-
„ peruit, & anno Mundi minoris supputa-
„ tionis 2711. CHRISTI 1511. primum
„ Codicem Sacrorum Bibliorum cudere cepit
„ in 4. postea subsecuti sunt infiniti propemo-
„ dum Libri Hebraici ab eo impressi summâ
„ diligentia, ita-ut nullus alius eum vicerit.
„ Cest lui qui commença l'Impression du
„ Talmud l'année 1520, qu'il n'ache-
„ va que quelques années après. Elle
„ est dans la Bibliothèque de Sorbonne

„ en onze Volumes in fol. C'est le plus
„ grand Ouvrage en Hebreu qui ait paru.
Et BUXTORF. in *Biblioth. Rabbinic.*]
„ *Biblia Hebraica* in 4. excudere cepit primò
„ Venetiis DANIEL BOMBERGUS, anno
„ 1511. At verò neque hanc, neque aliam
„ 1491. (in Lib. 3. de *Bibl. Text. Origin.*)
„ memoratam unquam extitisse Jacobus LB
„ LONG evicit.
(b) LONG, *Biblioth. Saer.* Tom. I.
„ p. 99. & WALTON. in *Prolegomen.* CIV. 14.
„ & BUXTORF in *Biblioth. Rabbin.*] „ Bi-
„ blia Hebræa in folio imprimi cœpta Ve-
„ netiùs ann. 1515. & edita (פצץ) 278.
„ i. e. juxta æram Christianam 1528, stu-
„ dio imprimis FELICIS PRATENSIS, cujus
„ ductu & auspiciis BOMBERGUS litteras
„ He-

in priore illâ FELICIS PRATENSIS, in proximis plerisque
 (a) R. JACOBI BEN CHAIM operam adhibuit. De Bibliorum
 (quæ BOMBERGUS edidit) tempore & numero viri multi eruditi
 (b) erraverunt; utrumque nemo mihi videtur certiùs & accuratiùs,
 (c) quàm doctiss. Vir P. JACOBUS LE LONG, definiisse.

Præ-

„ Hebraicas (nonnisi post ann. 1515.)
 „ primùm didicit, & per typographiam
 „ mirificè propagavit. Continet ista Edi-
 „ tio textum Biblicum, Targum & vario-
 „ rum Rabbiorum Commentaria. Ea
 „ LEONI X. à FELICE PRATENSI
 „ nuncupata est cum Latinâ Præfatione,
 „ in quâ leguntur hæc: — DANIEL
 „ BOMBERGUS neque labori neque sumptibus
 „ parcens, publica utilitatis gratiâ, pluri-
 „ mis collatis Exemplaribus hosce libros studio
 „ nostro, fide & diligentia castigandos, impri-
 „ mendos curavit: rem equidem perdiffici-
 „ lem, nec ob id ab aliis hætenus tentatam.

— Venet. ann. 1517. „ Resecuit
 „ ex Rabbiorum Libris ea, quæ Religio-
 „ ni Christianæ erant adversa; quod e-
 „ tiam præstiterunt, qui sequentes hujus-
 „ modi Bibliorum Editiones procurarunt.
 „ Hanc Editionem vehementer reprehen-
 „ dit ELIAS LEVITA in Præfatione Li-
 „ bri III. *Hassoreth* propter notas *Masore-*
 „ „ thicas isti Editioni ad marginem adjec-
 „ tas, suadens, ut nullus ad eas animum
 „ ponat. Nam, inquit, qui apposuit eas
 „ non potuit discernere inter dextram & si-
 „ nistram suam, quia non fuit Judæus,
 „ (ELIAS nescivit, quòd FELIX PRATEN-
 „ SIS, qui notas istas adjecit, Judaismo
 „ relicto Christianam fidem susceperat)
 „ & in Masorâ nil quicquam intellexit.
 „ &c.

(a) SIMON *Hist. Critiq. du Vieux Testam.* edit. 1680. p. 574.] „ Pour ce qui
 „ est des Bibles imprimées, il y en a un
 „ très-grand nombre, & de toutes les fa-
 „ çons. On doit préférer celles qui ont
 „ été imprimées par les Juifs à celles qui
 „ ont été imprimées par les Chrétiens. Il
 „ y a tant de minuties à observer, soit pour
 „ les Points-Voyelles, soit pour les Ac-
 „ cens, dans l'Impression des Bibles He-
 „ braïques, qu'il est difficile que les Chré-
 „ tiens puissent réussir dans ces sortes
 „ d'Ouvrages.

„ BOMBERGUS a imprimé un grand

„ nombre de Bibles Hebraïques à Venise
 „ dans toutes sortes de formes; mais l'É-
 „ dition la plus correcte de toutes est cel-
 „ le qu'il a donnée in folio avec les Para-
 „ raphrases Chaldaïques & les Commen-
 „ taires de plusieurs Rabbins sur le Texte
 „ de l'Écriture, en y joignant aussi la
 „ grande & la petite *Masse* avec une
 „ Préface de R. JACOB HAIM Auteur
 „ du Recueil de la *Masse*. Avant cette
 „ Edition, BOMBERGUS en avoit don-
 „ né une autre in folio en 1517. qui est dé-
 „ dicée au Pape LEON X. où l'on trouve
 „ aussi les *Targums* ou Paraphrases Chal-
 „ daïques avec les Commentaires de plu-
 „ sieurs Rabbins: Mais ELIAS LEVITA
 „ & les plus savans Juifs n'estiment point
 „ cette Edition à cause de la confusion qui
 „ se trouve dans la petite *Masse*, laquel-
 „ le est aux marges. FELIX PRATEN-
 „ SIS qui en a pris le soin n'ayant pas eu
 „ une connoissance assez parfaite de la
 „ *Masse*, n'a pu réussir dans son Recueil
 „ des diverses leçons. Si l'on veut donc
 „ avoir une Bible Hebraïque plus exacte;
 „ il faut avoir recours à l'Édition de BOM-
 „ BERGUS in folio, où l'on trouve au
 „ commencement la Préface de R. JA-
 „ COB HAIM qui a compilé le premier
 „ tout ce qu'il a pu recueillir de *Mas-*
 „ „ sores.

(b) BARTOLOCCIUS, & BUXTOR-
 FIUS in locis suprâ citatis.

(c) *Biblioth. Sacr.* T. I. p. 101, 102,
 103, 104, 105.] „ Editiones DANIELIS
 „ BOMBERGI in fol. cum Comment.
 „ Rabbin. ann. 1518. opérâ FELICIS
 „ PRATENSIS; & ann. 1526. studio R.
 „ JACOB. F. HHAÏM. Et in 4. ann.
 „ 1518. & ann. 1521. opérâ fratrum filio-
 „ rum BARUC, mense *Alul.* & ann. 1525.
 „ (quæ Editio continet duntaxat Penta-
 „ teuchum & quinque *Megilloth.*) & ann.
 „ 1528. mense *Adar*, opérâ Cornelii
 „ BARUC, & ann. 1533. & ann. 1544.
 „ opérâ Cornelii ADELKIND.

Scali-

Præter Typographos jamjam memoratos multi alii in variis *Europæ* partibus artem exercebant. Inter quos emicuit JOHANNES SCHOEFFER patre PETRO SCHOEFFER & avo JOHANNES FUST prototypographis haud indignus : qui *Moguntia* excudit anno 1503. (a) TRISMEGISTUM Latine ; 1515. (b) *Trithemiarum* Historiarum Breviarium ; 1516. (c) *Mendensis* Ecclesiæ Breviarium ; 1517. (d) ÆNEÆ SYLVII Libellum de aulicorum miseriis ; 1519. (e) TITUM LIVIUM ; 1522. (f) ERASMI *Enchiridion*

Scaligeran. Poster. p. 34. 35.] BOMBERGUS edidit ter *Thalmud*. Nunquam edidit, quin constiterit 100 millibus coronatorum : edidit libros pro 3 millionibus, & sunt correctissimi. Debent corrigi à Judæis ; alioquin semper erunt menda.

Isaacus VOSSIUS (in Epistol. Dedicat. de Sybill. Oracul.) scribit BOMBERGUM omnes suas amplissimas opes impendisse in stipendia aliquot *Judeorum*, qui punctis vocalibus recognoscendis operam darent, centuriis solvenda ; & ex ejus Officinâ puncta illa originem duxisse. At verò ignorabat & Biblia & Libros Hebraicos ante annum 1515. (quo BOMBERGUS suam primam Bibliorum inchoavit editionem) cum punctis illis fuisse excusos. E. G. Pentateuch. *Ulyssipone* 1491. (LONG, *Biblish. Sac. T. I. p. 125.*) TISSARD. *Gramm. Hebr. Paris.* 1508.

(a) Cum hac inscriptione : Desideratissimo CHRISTI JESU optimi Maximi auspicio vel maximè fretus, extremam sanè quam lapido huic Opusculo manum imposuit spectatissimus ille vir, Joannes cognomento OPLIONIS, primarius civis Metropolitana Urbis Moguntinæ : felicissimâ eorum propagine satus, qui divinam ferè Chalcographia artem propriis satis invenerant : Anno Virginis partus M. D. III. Octavo eid. Aprilis. Proinde, Lector, vale, siquidem lecta boni æquique consulueris ; sin minùs, efficiat pietissimus indulgentissimâsque Parens ille Deus ò vestigio respicias. Iterum atque iterum vale, humanissime Lector. Impressum atque expletum est divinum presens Opusculum, in nobili Urbe Moguntinâ Artis impressorie inventrice illuminatriceque primâ. Per Joannem SCHOEFFER, Anno Domini M. D. III. in vigiliâ Palmarum.

(b) Impressum & completum est presens *Chronicarum* Opus an. Domini M. D. XV.

in vigiliâ MARGARETHÆ virginis, in nobili famosâque Urbe Moguntinâ hujus artis impressoria inventrice primâ, per Joannem SCHOEFFER nepotem quondam honesti viri JOAN. FUST civis Moguntini, memorate artis primarii auctoris, Qui tandem imprimendi artem proprio ingenio excogitare specularique cepit an. Do. incarnat. M. CCCC. L. Indictione decimâ tertiâ, regnante illustrissimo Imperatore FREDERICO III. presidente Sanctæ Moguntinæ sedis Reverendissimo in CHRISTO Patre Domino THEODORICO PINCERNÂ DE ERBACH Principe Electore. Anno autem M. CCCC. LII. perfecit, deduxitque eam (Divinâ favente gratiâ) in Opus imprimendi (operâ tamen ac multis necessariis adinventionibus Petri SCHOEFFER de Gernsheim ministri sui filii adoptivi) cui etiam filiam suam Christianam FUSTIN pro dignâ laborum multarumque adinventionum remuneratione nuptui dedit. Retinuerunt autem hi duo jam prænominati, Joannes FUST & Petrus SCHOEFFER, hanc artem in secreto (omnibus ministris ac familiaribus eorum, ne illam quoquo modo manifestarent, jurejurando adstrictis) quæ tandem anno Domini M. CCCC. LXII. per eosdem familiares in diversas terrarum provincias divulgata haud parvum sumpsit incrementum.

(c) Cum eadem inscriptione.

(d) Ex Officinâ litterariâ Joannis SCHOEFFER Moguntini. Et in fine ; per Joannem SCHOEFFER Typographum sanè quàm accuratum Moguntiaci, ubi divinum inventum stanneis typis excudendi Libros primò natum. Pridie Nonas Julias M. D. XVII.

(e) De quo Libro consule Catalogum sequentem.

(f) Ex adidus Joannis SCHOEFFER mense Decembri M. D. XXII.

(a) Mo-

chiridion militis Christiani ; 1523. (a) PROSPERI Libellum *de gratiâ Dei & libero arbitrio* &c. patriis Insignibus in plerisque editionum suarum affixis.

Anno 1501. *Noriberge* ; HIERONYMUS HOLCELIUS civis *Nurembergensis*, AMBROSIUS NUEBER:

Rhegi ; BENEDICTUS (b) MANZIUS *Carpensis* impensis SIMONIS BOMBASII & Sociorum PONTICI VIRUNII & Presbyteri (c) DIONYSII BERTOCHI:

1502. *Argentine* ; MARTINUS (d) FLACCUS junior MATHIÆ SCHURER consobrini sui operâ usus: *Spiræ* ; (e) PETRUS DRACH pro BERNARDO DE BREYDENBACH:

Venetis ; BERNARDINUS GUERRALDUS *Ver-cellensis*:

Cadomi ; MICHAEL ANGIER:

Rothomagi ; JOANNES RICHARD:

. JACOBUS PFORTZHEMIUS civis *Basiliensis*:

1503. *Venetis* ; (f) PETRUS LIECHTENSTEIN *Cole-niensis*:

Phorce ; THOMAS ANSHELMUS *Badensis*:

Lugduni ; JACOBUS SACON:

1504. *Noriberge* ; JOANNES WEISSENBURGER (g) Sacerdos ductu JOANNIS STABII:

Neapoli ; SIGISMUNDUS MAYR:

Mediolani ; JOANNES (h) ANGELUS SCINZENZER impensis JOANNIS JACOBI & fratrum DE LIGNANO:

Lugduni ; CLAUDIUS DAVOST aliàs DE TROYS pro JACOBO HUGUETAN:

Lon-

(a) Moguntiae in edibus Joannis SCHÖFFER mense Decembri M.D.XXIII. Joannes SCHÖFFER Chalcographus Lectori. — ne à materno avo meo Joanne FAUST, & carissimo mihi patre Petro SCHÖFFER, Moguntinensibus civibus, degenerarem, qui Chalcographice primi omnium in hac Urbe invenerunt & exercuerunt. &c.

(b) De quo Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 256.

(c) Hic antea imprimebat anno 1496.

(d) Forfan filius Martini FLACHEN, qui imprimebat *Argentine* 1475.

(e) De quo vide ann. 1497.

(f) Hujus operâ usus est Daniel BOMBERGUS. Affinis forfan fuit Hermannii LIECHTENSTEIN, cujus mentio antea ann. 1475. 1477.

(g) Vide Catalogum sequentem ann. 1511.

(h) Affinis (ut conjicio) Ulderici SCINZENZELER, de quo ann. 1479.

(a) CAILLE

- Anno 1504. *Londini*; GULIELMUS FANQUE regius Impressor:
 1505. *Lipsiæ*; MELCHIOR LOTTER:
Burgi; (a) PETRUS DE SARTIERES:
 1506. *Romæ*; JOANNES BESICKEM *Alemanus* impensâ
 JACOBI MAZZOCHII *Romanæ* Academiæ Bi-
 bliopolæ:
Mediolani; JOANNES DE CASTELLIONO:
Londini; WILHELMUS BRETTON:
 1507. *Florentiæ*; FRANCISCUS CARTOLAIUS:
Basileæ; MICHAEL FURTER:
Lugduni; VINCENTIUS (b) *de Portonariis de Tridi-
 no de Monteferrato*:
 ERHARDUS OEGLIN civis *Augus-
 tensis* & JOANNES (c) RYMANUS Librarius &
 Bibliopola:
 1508. *Pisauri*; (d) HIERONYMUS DE SONCINO:
Venetiis; MANFREDUS DE BONO:
Antuerpiæ; HADRIANUS DE GERGIS:
Lugduni; JOANNES CABILLER:
 1509. *Mediolani*; JACOBUS FERRARIUS; PETRUS
 MARTYR MONTAGATIUS:
Vicetiæ; HENRICUS & JOANNES MARIA:
 1510. *Augustæ Vindelicorum*; JOANNES OTHMAR:
Parmæ; OCTAVIANUS SALADIUS & (e) FRAN-
 CISCUS UGOLETUS:
Lugduni; STEPHANUS BALAND:
 1511. *Pisauri*; GERSOMUS Soncinas:
Lipsiæ; WOLFGANGUS *Monacensis* expensis GEOR-
 GII RELNER:
Venetiis; (f) AUGUSTINUS *de Zannis de Portesio*:
Rothomagi; PETRUS (g) OLIVIER:

Anno

(a) CAILLE p. 50.] „A' Bourges
 „environ l'an 1500. il y avoit un Libraire
 „nommé Pierre de SARTIERES, qui fit
 „imprimer à Paris par Barthold REMBOLT
 „Lectura LUCA DE PENNA Doctoris Galli
 „in tres posteriores Libros Codicis in fol.
 „en 1505.

Hujus Libri, sed in Italia impressi,
 mentio fit in Biblioth. SIMLERI.

(b) Qui (ut puto) imprimebat anno
 1536; cujusque Insigne Angelus Gabriel,

cum his Angelicæ Salutationis verbis; Ave
 gratiâ plenâ, Dominus tecum.

(c) Hic antè imprimebat Hagena ann.
 1497. & postea 1514.

(d) Hic anno 1516. imprimebat Fani.
 & anno 1518. *Orthona maris*.

(e) Affinis forsan ANGELI UGOLETI;
 de quo 1493.

(f) Affinis forsan Bartholomæi, de quo
 Vol. I. Ann. Typogr. p. 187.

(g) Hic anno 1515. imprimebat Ca-
 domi.

(a) Hic

Tom. II.

T

- Anno 1512. *Noriberge*; FREDERICUS PEYPUS:
Wittenburgii; JOANNES *Viridimontanus*:
Mediolani; LUDOVICUS *de Bebulco*:
Papie; JACOBUS *de Burgofranco* sumptibus ALOY-
 SII *de Castello Comensis* ac BARTHOLOMÆI *de*
Morandis Bergomensis sociorum:
Venetis; GEORGIUS *DE RUSCONIBUS Mediola-*
nenfis:
Lugduni; (a) NICOLAUS *DE BENEDICTIS*,
 GILBERTUS *DE VILLIERS Borbonnius* impensis
 VINCENTII *de Portbonartis* & CONSTANTINI
 FRADIN:
 1513. *Metis*;
Forosempronii; OCTAVIANUS PETRUTIUS:
 1514. *Hagenœ*; HENRICUS GRAN impensis JOANNIS
 RYNMAN *de Oringau*:
Wittenburgi; GRUNENBERGUS:
Viennæ; (b) HIERONYMUS VIETOR & JOAN-
 NES (c) SINGRENIUS socii sumptibus LEON-
 NARDI & LUCE ALANTSEE fratrum civium
Viennensium:
Venetis; (d) SIMON *DE LUERE* sumptibus LAU-
 RENTII ORII *de Portefo*:
Ulyssipone; JOANNES PETRUS BONHOMINI:
Vallisoleti;
 1515. *Bononiæ*; (e) HIERONYMUS *DE BENEDICTIS*
Bononiensis:
 • *Romæ*; STEPHANUS GUILLERETUS *de Lotharingiâ*:
Augustæ Vindelicorum; JOANNES MILLER:
Argentinae; MATHIAS HUPFUF:
Mantuae; FRANCISCUS BRUSCHUS:
Valentia; LUDOVICUS OLIVELLUS:
Londoni; JULIANUS NOTARY:
Thessalonica;
 1516. *Salmantica*; (f) JOANNES *DE PORRIS*:

Anno

(a) Hic (aut alius vel affinis vel cog-
 nominis) imprimebat *Taurini* anno 1492.

(b) Hic anno 1515. imprimebat im-
 pensis Joannis VUIDEMAN. & anno
 1518. *Cracoviae*.

(c) Hic anno 1515. imprimebat im-
 pensis Joannis MŁCZKŁR.

(d) Hic imprimebat anno 1489.

(e) Hic anno 1517. *Genue* impressit. E-
 rat (ut suspicor) affinis PLATONIS *de BE-*
NEDICTIS; cujus mentio Vol. I. *Annal.*
Typogr. p. 188.

(f) Affinis forsan Pauli PORRI, qui
 eodem anno *Genue* imprimebat.

(a) Idem

- Anno 1516. *Romæ*; BARTHOLOMÆUS ZANETUS:
Venetis; JOANNES TAURINUS *de Triviso*:
Mediolani; (a) GOTARDUS PONTICUS:
Daventriæ; THEODORICUS DE BORNE:
Basileæ; NICOLAUS LAMPERTER:
Lipſiæ; VALENTINUS SCHUMAN:
Lugduni; JOANNES MOYLIN, STEPHANUS DE
BASIGNANA, GORGONUS CARMELITA in Of-
ficinâ BERNARDI (b) LESCUYER, JACOBUS
MYT expensis BARTHOLOMÆI (c) TROT:
1517. *Tridini*; JOANNES *de Ferrariis*:
Venetis; ALEXANDER *de Bindonis*:
Lugduni; (d) JACOBUS SACON impensis CIRIACI
HOCHPERG:
1518. *Augustæ Vindelicorum*; (e) SILVANUS OTMAR:
Parmæ; ANTONIUS DE VIOTTIS:
Oppenbeim; JACOBUS KOBEL:
Argentinae; RENATUS BECK:
Lotharingiæ; PETRUS JACOBI Presbyter:
Cremonæ; FRANCISCUS RICARDUS *de Luere*:
Basileæ; PAMPHILUS G ———
Tholoſæ; JOANNES magni Joannis sumptibus JACOBI
MOLNIER & JOANNIS DE CLAUSO & JOAN-
NIS MACÈ:
1519. *Augustæ Vindelicorum*; SIGISMUNDUS GRIM Medi-
cus & MARCUS WIRSUNG, ERHARDUS SAM-
PACHIUS:
Erphurdia; MATTHÆUS MALER:
Florentiæ; JOANNES STEPHANUS *di Carlo da Pavia*:
Basileæ; (f) THOMAS WOLF:
Perusiæ; LEO operâ COSMI BLANCHINI *Veronenſis*:
Stekelderkam;

BIBLIA

- (a) Idem (ut puto) qui GOTARDUS
PONTANUS ann. 1518. (d) Qui imprimebat anno 1503.
(b) Eo cognomento multi alii fuere; qui ibidem imprimebat anno 1510.
(c) De quo mentio facta est anno 1500. (e) Affinis forſan Joannis OTMAR;
(f) Eo cognomento tuere Georgius &
Nicolaus; de quibus Vol. I. *Annal.* p. 303.

BIBLIA Latina, cum Summariis, Concordantiis, Divisionibus, & tribus Repertoriis præpositis, tersè & fideliter impressa: *venundatur ab JOHANNES PARVO sub Leone argenteo Vico Sancti JACOBI.* (a) fol. in Parrhysiorum Lutetiâ. 1501.

Eadem, correctâ per ANGELUM DE MONTE ULMII: *apud PAGANINUM DE PAGANINIS.* (b) 8.º Venetiis. 1501.

Eadem Divi HIERONYMI cum Concordantiis: *per ANTON. KOBURGER.* (c) fol. Nuremb. 1501.

BOET. Consolat. Philosoph. 4.º Argent. 1501.

POETÆ CHRISTIANI, cum *Homero-centron.* Græcè & Latinè; & Sulpit. de S^a MARTINO; & Vita NICOLAI *Myrensis* Episcopi è Græco in Latinum translata per LEONARD. JUSTINIANUM: *apud ALDUM.* (d) 4.º Venet. 1501.

ARISTOTEL. Philosoph. Natural. Paraphrases & Introduct. Metaphys. Latinè per FABR. Stapul. cum Comment. JUDOC. CLICTOUEI: *Impress. per WOLFFGANGUM HOPYLIUM in Vico divi JACOBI ad Insigne Sti. GEORGII.* (e) fol. in almâ Achademiâ Parisiorum. 1501.

APU-

(a) *Impress. in inclyto Parrhysiorum Gymnasio; anno Legis nova millesimo quingentesimo primo. die xxviii. mensis Julii.*

JACOB. LE LONG, in *Biblioth. Sacr.* p. 584. habet *Bibl. Latin.* curâ GABRIELIS BRUNI ex *Ordine Min.* in *folio Parisiis*, Joannis Petit. 1501.

(b) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(c) 24. Mart.

(d) *Mense Januario.* In hoc Codice continentur PRUDENTII Opera, PROSPERI Aquitanici Epigrammata super Divi Aurel. AUGUSTINI sententias quasdam; Hymni JOAN. Dasmasceni, MARCI Episcopi Idrontis, COSMA Hierosolymitani,

THEOPHANIS, Græcè & Latinè; SEDULII, JUVENCI, ARATORIS libri; PROBA FALCONIA CENTRONIS (*De falso hoc nomine dictum est prius*) clarissimæ foeminæ excerptum è MARONIS carminibus Opusculum; LACTANT. de *Resurrect. & Passione*; CYPRIAN. de *ligno crucis*; TIPHERNI *Deprecatio ad Virginem* & *Orationes duæ*; DAMASI quædam; Sulpit. de *Vita S. MARTINI*; Vita S. NICOLAI *Myrensis* antistitis è Græco in Latinum à Leonardo JUSTINIANO translata; *Homero-centra* Græcè & Latinè.

(e) *Vicesimâ quinta die Martii.*

(a) *xxix.*

APULEIUS cum Comment. BEROALD.
per SIMONEM Papiensem dictum BEVELLA-
QUA. (a) fol. Venet. 1501.

RAYMUND. SEBAUD. Dialog. de naturâ
Hominis: per HENRICUM QUENTEL. (b) Colon. 1501.

GULIELMI LYNDEWODE Provinciale:
accuratione ANDRÆ BOCARDI. fol.º in
inclitâ Academiâ Parisianâ. 1501.

Abbatis Panormitani Practica aurea: per
LEONARDUM PACHEL. (c) fol.º . . . Mediolani. 1501.

Europa PII Pontificis Descriptio: per OTI-
NUM Papiensem de Lunâ. (d) 4.to . . . Venet. 1501.

Romanæ Historiæ Compendium per POM-
PONIUM LÆTUM: impensis JOANNIS PRA-
TENSIS. 4.to Paris. 1501.

CRATETIS Thebani Epistolæ Latine inter-
prete ATHANASIO Constantinopolitano Ar-
cbienfi Abbate: impressæ per AMBROSIUM
NUEBER. 4.to Nuremberg. 1501.

PLIN. Epistol. per PHILIP. BEROALD.
emendat. & ejusd. Panegyricus: impress. per
ALBERTINUM Vercellensem. (e) 4.to . . . Venet. 1501.

ARISTOPHAN. Plutus Latine. (f) 4.to . . . Parmæ. 1501.

VIRGILIUS: ex ædibus ALDI Romani.
(g) 8.º Venet. 1501.

Ho-

(a) xxix. April.

(b) CAILLE p. 27.

(c) xv. Octob.

(d) Januarii die decimo nono.

(e) xx. Aprilis.

(f) Catalog. Biblioth. Jo. DE WIT. p.
233.

(g) Mense Aprilii. Vidit VIRGILII

Editionem, cum eadem ALDI MANUTII
ad calcem Epistolâ de suæ orthographiæ
ratione, sine ullâ loci, anni, Typographi
mentionem, in 8. Italico charactere; quam
conjicio fuisse Bartholomæi TRÖT; is e-
nim fuit Aldinorum typorum egregius imi-
tator.

(a) Mem-

HORATIUS : <i>apud</i> ALDUM <i>Romanum</i> . (a) 8°.	Venet.	1501.
JUVENALIS & PERSIUS : <i>in ædibus</i> ALDI & ANDRÆ SACERI. (b) 8°.	Venet.	1501.
JUVENALIS cum not. JOAN. BRITANNICI : <i>impress. ab</i> ANGELO & JACOBO BRITANNICIS <i>fratribus</i> . fol°.	Brixia.	1501.
JUVENAL. cum quatuor Comment. MANCIN. CALDERIN. MERUL. & GEORG. VALL. <i>per</i> JOAN. DE CERETO <i>aliàs</i> TACUINUM DE TRIDINO. (c) fol°.	Venet.	1501.
OVID. <i>Heroid.</i> cum Comment. ANTON. VOLSCI, & UBERTINI CLERICI <i>Crescentinatis</i> : <i>per</i> JOANNEM ALUYSIUM <i>de Varisio Mediolanens.</i> (d) fol°.	Venet.	1501.
MARTIALIS <i>Epigramm.</i> <i>in ædibus</i> ALDI. (e) 8°.	Venet.	1501.
VAL. FLACC. <i>impress. per</i> CHRISTOPHORUM <i>de Pensis de Mandello</i> (f) 4. ^{to}	Venet.	1501.
CORNELII GALLI <i>fragmenta</i> : <i>per</i> BERNARDINUM <i>Venetum de Vitalibus</i> . (g) 4. ^{to}	Venet.	1501.

MA-

(a) *Menſe Maio. Id genus characteres decennium ne attingito. Libros hujusmodi litterulis excuſos neu impreſſito neu vendito.*

ALDUS Romanus MARINO SANNUTO patritio Veneto LEONARDI filio. S. Cum celebres quosque Poëtas breviff. formâ excuſos publicare ſtatuiſſem, impreſſis nuper Virgilianis Operibus &c.

(b) *Menſe Auguſto.*

(c) *Die x. Decemb.*

(d) *20. Kal. Jul.*

(e) *Menſe Decembri. Quisquis es qui quoquomodo hujusce excuſionis ergo adverſus ſeris, damnatus eſto & reus ILL. S. V. Ne dicas tibi non prædictum, cave.*

(f) *Die ix Julii.*

(g) *Menagian. Vol. III. p. 241. uſque ad 251.] ——— „ Perſonne n'ignore „ que les Poëſies attribuées à Gallus ſont „ d'un Ecrivain demi-barbare appellé „ Maximien. C'eſt le nom que lui donnent les Manuſcrits. Goldaſt dans ſon „ Edition des Catalecta OVIDII, fondé „ ſur ce vers de la troiſième Elégie :*

Solus Boethi ſers miſeratus opem;

„ Et ſur cette Inſcription : THEODORICUS REX MAXIMILIANO „ V. ILL. ET ANDRÆ V. SE „ NATORI, préſume que ce Maximien, contemporain de Boëce, n'eſt autre „ que

„ que l'Auteur des Elégies. *Saumaise* pag.
 „ 131. de la 1. Edit. de ses Commentaires
 „ sur l'Histoire d'*Auguste*, est de même o-
 „ pinion. Mais outre que les Exemplai-
 „ res varient sur le mot *Boethi*, la plupart
 „ ayant *Bobeti*, il n'y a nulle apparence
 „ qu'un aussi habile homme, aussi sage,
 „ & puisqu'il s'agit ici de Poésie, aussi
 „ bon Poète que *Boèce*, ait jamais pu a-
 „ voir de liaison avec un misérable faiseur de
 „ vers, ignorant & fat au point que l'étoit
 „ celui-là. L'Inscription prétendue qu'al-
 „ légue *Goldast* n'est purement & simple-
 „ ment que l'adresse de la 21. Lettre de
 „ *Théodoric* dans le I. Livre de *Cassiodore*.
 „ C'est ce que, dans une Epître à *Dauidius*,
 „ a fort bien observé *Reinesius*, qui néan-
 „ moins s'est trompé en ce que, contre
 „ toute sorte de vraisemblance, il a pris
 „ un *Maximien* Abbé, depuis Evêque
 „ de *Syracuse*, ami du Pape *Gregoire* le
 „ Grand, pour le Poète *Maximien*. Il est
 „ difficile de marquer l'époque précise de
 „ cet Auteur. J'inclinerois à la croire
 „ postérieure de quelques années au dixié-
 „ me, & peut-être à l'onzième siècle. Ce
 „ qui me le persuade, est qu'avant l'an
 „ 1240. je ne trouve nulle mention de cet
 „ Ecrivain. Le premier que je sache qui
 „ en ait parlé est le Grammairien *Alexan-*
 „ „ dre de Ville Dieu, qui, indigné qu'en ce
 „ tems-là un Auteur si impertinent fût
 „ expliqué dans les Ecoles, entreprit,
 „ quoique plus impertinent lui-même mil-
 „ le fois, de composer une Grammaire
 „ en vers Léonins, intitulée *Doctrinal*,
 „ pour l'instruction de la jeunesse. En
 „ voici les premiers vers:

„ *Scribere clericulis paro Doctrinale novellis*
 „ *Purâque Doctorum sociabo scripta meorum,*
 „ *Jâmque legent pueri pro nugis Maximiani.*

„ Et un peu après,

„ *Quamvis hac non sit doctrina satis gene-*
 „ *ralis,*
 „ *Proderit ipsa tamen plus nugis Maximiani.*

„ Il parvint à ce qu'il souhaitoit. Les
 „ Régens cessèrent d'enseigner *Maximien*
 „ à leurs Ecoliers. Mais à quelque tems
 „ de là les beaux Esprits & les Savans,
 „ tels qu'il pouvoit y en avoir alors, les

„ Compilateurs sur-tout, en firent leur
 „ étude domestique. Un *Augustin* nom-
 „ mé *Jaques le Grand*, Auteur du *Sopho-*
 „ „ *logium*, enrichit son Livre des Senten-
 „ ces de ce Poète. *Albert d'Eyb* en don-
 „ na des extraits dans sa *Marguerite Poéti-*
 „ „ *tique*. Peu de temps même après l'in-
 „ vention de l'Imprimerie, on fit diverses
 „ Editions des six Elégies, à la tête des-
 „ quelles fut toujours mis le nom de
 „ *Maximien*. On en voit à la Bibliothe-
 „ que *Maxarime* un Exemplaire Gothique
 „ in 4. dont le titre est d'une naïveté trop
 „ divertissante pour ne le pas représenter
 „ ici tout-au-long. Le voici exactement
 „ copié. *Perjucundus (juvenum quoque*
 „ „ *morum in modum demulcens animos)*
 „ *Libellus quem nugarum Maximiani im-*
 „ „ *mis Alexander intitulat, impressus Pa-*
 „ „ *risii, opera, exactissimâque diligentia Ste-*
 „ „ *phani Johannot & Petri le Dru Ar-*
 „ „ *tium Magistrorum, & vigilantissimorum*
 „ „ *Impressorum. Hunc si parvo numismate*
 „ „ *comparare cupis, venalem in vico sancti*
 „ „ *Jacobi reperies in domo quadam ante Ma-*
 „ „ *thurinos sita, juxta Carnificem sanissimas*
 „ „ *(humano pro corpore) ca'nes venden-*
 „ „ *tem. Maximien se maintint de la sorte*
 „ „ pendant l'espace de deux cens soixante
 „ „ ans, jusqu'au commencement du seizié-
 „ „ me siècle, que *Pompon Gauric* Hu-
 „ „ maniste, frere du fameux Astrologue
 „ „ judiciaire *Luc Gauric*, s'avisa, fort jeu-
 „ „ ne encore, de publier pour la première
 „ „ fois les six Elégies, avec une espece
 „ „ d'Ode informe, sous le titre de *COR-*
 „ „ *NELII GALLI Fragmenta*. Ce fut en 1501.
 „ „ que l'Edition en parut in 4. à Venise le 12.
 „ „ Janvier per *BERNARDINUM Venetum de*
 „ „ *Vitalibus*. On lit à la fin du Volume,
 „ „ l'Avertissement qui suit: *JO. BAP.*
 „ „ *RAMNUSIUS Lectori. Lector,*
 „ „ *quod has CORN. GALLI Poète relli-*
 „ „ *quias legeris, POMPONIO GAURIC*
 „ „ *co adolescenti optimo gratias habeto. A*
 „ „ „ quoi ce *Jean Baptiste Ramusio*, âgé tout
 „ „ au plus alors de quatorze à quinze ans,
 „ „ ajoute cette Epigramme qui, aussi
 „ „ bien que l'Avertissement, m'a bien la
 „ „ mine d'être de *Pompon Gauric* lui-même.

„ *Si quis sensus inest, si qua est mens ulla*
 „ „ *sepulchris,*
 „ „ *Pomponi, pietas hac tua grata satis.*

„ Qu;

„ *Qui sparsos cineres proprio componis atervo.*
 „ *Qui titulum proprio restituis tumulo.*
 „ *Ipse tuo tandem Gallus nunc munere gau-*
 „ *det*
 „ *Se penitus dextra non cecidisse sua.*

„ Tout cela n'empêcha point les con-
 „ noisseurs de s'apercevoir de l'impossi-
 „ ble. *Pietro Riccio*, plus connu par son
 „ nom Latin *Petrus Crinitus*, fut des pre-
 „ miers à s'inscrire en faux contre cette
 „ Edition. *Leguntur*, dit-il Chap. 42. de
 „ son Ouvrage des Poètes Latins, publié en
 „ 1505. *atate nostrâ Elegiarum libri sub no-*
 „ *mine Cornelii GALLI, quâ in re facile*
 „ *est imponere imperitis hominibus. Qui au-*
 „ *tem paulò diligentius antiquitatem obser-*
 „ *varunt, nihil minùs censebunt quàm ut*
 „ *hac referenda sint ad Poëtam GALBUM.*
 „ Paroles que je transcris d'autant plus vo-
 „ lontiers qu'elles servent à faire voir com-
 „ bien précipitamment & injustement *Yvo*
 „ *Villiomarus*, c'est-à-dire *Joseph Scaliger*,
 „ l'accuse d'avoir le premier voulu faire
 „ passer *Maximien* pour *Cornelius GAL-*
 „ *LUS. Sed CRINITUS*, dit-il pag. 22.
 „ de ses *Animadversa* contre *Robert TI-*
 „ *TIVS*, de *MAXIMIANO Cornelium*
 „ *GALLUM fecit.* Ce qui l'a trompé est
 „ qu'il a cru que la Vie de *Gallus*, imprimée
 „ au devant des *Elegies* de *Maximien*,
 „ étoit de *Crinitus*, au lieu qu'elle est de
 „ *Gauric. Gérard Vossius*; pag. 25. de
 „ *Poëtis Latinis*, a suivi cette bêtise de
 „ *Scaliger*, sur laquelle *Baillet*, Article
 „ 1147. de ses *Jugemens des Savans*, a so-
 „ lennellement enchéri, lorsqu'il s'est ima-
 „ giné que ce passage de *Lilius Gyraldus*
 „ Dialog. 4. de *Poëtar. Histor.* regardoit
 „ principalement *CRINITUS*. *Miratus*
 „ *sunt quorundam imprudentiam, ne dicam*
 „ *amentiam, qui tralatitios quosdam ex e-*
 „ *mentitos versus sub Galli Poëta nomine e-*
 „ *diderunt, cum in iis neque phrasim nec*
 „ *tempus Gallo conveniant, etc.* Comment
 „ *Gyraldus* y auroit-il eu en vûë *Crinitus*,
 „ puisque ce dernier rejetoit absolument
 „ tout ce qui avoit paru de son temps
 „ sous le nom de *Cornelius Gallus*? En
 „ quoi il marquoit plus de délicatesse que
 „ *Gyraldus*, qui des six *Elégies* en excep-
 „ toit au moins une ou deux de sa censu-
 „ re. *Jean Albert Fabrica* croit que cette
 „ indulgence de *Gyraldus* étoit peut-être

„ pour cette *Elégie* qui commence:

„ *Non fuit Arfacidum tanti expugnare Se-*
 „ *leucen;*

„ imprimée séparément avec trois *Epi-*
 „ *grammes* d'un prétendu *Asinius Corne-*
 „ *lius Gallus*, à Florence par les soins d'*Al-*
 „ *de Manuce* fils de *Paul*. Mais *Gyraldus*
 „ étant mort dès 1552. trente-huit ans a-
 „ vant l'impression & de l'*Elégie*, & des
 „ *Epigrammes*; cette conjecture ne peut
 „ avoir lieu. C'est dommage que de tant
 „ de Poësies de *Gallus* il ne nous reste
 „ qu'un seul Pentamètre qu'on puisse assu-
 „ rer être de lui. Un petit Auteur ancien
 „ peu célèbre, nommé *Vibius Sequester*,
 „ nous l'a conservé dans sa Liste alphabe-
 „ tique des Rivières, au mot *Hypanis*,
 „ en ces termes: *Hypanis Scythiæ, qui, ut*
 „ *ait GALLUS,*

„ *Uno tellure dividit amne duas.*

„ *Asiam enim ab Europâ separat. Denys*
 „ *Nestor*, Cordelier de *Novare*, dont nous
 „ avons un Dictionnaire in fol. imprimé à
 „ *Strasbourg* l'an 1507. cite, feuillet 113.
 „ de son Livre, cet autre Pentamètre
 „ comme de *Cornelius Gallus*:

„ *Praxitelis manibus vivo iterum Niobe.*

„ Ce vers remet d'abord en memoire
 „ l'*Epigramme* Grecque tant vantée qui
 „ se lit au Chap. 9. de l. 4. de l'*Antho-*
 „ *logie.*

„ *Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεύχον λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο*
 „ *Ζωὴν Πραξιτέλης ἐμπλάθ' ἱργάσαντο.*

„ Si on suppose en effet un Hexametre
 „ Latin, tel à peu près que celui-ci,

„ *Ex viva in lapidem manibus conversa*
 „ *Deorum,*

„ Et qu'on y joigne ce Pentametre,

„ *Praxitelis manibus vivo iterum Niobe;*

„ les deux vers joints ensemble compose-
 „ ront un Distique Latin très-conforme
 „ au Grec pour le tour; & pour la pen-
 „ sée.

MACROBIUS : *per* ANGELUM BRITANNICUM. (a) fol.° Brix. 1501.

PONTANI Opera: *per* BERNARDINUM Vercellensem. (b) fol.° Venet. 1501.

PUBL. FAUST. ANDRELINI Epithalamium de CLAUDIâ LUDOVICI XII. filiâ & FRANCISCO *Valesiorum* Duce ; Ejusd. Bucolica: *per* JOANNEM ANTONIUM Venetum *impensis* RODULPHI LALISEAU. 4to. Paris. 1501.

RHOSWITÆ Monialis *Gandershemensis* Poëmata. (c) Norimb. 1501.

GEORGII VALLÆ *Placentini* de expetendis & fugiendis Opus : *in ædibus* ALDI Romani , *impensâ ac studio* JOANNIS PETRI VALLÆ *filiï pientiff.* (d) fol.° Venet. 1501.

Ludus DIANÆ in modum Comœdiæ coram MAXIMILIANO *Romanorum* Rege : *ab* HIERONYMO HOLCELIO *cive* Nurembergensi. (e) 4to Nuremberg. 1501.

FRANC.

„ sée ; d'où il s'ensuivra que si le Pentamètre étoit véritablement d'un Poète „ aussi ancien que l'est *Gallus*, l'Epigramme Latine pourroit bien avoir été l'original de la Grecque. *Nestor* ne marquant point d'où il a tiré le Pentamètre „ qu'il allègue, j'estime que c'est apparemment de quelqu'une de ces Epigrammes „ anciennes que vers le milieu du 15. siècle recueilloit *Cyriaque d'Ancone*. Ce „ Collecteur, connu par les Epîtres de „ *Philèphe* son contemporain, débitoit „ pour vraies, comme *Antoine Augustin* „ l'a remarqué, beaucoup de fausses inscriptions.

(a) Die XVIII. Januarii.

(b) Die primo Kal. Martii.

(c) FABRIC. *Biblioth. Lat.* p. 720. vocat hanc Editionem *raro obviâ* CONRADII CELTIS Norimberg. 1501.

(d) *Mense* Decembri M.D.I. *In quo continentur libri tres de Arithmetica*, quin-

que de Musica, *sex de Geometria*, *quatuor de Astrologia*, *quatuor de Physiologia*, *septem de Medicina*, *unus Problematum*, *quatuor de Grammatica*, *tres de Dialectica*, *unus de Poetica*, *duo de Rhetorica*, *unus de Morali Philosophia*, *tres de OEconomica*, *unus de Politica*, *tres de corporis commodis & incommodis*, *unus de rebus externis.*

MENAGIAN. Vol. III. pag. 450. Je me souviens avoir autrefois écrit ces six vers sur mon Exemplaire du gros Livre de GEORGE VALLA.

Quem de expetendis atque fugiendis Librum, Valla, edidisti rebus, ingentem Librum, Non otiosa pervolutavi manu; Quid ergo posthac expetiturus sis, Quidve fugiturus? si rogas, verbo accipe: Libros ego bonos expetam, fugiam tuum.

(e) M.CCCCC. & primo novi sæculi Idibus Maiis.

(a) Mai

Tom. II.

V

FRANC. MAR. GRAPALDUS *Parmenf.*
de partibus ædium. (a) 4.to

1501.

EROTEMATA GUARINI cum LIBANII O-
pusculo de modo Epistolarum, Græcè: *im-*
penfis nobilis SIMONIS BOMBASII & sociorum
PONTICI VIRUNII & Presbyteri DIONY-
SII BERTOCHI, BENEDICTUS MAN-
ZIUS Carpenfis impressit. (b) 8.º Regii

Lingobardiae 1501.

Opera ANTONII MANCINELLI *Veli-*
terni in Grammaticam: per NICOLAUM
KESLER *charactere nitido & correcturâ exac-*
tissimâ elaborata. 4.to

Basil.

1501.

Biblia Latina: ex Officinâ Frobenianâ. (c)
fol.^o

Basil.

1502.

Biblia Italica MALERMI: typis BARTHO-
LOMÆI DE ZANNI. (d) fol.^o

Venet.

1502.

Psalter. Latin. (e) 4.to

Basil.

1502.

LACTANTII Opera; CHRYSOSTOMI
enarratio particulæ Epist. PAUL. ad Corinth.
quæ legitur in cœnâ Domini, interprete HIE-
RONIMO DONATO Patritio *Veneto*; Sermo
LAUR. VALLÆ de Eucharistiâ: *mirâ arte ac*
diligentiâ JOANNIS DE TRIDINO cognomina-
ti TACUINUS. (f) fol.^o

Venet.

1502.

TER-

(a) Mai. Kal. Hæc Editio ubi facta
sit, & à quo, me adhuc latet, quoniam
hujus Exemplar (quod consului) folium
primum non habet, licet ad calcem annus
& mensis indicentur. At in repetitâ anni
1508. Editione sic præfatur GRAPALDUS.
Antonio QUINTIANO primi in hac Urbe
nominis Bibliopola, compluribusque aliis, qui
sturnatim (ut ita loquar) huc convolabant,
annum abhinc septimum libellos nostros dedi-
mus disseminandos.

(b) x. Julii. Cum Epistolâ Pontici VI-
RUNII ad litterarum Græcarum studio-
sum. ——— Compendiolum à GUARI-
NO ex CHRYSOLORÆ libello majusculo
extractum ——— sæpius impressum ———

semper mendosum &c. PONTICUS VI-
RUNIUS Lectori de Impressoribus ———
talis est impressoria Artis natura, & nescio
quod occulsi, ut si Argus terra filius esset cor-
rector iterumque iterumque rediterans, cæcus
numquam videretur, & quandoque erra-
ret Mercurius forsan vel Apollo. Liber e-
nim non est, qui non habeat aliquod erratum.
——— Taceant isti detrahentes, qui cor-
rectores mordent, lacerant; qui vires, di-
ligentiam humanam non metiuntur, littera-
rum difficultatem præsertim Græcarum &c.

(c) Vide *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 349.

(d, e) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(f) Die III. Januarii, dominante Leo-
nardo LAUREDANO. (a) 152.

TERTULLIANI Apologeticus, & Sermo de vitâ æternâ: arte & impensis JOANNIS TA-
CUINI. (a) fol°. Venet. 1502.

Missale ad usum celeberrimæ Ecclesiæ Helforden.
impressum per JOANNEM RICHARD MER-
CATOREM. fol°. Rothom. 1502.

JOANNIS GERSONI Tractatus de vir-
tutibus & vitiis &c: per MICHAELEM AN-
GIER. (b) fol°. Cadomi. 1502.

Quarta pars Operum JOHANNIS GER-
SON, quæ prius non fuere impressa: jam verd
prodeunt feliciter ex Officinâ MARTINI FLAC-
CI Junior. exactissimâ MATHIE SCHURER
Sletstatini consobrini ejus operâ. (c) fol°. Argent. 1502.

S.^{ti} DIONYSII Arcopagitæ Opera cum
Epistol. POLYCARP. & IGNAT. (d) fol°. Argent. 1502.

Ejusd. Opusculum de Mystic. Theolog. &
de Divinis nominibus, MARSILIO FICI-
NO interprete, impressioneque novâ luculen-
tum. (e) fol°. Argent. 1502.

PASCASII RATPERTI Abbatis Cor-
bientis Ordinis S.^{ti} BENEDICTI Commenta-
riorum in Lamentationibus JEREMIE Pro-
phetæ libri quinque: impressi opere & expensis
providi viri Magistri JACOBI PFORTZHEMI
civis Basiliensis. 4.to 1502.

Omellie

(a) 152. Nono Februarii. Nota 152. pro
1502.

(b) CAILLE, p. 49. A Caen par Mi-
chel Angier pour Jean Macé Libraire de-
meurant à Rennes, & pour Richard Macé
Libraire en l'Université de Caen demeurant
à Rouen.

Vidi Mantuani Carmen in Poëtas impudi-
cè loquentes cum commentariis: in 4. im-
primé à Rouen pour Richard MACÉ de-
mourant pres le portail Notre Dame, à l'en-
seigne des Chapeletz, & a Caen chez MICHEL

& a Rennes chez Jehan MACÉ a l'enseigne
Saint JEHAN l'Evangélisse. Nescio, an an-
ni indicium ullum fuerit in tituli folio,
quod illo exemplari deesset.

(c) III. Kal. Martii.

(d) Anno dñi M. V. II. finit. in die VI-
TALIS martyris. Cum eodem frontispic-
cio, quo ornatur DIONYSII Editio per
Henr. STEPHANUM 1515.

(e) Anno M. V. II. finit. in die sancto-
rum Martyrum VITI & MODESTI.

(a) Ita

- (a) Omelie divi GREGORII super EZECHIELEM: *impress. in sole aureo vici Sorbonici operâ UDALRICI GERING & magistri BERTHOLDI REMBOLT sociorum* (b) 4.to Parif. 1502.
- Artificialis Introductio JACOB. FABRI cum Comment. CLICTOVEI per modum Epitomatoris in decem libr. Ethic. ARISTOTEL. per WOLFFGANGUM & HENRICUM STEPHANUM in *formulariâ literarum arte socios.* (c) fol. in almâ Academiâ Parhifiorum. 1502.
- Jo. PIC. MIRANDUL. adversus Astrologos: per RICHARDUM PAFRAET. 4.to Daventriæ. 1502.
- Transmarina Peregrinatio: per PETRUM DRACH pro BERNARDO DE BREYDEM-BACH. (d) fol. Spiræ. 1502.
- HERODOTUS Græcè: in domo ALDI. (e) fol. Venet. 1502.
- THUCYDIDES Græcè: in domo ALDI. fol. Venet. 1502.
- QUINT. CURTIUS: per JOAN. DE TRIDINO aliâs TACUINUM. fol. . . . Venet. 1502.
- JUSTIN. Epitom. TROG. apud ALEXANDRUM MINUTIANUM. (f) fol. . . . Mediol. 1502.
- VALER. MAXIMI dictorum & factorum memorabilium libri novem: in ædibus ALDI Romani (g) 8.º Venet. 1502.

A P-

- (a) Ita impressum lego. TULLII Epistolas ad ATTICUM PAUSANIâque Græcum, quos accuratè castigatos enarras, petiissem etc. has novem Musas HERODOTI tibi dono damus. — quæ multis exemplaribus castigatæ emittuntur ex Academiâ nostrâ in manus studiosorum &c.
- (b) Die VIII. Aprilis. (f) Id. Jan.
- (c) Invenitur venalis in officinâ cuniculorum juxta scholas decretorum. (g) Octobri mense. ALDUS RO.
- (d) CAILLE, p. 28. JOANNI LUDERANCIO Polono Juris-
- (e) Mense Septembri. ALDUS Roman. Patavini Gymnasii decus, in quo profiteris Græcas & Latinas litteras — à te perisæ

APPIANO ALEXANDRINO de Bello Caribaginenſi, Syro, Parthico & Mythbridatico, di S. ALEXANDRO BRACCIO Secretario Fiorentino: ſtampato in campo di Fiore per lo venerabile viro maefiro EUCARIO SILBER aliàs FRANCK ALAMANO. (a) fol. . . . Rom. 1502.

PLINII ad TRAJANUM & TRAJANI ad PLINIUM Epistolæ; PLINII Panegyricus: BENEDICTUS HECTORIS BONONIENſIS impreſſit. (b) 4.to 1502

CICER. Epistol. Familiar. cum Comment. UBERTINI CLERICI, MARTINI PHILETICI, GEORGII MERULÆ & POLITIANI: per ALBERTINUM DE LISONÂ Vercellenſem. (c) fol. Venet. 1502.

SOPHOCLES Tragediæ ſeptem Græcè, μετ' ἐξηγήσεων cum Commentariis: in ALDI Romani Academiâ. (d) 8.º Venet. 1502.

HOMER. Ilias per LAURENTIUM VALENSEM è Græco in Latinum translata, & per JO. PETR. VALERIAN. recognita: dexterritate & impenſâ JOANNIS TACUINI DE TRIDINO. fol. Venet. 1502.

OVID.

perito ac Poſnanienſi Episcopo Regniq; Poloniæ à conſiliis S. P. D. ——— typis emittere ex Academiâ noſtrâ ——— in hemicyclo Patavii in cubiculo ſuo ſedens, cùm ego unâ eſſem & Raphael REGIUS noſter, pollicitus es tuâ impenſâ ad Dacas uſque mittere Librorum inveniendorum gratiâ, — quòd ibi antiquorum Librorum plena turris eſſe diceatur. ——— addidiſti te ipſum eò, ſi opus fuerit, proſecturum.

(a) Nel anno Mille CCCCC.II. A di XXII. de Aprile ſedente ALEXANDRO VI. Pont. Maximo. Anno ejus X.

(b) Anno M.D.II. XXIII. Januarii.

(c) Die IIII. Maii.

(d) Menſe Auguſto. Μαυραντυπιών.

τις ομιλίας αὐτῶν. Cur ſcholia in titulo promiſſa unâ non prodierint, lege Epistolam ſequentem.

ALD. RO. JOANNI LASCARI viro præclaro ac doctiſſ. S. D. Sedentib. nobis his bruma frigoriſ. in hemicyclo ad ignem cum Neacademicis noſtris, fortèq; eſſet unâ Marcus MUSURUS noſter ——— ſtudioſiſſ. tui ac perquam gratus diſcipulus ——— cùm multa de te narrâſſet, te proximis Julio & Auguſto menſibus & Mediolani & Ticinî viſiſſe addidiſti & que ——— mirum in modum ——— laudare labores noſtros. Quamobrem ——— ſeptem Tragedias SOPHOCLES parvâ formâ ——— Sub tuo nomine volui ex Neacademiâ noſtrâ prodire in publicum.

OVID. Fasti cum Comment. ANTONII DE FANO, & PAULI MARSI, censore BARTHOLOMÆO MERULÀ: *operâ & impensâ* JOANNIS TACUINI DE TRIDINO. fol. Venet. 1502.

Ejusd. Metamorph. & Amatoria: *apud* ALDUM. (a) 8.º Venet. 1502.

CATULL. TIBULL. PROPERT. *in* *edibus* ALDI. (b) 8.º Venet. 1502.

LUCAN. *apud* ALDUM (c) 8.º Venet. 1502.

STATIUS. *in* *edibus* ALDI. (d) 8.º Venet. 1502.

FRANC. PHILELFI Satyrarum Hecato-
stichon Decades decem. (e) 4.º Venet. 1502.

FRANC. PETRARCHÆ Carmin. Bucolic. cum notis BADII: *operâ* ANDRÆ

Bo-

blicum. ——— Τὰ δὲ εἰς αὐτὴς ἐνιστά-
μεθα χάρις ἔκαστῳ ἐνυπάρχοντι. Τὸ μὲν
ταῦτ' εἰς τὴν ἐκδοτὴν ὅσον ἔστιν ἔχον. πρὸς δὲ
καὶ ὅσα εἰς ἀνάπλεξιν μέγαλον ἔχον. Ἀτρε
utinam id antè habuissem! Nam, & si res
est quàm laboriosiss. tamen singulos quosque
versus in choris præfertim, si qui perperam
digeſti sunt, curâſsem in suum locum resti-
tuendos. Quod quia non licuit, id sibi quis-
que curato, si placuerit. &c.

(a) Exemplum privilegii ALDO RO.
concessi Libro Metamorphos. præfixum
datur die XIII. Novemb. Indiction. sextâ.
M.D.II. Amatoria opera; Mense Decem-
bri. M.D.II.

(b) Mense Januario.
(c) Mense Aprili.

ALDUS RO.
MARCO ANTONIO MAUROCENO
Veneto & Equiti clariss. S. P. D.

Omnes Libros, qui industriâ nostrâ excuſi
exeunt in manus hominum, aliquâ Epistolâ,
quæ sit tanquam eorum argumentum, amicis
uisque doctiss. nuncupare statimus. Quare

ANNEUM LUCANUM hisce characteribus
noſtris in tuo nomine publicamus, Eques in-
chyte, tum quia tuum mihi LUCANUM &
antiquum & correctum, ut eo Exemplari uter-
er, & benigne & humaniter commodâſſi.
Tum etiam quod cum LUCANUS bella ter-
râ marique à Romanis inter se gesta ſc-
ripiſſerit, ut Oratoribus magis quàm Poëtis
adnumerandus videatur, & tu exercitiis S.
V. unâ cum Imperatoribus summâ laude
olim præfueris, Oratorque doctrinâ & elo-
quentiâ ſingulari à Senatu tuo ſapientiſſ. ad
ſummos Chriſtianorum miſſus fueris, hac tibi
maximè convenire exiſtimavimus. Adde,
quod LUCANUM propter ejus orationes ſu-
blymes & concitatas eſſe tibi ſcimus valde ſa-
miliarem. Munuſculum verd hoc noſtrum
gratum tibi fore putamus, & quia tu es hu-
maniſſ. & quia ipſe Liber dignus cum propter
plurima tum etiam quia commodius in mani-
bus ſuâ parvitate haberi poterit. Vale.

(d) Mense Augusto.

(e) MENAG. Vol. IV. p. 232.]
„ Vous aurez peine à trouver ailleurs
„ qu'à Veniſe PHILELPHUS in fol. de l'an
1502.

(a) VI.

BOCARDI. (a) 4.to Paris. 1502.

FAUST. de secundâ victoriâ *Neapolitanâ* :
per GUIDONEM MERCATOREM pro
JOANNE PETIT. 4.to Paris. 1502.

BAPTISTÆ MANTUANI Opera: apud
BENEDICTUM HECTORIS Bononiensem.
(b) fol. Bonon. . 1502.

ANTONJI CODRI URCEI Orationes ,
Epistolæ, Sylvæ , Satyræ , Eclogæ , Epi-
grammata: *impress.* per JO. ANTONIUM PLA-
TONIDEM BENEDICTORUM *Bibliopolam*
necnon civem Bononiensem. (c) fol. . . . Bonon. . 1502.

CAMPANI Opera : per BERNARDI-
NUM Vercellensem *jussu Domini ANDRÆ*
TORRESANO DE ASSULA. (d) fol. . . Venet. 1502.

PET. PAUL. VERGERII Libellus de in-
geniis moribus cum Comment. JOAN. BO-
NARDI *Veronensis*. (e) 4.to Venet. 1502.

ALEX-

<p>(a) VI. Id. April. (b) Die XI. Junii. (c) <i>Regestum carminum CODRI. AB</i> <i>C D E F G H I. Primus quatuorimus , ulti-</i> <i>mus binus , ceteri terni. Sub anno</i> <i>M. CCCC. II. VII. Martii. JOANNE</i> <i>BENTIVOLO II. patre patria feliciter rem-</i> <i>publ. administrante.</i> (d) Die primo Julii. (e) MENAGIAN. Vol. IV. p. 22.] „ <i>An-</i> „ <i>no à nativitate Domini 1493. VII. Ka-</i> „ <i>lend. Decembris , ad honorem Omnipo-</i> „ <i>tentis Dei , & Virginis gloriose matris Dei,</i> „ <i>& Sanctæ KATHERINÆ Virginis , &</i> „ <i>Martyris, Advocatricis nostræ , cujus ho-</i> „ <i>die solemnita celebramus , & totius Curie</i> „ <i>Cœlestis. Et ad honorem & augmentum</i> „ <i>nostræ illustrissimæ dominationis Venetia-</i> „ <i>rum , cui Dominus totum terrarum orbem</i> „ <i>sibi subjecit. Ad decorem magnifici Do-</i> „ <i>mini Joannis MALIPETRI Patricii dig-</i> „ <i>nissimi , cui hoc breve Opusculum tradidi.</i> „ <i>Ad honorem Veronensem , eorûmq; qui</i></p>	<p>„ <i>me hortati sunt , & meorum scholarium ,</i> „ <i>qui me rogaverunt , ad utilitatem, novum</i> „ <i>Opusculum inchoo ego JOANNES BONAR-</i> „ <i>DUS Presbyter Veronensis indignus ,</i> „ <i>Grammaticas & Poëtas legens Liniaci ,</i> „ <i>quod amore Patriæ , cujus sum , volo hoc</i> „ <i>nomine nominari , expositurus dictum O-</i> „ <i>pusculum PETRI PAULI VERGERII,</i> „ <i>in nomine sanctæ & individue Trinitatis ,</i> „ <i>Patris , & Filii , & Spiritûs Sancti.</i> „ <i>L'Ouvrage fut imprimé in 4. à Venise</i> „ <i>1502. VOSSIIUS p. 553. de ses Histo-</i> „ <i>riens Latins a fait mention du Commen-</i> „ <i>taire de Jean BONARD , sans rien dire</i> „ <i>pourtant de ce prélude ridicule. Le res-</i> „ <i>te ne l'est pas moins. On y trouve que</i> „ <i>les canons sont appelez en Latin tor-</i> „ <i>menta , parce que tormentant muros ; que</i> „ <i>LYCURGUS Legislator signifie le Doc-</i> „ <i>teur LYCURGUE , prenant legislator</i> „ <i>pour Docteur és Loix. Que calculos &</i> „ <i>conchulas in littoribus maris lætitare ,</i> „ <i>comme faisoient SCIPION & LELIUS</i> „ <i>quand</i></p>
---	--

ALEXANDRI BENEDICTI *Veronensis*
Historia corporis humani : *impressa à BER-*
NARDINO GUERRALDO *Vercellenfi.*

(a) 4.to Venet. 1502.

M. ANTON. SABELLICI Opera : *per*
ALBERTINUM DE LISONÂ *Vercellensem.*

(b) fol. Venet. 1502.

JOH. BADIO ASCENSII *stultiferæ navi-*
culæ *stultarum mulierum : Impressit honestus*
JOANNES PRUSS *civis Argentinensis.* 4.to 1502.

STEPHAN. de URBIB. Græcè : *apud*
ALDUM Romanum. (c) fol.

Venet. 1502.

JUL. POLLUC. ONOMASTIC. Græcè :
apud ALDUM (d) fol.

Venet. 1502.

Psalter. Latin. & German. (e) 4.to : Basil. 1503.

Opera S.^{ti} DIONYSII *Areopagitæ*, veteris
& novæ translationis, etiam novissimæ ipsius
MARSILII FICINI, cum Commentariis
HUGONIS, ALBERTI, THOMÆ, AM-

BRO-

„ quand ils étoient de loisir. c'est lire des
„ Livres qui traitent des échets ; ou des
„ tabliers à jouer, parce que calculi, dit-
„ il, *sunt libri qui tractant de Scacis*, & de
„ même *Conchula*, *sunt libri tractantes de*
„ *tabulis ad ludendum.* Que l'Empereur
„ TITUS devint Jérusalem que CHRIS-
„ TUM crucifixa. Que C. MARIUS
„ erat *filius porcarii.* Que JULE CÆSAR
„ in Hispania & Gallia *stetit CXI annos an-*
„ *tequam potuerit subjugare*, qu'il étoit
„ très-grand Orateur, très-Philosophe, &
„ que *fecit Commentarios, qui nunc vocan-*
„ *tur Commentaria CÆSARIS*, de quibus
„ fertur quod *magnus Turcus* quotidie facit
„ *legere talia opera.* Il définit l'horloge de
„ fable, *granellas pulveris qua descendunt*,
„ & *nunquam revertuntur.*

(a) v. Calen. Decemb.

(b) xxiii. Decemb.

(c) Mensè Januario. ALDUS Ro. Sa-

lutem dicit JOANNI TABERIO Brixienfi.
Quantum, voluptatis ceperim,
quum, TABERIO, in istâ Urbe populosissimâ
nobilissimâque Brixia plurimos incumbere lis-
teris Græcis te magistro accepi — eodem
anno, quo vexari bello coepit Italia, impri-
mendorum Librorum provinciam accepi —
Non in Italiâ solum sed in Germaniâ, Gal-
liâ, Pannoniâ, Britanniâ, Hispaniâ, & u-
bique ferè, ubi Romana Lingua legitur, ab
adolescentibus, juvenibus, senibus quoque
studetur litteris Græcis — etsi penè op-
primor laboribus mirificè tamen illis delector.
Expecta brevè JUL. POLLUCEM & THU-
CYDIDEM μετὰ τῶν παλαιωτάτων Εισο-
φῶντων & alios quosdam. Vene. XV. Cal.
April. M.D.II.

(d) Mensè Aprili. ALDUS Ma. Ro.
HELIE CAPREOLO Brixiano S. & c.
Ven. III. Id. Apr. M.D.II.

(e) LONG, Biblioth. Sacr.

(a) An-

BROSII Oratoris *Linconiensis & Vercellensis* ;
cum undecim Epistolis IGNATII. (a) fol. Argent. 1503.

RABAN. MAUR. de laudibus Ste Crucis:
per THOMAM ANSHELMUM *Badensem*.
(b) fol. PORCHEIM. 1503.

A Treatyse of the imytacion of our Savyour
re compyled in Laten by JOHN GERSON
and translated into Englyshe the yere M.D.II.
by WYLLYAM ATKYSON D.^r of Divini-
té: emprinted by RICHARD PYNSON in Fle-
testrete at the sign of the GEORGE (c) 4.to at London. 1503.

MERCURII TRISMEGISTI Opuscul.
de potestate ac potentiâ Dei, Interprete MAR-
SILIO FICINO: *manum extremam imposuit*
speculatissimus ille vir JOHANNES cognomento
OPILIONIS primarius civis Metropolitanae Ur-
bis Moguntinæ, faustissimâ eorum propagine sa-
tus, qui Divinam fermè Typographiæ Artem propi-
tiis fatis invenerunt. (d) 4.to Mogunt. 1503.

BESSARIONIS in Calumniatorem PLA-
TONIS libri quatuor, Ejusd. Correctio li-
bror. PLATONIS de legibus GEORGIO
TRAPEZUNTIO interprete; ejusd. de na-
turâ & arte adversus TRAPEZUNTIIUM :
in ædibus ALDI Romani. (c) fol. Venet. 1503.

AMMONII HERMEI & MAGENTINI
Archiepisc. *Mitylenens.* Commentarii in li-
brum *Peribermenias* Græcè : apud ALDUM.
(f) fol. Venet. 1503.

ALBO-

(a) Anno Salutis nostræ millesimo quin-
gentesimo tertio, VIII. Kal. Februa.
(b) CAILLE, p. 50.
(c) The Yere M. D. III. xxvii. of
June.
(d) VIII. Id. April. Impressum & exple-
tum est Divinissimum presens Opusculum in
nobili Urbe Moguntinâ Artis impressorie in-
ventrice illuminatriceque primâ, per JOAN-
NEM SCHÖFFER anno millesimo quingen-
tesimo tertio, in vigiliâ Palmarum. Hic
apposita sunt SCHÖFFERI insignia gen-
tilitia.
(e) Julio mense.
(f) Mense Junio.

Tom. II.

X

III.

ALBOHAZEN HALY filii ABENRA-
GEL in judiciis astrorum: *Impress. arte & im-
pensis* p. JO. BAPT. SESSA. (a) fol. 1503.

SENECÆ Opera omnia: *per* BARTHO-
LOMÆUM DE ZANIS DE PORTESIO.
(b) fol. Venet. 1503.

Tabulæ Astronomicæ ELIZABETH. Re-
ginæ Hispaniæ & Siciliæ: *operâ & expensis* PE-
TRI LIECHTENSTEIN Colonienfis Ger-
mani (c) 4.to Venet. 1503.

Opus BONIFACII DE VITALINIS *de*
Mantua super maleficiis: *per* LEONARDUM
PACCHEL (d) fol. Mediol. 1503.

Decisiones CAPELLÆ *Tholosanæ*: *per* JA-
COBUM SACON. (e) Lugdun. 1503.

ALCHABITIUS cum Commento: *per*
JOHANNEM & GREGORIUM DE GRE-
GORIIS *fratres*. (f) 4.to Venet. 1503.

CAR. BOVILLI *Introduct. in Geometr.*
& Astronomic. JACOBI FABRI: *impresserunt*
WOLPHGANGUS HOPILIUS & HEN-
RICUS STEPHANUS. (g) fol. in almo
studio Parisiorum. 1503.

APIC. CÆL. *de re coquinariâ*: *per* JO-
HANNEM DE CERETO DE TRIDINO
aliàs TACUINUM (h) 4.to Venet. 1503.

XENOPHONT. HELLENIC. GEORG.
GEMIST. HERODIAN. *Histor. & Schol.*
in THUCYDID. Græcè: *in ALDI Neaca-*
demâ. (i) fol. Venet. 1503.

POLY-

(a) IIII. April.	(f) 10. August.
(b) VII. Novemb.	(g) Anno CHRISTI celorum totiusque
nature conditoris 1503. Die vicesimâ septi-
ma Junii.
(c) 28. Decemb.	(h) Die tertio Augusti.
(d) v. Januarii	(i) Mense Octobri.
(e) MALLINROT. <i>de Art. Typogr.</i>
p. 83.	(a) XVI.

POLYDOR. VERGIL. de Inventorib.
rerum: per JOHANNEM DE CERETO DE
TRIDINO, aliàs TACVINUM. 4.to . Venet. 1503.

Bohemica Historiæ Papæ PII libri V. ad
ALPHONSUM Regem : quo anno ÆNEAS
SYLVIVS PICCOLOMINEVS Senensis S.^{us}
SABINÆ Cardinalis hanc Historiam edidit ,
assumptus est ad summum Pontificatum , &
nominatus est PIUS secundus; POGGII Epis-
tola ad LEONARDUM ARETINUM de
morte HIERONYMI HUS Bohemi: impress.
per BERNARDINUM Venetum de Vitalibus.
(a) 4.to . Venet. 1503.

BERNARDI CORII Mediolanensis patria
Historia ; Ejusd. Vitæ Cæsarum continenter
descriptæ à JULIO ad FEDERICUM ÆNO-
BARBUM ; Italicè : apud ALEXANDRUM
MINUTIANUM. (b) fol. . Mediol. 1503.

ULPIAN. Comment. in DEMOSTHEN.
& HARPOCRATIONIS Lexicon, Græcè :
apud ALDUM (c) fol. . Venet. 1503.

LUCIANI Opera ; Icones PHILOS-
TRATI, & Vitæ Sophistar. Icones CALLIS-
TRATI & Desorptiones Græcè : in ædibus
ALBI. (d) fol. . Venet. 1503.

HOMERI Opera Græcè duobus Volumini-
bus: (c) 8.

Eu-

(a) XVI. Decemb. regnante LEONAR-
DO LAUREDANO Venetiarum Principe.

(b) Idibus Juliis.

(c) Mense Octob.

(d) Mense Junio.

(e) Nullum huic Editioni additum an-
num reperi ; sed utrumque Volumen AL-
BUS PIUS MANUTIUS Romanus HIE-
RONIMO ALEANDRO Motensi inscribit.
In Epistolâ Volumini primo præfixâ legun-

tur hæc : — cum renasci quodammodo
videantur Libri summâ curâ , summis labo-
ribus informati in ædibus nostris , licere mihi
arbitror διὰ τῆς τοιαύτης παλιγγενεσίας eos ,
cui libuerit , dedicare. Quare HOMERI
Iliadem Ulyssæamque cum cæteris ejusdem
Poetæ sub suo nomine exire ex Neacademiâ
nostrâ volumus — Tu enim nondum
quartum ex vigesimo annu agens es
humanorum studiorum utriusque Lingua doc-
tiss.

X 2

EURIPIDIS *Tragædiæ* septendecim Græcæ:
apud ALDUM. (a) 8.º . . . Venet. 1503.

FLORILEGIUM Epigrammatum, Græcæ:
in ædibus ALDI (b) 8.º . . . Venet. 1503.

PLAUTUS diligenter recognitus per PHILIPPUM BEROALDUM: *Impressum Bononiæ per BENEDICTUM HECTORIS Bibliopolam Impressorémque diligentissimum. Recognitum repartinatúmque à PHILIPPO BEROALDO curiosè ac vigilanter* (c) fol. . . . Bononiæ. 1503.

HORAT. Sermon. & Epistol. cum explicatione ASCENSII; Od. Epod. & Carm. sæcul. cum explicatione MANCINELLI & ASCENSII: *operâ ipsius ASCENSII: venumdantur à DIONYSIO ROCE.* fol. . . . Paris. 1503.

OVID. Heroid. & in Ibin, cum Comment.
ANTON. VOLSCI, HUBERT. CLERICI, & ASCENSII: *impensis STEPHANI*

GUAY-

niff. nec minùs Hebræicam cæles, nuncque & Chaldææ & Arabicæ tanto incumbis studio &c. Hunc Librum conjicio prodiiisse anno 1503. nam Hier. ALEXANDER natus est 1480. Vide RICCIOL. Chronolog.

(a) Mense Februari. ALDUS ROD. DEMETRIUS CHALCONDYLÆ viro clarissimo S. P. D. — mille & ampliùs boni alicujus Autoris Volumina singulo quoque mense mittimus ex Academiâ nostrâ. Et nunc decem & octo EURIPIDIS Tragædias tibi, qui es Græcorum omnium ætatis nostræ facillè princeps, nuncupatas damus non multò post in septem primas daturi & Commentarios. (In titulo Libri septendecim tantùm nominantur Tragædiæ, nulla Herculis furentis mentione factâ, quæ tamen Tragædia in fine Voluminis II. addita legitur) — ut taceam citra annos sexaginta & libros in totâ Græciâ καὶ αὐτῷ τῷ Ἑλλάδι deperditam — consultum est optimè à Deo studiosis omnibus emendandi Librorum invento & laboribus nostris &c.

Volum. I. Venetiis apud ALDUM mense Februari. M.D.III.

Volum. II. Venetiis apud ALDUM mense Februario. M.D.III.

(b) Mense Novembri.

(c) Anno Salutis M.D. tertio Cal. Decembr. — Ad clarissimum Discipulum LADISLAUM Vartimbergensem PHILIPPI BEROALDI Bononiensis Epistola — VALERIUS PROBUS prima notæ Grammaticus Exemplaria Antiquorum emendare atque adnotare avorum sæculo curavit, soli huic nec ulli præterea Grammatices parti deditus. Ego quadantenus PROBUM amulasque, quàm antehac aliubi, sit formis excusatus. Hanc autem novissimam recognitionem Plautinam ut sub tuo nomine publicarem — hortamenta non præca invitarunt &c. Fieri non potuit, quin labecula quadam minu-

GUAYNARDI, *operâ verò & artificio* JOHANNIS DE VINGLE. (a) 4.to 1503.

Ejusd. Fast. Trist. Pont. in *Academia* ALDI. (b) 8.º Venet. 1503.

VALER. FLACC. *apud* PHILIPPUM JUNTAM. (c) 8.º Florent. 1503.

TERENTIANUS de litteris, syllabis & metris: *impress. per* JOANNEM DE CERETO DE TRIDINO *aliàs* TACUINUM. (d) 4.to Venet. 1503.

ALBERTI DE EYB *Margarita Poëtica*: per JOHANNEM DE AMORBACH, JOANNEM PETRI & JOHANNEM FROBEN. *consocios.* fol. Basil. 1503.

OCTAV. CLEOPHIL. de Coetu Poëtarum cum not. BADIO: *ex ædibus* Ascensianis. 4.to Paris. 1503.

LAURENT. VALL. *Elegant. & Lima* MANCINELL. per BARTHOLOMÆUM de Zanis de *Portefio.* (e) fol. Venet. 1503.

PRISCIANI Opera: *apud* ALEXANDRUM MINUTIANUM. (f) fol. Mediol. 1503.

BIBLIA Latina cum postillis HUGONIS DE SANCTO CHARO tituli *Sabine* Cardinalis primi de ordine Divi DOMINICI: per JOANNEM AMERBACHIIUM. 6 Vol. fol. Basil. 1504

BIBLIA Latina Gothicè cum pleno apparatu summariorum, concordantiarum &c. 2. Editio: THIELMAN KERVER pro JOAN-

NE

minutillique errores per incuriam ministri excusoris irreperent. Talia prestare nec volo nec debeo nec possum.

• (a) *Mense* Februario,
(b) *Non.* April.

(c) 12. Cal. Dec.
(d) Die decimo Junii.
(e) xviii. Decemb.
(f) Octav. Cal. Nov.

(a, b) LONG,

NE PETIT. (a) in fol. minori	Parif.	1504.
PSALTER. Germanic. cum postillis de Ly- râ. (b) 4. ^{to}	Spiræ.	1504.
PSALTERIUM ex mandato victoriosissimi <i>Angliæ Regis HENRICI Septimi: per GU-</i> <i>LIELMUM FANQUE regium Impressorem.</i> (c) 8. ^o in	London.	1504.
GREGOR. NAZIANZENI Carmina Græc. Lat. ex ALDI <i>Academia</i> . (d) 4. ^{to}	Venet.	1504.
TRIUMPHUS CRUCIS; de veritate fi- dei, fra. HIERONYMI de <i>Ferrariâ</i> Prædi- catoris: per LAZARUM DE SOARDIS. (e) 12. ^o	Venet.	1504.
CONSTITUTIONES legitimæ Ecclesiæ totiusque Regionis <i>Anglicanæ</i> ab Legatis à la- tere summorum Pontificum collectæ, & à Do. JOHANNÉ DE ATON explanatæ; nec- non & Constitutiones Provinciales ab Archie- piscopis <i>Cantuariensibus</i> editæ, præmissis Sum- mariis <i>Ascensianis</i> , ex recognitione JOANNIS CHAPPUIZ: <i>compressæ solerti accuratione &</i> <i>arte WOLFGANGI HOPILII impensis ejusdem</i> <i>& probissimi Bibliopole JOANNIS CONFLUEN-</i> <i>TINI</i> (f) fol. in inclytâ <i>Academia</i>	Parif.	1504.
JOAN. REUCHLIN. Liber congestorum de arte prædicandi (g) 4. ^{to} impressus	Phorcæ.	1504.
ARISTOTEL. Ethic. interprete LEONAR- DO ARETINO: apud HENRICUM STE- PHANUM. fol.	Parif.	1504.
Ejusd. Physic. & Metaphysic. cum Com- ment. & Dialog. JACOBI FABRI: per HEN- RICUM STEPHANUM in vico clausi <i>Brunelli</i>		

è re-

(a, b) LONG, *Biblioth. Sacr.*
(c) Anno M.D.III. *Septimo* Februa-
rii.
(d) *Mense* Junio.

(e) *Die* XIII. Januarii.
(f) *Millesimo quinquagesimo quarto*, ad
Idus Septembres.
(g) *Edibus* Prid. Id. Sept. M.D.II.
(2) CALL-

à *regione Scholarum Decretorum*. 4.to in almâ
Academiâ Parifiorum. 1504.

Textus abbreviatus ARISTOTELIS super
oſto lib. Phyſicorum à THOMÂ BRICOT,
unâ cum quæſtione textûs Magiſtri GEOR-
GII; & quæſtionibus ejusdem de recenti ab
eodem THOMÂ BRICOT: apud HENRI-
CUM STEPHANUM, JOANNEM PARVUM
& DIONYSIUM ROSSE (a) fol. Parif. 1504.

ARISTOTEL. Poëtic. interprete GEORG.
VALLÂ *Placentino*; Rhetoric. interpr.
FRANC. PHILELFO; Ethic. *Nicom.* in-
terpr. JOAN. ARGYROPYLO *Byzantino*; OËconomic. & Politic. interpr. LEONARDO
ARETINO; Moral. Magn. interpr. GEORG.
VALLÂ; Introductorius de moribus authore
LEONARDO ARETINO; HERMOGE-
NIS Rhetorices Compendium interpr. HI-
LLARIONE *Veronenſi* Monacho: per BER-
NARDINUM *Venetum de Vitalibus*. (b) fol. Venet. 1504.

JOANNIS GRAMMATICI dicti *Philoponi*
COMMENT. in Posterior. Analyt. ARIS-
TOTEL. Græcè: apud ALDUM. (c) fol. Venet. 1504.

GEORGII *Bruxellensis* in Logicam ARIS-
TOTELIS expositio, per omnes organi partes,
sermone barbaro, cum additionibus quibusdam
THOMÆ BRICOTI: apud STEPHANUM
GUEYNARD. (d) 4.to Lugduni. 1504.

Aſinus aureus LUCII APULEII: cum
Commentariis à PHILIPPO BEROALDO
conditis: per BARTHOLOMEUM *de Zanis*
de Portefio. (e) fol. Venet. 1504.

MESSUHALAH de ſcientiâ motûs Orbis:
omni cum diligentia per JOANNEM VEISSEN-

BUR-

(a) CAILLE, p. 78.

(b) *Decimo sexto* Maii.

(c) *Menſe* Martio.

(d) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.*

(e) XI. *Novemb.*

(a) III.

BURGER. *impressus* (a) 4.to . . . Nuremb. 1504.

JOANNIS DE REGIO MONTE Tabulæ directionum in nativitatibus multum utiles unâ cum tabellâ finis recti : *ingenio & impensis* PETRI LIECHTENSTEIN Colonienfis. (b) 4.to . . . Venet. 1504.

Consilia criminalia BARTHOLOMEI CEPOLLE Veronensis : *in edibus* ANDRÆ de Torsanis de Asulâ. (c) fol. . . Venet. 1504.

Opera Agricolationum cum annotat. PHILIPPI BEROALDI & Commentariis, quæ in aliis impressionibus non extant : *impensis* BENEDICTI HECTORIS Bononiensis. (d) fol. . . Bonon. 1504.

XENOPHONT. Pædia; de Venatione; de Repub. Laced. de AGESIL. Laudib. Apolog. pro SOCRAT. de Tyrannid. Latinè. POMPON. GAURIC. *Neapolitan.* de Sculpturâ. (e) 8.º . . . Florent. 1504.

PHILOSTRAT. de Vitâ APOLLONII, & EUSEB. contra HIEROCLEM (f) Græcè; PHILOSTRAT. Latinè, interprete ALEMANO RINUCCINO, & EUSEB. Latinè, interprete ZENOBIO ACCIAOLO Florentino (g) apud ALDUM. (h) fol. . . Venet. 1504.

Com-

(a) III. April. In Libri initio, TENENT MEDIA OMNIA SYLVÆ. Ductu JOAN. STABII cum symbolica STABII nominis figurâ.

(b) Idibus Februarii.

(c) Mense Januario.

(d) x. Calend. Sept. In hac Editione, nonnulla sunt Exemplaria, quæ (in VARRON. lib. 2. de equis & equabus. cap. VII.) folio uno destituuntur. Defectus ille oritur ex repetitâ ejusdem ciphre notatione (scil. 233. 233. 234.) Quam cum conglutinatores minimè attenderent, binorum foliorum posterius eadem, quâ prius, ci-

phrâ notatum omittitur : omissoque illa facile eos fallit, qui in Librorum collatione solas ciphras observant. Vir clariss. Samuel MEAD mihi indicavit se in uno istius Editionis Exemplari legisse hæc manu libro adscripta, *Vide ignaviam conglutinatorum, inter quos Jacobus MAZUCHIUS de Colectorum antesignanus.*

(e) VIII. Cal. Januar.

(f) Venetiis apud ALDUM mense Martio M.D.I.

(g) Venetiis in edibus ALDI, mense Februario. M.D.II.

(h) ALDUS P. M. Ro. ZENOBIO Florentino

Commentarii CÆSARIS recogniti per
PHILIPPUM BEROALDUM: *impressit* BE-
NEDICTUS HECTORIS Bibliopola Impres-
sorque diligentissimus recognitos repastinatosque à
PHILIPPO BEROALDO curiosè ac vigilan-
ter. (a) fol. Bonon. 1504.

AUREL. VICTOR. Compendium de Vitis
Imperatorum: *impressum impensâ & accuratione*
Ascensianâ. (b) 8.º Parif. 1504.

SALLUST. ab ASCENSIO familiariter ex-
plicatus. (c) fol. Parif. 1504.

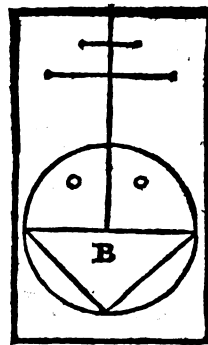
DEMOSTHEN. cum ULPIAN. Schol.
Græcè: in ædibus ALDI. fol. Venet. 1504.

Epistolæ ex Registro Sancti GREGORII
Papæ: per LAZARUM SOARDUM. (d)
fol. 1504.

OVID.

rentino Ordinis Predicatorum S. —
SCIPIO CARTEROMACHUS noster hóc
anno Venetiis, in DEMOSTHENIS Ora-
tiones publicè enarraret, quantum litera Gra-
eca necessaria sint, pulcherrimâ Oratione os-
tendit, quam ad studioforum utilitatem cu-
sam typis nostris nuper edidimus &c. ZE-
NOBI doctissime, — EUSEBII Libel-
lum doctè & Latine traduxisti, & ipsius O-
pusculum PHILOSTRATI mendaciis oppo-
suisisti. &c. Venetiis mense Maio. M.D.III.

(a) Cal. April. BENEDICTUS Bi-
bliopola ad emptorem. Emptor, attende.
Quando emere vis Libros excussos in Officinâ
meâ excussoriâ, inspicere Signum, quod in cal-
ce semper est. Ita nunquam falleris. Nam
quidam malevoli Impressores suis Libris in-
mendatis ac maculosis apponunt nomen meum,
ut ita fiant vendibiliores: quo pacto & mihi
& nomini doctissimi nostri PHILIPPI BE-
ROALDI derogant, vel potius derogare
contendunt. Hoc, cujus in Libri initio
mentionem facit, Signum ad Libri finem
apponitur.

(b) Ad tertium Calend. Decemb.

(c) IEHAN PETIT. Qua o mia
venundantur Parrhisiis in vico Sancti JACO-
BI sub Leone argenteo: & in monte divi HI-
LARIJ ex adverso Collegiâ Itali. Anno Sa-
lutis Christianæ M.D.III. Tertio Cal. No-
vemb.

(d) Die XVIII. Decemb. SOARDUS
Venet.

Tom. II.

Y

OVID. Metamorph. cum Comment. RA-
PHAEL. REGII: *Liber impressus per Magis-*
trum CLAUDIUM DAVOST aliàs DE TROYS.

(a) 4.to Lugduni . 1504.

DIOMEDIS GUIDALOTI *Bononiensis*
Commentarii in Æglogas CALPHURNII &
NEMESIANI. (b) 4.to

Bonon. 1504.

PROBI Grammatici Instituta artium ;
MAXIMI VICTORINI Commentarium se-
cundum de finalibus metrorum ; DONATI
Ars prima; SERVIUS de naturis ultimarum ;
SERGIUS in DONATI Artem primam ;
ATILII FORTUNATIANI Ars; CÆSIUS
BASSUS de metris ; TERENCEIANUS
MAURUS de metris ; BEDÆ Liber de me-
tricâ ratione : *impress. per JOANNEM AN-*
GELUM SCINZENZELER sub impensis
JOANNIS JACOBI & fratrum DE LIG-
NANO. (c) fol.

Mediolan. 1504.

JOAN. TORTELL. de Orthograph. &
ejusd. TORTELLII Lima per GEORG.
VALL. *impress. per BARTHOL. de Zanis de*
Portesio. fol.

Venet. 1504.

PET. CRINIT. de Honest. Disciplinâ: *ope-*
ra & impensa PHILIPPI DE GIUNTÂ.
(d) fol.

Florent. 1504.

JOAN-

Venesi Domini Privilegium ann. M.D.III.
obtinuit. Cum hoc Hexasticho:

Excusatio LAZARI.

Si quid forte tuos offendat, lector, ocellos,
Quod mihi mendofo grammate versus eat;
Emendare velis: nam non me Lazarus istis
Confecit mendis Bibliopola tuus;
Sed turbata magis pressoris inertia, quando
Sera dedit lassas artibus hora manus.

(a) XXII. Octob. Venundatur Lugdū-
ni ab JACOBO HUGUETANO ejusd. ci-

visatis Bibliopola & cive in vico Mercuriali,
vulgò à la rue merchiere, ad angiportum què
in Ararim ducit: & Parisiis in vico S.
Jacobi sub diva Virgine prope S. Benedic-
tum.

(b) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.*

(c) Die XXII. Decemb. Insigne ty-
pographicum est Angelus; cura his voci-
bus [IO. IACOMO E FRATEL
DE LEGNANO] in circuli figuram
flexis.

(d) Calendis Decembris.

(2) Cum

- JOANNIS PICI MIRANDULÆ Opera.
(a) fol. Argent. 1504.
- ARCADIA di Messer JACOBO SANNA-
ZARO Gentilhomio Napolitano : *impressa per*
maestro SIGISMUNDO MAYR cum summa &
assidua diligentia di PETRO SUMMONTIO.
(b) 4.to in Napoli. 1504.
- BIBLIA Latina Gothicè : per CLAUDIUM
DAVOST aliàs DE TROYES. (c) fol. Lugdun. 1505.
- LAUR. VALL. Annotat. in Nov. Testam.
apud BADIUM. (d) fol. Paris. 1505.
- LIBER eruditionis Religiosorum à S.^{to} Bo-
NAVENTURÀ editus : *apud* HENRICUM
STEPHANUM. (e) 8.º Paris. 1505.
- HORÆ in laudem beatiss. Virginis secun-
dum consuetudinem Romanæ Curiaë , Græcè :
apud ALDUM. 16.º Venet. 1505.
- MATTHÆI Vindocinensis Metaphrasis ele-
giaca Libri TOBIÆ. (f) 4.to Lugdun. 1505.
- MERCUR. TRIMEGIST. Latinè, MAR-
SIL. FICINO interprete , ex recognitione
JACOBI FABRI, & LUDOVICI LAZA-
RELI Septempedani Poetæ Christiani Crater
HERMETIS ad FERDINANDUM Regem :
in Officinâ HENRICI STEPHANI, recogni-
toribus mendâsque ex officinâ eluentibus JOANNE
SOLIDO Cracoviensî & VOLGACIO Pra-
tenû. (g) 4.to Paris. 1505.
- EPY-

(a) Cum ipsius Vitâ per Jo. Franc. PI-
CUM ejus ex fratre nepotem. Vide GES-
NER. & SIMLER. *Bibliothec.*

(b) Nel anno M.D.III. del mese di
Marzo. con privilegio del illustrissimo Vicere
per X. anni. Errori de la stampa. OPHE-
LIA ELENCHO ET MONTANO.

(c) LONG, *Biblioth. sacr.*

(d) CHEVILLER. p. 246.

(e) CAILLE, p. 78.

(f) FABRIC. *Biblioth. Lat.* p. 717.

(g) *Calendis Aprilis.* Huic Editioni
præfixit Petrus PORTA Monasterolensis Do-
decastichon , quod (quia is PORTA in
STE-

EPYTOMA Sapientie , five Compendium
moralium notabilium compositum per HIE-
REMIAM JUDICEM de Montagnone civem
Paduanum: impressum impensis PETRI LIECH-
TENSTEIN Colonienfis. (a) 4.to . Venet. 1505.

ALBERTUS MAGNUS de secretis mulie-
rum & virorum : impressus per MELCHIO-
REM LOTTER. 4.to . Liptzic. 1505.

PAULI Soncinatis Quæstiones Metaphysicæ:
impressæ mandato & sumptibus hæredum nob. viri
D. OCTAVIANI SCOTI civis Modoetienfis
per BONETUM LOCATELLUM Presbyte-
rum Bergom. (b) . Venet. 1505.

PLUTARCH. de fortun. Roman. & A-
LEXAND. & de tranquillit. animi ; & BASIL.
Mag. Epistol. de Vir. Solitar. BUDÆO inter-
prete : apud OLIVERIUM SENANT , ex
ædibus Ascensianis. (c) 4.to . Paris. 1505.

PLUTARCH. de placitis Philosophorum ,
Latinè , BUDÆO interprete : venundant. in

vico

STEPHANI Officinâ erat aliquando cor-
rector) hinc adjiciam.

*Accipe de Superis dantem documenta li-
bellum :*

*Sume Hermen , priscâ religione virum.
Hermen , Thraicius quem non aquaveris Or-
pheus :*

*Et quem non proles Calliopea Linus.
Zamolxin superat cum Cecropio Eumolpo ,
Quos divinitoquos phama vetusta probat.
Utilis hic liber est mundi fugientibus um-
bram :*

*Vera quibus lucis lumina vera placent.
Hic quid sit disces sapientia , summa po-
testas :*

*Hic poteris summi discere velle Dei.
Insuper invenies plenum cratera liquore
Nectareo: minimi qua tibi , lector , emes.*

(a) Anno M.D.V. Tertio Kal. Maias.
Cum Epistola Petri TRACII Jurisconsulti

ad piè & religiosè viventes: in quâ, —
PETRO (ait) LIECHTENSTEIN Colo-
nienfi Germano archetypo solertissimo , ut
divinum hoc Opusculum imprimeret , suasit
&c.

(b) Cremon. Litterat. p. 371. cujus
Operis Tomus prior prodit fol. typis Al-
berti PAZZONT & Pauli MONTII , Par-
ma M.DCC.II. posterior M.DCC.V. au-
thore FRANCISCO ARISIO , cujus industriam
si dignâ laude fraudarem , haberi certè
mererer injustissimus.

(c) Impress. Parisii pro Oliverio SENANT
commorantem in ulco divi JACOBI ad In-
tersignium Ste BARBARÆ. Error typo-
graphicus in voce commorantem est prorsus
indignus BADIO , qui hunc Librum excu-
dit , sèque in Dodecasticho ad Siapulensem
Epigrammate hujus Editioni præfixo mille
ejusdem Volumina exscripsisse (quâ voce
pro excudisse & ipse & alii usi sunt) in-
dicat.

(a) xv.

vico S.ⁱ JACOBI Ascensianâ accuratione impress. (a) 4.to Paris. 1505.

TIT. LIV. Historia: apud ALEXANDRUM MINUTIANUM. (b) fol.

Römische Historie uk TITO LIVIO: JOHAN SCHOFFER *buch trucker*. (c) fol. Mentz. 1505.

VITA M. CATONIS; SEXT. AUREL. de Vitis Cæsarum; BENEVENUTUS de iisdem; PHIL. BEROALDI & THOMÆ VULPHII junioris Disputatio de nomine imperatorio; Epitoma rerum Germanicarum usque ad nostra tempora: per JOANNEM PRUS. (d) 4.to Argentinæ. 1505.

Romanæ Vetusstatis fragmenta in *Augustâ Vindellicorum* & ejus Diœcesis: ERHARDUS RATOLDUS Auguftenſis *impressit*. (e) fol. 1505.

GEORGII SIBUTI DARIPINI Poetæ laureati Panegyricus de MAXIMILIANI Cæsaris in *Coloniâ* adventu cum variis Epigrammatibus: in *edibus* QUENTEL. (f) 4.to Colon. 1505.

PLATINÆ hystoria de vitis Pontificum perjucunda diligenter recognita, & nunc tantum integre impressa; SIXTI IIII. INNOCENTII VIII. ALEXANDRI VI. ac PII

III.

(a) xv. Cal. April. M.D.V. IEHAN PETIT. *venundantur* Parisiis in *vico Sancti JACOBI sub Leone argenteo, & in monte divi HILARII & regione Collegii Itolorum sub speculo*. *koſt und arbeyt* JOHN FAUSTEN und PETER SCHOFFERS zn. Mentz.

(b) Nonis Quintilib. mensis Julii. Epistola data est Idib. Sept. 1505. (d) JOANNES PRUS in *edibus Thiergatten* Argentinæ *imprimabat*. MATHIAS SCHURER *recognovit*. M.D.V. quint. Id. Martii, *Conrado DUNTZENHEMIO* Dictatore Argentinæ. In fine, MATHIAS SCHURER *Artium Doctor studioso Lectori* S. P. D. ——— Argentinæ ex *Officinâ* litteratoriâ JOANNIS PRUS. quint. Id. Martii. M. CCCCC. V.

(c) *Sechste tagk des Moneds Martii nach Christi unsers herenn geburth Tausent funft hunderth und in funffte Jar*. Et in Germanicâ *Johannis SCHÖFFERI* Præfatione leguntur hæc ——— JOHAN GUTENBERG *do man zalt nach Christi unsers heren geburth Tausent vier hunderth und funffzig jar erfunden undarnach mit uleyk*. (e) VIII. KLS. OCTOBR.

(f) Anno M.D. quinto post principium Sextilis aliâs Augusti. (a) VIII.

Y 3

III. Vita huic PLATINÆ annexa jamjam in lucem prodians: *impensis honesti viri FRANCISCI REGNAULT Bibliopole jurati Universitatis Parisiensis commorantis in vico divi JACOBI sub interfignio Sancti CLAUDII.* (a) 8.º

Parif. 1505.

FRONTIN. & VEGET. de re militari; ÆLIAN. de instruend. aciebus; MODEST. de vocabul. militar. per JOANNEM ANTONIUM DE BENEDICTIS civem Bononiensem. (b) fol.

Bonon. 1505.

LUCIANI Opus Parasiticum interprete FRANCISCO BELLAFINO: per JOANNEM ANTONIUM Platonidem BENEDICTORUM civem Bononiensem. (c) 4.º

Bonon. 1505.

CICERON. Epistol. Familiar. cum Commento UBERTINI Crescentinatis, MARTINI PHILETICI, & GEORGII VALLÆ Alexandrini: per Magistrum JACOBUM ZACHON Pedemontanum de Romano. fol.

Lugdun. 1505.

ÆSOPi Vita & Fabulæ Græcè & Latine; GABRIÆ Fabellæ Græcè cum Latinâ interpretatione; (d) PHURNUT. sive CORNUT. de natur. Deor. & PALÆPHAT. de Allegor. apud HOMER. & ORIAPOLLIN. Hieroglyph. & Proverb. ex TARRHÆO, DIDYMO, & SUIDÂ, Græcè. &c. apud ALDUM. (e) fol.

Venet. 1505.

HORATII Opera Ascensianis asteriscis illustrata: in æbibus Ascensianis. (f) 8.º

Parif. 1505.

TRA-

(a) VIII. Idus Octobres. Ad finem adjiciuntur ejusdem PLATINÆ Libri tres de falso & vero bono; Dialogus contra amores, de verâ nobilitate; Libri duo de optimo cive; Panegyricus in BESSARIONEM; Oratio de pace Italiæ confirmandâ & bello Turcis indicendo.

(b) Ultim. Maii.

(c) Die XVI. Martii.

(d) Epistol. ad Lector. præfix. Opuscul. Mythologic. &c. Cantab. 1671.]

„ ALDUS (ut erat summâ in scriptis
„ codd. exprimendis fide) vocat eum
„ in fronte Phurnutum, in calce libri
„ Cornutum.

(e) Mense Octobri.

(f) Ad tertium Idus Januar.

(a) Men-

TRAGŒDIÆ SENECAE cum duobus
Commentariis, videlicet BERNARDINI
MARMITÆ & DANIELIS GALETANI
[ſeu GALETANI, nam utroque modo im-
primitur] *Cremonenſis* poe. cla. (a) fol. Venet. 1505.

CLAUDIAN. de raptu PROSERPIN.
cum Comment. A. JANI PARRHASII; per
JOHANNEM ANGELUM SCINZEN-
LER *ſub impenſis* JOANNIS JACOBI & fra-
trum DE LEGNANO. (b) fol. Mediol. 1505.

J. AURELII AUGURELLI Poemata: *in*
edibus ALDI. 8.º Venet. 1505.

AUGUSTINI DATI Elegantiæ cum notis
ASCENSII; Regulæ 30. FRANC. NIGRI
cum Commentariis; Nomina Magistratuum
Romanorum cum Comment. CLICHTOEVI:
ex offic. BADII. (c) 4.ºº Parif. 1505.

BIBLIA Latina cum pleno apparatu ter-
ſſimè & nitidiſſimè impreſſa. *Ad calcem.* Hoc
Opus per præſtantiffimum S. Theologiæ Pro-
feſſorem ALBERTUM CASTELLANUM
emendatum: *atque impreſſum characteribus* Vene-
tis per JACOBUM SACON. (d) fol. Lugdun. 1506.

Eadem: *apud* JUNTAS. (e) fol. Venet. 1506.

BIBLIA *Bohemica à Thaboritis* translata &
edita: per PETRUM LICHTENSTEIN (f) Venet. 1506.

GLOSSA Ordinaria in Bibl. auct. DE LY-
RA: per JOANNEM FROBENIUM &
JOANNEM PETRUM LANGENDORF.
(g) fol. Baſil. 1506.

Hu-

(a) *Menſis* Septembris *ſeptimo.* *Laus*
Deo & beatiffimæ Virgini MARIÆ. Ad
calcem regiſtri leguntur hæc [Quin. 14
Car. 4.] quæ quid ſignificent, nondum in-
telligo.

(b) *xxviii. Auguſt.*

(c) Cum Epistolâ BADII datâ
ex Officinâ noſtrâ in Parifiorum Lutetiâ: *ad*
octavum Kalendas Martias, anno milleſimo
quingenteſimo primo.

(d, c, f) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(g) GAILLE. p. 34

(a) *XL*

HUGON. DE S.^{to} VICTORE Opuscula ,
PETRO PORTÂ ipsius Operis recognitore
sedulo : per HENRICUM STEPHANUM
(a) 4.to

Parif. 1506.

S. AUGUSTINI Opera : apud JOAN-
NEM AMERBACHII. (b) fol.

Basil. 1506.

Opus WILHELMI LYNDEWODE su-
per Constitutiones Provinciales Angliæ : ex offi-
cinâ BADII. (c) fol.

Parif. 1506.

LEGATINÆ seu Constitutiones Legitimæ:
ex officinâ BADII. (d) fol.

Parif. 1506.

PRAG-

(a) XII. Octob.

(b) *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 142. Le-
ge etiam TRITHEMII Epistolam ad Ja-
cobum KYMOLANUM, quæ postea anno
1510. citabitur.

(c) *Summâ curâ atque diligentia* WOLFF-
GANGI HOPYLII revisum, emendatum,
atque in inclytâ Parisiorum Academiâ im-
pressum, unâ cum annotationibus debitis,
cûmq; summariis suis locis prepositis. Im-
pensis verò ex sumptibus honesti mercatoris
London. WILHELMI BRETTON. an-
no Salutis nostræ millesimo quingentesimo
quinto. XXIII. Martii.

In Libri initio; *Venales habentur* Lon-
don. apud Bibliopolas in cimiterio Sancti PAU-
LI in Signo Sanctissimæ Trinitatis et Sanctæ
ANNÆ matris Mariæ. Ibi imprimi-
tur Triangulare Trinitatis signum, cum
hâc orationculâ; Sancta Trinitas, unus
Deus, miserere nobis; & his sententiis;
*Fortuna opes auferre animum non potest. Nos-
ce teipsum.* Hinc inde apponuntur figuræ
Evangelistarum quatuor; & SS. HIERO-
NYMI Cantuariensis, AUGUSTINI, AM-
BROSII, venerabilis BEDÆ, GREGO-
RII: cum nomine Bibliopolæ Londinensis
designato per litteras initiales W. B.

In Libri fine: binæ aquilæ, quod erat
consuetum HOPYLII Signum. Cum ta-
bulâ alphabeticâ *Fodoci* BADII ASCENSII,
qui eidem tabulæ præmisit Epistolam ad
studiosissimum & probissimum majoris Bri-
tanniæ seu Ecclesiæ Anglicanæ Clerum.

Accessit (inquit) exactissima
Wolfgangi HOPYLII Impressoris in ex-
pungendis enumeris ferme vicis, in annotan-
dis notatu dignis, in literarum superiorum
distinctionibus, in nitidissimis characteribus,
in tersissimâ impressione, in titulis in fronte
ponendis, in chartis seu foliis numero distin-
guendis, in rubro discernendo, inque aliis
multis, diligentia. Quamobrem optimorum
Bibliopolarum vestrorum, qui hoc Opus suo
impendio suâque sollicitudine ad archetypum à
primarium exemplar corrigendum curave-
runt, nostroque nomine, veneranda litera-
rum columnina, vos supplices rogamus, ut
memores gratique hos tantos conatus in par-
tem accipiatis bonam. Valete. Ex Officinâ
nostrâ Parisiens. ad Idus Mayas anni hujus
millesimi quingentesimi sexti.

(d) Cum summariis atque justis annota-
tionibus summâque accurate rursus revisi-
se atque impressæ. Idem hujus, quod libri
præcedentis, frontispicium. Cum glossis
JO. DE ATHON. cum tabulis tribus: qui-
bus ASCENSIVS præmisit Epistolam ad
WILHELMUM WARHAM Cantuar. Ar-
chiep. Eccles. Primat. & Regn. Cancellar.

Posteaquam (inquit) Constitutio-
nes Angliæ recognovissemus, &
Legitimas Epistolam — decorassemus
— diligentissimèque Bibliopola WULF-
GANGUS HOPYL & JOHANNES CON-
FLUENTINUS, quorum ære Opus excusum
est, etiam peritissimo Juris utriusque viro,
magistro JOHANNI CHAPPUISO redinse-
gran-

PRACTICA Electionum & Postulationum
GUILLERMI MANDAGOTI: per HEN-
RICUM STEPHANUM *sumptibus fratrum*
ENGELBERTI & GODEFRIDI DE MAR-
NEF. (a) 4.to

Parisi.

1506.

FELINI SANDEI *Ferrariensis* Commenta-
ria in secundum librum Decretalium: per
LEONARDUM PACHEL *impensis* JOANNIS
JACOBI DE LEGNANO *cum fratribus suis*.
fol.

Mediolani.

1506.

CONRADI PEUTINGERI Juris utrius-
que Doctoris Sermones convivales, in quibus
multa de mirandis *Germaniae* antiquitatibus re-

ferun-

grandas & adnotandas commississent, nosque
illis triplicem Indicem seu Fabellam addidisse-
mus, Opusque jam bellissimum processisset,
solummodo desiderabar, Pater optime, tanti
muneris emittendi & dux & auspex: neque
verò eras michi hujusmodi tantillo & ignoto
praesertim tanta sublimitatis adhuc compellan-
da satis ampla fiducia, — donec —
vir nobis amicissimus — Dominus RO-
BERTUS AYSCHECUM natione Angli-
cus humanitatis atque beneficentiae tua cer-
tissimum exhiberes testimonium. &c. Ex of-
ficinâ nostrâ litterariâ in Parhisiarum Aca-
demiâ ad Idus Septembris anni hujus salutis
nostrae millesimi quingentesimi sexti.

(a) Practica electionum & postulationum
Magistri GUILLERMI MANDAGOTI
Archidiaconi Nemaufen. & postmodum
Ebredunensis Archiepiscopi, ac sacrosanctae
Ecclesiae Romanae demum Cardinalis. Per
quam fide docetur oculata modus (reponere
methodus) eligendi & postulandi Prelatos:
quinque & viginti formas ponens instrumen-
torum in hujusmodi expeditionibus necessario-
rum: elimatissimè impressa Parisiis per HEN-
RICUM STEPHANUM à regione Schola
Decretorum sumptibus & impensis honestorum
virorum & fratrum ENGELBERTI &
GODEFRIDI DE MARNEF, habitan-
tium in Vico divi JACOBI ad signum Pelli-
cani. Anno Salutis M.CCCCC.VI. Die

xxv. Decembris. Huic Editioni praefi-
guntur Correctoris Hexastichon & Episto-
la. Quicumque is fuerit, suam Profodiâ
ignorantiam prodidit his versibus:

Mandagote, breves per famam crederis
annos

Extendisse: Levi dans bona multa Libro.
Pigmeum poterit magnum virtute Volumen
Ac hyperionem vincere luce jubar.

Sphynx nova non potis est tot enigmata pre-
cogitare:

Quod valet Oedipus hic solvere dedaleus.

Epistola lectorem docet hoc Opusculum
ab Authore cum adhuc in Ecclesiâ Ne-
maufen. archidiaconatus gereret officium,
editum fuisse, & ad BERENGARIUM Be-
terensis Ecclesiae Succentorem postea Episco-
pum, directum anno Salutis millesimo tre-
centesimo. Quod sub opacis turpius delite-
re tenebris non passi viri honesti ENGEL-
BERTUS & GODEFRIDUS DE MAR-
NEF, ut in lucem prodiret, suis impri-
mendum impensis non mediocriter publica
utilitati consulentes curarunt. Libellum au-
tem ipsum imprimis (corrector ait) nostrâ
pro virili castigare (praefatis Dominis fraterno
sunt ligatis maxime id fieri orantibus) sta-
tuimus.

(a) Ges-

Tom. II.

Z

feruntur. (a) 4.to Argentin. 1506.

ARISTOTEL. Politic. & OEconomic.
LEONARDO ARETINO interprete, recog-
nitore & explanatore JACOBO FABRO : &
libri Hecatonomiarum ; & OEconomiarum
publicarum cum ARETINI explanationibus :
*Hæc primaria superiorum Operum Editio typis
absoluta prodiit ex officinâ HENRICI STE-
PHANI è regione Scholæ Decretorum.* (b) fol.

apud Parisios. 1506.

Artificialis Introductio per modum Epito-
matis in decem libros Ethicorum ARISTO-
TELIS, JACOBO FABRO authore cum
CLICTOVEI Commentariis ; ex secundâ re-
cognitione : per HENRICUM STEPHA-
NUM in formulariâ litterarum arte opificem. (c)
fol. in almâ Academiâ

Parisiiorum. 1506.

Le Pelerin de vie humaine composé en ri-
me par GUILLAUME DE GUILLEVIL-
LE, & après a été mis dernièrement en prose,
en la forme, qui s'ensuit : *imprimé par Mi-
CHELLE NOIR Libraire juré en l'Université
de Paris demourant a l'Imaige nostre Dame, devant
S. DENYS de la Charité.* (d) 4.to

à Paris. 1506.

SUETON. cum Comment. BEROALDI,
& SABELLICI : per JOANNEM RU-
BEUM Vercellensem. fol.

Venet. 1506.

SALUSTIANA Opera cum ASCENSLI
familiari interpretatione : à JOHANNE DE
VINGLE *compress. venundantur à STEPHANO
GUEYNARD Lugdunensi Bibliopola & cive.*
(e) 4.to

Lugduni. 1506.

ÆMIL.

(a) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.*

(b) Anno CHRISTI cuncta gubernan-
tis M.D.VI. Nonis Augusti. Recognitoribus
in Officinâ quâ accuratissimè Petro PORTÂ
& Beato RHENANO ; quorum hic Hex-
asticho Librum claudit.

(c) *Vicesimâ terciâ* Februarii. cum Bea-
ti RHENANI Tetraasticho ad Lectorem.

(d) *Le xv. de May, l'an mil cinq cens
& six.*

(e) M.CCCCC. sexto. Sexto Calend.
Novemb.

(a) XII.

ÆMIL. PROBI Vitæ; POMP. ATTIC. Vita; PLUTARCH. de illustr. mulierum virtutib. Ejusdem Paralilia: in ædibus SCHURERIANIS. (a) 4.to Argentor. 1506.

PROCOPIUS de Bello Gothorum CHRISTOPHOR. PERSONÂ interprete: per JOANNEM BESICKEM Alemanum impensâ JACOBI MAZZOCHII Romanæ Academiæ Bibliopole. (b) fol. Romæ. 1506.

CHRISTOPHORI SCHEURLI Libellus de laudibus Germaniæ: per BENEDICTUM HECTORIS. (c) 4.to Venet. 1506.

CANTALYCII Episcopi Pinnensis atque Adriensis de bis receptâ PARTHENOE GONSALVIA: per GISMUNDUM (i. e. SIGISMUNDUM) MAIR. (d) fol. Neapol. 1506.

Clarissimi Senatoris & Jurisconsulti MICHAELIS RITTII de Regibus Neapolitanis Historia: Impress. per JOANNEM DE CASTELLIONO. (e) 8. Mediol. 1506.

CICER. Offic. cum geminâ MARSI & BADIO explanatione; & Libri de Amicit. Senectut. & Paradox. cum ejusd. BADIO longè diligentissimâ interpretatione jam pridem editâ: venundantur Lugduni à STEPHANO GUEYNARD præfatæ Civitatis Bibliopolâ & cive; in vico Mercuriali, vulgariter en la rue

Mer-

(a) XII. Cal. April.
(b) XX. Junii. cum Epistolâ Jacobi MAZZOCHII
(c) 13. Cal. Feb. In quo Libro leguntur hæc: ——— Sive PETRUS sive GUTENBERGUS anno sexagesimo supra millesimum quadringentesimum novam scribendi artem novum atramenti genus excogitavit. Ante tamen hunc annum artem fuisse excogitatam in primo horum Annalium Volumine probatum est.

(d) Mille ex quingentis junctâ trieteride binâ
Parthenoe impressit hoc tibi,
Lector, opus.
Stygmata Gismundus fecit Gonsalvia Mair,
Frigora Teutonicæ quem genuere plaga.

Die xx. Julii.

(e) Die XII. mensis Julii.

(a) Im-

Z 2

Merciere, *prope S. ANTHONIUM*; *noviter correctâ & impressâ per NICOLAUM WOLF artis impressoriæ magistrum.* 4.to

Lugdun. 1506.

QUINTILIANI Institutiones, cum enar-
rationibus RAPHAËLIS REGII. (a) fol.

1506.

EURIPID. HECUBA & IPHIGENIA
in *Aulide*, Latinæ factæ ERASMO Roteroda-
mo Interprete; & Protopopœia *Angliæ* sibi-de
Regis HENRICI virtute & regiæ sobolis in-
dole gratulantis, eodem ERASMO Authore :
ex *Officinâ ASCENSIANâ*. (b) fol.

Parif. 1506.

PLAUTI Comœdiæ viginti ; ex quibus
PYLADES BUCCARDUS duodeviginti cor-
rexit, atque ex iis quinque elegantissimè inter-
pretatus est : *per JOANNEM BRITANNI-*
CUM. (c) fol.

Brixia. 1506.

LUCAN. cum Comment. SULPICII VE-
RULANI, & BADIO ASCENSII: *in ædibus*
Ascensianis & Jo. PARVI. fol.

Parif. 1506.

Tragœdiæ SENECAE ; *studio & impensâ*
PHILIPPI DE GIUNTÂ. (d) 8.º

Florent. 1506.

ANTON. CODRI URCEI Sermones,
Epistolæ, Sylvæ, Satyræ, Eglogæ, Epi-
grammata : *mandato & impensis PETRI*
LIECHTENSTEYN Colonienfis Germani.
(e) fol.

Venet. 1506.

L'Opera di misser GIOVANNI BOCCACCIO
de mulieribus claris Italicè : *stampado per*
maistro ZUANNE DE TRINO, abimato

TA-

(a) *Impress. die XII. Maii. Sinè Loci*
& Typographi nomine.

(b) *Ad Idus Septemb. De harum Tra-*
gœdiarum versione sic præfatur ASCEN-
SIIUS :

Loqui Latine nesciebat antea

Tragœdiarum Scriptor excultissimus :
Qui nunc camœnis eloquens Erasmicis
Varronianæ certat eloquentia.

(c) *Tertio Calendæ Decembres.*

(d) *Tertio Non. April.*

(e) *Kalendis Septemb.*

(2) Del

T Y P O G R A P H I C I. 181

TACUINO (a) 4.to . . . Venet. 1506.

VOLATERRANI Opera : per JOANNEM
BESICKEN Alemanum. (b) fol. . Romæ. 1506.

Jo. REUCHLINI Rudimenta Hebraica.
(c) fol. . . . Phorcæ. 1506.

BIBLIA Latina : per PHILIPPUM PI-
GOUCHET. (d) fol. . . . Paris. 1507.

BIBLIA Italica MALERMI: *typis* BARTH.
DE ZANNIS, *rogatu* LUCÆ ANTONII
JUNTÆ. (e) fol. . . . Venet. 1507.

BIBLIA Germanica. (f) . . . Augustæ. 1507.

NOV. TESTAMENT. Lat. per JOAN-
NEM BARBIER. (g) 8.º . . . Paris. 1507.

EPISTOLÆ Apostol. & Apocalyps. Lat.
per HENRICUM STEPHANUM. (h) 8.º . . . Paris. 1507.

EPISTOLÆ S. PAULI Gallicè, ex ver-
sione GUIARTI DES MOULINS cum
glossis cujusdam Theologi Ordinis S. AUGUS-
TINI: *apud* ANTONIUM VERARD. (i) fol. Paris. 1507.

THEOLOGIA S. JOHANNIS *Damasceni*,
FABRO interprete : per HENRICUM STE-
PHANUM. (k) 4.to . . . Paris. 1507.

JOHAN. GERSON. Cancellar. *Parif.* de
imitatione Christi Opusculum : *explicitum exa-
ratumque pro* JOHANNE PARVO *commorante*
in Vico almi JACOBI (l) 12.º . . . Paris. 1507.

CON-

(a) Del anno m.d.VI. a di vi de Mar- REUCHLINUS in Præfatione scribit se an-
zo. *regnante inclito Principe* LEONARDO no ætatis 20. Dictionarium collegisse.
LAUREDANO. (d, e, f, g, h, i) LONG, *Biblioth.*

(b) XIII. Cal. Mart.

Sacr.

(c) *Catalog. Biblioth.* GUDIAN. p. 308. (k) 15. April.
& GESNER. & SIMLER. *Biblioth.* Ibi (l) 21. Julii.

(a) 4. de

CONFESSIO NALE Volgare del ANTONINO Archivescovo di Firenze ricorretto per ANTONIO TUBINI. (a) 4.to . . . in Firenze. 1507.

MARSIL. FICINI de Religione Christiana Opusculum; una cum XENOCRATE de morte, MARSILIO interprete: per Joã. KNOBLOUCH. (b) 4.to Argentinae. 1507.

PRAGMATICA SANCTIO; cum Commentario: apud ANDR. BOCARD. (c) Paris. 1507.

BOETII Consolatio philosophica: opera & impenſa PHILIPPI GIUNTÆ. (d) 8.º Florent. 1507.

THEOBALDI ANGUILBERTI Hybernienſis Artium & Medicinæ Doctoris Menſa philosophica, Gothico charactere: apud FRANCISCUM REGNAULT. (e) 8.º Paris. 1507.

PLIN. Natur. Histor. per JOAN. RUBEUM & BERNARDINUM fratresque Vercellenses. (f) fol. Venet. 1507.

ABRAHÆ AVENARIS Judei Astrologi Opera à PETRO DE ALBANO in Latinum traducta: ex Officinâ PETRI LIECHTENSTEIN. 4.to Venet. 1507.

Q. CURTIUS: sumptibus PHILIPPI GIUNTÆ. (g) 8.º Florent. 1507.

JOAN. STELLÆ liber de vitâ ac moribus summorum Pontificum: per MICHAELEM FURTER. (h) 4.to Basil. 1507.

GUN-

(a) A di 28. di Febraio 1507. ad instantia di FRANCESCO CARTOLAIO.

(b) Anno M.d.VII. Nanas Decembris.

(c) Cum his versibus:

Stet liber hic, donec fluctus formica marinos
Ebibat, & totum testudo perambulat orbem.

Lege Mélanges d'Histoire & de Littérature

re recueillis par Mr. DE VIGNEUL MARVILLE. in 8. à Rouën chez Antoine MAURRY Imprimeur ordinaire du Roi derrière le Palais, à l'imprimerie du Louvre. M.DCXCIX. pag. 38.

(d) Mensè Decembri.

(e) MENAGIAN. Vol. IV. p. 50.

(f) Die XVI. Januarii.

(g) Mensè Decembri.

(h) GESNER. & SIMLER. Biblioth.

(a) Anno

GUNTHERI LIGURINI Poetæ de gestis
divi FRID. pri. decem libri: *impressi per in-*
dustrium & ingeniosum ERHARDUM OEGLIN
civem Auguftensem. (a) fol.

1507.

Histoire des nobles & vaillans Chevaliers
nommez MILLES & AMY: par MICHEL
LE NOIR à l'enseigne de la rose blanche couron-
née. 4.to

Paris.

1507.

GULIELMI BRICONNETI *Lodovienfis*
Antistitis coram JULIO II. & Cardinalib.
pro LUDOVICO XII. Apologia: *impenfis*
VINCENTII DE PORTONARIIS *de Tri-*
dino de Monteferrato. (b) 4.to

Lugdun.

1507.

PLUTARCHI Regum & Imperatorum
Apophthegmata, RAPHAELE REGIO inter-
prete: *Venales habentur in ædibus* NICOLAI
CRISPINI *è regione Collegii Coquereti sub*
signo divi SEBASTIANI (c) 4.to

Parif.

NI-

(a) Anno sesquimillesimo & septimo men-
se Aprilio. Epigramma ad JOANNEM RY-
MANUM *per universam Germaniam Libra-*
rium & Bibliopolam C. C. Car.

In nostras terras Latinus Græcûsque character
Jam venit studio, culte Rymane, tuo.
Pro quo condignas tibi das Germania grates,
Et referet laudes hic & ubique tuas.

Felici fine completus LIGURINUS & ju-
ventuti Germanicæ ad legendum præbitus
primò Viennæ per C. C. Friburgi per Hie-
ronymum BALDUNG. Dubingi per Hen-
ricum BEBELIUM. Ingolstadi per Jaco-
bum PHILOMUSUM. Lipsi per Herman-
num BOSTIUM; qui in prædictis Gymnasiis
publico stipendio Romanas litteras feliciter pro-
ficientur.

(b) XII. Octobris.

(c) Raphaëlis REGII ad Joannem LU-
BRANCIUM *Posnaniensem* Episcopum
Regis Polonia Consiliarium data est ex Aca-
demiâ Patavinâ. XII. Kalendas Septembres.
M.D.VII. ——— Cum PLUTARCHI

Apophthegmata inter prandendum legenda cu-
rantes; multaque viderentur & perceptu dis-
ficiliora, & sensibus ineptiora, quam ut
PLUTARCHO ipsi convenirent; mirabaris,
unde id accidisset, cum præsertim paucis ante
annis è Græcâ Linguâ in Latinam à Fran-
cisco PHILELFO viro nostrâ ætate cum
primis satundo translata fuissent: ut ex ar-
chetypis & manu ipsius scriptis Exemplaribus.
Librarii isti, qui Impressores vocari cœperunt,
illi forsitan descripserint. Sed cum ego omnem
culpam in Librarios ipsos rejicerem, à me pe-
tiisti, ut cum Latino Græcum Exemplar con-
ferrem, & tibi castigarem. Ego verò ex ac-
curatâ utriusque Exemplaris collatione facile
perspexi multa quidem imperitiâ Librariorum
fuisse depravata; sed Interpretis incuriâ ple-
raque videri & ineptiora & obscuriora, quæ
BLUTARCHUS elegantissimè lucidissimeque
descripisset. Ea verò cum emendari citra
multas non possent lituras atque mutationes,
Apophthegmata ipsa ex integro sic in Latinum
Sermonem verti, ut iis, quæ jampridem in-
terpretata fuerant, multo perceptu faciliora
esse videantur. ——— Enâ cum illis lepi-
dissimum.

NICOLAI LUD novus elegansque conficiendarum Epistolarum, ac aliàs de arte dicendi modus. (a) 4.to

1507.

Βελ@ η γνωμαγυρικη ; in hoc Volumine contenta ; Alphabetum Græcum. Regulæ pronuntiandi Græcum. Sententiæ septem Sapientum. Opusculum de invidiâ. Aurea carmina ΠΥΘΑΓΟΡÆ. ΠΗΟΥΛΙΔÆ Poema admonitorium. Carmina Sibyllæ Erythrae de judicio CHRISTI venturo. Differentiæ vocum succincta traditio : per ÆGIDIUM GORMONTIUM. (b) 4.to

Parif.

1507.

Βατραχομυομαχία : per eundem. (c) 4.to

Parif.

1507.

Ησιόδου έργα καὶ ήμέραι : per eundem (d) 4.to

Parif.

1507.

Ερωτήματα Χρυσολωρᾶ : per eundem. (e) 4.to

Parif.

1507.

EURIPIDIS HECUB. & IPHIGEN. in Aul. ERASMO interprete, cum ejusd. Odis de laudib. Britanniae & senectutis incommodis, in edibus ALDI. (f) 8.º

Venet.

1507.

VIRGILI Opera cum Commentar. varior. doctorum : ex Officinâ Ascensianâ impendio JOANNIS PARVI. (g) fol.

Parif.

1507.

OVID. de Ponto cum Comment. BAR-

THO-

diffimatum quoque PLUTARCHI ipsius Dialogum, quem Joannes REGIUS mihi frater castissimus utriusque Lingua cum primis doctus paucis ante annis, quàm in flore ætatis suæ (Nondum enim duodetriginta annos excefferat) dirâ peste in Romanâ aulâ raperetur, Latinitate donavit, curavi describendum (de Gryllo Circes veneficiis in suam mutato pro brutarum animantium ratione disputante). Accedit & Apologia mea, in quâ Pliniani Prologi quidam loci & corriguntur & exponuntur &c.

(a) De impressorii libelli loco Joannis BASINI Sendacurii Diffichon.

Urbs Deodatenfis retinens à nomine nomen

Hoc in Vofagica valle paravit opus

Anno supra sesquimillesimum septimo.

(b) Pridie Idus Augusti. Vide CHEVILLER. p. 248 249.

(c) 18. Sept. CHEVILLER. p. 249.

(d) Per Egidium GORMONTIUM duce Francisco TISSARDO Ambacæo Græcarum literarum Parisiis Impressorem. M.CCCCC. VII. quinto Cal. Nov.

(e) 25. Novemb. CHEVILLER. p. 249. 250. De his quatuor prædictis Libris fufius antea actum est, ubi Ægidii GORMONTII data fuit notitia.

(f) Mense Decembri.

(g) Sexto Idus Novembres.

(a) Non

THOLOM. MERULÆ: *per* JOANNEM DE CERETO *aliàs* TACUINUM (a) fol. Venet. 1507.

HIERONYMI AVANTII *Veronensis* Artium Doctoris emendationes in SENECE Tragedias: *per* JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO (b) 4.to Venet. 1507.

NICOLAI HORII *Remensis* Poemata, & Libelli 15 Dialogorum: *per* JACOBUM SACON Pedemontanum. (c) fol. Lugdun. 1507.

JOANNIS ÆSTICAMPIANI Epigrammata: *per* MELCHIOREM LOTTER *civem* Lypsiensem. 4.to Lipsi. 1507.

Viridarium illustrium Poetarum: *per* BERNARDINUM de Vitalibus *Venetum*. (d) 4.to Venet. 1507.

PETRARCHA con doi Commenti sopra li Sonetti e Canzone, el primo del ingeniosissimo FRANCESCO PHILELPHO, laltro del sapientissimo ANTONIO DA TEMPO; con lo Commento del eximio NICOLO PERANZONE sopra li Triumph: *per* JOANNE ANGELO SCINZENZELER. (e) fol. in Milano. 1507.

DANTE cum Comment. *per* ZANES DE PORTESE. (f) fol. Venet. 1507.

JO. PICI *Mirandul.* OPERA: *per* JOANNEM KNOBLOUCHUM *impensis* MATHIÆ SCHURERII.* (g) fol. Argent. 1507.

ALDI MANUTII *Romani* Grammat. Latin. *per* (h) THOMAM WESALIE *impensis*

Jc-

(a) Nono Octobris.

(b) Die vii. April.

(c) xxvii. Septemb.

(d) 20. Nov.

(e) A di xx. di Agosto.

(f) A di xvii. de Zugno.

(g) CHEVILLER. p. 158. 164.

(h) Is est THOMAS KEES *Wesaliensis* qui impressit Epistolas illustriorum virorum, finè anni indicio.

(a) Absc-

JOHANNIS GRANJON & FRANCISCI
REGNAULT. (a) 8.º Parif.

BIBLIA Latina cum glossâ ordinariâ &c.
7. Vol. ex *Arta Valle ultra Birsam Basileanam*.
(b) fol. 1506. 1508.

PSALTER. Latin. (c) 4.to Argent. 1508.

S. HIERONYMI Epistolæ in tres partes
tributæ : per JACOBUM SACCON. fol. Lugdun. 1508.

BASIL. Magn. de legendis antiquorum li-
bris Latinè, interprete LEONARDO ARE-
TINO: in *edibus Ascensianis*. 4.to Parif. 1508.

GREGOR. NAZIANZ. Sermones 8. RU-
PINO interprete. (d) 4.to Argent. 1508.

HUGONIS Cardinalis Expositio in quatuor
Evangelia : *expensis* UDALRICI GERING
& mri BERCHTOLDI REMBOLT *sociorum*
in *Sole aureo Vici Sorbonici*. (e) fol. Parif. 1508.

JOANNIS FRANC. DE PAVINIS Bacu-

lus

(a) *Absolutum est Opus Parthiis in Of-
ficinâ Thomæ WESALII à regione Collegii
Italorum commorantis. Ad calcem Latinæ
Grammaticæ in eodem Volumine additur
Libellus de Græcis litteris & earum potes-
tate, cum Oratione Dominicâ, duplici
ad Virginem salutatione, Symbolo Apos-
tolico, initio Evangelii Divi JOANNIS,
Carminibus aureis PYTHAGORÆ, & PHO-
CYLIDIS Poemate; Græcè omnia hæc
cum interpretatione Latinâ. Notandum
est obiter Græcas voces nullis accentuum
aut spirituum profodiis affici. Ad finem
fic; Finem hic capit ALDI MANUTII Ro-
mani Grammaticæ, quæ rejectis erratis om-
nibus usui esse jam poterit. Impressa Parthi-
is per fidelissimum Impressorem THOMAM
WESALII commorantem à regione Collegii
Italorum, impensis verò honestorum virorum
Joannis GRANJON & Francisci REG-
NAULT. Nulla anni nota adjecta est;
ut neque in Libri principio, ubi hæc le-*

*gimus: Habetis, adolescentes studiosi, Aldi-
nam Grammaticam non minùs utilem quàm
doctam: quippe quæ vobis (quod magis alio-
qui Libris negatum est) utriusque Lingua ru-
dimenta paucis absolvas. Habet præterea
Græca non modò accuratius (quàm antehac
fuerant) impressa, verùm etiam ad verbum
traducta. Venum exponuntur in adibus
Francisci REGNAULT morum gerentis in
vico divi JACOBI sub Mathurinis in Inter-
signio Sancti CLAUDII. Huic Editioni
præmittitur ALDI Epistola Venetiis mense
Octobri M.D.VII. data. Unde conjicio
eo anno ex ALDI Officinâ (licet nondum
viderim) hanc Latinæ Grammaticæ insti-
tutionem ab ipso elaboratam prodixisse; at
verò eodem anno Parisiis excusam non
adeò verisimile est. Huic ergo Parisiensis
Editioni nullum annum adtexui.*

(b,c) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(d) GESNER, *Bibliothec.*

(e) *Die xx. Octob.*

(a) *Die*

lus Pastoralis, seu Tractatus de Visitationibus: *operâ* UDALRICI GERING & mag. BERTHOL. REMBOLT *sociorum* (a) 4.to Paris. 1508.

PETRI SUBERTI Episcopi S. *Papuli* liber de cultu vineæ Domini, seu de visitatione episcopali: *impresserunt* UDALRICUS GERING & mag. BERTHOLDUS REMBOLT in *Sole aureo vici* Sorbon. (b) fol. Paris. 1508.

DECRETUM aureum divi GRATIANI, cujus titulus talis est; incipit Concordantia discordantium canonum: *operâ* JOHANNIS PETIT & THIELMANNI KERVER & JOANNIS CABILLER. (c) fol. Paris. 1508.

BUD. in Libros Pandectarum: in *Officinâ* Ascensianâ. fol. Paris. 1508.

Uberrimum Sphæræ mundi Commentum insertis quæstionibus PETRI DE ALIACO: in *Bellovisu impensis* JOANNIS PETIT *commorante* [reponere *commorantis*] in *vico* Divi JACOBI *ad intersignium Leonis argentei*. (d) fol. Paris. 1508.

JAC. FABRI Introductio in Politic. ARISTOT. & OEconomic. XENOPHONT. RAPHAËLE VOLATERRANO interprete: ex *Officinâ* HENRICI STEPHANI *è regione Scholarum Decretorum*. (e) fol. Paris. 1508.

MA-

(a) Die 20. Januarii. CHEVILLER. p. 101.

(b) Die 8. Martii. CHEVILLER. p. 101.

(c) In fine Libri hæc leguntur: In nomine sanctæ & individue Trinitatis Tripartitum Decreti aurei Opus insigne atque laudabile fideliter. ut lectio ipsa indicabit, eliminatum multis admodum aptis & utilibus adjunctis, sinem accepit in alimâ Parisiensi Achaemiâ expensis & operâ JOHANNIS PETIT &

Thielmanni KERVER Bibliopolarum Parisiensium in *Vico* divi JACOBI *sejunctis hospitibus commorantium*, & JOHANNIS CABILLER mercatoris benemeriti Lugduni moram trahentis, anno Salutis millesimo quingentesimo octavo, die VIII. Februarii. Lege Anton. AUGUSTIN. Dialog. de emendatione GRATIANI; 8. Paris. 1672. Præfat. XXVIII.

(d) In mense Augusti.

(e) Quarto Calendas Octobris.

(a) Die

MACRI Philosophi de viribus herbarum ,
 qualitatibus & speciebus Liber : *impressus per*
 BERNARDINUM Venetum de Vitalibus.
 (a) 4.to

Venet. 1508.

ARRIANUS de rebus gestis ALEXANDRI
 Latinè , BARTHOLOMÆO FACIO inter-
 prete: *impressus est operâ & impensâ* HIERONY-
 MI DE SONGINO. (b) fol.

PISAURI. 1508.

Com-

(a) Die x. Junii.

(b) Die ix. Junii. JOANNE SFORTIÀ
 regnante. Huic Editioni Bartholomæus FACI-
 US Epistolam ad ALPHONSUM Regem
 Aragonum præmisit, in quâ hæc legimus:
 — Cum in manus meas pervenisset
 ARRIANI ipsius traductio quadam non sa-
 tis Latina neque ALEXANDRI nomine glo-
 riâque digna, nova compositionis laborem as-
 sumere libuit. Nec verò est, quod Petrum
 Paulum VERGERIUM ejus translationis
 authorem vituperem, quem unum ex doctis
 & eloquentibus viris atatis nostra fuisse satis
 scio. Nam pro suâ eloquentiâ, ut puto, si
 voluisset, & ornate & commodè hanc Histo-
 riam, quemadmodum cetera, quæ Latinè
 composuit, interpretari ac tractare potuisset;
 ceterum, ut à SIGISMUNDO Imperatore
 Romano, qui parum doctus erat, sine cujus-
 piam adjumento posset intelligi, (sic enim ab
 eo scriptum repperi) hanc Historiam ita incul-
 tæ de industriâ traduxit. Sed ut ille SIGIS-
 MUNDI voluntati, qui exiguam Grammatica-
 m, nullam eloquentiæ cognitionem haberet,
 gerere morem studuit: sic ego tentare volui,
 an hic noster labor ALPHONSO Regi omni
 doctrinâ prædito probari posset: atque ut illa
 prior editio Germanis incultioribus relinque-
 retur, hæc nostratium politiorum esset. —
 Hoc tibi ALEXANDER merito debet,
 quod ARRIANUS suus, qui prius tantum-
 modo Græcus erat, nunc etiam tuo hortatu
 Latinus factus est. Subsequitur deinde Si-
 gismundi GOLPHI Pergulani FRANCISCI
 Marchionis Mantua Secretarii ad Alou-
 sium GONZAGAM Epistola: in quâ hæc;
 — ut litterarum studiosis oblectamenti
 meâ curâ, Hieronymi SONGINATIS fa-
 bertimi ac diligentis Impressoris industriâ, &

suasu atque consilio tuo (quippe qui, cum
 doctus sis, doctos colis ac veneraris) aliquid
 afferatur: Historiam ab ARRIANO inter
 Græcos Historicis primario de ALEXANDRI
 Magni gestis accuratè editam, à Bartholo-
 mæo FACIO in Latinum traductam, & de-
 mum à Ludovico QDAXIO emendatam,
 non invitus HIERONYMO in Hebræicâ &
 Chaldeâ Linguâ nemini cedenti & in Latinâ
 minimè rudi tradidi imprimendam. —
 Vale. ex villulâ Pestanarii. Nonis Aprilis
 M.D.VII. Ad calcem Libri binæ addun-
 tur Epistolæ; prior Jacobi CURULI Ge-
 nuensis ad Arnaldum FENOLEDAM equi-
 tem Hispanum; posterior Alexandri GA-
 BUARDI Turcellani ad Thomam PLOVA-
 TARIUM patritium Constantinopolitanum
 Jurisconsultum. Ex utrâque subjiciam hic,
 quæ scire Lectoris interest. Ex CURULI
 epistolâ — Bartholomæus FACIUS
 conterraneus meus & familiaris tuus his tem-
 poribus nostris claruit apud divum ALPHON-
 SUM Regem nostrum: cujus Historiam &
 complura insuper Opera elegantissimè scripsit
 &c. ÆNEAS Senensis, qui postea PIUS
 summus Pontifex effectus est, cum apud Re-
 gem legationis munere fungeretur, videretque
 Regem tantopere Libris affectum, in Germa-
 niam rediens, misit ad eum translationem
 quandam ARRIANI rerum gestarum ALEX-
 ANDRI scriptoris verissimi, quam Paulus
 VERGERIUS vir doctissimus & alioqui elo-
 quentissimus in Latinum verterat, sed Bar-
 barè &c. Rex sapientissimus cognito Libri
 vitio continuò FACIUM voluit negotium su-
 mme ex barbaro Latinum faciendi &c. Ille
 autem tanto studio susceptum amplexus est,
 ut in eo annis circiter tribus dies & noctes in-
 cubuerit, summâque diligentia elaborarit.

Affici.

Commentarii CÆSARIS , recognoscente
LUCÂ ROBIÂ , cum ejus Epistolâ ad NICO-
LAUM VALERIUM: operâ & impensâ PHI-
LIPPI JUNTÆ. (a) 8°. . . . Florent. 1508.

SALLUST. de bello Jugurthino : impressum
Hantwerpiæ in foro frumentario post Curiam Ci-
vitatatis haud longè à rubeo scuto per me HADRIA-
NUM de GERGIS. 4.to Antwerp. 1508.

Britanniæ utriusque Regum & Principum
origo & gesta insignia ab GALFRIDO Monu-
metensi ex antiquissimis Britannici Sermonis
monumentis in Latinum sermonem traducta ;
& ab ASCENSIO curâ & impendio magistri
IVONIS CAVELLATI in lucem edita : pro-
stant in ejusdem ædibus. (b) 8°. . . . Paris.

CICER.

Affui ego unâ sapius , cum NICOLAUM
Sagondinum & THEODORUM Thesalo-
nicensem viros summos & Græcarum & La-
tinarum Litterarum eruditissimos conveniret,
& ab illis multarum rerum explanationem
exquireret &c. Itaque Historiam ipsam La-
tinam & suavissimam reddidit FACIUS nos-
ter. Cujus tamen cum quartam vix partem
pressisset , reliquis tribus nondum satis elima-
tis , morte præventus Opus multis lituris abo-
litum & vulneribus penè confossum reliquit.
Quod vivens ALPHONSUS Rex haud mul-
tò antequam & ipse mortem obiret , recupera-
vit , ut aliquando aliquantulum restitueretur.
Nunc autem Rege vitâ functo , non passus
sum hanc tantam Historiam simulque homi-
nis amicissimi ingentes labores & vigilias de-
perire. Itaque — librum penè extinctum in sui
gratiam restituere curavi , & , ut potui , e-
mendatum exscripsi , ut historiam notione
dignissimam cognoscere possis. &c. Vale. Ex
Epistolâ GARUARDI. — Multum
debent bonarum litterarum indagatores Si-
gismundo GOLPHO Pergolano viro doc-
trinâ multiplici totiusque antiquitatis curioso,
qui extinctam penè ARRIANI Historiam in
lucem produxerit eximissimè curaverit &c. Hic
ALEXANDRI Historiam libris septem Græcè

complexus est. Octavum his adjecit , in quo
res Indicas pertractat. — Quos in-
dustria & labore Bartholomæi FACII Lati-
nos habemus. Thadæus ille UGOLETUS
Parmensis vir in utrâque paginâ doctissimus
me suis Litteris admonuit se legisse interpre-
tationem ARRIANI à NICOLAIO Sagun-
dino factitatum fuisse. &c. Leges igitur
ARRIANUM — quia fortasse in ali-
quibus poterit tibi manum præbere in Historiâ,
quam jam Pisauri condidisti — Tu
quæm primum ad metas tui Operis percurrere,
illudque quæm primum Chalcographis impri-
mendum tradas &c. Vale. &c. Subsigna-
tum Pisauri. M.D.VIII. eid. Jun. Dubi-
tat Jo. Albert. FABRICIUS (Biblioth. Græc.
lib. 4. cap. 8. pag. 273.) an lucem viderit
hæc VERGERII translatio (non minùs
quàm altera Thaddæo UGOLETO Parmen-
tensi memorata) quia nec Bibliothecarum
Scriptores editam memorant , neque illam se
usquam reperire potuisse testantur , qui AR-
RIANUM postea edidit , VULCANIUS ,
BLANCARDUS , GRONOVIVS.

(a) Anno D. octavo supra mille. Mense
Aprili.

(b) IVO CAVELLATUS HERVEO.
KAERQUIFFINENNO. S. D. —

Cum

CICERO. Rhetoricor. ad HERENN. libri

4. cum

Cum me in Bibliothecam Collegii Corisopiten-
 tensis Parrhisii sibi contulisset, Libellum
 quendam, Historiam Regum Britanniae, un-
 cupatum, sive et pedore squalentem atque
 horridum repperi. — tamen molesti
 ferens, quod tam praclarus Liber tot mendis
 atque erratis contaminatus fuerit, ut vix
 ipsum quispiam intelligere quiverit —
 huc et illuc per multas hujus Gymnasii Par-
 rhisientis discurrens Bibliothecas, tres alios
 Commentarios superiori nomine nuncupatos
 inveni — alterum in Caenobii S. VIC-
 TORIS Bibliotheca vetustissimis characteribus
 scriptum; alterum pendens Abbatem dicti Coe-
 nobii, quem pro seipso scribi fecerat; tertium
 apud Carmelitarum dictae Urbis Caenobium,
 et in eorundem Bibliotheca catenam ferream inter
 Chronica affixum. Hos simul inventos
 sibi invicem contuli, collatos (utcumque)
 castigavi, castigatos imprimendos curavi.
 — ipsum consummatum virum Iodocum
 BADIUM ASCENSIVM oratum ire decre-
 vi; quod si aliqua scabra nimis atque incul-
 ta in dicta Historiam offendat (praesertim quae
 ad sententiam intelligendam difficultatem ad-
 derent) ut suos et quidem pios obeliscos in
 eam mittat, nihil addendo nihilque abjicien-
 do, quod sententiam variet aut pervertat.
 — quod ut ab ipso ASCENSIO copiosius
 impetrarem, ipsum hoc Epigrammate compe-
 ratorio duxi conveniendum. Vale. Ex Col-
 legio nostro Corisopitenfi ad Idus Julias anni
 salutiferi. M.D. VIII.

IVO CAVELLATUS
 IODOCO BADIO ASCENSIO. S. D.

Hanc, pie, mitto tuas, Ascensi, promissas ad
 ades

Historiam, veterem ponat ut illa situm:
 Cumque diu lacerata latuit jam squallida veste,
 Prodeat, atque tua vadat amissa manu.
 Prodeat, et lucem spectes, quae tempore longo
 Orba nimis (tunica deficiente) fuit.

IODOCUS BADIUS ASCENSIVS
 IVONI CAVELLATO. S. D.

IVO, libens veterum legi monumenta viro-
 rum,

In quibus historia est gloria prima fides:
 Atque ea doctorem mittenda sub ora per or-
 bem

Curavi prae multiplicata meo:
 Sed majore fide, quam qui tersere Maronem;
 Ut quibus addidimus subtilissimisque nihil.
 Argumenta quidem tua sunt, stellisque no-
 tata:

Sed tamen indicium dixeris esse meum.
 Et quae Pieridum puer iste ad munera natus
 Edidit antiquo carmina digna viro,
 Propterea tua sunt; pueri quod pollice gnare
 Formasti in ludo cerea corda tuo.

Hic puer, de quo BADIUS, fuit nomi-
 ne ALANUS AUREUS, cujus habemus
 & Carmen ad ALANUM BONNEZGATUM
 Jurisperitum & Canonicum Pictavensem de
 hac Historiam, & Epistolam ad suum Prae-
 ceptorem IVONEM CAVELLATUM. En
 aliquot speciminis loco versus ex illius
 Carmine excerpti.

Exemplo si nosse cupis, dux impiger armis
 Quid valet, invictique animi sapientia,
 quid vis,

Quid probitas innata potest; fatalia passim
 Acris perspicito Bruti discrimina; quosque
 Viceris in terris accessu pericla marique.
 Quae bene si noscas, ex paucis omnia pensans
 Brutum comperies cauto nil cedere Ulyssi. &c.

Et sic concludit:

— totum lege denique librum
 Qui tibi perlectus; quam longo stemmate
 ducta est

Gentis origo tibi, quando primordia sumpsit
 Bonnezgata domus; quid demum est utile,
 quid non;

Plenus et melius Chrysippo et Crantore
 dicet.

Idem in Epistola profert, cur credat
 Historiam hanc, si minus culta, veraciter
 tamen ab GALFRIDO traductam. Quod
 conjicit ex nonnullis, quae ex Britannico
 sermone & Saxonum verbis inferuit. Ad
 calcem Libri, Lector sic affatur BADIUS.
 Habes itaque, lector bone, novem libros de
 origine

4. cum elucidationibus FRANC. MATURANTII & ANT. MANCINELLI, & JOD. BADIO explanatione; & libri duo de Invent. cum not. VICTORINI: ab JOANNE PARVO & ASCENSIO. fol. Paris. 1508.

PLIN. Epistol. & Panegyric. & de Viris illustribus; SUTTON. de Grammaticis; JUL. OBSEQ. de Prodigis: in ædibus ALDI & ANDRÆ ASULANI soceri. (a) 8.º Venet. 1508.

RHETORES Veteres Græcè: apud ALDUM. (b) fol. Venet. 1508.

NICO-

origine & gestis Regum utriusque Britanniae, potius antiqua fide (qua prima virtus Historia est) quam verborum lepore suffultis: in quibus, si diligenter legeris, agnosces aut miram antiquitatis integritatem; aut admirandam illius seculi, cum in nominibus & rebus fingendis, tum verò in temporibus supputandis, calliditatem. Utcunque consueris, penes authorem sit fides. Nos, ne rerum quicquam immutasse incusemur, verba subinde minus speciosa mutare nolimus. Boni igitur consule; & antiquissimam Historiam à situ multo labore erutam precio suo redime, ac vale. Ex ædibus nostris. Ad Idus Julias anni M.D.VIII.

(a) Mense Novembri.

ALDUS PIUS MANUCIUS Romanus

ALOISO MOCENICO

Equiti & Senatori Veneto S. P. D.

Solebam superiorib. annis, cum aut LIVII Decades, quæ non extare creduntur, aut SALLUSTII aut TROGI Historias aut quemvis ex antiquis inventum esse audibam, nugæ dicere ac fabulas; sed ex quo ex Galliâ, ubi legatum agebas, has PLINII Epistolas in Italiam reportasti in membranâ scriptas & diversis à nostris characteribus, coepi sperare fore etc. — libellos de Viris illustribus JO. Bapt. EGNATIUS recognovit — Venet. mense Novembri M.D.VIII.

(b) Mense Novembri. In hoc Volumine continentur APHTHONII Sophystæ Progymnasmata. HERMOGENIS Ars Rhetorica. ARISTOTELIS Rhetoricarum ad

THEODECTEN libri tres. Ejusdem Rhetorice ad ALEXANDRUM. Ejusdem Ars Poëtica. [Hæc Aristotelis Opera in Aldinâ Aristotelis Editione ante ann. 1500. non habentur] SOPATRI Rhetoris quæstiones de componendis declamationibus in causis præcipuè judicialibus. CYRI Sophystæ differentie statuum. DIONYSII Halicarnassæi Ars Rhetorica. DEMETRII PHALEREI de interpretatione. ALEXANDRI Sophistæ de figuris sensus & dictionis. Adnotationes innominati de figuris Rhetoricis. MENANDRI Rhetoris divisio causarum in genere demonstrativo. ARISTIDIS de civili Oratione. Ejusdem de simplici Oratione. ARSINI de arte Rhetoricâ præcepta. MINUCIANI, in aliis NICAGORÆ, de Enchirematibus.

ALDUS PIUS MANUTIUS

JO. LASCARI Oratori Regio S. P. D.

Non sum nescius, inchoate ac doctiss. LASCARIS, captivum te incredibilem voluptatem videndis hisce rhetoricis libris excusis editisque curâ nostrâ in manus hominum. &c. nihil magis desideras, quam quod in commune omnibus profuit: cuius rei sum vel ipse testis, à te in hac meâ durâ curarumque & laborum plenâ provinciâ vel consilio vel re semper adjutus, & olim alibi, & nunc Venetiis jam quinquennium, ubi pro Christianissimo Galliarum Rege integerrimè simul & prudentissimè legatum agis. Nam non solùm facis mihi copiam librorum tuorum, quorum plena tibi Bibliotheca, sed me etiam hortaris

NICOLAI LUCARI *Cremomensis* Sermo-
nes funebres in BEATRICE & LUDOVICO
SFORTIAM, cum aliis, editi per FR. GRE-
GORIUM BRITANNICUM Sacr. Ord. præd.
per MANFREDUM DE BONO (a)

Venet.

1508.

TERENTII Comœdiæ cum GUIDONIS
JUVENALIS familiari explanatione ab JODO-
CO BADIO ASCENSIO recognita: *impressæ*
quàm diligentissimè rursus Parrhisii per NI-
COLAUM DE PRATIS. (b) fol.

Parif.

1508.

OVID.

assiduè, ut maturem optimos quosque Libros
excusos publicare. Quamobrem placuit eos
sub tuo nomine emittere ex adibus nostris.
Atque eò magis, quod SOPATRI præcepta
qua hisce libris inserta visuntur, è Græciâ
in Italiam advexisti; quemadmodum et ple-
rosque alios dignissimos: è quorum numero
sunt ANTIPHO, DENARCHUS, AN-
DOCIDES, LYCURGUS, ISÆUS. —
His adduntur SYRIANUS, MARCELLI-
NUS, SOPATRUS diligentissimi doctissimi-
que interpretes rhetoricorum HERMOGE-
NIS, quos mihi, ut imprimendos curarem,
tradidisti. Necnon et * NONNI Poetæ
duodequingenta libri heroico carmine de
gestis LIBERI patris in Indiâ, quæ Dionu-
siacæ Græcè inscribuntur. — Ipse interea,
quantum in me fuerit, non desistam unquam
ab incæptis, sed JESU Deo opt. Max. an-
nuente, pergam in dies alacrior nullo incom-
modo evitato, nullis laboribus. Quod si non
pergimus interdum, ut cœpimus, sit vel ali-
quâ justâ causâ, vel quia majus quiddam
movemus, impensius vacaturi illustrandis bo-
nis litteris, eruendisquæ è situ et tenebris an-
tiquis Autoribus, more saltantium, cum
multis passibus retrocedunt, fortius salituri.
Vale. Mæcenatæ atatis nostræ, Mæcenatæ
atavis edite regibus. Venetiis mense No-
vembri. M.D.VIII. Paulò post subse-
quitur Græca Demetrii Ducæ Epistola.
Δημήτριε Δυναῖς ὁ Κεῖς Μάρκω Μυσέρῳ
τῷ Κρητῇ τῷ πρῶτῳ. Ἄλλοτε μὲν, ὡς πολ-
λὰ εἰδέναι χάριν ἄπειπες ἀφείλεσθαι οἱ σπα-
δαῖοι, τὰ ταύτης τῶν Ἑλληνικῶν βιβλίων

κινδυνεύοντα πάντως ἀπολίσσῃ καὶ καταποι-
τίσῃ, πολλὰ πλάσσειν ἐκάστοτε, καὶ
ἀντὶ τοῦ ἀντιγράψαι, καὶ τῆς σπανίας το-
ρισκομένη, χίλις τοῖς φιλολόγοις ἐπιδοῦναι
συναγομένη. Ἐ γοιμωτάται τῶν τύπων το-
φίσματα, ὥς ἔπειρ οἱ θεοὶ τοῖς παλαιῶς ἰδι-
οῦσαντο χεῖρσι, ἐδύναντο ἂν τόσα ἵν' ἔχον ἡμεῖς
ἐκτελεῖται τῶν πολλῶν ἐκείνων καὶ θαυμάσιων
βιβλίων &c. οὐδ' ὅτι τῇ ἀειφανεστάτῃ ἐν
παντοφῶν τῶν Παταβιανῶν ἀστὶ ἀπελθὼν
παιδίῳ — τοσῶτον ἀφελίς, ὥς καὶ
ἐκείνοι ἴσθαι ὅτι τῆς σῆς σχολῆς, ὥστε ἐκ
τῶν ἱερῶν θυμῶν, προΐσται πολλὰ καὶ
γνώμης μαθητῶν &c. Τὴν Ἑρμογένην ῥη-
τορικὴν, ἢ ἰσὺς παρ' Ἀλδῶ τυπωθεῖσαι τῇ
ἡμετέρῳ μετ' Ἀλδῶ τῶ σφῶ καὶ φιλέλλητι
καὶ σὲ φίλῳ διώρῳ, τοῖς σοῖς ἐκτελεῖται
γνωρίμοις τε καὶ φοιτηταῖς — Προσέθει-
ται τοῖς Ἑρμογένην ῥητορικοῖς καὶ τὰ τῶ δα-
μονίου Ἀριστοτέλους — ἐκδιζιταῖ σὲ Σω-
κράτην ζητημάτων διαιρέσει, βιβλίον σπανιό-
τατον καὶ δυσδωρεώτατον, ὁ πρὸς πολλοῖς
ἄλλοις χρησίμοις τε καὶ βιωφιλίᾳ πρῶτον
εἰς Ἰταλίαν ἤνεγκεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἱκανοῦ
ὁ Λάσκαρις — ἔξῃς ἐντεῦθεν ταῖς Διονυ-
σίῃς τῷ κριτικωτάτῳ μεθόδῳ, ὥς πρότερον οἱ
κεκλημένοι, ὥστε πικρὸν καὶ πικρὸν
τοῖς, ἐξηταύριζον. — Ἡμεῖς μὲν ὅτι
ταύτῃ τῷ βίβλῳ οἰοῖται πᾶσι τῆς ῥη-
τορικῆς ῥήτρῃς ἐνυμχωροῦσθαι διὰ τὴν πολ-
λὰ πονήσαντες καὶ μαχόμενοι ἐπὶ τοῖς
ἀντιγράφοις, ἐκτελεῖται, τοῖς φιλολό-
γοις διωρῶσθαι &c.

(a) *Cremon. Litterat. p. 357.*(b) *Anno Domini millesimo quingentesi-*

1508

* Hunc tamen ALBUS nunquam edidit.

OVID. *Fast.* cum Comment. ANTONII
CONSTANTII *Fanensis* & PAULI MARSI,
censore BARTHOLOMÆO MERULÂ ; per
JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO.
(a) fol.

Vener. 1508.

LUCANUS cum comment. JO. SULPI-
CII VERULANI & OMNIBONI *Vicenti-*
ni : impress. per LEONARDUM PACHEL.
(b) fol.

Mediol. 1508.

JO. CAPNIONIS *Progymnasmata* iambis
trimetris scripta cum Commentario GEOR-
GII SIMLER: apud THOMAM ANSHEL-
MUM.

Phorcæ. 1508.

CHRISTOPHORI LANDINI libri qua-
tuor, primus de Vitâ activâ & contemplativâ;

secun-

mo octavo, tercio Calendas Augusti. In Li-
bri initio M. DURAND GERLIER (cu-
jus prima mentio *Annal. Typogr.* Vol I.
pag. 169.) cum VALERANDI DE VA-
RANIS ad SIMONEM NATALIUM &
TRISTANUM SCELERIUM liberalis stu-
dii Præceptores Epistolâ datâ ex domo nostrâ
Choleteâ apud Parisios sexto. Idus Maias an-
no quingentesimo octavo supra millesimum.
— Quis extra fidem esse non crederet
ISOCRATIS Orationem unam (referente
PLINIO *Natur. Histor. lib. 7. cap. 30.* Le-
ge etiam AUL. GELL. lib. 3. cap. 17. de
Librorum PHILOLAI & SPEUSIPPI
pretio) viginti talentis esse venundatam,
quam nostris temporibus exiguo nummo suro-
no vix licitaremur. — Per hanc no-
vam scribendi inventionem tam abunde pro-
pagantur in dies optima doctorum monumen-
ta, ut nichil sit (quatenus ad rem pertinet
literariam) quod vel maximè inops desideret.

(a) IIII. Junii.

(b) Die 1. Decembris. HYACINTHUS
Arpinas recensuit: cujus Epistola Editioni
præfigitur ad MARC. ANTON. CUSA-
NUM Mediolanensem Patritium. —
Quam viderem te ANNEI LUCANI Poeta
ind Historici diligentissimi bella civilia avi-

diffimè lætitare consuevisse; quâque puden-
da labes atque innumera offensacula, qua Li-
brariorum incuriâ ultro citroque invaluerant,
nauseam atque indignationem tibi parerent;
— succisvis temporibus clarissimum Poe-
tam tibi, sicuti multa alia, recognovimus;
deluxatas delumbesque voces, adulterina ver-
ba, structura discordes modulos, præposterôs-
que versus ex antiquorum Codicum fide con-
cinnè aptæque (ut nobis videmur) cura-
vimus &c.

OTHONIS LUPANI Ἐπιδαμοῦ λαβὼν.

Quicquid Bacchicus attulit Cytheron
Phocæique jugi madens crepido,
Unda Castalia, & novem Sorores
(Quas inter residet canens Apollo)
Lucano, abstulerat gravis vetustus.
Ergo non poterat legi; nec ullus
Splendor, gratia, honos, nitor manebat.
Æquâ mente Hyacinthus hunc egentem
Cernens non tulit; & suo nitore
Vatrem restituit: magisque debes,
Lector candide, qui juvat Poëtam
(Si fas dicere) quàm tuo Poëta.
Versus perdiderat dies iniqua:
Amisissos Hyacinthus hos reponit.

(a) XXVI.

Tom. II.

Bb

secundus de summo bono; tertius & quartus in VIRGILII allegorias: *Has Camaldulenses Disputationes in Officinâ suâ litteratoriâ pulchrioribus typis excussit* MATHIAS SCHURERIUS *Artium Doctor.* (a) fol. Argentor. 1508.

CRINIT. de Honeſt. Disciplinâ; de Poëtiſ Latinis, & ejusd. Poëmata: *venandantur ab* JOHANNE PARVO *ex ædibus Ascensianis.* fol. Paris. 1508.

BEBELIANA Opuscula: *impreſſit* JOANNES GRUNINGER. 4.to , Argentin. 1508.

Margarita Facetiarum ex variis Scriptoribus collecta: *impreſſit* JOHANNES GRUNINGER. 4.to Argentin. 1508.

AULII GELII Noctium Atticarum Commenrarii ad unguem levigati: *in Belloviſu pro* JOANNE PETIT *ſideliffimo Impreſſore exarati.* (b) 4.to Paris. 1508.

VALER. PROB. de litteris *Roman.* Opusculum cum aliis quibusdam: *per* JOANNEM DE TRIDINO *aliàs* TACUINUM. (c) 4.to Venet. 1508.

FRANCISCI MARII GRAPALDI de partibus ædium Dictionarius: *impreſſ. per induſtrium* JOANNEM PRYSS *in ædibus Luſtri vulgò Zum thiergarttem.* (d) 4.to in Urbe Argentinâ. 1508.

Quinta Recognitio atque Additio ad Grammaticen *Sulpitianam*, cum textu *Ascensiano*; & ANTONII MANCINELLI *Veliterni* de figuris Opusculum; & BAD. ASCENS. de rectè ſcribendi ratione; & GUARIN. *Veronenſ.* de ratione diphtongandi: *in ædibus ipſius* ASCENSII, JOANNIS PARVI & Biblio-

pola-

(a) XXVI. *Auguſt.*

(b) Die XXII. *menſis* Martii.

(c) M. CCCC. IC. VIII. *die* XX. Apri-

lis; *regnante* AUGUSTINO BARBADICO.

(d) Hanc Editionem ſeptimo poſt primam anno prodire monet GRAPALDUS.

(a) *Im-*

polarum DE MARNEF, in viâ ad divum JACOBUM. (a) 4.to Parif. 1508.

FAUSTI LIVIA; de fugâ BALBI; Epistolæ, cum aliis: apud ROBERTUM GOURMONT. (b) 4.to Parif. 1508.

Alphabetum Hebraicum & Græcum: apud ÆGID. GOURMONT. (c) 4.to Parif.

ERASMI Encomium Morix: apud ÆGIDIUM GOURMONT. (d) 4.to Parif.

Fratris URBANI Bellunensis Ordinis Minorum Institutiones Græcæ Grammatices: veniunt in ædibus ÆGIDII GOURMONTII è regione Collegii Cameracensis. (e) fol. Parif.

ERASMI Adagiorum Chiliades tres; caractere Romano: in ædibus ALDI. (f) fol. Venet. 1508.

BIBLIA Latina: per JACOBUM SACHON. (g) fol. Lugdun. 1509.

Eadem. (h) fol. Basil. 1509.

PSALTERIUM Quincuplex, Gallicum, Romanum, Hebræum, Vetus, Conciliatum; cum notis Editore FABRO: apud HENRICUM STEPHANUM. (i) fol. Parif. 1509.

Nov.

(a) *Impressum est jam quinto loco exactè-que recognitum & rursus auctum hoc Opus aureum Ascensianâ accuratone in clarissimo Parrhisorum Gymnasio, anno Salutis Christianæ M.D.VIII. ad xv. Calendas Januarias. Huic Operi BADIUS præmisit Epistolam ad DAVIDEM LAUXIUM Atrebatensem Ludimagistrum datam; in quâ gestit Sulpitium mernisse Sociis era, indemnèque Bibliopolas omnes reddidisse; quocirca rursus se Chalcographiæ nostræ (ait BADIUS) credidit; eâ tamen lege, ut major, lucidior, veraciôrque exeat. &c.*

Hi Bibliopolæ DE MARNEF erant. En-

gelbertus & Godefridus, quorum impenfis prodiit in 4. (sed anno non indicato) JUSTINI Historia, FLORUS, & SEXT. RUFFI Historia Romana, nam in titulo cernitur pelicani insigne, adjectis nominibus E. G. DE MARNEF.

(b) *Ex ædibus Gourmontianis, ad Idus Maias, qui Mercurio natalis est, Anno Salutis nostræ M.D.VIII.*

(c, d, e) *Hi tres Libri nullum anni indicium gerunt.*

(f) *Mense Septembri.*

(g, h) *LONG. Biblioth. Sacr.*

(i) *Absolutum fuit hoc Quincuplex Psalterii*

Nov. Testam. Latino-Germanic. (a) 4.to Antwerp. 1509.

PROBÆ VALERIE præclarissimum
Centonum Opus, accuratissimè nuper recog-
nitum: pro JOANNE PETIT. (b) 4.to Paris. 1509.

RICOLDI Ord. Prædicat. contra Sectam
Mahumetic. Libellus; & cujusdam diu captivi
Turcorum provinciæ septem castrensis de vitâ &
moribus eorundem Libellus: apud HENRI-
CUM STEPHANUM. (c) 4.to Paris. 1509.

MA-

terii opus in Cœnobio sancti Germani prope
muros Parisienses anno à natali CHRISTI
Domini 1508. Et in clarissimo Parisiorum
Gymnasio ex chalcotypâ Henrici STEPHANI
Officinâ è regione Scholarum Decretorum
emissum anno ejusdem CHRISTI Salvatoris
omnium 1509. pridie Calendas Augusti. Illi
igitur, qui absolvere & absolutum in publi-
cum emittere dedit, laus & gratiarum actio
in sacula seculorum. Amen. De quo Ope-
re sic FABER Stapulensis in suâ ad Guliel-
mum BRICONNETUM Cardinal. Epm.
Tusculan. Archiepm. Narbon. Epistola:

— In unum corpus quinque Psalteria re-
degimus, Gallicum, Romanum, Hebraicum,
Vetus, & Conciliatum: ut ex eorum musuâ
invicem collatione juventur ii, quos similis
indaginis cura mordebit; & ob id præterea ut
multi cantus Ecclesiastici, unde sumpti sint,
agnoscantur. — Crediderim Romanum
dici, quod Romæ emendatum à HIERO-
NYMO in Ecclesiâ caneretur Romanâ, id
est, Galliâ transalpinâ. Gallicum, quod eo
Ecclesiâ Gallica, id est cisalpina uteretur —
quod ad preces PAULÆ & EUSTOCHII
secundò correxit HIERONYMUS —

Hebraicum verò, quod nullâ mediâ interce-
dente Lingua ex Hebræo ad SOPHRONI
preces Latinâ illud donarit coloniâ. Quæ
tria Psalteria tribus columnis altrinsecus è re-
gione positis descripta majores nostri magnâ
diligentiâ describi curarunt, & descripta cus-
todiri, ut in vetustioribus Bibliothecis licet
adhuc intueri. Et ad hoc emittendum Opus
pii & religiosi viri Cartusii & Celestini huic
in modum descriptis Exemplaribus humanissi-
mè nos juvârunt &c. Vetus, quod eo vel

maximè ante Editiones à HIERONYMO
emendatas uterentur Ecclesiæ. Conciliatum,
quod pauca addat aut mutet ad Gallicum;
quod magis veritati & Hebraico concordet
Psalterio; & quandoque ut aptior & accom-
modatior habeatur sermo. — Quæ omnia
Guillelmus BRICONNETUS Episcopus Lo-
dovensis voluit tibi offerrem; quod hoc Opus
in cœnobio tuo divi Germani, quod ei supe-
riori anno cessisti, elaboratum agnoverat.
&c.

(a) LONG. Biblioth. Sacr.

(b) Impressus Parisius in campo Gallardo
pro JOANNE PETIT commorante in vico
divi Jacobi sub Leone argenteo. Anno Do-
mini millesimo quingentesimo nono. Vidi
aliâ hujus Operis Editionem, at finè an-
ni indicio, sed superiori simillimam. —
summâ diligentia impressum Opus pro JO-
HANNE NICOLLE Parrhisiensi Bibliopol. i.
in 4. & Venalis invenitur hic Liber in mon-
te sanctæ Genovefæ è regione Collegii Re-
mensis sub interfigno divi STEPHANI. Li-
bri autem hujus fronti pro insigni præfigi-
tur Cor spinis coronatum à cruce pendens,
& JESU nomine inscriptum.

(c) Hos tractatus Jacobus FABER
Guillelmo PARVO Confessori Regio dedi-
cat; scribitque se Libellum RICOLDI con-
tra Sectæ Mahumetanæ sceleratam impieta-
tem, quem Barptolomæus PICERNUS de
Monte arduo è Græco Latinum fecit, unâ
cum Libello de vitâ & moribus Turcarum.
Officinâ libraria procudendum tradidisse Im-
pressi sunt Parisius in Officinâ HENRICI
STEPHANI è regione Scholarum Decretorum
sitâ anno CHRISTI. Dei per sanguinem Tes-
tamenti.

MACARIUS MUTIUS eques Camers de
triumpho Christi; MATTHÆI BOSSI *Ve-*
ronensis de passione Christi Sermo; LAUR.
VALL. de Eucharist. in *edibus* MATTHIÆ
SCHURERII Helvetensis *artium doctoris*.
(a) 4.to

Argentorati. 1509.

LUDOVICI BIGI PICTORII *Ferrariensis*
Opusculorum Christianorum metricorum libri
tres; PONTII PAULINI Carmen Iambicum
Christianam pietatem commendans; edente
BEATO RHENANO *Helvetensi ex Officinâ*
Schurerianâ. (b) 4.to

Argent. 1509.

BONIFACII SYMONETÆ Opus de
Christianæ fidei persecutionibus: per NICO-
LAUM KESLER. (c) fol.

Basil. 1509.

Collectorium Medicinæ BERTRUCII Bo-
noniensis: *impressum per* CLAUDIUM DAVOST

aliàs

tamenti sui & Evangelium æternum ubique
credendum & venerandum Salutaris nostri
M.D.VIII. quarto Cal. Dec. Hoc moris
erat Typographis antiquis, hujusmodi
subscriptionibus quandam suæ fidei Chris-
tianæ confessionem & gratæ pro opere fe-
liciter finito pietatis argumentum edere.
Huic Libro Typographus non tantum
piam coronidem adjecit, sed & hujus
initialem paginam ornavit Doxologiâ in
crucis effigiem excusâ ad hunc modum.

S O
L I
REGNUM ET CHRI. IMPERIUM
S T O
D O
M I
N O
C V M
P. E T
S. S.
I N
S V L E A.

In GESNERI Bibliothecâ per SIMLE-
RUM 1574. editâ legimus Bartholomæum
PICENUM RICHARDI Confutationem
MAHOMETIS à Latino in Græcum conver-
sam rursus Latinitate donavisse; eamque
OPORINUM Basileæ cum Alcorano impres-
sisse. Et mox additur Bartholomæum PI-
CERNUM de Monte arduo CONSTANTINI
Donationis privilegium Latinitate donavisse.
Hic observo & RICHARDI nomen pro
RICOLDO usurpatum; & ex uno (nisi
fallar) Bartholomæo duos factos, Picenum
& Picernum; aut certè saltem Piceno attri-
butam, quæ ad Picernum pertinebat, hu-
jus Confutationis versionem.

(a) *Mense Junio: regnante MAXIMI-*
LIANO Austrio.

(b) 16. Cal. Feb.

(c) *Mense Decemb.*

(2) Ter-

Bb 3;

aliàs DE TROYE impensis BARTHOLOMEI
TRÔTE. (a) 4.to Lugdun. 1509.

Continens RASIS ordinatus & correctus
 per clarissimum artium & medicinæ doctorem
 magistrum HIERONYMUM SURIANUM ;
 nunc in *Camaldulensi* Ordine Deo dicatus : *ul-*
timò impressus per BERNARDINUM BENA-
LIIUM. (b) fol. Venet. 1509.

Astronomiæ PTOLOMÆI liber diversarum
 rerum, quas scripsit ad HERISTHONEM fi-
 lium suum : *in ædibus PETRI LIECHTEN-*
STEIN. (c) 4.to Venet. 1509.

Hortulus animæ : per JOHANNEM KNOB-
 LOUCH. 12.º finitum Argentinæ. 1509.

BAPTISTÆ FULGOSI de dictis factisque
 memorabilibus collectanea à CAMILLO GI-
 LINO Latina facta : JACOBUS FERRA-
 RIUS *impressit. (d) fol.* Mediolani. 1509.

Croniques des Royaulmes d'*Austrasie*, par
 SYMPHORIEN CHAMPIER : *in Officinâ DE*
PORTUNARIIS DE FRIDINO. fol. Lugdun. 1509.

Cosmographia PII Papæ in *Asia* & *Euro-*
pæ eleganti Descriptione : *impressa per HEN-*
RICUM STEPHANUM Impressorem diligen-
tiss. è regione scholæ Decretorum sumptibus ejus-
dem HENRICI & JOANNIS HONGÔTI
(e) 4.to Paris. 1509.

Rhapsodiæ Historiarum Enneadum MAR-
 CI ANTONII COCOII SABELLICI ab
 orbe

(a) Tercio Cal. Nov.

(b) v. Cal. April.

(c) Tercio Aprilis.

(d) X. KL. Julias. Regnante LUDOVICO XII. Gallorum Rege, quo tempore accis Venetorum rebus, quod Adduâ, Pado, Mincio, Benacôque atque Alpibus contine-
 tur, ab eis de Vicecomitum Sfortianorumque

Principum manu dolo magis quàm virtute extortum, ipse uno magnòque prælio Mediolanensi Ducatui restituit : qui huic impressio-
 ni privilegium in decennium concessit.

(e) vi. Idus Octobris. Hanc Editionem curavit Godofredus TORINUS, cujus suprà mentionem feci.

(a) Pri-

orbe condito ; pars prima complectens quinque Enneades, [*falsò, nam complebitur tantum quatuor*] secunda tres, tertia quatuor; usque ad annum 1504. ; præmissis earundem repertoriis auctis & recognitis ab ASCENSIO cum authoris Epitomis: *Venundantur in Parrhisiorum Academiâ ab JOHANNE PARVO & ipso, qui impressit, ASCENSIO.* (a) fol. .

Parif. 1509.

PROCOPII de Bello *Perfico* Libri quatuor Latinè per RAPHAELEM VOLATERRANUM conversi: *per EUCHARIUM SILBER aliàs FRANCK.* (b) fol. .

Rom. 1509.

SALLUST. *in edib. ALDI & AND. SOCI.* (c) 8.º .

Venet. 1509.

SUETON: *impensis EGIDII GOURMONT, DIONYSII ROCE, & PONSETI LE PREUX.* (d) 8.º .

Parif. 1509.

PLUTARCHI *Moralia Græcè: in edibus ALDI & ANDRÆ ASULANI soci.* (e) fol. .

Venet. 1509.

CICER.

(a) *Pridie Natalis Dominici.*

(b) Hanc Editionem Jacobi MAZUCHII sumptibus procuratam patet ex Privilegio Pontificio, quod ad calcem legitur.

JULIUS II. Pont. Max. edito vetuit, nequis hunc Librum imprimat, neve imprimi permittat. Si quis contra ad XIV. an. fecerit, anathema sit: noxamque Jacobo MAZUCHIO Bibliopola pandat. Impressum Romæ per magistrum Eucharium SILBER aliàs FRANCK. Castigatum per Andreæm NUCIUM Or. Hu. Ro Academiæ Capellanium. Sedente JULIO II. Pont. Max. Anno ejus sexto. de Repub. literariâ opt. merito. Anno Salutis M.D.IX. Nonis Martiis.

(c) Mense Aprili. Cum Aldii Pii MAN. epistolâ ad Bartholomæum LIVIANUM Venetiarum copiarum gubernatorem.

(d) Venundatur Parisius in vico divi Jacobi sub Interfignio poti flanni juxta sanctum Yvonem. Impressum Opus Parrhisius è regio-

ne Collegii Italorum impensis gravissimorum virorum Egidii GOURMONT, Dionysii ROCE, & Ponseti LE PREUX: Anno Domini millesimo quingentesimo nono. Hæc Editio correctæ est per Guidonem MORLETUM, qui in Epistolâ ad Franciscum DE CAMPOGIRALDO Legum Doctorem queritur seu temporum iniquitate seu Chalcographorum imperitiâ SUETONIO male cessasse. Tantis enim mendis imo monstris monstrabilibus scatebat, ut tam arduum non molitus esset negotium, nisi in vetus & ob id emendatum incidisset Exemplar, quod ab antiquâ S. VICTORIS Bibliothecâ extraxit auctor Jacobo de CURIA CAMPANO viro literatissimo. Disposuit pro juvenum facilitate quasdam in marginibus annotatiunculas; & Angeli POLITIANI Prefationem præmisit.

(e) Mense Martio. Cum ALDI PII M. R. ad Jacobum ANTEQUARIUM PER-

CICER. de Fato , cum explanat. GEOR-
GII VALLÆ : ad vicum citbaræ in ædibus
JOANNIS CONFLUENTINI (a) 4to Paris. 1509.

CICER. Tusculan. Quæst. cum Comment.
PHIL. BEROALDI : impress. in Bellovisu
pro JOANNE PETIT commorante in vico divi
JACOBI ad Interfignum Leonis argentei.
(b) 4to Paris. 1509.

CICER. Offic. Amicit. Senect. Paradox.
cum notis BADIO , MATURANTII &c.
Venundantur apud PONCETUM LE PREUX;
honesti ANTONII BONNEMERE quàm ma-
ximâ industriâ , sumptu liberalissimi PONCETI
LE PREUX. (c) fol. Paris. 1509.

In APTHONII Progymnasmata Comment.
Anonymi. SYRIANI, SOPATRI, MAR-
CELLINI Comment. in HERMOGEN. Rhe-
toric. Græcè: in ædibus ALDI. (d) fol. Venet. 1509.

QUIN-

rusinum Epistolâ datâ Venetiis mense Martio.
M.D.IX. — Libuit (inquit in fine
Epistolæ) hic subungere Hendecasyllabos ,
quos, cum veni ad te Mediolanum , lusisti
extempore præ summo gaudio adveniens
nostri, ut faciant & hi fidem mutuam amoris
nostri.

Aldus venit en, Aldus ecce venit ,
Nostrium sinciput occipitque nostrum ,
Mel, sal, lac quoque, corculumque solus;
Græcos alterâ & alterâ Latinos
Qui apprehendendo manu reduxit omnes
In verum modo limitem, superbos
Victores superans Olympiorum.
Nunc ô nunc juvenes, ubique in orbe
Flores spargite; vere namque primo
Aldus venit en, Aldus ecce venit.

(a) Prid. Id. Sept. ex ædibus Ascensia-
nis, impensis Joannis CONFLUENTINI.

(b) Anno Domini M. CCCC. IX. men-
sis Januarii. Fini imprimitur duarum mu-
ficarum notarum (sol, la,) insigne; &
lemma, Fides sola sufficit; cum litteris
I. M. quibus innuitur nomen JOANNIS

MARCHAND (an GUIBONIS, de quo
Vol. I. *Annal. Typograph.* p. 189. fuerit
filius fratêrve, nescio) qui impressit pro
JOANNE PARVO Regulam mandatorum
per JOAN. GERSON. *Cancellar. Paris. ann.*
1505. & pro OLIVARIO SENANT,
NONIUM MARCELLUM in fol. 1511.
(Lege CAILLE, p. 78.) Siquis conten-
dat hanc Editionem ad annum 1500. re-
ferri oportere, & numero IX. designari
mensis diem, neutiquam refragabor;
quamvis maluerim sub anno 1509. collo-
care, ut magis accedat ad tempus im-
primendi Joanni MARCHAND apud Jo. de
la CAILLE assignatum. Præterea hæc
locutio [anno mensis] in typographicis
subscriptionibus non est infrequens, licet
alia Syntaxis [scil. anni mense] magis pro-
pria videatur.

(c) Ad 10. Calendas Martias. Cum
Jod. BADIO Epistolâ ad PONCETUM LE
PREUX Bibliopolam optimum, litterarum
amantissimum, & inter amicos honesto loco
habendum.

(d) Mense Maio.

(a) 21.

QUINTILIANI Declamationes 136. *pro*
JOHANNES PETIT *fideliſſimo Impreſſore in*
Belloviſu. (a) 4.to Pariſ. 1509.

MARCI ANTONII SABELLICI duode-
cim Orationes: *per* NICOLAUM DE PRA-
TIS *apud* EGIDIUM GOURMONT.
(b) 4.to Pariſ. 1509.

Orationes & Actiones maximorum aliquot
noſtri temporis ingeniorum in *Galliâ*, prout à
ſingulis habitæ fuerunt: *apud* ÆGIDIUM
ROBINOT. (c) Pariſ. 1509.

CALLIMACHI *Cyrenæi* Hymni à JACO-
BO CRUCIO *Bononiënſi* Latinitate metricâ
donati, cum ejusdem notis: *impreſſ. per* BE-
NEDICTUM HECTORIS. 4.to Bonon. 1509.

OVID. de Art. & Remed. amandi cum
Comment. BARTHOLOM. MERULÆ: *per*
JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO.
(d) fol. Venet. 1509.

Elegidia JOANNIS BAPTISTÆ PII *Bo-*
nonienſis libri quinque: *impreſſa per* JO. AN-
TONIUM DE BENEDICTIS *civem* Bono-
nienſem. (c) 4.to Bonon. 1509.

MARULLI Epigrammata & Hymni: *in*
ædibus MATTHIÆ SCHURERII *Artium*
Doctôris. (f) 4.to Argent. 1509.

MANTUANI Carmen de Fortunâ: *per* Jo. AN-

(a) 21. Feb. Nota, Lector, quàm non paucis mendis
(b) *Præclariffimum hoc Orationum opus* ſcateat hæc brevis ſubſcriptio.
non ſegni accurratione à mendis verſum im-
preſſu diligens ac peritus Calcographus Nico-
laus DE PRATIS in inclyto Parrhiſiorum Gym-
naſio, quod venale repperies apud Egidium
GORMONTIUM è regione Collegii Cameracenſis
commorantem, anno à natali Criſtiano M.
quingenteſimo nono, ſeptimo Kalendas Junias.
(c) *Catalog. Biblioth. Lugd. Bat. ann.*
1640. pag. 139.
(d) *xix. Septemb.*
(e) *Die xx. Decembris. Sedente JULIO*
Ligure quercenti II. Pont. Max.
(f) *Julio menſe.*

Tom. II.

Cc

(a) Men-

ANTONIUM PLATONIDEM DE BENEDICTIS. 4.to

Bonon. 1509.

ERASMI Lucubratiunculæ aliquot; Enchirid. Milit. Christiani, cum Odis sacris nonnullis: *operâ* THEODERICI MARTINI. (a) 4.to

Hantwerp. 1509.

AUL. GELL. *per* JOANNEM DE TRIDINO aliàs TACUINUM. fol.

Venet. 1509.

P. GREGORII TIPHERNI Poetæ Opuscula; FRANCISCI OCTAVII Elegiæ & Epistolæ amorum; SULPITIÆ Carmina LXX. nuper GEORG. MERULÆ *operâ* in lucem edita; CORNEL. GALLI Elegiarum fragmenta; POMPONII GAURICI Elegiac. *ex Officinâ* Schurerianâ. (b) 4.to

Argentorati. 1509.

The Ship of Fooles translated out of Laten, French & Doche into Englysh by ALEXANDER BARCLAY Preste: *Imprinted in Fleetstreet the signe of S. GEORGE* by RICHARD PYNSON Printer to the Kyng's most noble grace, to his cost & charge. (c) fol.

in London. 1509.

Erotemata CHRYSOLORÆ cum Vitâ ejusdem *per* PONTICUM VIRUNIUM: *apud* JOANNEM MAZUCHUM. (d) 8°.

Ferrariæ. 1509.

PRIS-

(a) *Menſis* Novembris vi.

(b) *Menſe* Julio. Cum scuto & hoc lemmate, *ἐπιγράμματα πλεονεξίας καὶ πείρας*.

(c) xiiii. of December.

(d) „L'Exemplaire, qui se trouve à „la Bibliothèque Mazarine, est peut-être „le seul qui soit à Paris. “ *Lege* MENAGIAN. Vol. III. p. 38. Hujus Editionis meminit Henricus STEPHANUS in suo Dialogo de bene instituendis Græcæ Linguae studiis. p. 110. COR. Titulum habet Editio quædam Ferrariensis in frontispicio, Erotemata

GUARINI cum multis additamentis, & cum Commentariis Latinis. Sed quamvis ibi sit GUARINI nomen, nihilominus alius est titulus præfixus ipsius tractationis Erotematum principio, in quo non jam GUARINO sed CHRYSOLORÆ tribuuntur. Ibi enim legitur, *Ἐρωτήματα τῷ Χρυσολορῷ*. Est autem interjecta inter hunc titulum & illum tantummodo Epistola. PH. Qui fieri potest, ut vera sit utraque Epigraphe? Nōne est is CHRYSOLORAS, cujus Erotemata ALDUS excudit; & quem in præfixâ * Epistolâ testatur primum juniorum repon-

* Vide Edition. ALDI 1512. 8. Hanc Epistolam rursus impressit Federicus TURRISANUS. ALDI seniorius in suâ CHRYSOLORÆ &c. Editione 1549. 8.

PRISCIAN. cum expositione JOANNIS DE AINGRE & DANIEL. CAIETANI: *impress. per PHILIPPUM PINCIUM Mantuanum.* (a) fol. . . . Venet. 1509.

CANTALYTII Canones brevissimi Grammatices & Metricæ: *impress. in campo Floræ per magistrum EUCHARIUM SILBER dictus [reponere dictum]* FRANCK. (b) 4.to . . . Romæ. 1509.

PRO-

reportasse in Italiam litteras Græcas; easque Florentiæ multos annos professum fuisse? Quin etiam de his Erotematibus scribit esse rudimenta Grammatices et doctæ et breviter composita: quæ imprimenda curaverit hortatu Marci MUSURI Cretensis, tunc litteras Græcas Venetiis publice professentis. COR. Ille ipse est CHRYSOLORAS: sed didici ex quodam Pontico VIRUNIO in Vita ipsius CHRYSOLORÆ, eum Erotemata scripsisse, sed majuscula, per terminationes; postea autem GUARINUM reduxisse in minusculam brevitatem, FRANCISCI cujusdam adolescentis gratiâ, quem erudiebat. Hinc Compendiolum ex CHRYSOLORÆ vocat in Præfatione ad quendam ANTONIUM. Quin etiam alibi GUARINUM CHRYSOLORÆ breviatorem appellat. Narratiunculam de illius GUARINI casu ex eodem VIRUNIO addam. [GUARINUS Veronæ oriundus, concivis CATULLI, ex nobili familiâ Guarinâ ortus, ætate jam grandiore, à nobili Veneto Byzantium conductus, cæpit ibi CHRYSOLORAM Græcè per quinquennium audire. Reversurus in Italiam capsas duas Librorum, quorum exempla non erant, in duabus navibus locavit. Cum alterâ venit: sed demersam alteram, perditis tantis thesauris librorum, audiens, nocte unâ canus totus factus est præ dolore intolerabili.] Audi et de Manuelis sive potiùs Emanuelis CHRYSOLORÆ vitâ paucula. Manuelem CHRYSOLORAM, Philosophum, patriâ Byzantium fuisse scribit, Consiliarium CONSTANTINI Imperatoris Constantinopolis habitum: sed captâ Urbe à Turcis anno 1453. venisse in Italiam profugum: GUARINIQUE nunc adminiculo, quem Constantinopo-

li erudierat, Florentiam se contulisse; litteras Græcas profiteri deliberantem. PAULUS JOVIUS eum primum Græcas litteras, variis barbarorum irruptionibus expulsas, post septingentos annos in Italiam reportasse scribit: et Byzantio emissum ab JOANNE Imperatore, ut totius Europæ Reges adeundo perenti Græciæ maturam opem imploraret; officium quidem laboriosâ peregrinatione ita implevisse, ut in Italiâ subsisteret, Græciâ scilicet præsentis metu liberatâ, quem TAMERLANES BAJAZETEM Othomannum vivum cepisset. CHRYSOLORAM Venetiis primum, et mox Florentiæ, Romæque ac demum Ticini, evocante ingentibus premiis JOANNE GALEACIO Principe, Græcarum litterarum studium excitasse tantâ felicitate, ut ex ejus scholâ summe laudis ingenia prodierint: in quibus fuere LEONARDUS ARÉTINUS, FRANCISCUS BARBARUS, PHILELPHUS, GUARINUS et POGIUS.

(a) Die xvi. Septembris. LEONARDO LAUREDANO Venetiarum Duce serenissimo imperante.

(b) Die xv. mensis Martii. sedente JULIO II. Pontifice Maximo. Pontificatus sui anno sexto. Huic Editioni præfiguntur Carmina, quibus CANTALYTIIUM laudaverunt LÆLIUS Viterbiensis Poeta, & PETRUS ANTONIUS Populonis, & ANTONIUS FABER Amiterminus; ac AUGUSTINUS ALMADIANUS Viterbiensis, PYRRHUS JACOBINUS, JOANNES PAULUS, & JACOBUS CANTALYCUS, ipsius CANTALYCII discipuli; & JOANNES BAPTISTA Connexanus, ex cujus versibus constat hanc Editionem primam non fuisse. „ Mi-

PROBI Instituta artium & Catholica :
 CORNEL. FRONTON. de nominum & ver-
 borum Differentiis; PHOCÆ Libellus de as-
 piratione : per HENRICUM & JOANNEM
 MARIAM ejus F. Librarios. (2) fol.

Veicetia. 1509.

Insti-

„ Miraris forsan , Lector placidissime ,
 „ vatem
 „ *Cantalycum* Latio notum nostrumque
 „ magistrum ,
 „ Ediderit rursus cur hoc Opus : ecce fa-
 „ tebor ;
 „ Sed breviter , quæ causa fuit , tamen
 „ ipse docebo.
 „ Bibliopola solet pervertere sæpe fi-
 „ guras ,
 „ Postquam cum *Cerere* & *Baccho* sua
 „ prœlia fecit.
 „ O quot tunc veniunt errores ! Somnia
 „ quotque
 „ Dicant Lectores , sic cùm legere Poë-
 „ tas !
 „ *Cantalycus* nitidus , tersusque & nobilis
 „ ergo
 „ Hanc operi statuit meliorem reddere
 „ formam.
 „ Hoc igitur mercare , puer , si gramma-
 „ ta nōsse
 „ Affectas : aperit , quod mille volumina
 „ narrant.

Idem constat ex ipsius CANTALYTII
 ad AUGUSTINUM ALMADIANUM Epistolâ.
Avaritia fecit , mi ALMADIANE , quod
Grammatices canones , quos jam pridem condi-
 deram , ab Impressoribus hujus nostri tempo-
 ris mendosè imprimerentur. Nam cum ego
 Opusculum illis sapius denegasssem , idque
 scholastici pueri instansissimè imprimendum ef-
 flagitarent ; ex Impressoribus quidam Fulgi-
 niæ à puero nescio quo exemplar illius clancu-
 lum mercatus est : curavitque sinè morâ
 Florentiæ absque aliquâ libelli recognitione
 imprimendum. Quod ego non potui non mo-
 lestissimè ferre : non enim mendosa impres-
 sio exire potest sinè Auctoris infamiâ. Sic
 tamen non mediocri in tam parvo Libello
 lucrum fecit Florentinus ille mihi amicissi-
 mus Bibliopola. Sed cùm ego vigilias meas
 tam mendosè in manibus puerorum esse per-

spicerem ; visum est illis emendatione succur-
 rere , & nomen ab iniquo malignorum judicio
 redimere diligentius. Descriptum itaque
 exemplar idem manu propriâ Venetiis aliis
 Impressoribus tradidi limatiùs imprimendum :
 additis quoque metricis brevissimis regulis ,
 quas tu tantopere & præ ceteris comprobasti ;
 sibi quoque Opusculum dedicatur , qui meorum
 studiorum judex & patronus es studiosissimus.
Vale. Ex hac Epistolâ disco huic Editioni
 Romana binas prævisse ; alteram priorem
 Florentinam & mendosam , clam Autho-
 re , solos Grammatices canones com-
 plectentem ; alteram posteriorem Vene-
 sam ab Authore recognitam & metricis
 regulis auctam , quæ quo tempore pro-
 dierit , dubitare non licuisset , si Au-
 thor Epistolæ annum , quo data est , sub-
 scripsisset.

(a) XII. Februarii. Hos Grammaticos
 Tractatus nunc primùm editos Janus PAR-
 RHASIVS Senatui Veicetino dedicavit : ex
 cujus Epistolâ libuit excerpere , quæ se-
 quuntur. Quanta apud antiquos VALERII
 PROBI fuerit autoritas A. GELLIUS in
 Noctibus Atticis , AELIUSQUE DONATUS
 indicat & SERVIUS HONORATUS , ac
 (siquid inter hos habet loci) PRISCIANUS ;
 qui testimoniis ejus ut oraculis usuntur. Is
 inter alia monumenta frugiferi sui laboris In-
 stituta artium reliquit & Catholica , qua
 rationem totius emendati sermonis amplectun-
 tur. Ea sexcentis & ampliùs annis in altissi-
 mo pulvere jacuerunt incognita ; donec à situ
 GEORGIUS primùm MERULA vindicavit in
 usum tantummodo suum. Mox eo defuncto ,
 quidam proprii juris exemplaria fecerant : in-
 dignumque videbatur ambitioni paucorum
 servire , quæ Latina Lingua diligentissimus
 indagator in hominum lucubrârat utilita-
 tem. Quare nos iisdem , quibus antè ME-
 RULA , vestigiis ad intercepta præda cubile
 deducti Libros etate jam putros exscripsimus ;
 incredibile quanto labore propter obsolesc-

26

Institutiones Latinæ Grammaticæ JOANNIS BRASSICANI *Tubingensis* pædotribæ studiosius denuo exarata: denuo transcriptus est hic Codex operâ JOANNIS PRUS *Chalcographi Argentini in Officinâ ZUM THIERGATEN.*
(a) 4.to

Argent.

1509.

AM-

veterum litterarum notas, & jam temporis injuriâ vanescentium. Sed, ne quod in aliis accusamus imitari videar, hac edere constitui, PROBI Manibus ingratum fore non ratus, si (cui scripta sunt) ingenua studiosaque Juventus inde proficiat, imprimisque vestra; quam mihi (qui maximus honor est) instituendam tradidisti annuis ex arario ducentis; quanti (præter me) nemini. &c. Philosophia, Medicina, Eloquentiaque & Grammatica Professores à vobis ad hanc diem conducti, vel in patriam neglecto reditu apud vos in summis rerum annuum commodis otioque tranquillissimo consueverunt, vel exacto docendi munere domum gravissimis ornati decretis & donis aucti redierunt. In iis ut nomen ponatur etiam meum, pro virili parte contendam. &c. Hæc opera PROBI vestro nomine publicavi, paulo post emissurus & alia vigintiarmque nostrarum maturos fructus, si vobis hæc intellexero placuisse. Veicetia. VIII. Eid. Febr. Idem PARRHASIUS Cornelii FRONTONIS & PHOCA Opusculis præmisit Epistolam ad LUDOVICUM MICHAHELEM patritium Venetum: Cum tuo nomine susurus esses mihi valde charus, ut animi corporisque dotibus adolescens ornatissimus, ac frater uxoris Equ. & Poëta Comitisque clarissimi Hieronymi NOGAROLA; accessit etiam commendatio avunculorum tuorum Francisci DONATI Prætoris ejus Civitatis, ejusque patruelis Hieronymi DONATI &c. Dum mecum cogitarem, quo pacto posses evadere dignus eorum necessitudine, imprimisque Petro parente tuo optimo Senatore; venit in mentem COR. FRONTONIS Opusculum de nominum verborumque differentiis ad te mittere, PHOCA que brevissimam sed auream de stultili notâ præceptionem: que cum PROBI Commentarius de postliminio mortis in lucem

revocavimus. &c. Adhibebis ad hæc Aloysium DONATUM Francisci F. hilaris & amœni ingenii puerum. Nam paulo post ipse te suo munusculo, quod adhuc apud me sub incude est, impartiet. Vale, & nos ama. Veicetia. VIII. Eid. Febr. Horum Operum Editionem recognovit Antonius LUSCUS junior Veicetinus; qui erratorum Indici in calce addito sic præfatur ad Lectorem. Cum mihi PARRHASIUS injunxisset officium recognoscendi, quas Impressorum negligentia mendas effudit Operibus; offendi quadam, qua tumultuarium lectorem remorari potuissent. Ea subjicienda curavimus. Ipse tibi sine criminis notâ tuum Codicem castigato: quando nemo tam Lynceus inventus unquam sit, quin ejus acumen aliqua non effugerint: utque facilius hæc imparemus, adjecimus Indicem rerum cognitu dignarum. Vale.

(a) XIII. Kal. Januarii. Hæc notula huic libello inserta te in Vocabularium Joannis ALTENSTAIG Mindelheimensis super Grammaticis voculis editum dirigit. Hanc Grammaticam BRASSICANI decastico ornavit BEBELTUS ipsius magister, quem inter alios in suâ peroratione laudat BRASSICANUS ——— super eadem re (inquit, nempe ratione syllabarum temporalis) POMPIIUS pulcherrimè scripsit. Item PEROTTUS venerandus ille Musarum antistes: SULPITIUS: NESTOR: OMNIBONUS: GAGUINUS: JACOBUS Gaudensis: & ut Germanos simul commemorem, Jacobus WIMPHELINGUS: Petrus SCHOTTUS: Autores minimè pœnitendi eam rem scitissimè commenti sunt. Præterea multos, quos recensere non minùs difficile quàm longum esset. At cum omnium Codices vel inopiâ eris vel Codicum penuriâ tibi comparare nequeas, quò singulos Codices assequaris, facillimè consulero: num.

AMBROS. CALEPIN. *Dictionar. in Offici-*
nâ PETRI LIECHTENSTEIN. (a) fol. Venet. 1509.

Arcadia del SANNAZARO : *stampata per*
 PETRO MARTYRE MANTEGATIO *dicto*
 CASSANO a *istantia* de JO. JACOBO & fra-
 telli DA LEGNANO. (b) 4.to . Milan. 1509.

JOANNIS PETRI VALERIANI *Præ-*
ludia quædam : ex ædibus JO. TACUINI
edita. (c) 4.to 1509.

Apocalypsis Latinè. (d) 21.º Paris. 1510.

Psalmi *Suecicè*, ex *Versione* JACOBI UL-
 PHONIS. (e) 4.to 1510.

RICARDI quondam devoti Cœnobitæ
 sancti VICTORIS juxta muros *Parisienses* de
 Trinitate Opus Theologicum cum *Commen-*
tario per JACOBUM FABRUM editum : *ex*
Officinâ HENRICI STEPHANI. (f) 4.to Paris. 1510.

Fratri HIERONYMI SAVONAROLÆ
 de *Ferrariâ* Ordinis Prædicatorum *Expositio*
Orationis Dominicæ & Sermo in vigiliâ Nati-
vitatis : in ædibus magistri BERTHOLDI
 REMBOLT & JODOCI BADIO ASCEN-
 SII. (g) 12.º Paris. 1510.

MARSILII FICINI *Florentini* de Religio-
 ne Christianâ , & fidei pietate Opusculum ;
 XENOCRATES de morte, eodem interprete :
impress. in Sole aureo vici divi JACOBI *expensis*
magistri BERTHOLDI REMBOLT & JOAN-

NIS

num eme BEBELII libellum super hâc re
assatim differentem, & omnes se illorum Co-
lices nactum esse putato, quotquot illam ar-
tem ediderint. Ob eam rem boni consulas,
lector candidissime, dum te ad BEBELII
præceptoris mei omnium doctissimi libellum re-
lego &c.

(a) GESNER, *Biblioth. Prima*, quam
videre contigit, editio.

(b) *A di XVII. de Fevre.*

(c) *Declinante* Sextili.

(d, e) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(f) *Menſis* Julii die XIX. Editionem
 recognovit aut potiùs collationem curavit
 Michael HUMELBERGIUS uti ex ipsius
 octasticho Epigrammate ad *Beatum* RUE-
 NANUM in Libri calce constat.

(g) Die XX. Novembrii

(a) XXX.

<i>NIS WATERLOES.</i> (a) 4. ^{to}	Parif.	1510.
<i>HIERONYMI DE VALLIBUS Patavini</i> Jesuis : <i>in ædibus</i> Ascensianis. (b) 4. ^{to}	Parif.	1510.
Statuta & Privilegia Ord. Cartusienfis : <i>per</i> <i>JOANNEM AMERBACH.</i> (c) fol.	Bafil.	1510.
<i>ALCIMI AVITI Viennensis</i> Episcopi Poe- tæ Christianissimi libri sex : <i>ex ædibus</i> Ascensia- nis. (d) 8. ^o	Parif.	1510.
<i>JOANNIS REGIS Parthenandria</i> prima , quæ <i>JOAN. BAPTISTÆ</i> vitam laudésque continet : <i>in ædibus</i> Ascensianis. (e) 8. ^o	Parif.	1510.
<i>Rationarium Evangelistarum</i> : <i>apud</i> <i>THO.</i> <i>BADENSEM ANSHELM.</i> 4. ^{to}		1510.
<i>PAULI ÆGINETÆ</i> Præcepta salubria <i>GUILIELMO COPO Basileensi</i> interprete : <i>ex Officinâ librariâ</i> <i>HENRICI STEPHANI.</i> (f) 4. ^{to}	Parif.	1510.

Libri

(a) *xxx. mensis* Octobris. Huic Editioni præficitur recusa *Johannis Adelphi MULINGI* (qui se *FICINI* discipulum agnoscit) Epistola ad Theologiæ Professores *Johannem GEYLER de Keyfersberg & Jacobum WINFELINGIUM Argentina* commorantes Id. Octob. ann. M.D.VII. ex *Argentorato* data.

(b) *Ad Idus Martias.*

(c) *CAILLE*, p. 32.

(d) *Ad III. Idus Maias.*

(e) *Ad. XIII. Calendas Julias.*

(f) *Quarta* Aprilis. In hujus Libri initio habemus *COPi ad Germanum de CANAY Cadurcensem* Episcopum Præfationem , ex quâ huc nonnulla transcripsi. *Medicinam non infimam Philosophiæ partem, felici illo sæculo, quum florerent bona littera, summpere cultam, nescio quo pacto, humanarum litterarum studiosi negligunt &c. Nisi si id est, quod adeo barbarorum fecibus oblitterata est, ut nemo cultioris litteraturæ studiosus vel minimo, ut inquirunt, digito eam assingere dignetur. Quâ de re paucos hodie*

videas magni nominis viros, qui ad ultimam usque senectam perveniant. Sanè nostro avo PICUS MIRANDULA rerum naturæ miraculum, atque ANGELUS POLITIANUS, qui unus à Gothorum injuriâ Linguam Latinam vindicare potuisset, ideo per ætatis vigorem immaturâ morte nobis sublatus est, quod non justam medicina in suis lucubrationibus rationem habuerunt. &c. Hujus nominis PYTHAGORAS, EMPEDOCLES, DEMOCRITUS, DIOCLES CARISTIUS, PRAXAGORAS, CHRYSIPPUS, PLATO, DIONYSIUS Heracleotes, XENOCRATES Platonici, CARNEADES, CLEANTHES, XENOPHANES Colophonius, summi Philosophi in ultimâ senectute mortem obierunt. ARISTOTELES verò ipse, quum alioquin naturali stomachi infirmitati crebrisque morbi corporis offensionibus obnoxius esset, ob animi tamen magnitudinem, quam ex medicina scientiâ conceperat, contra opinionem hominum, ad sexagesimum usque pervenit annum. Id verò nostro avo ob hanc maxime causam contingere solet nemi.

Libri Logicorum ARISTOTELIS, BOETIO SEVERINO interprete ; & Paraphrasés in eosdem cum adjectis annotationibus, ordinatore JACOBO FABRO *Stapulensi*; ex secundâ recognitione: in *Officinâ* HENRICI STEPHANI. (a) fol. Paris. 1510.

De-

mini, quod summorum Medicorum monumenta, HIPPOCRATIS inquam, GALENI, RUFII, ORIBASII, PAULI, ALEXANDRI, pulveribus obsita jacent negligunturque: ac barbarissimi quique vel temporum injuriâ vel circulatorum avaritiâ inducti, illorum loco habentur in precio. Ergo quum magna jam antiquorum optimorumque Voluminum, tum Oratorum et Poëtarum, tum Philosophorum, copia ALBI MANUTII viri undecunque doctissimi industriâ nobis restituta sit, laborandum esse duxi, ut Medicina quoque Auctores ad pristinae dignitatis lucem resurgant. Igitur Gracarum litterarum prima rudimenta, quae jam pridem in Germaniâ sub MITHRIDATE et CONRADO CELTE degustaveram, sub utriusque Linguae doctissimis praeceptoribus JOANNE LASCARI atque ERASMO Roterodamo in Parisiorum Academiâ excolere tentavi. Sed ob eorum precipitem in Italiam abitum operam ferè lussim, nisi mox Hieronymum ALEXANDRUM, Graecae et Latinae et Hebraicae, adde etiam Chaldaicae, doctissimum, perpetuum annum Poëtas et Oratores (absque enim horum diligenti lectione nullus faciliè Graecae litteras discere posse speret) Graecè legentem audivissem. Cujus praeceptis formatus, ut studiorum meorum frugem aliquam reponerem, THEODORUM GAZAM atque NICOLAUM LEONICENUM, quanquam longo admodum intervallo, imitari, ac veteres eosque eruditissimos Gracos Medicos pro virili restituere nisus sum. Atque in primis Paulum AEGINETAM &c. Ex Parisiorum Lutetiâ decimo quarto Kalendas Aprilis anno 1510. Ad hujus Libri calcem figura imprimitur lignea, exhibens nubes, unde decidunt PLUVIA, NIX, GRANDIO, subjectâ arbore, ex qua tres emergunt rami; quorum in primo apparet FOLIVM, in secundo FLOS, in tertio FRUCTVS. Hanc Editionem biennio post recudit Hen-

ricus STEPHANUS. Emissio utraque per omnia omnino eadem videtur, nisi quod in paginis quibusdam (e. g. in 7. & 8.) non idem constet linearum numerus; Majusculæ litteræ non eodem semper sint modo formatae aut decoratae (e. g. in Praefat. Cap. 2. 3. 5. &c.); Titulus Praefationis & Capitis primi rubro in emissionem primâ, atro colore in secundâ exhibeatur; figura arboris ad secundam calcem non addatur; denique errata typographica, quorum recognitionem fini illa adjecit, in hujus textu emendata sint.

(a) *Quartâ Aprilis.* Cum hoc ad calcem adagio, *Fortuna opes auferre, non animum potest.* In ipsâ Libri fronte leguntur hæc: LIBRI LOGICORVM IN OFFICINA HENRICI. S. SECVNDA RECOGNITIONE (quæ verba quatuor in paginâ laterum extremitatem circumeunt: reliqua, quæ sequuntur, mediam & inferiorem paginæ partem occupant) *Ad archetypos recogniti, cum novis ad litteram commentariis: ad scilicet primum Parisiorum et communiter aliorum studiorum successus, in lucem prodeant, ferantque litteris opem.* Nunc ergo, o juvenes, ex Aristotelico opere, cum ex proprio fonte, purissimas haurite delibateque aquas; peregrinas autem tanquam viles lacunas insalubresque Trinacriæ lacus devitate. Omne enim malum studiis infeminatum ferè est: quod Auctorum litteris dimissis ipsisque Auctoribus ad vana glossemata sese totos contulere. Et eos, qui non essent Auctores (ac si apes fucos sequerentur) pro ducibus et delegerunt et secuti sunt. Sed nunc melius studiorum consulite rebus. Si autem dialecticam artem cum modestiâ suscipitis, consequens est, ut bona disciplina redeant omnes. Bonas autem disciplinas morum probitas et vita decor concomitatur omnis, omnisque virtus: quod summopere studiis et optamus et imprecamur. Sic nonnulli folebant

Decem librorum moralium ARISTOTELIS tres conversiones; *impensis sumptibus & diligentia* HENRICI STEPHANI. (a) fol. in almo studio

Parisiiorum. 1510.

Totius Philosophiæ Naturalis Paraphrases & introductio in sex primos metaphysicos ARISTOTELIS libros, ac quatuor Dialogi, authore JACOBO STAPULENSI cum JUDOCI CLICTOVEI ipsius discipuli annotationibus: *per* HENRICUM STEPHANUM. (b) fol.

in almâ Achademiâ Parisiorum. 1510.

CAROLI BOVILLI Samarobrini Opuscula: *apud* HENRICUM STEPHANUM. (c) fol.

Parif. 1516.

JACO-

bant illorum temporum * Chalcographi ingentem (quem primi omnino neglexerunt) titulorum apparatus suorum Librorum (ut ita dicam) vestibulis inducere; & illa non modò typographicis insignibus symbolisque ac multiplici diversarum figurarum & emblematum varietate, sed solenni insuper admixtâ cumulatorum verborum pompâ fastosisque (quibus Lectores allicerent) præfatiunculis adimplere. Deinceps autem paulatim hâc sermonis circuitione abstinentes titulis simplicioribus assueverunt.

(a) Anno ab incarnatione Domini virtutum 1510. Die 10. mensis Decembris.

Hæc opera hic continentur, ad invicem hoc ordine conciliata. Scil. primò decem libri Ethicorum ARISTOTELIS ex translatione ARGYROPILI Byzantini cum JACOBI Stapulensis Commentariis; secundò, magna Moralia ARISTOTELIS interprete Georgio VALLÀ Placentino; tertio, Dialogus ARETINI ad GALLEOTUM; quarto, artificialis Introductio per modum Epitomatis in decem libros Ethicorum; quinto, decem Ethicorum ARISTOTELIS ex translatione Leonardi ARETINI;

sexto, *isidem* Ethicorum libri decem ex antiquâ translatione.

(b) Anno Christi piissimi Salvatoris entis entium summiq; boni 1510. vicesimâ secundâ Octobris. Hic continentur, Introductio in libros Physicorum: Paraphrasis octo Physicorum ARISTOTELIS: Duo Dialogi ad Physicos introductorii: Paraphrasis Librorum quatuor de cælo & mundo; duorum de generatione & corruptione; quatuor de Meteoris: introductio in libros de animâ; Paraphrasis librorum trium de animâ; librorum de sensu & sensato, de memoriâ & reminiscentiâ, de somno & vigiliâ, de longitudine & brevitate vitæ: Introductio Metaphysica; Dialogi quatuor ad metaphysicam introductorii.

(c) Editum est universum hoc Volumen Ambianis in adibus reverendi in Christo patris Francisci DE HALLEWIN ejusdem loci Pontificis: & emissum ex Officinâ Henrici STEPHANI impensis ejusdem & Joannis PARVI in chalcotypâ arte sociorum. Anno Christi Salvatoris omnium 1510. Primo Cal. Februarii Parisiis. Hæc Volumine continentur Libri de intellectu, de sensu, de nichilo: Ars oppositorum: Libri de generatione, de

* Sic FROBENIUS in Editionibus Nov. Test. 1519. TERTULLIAN. 1521. BEAR. REFMAN. in PLIN. Hist. 1526.

de sapiente, de duodecim numeris: Epistola complures: insuper de numeris perfectis, de Mathematicis rosis, de Geometricis corporibus, & supplementis.

Ex BOVILLI Epistolis, quas (quod nesciam an alibi impressae sint) rariores puto Lectori unam de TRITEMIO Abbate fatis mira & scitu non indigna continentem proponam.

CAROLUS BOVILLUS
GERMANO GANAIO regio Consiliario.

Rogasti me crebrius, sponte GERMANE, quid ipse de TRITEMIO Abbate sentirem: idque me frequenter pupugit, ut tibi aliquando, qua apud eum viderim, denarrarem. Ex Germaniâ Elvetiorum casu Maguntiam profectus sum. Cumque illic audissem non longe esse TRITEMII Cœnobium, continuo ad virum diverii. Sperabam quippe me grato philosophi contubernio fruturum; quem tamen reperi magum, nullâ philosophiæ parte insignem. Stenographiam suam (quod admodum paucis factitare solet) michi statim ipse proposuit lectissandam ut vellem. Hoc est illa, quâ de (in Epistolâ ad Arnoldum BOSCIUM Carmelitam Gaudensem) ait: In manibus habeo grande opus; quod si unquam publicatum fuerit (quod absit) totus mundus mirabitur. Quatuor sunt in eâ libri. Evolvi velatim, nonnullorum Capitulum perlegens initia. Vix horas duas librum in manibus habui (abjeci enim sum illico) quod terrere cœperant me tanta admirationes ac tam barbara atque insolita Spirituum (ne forte dicam Dæmonum) nomina. Universa verò huiusmodi nomina (quoad videre visus sum) ignota lingua sunt; aut enim Arabica, aut Hebraica, aut Chaldaica, aut Græca. Quod subdit TRITEMIUS in suâ Epistolâ hoc pacto: verba sunt plana, lucida, sine omni litterarum aut vocabulorum transpositione, ita ut omnes legant & intelligant: secretum tamen meum, qualecunque erit, manebit ignotum. Hactenus vera locutus sit. Nam in totâ huiusmodi Stenographiâ passim sanctissimas ac piissimas preces inseris, quæ ad amicam Epistolarum loco mittantur: eo autem verâ lachryma sunt crocodili. &c. Sine adiutorio Spirituum omnia pollicetur se facturum. &c. Porro si rite memini, hunc ipsum in Stenographiâ illâ ordinem servat: In primis Spirituum ipsorum nomina digerit.

Hinc eorum adjurationes disponit, ac singularum characteres subscribit. Postremo singulas distinguit: è quibus pro adjurationibus singulis apta Spirituum nomina, quotiens necessitas ingruerit, depromera atque elicere liceat. Partitur Spiritus ipsos in quatuor: Imperatores totius Orbis duodecim (quotquot & venti), quatuor ex his præcipuos, Orientis, Meridiei, Occidentis & Septentrionis, quos magnos appellat: Duces trigenos aut quadragenos sub quolibet imperatore: Comites sub Ducibus singulis majore numero: Servos sub Comitibus innumeros. Cum vult distanti amico sua adaperire consilia, scribit Epistole loco Orationem quandam mira sanctitatis & devotionis furo affectatam: eamque characteribus singulis duodecim Imperatorum imprimit; & ad amicum, qui suam noverit artem, mittit. Exceptam aperit amicis; & in cunctis characterem Imperatoris attendit. Si est Orientis Princeps, versus ad Orientem litteras in eam cœli plagam patentes expandit: requiritque confestim ex suis libris, quibus adjurationibus Princeps ille cogatur, ut suorum quempiam subditorum ad se mittat. Elicit autem adjurationes duas: ac primam quidem super patentes adhuc litteras spectansque in auroram profert. Quâ rite prolata mittit illico Imperator ille quandam suorum aut Ducum aut Comitum aut Servorum: qui protinus advolans fit visibilis, velut nebula aut caligo in aère pendula. Ubi deinde secundæ conjurationis verba explevit, Spiritus ille propius accedit, cominusque ad ejus aures expedit amici secreta nunciat. Sunt autem (quod sentiam) adjurationes ipse haud continua & intexta oratio; sed aggregatio quedam nominum ipsorum Spirituum, ad varium quandam magicæ artis ordinatorum. Memini item me in ipsius opere ita legisse: Hi autem Spiritus perniciosissimi sunt & nequam. Odio quammaximè habent lucem. Tenebras diligunt. Forti adjuratione opus est, ut ad necessaria nostra cogantur. Quod si in his adjurandis territum paucillum trepidaveris, aut in explendâ adjuratione (sive vocabuli omissione sive seriei immutatione) aberraveris, te illico necabunt. Ex his, autumo, erat ille, qui CHAM filium NOE dictum ZOROASTREM ambussit. Hic enim, cum primus esset magicæ assertor, à Damone, quem importune nimis plurima semper interrogans fatigabat, flammis responsi loco accipiens penas dedit. Reperi item in eo opere complures pas-

passus, in quibus multimodi mulierum raptus edoceantur: quo item modo in virorum amorem inducantur puella: & flagitia alia quam plurima. Vidi in eo adorationes nonnullas, quas vocat potentes; quibus possit unusquisque alligare apud se Spiritum ac cogere, ut in ejus domo maneat semper, aique in cunctis famuletur. Ceterum in semotissimo (ut ait) à turbâ loco is Spiritus locandus est, ne tenere ad se ingredientem necet. Denique his omnis ad virum redeo. Tria ipse michi cecinit vaticinia. Duo statim vera esse comperi. Tertium verò futurum sit, ignoro. Erat primum de quodam Elvetio; quem ut itineris comitem mecum advexeram. Ita quippe ad eum orsus est. „ Elvetius es: „ pater tuus mater mortem obiit. Patrum „ habes & fratres duos. Sororem habuisti „ religiosam, sed jam in Monasterio vitâ „ defunctam. “ Hæc profecto de illo ita habebant, cum attamen virum hæc quaquam novisset. Deinde clam nonnichil ei indicasset, quod michi noster Stapulensis aliquando expresserat; illico subjunxit. „ Is, à quo id „ audisti, aut Impressor Librorum est, aut „ ejusmodi est, qui illos edere ac elucidare „ curet. “ Rursus cum de mundi irreligiositate sermo inter nos incidisset; prædixit venturum brevi quendam sanctum Pontificem nomine URBANUM, qui ecclesiastica pacis verus zelotes illi apostolica dignitate præset, eamque ad meliorem immortalitatis frugem converteret. Rursum primâ die, quâ ad eum diverſi, cum de viro quodam loqueremur, qui in itinere à nobis nonnulla furto abstulerat. „ Possum, inquit, (si quidem „ credis) cogere furem, ut huc ad nos rebus „ tuis onustus protinus revertatur, referatque „ secum, quæ abstulit. “ At cum dubiâ essem fide, nichil novi ac insoliti operis ab eo patratum est. Narravit quoque aliquando edoctum semel à se quendam Principem Germanum, prius illiteratum, unâ horâ legere, scribere, Latine dicere; ita ut Epistolas dictaret: sed & priusquam ille abscessisset, ab eo omnia subtraxisset; indoctum, ut prius reliquisset. Qui igitur fiet, ut hæc sine Spirituum adjutorio operetur? Solatium interdum illi est in instrumentis musicis, præcipue in citharâ: atque se nemine in ullâ arte habuisse præceptorem; sed per semetipsum Latinam etiam Linguam didicisse. Ejus Monachi plerique al-

limie illi inani & fallacissima divitiarum exhaustrici deduntur. Aiebat se graviter admodum tulisse vulgationem Epistolæ suæ ad Arnoldum Boscium; non quod quicquam in eâ mentiatur (posse quippe & alia multa & difficiliora, quam quæ in illâ continentur, operari), sed quod, ubi tam publica facta est, haudquaquam latere amplius potuerit. Nam certatim omnes ad eum, ut magnum virum, convolare coeperunt. Sunt & alia quam plurima, quæ apud eum vidi, aut ab eo audiui: quorum vix memini &c. Vale Ex Sancto Quintino. 8. Martii. 1509. Definita tot circumstantiis rei adeo miræ narratio (nescio an aliubi obvia) apud lectorem huic digressioni veniam facile exorabit; & longioris Epistolæ tedium levabit historiæ novitas. Habemus præterea in eodem hoc Codice mutuas aliquot Cardinalis XIMENIS & Caroli BOVILLI Epistolas; è quibus nonnulla breviter attigisse non gravabor. FRANCISCUS XIMENES Cardinalis Toletanus CAROLO BOVILLO. — Tui STAPULENSIS in recollectione & compaginatione illius Psalterii laudes non tacebo. Est enim opus illud tam doctè præmeditatum atque compositum, ut Psalmorum intelligentiæ nichil sit accommodatius. Ingentes ei nostro nomine agito gratias; plurimamque salutem impartire. Vale, ab oppido nostro Alcalâ. XVI. Novembris. 1509. Illud est Psalterium Quincuplex ab HENR. STEPHANO excusum, cujus alibi mentionem feci. CAROLUS BOVILLUS FRANCISCO XIMENI Cardinali Toletano S. — Jam tempora successere, quæ spurco MAHUMETI exitum minantur infelicem. Aiunt enim nonnulli MAHUMETEM adhuc viventem suis prædixisse, post octingentos annos se rursum ad eos venturum; aut ex toto è memoria hominum oblitterandum, suamque legem interituram. Audiui & ego agens Toleti à plerisque repertum abs te pro veteribus Templi ruderibus vasculum; in quo prorua in terram visebantur Maurorum imagines cum scriptello hæc dictitante: Quando hæc oculis hominum patuerunt, his, quorum intus imagines visuntur, imminet exitum. &c. Gavissus sum plurimum de ingenti illo Complutensis tui studii profectu &c. Vale, ex Ambianis. xx. Martii. 1509.

Quo-

Quoniam autem in Abbatis TRITEMII mentionem modò incidi, haud abs re duxi, ut nonnulla ex ejusdem Epistolis per Jacobum SPIEGEL Hagana ex Petri BRUBACHII Officinâ ann. 1536. in 4. publicatis exciperentur; quò Lector aliam & ampliorem habeat ejusdem notitiam.

MATHIA HELD Cæsareo Consiliatio
& Procancellario Germania
JACOBUS SPIEGEL Selestadiensis S. D.

Neque te latere potest, in quantâ affirmatione ubique habitus sis TRITEMIUS, ob incredibilem ingenii acrimoniam, & acerrimum in omni genere literarum studium; prudentiam verò tantam, ut à Regibus & Principibus & ab ipso MAXIMILIANO in summo honore habitus sis, ac sapius, ut se in ordinem Consiliariorum ascriberet, rogatus. &c. Caterùm in his Epistolis videre licet, quàm religiosè de Christianâ Religione senserit TRITEMIUS, & quanto studio propugnauerit eandem &c. Adhac cum vita fuerit inculpatissima (fuit enim mihi multis annis familiariter notus) ac summo studio Scripturis diuinis semper intentus, ut nemini dubium esse possit, quin pium admodum & fidelem Abbatem Ordinis sui præsiterit &c. Ex Selestadio, die tertiâ Martii, anno à nato Servatore M. D. XXXVI.

GERMANUS DE GANAY
clarissimo viro JOANNI TRITEMIO
Abbati Spanhemensi nostræ tempestatis
Splendori Salutem.

Lucidissimus tua doctrina fulgor haud quaquam delitescere potest, sed in omnes quantolibet locorum interstitio semotos sui luminis emittit radium. &c. Incidit in manus meas Epistola à te* profecta ad quendam Joannem STEINENMOELEM, quem in ipso salutationis exordio, post tui nominis expressionem, virum desideriorum in sacris nuncupas. Ea sanè raram & admirabilem continet philosophiam, tum de numeris, tum de elementis, adeò tamen anigmatibus obnu-

cleatam, & arcanis obfusam verbis at ejus nullo modo mihi pervia sit intelligentia &c. Carolus noster BOVILLUS, qui † superioribus annis, cum per Germaniam iter ageret, tuam Excellentiam inviserat, frequenter tui apud me fecit mentionem, meque totum, ut verum fatear, adegit tuarum virtutum observatorem admiratoremque fieri. Demum harum lator tua praestantia notus & amicus magister NARCISSUS majora animi nostri vota, qua brevibus litteris haud facile complecti possem, latius explanabis. Vale nostri saeculi decus & unicuique doctrinae specimen. Ex Parisio. 3. Calend. Augusti. anno M. D. V.

JOAN. TRITE. Ab. Spanhemem.
• GERMANO DE GANAY viro doctiss.
Salutem.

Venit ad nos Neometim orator tuus magister Narcissus quintâ decimâ die Literas perferens tuas &c. Ad intelligentiam Epistolae nostrae, quam Joanni Steinenmoel anno priore scripsimus, Narcisso introitum dedimus aliqualem, à quo rerum intelliges fundamentum arcanarum, quarum cognitione laboras. Ad unitatem reducendus omnino est ternarius, si mens harum rerum velis intellectum consequi perfectum. Unarius enim non est numerus, & ex ipso numerus omnis confurgit. Rejiciatur binarius, & ternarius ad unitatem conversibilis erit. &c. Unarius est simplex, binarius compositus, ternarius verò ad unitatis reducitur simplicitatem. Non sum Tritemius mentis triplicis, sed in unâ mente numero gaudens trinario, qui verè parit mirabilem factum. Pater ejus Sol, mater verò Luna. Portavit semen in utero ventus, terra nutrit. &c. Nostra philosophia caelestis est, non terrena, ut summum illud principium, quod Deum nuncupamus, mentis intuitu per fidem & cognitionem fideliter aspiciamus, Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, unum principium, unum Deum, unumque summum bonum in Trinitate personarum sempiternum existentem veraciter credentes &c. Hoc iter unicum ad finem

* Hanc Epistolam in illo Epistolarum libro non reperio, ut neque aliam ad Arnoldum BOSCIUM, cuius meminit BOVILLUS. At forsan hæc aliæque de occultâ ipsius philosophiâ Epistolæ, aut ab ipso aut ab amicis suppressæ, lucem (quantum scio) non viderunt.

† Nescio an hoc BOVILLI iter per Germaniam sit idem, quod suprà in ipsius ad GANAYUM Epistolâ memoratur.

* Nescio.

magistratus perfectionum tam divinarum quam naturalium, à quibus arceatur & confunditur procul omne superstitiosum, prastigiosum atque diabolicum. Enimvero nihil aliud per Magiam intelligi volumus quam Sapientiam, physicarum scilicet & metaphysicarum intelligentiam rerum &c. Cetera quæ tibi ad inquisitiones tuas respondenda fuerant, sacratione inclusimus scrinio, tibi soli per Narcissum exhibenda, cui & clavem tibi afferendam non satis scienti commisimus, ne scrinium arcanis plenum sine utilitate possideres. &c. Ex Neometi civitate Spirensi. 24. die Augusti, ann. 1505.

JOAN. TRITE.
CAROLO BOVILLO DE S. QUINTINO
Theologo Parisiensis. S.

Subiratus sum, Carole Boville, harum latori Narcisso, quod nos te in scio Parisios exiit, quia tuas volebam habere Literas &c. Memorem te facimus promissionis tue nobis anno facta priore, * cum in nostro nobiscum esses Cœnobio Spanhemensi per dies 14. ut quæstiones illas sacra Scriptura profundissimas, quarum capita dudum in Spanheim consignavimus, quam primum absolvas, nobisque, ut pollicitus es, transmittas. &c. Vale, ex Neometi, viceima secundâ die mensis Augusti, anno Christianorum. M. D. V.

TRITEMPO Abbati
Ædis S. JACOBI Herbipolis,
viro inter Germanos primario
NICOLAUS GERBELLIO Phorcensis
Salutem & felicitatem æternam.

Gratulor mihi ipsi sæpiusculæ, reverendissime Pater, me felicissimo hōc seculo progenitum, quo tot illustres Viri, nec ignobilis fama, in Germaniâ passim prodire; quos inter tu unus es, qui cum literis Latinis & Hebræis & Græcis apud Germanos fecisti locupletiores &c. Quicquid est, quod sub in-
— eude tuâ nunc elegantissimâ sabrefit & bractatur, sac queso, ut & ego, qui imus sum,

qui me totum † Sella tua confesco, sciam &c. Vale. Ex Colonia, quarto Idus Junii. Anno Domini 1507.

JOANNES TRITE.
Abbas S. JACOBI Herbipolensis,
quondam Spanhemensis,
NICOLAUS GERBELLIO Phorcensis Salutem.

— Tenebriones & divitiarum avarissimos incubones in amicitiam nostram nunquam admittere consuevimus, propterea quod bonorum obnitentur studiis, & hiriire contra viros doctos & eruditos semper ipsis sit familiaris. Te autem, studiose Gerbelli, quem ornatissima tua Litera doctum & panaretum declarant, in amicitiam nostram (tamest medioximi fumus) obvis manibus libenter accipimus, fidemque & charitatem inviolabili constantiâ pollicemur. &c. Quod incude jam sabrefiat sub nostrâ, tibi pandamus, esflagitas. Rurestrem tractamus Camœnam, nostroque Musam proposito convenientem; quantum rejectanea permittunt, intercini-
— mus. De sancto Christotrepho Joseph librum medicrem absolvimus. Nepiachum quoque Annalium nostrorum ab herâ nati-
— vitatis in hunc diem perduximus. Opus magnum librorum duodecim de Damonibus ad preces amicorum inchoamus, in quo decrevi-
— mus omnes Magorum prophanas destruere artes in genere simul & in specie, earumque causas, inventores, libros, modos & decep-
— tiones nominatim & propriè taxare. Inter hac quoque novo ‡ invento Steganographiæ navamus operam, quod in lucem edere necdum pollicemur, nebulonum malignitate de-
— territi. — Maneat sepultum, quod tempore incongruo culpatur repertum. Vale, & nos ama. Ex Herbipoli, decimâ sextâ die mensis Julii, anno Christianorum 1507.

JOAN. TRITE. Ab. Spanhem.
JOANNI CAPELLERIO Mathematico S.

Eam tibi partem Steganographiæ nostræ cui titulum dedimus Græcè γλωττεῖον φέρει, id

* Nescio, an illud fuerit tempus, quo Bovillus in Epistolâ ad Ganaium scribit se ad Tritemium diverxisse.

† An ergo Gerbellius fuit unus ex Tritemii amicis intimis, qui ipsius artem noverit, & ejusdem mysteriis adhibitus fuerit?

‡ Quod scilicet Bovillus in suâ Epistolâ perstringit.

est, linguæ fertilitatem referri fecimus, quam pridem postulasti à nobis, opus (ut fuit) arcanum, hætenus nulli visum, quod etā mistimus lege, quod servetur occultum &c. Ex Colonia. 18. die mensis Julii. Anno 1505.

JOAN. TRITE. Ab. Monasterii
D. JACOBI Herbipolensis
JOANNI CAPELLERIO
Mathematico Parisiensi Salutem.

Si lucubrationum mearum exis feriali, et hanc tibi brevi narratione expediam. Epistolas meas familiares, quas dedi ad amicos ex eo die, quo de Spanheim exivi, primā videlicet die mensis Aprilis, anni Christianorum millesimi quingentesimi primi, usque ad introitum meum ad hanc Abbatiam, qui fuit quintā decimā Octobris anni sequentis, in unum librum comportavi. Cui adjunxi et secundum, qui continet Epistolas primi duntaxat anni prælationis mee in hoc Monasterio &c. Steganographiam verò meam, cujus duos primos libros in Colonia vidiſti, nescio, si unquam in lucem editurus sim, trium intuitu rationum. — timor ne nostris inventis mali non minùs uterentur ad malum quàm boni ad bonum. — maximi laboris intentio, et parvæ mercedis retributio. — indocta plebis æstimatio — dum magum me plerique arbitrantur, asseverantes me fuisse mortuos, evocasse ab inferis Demones, prædixisse * futura, furesque reduxisse carminibus, et ligasse latrones. Quæ omnia conficta et ementita nec feci unquam, nec cogitavi quidem. Libros fateor Magorum plerosque legi, non ut imitarer, sed confunderem — Quid putas de me opinabitur stulta hominum indoctorum futura temeritas, cum Steganographiam in lucem produdero, quæ talia confinxit de me mendacia, cum nihil adhuc videris arcani. &c. Ex Herbipoli, decimā sextā die mensis Augusti, anno Christianorum millesimo quingentesimo septimo.

JOAN. TRITE.
Ab. D. JACOBI Herbipolensis

ROGERIO SYCAMARO
Salutem & charitatem.

Faciam, quod hortarum, pinacumque Editionum mearum per ordinem temporis, quo sunt factæ, tibi designabo &c. Magnum posthac et nimis arduum Steganographiæ mirabilis adinventionis in octo libros partiendum scribere sum adorsus; cujus primum quidem librum et secundum ad finem usque perduxì, tertium verò mancum et reliquos omnes dimisi usque in hunc diem animo sepultos. — Hoc Opus sic incipit, Antiquissimos Sapientes, quos Græco sermone Philosophos, &c. Vale. Ex Herbipoli ultimā die Augusti. Anno Christianorum millesimo quingentesimo septimo.

JOANNES TRITEMIUS
JOANNI STEINERMOEL
Presbytero Mechliniensi S.

Cum tu vanè jactabundus nimis, ea, quæ suscepisti à nobis, Philosophia secretioris arcana pro turpi lucro (ut facti sumus certi) venalia circumferas, magnum te esse quempiam arbitrans, pro eo quod Tritemii te possis gloriarì fuisse discipulum. &c. Non eā conditione te à nobis introductum scimus: sed quia tu interpositam transgressus es legem æquatis, quid in majoribus faceres, nobis fueris rationabiliter prævidendum. Cessa igitur ab his vanitatibus, te hortamur &c. Vale. Ex Colonia 20 die mensis Julii. Anno Christianorum M.D.V.

Hætenus plus satis de occultâ illâ TRITEMII † Steganographiâ: cujus rei novitate quod ipsum moratus sim, Lector haud ægre feret; cuique ampliùs excutendæ locum dederat Caroli BOVILLI Epistola. Quàm diversum de TRITEMIO senserint Scriptores, ex ante-dictis liquet. Apud alios bene audiebat, apud quosdam malè; secusne, quàm par erat, hi vel illi interpretati sint, decident sagaciores: ipsa tamen (nisi fallor) rei adeo obstinata occultatio suspicionem parit; quod quid studiosius celatur, eò magis creditur aliquid monstrari. Quam imò ipse, qui TRI-

* Relege tamen BOVILLI Epistolam.

† Quæ in BOVILLI Epistolâ dicitur *Stenographia*, errore forsan typographico.

* At

TRITEMIO obortus est, metus, ne sua (si innotescerent) inventa in usus malos converterentur, scrupulum injicit, & quandam dubitationem affert, quin omnia in eâ re satis rectè se habeant. Sed transeo ad alia, quæ in eodem illo Epistolarum libro leguntur, & magis ad rem pertinent typographicam.

WOLFGANGUS HOPILIUS
JOANNI TRITEMIO Abbati spanhemensi
Salutem.

Elegantissimam nuper à te, mi Tritemi, accepi Epistolam, quæ nobis & jucunda fuit, & menti admirationem induxit, quod ipse vir doctissimus atque mihi prorsus excellentior ad me formicam agrestem vitam agentem scribere non sis dedignatus, & eo argumento ad nostrum incutium ingenium animi volueris declarare affectum. Unde verò accideris hoc, me conjecturâ scire credo. Narcissus noster Scientiarum omnium bonarum diligentissimus inquisitor ea fortassis, quæ somniis & phantasmatibus similia sunt, majora quidem quam nostra parvitas præstare queat, tibi de nobis retulit; cujus tu verbis addibens fidem (nam qui honesto sunt animo & ingenio benigno, quæcunque de aliis audierint, bona facile credunt, mala verò tardè) impulsus es, quantum conjectare possum, ut mihi Literas tuas ornatissimas communicares. Habeo gratias immortales, utpote qui tanti viri Literas magni facio. Quicquid enim humanis in rebus scibile fuerit, te non latere scio, qui cunctos hodie mortales ingenio, scientiâ & experientiâ literariâ facile superas & excellis; quod tua scripta & probatissimorum virorum testimonia luce manifestans clarius. Hinc doctos omnes singulari humanitate complecteris; quinimo & eos, quos fama pertulerit in notitiam tibi quicquam cedere, etsi hominum sint inferiores laudibus, pro ingenitâ tibi bonitate magnificis, ac plurimi aestimas. Reliqua pectoris nostri arcana ex Narcisso nostro communi amico intelliges, qui tuum immortale nomen marmoris insculpsit pectoribus. Quem tibi, & si non sit opus, plurimum commendo, eique persuadeas velim, pericula Artis & Alchindi ut

precaueas. quorum aliter vitam miserrimè finiris, aliter verò in demetiam incidis, ut eorum Opusculis facile nôsti. Vale, & nos ama. L. Officinâ nostrâ Parisianâ 3. Calend. Augusti. Anno Domini M.D.V.

JOANNES TRITEMIUS Spanho.
WOLFGANGO HOPILIO Civi Parisiensi S.

NARCISSUS noster ad me veniens Neometim 15. die mensis Augusti suas mihi Literas tradidit &c. Miraris, quod meis te dignum Literis aestimavi, putans me credulum nimis extitisse Narcisso, quasi te, priusquam ille me accessit, non noverim. Quantus enim sis, multorum antea relatione cognovi &c. Narcissum in perquirendis occultioribus nimis curiosum, ut vana dimittat studia, & nunc & antehac sape hortatus sum, qui nescio quid magni somnians aureos sibi montes in brevis nascituros promittit. Sinamus eam, pergat cæcus itinere cæpto, donec se frustratum desiderio intelligat &c. Tuarum petitionum ex eo recipies solutionem. Vale sanus. Ex Neometi. 24. mensis Augusti. Anno 1505.

JOAN. TRITE. Ab.
Monasterii D. JACOBI
in Suburbio Civitatis Herbipolensis,
JACOBO TRITEMIO
fratri unico atque dulcissimo Salutem.

—— Inopiam librorum veteres allegare potuerunt: nos verò potius inopes copia fecit, quum impressoriâ nostris diebus arte apud Moguntiacum inventâ, hodiè per Græciam universum dilatata tot veterum atque novorum Volumina doctorum veniunt in lucem, ut are jam modica doctus quilibet esse possit. &c. Ex Herbipoli. 24. die mensis Junii. Anno Christi 1506.

JOANNES TRITEMIUS
Abbas S. JACOBI Herbipolensis,
JACOBO KYMOLANO
Carmeliani Ordinis Theologo
& Mathematico Salutem.

—— Ars, quam Impressoriam vocant, tempore * infantia mea apud Moguntiam Me-

* At potius antequam natus esset, si (juxta RICCIOLIUM) TRITEMIUS anno 1462. natus sit, & anno 1519 obierit. Quin & TRITEMIUS ipse Typographiz originem referat ad annum 1450. Lege MALINKROT. pag. 7.

* Anno

JACOBI FABRI Epitome in duos libros
Arithmeticos SEVERINI BOETII: *ex officina*
HENRICI STEPHANI. (a) fol. Paris. 1510.

STRABO Latinè, interpretibus GREGO-
RIO Tyberrate, & GUARINO Veronensi:
à PHILIPPO PINCIO Mantuano (b) fol. Venet. 1510.

TIT. LIV. cum Epitom. FLORI, cum
annotationibus SABELLICI: *impenfis* JOAN-
NIS PARVI & ASCENSII. fol. Paris. 1510.

SUETON. cum Comment. BEROALDI
& SABELLICI: *per* PHILIPPUM PIN-
CIUM Mantuanum. fol. Venet. 1510.

SUETONIUS: *apud* PHILIPPUM JUN-
TAM. (c) 8.º Florent. 1510.

VALER. MAXIM. cum Comment. OLI-
VER. ARZIGNAN. & BADII ASCENSII:

ex

*Metropolim Francorum inventa, inscripta
pende & veterum & novorum Volumina
quotidie producit in lucem Joannes Amor-
bachius Civis Basiliensis, vir doctus &
integerrimus, anno præterito * omnes divi
Augustini libros, quotquot invenire potuit,
in quindecim Voluminibus satis emendatè
impressit. Simili diligentia formis excussit
omnia Opera Sanctorum Hieronymi &
Ambrosii, impressurus etiam de novo divi
Pape Gregorii Opuscula, quorum aliqua
malè, aliqua verò nunquam fuerint impressa.
&c. Ex Herbipoli decimâ sextâ die mensis
Augusti, anno Christianorum millesimo
quingentesimo septimo.*

(a) Notandum est hunc Librum, &
alterum (CAR. BOVILLI *Introductio in
Geometr. & FABRI Astronomicon*; cujus
mentio priùs anno 1503.) in uno Volumi-
ne compingi, nullâ factâ ciplrarum aut
signaturarum distinctione, licet subscriptio-
nes sint (quod anni indagationem) diver-
sæ: nam ad hujus calcem sic se habet;
Abolutionem in almo Parisiorum studio,

*anno Domini, qui numero definiuit omnia,
1503. Et emissum ex Officinâ Henrici
STEPHANI anno CHRISTI Salvatoris
omnium 1510. decimâ quintâ die Martii.
Ad illius finem, sic: Id Opus impresserunt
&c. (lege priùs) anno 1503. In integri
Voluminis principio hic legitur titulus;
In hoc Libro contenta: Epitome compendiosa-
que Introductio in libros Arithmeticos divi
SEVERINI BOETII, adjecto familiari
commentario dilucidata; Praxis numeran-
di certis quibusdam regulis constructa; In-
troductio in Geometriam sex libris distincta:
primus de magnitudinibus & earum circum-
stantiis; secundus de consequentibus, conti-
guis & continuis; tertius de punctis; quar-
tus de lineis; quintus de superficiebus; sextus
de corporibus: liber de quadraturâ circuli, &
cubicatione Sphæra: Perspectiva introductio:
insuper Astronomicon.*

(b) XIII. Julii. LEONARDI LAU-
REDANI Venetiarum Ducis tempestate.

(c) Idib. Febr. PETRO SODERINO
perpetuo vexillifero existente.

(a) Hanc

* Anno ergo 1506. Nam hanc Epistolam annº 1507. dabat. Lege CHEVILLER. p. 128.

ex Officiâ Ascensianâ. (a) fol. Paris. 1510.

CÆSAR. Comment. operâ PHILIPPI GIUNTÆ. (b) 8.º Florent. 1510.

PLIN. Epistolar. libri novem : impressæ à regione Collegii Italorum in Interfignio Speculi ; Expensis honestorum virorum FRANCISCI REGNAULT & EGIDII GOURMONT. (c) 8.º Paris. 1510.

PLIN. Epistol. & Panegyric. cum comment. JO. MARIE CATANÆI : impress. per JOANNEM & BERNARDINUM fratres DE LISONâ Vercellenses. (d) fol. Venet. 1510.

ÆGESIPPI Historia de excidio Hierosolymitano, à Divo AMBROSIO Mediolanen. antistite è Græcâ Latina facta : in ædibus Ascensianis, quæ sunt Parrhisiis in viâ Agiâ ad divum Jacobum supra ædem divi BENEDICTI, è regione Craticulæ, sub tribus Lupis seu Luciis aquatilibus. (e) fol. Paris. 1510.

BEROSUS Babylonicus de origine Tyrrhenorum ; CATON. Fragmenta ; ARCHILOC. de temporibus ; METASTHEN. Phil. XENOPH. SEMPRON. PICTOR. ANTONIN.

Itine-

(a) Hanc (quam nondum vidi) Editionem prævisse probat ASCENSII Epistola (quæ posteriori anno 1513. præfiguratur) anno 1510. data.

(b) D. Octavo supra mille mense Aprili.

(c) Septimo Calen. Februarii. Venundantur Parisius in vico Divi Jacobi in Interfignio Sancti CLAUDII.

Obiter hic adnotabo aliquando FRANCISCI REGNAULT & MARNEFIORUM Insignia diversis ejusdem Editionis exemplaribus affigi ; uti JUSTINI Historia cum FLOR. & SEXT. RUF. in 4. sinè anno. Typographi, DE MARNEF, JO. PARVUS, OLIVER. SENANT, PONSET LE PREUX nonnunquam (uti & alii anti-

quiores.) annum omittebant. DIOG. LAERT. Latine : venund. in vico divi Jacobi sub Pelicani interfignio. 4. DE MARNEF. VIRGIL. Georgic. cum expositionibus SERVII, DONATI, MANCINELLI, PROBI & BADII : venund. à JOANNE PARVO. 4. ERASM. de duplici copiâ : in domo OLIVERII SENANT. 4. OVID. Fast. cum figur. & comment. ANT. CONSTANTINI Fanensis & PAUL. MARSI Piscinatis fol. PONSET LE PREUX.

(d) Die decimâ quartâ Decembris.

(e) Anno decimo supra M.D. ad Nonas Julias.

(a) Titu-

Tom. II.

Ec

Itinerar. fragment. Altercatio ADRIANI & EPICTICI (*legendum* EPICTETI) Philosophi. (a) 4.to

SYMMACHI Conf. Ro. Epistolæ familiares; item LAUDINI equitis *Hierosolymitani* in Epistolas Turci magni traductio: ex Officinâ JOANNIS SCHOTTI *impensis* GEORGII MAXILLI (b) 4.to

Argentor. 1510.

BLONDI FLAVII *Forlivienfis* Roma instaurata; Italia illustrata; & de gestis *Venetorum*. (c) fol.

Venet. 1510.

LUDOVICI HELIANI *Vercellenfis* Oratio de bello suscipiendo adversus *Venetianos* & *Turcos*; Ejusdem Venatio leonum, in quâ Pontifex Max. Cæsar Aug. Rex *Franco*. Rex *Aragon*. Venatores: per JOANNEM OTHMAR apud Cœnobium Sanctæ URSULÆ cis Licum. (d) 4.to

Aug. Vind. 1510.

Orationes familiares & elegantissimæ ex omnibus PUBLII OVIDII libris formatae per HERMANNUM TORRENTINUM: impressæ in Officinâ ingenuorum liberorum QUENTELL. (e) 4.to

Colon. 1510.

CHRISTOPHORI LONGUOLII *Pariensis* Oratio de laudibus Divi LUDOVICI atque *Franco*: Impress. per HENRICUM STEPHANUM è regione *Scholæ Decretorum*. (f) 4.to

Parif.

HOMER.

(a) Titulus gerit nomen DE MARNER. Epistola GODOFREDI TORINI *Biturici* ad PHILIBERTUM BAROUM data Parisiis apud Collegium Pleseiacum 6. Non. Maias. 1510.

(b) III. Id. August.

(c) Per G. M.D.X. Cal. Jul. Regnante LEONARDO LAUREDANO Venetiarum Principe.

(d) XII. Maii.

(e) Octavo Calendas Novembres.

(f) Nullum anni (quo excusa est) indicium. Habitam autem fuisse *Pistavii* in Cœnobio Fratrum Minorum anno Domini 1510. ipse docet titulus; & nuncupatoria ipsius LONGUOLII ad FRANCISCUM VALESIUM Ducem Epistola datur *Pistavii* Nonis Septembris anno millesimo quingentesimo decimo. Ipsi Orationi subjiciuntur Epistolæ, JACOBI RENALDI *Turcomensis* ad

HOMER. Iliad. lib. 3. 4. 5. 14. 18. 20. 22.
23. 24. & initium 19. à NICOL. VALLÂ in
Lat. vers. transl. apud BADIUM ASCEN-
SIUM. (a) fol.

Parif. 1510.

HOMERI Odyſſea Latino ſermone ſoluto: ex
Officinâ JOANNIS SCHOTTI, impenſis egregii I. V.
doct̃oris GEORGII MAXILLI, aliàs UBELIN,
Episcopalis Curie Argen. Signatoris. (b) fol.

Argentor. 1510.

PLAUT. cum comment. PYLADÆ
BRIXIANI, THADÆI UGOLETI, GRA-
PALDI & ANSELMII: excuſſerunt formis ſo-
lertiffimi juvenes OCTAVIANUS SALADIUS
& FRANCISCUS UGOLETUS. (c) fol.

Parmæ. 1510.

Dic-

ad LONGUOLIUM, & LONGUOLII ad
JOANNEM BALANIUM Bellovacenſem ;
ac ejuſd. LONGUOLII Oratio in Præ-
ſatione enarrationis duodetriceſimi li-
bri Pandectarum Juris civilis Pictavii
habita.

(a) Initio libri BADII Epiftola præfi-
gitur. JODOCUS BADIUS ASCENSIVS
JACOBO FABRO STAPULENSI Philo-
ſophiæ decori & compatri cumprimis ob-
ſervando S. D. — Iliada Homeri-
cam (utinam totam) ab Nicolao VALLÂ
tralatam atque Latinam factam, è Latio
usque atque adeo Româ ipſa ad nos, ut præ-
lo aliquando librario multiplicetur, advehen-
dam curâſti: perſpicies videlicet in eâ trala-
tione non modo diſſecti membra Poëta, ve-
rùm etiam plenos divini neſtaris hauſtus &
admirabilem non vulgaris vena majestatem.
De quâ Theodorus GAZA vir Græcæ &
Latine Lingua peritiſſimus ſic ad Lælium
Nicolai patrem ſcripſit. „Sed cùm plura Ni-
„colaus noſter laude digna pro ſuo ameniſſimo
„ingenio ſuâque planè ſingulari doctrinâ ſcrip-
„ſerit; ea imprimis edi celebrari que cupio, qua
„cum gloriâ illius Græcorum quoque Authorum
„commendationem augeant. Quapropter Ho-
„MERI & * HESIODI principum Poëta-

rum carmen (quod elegantiſſimè in Latinum
„converſum ab illo eſt) ad primum ceditur
„hortor & rogo: ut ſimul & Nicolai nomen
„illuſtre ſervetur, & Authorum Græcorum
„tam inſignium Opera extant Latinis litteris,
„quando ſata ita tulerunt, ut ꝑ Græcis mi-
„nus ſervari jam poſſint. O fortunam iniquam,
„qua ingenium Nicolai præclarum hominibus
„quaſi invidens rapuit, priuſquam totum Ho-
„MERI carmen abſolveret“ &c. Hæc & plura
in eandem ſententiam Theodorus ipſe. Quo-
circa quum tuo, compater munificentiffime,
auſpicio ſeliciffimo & dono ampliſſimo Ilias hæc
ſit Chalcographie quaſi depositariâ fide tradi-
ta, ad te cum perpetuæ devinctionis indice
revertentem benivolè recipies &c. Vale,
dulce decus noſtrum. Ad Nonas Junias.
M.D.X.

(b) Ad nonum Kal. Julii. Hanc MAX-
ILLUS Hieronymo BALDUNG LL Doc-
tori dicavit, cui ſic ſcribit in Epiftolâ
— excitantes dormientem Poëtam ære-
graphiâ noſtrâ — ubi te oblectari hîc
intulxero (imò quia delectaberis fructuſoſius)
& aliis profeſſionis noſtræ grâtas eris, que o-
lim & jamjam volventibus horis Officiâ
noſtra forſan rariora ſolibus exponit. &c.

(c) VII. Id. Martii. I.D.X.

(a) Ad

* Leze Annot. Typogr. Vol. I. p. 92.

! Hæc GAZA ſcribebat, antequam HOMERUS & HESIODUS Græcè eſſent excuſi.

Dictionum Græcarum Thesaurus. Dictiones quædam mutato accentu differentes. AMMON. de similib. & different. vocibus. Vocabula militaria: Dictionum Latinarum thesaurus cum Græcâ interpretatione: *per* JOANNEM MACIOCHIUM BONDENUM. (a) fol.

Ferrar. 15102.

Catholicon F. JOHANNIS Genuensis : *per* STEPHANUM BALAND. fol.

Lugduni. 1510.

BAPT. Mantuan. de Patientiâ : *apud* MATHIAM SCHURERIUM. (b) 4.to

Argent. 1510:

Prophetæ omnes scil. liber JOSUE , Judicum, 4 Regum, ISAIAS, HIEREMIAS, EZECKIEL, & 12 minores, cum commentario R. DAVIDIS KIMHI, 2. Vol. *ex-officiâ* GERSOMI Soncinatis. (c) fol.

Pisauri. 1511.

Bilia Latina : *apud* JO. CLERERET. (d) 8.º

Parisi. 15116

Eadem : *apud* JAC. SACHON. (e) 8.º

Lugd: 1511.

Eadem : *apud* PETRUM OLIVIER. (f) fol.

Rothom. 1511.

Eadem : (g) 4.to

Cadom. 1511.

Eadem : (h) 4.to

Venet. 1511.

Le Traicté intitulé , de la difference des Scismes & des Concilles de leglise , & de la preeminence & utilité des Concilles , de la Sainte Eglise Gallicaine. Lhistoire du Prince Syach Ysmail dit Sophy. Le sauf conduit du Souldain aux Francois pour frequenter en la Terre Sainte; avec le blason des armes des Venitiens; par Jan le Maire de Belges, Judiciaire & Historiographe : *imprimé pour maistré*

JAN

(a) *Ad quintum Calendas* Octobris.

(b) CHEVILLER. p. 164.

(c, d, e, f, g, h,) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(2) *On.*

JAN LE MAIRE *Judiciaire & Historiographe.*
Expensis propriis. Par ETIENNE BALAND im-
primeur de Lyon demourant en la grand rue du Puis
Pelu ou lieu dit Paradis. Et se vend ou lieu dessus
nommé, & en rue Merciere. (a) fol. . à Lyon. 1511.

RICOLD. contra Sect. *Mahumetic.* & cu-
 jusd. captiv. libell. de vitâ & morib. Turco-
 rum: in officinâ HENRICI STEPHANI, &
 regione *Scholarum Decretorum sitâ. (b) 4.to Paris. 1511.*

De Vitâ & Moribus *Judeorum* VICTORIS
 DE CARBEN olim *Judei*, nunc Christiani
 Sacerdotis libellus: ex officinâ HENRICI STE-
 PHANI. (c) 4.to Paris: 1511.

CHRISTOPH. SCHEURLI libellus de
 Sacerdotum & rerum Ecclesiasticarum præ-
 tantiâ: *imprimebat WOLFGANGUS MO-*
NACENSIS jussu & expensis GEORGII
RELNER. (d) 4.to Lipsiæ. 1511.

ARISTOTEL. Politic. & OEconomic.
 ARETINO interprete, recognitore & expla-
 natore FABRO: & Hecatonom. & OEcono-
 mic. public. cum ARETINI explanationibus:
Hæc secundaria est & castigatissima ex Officinâ
emisso; typis absoluta prodiit ex Officinâ HEN-
RICI STEPHANI & regione Scholæ Decreto-
rum. (e) fol. . . . Paris. 1511.

De Differentiis Topicis & totius Logicæ
 adminiculis ex AMMONIO, BOETIO &
 THEMISTIO: apud HENRICUM STE-
 PHANUM. (f) 4.to Paris. 1511.

Tex-

(a) Ou mois de May, lan mil V. c. & sesquimillesimum.
 XI. (c) Nonis Aprilis. Et ad calcem Re-
 (b) 16. Aprilis. cognitoribus in Officinâ quàm accuratissimè
 (c) Ultimâ Aprilis. Petro PORTâ & Beato RRENANO. ex
 (d) Anno undecimo (omissis majoribus Officinâ Henrici STEPHANI. M.D. XI.
 numeris), mense Martio. Ad calcem ultimâ Martii.
 Epistolæ SCHEURLI, anno undecimo supra (f) 28 Octob.

(a) Anna-

Textus de Sphærâ JOHANNIS DE SACROBOSCO cum additione (quantum necessarium est) adjectâ; novo commentario nuper edito ad utilitatem studentium philosophicâ Parisien. Academiæ illustratus cum compositione anuli astronomici BONI LATENSIS; & Geometriâ EUCLIDIS *Megarensis* à BOETIO in Latinam translata: in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum fida. (a) fol.

Parif. 1511.

PLIN. Natur. Historia: *impressa emunctis* à NICOLAO DE PRATIS *characteribus*, impendio FRANCISCI REGNAULT ac JOHANNIS FRELON. (b) fol. in academiâ Lutetiæ

Parisiiorum. 1511.

XENOPH. Pædia; de Venatione, de republicâ. & legibus *Lacedæm.* de AGESILAI laudib. Apolog. SOCRAT. de tyrannide; Latine: *expensis* BARTHOLOMEI TROT. (c) 8.º

1511.

M. VITRUVIUS per JOCUNDUM solito castigatior factus, ac magis quàm unquam alio tempore emendatus: *sumptu mirâque diligentia* JOHANNIS DE TRIDINO alias TACUINO. (d) fol.

Venet. 1511.

CÆSAR. Commentarii: per AUGUSTINUM DE ZANNIS *de Portefio.* (e)

Venet. 1511.

Deche di TITO LIVIO *Volgarè* Historia: *per* BARTOLOMEO DI ZANI *de Portefio.* (f) fol.

Venet. 1511.

BLONDI FLAVII *Forlivienfis* de Româ

trium-

(a) *Anno Christi siderum conditoris* 1511. *Decimo die Novembris.* Cum Præfatione Jacobi FABRI *Stapulenfis* ad Carolum BORRAM *Theſaurarium* regium. Bonitus DE LATIS fuit *Hebraus* Medicus, qui suum hoc Opus ALEXANDRO VI. Pontif. dedicaverat.

(b) XIII. Kal. Jan.

(c) M. CCCC. XI. Die II. Septembris.

(d) Die XXII. Maii. *regente Duce* LONARDO LAUREDANO.

(e) XVII. Augusti.

(f) XVI. de Aprile.

(2) VII.

triumphante libri decem : *impress. à PHILIPPO*
PINCIO Mantuano. (a) fol.

Venet. 1511.

CICERONIS Opera Rhetorica, Oratoria
& Forensia: in *ædibus* Ascensianis. (b) fol.

Parif. 1511.

PLAUTI Comœdiæ XX. cum notis BERNARDI SARACENI, PETRI VALLÆ, & PII Bononiensis : per LAZARUM SOARDUM. (c) fol.

Venet. 1511.

OVID. de Tristib. cum comment. BARTHOLOM. MERULÆ: per JOANNEM DE CERETO DE TRIDINO aliàs TACVINUM. (d) fol.

Venet. 1511.

LUCANI Pharsalia cum Commentariis Sulpitii & Omniboni: *impress. summa diligentia per AUGUSTINUM DE LANIS de Portefio, impensis attamen & operâ solertissimi viri MELCHIORIS SESSÆ.* (e) fol.

Venet. 1511.

CLAUDIAN. Rapt. PROSERPIN. cum

com-

(a) VII. Maii. LEONARDO LAUREDANO Duce. Et ejusdem de Româ illustratâ libri tres, & de origine & gestis Venetorum, & de Italiâ illustratâ: per G. M.D.X. Cal. Jul. LEONARDO LAUREDANO duce.

O Budæe, labor, tuumque munus,
Istæ laus tibi vendicetur omnis &c.

(c) Die XIII. Augusti.

Excusatio LAZARI:

(b) Ad. x. Calend. Decemb. venundantur ab Joanne PARVO & Jodoco BADIO. BADIUS in Epistolâ ad Gul. BUD. dedicatoriâ scribit, quod bona pars ejusmodi Voluminum ad exemplariorum multis in locis à BUDÆO castigatorum fidem sinceritatēque recognita atque immaculata est industriâ GERARDI VERCELLANI viri ad cultiores litteras jam multum progressi. GERARDI etiam VERCELLANI Burgundi Carmen præfigitur ad Gul. BUDÆUM.

Quisquis ades, lector studiosa voluminis hujus,
Non sit judicii norma severa tui.
Si qua errata liber dederis minùs apta legenti,
Et malè compactis barbara verba notis;
De veniam, queso: non hac vitiosa Soardus
Lazarus emittit Bibliopola tuus.
Sed (quod sæpe solet) manus impressoria aberrat

Veloci nimium sollicitata motu.

Debemus tibi, & hoc fatemur omnes,
Acceptumque liceo tibi referre,
Quod sic prodeat elegantiarum
In lucem illa parens doctusque summum;
Quod nec dissimilis sua legatur,
Nec crebris lacer usque quaque plagis,
Quantum nuper eras. Enus sit isto,

Nemo constet nimium secundis:

Syllaba mo in motu correpta Epigramma,
aliàs haud malum, dedecorat.

(d) xxv. Junii.

(e) Die IIII. mensis Janii.

(a) XVIIII.

comment. JAN. PARRHAS. per ANTONIUM
BONNEMERE impensis PONTII LE PREUX.
(a)

Parif. 1511.

Enarrationes (b) Doctorum Virorum in
Grammaticos, Oratores, Poetas, Philosophos,
Theologos, ac Leges: ex Officinâ chalcographicâ
ASCENSII. (c) 4.to

Parif. 1511.

Orationes, Prælectiones, Præfationes, &
quædam mythicæ Historiæ PHILIPPI BE-
ROALDI; item plusculæ ANG. POLITIA-
NI, HERM. BARBARI, & JASONIS MAI-
NI: in ædibus Ascensianis & JOANNIS PARVI.
(d) 4.to

Parif. 1511.

Opusculum PHIL. BEROALDI de Ter-
ræmotu & Pestilentia cum annotamentis GA-
LENI. In ædibus Ascensianis. (e) 4.to

Parif. 1511.

RODOLPHI AGRICOLÆ Phrysi nonnul-
la Opuscula, solutâ & strictâ oratione: THEO-
DORICUS MARTINUS Alosten. imprimebat.
(f) 4.to

Antverp. 1511.

JOAN. FRANC. PICI Mirandulani Princi-
pis Concordiæque Comitum Hymni heroici ad
Trinit. Christ. & Virgin. cum commentariis
luculentissimis ad Jo. THOMAM filium; Ejusd.
Sylva & Staurostichon; apud MATHIAM
SCHURERUM. (g) fol.

Argentor. 1511.

BAR-

(a) XVIII. Decemb.

(b) ANG. POLITIANI, Ant. SABEL-
LICI, Phil. BEROALDI, Dom. CALDE-
RINI, Jo. Bapt. EGNATII, Corn. VI-
TELLII, Jacobi à CRUCE Bononiensis,
Pii Antonii BARTOLINI.

(c) Ad Idus August. Venundantur ab
Joanne PARVO & Jo. BADIO Ascensio.

(d) Ad Nonas Septembris.

(e) 5. Cal. Decemb.

(f) Prid. Cal. Febr. Regnante MAXI-
MILIANO. In hoc Codice continentur,
Axiochus PLATONIS Latinè; Epistola de

congressu FREDERIC. Imp. & CAROL.
Burgund. D. Epistola de re scholasticâ; de
formando studio Tract. ISOCRATIS Pa-
rænes. ad DEMONICUM, Latinè; Ora-
tio in laud. Philosophiæ; Oratio ad INNO-
CENT. VIII. Carmen de S. JODOCO;
ANNA mater; Epiced. in Comit. Sprengelber-
gens. Hymnus de omnibus Sanctis; Car-
mina ad JODOC. BESSELIUM & ad CAS-
PAR. Abbat. Epitaph. in PHILIP. No-
thum, D. Brabantia; Epigrammata La-
tina.

(g) Mense Augusto.

(a) Mense

BARTHOLOMEI ZAMBERTI Comœdia Dolotechnæ : *ex edibus Schurerianis.*
(a) 4.to

ERASMI MORIA : *apud* MATH. SCHURER. (b) 4.to Argentor. 1511.

JOAN. COCLÆI *Norici* Tetrachordum Musices : *in Officinâ* JOANNIS WEYSSEMBURGER Sacerdotis 4.to Nuremb. 1511.

LILII GREGORII ZIRALDI *Ferrariensis* Syntagma de Musis : MATHIAS SCHURERIUS *Artium Doctor impressit, non omissis accentibus in eis, quæ Græca sunt.* (c) 4.to Argent. 1511.

PRISCIAN. cum Not. JOAN. DE AINGRE & DANIEL. CAJETANI : *per* LEONARDUM PACHEL. fol. Mediolan. 1511.

NON. MARCELLUS, FEST. POMPEIUS, VARRO de Ling. Lat. & Analogiâ : *venundantur ab* EGIDIO DE GOURMONT, *impress.* in Bellovisu *per* JOAN. MARCHANT. fol. Paris. 1511.

Instituta Artium Probique Catholica ; CORNELIÛQUE FRONTONIS de nominum verborumque differentiis, & PHOCÆ de flatili notâ & aspiratione : *imprimebat* HIERONYMUS SONCINUS. (d) fol. Pisauri. 1511.

CURII LANCILOTI PASII *Ferrariensis* Laureati, institutionis Grammaticæ libri 8. *apud* SCHURERIUM. (e) 4.to Argentor. 1511.

TIMANNI REMENERI *Guernensis* libellus regiminis & constructionis, sedulâ JOANNIS FINETII *Paulinensis* operâ nuperrimè

recog-

(a) *Menſe* Novembri.
(b) *Menſe* Auguſt.
(c) *Idib.* Auguſt.

(d) XII. Februarii. III. GALEATIO
SFOR. *gubernante.*
(e) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.*

(a) *Dia*

Tom. II.

F f

recognitus, omnibus propè mendulis absterfis, cui gerundiorum & supinorum nonnullarumque regularum communium ejusdem FINETII fragmenta præponuntur, annotatiunculis passim in margine additis: *impress. operâ magistri JOHANNIS GAULTHER* Chalcographi ac Bibliopolæ almæ Universitatis Parisiensis ad signum Sanctæ Genovephæ in vico divi Johannis Belvacensis commorantis. (a) 4.to

Parif. 1511.

Real di Franza con figure novamente stampato. (b) fol.

Venet. 1511.

Psalmi septem Pœnitentiales Hebraicè cum Latinâ Versione JOAN. REUCHLINI. (c) 8.º

Tubing. 1512.

Biblia Latina cum pleno apparatu summariorum, indicis numerique foliorum distinctione tersissimè ac nitidissimè impressa: *typis PHILIPPI PIGOUCHE*. (d) fol.

Parif. 1512.

Ead. Emendata per ALBERTUM CASTELLANUM: apud JAC. SACON. (e) fol. & 8.º

Lugd. 1512.

Ead. apud NICOLAUM DE BENEDICTIS. (f) 4.to

Lugd. 1512.

Epistolæ & Evangelia totius anni *Hispanicè*

cx

(a) Die xxv. mensis Januarii. Venundantur Parrhisii à magistro Johanne GAULTHERO in clauso Brunelli in interfignio Divæ GENOVEPHÆ. Huic editioni præfiguntur Jacobi DE ALNETO Vindocinensis presbyteri ad adolescentes consobrinos suos nobiles Jacobum & Joannem DE TAIX Epistola in laudem libri, & ejusdem ad suum magistrum Joannem FINETIUM octallichon; item ipsius FINETII ad suos discipulos Petrum GAUDETUM Rupellensem, Andream DE TURNONE, & Ludovicum THIMOT Boloniensem Epistola data ex Gymnasio nostro Narbonico. Octavo Calendas Augusti, anno Domini millesimo quin-

gentesimo undecimo. Denique Caroli LE MAIGNEN Lavalensis ad suos discipulos cohortatio, ut hanc Grammaticam legant. Ad calcem libri: *Finitur Syntactice Grammatices Compendium non parvâ quidem industria ex Grammaticis magis pluris approbatis à liberalium artium magistro Timannio REMENERO Wermeñ. Scholarum regente apud ades Sancti PAULI Monasterii Westfalix metropolis diligentissimo conquistum ad eorum profectum, qui hujusce artis vorissima admittuntur ebibere fundamenta. Exaratum accuratius Parrhisii.*

(b) A di primo de Octubrio.

(c, d, e, f, g) LONG, Bibliothec. sacr.

(a) Ad

ex versione AMBROSII DE MONTESING.
(g) 1512.

Vetus Editio Ecclesiastæ; OLYMPIODORUS in Ecclesiastem insertâ nova tralatione interprete ZENOBIO ACCIAIOLO *Florentino*; ARISTEAS de LXXII. Legis Hebraicæ interpretatione, interprete MATTHIÂ PALMERIO *Vincentino* : in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholarum *Decretorum*.
(a) 8.º Paris. 1512.

ORIGENIS Opera Latinè ; Tomis quatuor. fol.

Tom. I. in *edibus* Ascensianis. (b) Paris. 1512.

Tom. II. III. IV. in *edibus* Ascensianis. (c) Paris. 1512.

ORIGENIS Homiliæ in Genes. Exod. Levit. Numer. Jos. Judic. HIERONYMO interprete : per BERNARDINUM BENALIUM.
(d) fol. Venet. 1512.

Ejusd. Explanatio in Epistol. PAUL. ad Romanos HIERONYMO interprete : per BERNARDINUM BENALIUM. (e) fol. Venet. 1512.

GREGORII *Niss.* qui fuit frater BASILII magni, Libri 8., de homine, animâ, elementis, viribus animæ, voluntario & involuntario, fato, libero arbitrio & providentiâ. (f);

Item

(a) Ad finem OLYMPIODORI, legium additur Gallicè, — à Jehan M.D.XII. Martii xvi. Ad finem ARISTEÆ xxvi. Martii. M.D.XI.

(b) *Ad Nonas* Maias.

(c) *Idibus* Octobr. à Jacobo MERLINO Theologia Professore collecta, & gravata, atque impensâ Joannis PARVI & Jodoci BADIO multiâque accurratione ejusdem BADIO coimpressa. *Que omnia* — LUDOVICUS XII. — prospiciens — privilegium Bibliopote & Impressori concessit intrâ triennium &c. Idem Privi-

legium additur Gallicè, — à Jehan PETIT Libraire Juré de l'Université de Paris & Josse BADE Imprimeur en ladite Université.

(d) *Die ultimo* Madii.

(e) 16. Septemb.

(f) Imper. Cas. MAXIMILIANO. P.F. Augus. Patri Patria Libertatisque assertoris. Beat. RHENANUS. F. C. Eadem inscriptio legitur in Q. CURTII titulo editi 1518.

(a) *Mense*

F f 2

Item GREGOR. Nazianz. in GREGOR. Niss. Oratio ; item BASIL. de differentiâ Usq̃ & Hypostasis ; & GREGOR. Nazianz. duæ Epistolæ ad THEMISTIUM ; Latine : *ex Officinâ librariâ MATHIÆ SCHURERII Selestenfis artium Doctoris.* (a) fol. . Argentor. 1512.

DAMASCENI Theologia quatuor Libris explicata FABRO interprete ; & adjecto CLICHTOEVI ad litteram Commentario elucidata : *ex Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum.* (b) fol. . Paris. 1512.

JAC. FABRI Stapulensis Comment. in D. PAULI Epistolas : *apud HENRICUM STEPHANUM* : (c) fol. . Paris. 1512.

HUGONIS DE SANCTO VICTORE Quæstiones in Divi PAULI Epistolas numquam antehac impressæ : *in edibus THEODORICI MARTINI Alostenfis* : (d) 4.to . Lovan. 1512.

JOANNIS RUSBERI Presbyteri de ornatu spiritualium Virginum libri tres : *in Officinâ HENRICI STEPHANI* : 4.to . Paris. 1512.

CLICHTOEVI de verâ nobilitate Opusculum : *per HENRICUM STEPHANUM artis impressoriæ industrium opificem ex opposito Scholæ Decretorum habitantem.* (e) 4.to . Paris. 1512.

Rabi JOSEPH Hyssopæus de Hebraïco in Latinum per JOAN. REUCHLIN. translatus : *in edibus THO. ANSHELMII Badensis.* (f) 4.to . Tubing. 1512.

Ritus.

(a) *Mense Maio.*

(b) *Hec DAMASCENI cum expositione prima amisso typis absoluta est anno Christi annium Conditoris & Restoris. M.D.XII. : Nonis Februariis.*

(c) *SIMLER. Biblioth. 3, chartis 145.*

(d) *Venundatur è regione Scholæ Juris Civilis in edibus Theodorici MARTINI*

Alostenfis, qui & typis tornatiss. excudebat Lovanii decimâ quartâ Calendæ Decembris anno à Natali Christiano XII. supra M.CCCCC. regnante Divo MAXIMILIANO electo Romanorum Imperatore semper Augusto.

(e) *Septimo Calendæ Septembris.*

(f) *Sexto Calendæ Martias.*

(a) Epistola

Ritus & celebratio Phasæ Judæorum per
Doctorem THOMAM MURNER ex Hebræo
in Latinum traducta. (a) 4.to

HIPPOCRAT. de præfagiis in mortis acu-
tis : ex Officinâ HENRICI STEPHANI.
(b) 4.to

Parif. 1512.

PAULI ÆGINETÆ precepta salubria
GUILIELMO COPO *Basiliensi* interprete :
ex Officinâ HENRICI STEPHANI. (c) 4.to

Parif. 1512.

Anatomia MUNDINI: impressa per JA-
COB. DE BURGOFRANCO Bibliopo-
tam sumptibus ALOYSII DE CASTELLO
Comensis ac BARTHOLOMEI DE MO-
RANDIS Bergomensis Sociorum. (d) 4.to

Papiæ. 1512.

Artificialis Introductio per modum Epito-
matis in decem libros Ethicorum ARISTO-
TELIS, adjectis commentariis elucidata: per
HENRICUM STEPHANUM in *formulariâ*
litterarum arte opificem; *venalis in Officinâ librariâ*
ejusdem HENRICI à regione Scholæ Decreto-
rum sita, cum nonnullis aliis Operibus Philosophiæ
studio non parum accommodis. (e) fol.

Parif. 1512.

Introductio JACOBI FABRI in Politica
ARISTOTELIS; & XENOPHONTIS
OEconomicus : ex Officinâ HENRICI STE-

PHA-

(a) Epistola datur 1512.

(b) CHEVILLER. p. 163.] „ Dans
„ l'édition qu'il fit en 1512. in 4. du Trai-
„ té d'HIPPOCRATE *De præfagiis in mor-*
„ *bis acutis*, il imprima la première sylla-
„ be du mot *febris* par un *e*. & par-là il
„ ôtoit la liberté de la rendre brève. Il
„ dit avec esprit, que par une erreur il a-
„ voit choisi la longueur dans la fièvre,
„ que pour se corriger, il y préféreroit la
„ brièveté comme moins dangereuse. *Fa-*
„ *bram longam sibi Chalcographus delegit,*
„ *tametsi febris correpta sit minus periculo-*
„ *sa.* Cette manière de corriger une fau-

„ te d'impression est plus recevable, que
„ celle dont on se servit pour faire insulte à
„ un celebre Docteur, qu'on appella ex-
„ près *Docto*, & puis on mit un *Errata*
„ pour retracter cette Epithete, en faisant
„ remarquer, que c'étoit une faute, &
„ qu'au lieu de ce mot *docto*, il falloit lire
„ *Docteur*, c'étoit abuser de l'*Errata*, &
„ en faire une médisance fine & mali-
„ cieuse.

(c) *Decima sexta Aprilis*:

(d) 20. Octobr.

(e) *Anno ab incarnatione Domini virtus*
tum 1512. quinta Maii,

(a) Pri-

PHANI è regione *Scholarum Decretorum*. (a) fol. Parif. 1512.

Meteorologia ARISTOTELIS cum JACOBI FABRI *Stapul. paraphrasi*, & commentar. JOANNIS COCLÆI *Norici: in Officinâ FREDERICI PETPUSS*. (b) 4to. Norinberg. 1512.

APULEII *Asin. Aur.* cum PHILIP. BERROALD. comment. *expensis LUDOVICI HORNKEN & GOTTFRIDI HITTORPII sociorum, industriâ JOANNIS PHILIPPI*. fol. Parif. 1512.

ANTONINI *Itinerarium ex recognitione LONGOLII: venale habetur, ubi impressum est, in domo HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum*: (c) 12.º Parif. 1512.

EU-

(a) *Pridie Nonas Septembris*. Huic Editioni præfixa est hæc Epistola.

VOLGATIUS Præfatus
JOANNI SOLIDO Cracoviensi *Salutem D.*

Apud hospitem tuum Henricum STEPHANUM, in cujus officinâ diversor, compori manu tuâ exscriptam in Politica ARISTOTELIS introductiunculam, insuper ex Oeconomicon XENOPHONTIS; illam communis præceptoris nostro tribuis; hoc cuidam Raphaëli VOLATERRANO, ut qui ex Græco Latinum fecerit: quod ex antea CICERONEM fastidisse ex COLUMELLA & HIERONYMUS locupletes sunt testes. Illa succinctam ex haud inconducibilem continet eruditionem, hoc autem non inamænam disputationem: neque hactenus nostris visa in lucem prodire. Quare visum est, ut illa publicarem, & primitias nostræ compositionis ad te mitterem: ut, vel sic intelligas, neque labores tuos, quos in illis scribendis suscepisti, periisse; neque me frigide in novo officio, quod Deo opitulante suscepti prosequendum, versari. Caterùm si me amabis, ubi D. Martinum TOLNINUM meo nomine salutaveris, eum communicatione libelli participem efficias: ut sicut ipse mei, me sui cognos-

cat non immemorem. Quod autem ad te attinet, vide, ne Rhomanus aut te in aliquo offendant. 'Serua te nobis mentis corporisq; incolumem: ex de studiis tuis non nichil nobis alserua. Vale; ex Parisiorum Urbe, duodecimo supra M.D. Pridie Idus Sept.

Ipsa eadem hæc Epistola, hic recusa; habetur in priore hujus Operis apud Henric. STEPHANUM impressione ann. 1508. ne minime quidem verbo immutato, nisi quod in illâ præcedente variet duarum vocum orthographia [Romanus & nonnichil], sed [Rhomanus & nonnichil] fuit (ut puto) antiquioribus acceptior, & fortè non injuriâ. Præterea datæ Epistolæ annus diversus est, cum tamen mensis dies idem sit. Nam in priore legitur octavo supra M.D. at in utraq; *Pridie Idus Sept.* Miror equidem anni mutationem; nam tempus, quo data est editoris Epistola aut Præfatio, neque mos neque opus est in repetitis Editionibus mutari; nec enim, si mutaretur, quoties nova sub prælo sudat impressio, posset de primæ emissionis tempore (quod plurimum sit) haberi conjectura.

(b) 3. Id. Novemb.

(c) Annus (1512. 14. Caland. Sept.) indi-

EUSEBII *Cæsariensis* Episcopi *Chronicon*,
HIERONYMO-presbytero interprete, cum
PROSPERI, **MATTHÆI PALMERII** *Fla-*
rentini, **MATTHÆI PALMERII** *Pisani*, &
JOANNIS MULTIVALLIS *Tornacensis* ad-
 ditionibus: per **HENRICUM STEPHANUM**
in formulariâ litterarum arte opificem, illius maxi-
 mâ curâ & diligentia, nec non ejusdem-*q* **JODO-**
CI BADIO in hoc Opere sociorum parvis expensis.
 (a) 4.to

Parif.

1512.

Clæ-

indicatur in præfixâ **Godofridi TORINI** *Epistolâ*.

(a) In alimâ *Parisiarum* *Academîâ* ab
incarnatione Domini cuncta gubernantis mil-
lesimo quingentesimo duodecimo, Idibus verò
Junii. — In initio habemus hoc Epi-
 gramma.

JOANNES MULTIVALLIS *Tornacensis*
 Director hujus Operis
 & in Officinâ recognitor,
 Lectoribus Salutem.

Eusebio bona cura fuit describere rerum
Tempora; ne pereant, cudere nostra fuit.
Sed nisi qui fidus mendas aboleret, adesset,
Hic foret exigua commoditate labor,
Quid quoque si desit (quo promptè singula
queras)
Index, perpaucos nonne juvabit opus?
Cùmque prius deesset, nobis adjunctus hic Index
Perfacilis, numeris cuncta notata docens.
Si juvat hic noster labor, & placet, haud
aliud quid
Expetis: satis est; id fero, quod volui.

Valete.

Et in fine:

JOANNES MULTIVALLIS
 Lectoribus Salutem.

Cùm **EUSEBIO** novum in principio In-
 dicem adjecerim, æquum mihi visum est,
 ut inter hoc Opus in officinâ dirigendum, quod
 in anno Christi 1481. finem suum contraxe-
 rat, quicquid à tempore illo ad diem usque
 omissionis ejus memoriam posteritatis dignum
 audivissem, paucis tanquam pro annotatione

prioribus adjungerem: ut completius esset hoc
Chronicon, & haberent promptius harum re-
 rum studiosi consulere Historias, qua materias
 easdem diffusius tractabunt. Ergo qui hæc legent,
 boni consulant, & laboribus nostris non des-
 tractent. Valete.

MICHAËLIS PONTANI
 in præfens Opus Decalichos.

Quos lubet Annales & torfos volvere Libros,
Aut quos exiguo magna parare juvat;
Adstis faciles: votis majora rependet
Eusebius; veras en dabit historias:
Gestæque discretos describet fidus in annos,
Sub quâvis solidi parte peracta poli.
Hic legere est brevibus; qua mille Volumina
tangunt,
Atque exempla, quibus vita regenda venit.
Ergo age, limatos, lector studiosa, libellos
Perlege: perlectis commoda multa feres.

Errata nonnullis in locis ex **EUSEBIO**
 deprehensa, & in Officinâ sedulo recognita:
 &c. Hæc superius annotata compluribus in
 locis castigata invenies; & ubi primum de-
 prehensa fuerant, in ipsâ Officinâ ad limam
 reducta. Siqua verò alia mendosa occurre-
 rint ex litterarum adjectione, omissione,
 præpostero situ aut permutatione contracta, ea
 facili quisque suo ingenio deprehendet; neque
 quis ex ipsis unquam à rectâ sententiâ aber-
 randi trabes occasionem. Hinc licet æsti-
 mare maximam in correctione Officinæ
 curam.

Non possum (res præsentim Typogra-
 phicas scribens) præterire, quod in **MAT-**
THÆA PALMERII *Pisani* ad **EUSEBII**
Chro-

Clarissimi HYGINII Poeticon Astronomicum Opus, cum planetis & variis signis historiatis : *impressum per MELCHIOREM SESSA*. (a) 4.to

Venet. 1512.

POLYDORI VERGILII *Urbina* de Inventoribus rerum libri tres ; M. ANTONII SABELLICI de artium inventoribus ad HIERONYMUM BASSUM *Forojulien* provinciae Quaestorem Carmen ; ex secundâ recognitione ; *in Officinâ MATHIAE SCHURERII Selesten* *Art. Doct.* (b) 4.to

Argentor. 1512.

LEONIS BAPTISTAE ALBERTI *Florentini* libri decem de re ædificatoriâ : *in Sole aureo vici Divi Jacobi*, operâ BERTHOLDI REMBOLT & LUDOVICI HORNKEN *in eodem vico ad intersignium trium Coronarum è regione divi Benedicti commorantium* : (c) 4.to

Parif. 1512.

STRABONIS Geographia Latinè interpretate GREGORIO *Tifernate* & GUARINO *Veronense* ; Characteres Gothico : *per EGIDIUM GOURMONT*. fol.

Parif. 1512.

Antiquitatum variarum volumina XVII : *operâ Ascensianâ*. (d) fol.

Parif. 1512.

EUTROPIUS & PAULUS Diaconus cum marginalibus Annotationibus NICOLAI MAILLARDI *Rethomagensis* : *apud GALLIOTUM DU PRE' typis EGIDII GOURMONT*. fol.

Parif. 1512.

Historia

Chronicon additione memoratur anno 1457. *Quantum litterarum studiosi Germanis debeant, nullo satis dicendi genere exprimi posset. Namque à Joanne GUTENBERG Zumjungen Equiti Maguntiae Rheni solerti ingenio librorum imprimendorum ratio 1440. inventa, hoc tempore in omnes ferè orbis partes propagatur ; quâ omnis antiquitas parvo ere comparata posterioribus infinis voluminibus legitur.* Maximi profec-

tò momenti est apud me, uti & apud omnes sanos lectores, Historici *de temporibus suis* (lege folio 153. illius Chronici) scribentis autoritas. PALMERIILLIUS *Pisani* Opusculum anno 1481. finitur,

(a) Die xv. mensis Septemb.

(b) Mense Junio regnante Caf. MAXIMILIANO P. F. Aug.

(c) xxiii. Augusti.

(d) Ad 15. Calend. Feb.

(a) Anno

Historia DARETIS *Pbrygii* de excidio
Trojæ, cum figuris ligneis: *impress. per*
JOANNEM VIRIDIMONTANUM. WITTENBUR-
(a) 4.to GII. 1512.

CAII CRISPI SALUSTII Opera cum
plusculis additamentis: (b) 8.º Paris.

SUE-

(a) Anno 1512. apud Augustinianos.
(b) Hæc editio in principio & fine ha-
bet **Dionysii ROCE** Insigne typographicum:
excusa characteribus Italicis exilibus, &
Gulielmi LE ROUGE, qui pro **Dionysio**
ROCE imprimebat, propriis. Nulla tem-
poris nota adjicitur, præterquam in Epis-
tolâ præfixâ.

JODOCUS BADIUS ASCENSIVS clarissi-
mo Viro & inter Cives *Gandavenses* Pri-
mario **EGIDIO DE QUERNOLIGNO**
Salutem.

*Cogitanti mihi sæpe, quonam munusculo
te donare possem, occurrit tandem Caius
Crispus SALUSTIUS: qui, cum brevitatis
& veritatis sit diligentissimus amator, visus
est mihi se velle in brevissimum codicem veluti
pro enchiridio habendum comprimere: quam
rem, quia tibi placitum confidebam (es e-
nim singularis breviorum characterum ama-
tor) lubens suscepi &c. Ex Officinâ nostrâ
litterariâ apud Parrhisios rursus ad Kalen.
Septemb. anni M.D.XII. In fine additur
hac Allocutio. Habetis, Latialis eloquii ti-
rones, Crispum SALUSTIUM diligenti ac-
curatione excussum. In quo quæ multa in-
versa, multa manca, multa supervacanea
& Impressorum & Scriptorum incuriâ legeban-
tur, suo nitore priscâque illi antiquitati (Co-
dice Aldino duce, quem secuti sumus) resti-
tuta. Insunt præterea ejusdem in CICERO-
NEM, CICERONIS in eum: CICERO-
NIS item in CATILINAM *Investivæ* quin-
que, & CATILINÆ ad CICERONEM
responsivæ duæ: item PORTII LATRONIS
in eundem CATILINAM Declamatio: cum
illarum virorum doctorum Orationum, etsi
non eo ordine, quo in Parisino illo vulgari
legebantur (quoniam Aldinum codicem secuti*

*sumus) appositione. Quem inter legendum
si elementorum inversio, vel transmutatio,
seu diphthongorum non debita observatio,
modicum vos leserit, amicâ manu castigat:
Supereſt, ut boni consulatis.*

Anno 1512. SALLUSTII editionem,
enchiridii formâ, à BADIO proditiſſe satis
probat ipsius Epistola suprà allata; eodem
forſan caractere, quo JUVENALIS &
PERSIUS hõc etiam anno ab eo impressi
sunt, excusam. Constat præterea ex vo-
ce *rursus*, quæ in illâ Epistolâ legitur, il-
lam Badianam SALLUSTII emissionem
fuisse secundariam. An verò ista, quam
Gulielmus LE ROUGE pro **Rocio** elab-
oravit, hõc quoque anno fuerit publicata,
dubitandi adhuc relictus est locus. Idem
tamen **Gulielmus LE ROUGE** expensis
ejusdem **Dionysii ROCE**, eadem typorum
figurâ sed formâ majore, LUCANUM (de
quo postea) anno M.D.XII. excudit. Hic
lubet inserere librum, iisdem (quo iste
SALUSTIUS) typis Italicis exilibus &
Gulielmo LE ROUGE soli tunc usurpatis
excusum, nullo etiam temporis indicio no-
tatum, in 8. Cujus sic se habet titulus,
rubricâ variegatus, ad **Gulielmi LE ROU-
GE** cognomen forſan alludendi gratiâ.

„ M. PLAUTI Comici clariss. Comœ-
„ diæ luculentissimæ & facetissimæ; ac-
„ curatissimè nuper recognitæ à disertissi-
„ mo viro SYMONE CHARPENTARIO,
„ ac penè infinitis mendis tersæ: nunquam
„ antea cis *Alpes* impressæ. Cum ejus-
„ dem familiaribus in unamquamque Fa-
„ bulam argumentis, nominumque Ety-
„ mologiis. Jam apud Parrhisios ipsius
„ Charpentarii curâ in lucem editæ sunt,
„ duasque in partes distinctæ: in primâ
„ decem priores, in secundâ reliquæ de-
„ cem continentur. Væneunt viâ Ja-
„ cobâ

Tom. II.

Gg

„ cobad apud Dionysium ROCE sub divi
„ MARTINI signo.

In utriusque partis & initio & fine af-
fixum est Dionysii ROCE typographicum In-
signe, cum lemmate, A LAVANTVRE
TOVT VIENT A POINT QVI
PEVT ATENDRE. DENIS ROCE.
Plantina hujus Editionis primæ parti hæc
præmittitur Epistola.

SYMON CHARPENTARIUS Parrhisiensis.
P. FAUSTO ANDRELINO Foroliviensi
Poetæ laureato, regio necnon regineo,
clarissimoque Oratori felicitatem.

POMPONIIUS LATUS in eâ, qua est
ad Augustinum MAPHAUM, Epistolâ re-
fert Marcum VALERIUM PROBUM ali-
quando animadvertisse veteres negligi, & ob
id contracta multa Exemplaria emendare,
distinguere, & annotare curavisse; sequæ ejus
viri exemplo id ipsum aliquâ ex parte cona-
tum fuisse consuevit. Id quod cum ipse legis-
sem, utriusque, tum M. PROBI VALE-
RII, tum POMPONII LATI vestigia in-
sectari cupiens iidem perficere institui. —
In tantâ librorum varietate ac multitudine
die quâdam inter versandum nonnullos ve-
stros penitusque pulverulentos Codices (quos
apud me habens à diuturno tempore non ver-
saveram) sorsim fortuna * Comædiæ Plautinæ
antiquo charactere impressæ & quasi vetustate
ipsæ percuntes in manus inciderunt. —
Sed probo dolor! bona illa antiquitas jam
depravata est, jam periit prorsus illius genui-
na lectura; ut non mirum, si veterum,
precipue Poëtarum, lectio sit nobis ærumnosa;
quippe ea viget tempestas, quâ sit facilius
quid novum adere quàm aditum (saltim ab
antiquis) faciei pristina restitueret. Si cau-
sam roges, proba ac vera antiquitatis penu-
riam tibi objiciam. Addam præterea opti-
morum Codicum depravationem ad nostra us-
que tempora continuè in dies magis atque ma-
gis incuriâ quâdam pullulasse, ut jam vix
emendatum reperias ex tot millibus unum.
Auri (credo) sacra fumes hujusce rei est cau-
sa potissima: lucroque (ut non minùs verè
quam eleganter protulit ipse POMPONIUS)
poëtis quàm emendationi consulitur. Itaque

pro ejusdem sententiâ ipsa librorum impressio
potius ad Romanam Linguam exitium quàm uti-
litatem excogitata atque inventa videtur.
Cujus quidem assipulator nedum testis effem
amplissimus; quia decem mensibus cum Plau-
tinas Comædiæ (qua jam tot virorum etiam
eruditorum manibus pertractate sunt) versa-
rem, contractis multis Exemplaribus, inveni
sanè multa esse addita, mutila, contortupli-
cata, dissonaque, plurima adulterina &
preposterè commutata. Romani eloquii patri-
me cepit misereri: summoque ac diuturno la-
bore illustrium virorum (qui huic Operi emen-
dando egregiam navarant operam) recogni-
tiones copulans, futilibus rejectis melioribus-
que receptis, id ipsum Opus studiosis Lectoribus
emendatum curavi restitui. Quantum autem
laboris sumperim, quantum in eâ re suda-
verim, testes erunt antiqui Codices, si præ-
sertim, qui tum Mediolani, tum Venetiis,
his modò elapsis annis, impressi fuerè: quos
eò à nostris discrepare noscet candidus lector,
quò unius astri lumen à Solis splendore dis-
crepat. — Tu sanè mihi inter prima-
rios viros is visus es, cui eas lucubratiunculas
dedicare esset necessarium. Apud te Poëtarum
nomen plurimum habet auctoritatis, cum ipse
sis eorum ex numero, qui vivunt, eruditissi-
mus Poëta. Hinc testes lectura tum regie tum
reginæ, quas non sinè optimâ mercede perficis.
Hinc Opera permulta poëtica tuo splendidissimo
Arte fabricata. — Si quid autem
in his minùs rectè emendatum repereris, aut
fortè incuriâ aut inadvertentiâ quâdam omis-
sum, aut ignoscas nostræ parvitati, aut ca-
lamo ne parcas oro. &c. Ad primæ partis
calcem additur Antonii DESTOUTEVIL-
LE ad Johannem CHARPENTARIUM
Vicecomitem de Novo castro elegiacum
Carmen; in quo hi versus:

- „ Parrhisius Symon carie & squallore re-
„ motis
„ Hunc senio æternum jussit habere
„ decus:
„ Qui tibi sanguineo & fraterno junctus a-
„ more
„ Plautinos voluit reddere forte sales.

Deinde subsequitur Pauli CANALIS
patri-

* Vox impressa dat locum conjiciendi illum PLAUTI Codicem fuisse non manuscriptum sed ali-
quem ex antiquis excusis. PLAUTI prima (quam scio) impressio fuit Venetiis per JOHANNEM de
Coloniâ & VINDELINUM de Spirâ 1472. fol.

SUETONII Cæsares cum PHILIP. BEROALDI Commentationibus & paraphrasticâ M. ANT. SABELLICI interpretatione ; ac PHILIPPI BEROALDI Vitâ per BARTOLOMÆUM BLANCHINUM Bononiensem conditâ ad CAMILLUM PALÆOTTUM: Venundantur sub Interfignio trium Coronarum felicitis Coloniae Agrippinæ in vico divi Jacobi ; impress. operâ cum primis honesti viri Magistri JOANNIS PHILIPPI, ære verò nec non im-

ponis

patritii Veneti ad PLAUTUM Carmen choriambicum Asclepiadeum.

„ Vates Ausonidon eloquii pater,
„ Quo se Pierides pollicitæ Deæ
„ Ut, contigerit si Italicè loqui ;
„ Quis te à barbarici carceris asserit
„ Squallore & Geticâ compede liberat ?
„ Nam prodis nitidus, qui fueras modò
„ Squalens, horridulus, rusticus, & lacer.

„ PLAUTUS respondet.

„ Omnes è facie clarius abstulit
„ Symon hic maculas, orâque reddidit
„ Mî doctis nitida & compta laboribus ;
„ Ut, cùm me aspicio, jam videar mihi
„ Talis, qualis eram, pulpita scenico
„ Cùm risu quaterem, mēque Quiritium
„ Laudaret pedibus turba strepentibus.

„ DOMINICI PALLADII SORANI
„ Distichon.

„ Venit Apollineo felix sub sydere Plau-
„ tus,
„ Qui quondam tenebris semisepultus
„ erat.

In initio secundæ Partis hæc habetur Epistola :

EGIDIUS DELPHUS GUILLIELMO COPO Basileiensi Medicorum eruditissimo Salutem plurimam dicit. — Hunc suavisimum Poëtam emendare studuit alumnus tuus SYMON CHARPENTARIUS —

cujus & ego ingenio atque labore non parum reficior celerem profectum demiratus. Datum Parrhisiis quarto Idus Maias.

Ad calcem : Finis Plautinarum Comædiarum emendarum per clarissimum virum artium Doctorem SIMONEM CHARPENTARIUM Parrhisiensem.

DIONYSIUS ROCIUS Bibliopola
ad Lectores.

Quæ verò prius erant corruptæ penitus ac inemendata nec cis Alpes impressæ ; eas SYMON CHARPENTARIUS in lucem hic apud nos educi primus curavit, & semel atque iterum correxit : faciens fidem ex doctissimorum virorum hujus sæculi luminum, HERMOLAI BARBARI, JOANNIS BAPTISTÆ PII, PETRI VALLÆ Placentini, BERNARDI SARACENI, MERULÆ, POLITIANI, & BEROALDI emendationibus recollectis. Adde, quod & multa ex VARRONIS, FESTI POMPEII, NONII MARCELLI, DIOMEDIS, VELII LONGI & PRISCIANI [hic aliquid omisit Typographi incuria] restituit ; & quicquid novis Interpretibus observare. — Nunc verò nuper ejusdem industriâ & diligentia nostrisque impensis easdem Plautinas Comædias Italico charactere imprimi apud Guilelmum LE ROUGE nobis persuasit &c. Hanc PLAUTI editionem Parisiensem SIMONIS CHARPENTARIJ Albertus FABRICIUS in Bibliothec. Latine. (pag. 9.) & ejusd. Supplement. (pag. 4.) anno 1513. produsse notat ; additque, in eâ primum editum Supplementum Aululariæ, quod deinde GRYPHIUS MEURSIUSQUE

Gg 2

penſis integerrimorum Bibliopolarum LUDOVICI
HORNKEN & GODEFRIDI HITTOR-
PII: (a) fol.

Parif.

1512.

VALE-

ſtiusque vulgaverunt. In illo (quod con-
ſului) Exemplari nullam quivi anni notam
reperire. Ibi legitur illud *Aulularia* Sup-
plementum à nunquam hinc ſeres à me
uſque ad avis occinat. Quod cum alio unà
complemento à Codro URCEO addito
vulgavit ante GRYPHIUM Robertus STE-
PHANUS anno 1530.

(a) Huic Editioni curandæ præfuit
Joannes KIERHERUS Slefſtatinus, uti
conſtat ex ipſius Epistolâ ad Leutholdum
DE SALA, & brevi ad Lectorem alloquio
(quod ad Libri calcem rejicitur) & nomi-
nis initialibus litteris monitioni (quam Bi-
bliopola titulo inferuit) ſubſcriptis.

BIBLIOPOLA CANDIDO LECTORI.

Facturus certè pretium opera, candidiſſime
Lector, ſi nullas præter hæc in SUE-
TONIUM commentationes, ad amuſſim exactâ-
que diligentia excuſas emeris. Tantâ enim
curâ caſtigatoneque alias hætenus impreſſas
vel albis quadrigis præcedunt, ut etiam Mo-
mo ſatisfacere poſſent. Quod ſi ipſe tu operi
noſtro album (ut dicunt) calculum adjeceris,
non ſecus, ac ego dixi, eſſe haud dubiè affir-
maveris. Quocirca ſi admonitioni noſtra
purgatas præbueris aures, neque ſiſſeris me
Hylam inclamitare; hortaberis proſectò me
tanquam Lydum in planitiem ad pleraque
alia ſtudioſa juventuti non parum utilia
comprimenda. Sed ne extra oleas ſerâ, af-
ſem para: lataberis. Neque pati velis hoc,
quicquid eſt, operis tanquam Sardum ſoro
ſupereſſe. Vale. I. K. Et ad finem:

I. K. LECTORI BENEVOLO S.

Pervenerunt jam non malâ avi ad umbili-
cum illæ duorum clariſſimorum virorum com-

mentationes: quæ tantâ emendatione, tantâ
induftriâ noviffimè in lucem prodierunt, ut
nihil vel parum ſit, in quo labor noſter culpa
obnoxius eſſe poſſit. Eſt tamen nonnihil ali-
quando hallucinatum; in Græcis potiſſimum
(ex paraphraſi M. Antonii SABELLICII)
cùm ob Exemplaris mentoſiſſimam corruptio-
nem, tum etiam Græcorum (quos ſæpiuſcule
citavit) Authorum inopia. Quod facile
(1) reſarcient, qui hæc, quæ nobis deſuere,
indepti fuerint. Cetera omnia munda, ex-
cuſſa, polita, & ad unguem facta ipſe; vel
ſi nolis, conſiteberis. Mirè enim hæc novâ
Editio alias omnes hætenus impreſſas longo
relinquit intervallo &c. Et ante Indicem:
Accipe & hunc, Lector candide, Indicem
diſtionum ſelectiorum, tanquam ſcopum
certiſſimum: ad quem inquirendi animi pro-
poſitum certiſſimè fixeris. Verùm quia nobis
idem uſu venire potuit, quod & ceteris, qui
in hoc genere laborem ſuum impenderunt, ſa-
picula accidit (Quis enim Lynceus adeò ſem-
perque tam acutum viderit?) ſpero tamen
nobis hanc veniam, quam & pluſculi licet
vix æquiore jure conſecuti ſunt, non incom-
modè dari poſſe &c.

Phil. BEROALDUS (uti in ejus Vitâ
per BLANCHINUM conditâ legitur) natus
eſt Bononiæ, 7. Id. Nov. 1453. Scripſit
annotationes (2) in PLINIUM, cùm pu-
blice proſtiteretur Parmæ, vixdum expleto
ætatis ſuæ undevigeſimo anno. Poſthac SER-
VII correptiones: in PROPERTIUM com-
mentaria cum centum annotationibus: item
Orationes quaſdam diſperſim habitas in ju-
ſtum Volumen redegit. Scripſit itidem (3) com-
mentaria in SUETONIUM, (4) Tuſculanaſ
Quæſtiones. Poſthac ſextum & qua-
drageſimum annum gerens (5) commentaria
in

(1) Conſulat Lector Parifienſem SUETONII Editionem 1610. in fol.

(2) Vix tres paginas implentes (FABRIC. Biblioth. Lat. p. 405.) impreſſ. Parma apud CORAL-
LUM 1476. fol.

(3) Impreſſ. Venet. apud Barthol. DE ZANIS 1500. fol.

(4) Impreſſ. Venet. apud Barthol. DE ZANIS 1499. fol.

(5) Impreſſ. Bonon. apud Benedikt. HECTOR. 1500. fol.

VALERIUS MAXIMUS; Exempla quatuor & viginti nuper inventa ante Caput de Ominibus. (a) 8°.

Lugd.

1512.

VALER. MAXIM. apud domum Impressorum commorantium in vico Sancti HILARII de la Celle. (d) 4.to

Pictav.

1512.

GUIDONIS DE COLUMNIS Messanenſis

His-

in Asinum Aureum componere instituit, absolvitque. Scripsit quoque (6) annotationes in Philippicas, quas Benedicti HECTORIS nomine mihi (scil. BLANCHINO) dedicavit. In (7) COLUMELLAM annotationes complurimas edidit. Composuit et varia eruditionis aliquot Opuscula &c. Poëticam vix attigit. In hendecasyllabis multum gloria meruit. Quosdam prateritos errores postremis scriptis suis damnavit. Litteris vero Græcis leviori studio operam dedit &c. Maligno febris ardore implicatus decessit XVI. Kal. Aug. annum agens etatis quinquagesimum primum superque menses octo ac dies novem [anno Christi (8) 1504.] relicto impubere adhuc filio Vincentio et uxore Camillâ, unâ cum duobus fratribus Antonio natu majore ac Joanne Architecto Postumo. BEROALDI Vitam sequuntur nonnulla Johannis Baptista PII, UGERII Pontremulensis, Dominici FUSCI Ariminensis, & Vigili PORTI Mutinensis Carmina, cum hoc Joannis KIERHERI scazonte in hujus Suetoniana Editionis laudem.

„ Si rite tu sententiam feras: ergo
„ Bis sex, benigne, Cæsares ama, Lector.

(a) ALDUS RO. CUSPINIANO Germano S: — Quatuor et viginti Exempla, quæ omnibus in Italiâ VALERII MAX. Exemplaribus tam impressis quàm manu conscriptis deerant, ad me perhumanissimè miseris — Significaveris te vidisse in Viennâ, cum studia humanitatis publicè inibi profitereris, VALERIUM antiquissimum, in cuius principio quadam nunquam antè à te visa — Habemus alios plurimos benefactores, ex quibus unus ab extremo nuper orbe daturum se mihi DONATUM integrum in Æneidem totumque SERVIUM; et PROBI Grammatici antiquissimos libros et alia quadam, quæ non habentur.

(b) Die vicesimâ nonâ Maii. Quinam hi Impressores fuerint, scitur ex Insignibus typographicis; quæ sunt tria Lilia, bini Boves, & hæc nomina JEAN BUYER. GUILL. BOUCHER. I. B. Aliquando Insignia cingebantur hoc dicto metrico circum-eunte: En la parfin de lœuvre louer Dieu Chacun de nous doit pour avoir sa grace. A L V Y D O C Q S P O U R C E Q L L U Y A Pleu No^d donner tems de ce faire et espace. Ut legitur apud KAROLI Magni Francorum Regis gesta describen: Opus egregium: operâ Magistrorum JOANNIS BOVERI et GUILLERMI BOUCHER accuratissimè castigatum et à mendis scriptorum priorisque impressionis vigili cum diligentia relevatum. 4. finè anno.

(a) Bi-

(6) CICER. Orationes à BEROALDO recognitæ prodierunt per Benedict. HECTOR. fol. 1499.
(7) Authores rei rusticæ cum excriptionibus BEROALDI prodierunt Bonon. per Benedict. HECTOR. 1494. fol.
(8) Itaque falsum est, quod in Bibliothec. SIMLER. legitur, cum claruisse anno 1510.

Historia destructionis *Trojæ Hispanicè* versa à
PETRO NÚÑEZ DELGADO. (a) fol. Toleti. 1512.

PLATYN. de Vitis Pontificum Opus : *impressum à GILBERTO DE VILLIERS*
Borbonnio, *impensis honestissimi VINCENTII*
DE PORTHONARIIS & CONSTANTINI
FRADIN. (b) 8°. Lugdun. 1512.

DIONYSII AFRI Periegesis Græcè cum
Latinâ RHEMNII interpretatione & CÆLII
CALCAGNINI annotationibus: JOANNES
MACIOCHUS BONDENUS *imprimebat*.
(c) 4to. Ferrariae. 1512.

C. JUL. SOLINUS de situ Orbis & mira-
bilibus; VIB. SEQUEST. de fluminibus,
montibus, lacubus & gentibus; Provinciarum
totius Orbis nomina: *impress. ab HIERONY-*
MO SONCINO: (d) fol. Pisauri. 1512.

QUINTILIAN. Institut. cum castigationi-
bus RAPHAËLIS REGII: *impensis GEOR-*
GII DE RUSCONIBUS. (e) fol. Venet. 1512.

LUCRETIVS: *sumptibus PHILIPPI*
GIUNTÆ: (f) 8°. Florent. 1512.

HORATII, Opera cum quatuor commen-
tariis PORPHYRIIONIS, ACRONIS,
LANDINI, & MANCINELLI: *impress.*
per LUDOVICUM DE BEBULCO:
(g) fol. Mediol. 1512.

OVID. Heroid. & in Ibin, cum comment.
diversorum: *per JOANNEM TACUINUM*

DE

(a) *Biblioth. Sicul.* Tom. I. pag. 267.

(b) *XXII. mensis* Februarii. Ludun.

(c) *Die* XVIII. Decemb.

(d) *Ultimo* Januarii.

(e) *FABRIC. Supplem. Biblioth. Lat.*

(f) *Mense* Martio.

(g) *Die* XVI. Augusti. In primâ Libri

paginâ affigitur Insigne, Cor scilicet, cum
symbolico monogrammo ex Typographi
nominis litteris conflato. Exhibentur etiam
icones quinque ligneæ & rudes, Poetæ in
medio, ipsiusque enarratorum. Sub LAN-
DINI icone leguntur hæc verba: AM-
BROSIO DA CAMPO.

(a) XIII.

DE TRIDINO: (a) fol. . . . Venet. 1512.

LUCANUS cum notulis & sententiarum expositione: per GUILIELMUM LE ROUGE eximium Calcographum, expensis vero DIONISII ROCE Academiæ Parisiorum Bibliopole jurati in vico Sancti Jacobi sub divi Martini effigie commorantis. (b) 8.º . . . Paris. 1512.

JUVENALIS Satyræ ab J. BADIO ASENSIO cum marginalibus adnotamentis & argumentis Mancinellæ coimpressæ: in edibus Asensianis. (c) 8.º . . . Paris. 1512.

SILII ITALICI Libri decem & septem cum huberrimis PETRI MARSI commentariis ad amussim emuncti nusquam citra Alpes impressi: ex edibus NICOLAI DE PRATIS, impensis vero honestissimorum virorum PONCII PROBI & FRANCISCI REGNAULT Bibliopolarum: (d) fol. . . . Paris. 1512.

C. VALERII FLACCI Setini Balbi Argonauticon: impressum communibus JODOCI BADIO ASCENSII & JOHANNIS PARVI

expens-

(a) XIII. Maii.

(b) Calendis Aprilibus. Editio hæc elaborata est eodem illo singulari charactere, quo SALLUSTIUS paulo antea memoratus.

(c) Ad x. Kalendas Augusti. Eodem characteris genere, quo HORATIUS ann. 1505: Romano & satis nitido. Ibi autem Ciphra foliorum neglecta, hic adnotata sunt litteris numeralibus; FO: I: II: III: IIII: V. &c. Hic libet inferere Librum sequentem, anni quidem nota carentem, sed eadem typorum & moduli formâ excusum: titulo autem rubricis insignito. PU. OVIDII NASONIS Metamorphoseos Libri quindecim, jucundissimo characteris impressi, unâ cum JO. BADIO ASENSII Epitomatis nec non cum ejusdem Poetæ Vita ex ipsius libris per ALDUM M. R. collectâ: Venundatur Parrhisii in

vico Sancti Jacobi sub interfignio Liliæ aureæ. Iehan PETIT. cum hoc BADIO Hexasticho.

JODOCUS BADIUS ASCENSIVS.

JODOCO HALLERO

nobili erudito & bene morato adolescenti.

Haller in Aonios qui transformatus oleres
Fingis Apollineâ dexteritate melos;
Suscipe mutata ter quinque Volumina forme,
Docti & suaviloqui scripta diserta viri.
Suscipe: nec grave sit nodosa enigmata legum.
Interdum lepidis posthabuisse jocis.

(d) XI. Kalendas Maii. Veniunt ab honestissimo Bibliopola PONCIO PROBO viâ divi Jacobi & regione Mathurinorum ad Lupi quadrupedis interfignium PONSET LE PREUX.

(a) L

expensis in pralo Cæsareo. (a) 4.to Parif. 1512.

BARTHOLOMEI Colonienfis Dialogus Mythologicus: in ædibus THOMÆ ANSHELMII Badenfis: (b) 4.to Tubing. 1512.

LILII GREGORII ZIRALDI Ferrarienfis Syntagma de Mufis: MATTHIAS SCHURERIUS *impreffit non omiffis accentibus in eis, quæ Græca funt.* (c) 4.to Argent. 1512.

ADRIANI Cardinalis S. Chryfogoni venatio: in ædibus MATHIÆ SCHURERI: (d) 4.to Argent. 1512.

GUILLERMI DE MARA utriusque cenfuræ Doctõris ac *Constantienfis* Ecclesiæ Thefaurarii ac Canonici de tribus fugiendis, ventre, plumâ, & Venere, libelli tres: *venale habetur in Officinâ librariâ* HENRICI STEPHANI è regione Scholarum Decretorum (e) 4.to Parif. 1512.

Lexic. Græco-Latin. operâ HIERONYMI ALEANDRI: *industriâ & impendio proborum virorum* ÆGIDII GOURMONTII & MATTHÆI BOLSECI *Bibliopolarum* Parisienfium. (f) fol. Parif. 1512.

CONSTANT. LASCAR. Grammatica; CEBETIS Tabula; de litteris Græcis ac diphthongis; abbreviationes; Orat. Dominic. &

Salu-

(a) I. P. IEHAN PETIT. *Anno Domini M. CCCCC. duodecimo. Nonis Januarii.*

GERVASII AMENI Drucenfis de aureo JOANNIS PARVI Lilio Tetrastichon.

Lilium ab athereis demiffum fedibus olim Gallica cælesti regna beavit ope.

Aurea nunc etiam felici hac fydere nata Lilia Gymnafium Parisienfe beant.

(b) *Menfe Octobri. fub illuftri Principe*

UDALRICO Wirtenbergenfi.

(c) *Menfe Julio: regnante Imp. Caf. MAXIMILIANO pio felici Aug.*

(d) *Menfe Augufto.*

(e) CHEVILLER. p. 323: annum indicat, quo illud, quod vidi, exemplar deftituitur. Hoc Opusculum Author dicavit HADRIANO GOUFFIER titulo Sanctorum Marcellini & Petri Presbytero Cardinali atque Ecclesiæ *Constantienfis* Episcopo.

(f) *Ad Eidus Decembres.*

(a) *Men-*

Salutat. ad B. Virgin. Symbol. Apostol. Initium JOAN. Evang. PYTHAGOR. PHOCYL. JOAN. & CORINTH. de Dialect. omnia Græcè & Latinè; Introductio perbrevis ad Heb. Ling. *apud* ALDUM. (a) 4.to Venet. 1512.

CHRYSOLORÆ Erotemata Græcè : *apud* ALDUM. (b) 8.º Venet. 1512.

URBANI Grammatica Græca : *impressa diligentia* JOANNIS DE TRIDINO aliàs TAGUINO. (c) 4.to Venet. 1512.

DOMINICI NANI MIRABELLII civis Albenfis Polyanthea : *apud* ADAM PETRI. (d) fol. Bafil. 1512.

Biblia Lat. cum Concordantiis V. & N. Testamenti ac diversitatibus textuum in margine positis per ALB. CASTELLANUM Ord. Prædic. studiosissimè revisa, correctæ & emendata : per JACOBUM SACHON *expensis* ANTONII KOBURGER. (e) fol. Lugd. 1513.
& (f) Norimberg. 1513.

Psalmi & Canticum Canticorum Æthiopicè, studio JOANNIS POTKEN cum ejus præfatione Latinâ. (g) 4.to Romæ. 1513.

Psalterium Germanicum. (h) 4.to METIS. 1513.

Psalterium Quincuplex ad secundam & castigationem emissionem : *ex chalcotypâ* HENRICI STEPHANI *Officinâ è regione Scholarum* Decretorum. (i) fol. Paris. 1513.

ORI-

(a) *Mense* Octobri. (f) *Eadem forsân ac Lugdunensis Editio.*
(b) FABRIC. *Bibliothec. Gr.* Vol. VII. LONG, *Biblioth. Sacr.*
p. 39. (g) De hac Editione fultè antea actum est.
(c) XX. Augusti : *regnante inclyto Duce* LEONARDO LAUREDANO. (h) LONG, *Biblioth. Sacr.*
(d) GESNER. & SIMLER. *Biblioth.* (i) *Idibus Junii.*
(e) LONG, *Biblioth. Sacr.*

Tom. II.

Hh

(a) ix.

ORIGEN. Homil. in *Job. Cantab. Esai. Jerem. Ezech. Matth. Luc. Johan.* HIERONYMO & HILARIO interpretibus: per LAZARUM DE SOARDIS. (2) fol.

Venet.

1513.

S.⁶ HIERONYMI Epistolæ in tres partes tributæ: per magistrum NICOLAUM DE BENEDICTIS. fol.

Lugdun.

1513.

PAULINA (PAULI de Middelburgo Episcopi Forosempronienſis) de rectâ Paschæ celebratione, & de die passionis Domini nostri JESU CHRISTI, duabus partibus: impress. per spectabilem virum OCTAVIANUM PÉTRIUM civem Forosempronienſem impressoriae artis peritissimum. (b) fol.

FOROSEMPRONII. 1513.

Liber trium Virorum [scil. HERMÆ, UGUETINI, & F. ROBERTI,] & trium spiritualium Virginum [scil. HILDEGARDIS, ELIZABETH, MECHTILDIS] editore FABRO Stapulensi, VOLGATIO Præfatus in Officinâ recognitore: ex Officinâ HENRICI STEPHANI Chalcographi è regione Scholæ Decretorum. (c) fol.

Parif.

1513.

JUDO-

(a) 11. Maii. cum privilegio Pont. Max. & Venet. Senat.

Emendare velis: nam non me Lazarus istis Confecit mendis Bibliopola tuus. Sed turbata magis pressoris inertia, quando Sera dedit lassas artibus hora manus.

Hæc quoque, qua legimus, divina volumina fulgent

Pressa sub archetypis, Lazare magne, tuis.

Pro quibus ætherei clavem qui gestat Olympi, Insignis stemmate Pontifico,

Edicto penas (nisi tu Soarde) minatur,

Nullus ut hoc artis imprimas author Opus. Hac eadem à Veneto lex est concessa Senatu,

Quæ premere hac nullus Bibliopola potest. Ergo vade, liber, mendæ decorsus ab omni;

Undique Soardo judice tuus eris.

EXCUSATIO LECTORI

Si quid forte tuos offendas, Lector, ocellos, Quod mihi mendoso grammate versus eat;

(b) Die octavâ Julii.

(c) Anno Mil. CCCCC. XLII. sexto.

Nonâs Junias. Iis qui, qui huic devoto piæque Operi emittendo quomodocunque invigilant, profunt apud Deum pia preces legentium. Qui autem hoc Opus impressit, partim ære proprio, partim verò socii JOANNIS BRIENSIS opitulamine rem literariam auxit. Initio Libri apponuntur trium Virginum imagines ligno incisæ. Inter Libros & Theodora Janssonio ab ALBERTO OVEN Henrico STEPHANO attributos hunc reperio. ELIZABETH Schenckius foris. EGBERTI Regis Viscom. 1513. Harum mentio fit in Catalogis Biblioth. Barberinæ &

JUDOCI CLICHTOVEI libellus de laude
Monasticæ religionis : apud HENRICUM
STEPHANUM. (a) 4.to Parif.

1513.

CLICTOVEI Opusculum de mysticâ numero-
rum significatione, præsertim qui in sacris lit-
teris usitati habentur : per HENRICUM STE-
PHANUM artis excusorie librorum sedulum &
industrium opificem è regione Scholæ Decretorum
habitantem. (b) 4.to Parif.

1513.

CLICTOVEI de puritate conceptionis B. MA-
RIÆ Virginis libri duo ; de ejusdem in filii
passione dolore liber unus ; de ejusdem juxta filii
crucem statione Homelia ; de ejusdem assump-
tione liber unus : per HENRICUM STEPHA-
NUM librorum imprimendorum industrium opificem

2 re-

& Bodleian. (quarum & præcipue ope maxi-
mâ ex parte suum Indicem esse confectum
scribit ALMELOOVENIUS). At verò
ELIZABETHA illa soror EGBERTI Regis
in illis Catalogis non vocatur. Ubi id lege-
rit ALMELOOVENIUS, nescio. Certus
autem sum, unam trium spiritualium Vir-
ginum fuisse ELIZABETHAM virginem
Cœnobitam Sconaugensem, cujus Visiones
sermonesque ad fratrem suum EGBERTUM
sex libris in Editione illâ per Henr. STE-
PHAN. 1513. factâ excuduntur. Verùm
legitur hæc ad marginem (p. 119.) nota,
Fratr ille fuit EGBERTUS Abbas Sancti
Florini. ALMELOOVENIUM itaque Ca-
talogus nescio quis in errorem duplicem
induxit. 1. quod EGBERTO illi Regis,
non Abbatis, titulum addiderit. 2. quod
unicam tantum libri partem pro integro
libro descriperit : in quo quidem facile er-
ratur, si nonnullis fides fiat Catalogis (Bar-
berino præsertim & Bodleiano) ubi sub di-
versis titulis recensentur unius ejusdem
editionis libri, eodem anno excusi, eo-
démque volumine comprehensi. Hinc fit,
ut, qui fidem oculatam non habuerunt,
hâc distractione decepti plures editiones
pro unâ, aut unius editionis partem pro
integrâ malè accipiant. Optimè suis lecto-

ribus consulissent illorum Catalogorum
scriptores, si, dum ejusdem editionis
partes singulas sub diversis titulis seorsim dis-
tribuunt, ibidem monuissent ex his portio-
nibus non multas, sed unam editionem
conflari.

(a) Absolutum est hoc Opus apud Valsam
Cluniacensem anno Domini virtutum & vera
pietatis Authoris decimo tertio supra millesi-
mum & quingentesimum, decimâ octavâ die
Aprilis. Emissum autem est in lucem & im-
pressum Parisiis per Henricum STEPHA-
NUM industrium Chalcographum artisquæ
litterarum excusorie opificem in suâ officinâ è
regione Scholæ Decretorum eodem anno Do-
mini, die verò vicesimâ quinquâ Junii. Cum
erratorum Indice. Nonnullæ ex prænotatis
mendæ in ipsâ officinâ inter castigandam sume
ad limam reductæ. Si quæ alia legentibus oc-
currerint, facile deprehendi poterunt, neque
intelligenda sententiæ efficiunt. Omnia clau-
dit Hieronymi CLICHTOVEI Neoportuensis
ad Lectorem in laudem Operis Carmen
Dodecastichum.

(b) Anno Domini (qui omnia numero
desinuit) decimo tertio supra millesimum &
quingentesimum, decimâ sextâ die Decem-
bris. Cum Antonii RUFI Vaccariensis ad
lectorem dodecasticho Carmine.

(a) Dig

Hh 2

è regione Scholarum Decretorum habitantem. (a) 4.to Parif. 1513.

CAROLI BOVILLI Quæstiones Theologicæ:
in ædibus Ascensianis. (b) fol. Parif. 1513.

JOAN. DE RECHANO Divinar. sentent. li-
ber: per WOLFGANG. HOPYL. pro FRANC.
BRICKMAN. (c) 8.º Parif. 1513.

GALENI de affectorum locorum notitiâ
Libri sex, GULIELMO COPO Basiliensi inter-
prete: Venales habentur in Officinâ HENRICI
STEPHANI Chalcographi è regione Scholæ De-
cretorum. (d) 4.to Parif.

Peri Archon (id est, de Principiis) Scien-
tiarum, Opusculum JOANNIS PELLETA-
RII: apud HENRICUM STEPHANUM.
(e) 4.to Parif. 1513.

PAULI Veneti Opus de compositione Mun-
di impressum à THOMÂ KEES Chalcographo
expertissimo in plateâ Carmelitarum commemorat.
in Domo Rubicâ sic vocatâ: Venundatur ab JO-
HANNE LAMBERT Parisiensi Bibliopola sub
divo Claudio seden. juxta Collegium co. (f) fol. Parif. 1513.

JOHANNIS MARTINI BLASII Villagarcien-
sis Arithmetices Practicæ liber, editus in
honestissimâ Belvacorum palæstrâ: impressus à
Chalcographo expertissimo THOMÂ KEES
Wesaliensē, expensis probissimorum virorum
JOANNIS PARVI & JOANNIS LAMBERT.
(g) fol. Parif. 1513.

PLA-

(a) Diē Novembris vicissimâ nonâ.

(b) Ad XII. Calendas Maias.

(c) CAILLE, p. 84.

(d) Cope Epistola ad FRANCISCUM
Regem data est anno millesimo quingentesi-
mo decimo tertio. Iconum, quæ Universi-
tatis Parisiensis arma præfigi à Typogra-
phis solita utrinque sustentant, dextræ al-
teri vox GALENVS, alteri sinistræ HIP-

POCRATES adjicitur. Hujus Galeniani
Operis à STEPHANO in chartâ Pergame-
nâ impressi exemplar vidi.

(e) Octavo id. Octob.

(f) XIII. die mensis Novembris.

(g) In vigiliâ divi JOANNIS Baptiste.
Cum elego Georgii STEENSTRATE Pro-
fess ad Jndocum CLICTOVEUM Neoportuen-
sem suumque conterraneum.

(a) Mense

PLATONIS Opera Græcè: apud **ALDUM**
& **ANDREAM** socerum. (a) fol. Paris. 1513.

PLUTARCHI de his, qui tardè à Numi-
ne corripuntur, libellus, interprete **BILI-**
BALDO **PIRCKHEYMERO**: impress. per
FRIDERICUM **PEYPUS**. (b) 4to Nuremb. 1513.

PTOLOMÆI Geographiæ libri octo Lati-
nè cum tabulis: castigatione industriæque **JOAN-**
NIS **SCHOTTI**. fol. Argentinæ. 1513.

SIGEBERTI Gemblacensis Cœnobitæ
CHRONICON ab anno 381. ad 1113. cum
insertionibus ex Historiâ **GALFRIDI**, & ad-
ditionibus **ROBERTIS** Abbatis *Montis*, pro-
movente **G. PARVO** Doctore Confessore re-
gio nunc primùm in lucem emissum: per
HENRICUM **STEPHANUM** artis litterarum
excusoriæ industrium opificem in sua Officinâ à
regione Scholæ Decretorum, expensis ejusdem
& **JOANNIS** **PARVI** Bibliopole insignis.
(c) 4to Paris. 1513.

FLA-

(a) Mense Septembri. **ALDI** **PII** **MA-**
MUTII ad **LEONEM** **X.** Pont. Max. pro
Rep. Christianâ proque re literariâ Supplicatio.
— Tu nondum annum agens trigesi-
mum octavum Pont. Max. creasere. &c.
Mihî quidem videtur alter *Sisyphus*, quod
nondum illud saxum volvendo perduxerim in
apicem montis; aliis autem iisque eruditis
Hercules, quod nullis cedens malis, nullis
succumbens laboribus, jam plus unus juverim
rem literariam, quàm simul omnes quotquot
fuere multis seculis. Ita me amant de tantis
laboribus, ut nunc coram, nunc accuratis li-
teris laudando obtundant. Sed non ego cre-
dulus illis. Nullum enim adhuc dedi librum,
in quo mihi satisfecerim. Nam tanta erga
bonas literas benevolentia est mea, ut emen-
datisimos simul & pulcherrimos esse cupiam
libros, quos emittam in manus studioforum.
Quamobrem quotiescunque vel meâ vel eorum
incuriâ, qui mecum corrigendis libris incum-

bunt, aliquo in libro, quamvis parvus, er-
ror committitur, etsi opere in magno fas est
obrepere somnum (Non enim unius diei labor
hic noster, sed multorum annorum, atque
interim nec mora nec requies) sic tamen do-
leo, ut, si possem, mutarem singula errata
numo auro. Dammus **PLATONIS** Opera
sub tuo nomine — cum **MARSILIUS**
FICINUS Domus tua alumnus **PLATO-**
NIS Opera Latina à se facta **LAURENTIO**
parenti tuo dicaverit. **MUSURUS** Cretensis
hos **PLATONIS** libros accuratè recognovit
cum antiquis conferens exemplaribus &c.
Epistolam sequitur **M. MUSURI** Carmen
Elegiacum Græcum ducentis versibus
constans.

(b) *Prid. Cal. Julii.*

(c) Anno Dei cuncta tempora disponentis
1513. Calendis Junii. Cum errorum Indice.
Ex his erratis permulta in compluribus libris o-
mendata sunt; ubi primùm contingit illa inter
casti-

Hb 3

FLAVII JOSEPHI Opera Latine RUFFINO *Aquileiensis* interprete, & EGESIPP. de excidio *Hierosolymitano*: apud ALEXANDRUM MINUTIANUM. fol. . . . Mediol. 1513.

VALER. MAX. *impress. per* JACOBUM MARESCHAL. (a) 8.º 1513.

Idem cum Comment. OLIVERII *Arzignanensis* & BADII *Ascensis*: ab ASCENSIO & JOANNE PARVO. (b) fol. . . . Paris. 1513.

Antiquaria Urbis per ANDREAM FULVIUM: *impressa per* JACOBUM MAZUCHIUM *Romanæ Academiæ Bibliopolam*. (c) 4.to Romæ. 1513.

VITRUVIUS: *sumptibus* PHILIPPI DE GIUNTÀ. (d) 8.º Florent. 1513.

ORATORES VETERES GRÆCE:

apud

castigationem in Officinâ deprehendi. Si qua verò alia supersunt emendationem efflagitantia, faciliâ à quovis dignosci poterunt. Huic editioni in Johannis PARVI Universitatis Paris. Librarij jurati & Henrici STEPHANI in eadem Universitate Typographi gratiam privilegium à Rege 12. Mart. 1511. indutum est in triennium. Initio hæc præmittitur Epistola.

Plurimam reverentiam Patri & Domino
D. GUILLELMO PARVO,
Regiæ Majestati ascito Confessori
ANTONIUS RUFUS S.

Superioribus diebus cultor tui nominis & litteris Academia nostra Parisiensis, utcumque potest, inserviens Jacobus FABER tuo nomine & Joannis PARVI insignis Bibliopole ejusdem studii, colendissime Pater, tradidit michi Historiam SIGEBERTI Gemblacensis Monachi: quod superiore æstate Chronicon EUSEBII de temporibus emitti jussuras. Ego verò protinus acceptam Historiam cum vetusto Exemplari ex Bibliothecâ divi Victoris in summenis urbis Parisiæ multâ

cum humanitate cum Abbatis tum venerabilium illius loci patrum ad tuum nomen extracto contuli: & quàm plurima scitu digna comperi. In tuo tamen exemplari sunt quedam inserta ex historiâ Britannicâ GALFRIDI Monemutensis, ex antiquissimis Britannici sermonis monumentis in Latinnis sermone traducta: quæ quia sic repperi, intacta dimisi. Quare arbitraturs nostram operam haud tibi displicentem, aggressus sum domesticâ Officinâ Henrici STEPHANI, apud quem diversor, committere Opus, ut ad æfigiem EUSEBII cuderetur &c. Et sanè utrumque Chronicon & EUSEBII & SIGEBERTI iisdem typis, & rubricis similibus, eademque voluminis formâ excusum est. Epistolam suprà dictam claudit brevis SIGEBERTI & ejus Operum mentio ab eodem Antonio RUFO habita.

(a) VIII. Mart.

(b) Consummatum est rursus hoc Opus optimum tertio Nonas Martias anni M. D. XIII.

(c) Triumphante divo LEONE X. Pont. Max. anno ejus I.

(d) Mense Octobri.

(2) Men-

apud ALDUM & ANDREAM *socerum*
(a) fol.

Venet.

1513.

ISOCRATES, ALCIDAM. GORG.
ARISTID. de Laudib. *Asbon. & Rom. Græ-*
cæ: apud ALDUM & ANDREAM *socerum.*
(b) fol.

Venet.

1513.

M. TULLII CICERONIS Epistol. Fa-
mil. libri 16; cum not. JOD. BADIO *Ascen-*
sis: excus. per solertem Chalcographum magistrum
NICOLAUM DE BENEDICTIS (c) fol.

Thaurini.

1513.

GEORGII Trapezuntii Dialectica: in Offici-
nâ MATHIÆ SCHÜRERII. (d) 4.to

Argentor.

1513.

ROMULI AMASÆI Panegyricus GEOR-
GIO SAUROMANNO *Bononiens. gymnasiar-*
chatûs insignia fuscipienti dictus: impressit Be-

'N E-

(a) *Mense Aprili.* In hoc Codice con-
tinentur Orationes ÆSCHINIS, LY-
SIAE, ALCIDAMANTIS, ANTIS-
THENIS, DEMADIS, ANDOCIDIS,
ÆEI, DINARCHI, ANTIPHONTIS,
LYCURGI, GORGÆ, LESBONACTIS,
HERODIS; item ÆSCHINIS *Vita*,
LYSIAE *Vita*. cum Aldi MANUTII ad
Franciscum FASEBOLUM Jurisconsultum
ac Senatûs Veneti à secretis Magnum Epis-
tolâ; ——— *Tua* (inquit) potissimum
operâ, tuo studio, Venetiæ hoc tempore
Athenæ altera verè dici possunt propter liti-
ras Græcas, quarum studiosi undique con-
currunt ad Marcum MUSURUM, homi-
nem hujus ætatis eruditissimum, quem tu pu-
blico stipendio conducendum curasti, cuiusque
favet plurimum &c. Quas plerique horum
scripserunt, Orationes multis faculis abdite
latuerunt. Latebant autem in Atho Thra-
ciæ monte. Has LASCARIS is, qui abhinc
quinquennium pro Christianissimo Rege Ve-
netiis legatum agebat, in Italiam reportavit.
Miserat enim ipsum LAURENTIUS ille
MEDICES ad inquirendos simul et quanto-
vis emendos pretio bonos Libros. Unde Flo-
rentiam et cum iis ipsis Orationibus et cum
aliis tum raris tum pretiosis Voluminibus re-
dii. Debemus quidem LASCARI, qui

summo studio exquisitos tot libros ad nos à
Græciâ aduxerit; sed longè magis LAU-
RENTIO MEDICI, cuius iussu opibusque
et liberalitate regiâ id factum est: fuit enim
semper familia MEDICUM liberalissima ac
sautrix literarum et bonorum omnium. —
Tres illustrium Oratorum fuisse copias legi-
mus: ex primâ THEMISTOCLEM, PE-
RICLEM, et illius ætatis ceteros, nulla
scripta posteris reliquisse: ex secundâ DEMOS-
THENEM, ÆSCHINEM, LYSIAM, ISO-
CRATEM, et alios, quorum decas illustris
——— Ex hac copâ sunt dætem illi Ora-
tores, quorum Vitas PLUTARCHUS scrip-
sit, ANTIPHON, ANDOCIDES, LY-
SIAS, ISOCRATES, ISÆUS, ÆSCHI-
NES, LYCURGUS, DEMOSTHENES,
HYPERIDES, DEINARCHUS. —
Tertiam fortuna Asiæ dedit. Fuerunt ex ea
POLEMON, HERODES, ARISTIDES,
et alii &c. ALDO tuo in durâ hac et la-
borum plenâ provinciâ fave. Pridie Nonarum
Maii. M.D.XIII.

(b) IIII. Nonarum Maii.

(c) Ab incarnati Verbi mysterio anno XIII.
post quintum Nefora, sextimo Idus Fe-
bruar.

(d) Mense Decemb.

(a) Ab

BENEDICTUS *Bibliopola*. 4.to . . . Bonon. 1513.

CICERON. Epistolarum (ut inscribitur) familiarium Libri XVI. cum JODOCI BADIO *Ascensii* familiarissimis interpretationibus, compendio Isagogico, ac rerum & verborum Indice: *excussum est per solertem Chalcographum magistrum NICOLAUM DE BENEDICTIS*. (a) fol.

Thaurini. 1513.

PINDARI OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMA; CALLIMACHI Hymni; DIONYSII PERIEGESIS; LYCOPHRONIS CASSANDRA; Græcè: in edibus ALDI & ANDREÆ ASULANI *sœceri*. (b) 8.º . . . Venet.

1513.

Batra-

(a) *Ab incarnati verbi mysterio anno XIII. post quintum Nestora, septimo Idus Febr.*

(b) *Mense Jannario. Lectorem non pœnitebit sequentem legisse Epistolam huic Editioni præfixam.*

ALDUS MANUTIUS RO. ANDREÆ NAVIGERIO Patrio Veneto S. P. D.

Sunt jam quatuor anni, NAVAGERIARISS. cum statui duram hanc provinciam nostram intermittere, quod viderem totam ferè Italiam ardere crudelissimo bello: tum quia cogebam abesse Venetiis, ut agros & prætiosa prædia nostra, qua amisimus, non nostrâ quidem culpâ, sed horum infelicium temporum, recuperaremus. Viri enim & nos pervenimus, quibus dicatur durum illud, Hæc mea sunt, veteres migrate coloni. Verum cum nihil proficeremus, atque integrasce mala & incendia belli viderentur, qua propediem extinctum iri sperabamus, revertimur Venetias, quas Athenas alteras hœc tempore possumus dicere, cum propter alios plurimos singulari doctrinâ præditos viros,

tum propter MUSURUM nostrum, cuius hortatu, & tuo, & JUCUNDI nostri jucundissimi, & cæterorum, qui bonis litteris magnopere delectantur, mutavi sententiam, atque ad labores redii, eos, quos quàm durissimos, jam * viginti annos expertus, vixque aquos noveram virib. nostris. Sed quæ jampridem mihi imperavi nulla anquam evitare incommoda, nullas impensas, nullos labores, dum prosum hominibus, summissi caput corvix paratâ ferre jugum. Quamobrem optimos quosque Libros tam Græcos quàm Latinos, id quod sæpe aliis memini polliceri, emittere est animas excusos curâ nostrâ in manus studiosorum. Sum præterea aggressurus & † Hebraicos propter Libros sacros nostros, qui ex Hebraicis Græci, & ex Græcis Latini facti sunt, ut cum illis conferri possint, & si qui sint errores (Alique esse quàm plurimos) tollantur, idque ad utilitatem & gloriam Christianæ Religionis. Favcat Deus Opt. Max. donec hanc. En exit tibi primus in publicum ex edibus nostris tuus PINDARUS tanquam dux, habens secum comites CALLIMACHUM, DIONYSIUM de situ Orbis, LYCOPHRONEM; & exit quidem sub tuo nomina &c. Tu aquè

* Anno igitur 1498. circiter Typographica exercere incœperat.

† Diu erat, quæ ALDUS id mediabatur: sed nunquam perficit. Lege *Typograph. Annal.* Vol. I. pag. 238. Not. (g)

Batrachomomachia HOMERI PHILYMNIO interprete, & Eulogiâ funebria.

(a) 4.to 1513.

PLAU-

et ingenio et iudicio vales plurimum. Testimonio sunt tua scripta absolutissima vel Carmine vel prosâ Oratione: nam et hac et illo certas cum antiquitate, quemadmodum et Petrus BEMBUS &c. Tum etiam volui, ut sub tuo nomine exiret PINDARUS ex Academiâ nostrâ, quia sic delectari hoc Poetâ, ut sapius eum tuâ manu accurate describeris, ut tibi magis fieret familiaris — id quod describens THUCYDIDEM fecit DEMOSTHENES, qui, ut LUCIANUS ait πρὸς ἀπαιδευτοῦ, omnes illum descripsit. — Nam haud facili dixerim, quantum suam adjuvet utilitatem, qui vel notet in margine singula quaque scitu et memoratu digna, quae legerit, vel describat suâ manu integros libros, quos sibi velit fieri familiaris, Græcos praesertim, cum propter alia multa, tum propter accentus, et orthographiam, quae si quis aut ignoret, aut negligat, non habetur doctus. — Commentaria autem in PINDARUM, et ceteros, quos ei adunxi comites, necnon in HESIODUM, SOPHOCLEM, EURIPIDEM, ÆSCHYLUM, THEOCRITUM, OPIANUM brevi daturi sumus uno Volumine. Quibus est animus facere Indicem eorum omnium, quae scitu digna in iis habentur Commentariis. Quam quidem rem in omnibus Libris, qui ex adibus nostris exhibent in manus hominum, facturi sumus, si saxum, quod tot annos volvo, alter Sisyphus, in montis cacumen perduxero. Nunc vero premuntur torcularibus horum Oratorum Orationes, videlicet, ÆSCHINIS, LYSIAE, DIMARCHI, ANDOCIDAE, ISÆI, ANTIPHONTIS, GORGIAE, DEMADIS, ALCIDAMANTIS, LESBONACTIS, ANTISTHENIS. Post hoc dabuntur, Deo volente, PLATONIS Opera, tum XENOPHONTIS, et deinceps ceterorum illustrium. Tu mi NAVAGERI interea, tuum PINDARUM lege; et nos, ut amas, ama. Vale. Hinc æstimare & ardentem erga rem litterariam ALDI animum; quot & quanta semper in ardua illa

provincia moliebatur: quibus denique perficiendis ne par esset, humana vitæ brevioris (si praesertim longam metiamur artem) fors obstitit. Non ægre Lector feret, quod huiusmodi Epistolas his Annalibus frequenter inferam. Nihil enim ferè est, quo magis in verâ certâque rerum, temporum, virorumque iisdem temporibus florentium cognitione proficimus, quàm Epistolarum lectio: & quamvis plurima variarum passim Epistolarum undequaque congestarum circumferantur Volumina; non paucae tamen superfunt in diversis Librorum Editionibus sparsae: quas (quoniam aut Libri ipsi non adeo facili occurrunt, aut sæpe Lector cognoscendæ, quam Liber exhibet, materiæ avidus non diu in limine subsistit, Epistolaresque Præfationes vel prorsus præterit, vel minùs attendit) ex suis locis, prout sese dat occasio, promere singulas visum est.

(a) G. S. DARIPINUS Poeta Laureatus ad Lectorem.

Dodecastichum Latinum.

X.

Η ΞΩΗ η ΘΑΝΑΤΩ
Θ Φ

THILONINUS PHILYMNUS Poeta preclariss. Reip. Herfurdienfis. principi et archisopho JOANNI VUERLICHIO et FLAVIO MATERNO utriusque Theosophia consecretaneo amicis et patronis suis salutem et felicitatem optat. &c. Valete. Ex Leucorio novo Gymnasio scolastico ad barbaricum Albim exposito, nostro Larario musico: Anno virginiei partus M.D.XIII Calen. Febr. Tum sequitur Latina metria Versio. Folia signaturis folis indicantur. Postea Textus Græcus absque spiritibus et accentibus. Colon (:) nota unica distinctionis.

Αρχομένου πρώτου μουσικῆς χοροῦ ἐκ ἐλίου-
θεῶ &c.

Ad

Tom. II.

I i

PLAUTI Comœdiæ 24. emendat. per SIMONEM CARPENTARIUM. (a) 8.º . . . 1513.

OVID. Metamorphos. cum comment. RAPHAELIS REGII: per JOANNEM TACUINUM DE TRIDINO. fol. . . . Venet. 1513.

JUVENAL. & PERS. apud PHILIP. JUNTAM. (b) 8.º . . . Florent. 1513.

STROZII Poetæ pater & filius: in ædibus ALDI & ANDREÆ soceri. 8.º . . . Venet. 1513.

LUDOVICI BIGI PICTORII Ferrariensis in Christi Vitam Epigrammatum libellus: impress. per JOANNEM ANGELUM SCINZENZELER. (c) 4.º . . . Mediolan. 1513.

VARR. de Ling. Latinâ; POMP. FESTUS. NON. MARCELLUS: in ædibus ALDI & ANDREÆ soceri. (d) fol. . . . Venet. 1513.

PE-

Ad finem: τὸ ὅμοιον βατράχων
χρὸς ἐστὶ ἀπὸ διογηνίου α. φ. ι.
γ. μήνος μουνιχίωτος: τῆς
ἡμέρας
δ.

Fiumt nunc candida nigra.

L.

Der Bect ist ghesloffen:

1513.

Sequuntur inde Eulogia funebria THILONINI PHILYMNI.

Ad calcem hæc: Ευχαριστος λυκορίου:
εἰς ἀλβὴν χαρακτῆρων
πασσιτεριων: ἀπὸ τοῦ
Ιωάννου πρᾶσιγορίου: ἐ-
γὼ ἀπὸ διογηνίου α. φ.
ι. γ. μήνος μουνιχίωτος:
τῆς ἡμέρας
δ.

ὡς ἡλὸν ἡλὼ ἐκπρῶειν: sic pellere amorem
Antiquum facile est: quoniam novus ardet a-
mor.

Christus amor vite nostra: spes unica Christus
Hic capiti frondes: laurea ferta dabit.

X

η ξωη η θωκωτ
φ

Hunc tibi, lector, representavi, uti impressus est, nequidem correctis nonnullis, qui ibi occurrunt, erroribus. ξωη pro ζωη, ουδ pro ου.

(a) Prid. Non. April.

(b) Octob.

(c) Die xvii. Decembris.

(d) Mense Novembri. Notandum est autem hos Autores hujus Editionis subiungi (quod ex ordine ciphRARUM & signaturarum & ipso titulo liquet) commentariis PEROTTI de Ling. Latin. qui tamen (uti in calce legitur) quadriennio postea prodierunt scil. 1517. In hac Editione, Nonii MARCELLI compendiis tertiam ferè pars addita est, non ante impressa, idque labore & diligentia JUCUNDI Veronensis, qui in Gallia NONIUM cum antiquis contulit Exemplaribus. Additus preterea est longus Tractatus de generibus.

(a) Ad

PETRI CRINITI libri de honestâ disciplinâ 25, de Poetis Latinis libri 5, & Poematum libri 2: *rursus ex ædibus* Ascensianis. (a) fol.

Parif. 1513.

Varia PHIL. BEROALDI Opuscula: *in ædibus* Ascensianis. (b) 4.to

Parif. 1513.

ERASMI Adagiorum Chiliades tres, ac Centuriæ ferè totidem: *in ædibus* JOANNIS FROBENII Hammelburgensis. (c) fol.

Bafil. 1513.

ERASM. de copiâ verborum: *excudit* MATTHIAS SCHURERIUS. (d) 4.to

Argentor. 1513.

JOAN. FRANC. MIRANDULÆ de expellendis Venere & Cupidine Carmen, Hymnus de divo LAURENTIO; BAPTIST. Mantuani Elegia in Amorem, in Venerem Heroicum, in Cupidinem Carmen LUCIANI:

JOAN-

(a) *Ad Natalem Dominicum*. Non igitur dubium est aliam præiisse Editionem; quod & declarat Badii ASCENSII præfatoria ad *Germanum GANNAIUM Caturicæ*. Episcopum. *Redit ad te honesta PETRI CRINITI disciplina (ab largitate enim tua ejus imprimenda facultas nobis facta est) tribus & nonaginta Poetis, togatis ferè, præclaris certè omnibus, & non paucioribus ejusdem Authoris comitata Poematis.* &c. *Vide ex Chalcographiâ nostrâ, ad Idus Junias. M.D.VIII.* Huic insuper Editioni *Badianæ* (ann. 1513.) adjiciuntur binæ Præfationes; prior *Petri* ipsius CRINITI ad BERNARDINUM CARAFFAM Neapolitanum Ponti. Antiochenum (quâ se & sua studia OLIVERO CARAPHÆ Card. Neapolitano BERNARDINI illius patruo commendari cupit CRINITUS) Florentiæ, Nonis Junii, M.D.III. data, posterior BENEDICTI Philologi Florentini ad Scipionem CARTEROMACHUM; quâ ei mittit CRINITI commentarios, quos imprimendos curaverat; eumque rogat, ut ipsius labores formis excudat; eundemque

laudat, quòd superioribus annis tanto omnium concursu & favore *Gracas* litteras *Venetis* professus fuerit.

(b) *Ad Idus Junias*. BEROALDI varia Poemata & Epigrammata ab ASCENSIO in hac editione elucidata sunt & disposita. Ex quibus illud est Hendecasyllabon in *Germaniæ* laudem.

O Germania muneris repertrix,
Quo nil utilius dedit vetustas,
Libros scribere quæ doces premendo &c.

In quos versus sic ASCENSIVS —
Ob Artem chalcographam i. in arte scribendi, hoc est, artem imprimendi ab Germanis nuper repertam, quæ bonis studiis nihil commodius multis annis cœlitus concessum est: essetque multò utilior, nisi ob vim librorum aliqui minus studerent; & nisi Impressorum plurimi partes suas negligenter deplerent, imprimentes indigna, aut digna invertentes & depravantes.

(c) *Menſe* Augusto.

(d) *Menſe* Januar.

(a) *Anno*

JOANNES SCHÖTTUS *pressit.* 4.to Argentin. 1513.

JOANNIS Saresberienfis Angli, Episcopi Carnotensis Polycratic. de nugis Curialium & vestigiis Philosophorum libri 8. *imprimi curavit honestus Vir* CONSTANTINUS FRADIN. (a) 8.º 1513.

JOANNIS COCLÆI Norici Grammatices Latinæ quadrivium; cujus pars 1. Etymologia. 2. Diasynthetica. 3. Profodia. 4. Orthographia: *in ædibus* THOMÆ ANSHELMII Baudensis. (b) 4.to Tubingæ. 1513.

Biblia Latina per ALBERTUM CASTELANUM. (c) fol. Lugd. 1514.

Ead. cum brevib. Annot. *apud* MARESCHAL (d) 8.º Lugd. 1514.

Ead. *apud* JOAN. FROBENIUM. (e) fol. Basil. 1514.

Ead. (f) 8.º Paris. 1514.

Novum Testamentum GRÆCÆ & Latinè noviter impressum: per ARNALDUM GUILIELMUM DE BROCARIO. (g) fol. COMPLUTI 1514.

CYRILLI Alexandrini THESAURUS continens 14. Libros. 12. contra Arianos, & Eunomianos; 2. contra Macedonianos, Latinè à GEORGIO TRAPEZUNTIO traductus: *impressus est anno Domini 1513: quartâ die Aprilis per* VULFGANGUM HOPYLIUM *industrium Artis Librorum excusoriæ Opificem; in cujus Officinâ hoc Opus CYRILLI cum nonnullis*

aliis

(a) Anno Domini M. CCCCC. & XIII. extrema manu apposita fuit eodem anno, XVII. Calendas Maii.

(b) Mense Septemb.

(c, d, e, f.) LONG, Biblioth. sacr.

(g) Ad laudem & gloriam Dei & Domini JESU CHRISTI hoc Sacro-sanctum Opus Novi Testamenti & Libri vite Græcis

Latinisque characteribus noviter impressum atque studiosissimè emendatum felici fine absolutum est in hac præclarissimâ Complutenfi Universitate de mandato & sumptibus reverendissimi in Christo Patris & illustrissimi Domini, fratris XIMENII DE CISNEROS, tituli Sanctæ Albinæ Cardinalis, Archiepiscopi Tolletani, industriâ & solertia honorabi-

aliis ejusdem Operibus. Venale habetur in vico Sancti Jacobi apud Sanctum Benedictum ad Insigne Sancti Georgii. (a) fol.

Parif. 1514.

ORIGEN. contra CELS. interprete CHRISTOPHORO PERSONA Romano: per LAZARUM DE SOARDIS. (b) fol.

Venet. 1514.

Ejusd. Periarchon seu de principiis; cum Apologiâ ORIGENIS per RUFFINUM: per LAZARUM DE SOARDIS. (c) fol.

Venet. 1514.

Pupilla oculi omnibus Sacerdotibus summè necessaria per JOHANNEM DE BURGO Cancellarium almæ Universitatis Cantabrigiæ & sacræ Theologiæ Professore necnon Ecclesiæ de Colingbam Rectorem compilata anno à Natali Dominico millesimo trecentesimo octuagesimo quinto: impressa per JACOBUM POUCHIN, impensis honestissimi viri FRANCISCI REGNAULT. (d) 4.to

Parif. 1514.

NICOLAIDE CUSA Cardinal. S. PETRI ad vincula Opera Theologica & alia: ex Officinâ Ascensianâ. (e) fol.

Parif. 1514.

Sermones Fratris GABRIELIS BARELETE Ordinis Fratrum Prædicatorum: impensis circumpecti viri Archibibliopole JOANNIS RYMAN de Oringau in Officinâ HENRICI GRAN, in Oppido imperiali

Ha-

lis viri Arnaldi Guilielmi DE BROCARIO Artis impressoria magistri, anno Domini millesimo quingentesimo decimo quarto, mensis Januarii die decimo. De hac Editione prius.

(a) In hujus Editionis titulo idem habetur Hieroglyphicum Schema, quod in DIONYSII Hierarchiâ per Henricum STEPHANUM (quem antea HOPYLII socium fuisse annotavi) excusâ anno 1515. Huic CYRILLI Operi Judocus CLICHTOVEUS faum laborem impartitus est, ut castigatus

Vuilhelmi BRICONETI Episcopi Lodovensis ejusque fratris DIONYSII Episcopi Tolonensis, qui exemplar ab Urbe Româ miserat, patrocinio in lucem exiret.

(b) Mense August.

(c) XVIII. Martii.

(d) Anno millesimo quingentesimo XIII. XII verò mensis Maii.

(e) Octavâ Assumptionis semper sancta semperque Virginis CHRISTI Desque matris MARIAE, quâ patrocinante apud Filium portum salutis speramus & venia.

(a) Mense

Hagenau civis impressi. (a) 4.to . . . Hagen. 1514.

GALENI Opera, N. LEONICENO interprete; de differentiis morborum libri duo; de inæquali intemperaturâ liber unus; de arte curativâ ad GLAUCONEM libri duo; de Crisibus libri tres: impressi. Parisiis, sed nusquam antea per HENRICUM STEPHANUM, è regione Scholæ Decretorum commorantem. (b) 4.to Paris. 1514.

(c) ALEXANDRI BENEDICTI physici Anatomice, sive Historia corporis humani; ejusdem collectiones medicinales seu Aforismi: per HENRICUM STEPHANUM artis formulariæ industrium opificem ex opposito Scholæ Decretorum habitantem. (d) 4.to . . . Paris. 1514.

Decem libri Ethicorum ARISTOTELIS ad NICOMACHUM ex traductione ARGYROPILI, FABRI commentario elucidati & singulorum capitum argumentis prænotati;

deci-

(a) Mense Maio.

(b) Anno Domini omnium conservatoris millesimo quingentesimo quarto decimo, penultima die Novembris.

(c) Hujus Epistola ad MAXIMILIANUM Cæs. Aug. dedicatoria data est Venetiis. M. IIID. Calendis Aug.

Initio proponitur Carmen non inficetum, quod hic subjicere non pigebit.

QUINTI HÆMILIANI Cimbriaci Poëta hendecasyllabon Epos in Anatomicon ALEXANDRI BENEDICTI Veronenfis ad Lectorem.

Quorsum sidereos globos niteres,
Aut tractus pelagi remotiores
Scrutari juvat, exterâque Thulem,
Si qua sunt propius suâque sponte
Occurrunt meditullio reposita,
Ac sic obvia negligis tueri?
Audi, quid tripodes sacri loquuntur,
Ne erres, Ortygos aure de vaporâ;
Te ipsum noscito. Non jubent suâire,
Quâ mundi celeres rotantur orbes.
Fac sic, & sapias decem Cleanthas.

Ergo ut te pariter queas videre,
Et tanquam in speculo reciprocanti,
Interna omnia membra visceratim,
Pæanti legito refectiones,
Scitâs (Jupiter) & bene expolitas.
Quis si legeris, & videbis intus,
Quæ natura oculis negat patere,
Isthuc transpicere, & tueri ad unguem,
Plus est, quàm athereas plagas subire,
Metiriq; animo domos Deorum.

(d) Anno Domini Omnium Authoris & Conservatoris millesimo quingentesimo quarto decimo, pridie Nonas Januarias.

Inepta fortè non fuerit hæc observatio, quòd non solus Henricus STEPHANUS sed alii etiam plurimi Typographi solerent in anni indigitatione nonnihil adjicere, quod ad Libri impressi institutum spectare videretur. E. G. Domini omnium Authoris & Conservatoris in hoc & præcedente Libro, qui ad Medicinam & Anatomiam spectant. Vide Astronomic FABR. 1503. Epitom. in Arithmet. BOET. 1510. Text. de Spher. 1511: &c.

(a) Prid.

decimi & ultimi interprete ARGYROPYLO
& adjuncto FABRI commentario: *apud* HEN-
RICUM STEPHANUM. (a) 8.º . . . Paris. 1514.

Arithmetica decem libris; Musica quatuor
libris demonstrata; Epitome JACOBI FABRI
in duos libros Arithmeticos divi SEVERINI
BOETII; Rhythmimachiae ludus, qui &
pugna numerorum appellatur: *apud* HENRI-
CUM STEPHANUM. (b) fol. . . . Paris. 1514.

CHARLES BOVILLE; l'Art & Science
de Geometrie, avec les figures sur chacune
reigle, par lesquelles on peut facilement com-
prendre ladite Science: *par* HENRI ESTIEN-
NE. (c) 4.to . . . Paris. 1514.

PLUTARCH. Latinè. (d) fol. . . . Paris. 1514.

CENSORIN. de Natali; CEBETIS *The-*
lani Tabula, Latinè interprete LUDOVICO
ODAXIO Patavino; PLUTARCHI Opuscu-
la (e) quædam Latinè: *in ædibus* Ascensianis.
(f) fol. . . . Paris. 1514.

Enchi-

(a) *Prid. Cal. Nov.*

(b) ALMELOOV. de Vit. STEPHAN.
Et Ludovic. JACOB. de claris Scriptorib.
Cabilon. p. 17. G. GONTERIUS Cabilo-
nensis Burgundus scripsit carmina in laudem
Epitomes FABRI in duos libros Arithmet.
BOETII edita Parisiis typis Henrici STE-
PHANI 1514. in fol. *Qua ibidem legun-*
tur; Inc.

*Tempore jam multo docte latuere sorores,
Quas retinet comites flava Minerva suas.*

(c) DRAUD. *Biblioth. Exotic.* inter li-
bros Gallicos Mathematicos.

(d) CHEVILLER. p. 252.] „Voici
„comme Joffe BADE parle de Hierome
„ALEANDRE dans l'Épître dedicatoire
„du PLUTARQUE Latin, qu'il lui dédia
„l'année 1514. *tu magni nominis & magna*

„dignationis & cujuslibet professionis viros
„innumero numero ad subsellia tua, Orpheæ
„quædam, & Amphionica felicitate &
„gloriâ devocasti; totamque ferè quamvis
„populosissimam Parisinam Academiam ex
„tuo narrantis ore suspensam detinuisti.

(e) Amatoriae narrationes, interprete
POLITIANO; Politica, NICOLAE Sagun-
dino; de virtute morali, & præcepta
Connubialia, CAROLO VALGULIO Brixia-
no; de liberis educandis, tranquillitate ani-
mi, fortunâ Romanorum & Alexandri,
Parallela, BUDÆO; de virtutibus mulie-
rum, ALAMANO RANUTIO; Apophthegma-
ta, RAPHAËLE REGIO; an Brutis ratio insit,
Joanne * REGIO; de placitis Philosopho-
rum; Musica, CAROLO VALGULIO; pro-
blemata, PETRO Lucensi.

(f) *Ad vi. Calend. Martias.*

(a) *Mens.*

* Cujus Epistola prefixa data est ann. M. CGCC. LXXXVIII,

Enchirid. SEXTI Philosophi *Pythagorici*,
& PYTHAGORÆ verb. aur. Latine: *Excus.*
in Officinâ GRUNENBERGI apud Augus-
tinianos. (a) 4.to Wittenburgi. 1514.

Algorithmus projectilium de integris, dili-
genti operâ per JOANNEM CUSANUM col-
lectus: *per HIERONYMUM VIETO-*
REM & JOANNEM SINGRENIUM:
(b) 4.to Viennæ. 1514.

Authores de re Rusticâ: *in ædibus ALDI*
& ANDRÆÆ *soceri:* 8°. Venet. 1514.

Pliniani Indicis per JOANNEM CAMER-
TEM editi pars prima & secunda: per HIERO-
NYMUM VIATOREM JOANNEMQUE SIN-
GRENIUM artis socios, sumptibus LEONAR-
DI & LUCÆ ALANTSEÆ fratrum ac ci-
vium Viennensium. (c) 4.to Viennæ Pannoniæ. 1514.

VALER. MAXIMUS: *in ædibus ALDI &*
ANDRÆÆ *soceri.* (d) 8°. Venet. 1514.

Les Grands Croniques de France en trois Vo-
lumes: *imprimés pour GUILLAUME EUSTA-*
CE. fol. Paris. 1514.

ANTONII Monachi *Benedictini* de gestis
Francorum libri quinque: impressi operâ Ascen-
sianâ. (e) fol. Paris. 1514.

DANORUM Regum Heroûmque HIS-
TORIÆ stylo eleganti à SAXONE Gramma-
tico natione *Sialandico* necnon *Roskildensis* Ec-
clesiæ Præposito, abhinc supra trecentos an-
nos conscriptæ, & nunc primùm literariâ se-
rie illustratæ teriffimèque impressæ: *accuratâ*
diligentiâ impressit JODOCUS BADIUS ASCEN-
SIUS. (f) fol. in inclytâ Academiâ Parisior. 1514.
Iso.

(a) *Mens.* Novemb.

(b) *xt.* Julii.

(c) *Calendis* Septembribus.

(d) *Mense* Octobri.

(e) *Ad Idus* Augusti.

(f) *Idibus* Martiis. Huic Editioni præ-
mit-

ISOCRAT. ad. NICOC. MARTINO PHILETICO Interprete; QUINTII HÆMILIANI Epicedion in FRIDERIC. III. ALOISII MARLIANI Epistola de calamitosa PHILIPPI Regis in Hispaniam navigatione; JOACHIMI VADIANI Helvetii Carmen de Laudib. FRIDERIC. III. patris &

fili

mittuntur Editoris & Typographi Epistolæ, ex quibus hæc, quæ sequuntur. CHRISTIERNUS PETRI liberalium artium magister metropolitana Lundens. Ecclesia Canonicus Reverendo in CHRISTO patri Domino LAGONI WRNE Dei gratiâ Roskilde. Episcopo Salutem. — Parrhisias agens bonisque litteris operam navans proprio impendio tabellarium bis misi, qui [SAXONIS Historiæ] exemplum fidele quantivis emptum ad me referret. Quâ viâ cum nihil proficerem, ipse illius ergo patriam repeti, Bibliothecas omnes visi, & revolvi: nec tamen SAXONEM blattis, tineis, situ & pulvere oblitum eruere potui: tam obstinato animo ejus possessores eum occluserant. Unus omnium Andreas CHRISTIERNI natione Jutus, professione Carmelita, & provincie Daniæ Ordinis Virginis MARIÆ de Carmelo Prior, cum nullo are redimendum videret Exemplar, se id manibus suis transcripturum obtulit: habui tamen tanta dignitatis rationem, nec conditionem accepi, sperans faciliorem alicunde tandem emerfuram. BIRGERUS ergo Archiep. Lunden. Sueciæ Primas & Apostolica Sedis Legatus exemplar pio tandem repperit compendio, quod fidei meæ transcribendum imprimendumque commisit. Deerat itaque sola auctoritas tanti Operis divulgandi, quam liberalissimè mihi impetivit CHRISTIERNUS Dei providentiâ Daniæ, Sueciæ, Norvagiæ, Sclavorum Gottorunq; Rex, id solum imperans, ut à docto peritæque Chalcographo excuderetur: præsertim id affirmantibus ERICO WALKENDORFF Archiep. Nirosien. & Apostolica Sedis Legato, necnon regio Cancellario AVONE BILLE Ecclesiarum Lunden. & Vibergen. præposito. Mandatis itaque regiis sapientiæque tuæ adhortationibus obtemperans SAXONIS imprimendumus commisi excellentissimo viro magistro

JODOCO BADIO Ascensio litterarum bonarum apud Parrhisios Interpreti Chalcographoque peritissimo: qui, quale nunc vides, Opus tuo nomini felicissimo præscriptum emisit, Regum omnium Catalogo & totius Historia Indice litterario illustratum. &c. Ex Parrhisiorum Academia clarissimâ. XIII. Martii 1514.

JODOCUS BADIUS ASCENSIVS
LAGONI HURNO Roskilde.
Ecclesia Antistiti S.

— Opt. Max. Dei providentiâ contigisse reor Historiam à SAXONE Grammatico abhinc annos supra trecentos conscriptam iis diebus in lucem chalcographâ arte prodixisse &c. Non pauca in Parrhisiorum Academia à Daniâ conspiciamus ingenia, quorum bona pars est Christiernus PETRI Lundens. Ecclesia Canonicus, mihi longâ consuetudine & amicitia charissimus: cujus præcipuâ curâ hoc Opus tuo nomini nuncupatum emitimus; illud lectores ignotos præmonentes, SAXONIS istius vocabulum non patrium esse nomen (in Sialandia enim, pars Daniæ, non in Saxoniâ fuit ortus) & Grammatici titulum professionis quidem esse, sed neque leve neque contemptibile præconium. Enimvero, authore SUETONIO, Grammaticus est, qui diligenter, acutè scienterque nôrit aut dicere aut scribere Quo nomine Cornelius NEPOS appellandos censuit Poëtarum Oratorumque Interpretes; Censores & Judices Scriptorum omnium, Criticos ob id vocatos; sic ut non versus modo (ita enim QUINTILIANUS ait) sed libros etiam, qui falsè viderentur inscripti, tanquam subdititios à familiâ submoverent. &c. Vale, à Chalcographiâ nostra apud Parrhisios, ad Idus Martias. M. D. XIII. juxta Romanæ computationem Curia.

(a) Idi-

Tom. II.

Kk

filii MAXIMILIANI; JACOBI WIMPHE-
LINGII expurgatio contra detractores: LEO-
NARDUS & frater ejus LUCAS ALANT-
SEE, Cives & Bibliopolæ Viennenses, Cæsaris-
que & rerum Cæsarearum studiosissimi, hos Au-
gustales libellos prodire voluerunt in lucem, expensis
suis, imprimantibus eos & typis effigiantibus HIE-
RONIMO VIETORE & JOANNE SIN-
GRENIO Chalcographis Sociis summâ vigilantia
ob optimorum Principum juvandam pro virili eter-
nitatem. (a) 4.to Viennæ

Austriæ. 1514.

QUINTILIANI Institutiones in ædibus
ALDI & ANDRÆÆ socii: (b) 8.º

Venet. 1514.

Rhetorica GEORG. VALLÆ: arte SIMO-
NIS DE LUERE, sumptibus LAURENTII
ORII DE PORTESIO: (c) 4.to Venet.

1514.

SEBASTIANI WINDERI Oratio ad
MARIAM Archiduciss. Austriæ: per HIERO-
NYMUM VIETOREM & JOANNEM SIN-
GRENIO: 4.to Vienn.

1514.

Epistolæ à REUCHLINO & ad REU-
CHLINUM: per THOMAM ANSHELMUM
Badensem. (d) 4.to Tubing.

1514.

MARINEI Epistolæ: Editæ per ARNAL-
DUM GUILIELMUM BROCARIUM: (e) fol. VALLISOLETI.

1514.

PAULI VENETI Sophismata: impressa per
JOHANNEM BARBIER expensis FRANCIS-
CI REGNAULT. (f) fol. Paris.

1514.

Ordinacões &c. novamente corrigido na se-
gunda épreffam; typis Gothicis: impress. per.

JOH.

(a) Idibus Februarii: Imp. MAXIMILIANO
P. F. Augusto.

(d) Mense Martio.

(b) Mense August. cum ALDI Epistolâ
ad Joan. Bapt. RHAMUSIUM.

(c) Bibliothec. Sicul. Tom. I. pag. 67.

(c) April.

(f) Quingentesimo quarto decimo supra
millesimum. Octavo Cal. Maias.

(a) Men-

JOH. PEDRO BONHOMINI: fol. LISBON, 1514.

ATHENÆI DEIPNOSOPHISTÆ
Græcè: apud ALDUM & ANDREAM socerum. (a) fol. Venet. 1514.

PLAUT. apud PHILIP. JUNTAM.
(b) 8. Florent. 1514.

LUCRETII cum JOAN. BAPT. PII
commentariis, Codice *Lucretiano* diligenter
emendato, nodis omnibus & difficultatibus ap-
pertis: in *Chalcographiâ* Ascensianâ. (c) fol. Paris. 1514.

HORATII Opera cum comment. MAN-
CINELL. ACRON. PORPHYR. & LAN-
DINI: per AUGUSTINUM DE ZANNIS
de *Portefio*: (d) fol. Venet. 1514.

LUCANI *Pharsalia* diligentissimè per G.
VERSELLANUM recognita; cum commen-
tariis Jo. SULPITII, PHIL. BEROALDI,
& Jo. BAD. ASCENSII; cùmque adnotatis

ab

(a) *Mense* Augusto.

(b) *August.*

(c) *Ad IIII. Idus Augusti.* Venundatur ab ASCENSIO & Joanne PARVO. Obiter ex diversis Auctoribus tum Græcis tum Latinis multa leges enucleata, quæ superior ætas aut tacuit aut ignoravit. Pellege, letaberis. Additus est Index litterarius. Quæ sequuntur ejusdem PII Retractiones (scilicet; in suos ad PLAUTUM Commentarios & Opuscula) datâ operâ seorsim impressimus, ut cuilibet lucubrationum dicti PII apponi possint; quas enim ad hunc Codicem corrigendum apposuerat, notulas suis locis tersimus. Textum autem qualem PIUS ipse imprimendum curavit, reposuimus, ne frustra te corrigere monuerit, neve in omnibus parendum putâris. Lector, boni consule, ac vale.

Hanc Editionem Lutetia primùm Ascensianis typis prodeuntem Nicolaus BERALDUS Francisco DELOINO Regio Confiliario inscripsit. DELOINUM his Versibus affatur BADIUS:

Quandoquidem priscas recolis, Francisce; Camænas,

Moribus & priscis integer invigilas;
Naturæque sagax calles arcana; Beraldum

Hæc tibi sacrantem dogmata laudo meum.
Is siquidem totus cùm sit formatus ad un-
quem,

Cognovit stomacho fercula grata tuo.
Novit Lucreti te dia poemata amare,

Quod vetera & priscis condita carminibus.
Novit ab erratis te illius rite cavere,

Et fidei & sophia sensa tenere bonæ.
Novit ab iis suavis te carpere fontibus

haustus,
Unde Maro plenis proluit ora labris.

Novit ad hoc Badium jampridem querere
quicquam,

Quod dignum auspicio censeat esse tuo.
Quando igitur novit bonus ille hæc cuncta;

Beraldum
Hæc tibi sacrantem dogmata laudo meum.

(d) xv. *Mensis* Octobris.

(a) *In*

ab ANTON. SABELLICO, JACOBO Bononiensi, BAPT. PIO, & quibusdam aliis: *venundantur ab ipso* ASCENSIO & JOANNE PARVO. (a) fol. Paris. 1514.

JUVENAL. cum comment. JOAN. BRITANNICI, ANGELI POLITIANI, PHILIPPI BEROALDI, & JOAN. BAPT. EGNIATII: *per* JOANNEM ANGELUM SCINZENZELER. fol. Mediolan. 1514.

SENECÆ Tragediæ pristinae integritati restitutæ per exactissimi judicii viros (post AVANTIUM & PHILOLOGUM) ERASMUM, GERARDUM VERCCELLANUM, ÆGIDIUM MASERIUM, cum metrorum præcipuè tragicorum ratione ad calcem Operis posita; explanatæ diligentissimè tribus commentariis, G. BERNARDIN. MARMIT. *Parmens.* & DANIEL. GAIETAN. *Cremonens.* & JOD. BAD. *Ascens.* *operâ, impensis & industria Ascensiana.* (b) fol. Paris. 1514.

Priapeia & Catalecta: *in ædibus* ALDI & ANDRÆ *soceri:* 8.º Venet. 1514.

PONTANI Poemata: *ex Officinâ* PHILIPPI DE GIUNTÆ Florentini *sumptibus suis.* (c) 8.º Florent. 1514.

Enchi-

(a) *In vigiliâ triumphalis Ascensionis Christi Domini.* Huic Editioni BADIUS præfixit duas Epistolas; quarum altera ad Ludovicum PINELLUM Meldensem Episcop. data ad Kalendas Junias M.D.XIII. Curavit (ait) OLIVERIUS ab Lugduno familiare nomen sortitus, Commentarios Phil. BEROALDI in LUCANI Pharsaliam intra pomœria Parisiana, cum hic literas bonas prosteretur, editos, & suâ accuratâ diligentia ab interitu redemptos & conservatos cum ceteris à nobis imprimendos &c. Quocirca fines hac juvenilia studii monumenta sub nominis tui auspicio faustissimo studiose juventutis præsertim regalis Na-

variorum Collegii manu versari. &c. *Vale, ex Chalcographiâ nostrâ.* Altera Epistola ad Augustinum SERAPTUM Presbyterum data ex Chalcographiâ nostrâ ad decimum Kalendas Januarias anni millesimi quingentesimi sexti, quo prior LUCANI Editio *Ascensiana* cum Comment. SULPIT. & BAD. prodiit, hic recuditur.

(b) *Nonis Decemb.* Huic Editioni præmittitur Jod. BADIUS ad Joannem LANDANUM Lande Bougoniique in Diocesi Nannetensi Domino Epistola data ad Nonas Decembres. M.D.XIII.

(c) *Mense Junio.* LEONE X. Pont. Max. Christianam Rempubli. moderante.

(a) GES-

Enchiridium poeticum, quod continet Epitheta substantivorum, cum eorum hemistichiis, carminum clausulis, periphrasibusque VIRGILII ac aliorum Poëtarum: JOANNES SCHOTTUS excudit. (a) 4.to

Argent. 1514.

JOANNES ALTENSTEIG *Mindelheimensis* Vocabularius vocum, quæ in Operibus Grammaticis plurimorum continentur: apud ADAM PETRI: (b) 4.to

Bafil. 1514.

HESTCHIUS Græcè: in ædibus ALDI & ANDRÆA soceri: (c) fol.

Venet. 1514.

SUIDAS Græcè: in ædibus ALDI & ANDRÆA soceri. (d) fol.

Venet. 1514.

PETRI DE PONTE CECI *Brugenfis* prima & secunda Grammaticæ Artis Ilagoge ad FELICEM DE PONTE suum primogenitum: impressa curâ & sumptibus DIONYSII ROSCII *Bibliopolæ commorantis in vico S. Jacobi sub Interfignio divi Martini, ubi & venum prostat; prelari verò pumice NICOLAI DE PRATIS in eadem Universitate pervigilantis Bibliographi rursus prodiit.* (e) 4.to

Parif. 1514.

Grammatica Latina GEORGII VALLÆ *Placentini*: arte SIMONIS DE LUERE,

sump-

(a) GESNER. *Pandect.* p. 60.] „Char-
tis 25. sinè nomine Authoris.

(b) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*

(c) Mense Augusto. ALDI PII MANUTII ad JOANNEM JACOBUM BARDELLONUM *Prefatio.* Si ceteri studiosi, nobilitatis Mantuanæ decus Bardellone, suâ sponte ac gratis, ut ipse facis, juvarent me edendis publicandisque bonis libris, qui tanquam cæta *πυλινγενοίας* reviviscant meâ curâ ac laboribus, brevî quàm plurimi, qui desiderantur, exirent in publicum, ut de HESYCHIO factum est, quem cum pendes te tantum esse duceres, & verè fortasse (nemo

enim est, quod sciam, qui extare alium audiveris) eum ad me misisti &c. tui omnes quàm simillimos fore cupiens, (ex enim & Latinè & Græcè doctissimus, mathematicarumque disciplinarum longè peritissimus) Bibliothecam tuam plenam optimorum librorum omnibus benignus impertis. &c. Hunc librum MUSURUS compater utriusque nostrum diligenter recognovit, fecitque *πυλινγενοίας* quàm plurima enim in eo loca emendata sunt.

(d) Mense Febr. M. V. XIII.

(e) Nonis Septembribus.

(a) *Mens.*

Kk 3

sumptibus LAURENTII ORII *de Portefo:*

(a) 4.to Venet. 1514.

BUD. DE ASSE: *in Chalcographiâ Ascen-*
fianâ. (b) fol.

Parif. 1514.

LUDOVICI BIGI PICTORII *Ferrariensis*
in cœlestes procures Hymnorum Epitaphio-
rûmque liber ; ejusdem Epigrammatum libelli
duo : JOANNES MACIOCHUS BONDE-
NUS imprimebat. (c) 4.to

Ferrar. 1514.

Biblia Latina cum Concordantiis ejusdem &
Juris Canonici per JOANNEM DE GRADI-
BUS: *typis* JACOBI SAGON. (d) fol. & 8.º

Lugdun. 1515.

Pſalterium quincuplex FABRI studio PE-
TRI DE PRATIS editum: *typis* PETRI
OLIVIER. (e) fol.

Cadomi. 1515.

Evangelia quatuor & Apocalypſis Latinè:
apud JOANNEM PETIT. (f) 12.º

Parif. 1515.

Pſalterium ex Hebræo diligentiffimè ad ver-
bum ferè translatum, fratre FELICE *Pra-*
tenſi Ordin. Heremit. S. AUGUSTINI interpre-
te, per ſummum Pontificem LEONEM X. ap-
probatum, adjectis notationibus: *in ædibus*
PETRI LIECHTENSTEIN Colonienſis
Impreſſoris, impenſis ac ſumptibus DANIELIS
BOMBERGI Antverpienſis. (g) 4.to

Venet. 1515.

Pentateuch. cum quinque *Megbilloth.* (h)

1515.

Pſalmi, Proverbia, JOB & DANIEL

Hebr.

(a) *Menf.* Mart.

(b) *Ad Idus* Martias.

(c) IIII. K L. *Junii.*

(d, e, f,) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(g) *Die v. Septemb.* LEONARDO
LAUREDANO Venetiarum *Principe.*
LONG, *Biblioth. Sacr.*] „ Opus xv. die-
rum, ut notant verſus initio Voluminis

„ præfixi:

Omnia teſtiſcor Felicis acumine noſtri
Non plus ter quinâ facta Latina die.

(h) LONG, *Biblioth. Sacr. ex Melch.*
ADAM, in *Vitâ Conradi PELLICANI.*

(a) LONG,

Hebr. cum comment RASÆ (a) fol.

THESSALONIC. 1515.

Epistolæ S. PAULI cum comment. JACOB. FABRI Stapulensis: apud HENRICUM STEPHANUM. (b) fol.

Parif. 1515.

Ecclesiastici liber in Latinos elegos à JO. LORICHIO HADAMARIO versus. (c) fol.

Ingolstadt. 1515.

Theologia vivificans, cibus solidus; D. DIONYSII Areopagitæ Cœlestis Hierarchia, Ecclesiastica Hierarchia, Divina nomina, mystica Theologia, undecim Epistolæ, interprete AMBROSIO Monacho Camaldulensi, cum scholiis FABRI; & CLICHTOEVI ad litteram commentario; IGNATII undecim Epistolæ; POLYCARPI Epistola una; Latine; hæc secundaria & castigatissima ex Officinâ æmissio: per HENRICUM STEPHANUM artis formulariæ peritum & sedulum Opificem à regione Scholæ Decretorum habitantem: (d) fol.

Parif. 1515.

BA-

(a) LONG, Bibliothec. Sacr.

(b) Bibliothec. Tellerian. At R. P. LE LONG in Biblioth. Sacr. p. 659. Epistolarum PAULI duplex versio Latina, una FABRI ex Græco, altera vulgata cum comment. ejusdem FABRI Stapulensis, in folio. Parisiis. 1512. 1515. Nullo addito Typographi nomine. Reverendus tamen vir Joannes BATTELY S. T. P. Archidiaconus (dum in vivis erat) Cantuariensis, pietate, multisque in Ecclesiam Anglicanam officiis, magnâque litterarum bonarum fruge (quod ex Rutupinis Antiquitatibus, Opere * posthumo, adeò Latino, ut ævum Augusteum non dedecuerit, constat) notissimus per litteras Cantuarie anno 1708. Jul. 5. datas mihi indicavit se in suâ habere Bibliothecâ (inter alios ab Henr. STEPHANO excusos & in ALMELŒOVENII Catalogo omisos) JAC. FABRI Stapulensis in Epistolas. fol. 1515.

(c) FABRIC. Biblioth. Græc. lib. 3. pag. 731.

(d) Die mensis Aprilis decimâ quartâ. In primâ Libri paginâ hæc etiam leguntur impressa: Infinitus thesaurus aut perditus aut absconditus: DIONYSII Divini Hymni, de intellectualibus & sensibilibus, Theologicæ informationes, de animâ, significativa Theologia, legalis hierarchia, Angelica proprietates & ordines; de Justo Divinâque judicio: insuper adduntur, de hæresibus, de fide Catholicâ, de contemptu mundi, non habita. Cum puritate, religione, pietate, devotione, humilitate, reverentiâ, attentione, & quæque alia sacra scripta tractentur, legantur, servantur, ad JESU paternæ lucis, talium munerum & authoris & largitoris honorem. Hanc editionem Guillelmo BRICONNETO Episcopo Lodovensi dedicat CLICHTOEVEUS, qui in Epistolâ, — Cum variâ (ait) sint Operum beati DIONYSII

* Edik. Oxon 1711. 2.

BASIL. Magn. liber de exercitatione Grammaticâ Græcæ. (a) 8.º . . . Florent. 1515.

BASILII Magni Opera per RAPHAELEM VOLATERRANUM nuper in Latinum conversa : apud JACOBUM MAZUCHIUM Rom. Acad. Bibliopol. (b) fol. . . . Romæ. 1515.

Ejusd. Hexameron per JOAN. ARGYROPYLOM è Græco in Latinum conversum : apud JACOB. MAZUCHIUM. (c) . . . Romæ. 1515.

ATHANAS. in lib. Psalmor. à JOANNE REUCHLIN. nuper integre translatus : apud THOMAM ANSHELMUM : (d) 4.º . . . Tubingæ. 1515.

LACTANTIUS : in ædibus ALDI & ANDRÆ JOCERI. 8.º . . . Venet. 1515.

Officium Diurnum Sanctimonialium juxta usum Ordinis Fontis Ebraudi elimatum : apud HENRICUM STEPHANUM. (e) 4.º . . . Paris. 1515.

Sermones fratris GABRIELIS BARELETE Ordin. Prædicat. (f) 4.º . . . Argent. 1515.

Opera del reverendo padre fratre Cherubino DA SPOLITI de la Vita spirituale bellissima : per HIERONIMO DE BENEDICTI Cittadino Bolognese. (g) fol. . . . Bologn. 1515.

AT-

traductiones; eam præsertim, quæ AMBROSII est Monachi Camaldulensis, de legi nostro efflagitato Commentario declarandam : quod cæteris emunctior sit & tersior ; quam & FABER Stapulensis olim præceptor noster diligenti recognitione & scholiis suis reddidit illustriorem. &c. ex Parisiis anno 1514. Et Jacob. FABER ad pios Lectores; —

Non adjeci (inquit) Scholia MAXIMI, quod huic translationi minus michi visa sunt accommodata : & illa, quæ sunt AMBROSII marginalia, meo instituto non satis sufficiebant : quæ si quis affectantius volet, à Camaldulensibus facile requirat. Et id insuper minimè lectores latere cupimus, oportuisse

plerumque AMBROSII sententiam erigere, ubi Codex inemendatus, aut fortè interpret humano more lapsus divinissimi patris intelligentiam non fuerat assecutus. Ad quod commodius faciendum, honestissimi religiosi sacram adium secundo à Dionysianâ Parisio milliario vetusta Originalia michi multâ humanitate communicarunt &c.

- (a) GESNER. Bibliothec.
- (b) xv. Septemb.
- (c) xii. Decemb.
- (d) Prid. Id. Sext.
- (e) Biblioth. Tellerian.
- (f) Bibliothec. Witsian.
- (g) Nono Martii.

(a) Pri-

AYMARI RIVALLI *Allobrogis* Juris-
confulti ac Oratoris libri de *HISTORIA*
JURIS Civilis & Pontificii : *venundantur in*
Bibliotheca LUDOVICI OLIVELLI
Bibliopolæ Universitatis Valeñ jurati. (a) 8.º Valentia. 1515.

ANDR. ALCIATI *Mediolanensis* in tres
posteriores Codicis JUSTINIANI annotatio-
nes : JOANNES SCHOTTUS *pressit.* (b)
fol. Argentin. 1515.

Metaphysica ARISTOTELIS BESARIO-
NE Cardinale interprete cum Commentariis
ARGYROPILI *Byzantii* ; item THEO-
PHRASTI metaphysicorum liber unus ; item
metaphysica introductio quatuor Dialogorum
libris elucidata Authore JAC. FABR. *Stapulen-*
si : *apud* HENRICUM STEPHANUM.
(c) fol. Paris. 1515.

SENECÆ Philosophi Opera, curâ ERAS-
MI : *apud* JOAN. FROBENIUM. fol. Basil. 1515.

Textus Sphæræ JOHANNIS DE SACRO
BOSCO cum additionibus PETRI TIRUEL-
LI : *impensis* JOHANNIS PETIT *commorante*

(emen-

(a) Privilegium FRANCISCI Regis in
biennium indultum est 8. Aug. 1515. Opus
ab *Aymaro RIVALLIO Delphinensi* inscri-
bitur *Antonio DE PRATO Galliarum* Can-
cellario. Ad calcem hoc legitur Epi-
gramma :

In laudem LUDOVICI OLIVELLI, cu-
jus & curâ & are excussus liber est : FELIX
BONRIACI Scholaris VALENTINUS
S. V.

Laudibus immodicis quondam celebrate, diu-
que

Dolite Tryphon cantu cognite Pierio ;
Cujus ope in lucem prodibant scripta virorum,
Nonnisi correctâ, & nonnisi culta prius ;

Tom. II.

Cede, precor : priscoque absit reverentia
sacro ;

Scripta damus curâ si meliore typo.

Te meus ingenio tantum Ludovicus & arte
Antisiat, quantum sacula nostra tuis.

Licet noster Ludovicus OLIVELLUS
summo pere curaverit, ut hoc præclarum Opus
correcte imprimeretur, nihilominus collatione
factâ cum exemplari quosdam errores inven-
imus : quos, ne lector decipiatur, pro parte
hic annotavi &c.

Libri initio apponitur, Insignis typogra-
phici loco, Regis Icon cum hoc lemmate,
SPES ALIT AGRICOLAS & LV-
DOVICVS OLIVELLI.

(b) 28. Augusti.

(c) Bibliothec. *Cordeſian.*

(a) In

LI

(emenda commemorantis) in vico divi Jacobi ad
interfluvium Lillii aurei. (a) fol.

Parisi. 1515.

Autores de re Rusticâ: apud PHIL. JUN-
TAM. (b) 4.to

Florenti. 1515.

ANNII Viterbiensis Antiquitatum Volumina
XVII. venundantur ab JOANNE PARVO &
JODOCO BADIO: impressæ rursus operâ Ascen-
sianâ. (c) fol.

Parisi. 1515.

Trithemiarum Historiarum Breviarium: per
JOANNEM SCHOEFFER. (d) fol.

Mogunt. 1515.

CORNEL. TACITI LIBRI QUIN-
QUE noviter in Germaniâ inventi, atque cum
reliquis ejus Operibus, quæ prius Romæ in-
veniebantur, editi; impressi per STEPHANUM
GUILLERETI de Lotbaringiâ Tullen.
Dioc. (e) fol.

Romæ. 1515.

PAUL. WARNEFRIDI libri 6. de gestis
Longobardorum, & JORNANDIS liber de
rebus Geticis: apud JOANNEM MILLER.
(f) fol.

Aug. Vind. 1515.

Itinerarium D. MATHÆI S. Angeli Car-
dinalis à RICARDO BARTHOLINO editum:
HIERONYMUS VIETOR impressit impensis
JOANNIS FUIDEMAN Augusten.
(g) 4.to

Viennæ. 1515.

Ru-

(a) In mense Augusti.

(b) Mense Julio Anno D. XV. supra
mille. Philippus JUNTA Francisco VIE-
TORIO viro clarissimo S. — Mirabitur
fortasse quisquam, quod ego, qui annos ab-
hinc circiter * decem libris novâ impressione
cudendis operam totam impenderim, nec ex
eis aliquem sub cuiuspiam nomine ediderim,
modo hos de Agriculturae Authores tuo potis-
simum nomini dicarim. — Ubi quan-
tum cura ac laboris, ne una quidem macula
inisset, impenderimus, cum ex novis typis,

tum ex aliorum exemplarium mendis facile
eris dignoscere. Accedit præterea Nicolai
ANGELII Buccinæ sui quondam præcepto-
ris accuratissima castigatio &c.

(c) Ad x. Kalendas Octob.

(d) In vigiliâ Margarethæ virginis.

(e) Kal. Mart. LEONIS X. Pont. Max.
anno secundo. Hoc Opus dedicat Philippus
BERGOLDUS junior Academiæ Romanæ
præpositus LEONI X. Pont. Max.

(f) FABRIC. Biblioth. Latin. p. 661.

(g) Idib. Septemb.

(a) Nonæ

* Videtur innuere annum 1505. quo scilicet libris novâ impressione cudendis operam impendere
cepit.

RUDOLPHI AGRICOLÆ junioris *Rheti*
ad JOACHIMUM VADIANUM Epistola
de locorum nonnullorum obscuritate cum
JOACH. VADIANI Epistolâ responsoriâ.
(a) 4.to

1515.

The Chronycle of *England* with the fruyte
of tymes : newly empynted by me JULIAN
NOTARY dwellyng in Powlis church yard besyde
the west dore by Lordes Palyefe. (b) fol.

Lond.

1515.

LUCIAN. de ratione conscriben. Histo-
riæ, BILIBALDO PIRKHEYMERO in-
terprete: apud FREDERIC. PEYPUS. 4.to

Nuremb.

1515.

Ejusdem Deorum Dialogi numero 70. (Su-
periorum 26, Marinorum 14, Inferiorum
30) unâ cum interpretatione è regione Latinâ
nusquam antea impressi, OTHOMARO NACHT-
GAL Argentino accurante: JOANNES SCHOT-
TUS studiosius elaboravit. (c) 4.to

Argent.

1515.

CICERO. Epistol. Familiar. cum notis
Ascensianis: venundantur in ædibus JOANNIS
PARVI, impress. per NICOLAUM DE PRA-
TIS. 8.º

Parisi.

1515.

RODOLPHI AGRICOLÆ *Pbrisi* Dialec-
tica: imprimebat THEODORICUS MARTI-
NUS Aluitemsis Characteribus (ut est videre)

fa-

(a) Nono Calendas Julias.

CONRADUS SCIPIO Stutgardinus
in laudem SINGRENI.

Debet Singrenio multum studiosa juvenus;
Debet, quisquis amat dogmata culta,
senex.
Officium ille sumum grato prestare labore
Assolat, et studium pendere utrique sumum.
Culta characterum vulgare volumina dono
Et solidam assuetus pascere amicitiam.

Impressio
Hac tibi Singrenius jampridem emissa JO-
hannes
Scripta typis pressit, cui bene gratus eris.

Extat sinè anno, Casparis URSINI VE-
LII Silesii Epistolarum & Epigrammatum
liber: per Joannem SINGRENIUM, Ex-
pensis vero JOANNIS MECZKER. 4.to

(b) In the yere M. CCCCC. & XV.
(c) Hæc verba [nusquam antea impressi]
intelligenda sunt de Latinâ interpretatione.

(a) Anno

Ll 2

faberrimis. (a) fol.

Lovan.

1515.

JOACH. VADIANI laureati Poetæ Oratio in conventu Cæsaris & trium Regum ; & SEBASTIANI WINDERI ad MATHÆUM S. Angeli Cardinalem : *impress. per HIER. VIETOREM.* (b) 4.to

Vienn.

1515.

Panegyricus JOAN. BAPT. EGNATII in FRANCISCI I. de *Helvetiis* victoriam : *Emissus primum ex ædibus* Minutianis Mediolani M.D.XV. prid. Cal. Dec. & rursus in Parthiorum clarissimâ Academiâ ad x. Cal. Feb. mox subsecutas ex ædibus ASCENSIL 4.to

1515.

Friburgica PHILIPPI ENGELBRECHT, florentissimæ urbis Friburgi apud Brisgoicos descriptionem complectens ad HIERONYMUM HUSSER Pludentin. JOANNES SCHOTTUS pressit. 8°.

Argent.

1515.

Oratio fratris ZENOBII Ordinis Prædicatorum in laudem Civitatis Neapolitanæ. 4.to

1515.

Panegyricus HENRICI GLAREANI *Helvetii* ad ÆMILIANUM Romanorum Imperatorem ; Ejusd. Descriptio *Helvetiæ* metrica : per ADAMUM PETRUM ex Langendorff. 4.to

Basil.

1515.

AUSONII (Ἀφθονίᾳ) Sophistæ præludia, HERMOGENIS Ars Rhetorica, (scil. οὐκ ἐν τῶν σάσεων, ἐνέσεων, ἰδεῶν) in ædibus PHILIPPI JUNTÆ Florentini. (c) 8°.

Florent.

1515.

QUIN-

(a) Anno millesimo quingentesimo decimo quinto. Prid. Id. Januar. Regnante Ca. MAXIMIL. Aug. & Car. Aust.

(b) Non. Aug.

(c) Mense Julio, LEONE decimo Pontifice. Cum Epistolâ Bernardi JUNTÆ ad LAURENTIUM BENEVENIUM. — Venit in mentem novis litterarum typis nova Græcorum atque Latinorum Volumina cudece,

quamobrem cum Grammatices THEODORI quadripartitum libellum, APOLLONII ac DEMETRII, necnon & LECAPENI & aliorum Grammaticorum Enchiridium persolvissim — AUSONII Sophistæ præludia & HERMOGENIS Rhetoricen doctioribus tradendam &c. HERMOGENIS Opera continuâ lectione percurras, nostri tuique BONINI impressorum operis errores acrius (us pure)

QUINTILIAN. Institut. Orator. *operâ & sumptu* PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º Florent. 1515.

JACOBI WIMPHELENGII *Sletstatensis* elegantiarum majores ; Rhetorica pro pueris : MATTHIAS HUPFUF excudit. (b) 4.to Argent. 1515.

MUSÆUS, Batrachomomachia, OPPIANI HALIEUTICA, Græcè : apud JUNTAM: 8.º Florent. 1515.

PINDARI Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia, Græcè, cum GRÆCIS SCHOLIIS : impress. per ZACHARIAM CALERGII Cretensem. (c) 4.to Romæ. 1515.

Senarii Græcanici quingenti & eo amplius versi OTHMARO NACHTGALL Argentino metaphrasæ: JOANNES KNOBLOUCH notis æreis excepit. (d) 4.to Argentor.

ISOCRAT. ad DEMONIC. & ad NICOCL. Græcè & Latine: JOANNES KNOBLOUCH

notis

puto) castigantis non immemor &c. Observatu non est indignum, vocem Græcam Ἀφρονίω verti Latine *Ausonii*.

(a) *Mens.* Octobr.

(b) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*

(c) *Permissu* S. D. N. LEONIS X. Pont. Max. eâ etiam conditione, ut nequis alius per quinquennium hos imprimere, aut venundare libros possit; utque qui secus fecerit, is ab universâ Dei Ecclesiâ toto Orbe terrarum expers excommunicatusque censetur. Ἡ δὲ Πινδάρου περίοδος αὐτῇ, τῶν Ὀλυμπιακῶν, Πυθιακῶν, Νεμεαίων, καὶ Ἰσθμιακῶν, ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλεὶ τῶν πόλεων, ὡς καὶ τοῖς οἰκίοις τῆ μεγαλοπρεπείας Ἀυγασίας τῆ Κιῶν ἐντοπωθεῖσα, πῆρας ἔειληφεν ἤδη οὐκ ὀλίγας ἀναλώσεις ἢ Ῥώμῃ, διὰ παλαιότητας τῶ λογίου ἀνδρός Κορινθίου Βενέγνου τῷ Ὀυτιερβίῳ, πότῳ δὲ καὶ διξιώτηι Ζαχαρίῳ Καλλιέργῳ τῷ Κρητῶς, ἵνα τὰ ἀπὸ τῆς ἐνστάσεως οἰκονομίας τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, χιλιοσφῶν φεῖ. μὴτος ἀνγύστῳ γ'. Διοίτῳ

δικαίῳ μεγίστῳ ἀρχιερίῳ δέσπῳ δικαιοτάτῳ Ῥώμῃ.

Initio hoc præmittitur Epigramma.

Λαμπροῖς Κορινθίῳ Βενέγνῳ τῷ Ὀυτιερβίῳ.

Ἐυδοκῶ ὅμως πάρος οὐκ ἐχάρυσσεν ἄγαν.

Ἐλλήνων μόχθους χαλκογράφοις τύποις.

Ἦν τόδε Ῥῶμῃ τίρας, ἢ καὶ ἢ Δία πάλῳ δικάσας.

Ἔργον γὰρ μεγάλη Ῥώμῃ ποιεῖς μέγα.

Νῦν δὲ καὶ τὸ τοῦ τίρας πῆρας σοῖς, Κορινθίῳ, δώροισιν.

Χ' ἡμῖν Γραικοῦτον κάλλος ἐπὶ πόνῳ ὧς δ' ἄλλοις προφίρῳ λοιπῶν πόλιν αὐτῇ ἀνασσα.

Οὕτω καὶ βίβλοις παιδευόμεναι κρατέει.

(d) Cum OTHMARO Epistolâ ad NICOLAUM WARMSEB Collegii Divi THOMÆ

notis æreis exceptit. (a) 4.to Argentor. 1515.

HESIODI Opera & Dies; CATONIS Romani Moralia; CEBETIS Tabula; Græcè & Latine: JOANNES KNOBLOUCH *formulis excusit*. (b) 4.to

Argentor.

ARISTOPHANIS Comœdiæ novem, Græcè: operâ PHILIPPI JUNTÆ. (c) 8°. Florent. 1515.

Ejusdem THESMOPHORIAZUSÆ & LYSISTRATA Græcè: operâ BERNARDI JUNTÆ. (d) 8°. Florent. 1515.

VIRGILII Georgicorum libri quatuor, & rosæ: ex ædibus Schurerianis. (e) 8°. Argent. 1515.

LUCRETIIUS: in ædibus ALDI & ANDRÆA socii. (f) 8°. Venet. 1515.

OVI-

MA Argentini. Decanum datâ anno quinto decimo supra sesquimillesimum.

(a) OTHMARUS NACHTGALL Argentinus studioso lectori Salutem. Quisquis simul cum Græcis literis probatissimos quoque mores discere vult, hoc Opus pellege, quod nos jampridem Græco-Latinum fecimus, satis mercedis consecuturi, si nostrâ ope eruditionem cum virtute conjunxeris. Vale Argentoraci, ad Kal. Septembres, anno 1515. Σοφία μόνη τῶν κλημάτων ἀθάνατος.

(b) Nulla apparet anni nota. Hæc autem adjiciuntur Disticha.

ὁ Ὀπίμωτος Ἀνδρῶν.

Τῶν ἀρετῶν ἰδιότης ἡμῶς καὶ ἀρετῶν Χρυσός.

Ἡσιόδῳ λείπει δὴ καὶ χαρίζομαι.

OTTOMARUS AIDOS Argentinus.

Eloquio virtus juncta est, sapientia phrasi, Hesiodi monitis qua geminata placent.

Una in eodem hoc Libro adduntur Aurea Carmina PYTHAGORÆ & Versus PHOCYLIDIS. Observandum est Ottomari cognomen triplici Linguâ, vernaculâ Nachtgall, Latinâ Luscinius, Græcâ Ἀνδρῶν

reddi. In subscriptione excusit pro excusit vel excudit.

(c) Bernardus JUNTA harum corrector Franciscum ACCOLIUM designatum Episcopum Anconitanam in Epistolâ sic alloquitur, Putabam, inquit, duas quoque notioribus his addere posse nondum ab aliis impressas, qua citò forsan abs te nostrâ ope his novem comitata legi poterunt, si forsan Euphrosini BOMINI præceptoris tui & aliorum morum pariterque nostrorum amicorum promissa, quod credere nequeo, in leves abibunt auras &c.

(d) Venit jam, sic præfatur Editor, expectata dies illa, in quâ ex Urbinatæ Bibliothecâ antiquissimum ARISTOPHANIS exemplar nacti sumus, ibique inter alias LYSISTRATEM & Cereri sacrificantes, non alias visas Comœdias, invenimus &c.

(e) Mense Decembri. Regnante Imp. Caf. MAXIMILIANO Pio Felici Aug. In Libri titulo legitur hoc Adagium,

Ἐὶ δὲ τις ἔδιδάκη τῆχην, πάντα τὸν δι-
-εἶλεται.

sumptum ex PHOCYLID: v. 146.

(f) Mense Januario.

(a) Men-

OVIDII Epistolæ & Opera Amatoria : in
ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (a) 8.° Venet. 1515.

CATULL. TIBULL. PROPERT. : in
ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (b) 8.° Venet. 1515.

LUCANUS: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ
soceri. (c) 8.° Venet. 1515.

JUVENAL. cum Comment. BADIO AS-
CENSII: è Chalcographiâ JOANNIS CLEIN
Alemani Impressorum apud Lugdunum facile
principis. (d) fol. Lugd. 1515.

Idem cum JOANNIS BRITANNICI com-
mentariis : Opus aureum novissimè infinitis penè
erroribus enodatum , maximâque diligentia impres-
sum per GEORGIUM DE RUSCONIBUS
Mediolan. (e) fol. Venet. 1515.

SIL. ITALIC. apud PHILIPPUM JUN-
TAM. 8.° Florent. 1515.

M. VALERII MARTIALIS Epigram-
mata cum interpretamento dictionum Græca-
nicarum, quæ passim in toto opere continen-
tur , OTHMARI NACHTGALL Argenti-
ni : JOANNES KNÖBLOUCH notis æreis
exceptit. (f) 4.° Argent. 1515.

AUL.

(a) *Mense Maio.*
(b) *Mense Martio.*
(c) *Mense Julio.*
(d) *Kal. Augusti.*
(e) *Die X. Decembris.* Hujus libri ini-
tio titulus præmittitur hic : JUNIUS JU-
VENALIS. Opus quidem divinum antea
Impressorum vitio tetrum, mancum & inuti-
le, nunc autem à viro bene docto recognitum,
adeoque diligenti castigatione excultum, ut
ne punctus, coma, seu interrogatiuncula,
cum in textu tum in commento deficiat, ut
facile legentibus videre est : scribente Joanne
BRITANNICO viro eruditissimo. Unà cum
figuris suis locis aptè dispositis: necnon elegan-
tissimâ noviter revisâ, qua omnia secundum

alphabeti ordinem misicè complectitur. Nil
tamen tanto fastu dignum præstat hæc
Editio, satis quidem passim mendosa, ne-
que sanè multum nitida ; ubi Græca in
commentariis nonnunquam (p. 16.) oc-
currunt, absurdè & turpiter depravata. In
principio adduntur *Annotationes quadam*
Joannis BRITANNICI in AFINUM APU-
LEII & SYLVAS STATII.

(f) XXVIII. die mensis Augusti. OTHMA-
RI Endecasyllabon ad Lectores.

Vatem quisquis amat brevilloquentem ;
Tersum, delicias, sales, leporem,
Rhomana specimen decusque Lingua ;
Hunc quovis crebrè Martialem

Tentat

AUL. GELLIUS in *ædibus* ALDI, &
ANDREÆ ASULANI: (a) 8.º Venet. 1515.

MACROBIUS integer, nitidus, suoque
decori à JOANNE RIVIO restitutus; cum in-
dicio & amplo & veridico: *venundatur ab Jo-*
doco BADIO & JOANNE PARVO; quàm
diligentissimè nunc rursus impress. accuratione
Ascensianâ. (b) fol. Paris. 1515.

BAPTISTÆ FIÆRÆ *Mantuani* Hymni
Divini, Sylvæ, Melanysius, cœna: *impress.*
per FRANCISCUM BRUSCHUM.
(c) 4.to Mantuæ. 1515.

ERASMI Moria cum comment. LISTRII,
LUDUS ANN. SENEC. de morte CLAUDII
Cæsaris cum Schol. BEATI RHENANI;
SYNES. de laudibus calvitii JOANNE
PHREÂ *Britanno* interprete cum Schol.
RHENANI: in *ædibus* J.O. FROBENII.
(d) 4.to Basil. 1515.

Jo.

Tentet; qui Latialiter Lacanum
Fert, horas bene sic, puto, locabit.

LIB. *Profectò neuter est; scies tuo sumptu.*
Silebo verum, modò nummuli cur-
rant.

Cum hoc Adagio, *Σοφία μόνη τῶν κτηνῶ-*
των ἀθάνατος.

MOM. *Heus heus Librarie, mihi libellos da:*
Sine, ut legam verbum. (LIB.) ut
lubet, libens cedo.

(a) *Menſe Septemb.* Hanc Editio-
nem Jo. Bapt. EGNATII industriâ casti-
gatam constat ex præfixâ ipsius ad *Anto-*
nium MARSILIUM Venetum Epistolâ.

MOM. *Theologum lego: utinam satis confite!*
LIB. *Heu longa lectio: non emet satur*
nugas.

(b) *Ad Calendas Februarias.* Præmit-
titur Joannis RIVII *Veneti* Epistola ad
Raphaelem REGIUM data decimo *Calendas*
Julii. M.D.XIII.

MOM. *Quid oculos gemebundus obteris du-*
dum?

LIB. *Cecutio penè, libros ut hos volvi.*
Cum pulvere & blattis diem hæte-
nus traxi.

(c) *Sub inclityo FRANCISCO GONZA-*
gâ quarto Marchione. Dialogus inter *MO-*
MUM & LIBRARIUM:

MOM. *Quanti hic liber? (LIB.) Fiera*
sextulâ jussit.
Sed mihi pyxide stat papyrus & su-
prâ.

MOM. *At at Fiera non latet, modo exiit.*
Perfricuit frontem, remota jam lar-
va est.

MOM. *Cape, cape: tanti loculos emam in*
pisces.

Videbo tandem, an sit poëta tam
doctus,
An medicus sit ille tam celebratus.

(d) *Menſe Martio.*

(a) *Men-*

JO. ANTONII FLAMINII *Forocornelit.*
Sylvarum libri II; Epigrammatum libri III:
per HIERONYMUM DE BENEDICTIS.

4.to Bonon. 1515.

Scripta quædam DAMIANI, PISONIS,
PENIÆ, SIGISMUNDI, ERASMI: *apud*
JO. FROBENIUM. (a) 4.to Basil. 1515.

VOCABULARIUM HEBRAICUM
atque **CHALDAICUM** totius **VETERIS**
TESTAMENTI cum aliis tractatibus in
Academiâ *Complutensi* noviter impressum: *de*
mandato & sumptibus F. FRANCISCI XI-
MENES DE CISNEROS *Cardinalis*, in-
dustria & solertiâ honorabilis viri ARNALDI
GUILIELMI DE BROCARIO *artis impresso-*
riæ magistri. (b) fol. Complut. 1515.
Voca-

(a) *Mense* August. Continentur hœc li-
bro, Jani DAMIANI *Senensis* ad LEON.
X. de Expeditione in *Turcas* Elegeia cum
doctor. virorum Epigrammatibus, Epistola
PISONIS ad Joannem CORITIUM de
conflictu Polonorum & Lituanorum cum
Moscovitis, Henricus PENIÆ ad Card. de
SAULIS de gestis SOPHI contra *Turcas*,
Epistola SIGISMUNDI Regis Polonia ad
LEON. X. de victoriâ contra Schismaticos
Moscovios; ERASMI quatuor Epistolæ &
in Urbis *Selestadii* laudem * Carmen: cum
his duobus ad calcem senariis:

Θεὸς διδόντω, ὡδὲν ἰχθὺς φέροντω
Καὶ μὴ διδόντω, ὡδὲν ἰχθὺς πόνον.
Τέλει.

(b) *Mensis* Maii die ultimâ. In Præfa-
tione leguntur hæc: ——— Postquam
jubente Domino Fratre Francisco XI-
MENES DE CISNEROS &c. dedimus Novum
Testamentum Græco Latineque sermone im-
pressum, adjecto insuper quàm utilissimo Lexi-
co Græcarum omnium dictionum, qua in eo
continentur; daturi quàm primum Vetus

Instrumentum (quod jam nunc in prelo est)
Hebraicâ, Chaldaicâ Græcâque Linguâ cum
singulis Latinis interpretationibus excussum;
En præmissimus vobis veluti pro degustamento
& præludio Operis copiosissimum Hebræorum
Chaldaeorumque vocabulorum Dictionarium
———— summo labore elucubratum nec mino-
ri etiam studio & sedulitate correctum. In
quo non minori etiam studio & sedulitate
correctum. In quo non modo simplices dictio-
num interpretationes tam primitivarum quàm
derivatarum totius Veteris Instrumenti se-
riatim continentur; sed (quod omnium opere-
sissimum fuit) quot locis in eodem Veteri Tes-
tamento unaquæque dictio propter Lingua il-
lius fecunditatem multiplicet significata, ad-
jectis quàm plurimis concordantiis continud
subjungitur: assignatâ cuique loco propriâ
significatione, quâ ibidem usus est Latinus
Interpres. &c. Adjectus est Tractatus de no-
minum Propriorum interpretatione &c. Ap-
posita deinde est legendorum Hebræicorum
characterum ars & instructio, unâ cum ipsâ
Hebræe Lingua Grammaticâ ex summis ipso-
rum Autoribus accuratissimè collectâ, atque
eo

* In quo hic Versus de SCHURFIO Typographo legitur: Matthias niveo pectore SCHURERIUS.
Tom. II. Mm

Vocabularius dictiones Teutonicas Latinis præponens: MATHIAS HUPFUF impressit.

(a) Argent. 1515.

JOANNIS ALTENSTEIG *Mindelheimensis* Vocabularius vocum, quæ in Operibus Grammaticis plurimorum continentur: apud JOANNEM PRUSZ. (b) 4.to

Argent. 1515.

AARONIS filii ASER de *Tiberia* Grammatica Hebræa de accentibus: apud DANIEL BOMBERG. (c)

Venet. 1515.

APOLLON. de Construction. Græcè: apud JUNT. 8.º

Florent. 1515.

THEODORI GAZÆ Grammatices introductionis libri quatuor, Ejusdem de mensibus; GEORGII (Λεκαπηνῆ) LAGAPENI de constructione verborum Græcè: in *edibus* PHILIPPI JUNTÆ Florentini *Bibliopola*. (d) 8.º

Florent. 1515.

ALDI MANUTII *Romani* Grammaticæ Institutiones Græcæ: in *edibus* ALDI & ANDRÆ soceri. (e) 4.to

Venet. 1515.

Elementale Introductorium in Nominum &

Ver-

ae ordine digestâ, ut nullibi (aut certè in quàm paucissimis) præceptoris opera desiderari posse videatur. &c. Postremum tandem Voluminis locum obtinet aliud Dictionarium Latini Abecedarii ordine digestum: quod omnia Veteris Testamenti Latina vocabula citatis prioris Vocabularii paginis Hebræicè proferre docet: ut non tantùm Hebræica Latine, sed versâ vice Latina Hebræicè possis enunciare. &c.

(a) GESNER. Pandect. p. 35.

(b) GESNER. & SIMLER. Biblioth.

(c) SIMLER. Bibliothec.

(d) Quinto Cal. Aprilis. Τὸ παρὸν βιβλίον ἀκριβῶς ἐντυπωθῆναι πρὸς εἰληφὲν ἤδη σὺν τῇ ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ, ἀσφαλῶς καὶ πρὸ Φιλίππου τῷ Ἰωννῇ Φλωρεντίνῳ, πόνῳ δὲ καὶ δεινότητι βαρβόλογον τῷ Βερίσσιον τῶν Ἑλ-

λητικῶν λόγων ἐφειμένον χάριν. Ἐν τῇ δὲ τῇ Χρυσῇ γνήσιος Χιλιοσῶ πινυκτιστοσῶ πύμπτω καὶ δεκτῶ, μὲν Μαρτίου καὶ Ἀγχοῦτος μετὰ ἀρχιερίως ἡμῶν Διονῶτος δεκτῶ ἐν τῇ τρίτῳ. Cum Euphrosyni BONINI ad Ludovicum MARTELLUM Laurentii filium Epistolio: Cum novis THEODORI Grammaticen jamjam typis excudere mens sit, teque adeo in Græcis proficisse videam, ut mediis (ut aiunt) Athenis potius quàm in Florentinâ urbe ortum esse facile existimare possim, nequeo, cui dicanda sit, ampliùs dubitare. Quamobrem nostrarum hodie vigiliarum exiguos hilari fronte accipe labores &c.

(e) Mense Novembri. Cum MUSURI ad Jo. GROLIERIUM Epistolâ, de quâ prius.

(2) Mense

Verborum declinationes Græcas ; item HIERONYMI ALEANDRI *Mottensis* tabulæ sanè utiles Græcarum Musarum adyta compendio ingredi cupientibus ; lector , eme , lege , & gaudebis : apud SCHURERUM. (a) 4.¹⁰ Argentor. 1515.

JACOBI HENRICHMANNI *Sindelfingensis* Grammaticæ Institutiones. (b) 4.¹⁰ . Tubing. 1515.

Pfal-

(a) *Mense* Octobri. Epistolam ALEANDRI (licet longiusculam) Lectori proponere non pigebit , cum ad ampliorem Aleandri , cujus ope Litterarum Græcarum Typographia Parisiis tantos progressus fecerit , notitiam valde conducatur.

HIERONYMUS ALEXANDER *bonarum litterarum in urbe Lutetiâ Studiosus S. D.*

Quemadmodum ii , qui magnum saltum facere nituntur , aliquanto longius retrocedunt , ita et nos per plusculos jam dies publicas intermissimus lectiones , non profecto ut veterino otio torpesceremus , sed ut recuperatâ integrâ valetudine ad pristinum officium vobis rediremus alacriores. Neque tamen interim turpiter cessavimus. Nam præter cum publica tum privata negotia , quibus non parum distinemur , non omnino longâ literis salute dictâ , aliquid quotidie nostris contubernaliis et Græce et Latine prælegimus ; et utriusque Lingua * Lexicon , necnon et elegantissimam † THEODORI Grammaticam curavimus imprimendam. Et quoniam non ita omnibus Græcarum cupidus litterarum multum in illis perdiscendis temporis consumere datum est , quod vobis semper cordi fuisse cognoram , et usui pariter et honori sperabam fore , tabellas hasce , fidelissimos litterarum Græcarum veluti traduces , quas in felicissimâ et doctorum virorum parente Aureliâ excogitaram , succis suis horis recognovi , ad normamque Theodoreæ Grammaticæ , quam vobis enarraturi sumus , redegi , et multo quàm

antea nitidiores , et utiliores vobis primam ; deinde et per vos aliis tradidi publicandas. Debeant igitur Lutetiæ par esse , quicunque ubique terrarum per has nostras Tabulas proficiant : cujus videnda gratiâ et variarum Linguarum doctrinâ pro virili meâ condecoranda , per tot tamque difficilia viarum spatia huc me contuli. Debeant et Aureliæ , ubi in Parrhisiæ pestis perturbatione à clarissimis illius Academia Doctoribus jucundè et honorificè habitus , vobisque servatus , hujuscemodi non , ut spero , penitendum munusculum auctore Deo adinveni. Potueram , fateor , majoribus studiis plusque mihi gloria comparaturis has horas impendere : sed privato commodo communem præferendam consui utilitatem. In quo si non strenuè aliquid , certè non ignavius fuisse à nobis puto factum , quàm si , ne animum dum remitto , prorsus amitterem , dolium sùsque deque in cranio volutasssem , aut lapillos et conchas in litore collegissem. Id autem Opusculi quicquid est , ut à me benigno animo vobis datur , ita et vos lubenter suscipiatis velim , mihi charissimi auditores. Itaque persuasum habeatis , nullum esse tam obtusi ingenii , tam diversæ professionis , tam natu grandem , tam multis denique negotiis impeditum , quin possit per nostras tabulas brevè in Græcâ literaturâ proficere. Quod et ipsarum ordo , et compendium , et (ut facilius circumferatur) Enchiridiû forma unicuique facilè et ostendere , et præstare potest. Valete.

(b) GESNER. Bibliothec.

(a) LONG;

* Quod prodit apud *Ægid. GOURMONTIUM* 1512.

† CHEVILLERUS p. 251. non aliam GAZÆ Editionem memorat , quàm quæ anno 1516. prodit.

Psalterium Hebr. cum brevi præfatione
Hebr. CONRADI PELLICANI Ordinis
Minorum & SEB. MUNSTERI Franciscani:
apud JO. FROBENIUM. (a) 24.to

Basil.

1516.

Nov. Test. omne Græcè & Latine, dili-
genter ab ERASMO Roterodamo recognitum
& emendatum, non solum ad Græcam verita-
tem, verum etiam ad multorum utriusque
Linguae Codicum, eorumque veterum simul
& emendatorum fidem, postremo ad proba-
tissimorum Auctorum citationem, una cum an-
notationibus. Præfigitur Epistola ERASMI
LEONI X. nuncupata & ejus Apologia.
Hanc Editionem accurarunt JOAN. OECO-
LAMPADIUS & SIGISM. GELENIUS:
in ædibus JO. FROBENII Hammelburgensis.
(b) fol.

Basil.

1516.

PSALTERIUM PENTAGLOTTON

A U -

(a) LONG, Biblioth. Sacr.
(b) Mense Februario. regnante Imp.
CES. MAXIMILIANO P. F. Augusto.
ERASM. in Præfation. ad Annot. Testa-
mentum, quod vocant, Novum —
recognovimus, idque primum ad Græcam
veritatem — deinde ad vetustissimo-
rum Latine Linguae Codicum, quorum duos
exhibuit eximius ille divina Philosophia mystes
Joannes COLETUS Paulinæ apud Londi-
num Ecclesiæ Decanus, addeò priscis littera-
rum typis, ut mihi ab integro discenda fuerit
lectio, & in noscendis elementis fuerit re-
puerascendum. &c. Testimonia Veteris Tes-
tamenti vel ex interpretatione Septuaginta,
vel ex ipsis Hebræorum fontibus, contulimus
& excussimus; quanquam id quidem in
Græcâ & in Latinâ — adjuti operâ subsidiariâ
viri non solum pietate, verum etiam trium
peritissimæ Linguarum eminentis Joannis OECO-
LAMPADII Vinimontani, quod ipse in
litteris Hebræicis nondum eò procefferam, ut
mihi judicandi sumerem auctoritatem. &c.
Basileæ. An. M.D.XV. In his ERASMI
Annotationibus, ad I. Epist. JOAN.
(c. V. 2. 7.) leguntur hæc: Tres sunt,

qui testimonium dant in cælo.] In Græco Co-
dice tantum hoc reperio de testimonio triplici,
ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα
καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα ἰ. quoniam tres
sunt, qui testificantur, spiritus & aqua &
sanguis. Ad calcem Annotationum, Basi-
lea anno Salutis humana M.D.XVI. Ka-
lendis Martii. Sequitur Joannis OECO-
LAMPADII ad pium Lectorem Epistola.
— Ego (inquit) cui hæc hyeme
Theologia aliqui apud Basilienses vacatura
felicissima magni ERASMI consuetudo conti-
git, non possum non testari infatigabilem ho-
minis industriam, vix credendam in tratan-
do fidem &c Mihi erat spectandum miracu-
lum, distantem recognoscentemque, quantum
tria praela exciperent, videre &c. cum nihil alie-
nius sit illi, quam alienam offensare se gloriam,
suarum etiam laudum partem in alios rejicit.
Quale & illud exemplum, cum me subsidia-
riam solam in castigandis formulis operam,
accerisum à FROBENIO illo Chalcographo-
rum omnium diligentissimo, perinde ac non
asymbolum, Theica etiam suum vocare
dignatus sit &c.

(2) Mense

AUGUSTINI JUSTINIANI: *impressit PETRUS PAULUS PORRUS in ædibus NICOLAI JUSTINIANI PAULI.* (a) fol.

Genuæ. 1516.

Biblia Latina: *apud JACOBUM SACON.* (b) fol.

Lugdun. 1516.

Eadem 2. Vol. *apud JOAN. MOYLIN.* (c) fol.

Lugdun. 1516.

Liber JOB ad veritatem Hebraicam restitutus, duplici versione Latinâ, unâ Vulgatâ, alterâ ex Hebræo AUGUSTINI JUSTINIANI. (d) 4to

Parif. 1516.

DION. Areopagite Opera GRÆCÆ: in ædibus PHILIPPI JUNTÆ Bibliopolæ. (c) 8.º

Florent. 1516.

GRE-

(a) *Menſe VIIIIBRI.* De hâc Editione factis antea dictum est.

(b,c,d) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(c) *Die XXIX Julii. Pontificatus LEONIS decimi anno quarto.* In hoc Volumine continentur Πρόλογος εἰς τὸν μακρότερον Διονύσιον [nempe Prologus S. MAXIMI.] Σχόλια [quæ quatuor paginas continent, ex illo Prologo partim defumpta]. Ἐκμύνησις λίξεων κατὰ τοὺς τοὺς ἐμφερομένους τῇ δὲ τῇ βίβλῳ. Περὶ τῆς ὑπερῆρας ἱεραρχίας κεφάλαια ιβ'. Περὶ τῆς οὐρανίου ὁραμάτων κεφάλαια ιγ'. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας κεφάλαια ιδ'. Περὶ μουσικῆς θεολογίας κεφάλαια ιε'. Ἐπιστολαὶ ι'. Fragmenta quædam Græcæ Πολυκράτους Διαδόχου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς περὶ Βίκτωρος τὸν Διάδοχον καὶ ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Ῥώμης. Κλημῆτος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρίας ἡγουμένης τῆς σχολῆς καὶ τῆς ἐπιγραμματικῆς αὐτοῦ λόγου. Τίς ὁ σωζόμενος πλάσιος. [Historia de adolescente, quem divus JOANNES cujusdam presbyteri curæ crediderat] Φίλωνος περὶ τῶν ἐκ ἀπομυθίας πιστοποιῶντων ὡς Ἀγίου Πάφου Χριστιανὸν ἔμελλε καὶ μεταχῶν καὶ τῆς ἐπιγραμματικῆς λόγου αὐτοῦ, περὶ βίῃς θεωρη-

τικῆς, περὶ ἱερῶν. Μακρότερος δὲ ἄλλος Διονύσιος Ἀριστοκράτης [Authore METHODIO, vel, ut alii, METRODORO]. Hanc Editionem munit Apostolicum Diploma. LEO. PP. X. Dilectis filiis PHILIPPO DE GIUNTIS & ejus filiis Bibliopolis Florentinis. — aquum esse censemus, ut Sedes Apostolica iis, qui pro utilitate publicâ in re præsertim litterariâ laborare non desinunt, non modo auxilii sui dexteram præbeat &c. Cum itaque vos PLATONEM Latinum & alios quàmplurimos Libros tam Latinos quàm Græcos, longè meliores illis qui passim circumferuntur, habeatis, eosque imprimere cupiatis — Nos, qui ab inuento ætate litterarum studia semper dileximus — omnibus & singulis Bibliopolis, Librariis, Impressoribus & Mercatoribus — ne eosdem Libros per vos in quibusvis litterarum characteribus imprimendos intrâ decennium ab emissionem singulorum Librorum imprimendorum computandum — reimprimeret — audeat, — inhibemus &c. Datum Florentiæ sub Annulo Piscatoris. Die XV. Februarii. M.D.XVI. Pont. nostri anno tertio.

(a) *Menſe*

Mm 3.

GREGORII Nazanzeni Theologi ORATIONES lectissimæ 16. GRÆCÆ : in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (a) 8.º Venet. 1516.

S. HIERONYMI Opera 5. Vol. apud Jo. FROBEN. (b) fol. Basil. 1516.

ORIGENIS Opera, quæ non habentur in aliis libris hucusque impressis ; viz. super MATTH. LUC. super Psalm. XXXVI. Homil. V. XXXVII. II. XXXVIII. II. &c : per LAZARUM DE SOARDIS. fol. Venet. 1516.

In Canticum Canticorum Homiliæ 15. In aliquot Psalmos Davidicos Homiliæ breves 48. In Sanctam MARIAM panegyrici Sermones 5 : venale habetur in Officinâ HENRICI STEPHANI Chalcographi è regione Scholæ Decretorum. (c) 4.to Parif. 1516.

NILI Sententiæ Morales è Græco in Latinum versæ; & excerpta quæd. ex DAMASCEN. per BILIBALDUM PIRCKHEYMER : FRIDERICUS PEYPUS impressit. (d) 4.to Nuremberg.

Sa-

(a) Mense Aprili. In hoc Libro continentur; adversus Eunomianos Dissertatio, de Theologiâ, de Filio Dei Orationes duæ, de Spiritu Sancto, ad EVAGRIUM de Deitate, adversus JULIANUM Invektiva duæ, in Natalem Salvatoris nostri, in Epiphania, in Sanctum Baptisma, Pascha, Pentecosten, in Encania seu novam Dominicam, in magnum BASILIUM funebris, in magnum ATHANASIUM laudatoria. Præmittitur M. MUSURI Præfatio ad Joan. PINUM Mediolanensem Tolosanumque Senatorem Regis Gallici apud Venetos Legatum. Multas (ait) ille [Nazanzenus] omni sapientiâ refertas Orationes elucubravit. Nos nonnullas elegimus, quas nostris auditoribus enarraremus. Jampridem enim à me cautum est, ut è publicâ Græcarum litterarum officinâ, cui

liberalitate beneficiisque Veneti Senatûs * tredecim jam annis præsidemus, prodeant — qui non minus ex piâ Dei veneratione probari quàm à litteraturâ commendari se cupiant. Caterum Orationes Gregorianæ, quas è multis exemimus, præloque multiplicatas ASULANO, nobilissimis & ingeniosissimis juvenibus nostra fidei tutelæque commendatis, curavimus distribuendas, sunt circiter sexdecim &c.

(b) CAILLE, p. 34.

(c) ALMELOOVEN. in Vir. Stephan.

(d) Præfigitur PIRCKHEYMERI Epistola forori suæ CLARÆ apud Divam CLARAM Nurembergæ Moniali data 4. Cal. Januarii. M.D.XVI.

(a) LEO-

* Officina illa non alia mihi videtur quàm Aldina, cui ab anno 1503. Venetus Senatus M. MUSURUM stipendio publico præfecerat.

Sacrarum Cereemoniarum S S. Romanæ ac-
clesiæ libri tres non ante impressi : GREGO-
RII DE GREGORIS *excusere* (sic legitur pro
excudere vel *excussere*, nam *excussi* reperitur in typographicis
subscriptionibus pro *excusi*). (a) fol.

Venet. 1516.

METHODII Revelationes cum libro de
Creatione mundi : apud MICHAELEM FUR-
TER. (b)

Basil. 1516.

JOAN. GERSON. de imitatione Christi
& contemptu mundi in vulgari sermone (i. e.
Italicè) : stampata per MARCHI SESSA.
(c), 4.to

Venet. 1516.

JUDOC. CLICHTOV. de laudibus Sancti
LUDOVICI & sanctæ CÆCILIAE virginis &
Martyris : in Officinâ HENRICI STEPHA-
NI. (d) 4.to

Parif. 1516.

JOANNIS Eremitæ Opus de institutis Cœ-
nobiorum : impress. per SIMONEM BEVILA-
QUA. (e) 12.º

Lugdun. 1516.

Mendenfis Ecclesiæ Breviarium : per JOHAN-
NEM SCHOEFFER.

Mogunt. 1516.

Corpus Juris, quinque Voluminibus : per
BERTHOLDUM REMBOLT. (f) fol.

Parif. 1516.

Elu-

(a) LEONARDO LAUREDANO Prin-
cipe optimo XXI. Novemb.

(b) *Biblioth. Sicul.* Tom. II. p. 69.

(c) *A di VIII.* Mazo.

(d) *Januar.* 10.

(e) XIX. *Septembris.*

(f) Operæ pretium duco singula amplis-
sime & laboriosè hujus Operis Volumina
describere.

Volum.

Volum. I. Codicis JUSTINIANI Pandectæ cum glossis. JUSTINIANI liber correctus in lucem editus à BERTHOLDO cum Digestorum Voluminibus, Parthiis in Sole aureo.

Codicis JUSTINIANI amplissimum argumentum.

Iuris Pontificii concordantia. &c.
Viriani Eximii Doctoris Bononiensis casus &c.
Singul. Tex. & glos. sm. ludo. de ro. bar. bal. pav. &c.
Tabula Rubricarum legum &c.
Ingenio Valde subtili glosarum approbationes colliguntur &c.
Nobilia Summe Grata Reperiuntur Omnibus Mire Oportuna, Mireque Situada.
Insignite quippe & decore primaria cujuslibet literæ libri excuduntur &c.
Adduntur plures titulorum continuationes &c.
Notabiles inveniuntur quotationes &c.
Interpretatio IX. carminum &c.
Longe castigatior omnibus aliis est hic liber &c.
Insignes imprimuntur additiones &c.
Bar. bal. jaco. butri. &c.
Extabant nonnulla Accursii glosæ &c.
Reperiuntur corpore omnia recentior redacta &c.

Si cupis istius bonitatem discere libri,
 Hoc folium vertas, ac ibi scripta leges.

Ad lectorem

Si strenuitatem Bertholdi Rembolt, charissime Lector, diligenter attenderis, eum ipsum, ut reip. non mediocriter consulat, aris prodigum nulloque pacto parcum aut avaritiæ studentem censebis. Quippe qui (ut hoc opus diligenti præviâ castigatione imprimeretur) nullo pacto pecuniis pepercit. Diversa namque quæsit exemplaria, atque correctores, quos in hac arte peritos censuit, mercede condignâ conquisit; inter quos Gerardus Muleri Alemanni Trajecten. Diœces. utriusque juris licentiatu peritissimus ipsum originaliter revisit; atque nonnullis additionibus condecoravit. Et siquidem castigata corruptis conferre liceret, te ad Glosam remitterem &c. quam profecto invenimus tam mendosam tamque vitiatam, quod vix absque doctoribus reintegrare nequi-

vimus. &c. cum plerisque aliis, quas hic causâ brevitatæ enumerare supersedeo. O infandum scelus avaritiæ! O impressorum ignaviam! qui (ne nimium expendant) oculatos correctores conquerere reformidant, bonâque in reip. detrimentum irreparabile depravari sinunt opera &c.

Impress. Parisius per Bertholdum Rembolt Argentinensem, expensis ipsius sociorumque ejus, videlicet Tilmanni Kerver librarii jurati Parisiensis & Francisci Birckmanni librarii jurati Colonien. Anno 1515. Kal. Februar.

Volum. 2. Digesti Veteris copiosum argumentum.

Breves casus variorum doctorum ponuntur. Explicantur optimè rubricarum carmina. Reprobata glosa & approbata notantur. Triplicia inveniuntur repertoria. Ordinatè signantur dicta singularia. Littere cujusque libri scripta sunt congruè. Decenter arbor jurisdictionum est sita. Viriani casus longè utiles sunt valde. Servitutum arbor situata est optimè.

Reperiuntur in margine quotationes. Eduntur juris canonici concordantia. Multaque solvunt contrariâ additiones. Bolognini apponuntur ampliationes. Omnes textus glosas exemplariter vidimus. Longè nunc veriores sunt allegationes. Taliterque in ceteris continuabimus.

Cujus nomen continetur
 Elementis prioribus,
 Hic ab eo imprimitur
 Summis cum characteribus.

Impress. ibid. apud eosd. Anno millesimo quingentesimo XV. tertîâ Julii.

Volum. 3. Infortiati amplissimum argumentum.

Interpretantur Notabiliter Forma Omnes Rub. Totius Infortiati Amplexcentes Titm. Versus Mensurari.

Notantur Optime Variorum Interpretum Singularitates Subtiliter In Margine Edita.

Inseruntur Multum Probe Riteque Exquisita Summaria Sano Valde Magnifica.

Appo-

Apponuntur Mirificæ Approbationes Glosarum Improbationesque Scabrosæ Tituli. Recte. Oportune.

Bona Eduntur Repertoria Triplicia : Optimoque Leges Disponuntur Ordine.

Recenter Excuduntur (Materia Bene Oportuna) Littera Typica.

Plures Apophyllæ Reperiuntur In Sedibus Idoneis Vere Situata.

Inveniuntur Notabiles Solutiones Oppositionum Late Explicabiles.

Admodum Utiles Reperiuntur Et Optima Vtriusque Iuris Concordantiæ Insignes.

Substitutionum Arbor Nuperrime Competenti Titulo Inferitur.

Industriosis Adduntur Casus Optimi Bononiensis Interpretis.

Sub istis rubricis elementis
Nomen impressoris continetur.
Et ubi hic existat venalis,
Locus aperte manifestatur.

Parisius per Bertholdum Rembolt, Anno millesimo quingentesimo quindecimo, penultimâ Novembris.

Volum. 4. Digestum novum.

Cum { Casibus longis domini Francisci Accursii.
Approbationibus & reprobationibus glosarum.
Summariis variorum doctorum.
Tabulâ rubricarum legum & materiarum.
Iuris canonici concordantiis.
Glosarum & textuum singularitibus.
Ampliationibus & notabilibus Bolognini.
Titulorum seu rubricarum carminum expositione.
Valde utilibus solutionibus contrariorum.
Multis annotationibus in margine apposis.

Iste liber summè singularis
Recenter impressus à Bertholdo,
Ab eo exponitur venalis
Parisius in sole aureo.

Est etenim tersus * summus emendatus ad unguem :

Si mihi credideris, juris amator, emas.

Anno millesimo quingentesimo decimo sexto, die XVIII. Aprilis, Parisius in Sole aureo vici divi Jacobi, per Bertholdum Rembolt.

Volum. 5. Volum:n

Cum { Approbationibus & reprobationibus glosarum.
Summariis variorum doctorum.
Tabulâ rubricarum, legum & materiarum.
Iuris canonici concordantiis.
Glosarum & textuum singularitibus.
Ampliationibus & notabilibus Bolognini.
Multis annotationibus in margine notatis.

Parisius, apud Bertholdum Rembolt, Anno millesimo quingentesimo XVI. die verò xxx. Junii.

In singulis uniuscujusque horum quinque Voluminum argumentis, Majusculæ litteræ initiales rubricis excusæ (quas hic characteribus Romanis distinguendas curavi), si simul aggregentur; voces certas designant. Scilicet: Vol. 1. IUSTINIANI LIBER. PETRUS GROMORS. Unde comperio Petrum GROMORSUM fuisse in hoc excudendo Bertholdi REMBOLT socium. Vol. 2. BERTHOLDUS REMBOLT. Vol. 3. INFORTIATUM NOVISSIME IMPRESSUM à MAGISTRO BERTHOLDO REMBOLT PARISIIUS IN SOLE AUREO VICI SANCTI JACOBI. Vol. 4. & 5. CASTIGATUM. En ludicrum & novum artificium, quo Typographo placuit suum Nomen, Opus & Domicilium ænigmaticè designare: cuius aliquam mentionem fecit CHEVILLERIVS pag. 167. lin. 3. & ex illo *Annal. Typograph.* Vol. I. pag. 300.

(a) Anno

* Repone, ut puto, summè.

Tom. II.

N n

Elucidatorium Ecclesiasticum , ad officium Ecclesiæ pertinentia planius exponens, & quatuor libros complectens, JUDOCO CLICHTOVEO Authore: *absolutum est hoc Opus & arte formulariâ in lucem emissum in Officinâ librariâ HENRICI STEPHANI excudendorum librorum industrii & seduli Opificis è regione Scholæ Decretorum habitantis.* (a) fol.

Parif. 1516.

Διδασκαλία Χριστιανική πρὸς τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας : apud BARTHOLOMÆUM ZANETUM. (b) 4.to

Romæ. 1516.

ARATORIS Cardinalis Historia Apostolica cum Commentariis ARRI BARBOSÆ Lusitani : impress. in ædibus JOANNIS DE PORRIS. (c) fol.

SALMANTICÆ. 1516.

ÆLII ANTONII Nebrissei. Annotationes in quinquaginta sacræ Scripturæ locos non vulgariter enarratos. (d) 4.to

Editæ Complut. 1516.

Prognostica HIPPOCRATIS, LAURENTIO LAURENTIANO Florentino & GUILIELMO COPO interpretibus ; GALENI Comment. in eadem, LAURENTIANO interprete: in Officinâ HENRICI STEPHANI. fol.

Parif. 1516.

PEDACII DIOSCORIDIS ANAZARBEI de medicinali materiâ libri quinque ; de virulentis animalibus, & venenis, cane rabioso, & eorum notis ac remediis libri quatuor, JOANNE RUELLIO Sueffonensi interprete: *impressum est hoc celeberrimum Opus in Officinâ*

HEN-

(a) Anno Domini (quem decet hymnus & laus omnis) decimo sexto supra millesimum & quingentesimum, die vero Aprilis decimâ nonâ. Venale habetur hoc Opus viris sanctæ Ecclesiasticis quàm utilissimum, in Officinâ HENRICI STEPHANI, apud quem & varia ab hujus Operis Authore elaborata nec minori dignitate quàm utilitate volumina facile reperias. Præfigitur CLICHTOEI

Epistola ad Joannem GOZTHON DE ZELESTHE superiore in Pannoniâ, Ecclesiæ Fauriensis Episcopum locique ejusdem Comitem perpetuum, ex Parisiis anno 1515. data.

(b) Bibliothec. Nic. HEENS. p. 52.

(c) Mense Aprili.

(d) Idibus Aprilis. M.CCCCC.XVI.

(a) 46-

HENRICI STEPHANI à regione Scholæ Decretorum. (a) fol. Parif. 1516.

AURELII CORNELII CELSI medicinæ libri octo noviter emendati & impreſſi : impreſſor SIMON BEVELAQUA. (b) 4.to Lugduni. 1516.

Regimen Sanitatis Salerni : per JACOBUM MYT expenſis BARTHOLOMÆI TROT. (c) 4.to Lugdun. 1516.

ANTHONII GAZII Patavini Medici florida corona: impreſſ. in Officinâ SIMONIS BEVILAQUA impenſis BARTHOLOMÆI TROT Bibliopolæ. (d) 4.to in præclaro Emporio Lugd. 1516.

APUL. FLORID. De dogmat. PLATON.

De

(a) *Absolutum octavo Calendas Maias in præclariffimo Parrhiſigum Gymnaſio. Cum privilegio ad quadriennium. In initio, Venter, pluma, Venus laudem fugienda ſequenti.*

Expulſa, ut aiunt, cornice adhuc.

Præmiſit RUELLIUS Epistolam ad ANTONIUM DISOMUM Regium Conſiliarium utriusque Linguae peritiſſimum — *Quod Opus (inquit) non parvo ſanè negotio à nobis elucubratum, veluti primitias induſtria noſtra & majoris laboris præludium lætâ fronte ſuſcipias. — Quæ verò mea partes fuerunt, quoniam in propriâ harrenâ verſari videbar, cùm ſim profeſſione Medicus, dedi operam, uti omnia ex fide reſponderent, & ut Latina oratio Græci Auctoris ſenſum fideliter redderet &c. Sed nihil aquè me torſit, quàm veterum manûque exaratorum Exemplarium inopia (illud enim tantum naſtus ſum, quod Bibliopola * typis excuſum circumferunt) in quo permulſa maniſeſſimè depravata ex va-*

riâ Auctorum lectione, & præſertim in libris venenorum ex vetuſſiſſimo Pauli ÆGNETA Codice, ad priſtinam ſinceritatem reſtituimus — Vale Pariſiis, Calendis Maii. Anno Domini M.D.XVI. Hanc RUELLII verſionem Jo. OLIVERIUS Abbas S. MEDARDI Smeſſionenſis carmine Phaleucio Endecaſyllabo commendat.

*I, ſecure liber, nec extimeſcas
Vulgi vaniloqui licentioſorem
Naſum, Rhinoceroſe longiore &c.
O Dioscorida, parens medelæ,
Tu quantum vide debeas Ruello,
Qui te ex Helladico facit Latinum;
Quod debere ſibi fatetur orbis
Totus, nos quoque gratulamur omnes
Teſtis Endecaſyllabis ovantes.*

(b) x. Septemb.

(c) Anno milleſimo quingentefimo decimo ſexto, vigefimâ ſextâ Februarii.

(d) Anno M.CCCCC. decimo ſexto Decemb.xx.

(a) Men-

* Tres Latinas DIOSCORIDIS Editiones recenset FABRICIUS in *Bibliothec. Græc. lib. 4. cap. 3.* ſcilicet Veterem ann. 1478. (vide *Bibliothec. BIGOTIAN.* libros in fol. num. 1261.) alteram Lugdun. 1512. cum additionibus Patri PADUANI: tertiam fol. Venet. 1516. ex verſione Hermolai BARBARI, qui eleganter, ſed. dum PLINIO nimis inſiſtit, parum fideliter reddidit, additis ejuſdem HERMOLAI cotollariis, & EGNATII annotamentis.

De Philosoph. *ex adibus* Schurerianis. (a) 4.to Argentor. 1516.

APULEII Afri. cum comment. PHILIPPI BEROALDI: *apud* JO. TACUINUM DE TRIDINO. (b) fol. Venet. 1516.

ÆNEÆ Platonici Christiani Dialogus de immortalitate animæ & resurrectione ab AMBROSIO *Camaldulensi* è Græco conversus. (c) 4.to Basil. 1516.

PLUTARCH. de discrimine adulatoris & amici, de utilitate ab inimicis capiendâ, de philosoph. disputat. ERASMO interprete: *apud* JO. FROBENIUM. (d) 4.to Basil. 1516.

PLUTARCH. de placitis Philosophorum, BUDÆO interprete: *ex adibus* Schurerianis. (e) 4.to Argentor. 1516.

JAC. FABRI *Stapulens.* in Politica ARISTOTELIS introductio CLICHTOVI commentario declarata; OEconomicum XENOPHONTIS RAPHAËLE VOLATERRANO interprete Latinitate donatum: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI è regione *Scholarum Decretorum*. (f) fol. Paris. 1516.

Decem librorum Moralium ARISTOTELIS tres conversiones, prima ARGYROPYLI, secunda LEONARDI ARETINI, tertia antiqua: *apud* HENRICUM STEPHANUM. *Chalcographum* è regione *Scholæ Decretorum commo-* rantem. (g) fol. Paris. 1516.

Moralia JACOBI ALMAIN *Senonensis* emendata à JOANNE Majoris Theologiæ.

Pro-

(a) *Mense* Augusto.

(b) GESNER. *Bibliothec.*

(c) GESNER. *Biblioth.*

(d) *Mense* Maio.

(e) *Mense* Julio.

(f) *Vicesimâ* secundâ die Novembris, anno Domini omnium Gubernatoris & Recto-

ris decimo sexto supra millesimum & quingentesimum.

(g) *Hac quarta* recognitio typis absoluta est in Officinâ Henrici STEPHANI, ejusdem impensis sumptibus & diligentia, in almo Parisiensium studio, anno ab incarnatione Domini virtutum 1516. Die 20. mensis Aprilis.

(a) B.

Professore: in Officinâ HENRICI STEPHANI (a) 4.to

Parif.

1516.

Textus de Sphærâ JOANNIS DE SACROBOSCO, cum additione (quantum necessarium) adjectâ, novo commentario nuper edito, ad utilitatem studentium philosophicæ Parifienæ Academiæ illustratus, cum compositione Anuli Astronomici BONETI *Latensis*, & Geometriâ EUCLIDIS *Megarensis*: in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum sita. (b) fol.

Parif.

1516.

EUCLIDIS *Megarensis* Geometricorum elementorum libri xv, Latinè; CAMPANI *Galli* transalpini in eosdem commentariorum libri xv; THEONIS *Alexandrini* BARTHOLOMÆO ZAMBERTO *Veneto* interprete, in tredecim priores, commentariorum libri xiii; HYPsicLIS *Alexandrini* in duos posteriores, eodem BARTHOLOMÆO ZAMBERTO interprete, commentariorum libri ii: in Officinâ HENRICI STEPHANI è regione Scholæ Decretorum. (c) fol.

Parif.

Libri

(a) Bibliothec. TELLERIAN.

(b) Anno CHRISTI Siderum conditoris 1516. decimo die Maii.

(c) Utcunque noster valuit labor, conciliata sunt hac omnia ad studiorum non parvam (quam optamus) utilitatem: id magnifico D. FRANCISCO BRICONNETO postulante. Si hac benevolè suscipiantur, et fructum adferant, quem cupimus, alia ejusdem Authoris Opera prodibunt in lucem, successum præstante Deo, et adjutoribus (ubi ubi gentium sint) ad bonarum litterarum institutionem probe affectis Gallis, Italis, Germanis, Hispanis, Anglis: quibus omnibus prospera imprecamur, et puram pro dignitate verâque cognitionis lucem.

FRANCISCO BRICONNETO
JACOBUS FABER S. D.

Dum gubernacula regni adhuc moderaretur LUDOVICUS XII., tu verò camera erarii regii magistratum gereres; efflagitasti commentarios in Geometriam EUCLIDIS recognosci. Quam petitionem tuam eò libentius amplectebam, quò mihi multis eras carior, ut qui admodum juvenis (ita instituentem patre tuo PETRO BRICONNETO Equite aurato et regni generali Exquestore) mecum in Philosophicis te exercueras, post nostri Pauli ÆMILII ferulam, sub quo tunc apprimere, tum in Lingua Latinâ, tum in Historiâ profeceras. — Eo tempore Patruelis tuus Episcopus Lodovenfis Dominus meus Narbonam proficiscitur, visurus Cardinalem Narbonensem patrum tuum: qui paulò post migravit ad Dominum.

Igitur R. Dominum meum secutus, totum negotium commisi nostro Michaëli PONTA-

NOJ.

Nn 3:

Libri tres de Institutione Harmonicâ editi à
PETRO AARON Florentino, interprete Jo.
ANTONIO FLAMINIO Ferocornelise: im-
press. in ædibus BENEDICTI HECTORIS
Bibliopolæ Bononienfis. (a) 4.to . . . Bonon. 1516.

PLATIN. de Obsoniis, & APIC. de re
coquinar. Italico sermone: apud JOANNEM
TAURINUM de Trivio. (b) 4.to . . . Venet. 1516.

PLIN. Histor. Natur. per NICOLAUM
DE PRATIS. fol. . . . Paris. 1516.

FLAV. PHILOSTRAT. de Vitis Sophis-
tarum, ANTONIO BOMFINO interprete:
ex ædibus Schurerianis. (c) 4.to . . . 1516.

XENOPHONTIS Opera, Græcè: in ædi-
bus PHILIPPI JUNTÆ. fol. . . . Florent. 1516.

PAUSANIAS Græcè: in ædibus ALDI
& ANDREÆ soceri. fol. . . . Venet. 1516.

Historiæ Augustæ Scriptores: in ædibus AL-
DI & ANDREÆ soceri. (d) 8.º . . . Venet. 1516.

FLORUS: impress. per JACOBUM THAN-
NER. fol. . . . Liptzk. 1516.

JO. BAPT. EGNAT. de Cæsarib. Libri
tres; NERV. TRAJAN. ADRIAN. ex
DIONE, GEORG. MERULÂ interprete;

SPAR-

NO, qui tunc mecum communes habebat
ades, in recognoscendis & emittendis libris,
quos prodesse posse arbitrabamur, adjutor. Ille
verò provinciam suscepit admodum lubens
&c. Quos quidem commentarios, non CAM-
PANI modo, sed & THEONIS Alexan-
drini, Bartholomæo ZAMBERTO Vene-
to interprete, ubi recognovit, se totum obli-
gavit Officinæ, durissimam profectò versans
glebam, ut labores suos tibi offerat, & per te
ceteris litteratis. &c. Vale. Parisiis, anno
M.D.XVI. postridio Epiphaniæ Domini; qui
& sæculi nostri & posteritatis prospere studiis

insulgeat. Ad calcem Index 24. errato-
rum. Hæc sunt, quæ recognitionis digna
comperimus; quippe quæ Mathematicam in-
telligentiam offendere aut inturbare possent.
Siqua sunt alia, quæ omiserimus, cædendi ipsi
lectores inter legendum vel facili castiga-
bunt.

(a) Tempore Pontificatus LEONIS Papa
decimi.

(b) Cremon. Litterat. p. 318.

(c) Mense Martio.

(d) Vol. I. mense Julio. Vol. II. mense
Augusto.

(a) Mense

SPARTIAN. CAPITOLIN. LAMPRIID.
VOPISC. POLL. Gallican. in *edibus* ALDI
& ANDREÆ *foceri*. (a) 8.º

Venet. 1516

POLYDOR. VERGIL. de Inventoribus
rerum : *pro* JOHANNES PARVO *commorante*
in vico Divi Jacobi sub Interfignio Lillii aurei.
(b) 4.to

Parif. 1516.

POMPON. LÆTI Opera : *ex edibus* Schu-
rerianis. (c) 4.to

Argentor. 1516.

Historiæ novæ ac veteres à FRANC. SFOR-
TIÆ temporibus ad FRANCISC. Regem
Francor. sive ANDREÆ ASSARACI SAR-
RACHI Trivultias : *impress. in offic. GOTAR-*
DI PONTICI apud templum Satyri.
(d) fol.

Mediolan. 1516.

AGATHIUS de bello Gothorum, CHRIS-
TOPH. PERSONÀ interprete : *apud* JACOB.
MAZUCHIUM *Rom. Academ. Bibliopol.*
(e) fol.

Rom. 1516.

M. FABII QUINTILIANI Oratoriarum
Institutionum lib. XII. unâ cum annotationi-
bus RAPHAELIS REGII, GEORGII ME-
RULÆ & JODOCI BADIO ASCENSII :
vænundantur ab eodem JODOCO BADIO AS-
CENSIO & JOANNE PARVO Bibliopolis
Academiæ Parisiensis, in edibus Ascensianis.
(f) fol.

1516.

THEOCRITUS Græcè, cum SCHO-
LIIS Græcis : *per* ZACHARIAM CAL-
LIERGUM. (g) 8.º

Rom. 1516.

.VIR-

(a) *Mense Julio.*

(b) *Die XIII. mensis Julii.*

(c) *Mense Octob. cum Epistolâ Nico-*
lai GERBELII ad Mathiam SCHURE-
BIUM datâ M.D.XVI. Kal. Feb.

(d) *Die XXIII. Decemb.*

(e) *XXIX. Februar. Triumphante LEO-*

NE X. Pont. Max. Anno ejus 3. cum Epis-
tolâ Jacobi MAZZUCHII.

(f) *Ad Idus Januarii M.D.XVI.*

(g) *Λίοντῳ μεγίστῳ ἀρχιεπίσκῳ δικαίῳ*
Πάπῳ Ρώμης, ὅπως αὐτὴν οἰκονομήσῃ,
καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ταύτῃ ἢ ἐκ τοιαύτης
χωρὶς τυπωθῇ πῶς βέλτερον ἔσται ἐν Θεῷ
ἀμήν.

VIRGILII Æneis cum aliis carminib. in
edibus THEODORICI DE BORNE.

(a) 4.to

Davent.

1518.

Ho-

ἀνελόμενοι ῥῶ & λόγιον ἀνδρὸς Κορινθίου
Βενίγην & Ουιπερβίως, πόσι & καὶ διξιότητι
Ζαχαρίου Καλλιέγγυ & Κρητός. Μηδὲς Ἰα-
νωαρίου υἱ. Χιλιοσὶ δὲ καὶ ἑκατὼ.

Ζαχαρίας Καλλιέγγυ Κρητὸς τοῖς ἱεραχῶν
φιλομαθῆσι, χαίρειν. Τὰ Θεοκρίτου εἰδωλὰ
τὰ ὡς & μακαρίων προτυπώματα Ἄλδω,
καὶ ἡμῖς διότερον ἐτυπώσαμεν ὡς ἑνὸς
(ἐξάτης αἰ τὴν νομιθεῖαν ὡς πᾶσιν ἄξιον
κατηργῆσαι) ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰσδοτικὴν τρόπον κα-
λῶς ἄμφω ταῦτα καὶ ἐπιμελῶς εἰς χρυσὴν ὀ-
φείλειαν ἐπιδορθώσαντες, χεῖρ' ἐπικυρίας
ἐρίνοισι Κορινθίᾳ Βενίγῃ & Ουιπερβίως.
Οὐ πόσι ἢ μόνον τὴν δέεται πολλὰ, ἀλλὰ
καὶ δαπάνης. Ταῖς πολυρύνουσιν ὁδοῖς &
πρὸς ἡμῖν τυπυρίας, διότερον καὶ ἡμῖς,
ὡς φθάσαντες ἐπὶ ῥῶ, τοῖς πᾶσιν ἑτοιμὰς
προσέμεμεν, οὐδ' ἄλλοις Θεοκρίτου ποί τοῖς
μήπω τυπυδίοισιν. Ἡρακλίσκου Φημί, Ἡρα-
κλῆν λειοτοφίον, Βάκχας, Ἡλακῆτην,
Παιδικὰ, Δάφνιδ' καὶ κῆρης ὀριζόν' τὰ
σμερῶντα αὐτῷ ἐπιγραμματα σπικακίδων
ὅσα τῷ ἀριθμῷ περικύπτει καὶ περιέχον.
Καὶ πρὸς ταῖς ἑπ., τὰ εἰς αὐτὰ εὐρισκόμενα
χόλια ἅτινα ἐν πολλοῖς διασπαρμένα εὐρόντες
ἀντιγράφους, πόσι ποτὶ εἰς δι' ἐπιγρά-
μω. Τὸ ῥῶ γὰρ εἰς τὴν, ἐκείνο δ' εἰς
ἄλλο εἶχε χόλιον. Ἐφ' εἰς εἰ χαίρειτε, εἰκὸς
ἔργον δεκτικὸν ἵνα καὶ εἰς τὸ μέλλον προδυ-
μότερος ἡμεῖς εἰς τὴν χρυσόφειλιν ταῖς κα-
λῶς κ' ἀγαθῶς ἀγῶνας ποιήσῃ.

Et ad calcem THEOCRITI textus hæc
leguntur: Τὸν Θεοκρίτου περικύπτει, τὸ περιέ-
χον, καὶ τὸ εἶναι τὸ αὐτοῦ ἐπιγραφῆς μὴ
ἔχοντες διότερον ἀντίγραφον, ἐν ἡδυμνήτῳ
καλλιῶν ἐπιδορθώσαν. Διὸ μοι καὶ συγγνω-
στῶν. Ἐν γὰρ καὶ μόνον τῶν ἀντιγράφων ταῦ-
τα εἶχον. ἅτινα καλλιῶν ἐτυπώσαμεν τοῖα, ὅσα
ἔσαν, τυπώσαν, ἢ ἱάσαν εἰς λήθην κατε-
λιθεῖν.

(a) Æneidos libri duodecim ex Aldino
Exemplari (ut apparet) castigati & recogniti:
quibus accedunt hæc carmina non indocta,

que sub VIRGILII nomine circumferuntur
edita & depravata & confusa, nunc in hoc
recognita ex antiquissimo Exemplari multo-
rum seculorum, appostis eorum * Auctori-
bus, qui poetico certamine contententes, va-
ria in eandem rem concinebant. Hæc qui-
dem. Carmen de VIRGILIO sub nomine
VIRGILII; item de Ludo; de ortu Solis;
de Signis celestibus; de Iride; de speculo;
de undâ congelatâ; de quatuor temporibus
anni; Epitaphia in VIRGILUM. PUB.
V. MAR. de Livore, de Fortunâ, de Musarum
inventis. Item Exclamatio Casaris
AUGUSTI in iussu VIRGILII pro
Æneidis combustione. Ven. Dav. in edibus
THEODORICI D. B. Proluxus hic est
primæ paginæ titulus atris & rubris alter-
natim characteribus excusis. Ad finem
Æneidis adduntur SULPICII Carthagi-
niensis sex de Æneide cremari (licet iussis-
set VIRGILIUS) à TUCCÂ, VARO &
AUGUSTO vetitâ Versus: & hæc coronis,
Divina hæc PUBLII VIRGILII Opera
excusa sunt Daventriæ felici sydere in adi-
bus Theodorici DE BORNE anno à Natali
Christianissimo sesquimillesimo supra sextum
decimum. Cal. Ma. Tum adjiciuntur
tria VIRGILII Epigramm. de livor.
Fortun. Musarum invent. Deinde Poëtarum
suprà dictorum carminibus præmitti-
tur Epistola Jacobi FARRI ad MURMEL-
LIUM. Oportunitate (inquit) datâ recog-
novi hæc carmina, non indocta quidem,
quando etiam à doctis & ascribuntur VIR-
GILIO, & sub hujus nomine circumferun-
tur edita & depravata & confusa quidem, ut
multa alia. An rectè, ipsi viderint. Ex-
emplar autem antiquissimum, unde hæc ex-
cerpta sunt, ——— (quod non contemnen-
dum quidem erat ob antiquitatem, quam
præ se ferebat tantam, ut vix characterum
lineas & ductiones essent sequutus, si id ten-
tavissim) aliud ab hæc sententiâ

vo-

* Illi Auctores fuerunt PALLADIUS, ASCLEPIUS, vel ASCLEPIADES, EUSCHEDIUS, vel EUSTHENIUS, POMPEIANUS vel POMPEGTANUS, MAXIMIMIVS vel MAXIMIANUS, VITALIS, BASILIUS, ASMENIUS, VOMANIUS, EUFORBIUS, JULIANUS, HELARIUS.

HORATII Odæ, Epodi & Carmen seculare, cum ANTON. MANCINELLI & BADII explanatione; Ars Poet. & Sermon. & Epistol. cum BADII commentariis: *Impressa est tertium hæc Horatiana Poesis accuratissime ipsius ASCENSII.* (a) fol. in nobilissimo collegio Parrhisiorum. 1516.

OVID. Fast. Trist. Pont. Ibis. ad Liv. in *editibus ALDI & ANDRÆE soceri.* (b) 8.º Venet. 1516.

GRIPHUS AUSONII cum enodatione FRANCISCI SYLVII Ambianatis: *in editibus Ascensianis.* (c) 4.to Paris. 1516.

PROBÆ CENTONÆ Vatis clarissimæ à Divo HIERONYMO comprobatæ de fidei nostræ mysteriis è MARONIS carminibus excerptum Opusculum: *impressum solertiâ STEPHANIDE BASIGNANA GORGONI Carmelitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNAR-*

DI

voluisse apparebat. &c. Vale. Ex Davenportiâ Calendis Decembribus, à Natali Christianissimo sesquimillesimo super quintum decimum. Huic Editioni præfatur Phil. BEROALDI Bononiensis ad Joannem FRANCUM discipulum suum Epistola, in quâ se, ait, divinâ celeberrimæ Vatis Volumina recognovisse, utque emendatius atque diligentius imprimerentur, enixè curasse; suam illam recognitionem suo illi discipulo dicere destinavisse; quem ad VIRGILII lectionem hortatur. Ultimæ Virgilianæ hujus Editionis paginæ lignea imprimitur tabula, in quâ tres describuntur figuræ; *Præfatus Borneum. T. B. Sta. Margarita. Sta. Anna.* Labet obiter (licet nil ad VIRGILIUM attinet) hic inferere, quæ FABBA in suâ ad MURMELLIUM Epistolâ antea memoratâ scribit conquerens *et rem et nomina sæpe in profanis & in sacris Scriptoris confundi. Doctor (inquit) Sanctus* [scil. THOMAS Aquin.] *id ipsum, ni fallor, passus est in sæpius excuso illo et in mille ex-*

emplaria transfuso commentario in divinum BOETIUM; quem hæc dubium est in hunc elucubrâsse: sed non istum ejus esse, qui impressus sub ejus nomine circumfertur. Qui id neget, non video; argumentis certis contrarium docentibus: imprimis, quo pacto ipse seipsum et citaret et allegaret? &c. [Hunc commentarium ab aliis THOMAS Anglo, Joanni GERSONI à GOLDASTO ad Paræneticos veteres, attributum notat FABRICIUS in 'Biblioth. Latin.]. Consules igitur optime tuis in eum commentatione tuâ, in quâ te laborare audio: quam Rodolpho AGRICOLÂ auspice es ingressus, qui viam præmonstravit. Commentarii autem in BOET. Consol. partim MURMELLII, partim AGRICOLÂ, excusi sunt Colonia apud CERVICORNUM 1535. Vide SIMLER. Biblioth.

(a) Ad quartum Kalen. Julias.

(b) Mense Januario.

(c) Tertio Nonas Novemb.

(a) Reg-

Tom. II.

Oo

DILESCUYER. (a) 8.º in florentissima
Civitate Lugdunensi. 1516.

BAPTISTÆ Mantuani BLASIUS Cappadox; NICOLAUS Tolentinus; Bellum Venetum; Exhortatio ad Insubres; CUPIDO marmoreus dormiens; jejunii Quadragesimalis Sanctitas &c. (b) Ejusdem libri de sacris diebus : *impress. solertiâ* STEPHANI DE BASIGNANA GORGONI Carmelitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNARDI LESCUYER.

(c) 8.º Lugdun. 1516.

Ejusd. *Agelariorum* libri sex : *impress. solertiâ* STEPHANI DE BASIGNANA GORGONI Carmelitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNARDI LESCUYER. (d) 8.º .

Lugdun. 1516.

Ejusd. Dialogus contra detractores. (e)
Epistola contra calumniatores. (f)

Ultima pars Operis BAPTISTÆ Mantuani Carmelitæ : *impress. solertiâ* STEPHANI DE BASIGNANA GORGONI Carmelitæ Doctoris Theologi in Officinâ BERNARDI LESCUYER. (g) 8.º

Lugdun. 1516.

PETRE

(a) Regnantis victoriosissimo FRANCISCO Francorum Rege, Christianum orbem moderante LEONE deinde animarum salutis summo medico.

Sigismundi GONZAGE Cardi. Legati Pacis & Matris Carmelitarum Protectoris perhumani Insignia.

STEPHANVS B. GORGONIVS CARMELITA BENEFICO PATRONO POSVIT.

FATORVM IMPERIO

S. B.

GORGONIVS HEROS.

(b) Hic adscribitur, uti in præcedente libro,

FATORVM IMPERIO

S. B.

GORGONIVS HEROS.

(c) Cum gratiâ & privilegio ad quatuor annos.

SVB SIGISMVNDI FELICITAS
AVGVSTA

S. G.

(d) Mensis Junii vigesimo tertio. Tum eadem, ac prius, Insignia, & eadem adscriptio FATORVM &c.

(e) BAPTISTA Mantuani pictura, circa quam, BAPTISTA MANTVANVS CARMELITA TER MAXIMVS. Tum eadem Insignia, & adscriptio.

(f) Cum gratiâ & privilegio &c. ut supra.

(g) Die vigesima prima mensis Julii. cum gratiâ & privilegio &c. SVB SIGISMVNDI &c. & adscriptio, ut prius.

(a) Ad

PETRI ROSSETI *Laurentias ad NICOLAUM PUTEANUM BONAMSPEM* utriusque Juris Professore; Ejusd. ROSSETI de S. STEPHANI martyrio ad MAXIMILIANUM SPHORTIAM Carmen: *in edibus Ascensianis.* (a) 4.to

Parif. 1516.

OCTAVII CLEOPHILLI *Fanenfis* Opera nunquam alias impressa; Antropotheomachia; Historia de Bello *Fanenfi* &c: *imprimebat* HIERONYMUS SONCINUS *Impressor diligentissimus.* (b) 8.º

FANI: 1516.

HUGBALDI Monachi *Eluonenfis* *Ægloga* de Calvis: *apud NICOLAUM LAMPERTER.* (c) 4.to

Bâfil. 1516.

Epistolæ aliquot illustrium virorum ad ERASMUM & hujus ad illos: *imprimebat* THEODORICUS MARTINUS *Alustensis.* (d) 4.to

Lovan. 1516.

ERAS-

(a) *Ad Idus Martias.* N. BONASPES T. PUTANEUS *suo Compatri clarissimo* JO. BADIO ASCENSIO *de Laurentiade.*

*Imprime subtili sanctum precor arte volumen,
Compater Ascensi major in ære Tryphon:
Immortale parant cui prela fidelia nomen:
Omnibus error abis quo moderante libris.
Nunc quicumque cupis chartas reperire fideles,
Expetis ille tuam, clare Jodocce, domum.
Petrus ob hæc Rossetus adis tua limina vates;
Lingua Maroneos cui dedit alma favos.*

Idem Nicolaus BONASPES *Trecensis* concludit Librum Carmine commendatio ad Trifandum DE SALAZAR *Senonum* pastorem.

Ex prælo etiam *Ascensiano*, sed sine anni notâ prodijt in 4. *de Passione Domini-cæ* Carmen elegiacum GULIELMI DIVITIS civis Gandavenfis: item LACTANTII *mania verbis CHRISTI crucifixi*, & Carmen de *Resurrectiône Dominicæ*. Cum *Hervei* DE BERNA *Amandini* ad juven-

tutem *Bituricam* Præfatione; in quâ, DIVITEM (ait) *didascalum nostrum de vobis benemeritum non ignoratis.* — Etenim innumeri (tanquam ex Equo Trojano) ex Officinâ ejus prodire litterati. &c. Nec dubito, quin ex eo contingat, quod plurimum viris litteratis contingere consuevit; ut ait CLAUDIANUS, *Minuet præsentia famam.* Non tamen sine Theseo hoc est TORINO Biturico *commilitone nostro antiquis moribus,* & ut PLAUTUS ait, *Massiliensibus,* & cum virtute *doctissimo.* &c. *Valete.* Ex *edibus nostris Amandinis, Calendis Martii.* TORINUS ille (ut puto) est *Godofridus TORINUS Typographus*, de quo postea dicetur.

(b) XXIX. Januarii.

(c) SIMLER. *Bibliothec.* At GESNER. in *Bibliothec.* 1519.

(d) *Mense Octobri.* Has ex ingenti Epistolarum acervo delectas inscripsit Gasparo HALMALO Juris utriusque Doctori & Antuerpia tribuno Petrus ÆGIDIUS ejusdem Oppidi Scriba.

(a) His

ERASMI de duplici copiâ verborum ac rerum commentarii duo, de ratione studii & pueris instituendis commentariolus; ac de laudibus literariæ societatis, reipub. & magistratuum urbis *Argentinae* Epistola: apud Jo. FROBENIUM. (a) 4.to

Basil. 1516.

CÆLII RHODIGINI *Lectio. Antiq. Romano charactera: in ædibus ALDI & ANDREÆ soceri* (b) fol.

Venet. 1516.

HIERONYMI CINGULARII *Aurimontani collectanea Latini eloquii Synonymorum: impressit VALENTINUS SCHUMAN.* 4.to

Liptzk. 1516.

ERASMI *Institutio Principis Christiani; ISOCRATES ad NICOCLEM ERASMO interprete; ERASMI ad PHILIPPUM Panegyricus: apud Jo. FROBENIUM.* (c) 4.to

Basil. 1516.

Institutio Principis Christiani saluberrimis referta præceptis, per ERASMUM Roterodamum cum aliis nonnullis eodem pertinentibus: apud THEODORICUM MARTINUM Alus-tensem. (d) 4.to

Lovan. 1516.

AN-

(a) His præmittitur sequens ERASMI Epistola.

ERASMUS Roterodamus
GUILLIELMO NESENO Naffadiensi suo S.D.

Sive tu isthuc judicio facis, optime NESENE, sive studio quodam amoris erga me tui, certè de copiâ Commentariolos, antehac à meo ipsoque, ERASMO commendas, dum illos sic laudibus vehis, sic ediscis, sic tuis prælegis, ut magis jam tui sint usucapione, quam mei qui genuerim. Eos igitur ita, ut volebas, recognovi inter navigandum, ne vel hoc temporis mihi prorsus periret à studiis. Tuae partes erunt curare, ut Frobenianis formulis majusculis quam emendatis-

*sime * rursus exeant in publicum, quò hac sanè placeant, si eruditione parum commendantur lectori. Bene vale, charissime NESENE. Antuerpiæ, Nonis Septemb. Anno à CHRISTO nato M.D.XVI.*

(b) *Mense Februario. De Præfatione RHODIGINI (in quâ ALDUM laudat) lege Frobenianam ejusdem Editionem in anno 1517.*

(c) *Mense Aprili.*

(d) *Mense Augusti. THEODORICUS MARTINUS Typographus Lectori S. D. — En, optime Lector, Officina nostra semper utilitati publicæ sudans, tradit hæc: Præfationem ERASMI, Præcepta ISOCRATIS ad NICOCLEM eodem interprete, Institutionem Christiani Principis nunc † primum*

* Prior (ut puto) Editio prodierat anno 1512. quo data est ERASMI nuncupatoria ad Joannem COLETUM S. Pauli Decanum Epistola.

† FROBENIUS tamen hanc excuderat eodem anno mense Aprili.

‡ Scil.

ANDRÆ ASSARACI SARRACHI
Dialogus elegiacus de Historiis novis ac veteri-
bus à FRANC. SFORTIÆ temporibus ad
FRANCISCUM Regem Francor. & Ducem
Mediolani: apud GOTHARDUM PONTICUM.
(a) fol.

Mediolan. 1516.

Ejusdem Trivultias, libri Carmine Elegia-
co, cum Epigrammatis præliminaribus ALEX-
ANDRI COMITIS & HYACINTHINI AR-
PINI: apud GOTHARDUM PONTICUM.
(b) fol.

Mediolan. 1516.

THOMÆ MORI Utopia. (c) 8.

Alphabetum Hebraicum & Græcum;
THEODORI GAZÆ introductivæ Gramma-
ticæ liber primus, secundus, tertius, quar-
tus, Græcè: apud ÆGID. GOURMONT.
(d) 4.¹⁰

Parif. 1516.

THEOD.

excusam ex optimis Scriptoribus compostam
ERASMO Authore, Panegyricum gratula-
torium de reditu ex Hispaniâ ad Principem
PHILIPPUM MAXIMILIANI filium eodem
Authore, libellum PLUTARCHI de discrimine
adulatoris & amici ad HENRICUM VIII.
Angliæ Regem, cum † aliis nonnullis. Bene
vale, Lector, ac frue.

(a) SIMLER. Bibliothec.

(b) SIMLER. Bibliothec. „ Fontè idem
„ Opus.

(c) Ad calcem cernuntur insignia, lem-
ma, & nomen Gilles de Gourmont. Nullo
anno addito. Initio legitur hæc Præfa-
tiuncula ad lectorem. Habes, candide Lec-
tor, Opusculum illud verè aureum Thomæ
MORI non minùs utile quàm elegans de op-
timo reipublicæ statu, deque novâ insulâ
Utopiâ, jam iterum sed multo correctius
quàm prius, hæc enchiridii formâ, ut vides,
multorum tum Senatorum tum aliorum gra-

vissimorum virorum suavis editum, quod
tibi ediscendum, non modo in manibus
quotidie habendum censeo. Cui quidem
ab innumeris mendis undequaque purga-
to, præter ERASMI annotationes ac BU-
DÆI Epistolam, addita est etiam ipsius
MORI Epistola eruditissima. Vale. Epistolæ
Petri ÆGIDII ad Hieronymum BUSLI-
DIUM & Hieronymi BUSLIDII ad Thomam
MORUM hic insertæ exhibent annum
M.D.XVI. Anno itaque (ut conjicio)
1516. prior prodiit Utopiæ Editio, cui pos-
terior Gourmontiana successit.

(d) Hæc Opuscula seorsim singula im-
pressa sunt. Singulorum initio affixa GOUR-
MONTII insignia, lemma, & nomen;
sed ultimo soli indicium temporis adjectum
sic, 'Ετυπωθη Παρισίως εν τῇ Γουρμοντιῇ ἔξ
ἀπὸ τῆς ἑκατονταίας χιλιάδος πεντακοστούς καὶ
ἑξήκοντα ἑξαποσίων. ἐν αὐτῇ ἀπὸ τοῦ
(a) Mens

† Scil. ERASMI Epistola ad Joannem PALUDANUM, Carmen gratulatorium ad PHILIP-
PUM, Epistola ad Nicolaum RUTERIUM Episcop. Arelatensem; PLUTARCH. de doctrinâ Prin-
cipum, & de Philosoph. Disputat. ERASMO interprete.

Præterea, PLUTARCH. de discrimine adulatoris & amici, ac de utilitate ab inimico capiendâ,
ERASMO interprete. 4. per Theodoricum MARTINUM. Anno tamen non addito.

THEOD. GAZ. Grammat. Introduct. liber primus, Græcè : *ex edibus THEODORICI MARTINI* Aluſtenſis. (a) 4.to . . . Lovan. 1516.

Idem translatus per ERASMUM *Roterodamum* : *apud THEODORICUM MARTINUM* Aluſtenſem. (b) 4.to . . . Lovan. 1516.

Idem translatus per ERASMUM, ac etiam Græcè pro iis, qui jam aliquantulum profecerunt ; ac colloquiorum familiarium incerto auctore libellus Græcè & Latine, nunquam antehac typis excuſus : *apud JOANNEM FROBENIUM*. (c) 4.to . . . Baſil. 1516.

Enchiridium Grammatices ; in hōc libro hæc ſunt, Erotemata CHRYSOLORÆ, Alphabetiſmus anomalorum, DEMET. CHALCONDYL. de formatione temporum, THEOD. GAZ. Grammat. Introduct. liber quartus, HERODIAN. de Encliticis, Gnomæ monothichæ ex diverſis Poetis, CATONIS *Romani* Sententiæ PLANUDE interprete ; Græcè : *in edibus PHILIPPI JUNTÆ* Florentini. (d) 8.º . . . Florent. 1516.

Veteres Grammatici Latini duodecim à JO-
DOCO THEODORO *Bellovaco* junctim editi :
ex Officinâ Aſcenſianâ. (e) fol. . . Pariſ. 1516.

Ortus vocabulorum Alphabetico ordine ferè omnia, quæ in Catholicon, Breviloquio, Cornucopiâ, Gemmâ vocabulorum atque Medullâ

Gram-

(a) *Menſe Martio*.
(b) *Menſe Julio*.
(c) *Menſe VIIIIdri*.
(d) *Decimo Cal. Octob. Pontificatus ſanctiſſimi LEONIS Papæ noſtri anno quarto*. Hanc Editionem *Aloſio ALAMANO* dicavit *Euphroſynus BONINUS*.
(e) *FABRIC. Bibliothec. Latin. Supplement.*] *DIOMEDIS* libri tres ; *Q. Rhenii PALAMONIS* ars ſecunda ; *Aspri JUNIONIS* Grammatici ars ;

Ælii DONATI Editio prior & poſterior, item de barbariſmo ; vitiis & tropis ; *Servius HONORATUS* in ſecundam Editionem : *SERGIVS* Grammaticus ; *PHOCAS* de nomine ac verbo, & aspiratione ; *CAPER* de Orthographiâ & Latinitate ; *AGRÆTIUS* de Orthographiâ & proprietate ; *PROBI* Grammatici inſtitutiones artium, item catholica ; *Cornelius FRONTO* de vocum differentiis ; Grammaticus alter de punctis & accentibus.

(a) *Die*

Grammaticæ ponuntur, cum vernaculæ Lin-
guæ *Anglicanæ* expositione, continent: impres-
sus per WYNANDUM DE WORD ac in Urbe
in Parochiâ Sanctæ BRIGIDÆ (in the Flete-
strete) ad signum Solis moram trabentem. (a)

4.¹⁰ Londoniis 1516.

Biblia Hebræa. (b) fol. 1517.

Biblia *POLYGLOTTA*: per ARNOL-
DUM GUILIELMUM DE BROCARIO.

(c) fol. Compluti. 1517.

To-

(a) Die xxviii. Julii. In Prologo da-
tur ratio vocis (Ortus) quâ hoc notatur
Vocabularium: ——— *quoniam*, propterea
quod in eo fructuum copia reperiri possit, Or-
tum vocabulorum appellari decrevimus. Ubi
observandum est Ortum neglectâ aspiratio-
ne dici pro *hortum*. Aspiratio illa & in
Manuscript. & in impress. vetust. Codici-
bus sæpius omittitur. Lege DAUSQUII
Ortograph. pag. 26. Libri suprà dicti ti-
tulus gerit signum Solis, & CAXTONI symbo-
lum, & nomen *Wynkyn de Word*: hic enim
in illius Officinâ artem didicerat & ex-
ercuerat. CAXTONI autem symbolum
erat binæ nominis initiales W. C. cum hac

dem improbi non inuoluerunt, ut me perde-
rent, benedicam Domino, qui me non dedit
predam dentibus illorum. Ecce enim pro
misericordiâ suâ suffulcit me, ut inchoarem
& perficerem residuum libri mei sancti supra
omnes libros. Facta est autem illius consum-
matio per manus minimi Typographicorum,
exigui inter discipulos, amicus ex filiis SON-
CIA, vulgò Soncinatibus, nati in Judæâ
& in Israel, ann. 277. min. supp. (sed
CHRISTI 1517.) primo mensis Adar.
Deus illuminet nos, & ponat inter nos be-
nedictionem & pacem. Amen.

(c) Hoc magnificum Opus sex Volu-
minibus continetur.

figurâ quâ forsan (ut nonnullis pla-
cet) significatur *Caxtoniana* Typographiæ
Epocha, nempe (millenario & centena-
riis omissis) 74: figura enim numeri qua-
ternarii, quâ veteres tam in impressis quàm
Manuscriptis usos accepimus, non erat an-
gularis (ut nunc 4) sed rotundata & ad
ovalem accedens (). Nondum tamen

mihî occurrit liber, qui à *Caxtono* excu-
sus disertis verbis affirmetur † ante 1477.

(b) LONG, Biblioth. Sac.] *divisa bi-
nis columnis*. Ad calcem leguntur hæc
verba charactere exiliori Rabbínico: *Omnis
consummationis vidi finem. Laus Deo O. M.
& confessio summo nomini ejus. Quandoqui-*

1. Novum Testamentum Græcè & Latine
noviter impressum (de quo prius) 1514.
10. Jan.
2. Vocabularium Hebræicum atque Chal-
daicum totius Veteris Testamenti cum
aliis Tractatibus (de quo etiam prius)
1515. Ult. Mai.
3. Vetus Testamentum multiplici Lingua
nunc primum impressum. Et in priâis
Pentateuchus Hebræico, Græco atque
Chaldaico idiomate: adjunctâ unicuique
suâ interpretatione.
4. Secunda pars Veteris Testamenti He-
bræico Græcoque idiomate nunc pri-
mum impressa, adjunctâ utrique suâ
Latinâ interpretatione. Pars hæc con-
tinet *Josue, Judices, Ruth*, Libros qua-
tuor

* *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 329.

† *Annal. Typogr.* Vol. I. p. 85. 122.

* In

TOBIÆ liber Hebraicè sine punctis. (a)
4.to CONSTANTINOPOLI. 1517.

Biblia Latina. (b) fol. Lugdun. 1517.

Biblia Gallica glossata : per ANTON. VERRARD. (c) fol. Paris. 1517.

Biblia Italica Malermi : per LAZARUM DE ZOARDIS & BERNARDUM BENALIUM. (d) fol. Venet. 1517.

HUGONIS de sancto Victore Allegoriarum in utrumque Testamentum libri decem : in Officinâ HENRICI STEPHANI Chalcographi ac Bibliopole. (e) 4.to Paris. 1517.

JUDOCI CLICHTOEVI de puritate conceptionis Beatæ Mariæ, libri duo; de ejus dolore in passione filii, liber; de ejus statione juxta crucem, Homilia; de assumptione ipsius, liber: apud HENRICUM STEPHANUM. (f) 4.to Paris. 1517.

STEPHANI Eduensis Episcopi de Sacra-

mento

tuor Regum, & duos Paralipomenon & Orationem Manassis.

5. Tertia pars Veteris Testamenti Hebraico Græcôque idiomate, nunc primum impressa, adjunctâ utrique suâ Latinâ interpretatione. Quæ in hoc Volumine continentur hæc sunt: Esdras, Nee-mias; Tobias, Judith, * Hester, Job, Psalterium, Proverbia, Ecclesiastes, Cantica, Sapientia, Ecclesiasticus.

6. Quarta pars Veteris Testamenti Hebraico Græcôque idiomate nunc primum impressa, adjunctâ utrique suâ Latinâ interpretatione. Quæ in hoc Volumine continentur, hæc sunt: Isaias, Hieremias, Threni; Baruch; Ezechiel, † Daniel, Osee, Joel, Amos, Abdias, Jonas, Micheas, Naum, Abi-chuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malachias; Machabeorum libri tres. Ex-

plicit quarta & ultima pars totius Veteris Testamenti Hebrao Græcôque & Latino idiomate nunc primum impressa in hac præclarissimâ Complutensi Universitate de mandato & sumptibus Reverendissimi in CHRISTO Patris & illustrissimi Domini, Domini Fratris Francisci XIMENII DE CISNEROS, tituli sanctæ Balbinæ Cardinalis, Archiepiscopi Toletani, &c. Ind.:striâ & solertiâ honorabilis viri Arnaldi Guiljelmi DE BROCARIO Artis impressoria Magistri. Anno Domini millesimo quingentesimo decimo septimo, mensis Julii die decimo.

(a) LONG, Biblioth. Sacr. ex Bodleian.

(b, c, d) LONG, Biblioth. Sacr.

(e) Octobris decimâ die. Cum Judoci

CLICHTOEVI Præfatione.

(f, g) Biblioth. Tellerian.

(a) Bi-

* In quo Libro habentur & quæ Hebraicè & quæ Græcè tantum inveniuntur.

† In hoc habentur libri de Susannâ, de Belo & Dracene.

mento Altaris Tractatus : *apud* HENRICUM
STEPHANUM. (g) 4.to Paris. 1517.

JODOC. CLICHTOEI Elucidatorium
Ecclesiasticum : *apud* FROBENIUM. (a)
fol. Basil. 1517.

Horæ Beatiss. Virginis secundum consuetu-
dinem Romanæ Curia; septem Psalmi pœni-
tentiales cum Litanis & Orationibus; Græ-
cè: *impress.* *apud* EUCHARIUM CERVI-
CORNUM. (b) 12.º Colon. 1517.

BENEDICTINA, sive Constitutiones BE-
NEDICTI XII. Papæ ad Monachos nigros:
in pristinam lucem redacta per MICHAË-
LEM DE PUTEO presbyterum sanctiss. Trini-
tatis *Fiscanæ*. Ordinis S. BENEDICTI Mo-
nachum : *per* JOANNEM DE PRATO ac
JACOBUM LE MESSIER in *Vico*
olearum sub Interfignio Sancti Sebastiani prope
Collegium Clun. eorumque *expeñ.* necnon EGIDII
DE GOURMONT *impressa*; *per* eosque *pro mo-*
dico ære communicanda, summâque curâ ac diligen-
tiâ (ut legentibus clarebit) exarata. (c) 4.to Paris. 1517.

HIE-

(a) Biblioth. *Bentesian.*
(b) 'Ετυμώη Κολωνίας παρ' 'Ευχάρια
τῶ 'Ελαφερίωτι ἐπὶ λῶν τ' ὧ Χρυσῶ γυνή-
σιως χιλιοσὶ πντακτοσὶ ἐπ' αὐτοῖσι δὲ
μῆος 'Οκτωβρίω ὁ γδὲ.
(c) Anno reparationis humana millesimo
quingentesimo decimo septimo. Venundantur
Parrhisii ab Egidio DE GOURMONT in
Vico Sancti JOANNIS Lateranē è regione
Collegii *Cameracē.* & in *Vico olearum ad*
Interfignium Sancti Sebastiani prope Collegium
Cluniacē. Cum præfatoriâ hæc Epistolâ:

verem, aliquid religionum utilitate summo-
pere perquirens, unum (quod Benedictinam
vocant) Opusculum à muribus corrosum &
timeis aliisque id genus vermiculis demolitum,
necnon à multis imbecillioribus neglectum mi-
hi occurrit: quod cum perlegissem, non potui
propter multa non letari &c. Quâ de re,
mi dilecte N. te monitum volui, ut illud
animo libenti impressioni dares &c. Vale,
è Cœnobio *Fiscanē.* xii. Kal. Februarii.

Ad eundem Hexastichon.

N. Artis *Impressoria ingeniosum artificem*
frater MICHAEL DE PUTEO Sanctis-
sima Trinitatis *Fiscanē.* Religiosus multâ
impartitur Salute.

Impressor quicumque cupis nunc arte libellos
Scribere, id excellens ede, precamur, Opus.
Grandia namque suo processu continet illud:
Quæ nullâ clarè lecta fuere die.
Tu meritum cupiens igitur lucrumque referre,
Huic Operi studeas viribus ipse tuis.

Cum nostri Cœnobii Bibliotheca libros evol-

Quis

Tom. II.

Pp

HIERONYMI SAVANAROLÆ Eruditio-
rium Confessorum : *apud* ASCENSIUM. (a)
12.º

Parif. 1517.

Ejusdem Expositio Orationis Dominicæ :
apud ASCENSIUM. (b) 12.º

Parif. 1517.

(c) ANDREE BARBATIE *Siculi* secunda
prime partis super prima Decretalium : *im-
pensis* JOANNIS DE FERRARIIS. fol.
in Oppido

TRIDINL 1517.

GALENI de Sanitate tuendâ libri 6, THO.
LINACRO interprete : *impress.* per honestum
virum GULIELMUM RUBEUM *Typogra-
phum.* (d) fol.

Parif. 1517.

ARISTOTEL. Politicor. libri 8. Latinè,
interpret. LEONARDO, ex emendatione JA-
COBI FABRI *Stapulensis*, cum comment. ac
annotationibus variorum : *apud* HENRICUM
STEPHANUM. (e) fol.

Parif. 1517.

JACOBI FABRI Introductorium Astro-
nomicum, theorias corporum cœlestium duo-
bus libris complectens, adjecto CLICHTO-
VEI commentario declaratum : *ex Officinâ*
HENRICI STEPHANI. (f) fol.

Parif. 1517.

La

Quis fuerit ille N. *Artis impressoriae inge-
niosus artifex*, nondum comperi.

(a) 10. Cal. April.

(b) *Ad Pascha.*

(c) Sic se habet illius Editionis tituli
Orthographia, aut (si malis) Cacogra-
phia.

(d) *Undecim. Cal. Sept.*

(e) Bibliothec. *Faultrier*. Cujus Cata-
logum optimè digessit vir in his studiis val-
de versatus *Prosper MARCHAND*. Hujus
viri peritissimi amicitiae debere me lubens
agnosco, quòd mihi per Epistolam multa
in primo horum Annalium Volumine er-
rata commonstraverit, in Appendice pos-
tea cum aliis plurimis corrigenda.

(f) *Excudit hoc Opus, & impressit Hen-*

ricus STEPHANUS *efformandorum librorum
sedulus & industrius artifex* Parisiis in sua
Officinâ librariâ è regione Scholæ Decretorum.
Anno Christi Cœlorum totiusque Naturæ
Conditoris. 1517. die nonâ Decembris. Cum
Judoci CLICHTOVI Neoportuensis ad
Petrum GORRÆUM Doctorem Medicum
Epistolâ : Cùm (inquit) ad capeffendam
hanc disciplinam præceptor noster Jac. FABER
Stapulensis compendiarium superioribus annis
paraverit introductionem, ratus sum me sup-
petias non aspernandas illi negotio laturum,
si, ut in ceteras ab eo elaboratas doctrina-
li artificio introductiones prius fastidavi, ita
in hanc quoque commentarium excuderem
&c. FABRUM nostrum philosophiæ natura-
lis publicæ interpretationi intentum (jam
multis.

La Toison d'or par GUILLAUME Evesque de Tournay: imprimé par ANTOINE BONNEMERE pour FRANÇOIS REGNAULT marchand Libraire en la rue St. Jaques à l'enseigne St. Claude aupres de St. Yves. (a) fol.

Paris. 1517.

PLUTARCHI VITÆ Parallelæ Romanorum & Græcorum quadraginta novem GRÆCE: in adibus PHILIPPI JUNTÆ. (b) fol.

Florent. 1517.

OECOLAMPADII Oratio ad Clerum; Ex PLUTARCH. de Notâ Pythagoricâ PHILIP. MELANCHTHON. interprete; Epistola LYSIDIS ad HIPPARCHUM à CHURRERIO Latinitate donata: apud THOMAM ANSHELMUM. 4.to

Hagen. 1517.

PHILOSTRATI Icones & Heroic. CALLISTRATI Descriptiones & Vit. Sophista-

rum;

multi fluxerunt anni) sedulus audivisti. Tunc enim primum conciliatus noster amor ——— Adde, quodd Astronomica institutio à Medicina perceptione non abhorret, quin immo cognatione quâdam & affinitate illi coheret, magnâque est usui. Jure igitur tibi dicatur, opera nostra &c. Parisiis, anno Dominicæ Incarnationis 1517.

Ad finem additur MICHAELIS PONTANI Sameracensis ad Lætiorem Carmen.

Cælorum Authorem Dominum laudare jubemur,

Lucida qui stabili sidera lege movet:
Utque Deum laudet, lampas Phæbaa monetur,

Et vario lumen schemate Luna gerens. &c.
Est igitur pulchrum rapidos cognoscere cursus
Cælorum, & stella quo moveantur, iter.
Siquis id ingenuâ flagrat comprehendere mente,

Hunc librum vigili sedulitate legat;
Quem Faber excudit Stapulensis: at additus illi

Explicuit Portus condita sensa Novus.
Sis labor amborum, lector, sibi, candide;
gratus;
Et facili munus suscipe fronte datum.

(a) Le dixiesme de Decembre.
(b) MARCELLO VIRGILIO Reip.
Florentinæ à Secretis PHILIPPUS JUNTÆ S. ——— Jam viginti annos Florentiæ publicè profiteris &c. adeò ut non immeritò jam tot annos summo omnium consensu primum à secretis locum Florentiæ tenueris &c. Suscipe munus hoc nostrum, & quàm primum potes, DIOSCORIDEM tuum, à te Latinitate donatum, emittere velis &c. Et ad calcem libri: Diis auspiciis, libro, qui Vitæ PLUTARCHI inscribitur, non sine maximâ diligentia multorumque antiquorum Voluminum continuâ lectione, summa manus imposita est Florentiæ in adibus Philippi JUNTÆ anno Virginie partûs humanaeque Salutis. M D. XVII. die xxviii. mensis Augusti. LEONIS X. Papa nostri anno quinto.

(a) Anno

rum; GRÆCÆ: *sumptu* PHILIPPI JUN-
TÆ. (a) fol.

Florent. 1517.

PHILOSTRATI Heroica *LATINÆ*, à
STEPHANO NIGRO ex *Casali* *maiore Cre-*
monensis agri interprete JOANNI GRO-
LIO *Lugdunensi* Regis *Francorum* à Secretis ac
Insubriæ Quæstori primario dicata; ejusdem
NIGRI Dialogus, in quem quicquid apud
PAUSANIAM scitu dignum legitur, quàm
diligentissimè concessit STEPHANUS NI-
GER: in *Officinâ* Minutianâ. (b) fol.

Mediolani. 1517.

CÆSAR Comment. per AUGUSTI-
NUM DE ZANNIS DE PORTESIO.
(c) fol.

Venet. 1517.

VALER. MAX. cum Comment. OLI-
VER. *Arzignan.* & expositione BADIO: *Vene-*
neunt in ædibus VUOLPHANGI HOPIL. *sub*
signo divi GEORGII in *Viâ ad divum* JACO-
BUM. (d) fol.

Parif. 1517.

AMMIANUS MARCELLINUS: *typis*
HIERONYMI DE BENEDICTIS BONO-
nienfis. fol.

Genuæ. 1517.

JUSTINI Epitome TROGI: *impress.* per
JOANNEM SINGRENIUM *expensis* LEON-
HARDI & LUCÆ ALANTSE *fratrum.*
4.to

Vienn. Austr. 1517.

ARISTIDIS ORATIONES GRÆ-

CÆ:

(a) *Anno à Nativitate Domini* XVII. *supra* mille. [omissis, quod est infrequens, centenariis] *mensis* Octob. LEONE X. Pontif. Lege *Annal.* Typogr. Vol. I. p. 228, 229.

(b) *Prid. Kal.* April. Huic Editioni Privilegium in quinquennium indulgit FRANCISCUS *Francorum* Rex & Mediolani Dux.

(c) XIII. Junii.

(d) *Anno à CHRISTO nato millesimo quingentesimo decimo septimo, quinto Calen-*

das Aprilis. Libri titulus eandem, quæ in aliis apud HOPYLUM, configurationem binarum aquilarum exhibet. In quibusdam Exemplaribus, præfiguntur PARVI Insignia, cum his verbis, *Veneunt* Lutetiæ in *ædibus* Johannis PARVI *sub* *Signo* Lillii *aurei in Viâ ad Divum* Jacobum. NICOL. BERARDUS REMIGIO CAILLIVO *Salutem* P. D. ——— *Animadverti quædam in his libris inversa ac corrupta parum aptè explicata antehac fuisse.*

(a) Die

CE: *sumptibus nobilis viri PHILIPPI JUN-
TÆ Bibliopolæ.* (a) fol.

Florent. 1517.

Vita & Fabellæ ÆSOPICUM ALDI MA-
NUTII interpretatione Latinâ è regione; GA-
BRIÆ Fabellæ tres & quadraginta: *apud*
THEODORICUM MARTINUM. (b) 4.to

Lovan. 1517.

PLUTARCH. de Exilio, Latinè, ANGE-
LO (c) BARBATO interprete; LUCIAN.
Muscæ Encomium, Latinè, NICOLAO
(d) BERALDO interprete; & SCIPIONIS
CARTEROMACHI *Pistoriensis* Oratio de
laudibus Græcarum litterarum: *in Officinâ*
Gormontianâ. (e) 4.to

Lutet. 1517.

LIBA-

(a) Die xx. Maii, anno quinto LEO-
NIS X. Pontificis, qui Philippo DE GIUN-
TIS & ejus filiis Bibliopolis Florentinis in
decennium Diploma concessit. Hanc
Editionem Bernardo MICHELOTIO Epis-
copo Foroliviensi patritio Florentino dicavit
Euphrosynus BONINUS Physicus Florenti-
nus; in cujus Epistolâ hæc: — ut
facile quivis & legere & legendo seipso me-
lior reddi possit, Philippus JUNTA Bibliopo-
la tua Reverentia observandissimus (reponere
observantissimus) multa & Latinorum & Græ-
corum Auctorum Volumina cudere hactenus
pulcherrimis curavit typis, nuncque Graci
ARISTIDIS Operibus summam Diis con-
cedentibus imposuit manum &c. Docuit id
quidem ante annos aliquot vir diligens ac
doctus Janus PARRHASIUS, qui locos hic
permultos contra receptam à Grammaticis
opinionem explicuit, planèque ostendit subesse
uni verbo interdum aliquid prisca recondita-
que eruditionis, quod eos maximè fallat,
qui antiquorum lectione posthabita novitios
quosdam ac plebeios Authores tantum sectan-
tur &c. Vale. Lutetiæ. ix. Calendas
Apriles, anno millesimo quingentesimo deci-
mo septimo: Huic Epistolæ subjungitur
alia Jo. BADII ASCENSII ad Germa-
num DE GANATO data ex Officinâ nostrâ
stereographâ ad Nonas Junias M.D.X.

(b) Anno M. quingentesimo decimo sep-
timo. Mense Augusto.

(c) Qui huic Opusculo præmisit ad
LEON. X. Max. Pont. pro inopiâ suâ
supplicationem. — Jure (inquit)
MEDICUM familie præclarissima debetur;
quicquid litterarum Græcarum adhuc extat;
quarum nullum vestigium reliquum esset, nisi
LAURENTIUS pater tuus eas à Turcarum
manibus vendicasset; grandi propositâ pecuniâ,
ut boni Authores, qui impiissimæ gentis ar-
mis oppressi inter cadavera urbium quasi sepul-
ti jacerept, prodirent in lucem; & Floren-
tiæ semina illa omnium liberalium artium
omniūque virtutum propagarentur. &c.
Quod tuum est, tuo nomine munitum exire
debet. Paramus tamen & alia quadam
Opuscula, de Justitiâ, de Pluto, de Sym-
posiis &c. Necessitas, quæ ad hoc de Exi-
lio Opusculum tibi dedicandum nos impulsit,
ea fuit, ut exilium nostrum, nullo scelere
sed rerum penuriâ & bellorum tumultu, tu
re aliquâ soleris, & sacerdoti jam in omni
rerum inopiâ consenscenti tua liberalitas tan-
tum ex tot tantisque ecclesiasticis bonis tri-
buat, quantum ad frigus diramque famem
propellendam satis sit &c.

(d) Qui suam Versionem Ludovico
DEBERQUINO dicat.

(e) Nonis Octobris. REMIGIUS RU-
FUS

Pp 3

LIBANII ΜΕΛΕΤΑΙ, ΛΟΓΟΙ,
ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ, GRÆCE: JOANNES
MACCHIOCHUS BONDENUS *imprimebat.*

(a) 4.to

Ferrat.

1517.

LUCIANI Piscator Latinè, BILIBALDO
PIRCKEYMERO interprete: *apud* FREDER-
RIC. PEYPUS. (b) 4.to

Nuremberg.

1517.

MAXIMI TYRII Sermones Latinè,
COSMO PACCIO interprete: *apud* JACOB.
MAZUCHIUM Rom. *Academ. Bibliopolam.*
(c) fol.

Romæ.

1517.

HOMERI Opera Græcè: in ædibus AL-
DI & ANDRÆ ASULANI *soceri.* (d) 8.º

Venet.

1517.

PORPHYRII HOMERIC. QUÆS-
TION. & de Nymphar. antro, Opus LEO-
NIS X. Pont. Max. beneficio è tenebris eru-
tum: *impressumque in Gymnasio Mediceo ad Ca-*
ballinum montem. 4.to

Romæ.

1517.

Homericæ Iliadis INTERPRES perve-
tustus GRÆCE: in Gymnasio collis Quirinalis
in domo ANGELI COLLOTII (e) fol.

Romæ.

1517.

MUSÆUS, Græcè: *apud* EUCHARIUM
CERVICORNUM *habitantem propè domum con-*
sulatûs. (f) 4.to

Colon.

1517.

Mus.

FUS CANDIDUS JOANNI LALIRIO
S. P. D. ——— *Tempestivè venisti*
nobis τὸν κολοφῶνα addentibus emendationi
elegantissimi Libelli PLUTARCHI de Exi-
lio, quem ab Româ nuper ad me misit
doctus vir Joannes CARDUINUS amicus
meus integer. Hunc itaque tibi dicamus
&c. Huic adjicere placuit LUCIANI Muscæ
Encomium à Nicolao BERALDO utriusque
Linguae citra livorem doctissimo nuper Latini-
um factum. Nam, quum vertebat,
prelo committebam &c. Parisiis, Nonis
Octobris M.D.XVII.

(a) IIII. Mens. August. ALPHONSO
EST. Duce. De hac Editione dictum est
prius.

(b) Sexto Non. Octob.

(c) xv. Octob. *Triumphante Divo LEO-*
NE X. Pont. Max. Anno ejus quinto.

(d) Mense Julio. *QUINTI SMYR-*
NÆI, TRYPHIODORI ac COLU-
THI GRÆCAM Editionem curavit
Aldus MANUTIUS in 8. sed sine anno.

(e) Die VII. Septemb. *LEONIS X.*
anno quinto. De hac Editione prius. De
LASCARIS Epigrammatibus huic præfixis
lege postea in ann. 1518. Comment. in
SOPHOC. Hic Interpres pervetustus est
idem, cui postea *Didymi* nomen additum
est.

(f) Julii *decimâ septimâ.*

(a) Mense

MUS. de HER. & LEAND. Græcè & Latinè; ORPHEI Argonaut. Hymn. & DE LAPIDIBUS Græcè: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (a) 8.º

Venet. 1517.

OPPIAN. Halieutic. libri quinque, CYNEGETIC. LIBRI QUATUOR, Græcè; Halieutic. Latinis Hexametris versâ LAURENTIO LIPPIO Collense interprete: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (b) 8.º

Venet. 1517.

Florileg. Epigramm. Græc. in ædibus ALDI & soceri. (c) 8.º

Venet. 1517.

Opera Vergiliana à SERVIO, DONATO, MANCINELLO & PROBO, cum adnotationib. Beroaldinis, AUGUSTINI DATHI, CALDERINI, BADII: excussit in Officinâ suâ litterariâ JACOBUS SACON; impensas autem protulit Bibliopolarum optimus CIRIACUS HOCHPERG. (d) fol.

Lugdun. 1517.

TEREN.

(a) Mense Novembri.

(b) Mense Decembri. Præfixæ sunt FRANCISCI ASULANI binæ Epistolæ; in quarum primâ ad ANTONIUM PASSERUM Jannensem (NICOLAI filium maximâ in juvenili admodum ætate in disciplinis omnibus eruditione) Philosophiæ in Gymnasio Patavino Professore, scribit se mox ejusdem Authoris de aucupio Carmen, quod rarum admodum inventum, sperare propediem editurum: in alterâ ad Lectorem; se in horum Voluminum Editione operam dedisse, ut talem castigationis suæ & multorum doctorum perciperet lector diligentiam, qualem — depravatio superioris Editionis, quæ alibi facta est, merebatur. Nam; ut alia (ait) omittam loca, quæ enitescere possunt à nobis restituta, Index Operis, quod Halieuticon est, non tractationem de venatione exprimit, quod superioris Editionis emendatores probârunt, sed de piscatione. Nondum tamen prodiiit OPPIANI Opus de Aucupio. Lege FABRIC. Biblioth. Gr. lib. 4. p. 629. & CORR. RITTERHUS. in Proœmio ad OPPIANUM. Conradus

GESNERUS in Bibliothecâ sic — de Aucupio Poema FRANCISCI ASULANUS Venetiis mihi asseruit adhuc apud se extare, sed nullo modo efficere potui, ut ostenderet, & alii quidem affirmabant vanam esse & mendacem hanc ejus jactationem. Quod quidem huc ascribo, ut is liber, si habet, vel per convicium extorqueatur. JOS. SIMLER. in Biblioth. GESNER. ijevny aiunt servari in Bibliothec. Cardin. S. Floræ. NIC. GERBEL. in Præfat. ad annotat. BROD. in OPPIAN. — OPPIANUS composuit duos libros de Aucupii; tamen ASULANUS se quinque domi sua habere commentus sit, sinxeritque, ut GESNERO viro candido & simplici imponeret.

(c) Mense Novembri.

(d) Ad tertium Nonas Decembres. Hæc Editio in duos tomos distribuitur Prior continet Bucolica & Georgica à SERVIO, DONATO & PROBO exposita, cum adnotationibus Beroaldinis, item Opuscula, quorum quædam ab DOMITIO CALDERINO explicata. Ad finem, Lugduni impressa ab JACOBO SACON. M.D.XVII.

TERENTIUS: in *edibus* ALDI & ANDREÆ ASULANI 8.*

Venet.

1517.

OVID. Metamorphos. cum luculentis RAPHAELIS REGII enarrationibus, quibus cum alia quædam ascripta sunt, quæ in Exemplaribus antea impressis non inveniuntur; tum eorum apologia, quæ fuerant à quibusdam reprehensa: apud GEORGIUM DE RUSCONIUS Mediolanensem. (a) fol.

Venet.

1517.

VALER.

M.D.XVII. Die vigesima mensis Augusti. Priori huic tomo præmittuntur Epistolæ duæ; prima Jo. BADIO ad ANSELMUM DE BRIEVERE utriusque juris Doctorem data *Ex Officinâ nostrâ litterariâ* Parisiorum Lutetiâ ad VII. Kal. Maias. M.D.V. & jam Idus ad Apriles. anno M.D.XV. in quâ VIRGILII *Bucolicorum* & *Georgicorum* utilitatem commendat. Secunda Antonii MANCINELLI Veliterni ad Ursinum URSINUM Pontificis Thesaur. ac Gymnasii almæ Urbis rectorem data Romæ. tertio Idus Octobres. M.CCCC.XC. in quâ scribit se VIRGILII *Bucolica* & *Georgica* in Romano Gymnasio professum, impressoribus, quicquid evigilaverat, tradidisse; promittitque se posthac in JUVENALEM, in *Odas* in *Carmen Epodon* HORATII paratos jam commentarios editurum. Posterior tomos continet *Eneidem* expositam à SERVIO & DONATO, & ab Augustino DATHO in principio. Familiariter verò tam Opera quàm Opuscula ab Jodoco BADIO *Assensio* exponuntur. Omnia quidem tam *Bucolica*, *Georgica*, Opusculorumque nonnulla, & *Æneis*, quàm tertius decimus à Mapheo VEGIO liber, expolitissimis figuris & imaginibus illustrantur.

(a) Si quid fortè litterarum immutatione, transpositione, inversione, appositione, omissione, aliâve depravatione offenderis, studiose lector, id correctionis difficultati ascribas

rogat Georgius DE RUSCONIUS Mediolanensis, cuius industria Raphael REGIUS in hoc Opere describendo usus est. Venetiis Principe felicis. LEONARDO LAUREDANO. Die xx. Aprilis. M.D.XVII. Cum Veneti Domini privilegio Raphaelis REGIO concessio: & ipsius REGII ad Joannem LUBRANCIVM Posnaniensem Episcop. & Polonia Consiliarium Epistolâ datâ XII. Cal. Mai. M.D.XVII. in quâ sic conqueritur. — *Tantum abest, ut ab istis alienorum operum obrectatoribus & scribendo deterrear, ut eò magis magisque in dies accendar, quòd nos quoque nonnihil studiis contulisse videmur. Nam OVIDII Metamorphosis, præclarum in primis Opus, postquam enarrationibus nostris * fuit illustrata, sic, ubicunque Romana est in usu Lingua, lætitatur, ut in quinquaginta milia Exemplarium & amplius jam dicatur fuisse descripta, cum antea vix à quoquam propter sædas depravationes ac obscuriores locos in manus sumeretur. Quo autem majore in usu habetur, eò mihi honestius facere visus sum, ut expositiones nostras non solum quàm diligentissimè castigarem, sed etiam quæ contra dicerentur, refutarem. — Hanc lucubrationem atque recognitionem nostram tibi dicavi, ut nomen tuum celebretur, & in magnificentissimâ Bibliothecâ tuâ hoc quoque præclarum OVIDII Opus undique, quoad fieri potuit, emaculatum (Nam omnes*

* Illæ enim enarrationes antea fuerant editæ (ann. 1493. & 1497.). Quod & in suâ innuit Epistolâ: in Metamorphosin breves enarrationes quas adolescens composuerat, paucis ante annis emiſi. — Ac eruditorum quidem judicio comprobata, quorundam suorum ac potius veteramentariorum calumnias effugere non potuerunt &c. Neque me difficit me & in quibusdam lapsum fuisse, & nonnulla quoque cum Opus edidi, ignorasse, quorum pleraque ex variâ Scriptorum & Græcorum & Latinorum lectione correxi, paucula quadam nondum invenire quivi &c.

* Cujus

nes vel Librariorum depravationes sustulimus) reponeretur, ne studiosa juventuti tua Exemplar examussim castigatum deesset, ex quo sua facile corrigere possint. In dies namque magis magisque Librorum depravationes invalescunt, neque solum Impressorum negligentia, sed impudenti quorundam sciorum temeritate, qui, dum se aliquid emendasse putant, maculas Auctoribus sanctissimas inussisse deprehenduntur. Ac ut alios omittamus; qui tibi VALERIUM MAXIMUM quàm arrogantissimè nuncupavit, totum illud Opus et plerisque in locis corruptis, et quorundam capitum exemplorumque penitus à Valeriano stilo abhorrentium afflictione ita sœdavit, ut sibi in quibusdam parum constare VALERIUS ipse videatur. Idem FABII QUINTILIANI Oratoriam Institutionem ita confudit, ut que ego subdubitatione in illius Operis depravationes annotâram, ea promiscue cum ipsius QUINTILIANI verbis non minus flagitiosè quàm imperitiè contexere citra ullam Auctoris tanti rationem sustinueris. Et miramur, si Libri sunt depravati, cum sciolos istos non solum veterem scripturam pro capto suo immutare, sed alienas quoque vigilias vel ineptissimis Epistolis sibi arrogare nihil pudeat. Sed de temerariis istius (1) hominis imposturis plura aliàs. Nunc brevissimam eorum, que lynceis (2) quidam oculis in aliena Opera intuentes, in suis autem cæcipientes, in nostras Enarrationes effusiverunt, descripsimus apologiam &c. Ex Venetiis, XII. Kalendas Maias. M.D.XVII. Iterum ad calcem librum graviter clamat in binis Epistolis: in primâ ad clariss. Equites ANTONIUM BULDUNUM, JOANNEM FRANCISCUM PASCHALICUM, DOMINICUM BOLLANUM eloquentiss. Advocatores datâ, Imprudens simul et mei nominis neglector facile haberi possem, nisi aliquot ex earum ineptiarum, que mihi falsò ascripta fuerunt, erroribus annosâsem — ut cognoscatis et me atrocissimâ injuriâ fuisse affectum, et eum Librarium, quem falsi reum egi, vobis impudentissimè fuisse mentitum. Is enim, cum pro tribunali ipsi denunciaisset, ut et se defenderet (vos namque in ipsum esse inquisituros) et quotquot domi mearum Enarrationum Exemplaria haberet, publica custodia traderet, veritus, ne (ut justum est) comburerentur, clamare cœpit, illa, que mihi ascripisset, ab homine docto composita fuisse, eoque mihi ab se injuriam illatam. Id verò falsum est, ut illarum ineptiarum auctor quisquis fuerit. Mihi enim ne nomine quidem est notus, non loquendi modò atque exponendi imperitus, verum fatuus quoque ab omnique humanitate alienus. — Ut nullâ aliâ de causâ imperitus iste à perfido illo Librario inductus esse videatur, qui Enarrationes meas istiusmodi ineptiis inquinaret, quàm ut me, ubicunque Romana vigeret Lingua, in omne tempus infamaret. — li omnes, qui OVIDII Metamorphosin cum meis Enarrationibus se emere putârunt, iniquissimè fuere decepti. &c. In alterâ item ad PETRUM CORNELIUM patriitium Venetum Senatorem: Ex relectione mearum in OVIDII Metamorphosin enarrationum, quas (3) Octavianus quidam SCOTIA primum impressit, deprehendi quàm plurima et sœdissimè quidem, sive Librariorum incuriâ sive invidorum quorundam conspiratione sive potius utroque fuisse depravata — Qua nisi in hac (4) secundâ Editione correxissem, de studiis malè meritis essem &c. Denique sic compellatur lector in totius Operis fine: Accipe, studiosè lector, integras Raphaëlis REGII in OVIDII Metamorphosin Enarrationes; ac in QUINTILIANI Oratoriam Institutionem ejusdem Annotationes, que (5) iterum diligentissimè imprimi cœperunt, si potes, expecta. Que namque

(1) Cujus nomen cum taceri voluerit, non vacat nunc investigare.

(2) Eos quoque, quos Raphaël neminare noluit, impræcipientium prætenbo, alibi forsan per otium requirendos.

(3) Anno 1493. eum ipsius Raphaëlis REGII ad FRANCISCUM GONZAGAM Manuâ Principem Epistolâ nuncupatoriâ, Venetiis Nonis Septembris M. CCCC. XCIII. datâ, quæ in hac (1517.) Editione recusa est.

(4) Secunda Editio prodit 1497. ad quam (ut puto) pertinet hæc ad CORNELIUM Raphaëlis Epistola.

(5) Raphaëlis REGII in quibusdam locis QUINTILIANI &c. Disputationes in 4. Venetiis 1490. apud GULIELMUM Tridinensem prodierunt; deinde Ejusdem in depravationes (ita enim se habet Titulus) Orato-

VALER. FLACC. *sumptu PHILIPPI JUN-*
TÆ. (a) 8.° Florent. 1517.

VALER. FLACC. cum ÆGIDII MA-
SERII Scholiis : apud BADIUM. (b) fol. Paris. 1517.

SENEC. Tragœdiæ : in ædibus ALDI &
ANDREÆ *soceri*. (c) 8.° . . . Venet. 1517.

AUSONIUS in ædibus ALDI & ANDREÆ
soceri. (d) 8.° . . . Venet. 1517.

Idem à MICHAELE HUMELBERGIO
emendatus : apud JODOCUM BADIUM AS-
CENSIVM. (e) 4.to . . . Paris. 1517.

Viridarium illustrium Poetarum : in ædibus
THOMÆ ANSHELMII Badensis. (f) 8.° Hagen. 1517.
AUB.

que * superioris anno perfidiâ cujusdam Li-
brarii me inscio emisse fuerunt, non plerisque
modo in locis quorundam invidorum conspira-
tione fœdissime depravata fuerunt, verum
Præfatione quoque, Indice, Vita Poeta, iis
quæ προλεγόμενα Græci vocant, & ultimi
quaternionis Expositionibus mihi compositis
frandata circumferuntur. Librarius enim
illo eorum sibi conscius, quæ depravârat, no-
luit tantisper expectare, dum totum Opus cas-
tigarem &c. Quod quidem cum rescivissem,
pluresque errores quàm verba in Expositioni-
bus nomini meo adscriptis inesse deprehendis-
sem, & Librarium ipsum falsi reum egi, &
Enarrationes diligentissime emendatas iterum
imprimendas curavi. Quare in his invenies
eadem aliqua, multa mutata, plurima ad-
jecta, omnia verò compositiora, & quàm
nos potuimus, emendata. Caterùm, candi-
do Lector, cave, ne in emendis quoque nos-
tris in QUINTIL. Annotationibus decipiaris,
quæ ejusdem imperiti ineptius fœdatis † citra
ullam Præfationem nostram venales circum-
feruntur.

(a) Anno XVII. supra nullo; Mense Feb.

LEONE decimo Pontifice.

(b) Non. Aug.

(c) Mense Octobri.

(d) Mense Novemb.

(e) ALBERT. FABRIC. in *Biblioth. Latin.*
Sed CHEVILLER. p. 252. „ Cette mē-
„ me année (ann. 1511, intelligis, uti ex
„ antedictis conjicio) „ un Savant nommé
„ Michel Humelberge entreprit de travailler
„ sur l'*Aufone*, qu'il fit imprimer in 4.
„ par *Josse Bade*, après l'avoir revû &
„ corrigé sur plusieurs Manuscrits, il avoua
„ qu'il restoit encore dans ce Poète plu-
„ sieurs endroits obscurs, qui avoient bien
„ besoin d'être éclaircis & expliqués par
„ quelque habile homme. *Aleandre* pro-
„ mit de le faire publiquement dans ses
„ Leçons : Non inficiamur non pauca in
„ omnibus Ausonii Codicibus menda inveni-
„ ri magno digna vindice : quæ Hieron.
„ Alexander vir omni laudum præfatione
„ major, dum hæc imprimerentur, alibi oc-
„ cupatus, sibi in publico reservat auditorio
„ discutienda.

(f) Mense Junii, MAXIMILIA-
NO

Oratoria QUINTILIANI Institutiones Annotationes in fol. Venetiis 1493. sumptib. OCTAV. SCOTII;
Ejusdem in eund. Castigationes in fol. Venetiis 1512. (Vide FABRIC. *Biblioth. Latin. Supplem.*) impensis
GEORGII DE RUSCONIBUS.

* Annus quis is fuerit, non satis intelligo.

† Editio anni 1493.

AUL. GELL. *in edibus* JOANNIS KNO-
BLOUCHI, *ductu* MATTHIÆ SCHURERII.

(a) 4.to Paris. 1517.

AUL. GELL. *per* JOANNEM DE TRIDI-
NO *aliàs* TACUINUM. (b) fol.

Venet. 1517.

Aliquot Epistolæ fanè quam elegantes
ERASMI, & ad hunc aliorum, antehac nun-
quam excusæ præter unam & alteram : *apud*
THEODORICUM MARTINUM. (c) 4.to

Lovan. 1517.

GRAPALD. de Partib. ædium : *apud*
JOANNEM PARVUM. (d) 4.to

Paris. 1517.

Idem de iisdem : *impress. per* ALEXAN-
DRUM DE BINDONIS. (e) 4.to

Venet. 1517.

LUDOVICI CÆLII RHODIGINI Lec-

tionum

no (sic enim imprimitur, at repono MAXI-
MILIANO) Pio imperante.

(a) *Menſe Martio : regnante Imperatore*
Cæſ. MAXIMILIANO .P. F. Aug. P. P. cum
Privilegio Imperiali. MAXIMILIANUS &c.
honesto noſtro & Imperii ſacri ſideli dilecto
Matthiæ SCHURERIO Schlettſtadino apud
Argentinenſ. Chalcographo , Gratiam &c.
nobis Jacobus SPIEGEL Secretarius noſter
expoſuit te cupere Hiſtoriam à Mundi initio ad
EUGENII III. & CONRADI III. tem-
pora digeſtam ab OTTONE Episcop. Friſin-
genſ. & Rod. AGRICOLA omnia Opera ,
item AULI GELLII Noctes Atticas ac a-
lia pleraque præcellentium Autorum manu-
menta prelo tuo publicare &c. omnibus —
inhibemus , ne præſatam Hiſtoriam —
Opera — Noctes — ac alia , qua
tu primùm apud Germanos — publica-
bis , per ſexennium imprimere , &c. Data in
Viennâ , ſextâ Maii , anno milleſimo quin-
geſimo decimo quarto, regnorum noſtrorum,
Romani viceſimo nono , Hungariæ viceſimo
quarto.

Sequitur Nicolai GERBELLII Phorcen-
ſis D D. Doctoris ad ſtudioſos Præſatio ;
in quâ hæc : Hunc (Gellium) diebus hiſce

ſuperioribus ſummâ diligentia atque curâ ex-
cudi fecit Matthias meus SCHURERIUS ;
aliàs etiam pluribus modis beneperitus de his,
qui ſtudia ſectantur humanitatis. Quod ſi
ad amuſſim non quadrant , respondeantque
omnia , vel ſiquando indormiſſe operi Schu-
rerius Criticis videbitur , boni conſulant ſtu-
dioſi rogamus. Nimirum quod in tam an-
guſto tempore curam etiam diligentiffimi cu-
jusque interpellare potuiſſet , rei tum magni-
tudo tum difficultas. Quin etiam ingenuè
fatetur Schurerius Græcarum literarum peri-
tiam handquaquam ex pleno ſibi cognitam
meditatamque eſſe. Quâ in re libens nos
conſuluiffet homo acerrimus in eâ provinciâ
conſectandâ , ni Curia noſtra Episcopalis mu-
nus , cui jam pridem alligati ſumus , penitus
nos abſtraxiſſet. &c. Peream , Gellii
doctrinam , atque in eodem excudendo Schu-
rerii labores maximopere ſint & admiraturi
& laudaturi.

(b) Primo Decemb.

(c) Menſe Aprili.

(d) Eâ fide atque diligentia excuſum , ut
vix erratum offendas. Lege CHEVILLER.
p. 123.

(e) Ultimo Januarii.

(a) M.

Qq 2

tionum Antiquarum Libri xvi.: apud JOANNEM FROBENIUM. (a) 4.to

Basil.

1517.

SCIPIONIS CARTEROMACHI *Pistoriensis* Oratio de laudibus litterarum Græcarum: apud JOANNEM FROBENIUM. (b) 4.to

Basil.

1517.

PHRYNICHII Sylloge Atticarum vocum GRÆCÆ: per ZACHAR. CALLIERGUM. (c)

Romæ.

1517.

THOMÆ MAGISTRI ECLOGÆ Atticæ Dialecti GRÆCÆ: apud ZACHAR. CALLIERGUM. (d) 8.º

Romæ.

1517.

NIC:

(a) M. Martii D.XVIII. cum RHODIGINI ad Joannem GROLIERIUM Gallorum Regis secretarium nec non Insularie primarium Quæstorem Præfatione (eâdem quæ & Venetæ Editioni ann. 1516. præfigitur) — Hoc, quicquid est, libellorum excipias letus &c. Id quod eo proclivius facturum te spondet animus, quoniam ex Andrea ASULANI Officinâ publicum indispisci sunt exorsi primum. Nosti, opinor, hominis diligentiam non in conformandis modo libris perpensiore limâ, quam ceteri soleant, quotquot sunt omnes; sed et conquiendis hinc inde, ac, quod aiunt, ex Orci faucibus, eruendis ingeniorum, qua lucem nobis peperere, jam ferè abolitis monumentis. Et hoc præstat ille quidem, ab ALDI generi vestigis nec latum utique unguem divulsus, ALDI (inquam) illius bene docti viri, cui plurimum debet studiosissimus quisque quod barbaricas vitilignes latè jam obrepentes detergere is adortus est primus. At eo immaturius rapto, ac è nobilis consilii cursu medio (qui mortalibus nimio plus frequens est mos) revulso, quamvis interpellatam, non destituit curam socer, amplitudinis tue perstudiosus, qui, dum subinde præcelsi animi tui laudes celebrat, nec munificentioris natura claritatem reticet, id perficit demum, ut sacro nomini tuo destinatas diu lucubrationes nostras libentius dicandas curaremus. Vale. Initio adtexitur hæc ad lectorem monitio. Sicuti Antiquarum Lectionum commentarios

concinnarat olim Vindex CÆSELIUS, ita nunc eisdem per incuriam interceptos reparavit Lodovicus CÆLIUS RHODIGINUS, in corporis unam velut molem aggestis primum Linguae utriusque floribus, mox advocato ad partes PLATONEM item, ac Platonice omnibus, necnon ARISTOTELE, ac hæreseos ejusdem viris aliis, sed et Theologorum plerisque ac Jureconsultorum, ut Medicos taceam et Matheseos profectos. Ex quâ velut lectionis farragine explicantur Lingua Latine loca, quadringentis haud pauciora ferè vel aliis intacta, vel persculatè parum excussa. Opto valeas, qui leges, livore posito. Αὐτῇ γὰρ ἀντιπλάρωσις ἔργῳ.

(b) Mense Martio. Habita fuit hac Oratio Venetiis mense Januario. M.D.III. Quam CARTEROMACHUS Danieli RENNERIO patritio Veneto nuncupavit.

(c) FABRIC. Biblioth. Græc. lib. 4. pag. 520.

(d) Μηνὸς Μαρτίου δ' ἐπὶ Αἰοῦτο δὲκῆτι Πάππῳ Ρώμης. Cum ejus privilegio ad decennium. Initio præmittuntur hæc.

Μιχαὴλ τοῦ Σουλβῆ προβυτῆ ὁ διοικῶν βεσῆτι καὶ ἀνικτῶ ἑμμανουὴλ λυσπηνίας βασιλείας, Ζαχαρίας Καλλιέργης Κεῖς, χαίρειν.

Οὐμοὶ δεκὲ προσῆγοι εἶναι, βέλτεται, τυτῶν ἐκείνα, ὡς ἰδεῖναι ἐκ ἑχοῦρ, ἀλλ' ὡς ἐκείναις τυγχάνομερ ὅτις, ὡς ἐπὶ τῷ τι-

NIC. PEROTT. Cornucopiæ five Com-
ment. in quæd. MARTIAL. Epigrammata :
in ædibus ALDI & ANDRÆAË soceri. (a) fol. Venet. 1517.

PRISCIANI Opera : majore accuratone in
ædibus OLIVERI SENANT. (b) 4.to Paris. 1517.

JO. REUCHLINI de arte Cabalisticâ libri
tres : apud THOMAM ANSHELMUM. (c) fol. Hagen. 1517.

ÆNEÆ SYLVII libellus aulicorum mise-
rias explicans : ex Officinâ litterariâ JOANNIS
SCHÆFFERI Moguntini. (d) 4.to 1517.

Biblia Hebræa Rabbinica : typis DANIE-
LIS BOMBERGI. (e) fol. Venet. 1518.

Biblia

καὶ μέχρι καὶ τῶν τυπωθέντων. Αὐτὸ —
ταῖς Θωμᾷ & Μαρίττῃ ἐκδοθῆναι — χαλ-
κοτύποις γλυφίσιν τυπὴν ἡρεσάντων. Ἀπὸ τῆς
ἀγαθῆς τύχης πῶς εἰσέφασιν ἀφ' ἑαυτῶν δόξαι,
χαίρειτε καὶ ἐπικαίετε τῇ σῇ. Χειμῶς ὁρῶντες
καὶ ἐπὶ πλῆθος πολλῶν ἐνέκα, καὶ ὡς κυρ-
τῶν θινῶν δεινῶς, λιμῶν σι ἰσθμῶν καὶ
ἐνυπνίου τοῦ ἐν ὧν, καὶ ἐν φιλιλλήνῃ ἵστα τῶν
ἐν, βοηθῶντες πλοσιόδους καὶ ἄφθοιτοι χο-
ρηγῶν εἰς τὸ χρησιμὸν τετὶ τῇ τυπωθείσῃ
ἐργῇ. Αὐτὸ ὅτι — πῶς σοι πρὸς
φασὶν τὰς ἐκδοθῆναι δέξαι.

Τορτίσας τὸ δευτέρω, ὡς γράμμι' ἀπὸ τῶν
ἐν ὧν
Δεῦρον περιγράφει λογιζομένης καὶ μυσ-
τῆς, διζέτω δι' ἑαυτῶν, ὅτι μερῶν γίγνεται
ἵστα
Θυμῶν φρεσίνων ἐκ τῶν ἐν ὧν ἀπὸ βλητοῦ.
Ταῦτα ὅτι περιγράφονται μετὰ τῆς τυπῆς ἀπὸ
Φαίβου ἀπὸ τῆς ἐν ὧν ὅτι ἐν τῇ, καὶ πᾶς
ἵστα
Τὸν ὅτι Πιερικὴν διζέτω, καὶ τὸν ὅτι, μέλινται
Διὸς ἐν σιμβόλοις ἐν ὧν, ἐν ὧν ἀπὸ
Νέμεω Τάγῃ φέρεται, ὅτι διζέτω καὶ, θα-
μίζεις.

Λακταίνης Πτολεμαίου & Σεναν.

Λυσιστῆς γαίης Μιχαήλ φασισφόρος ἀπὸ
Συλβιαδῶν βλάστη' ἔνθεν ἀρχίζοντες
Ἀυσονίδου μύσης σερῆν πάλαι, Αὐτὸν
ἔστι,
Ἐς ὃ γινώσκοντες καὶ Σολύμῃ πρόπλῃ
Ζαχαρίας ὁ κλυτὸς μολυβογράφος ἀρετῶ-
ν
Σοὶ βίβλοι ἐν καμῶν τῇ δε δίδωσιν ἔχοντες,
Ἀπὸ τῆς ἐν ὧν μετὰ τῇ μικρόντι χάρισμα.
Οὐδὲν γὰρ περὶ φῶς πᾶς ἔριξε μέγα.

Τὸ αὐτὸ.

Ζαχαρίας ὁ Κερὶς ὁ καλὸς φερόμενος ἐργῇ,

(a) *Menſe Maio. De hac Editione prius.*

(b) *Ad Idus Apriles. Venundantur Parisius ab Oliverio SENANT sub Inſigni Sanctæ Barbaræ in vico divi Jacobi.*

(c) *Menſe Martio.*

(d) *Ad calcem; per Joannem SCHÆFFER Typographum sanè quàm accuratum Maguntiâci, ubi Divinum inventum stan-
neis typis excudendi Libros primò natum:
Prid. Nonas Julias. M.D.XVII.*

(e) *LONG, Biblioth. Sacr.] „ Biblia „ Hebræa, cum Masora & Targum seu „ Paraphraſi Chaldaicâ ONKĒLOSI „ in Pentateuchum, HIEROSOLY- „ MI-*

Biblia Hebraica: *operâ DANIELIS BOMBERGI.* (a) 4.to Venet. 1518.

Pfalterium Hebræe, Græcè, Chaldaicè (aut verius *ÆTHIOPICE*) & Latine: *operâ JOANNIS POTKENII & JOANNIS SOTERIS.* (b) 4.to Colon. 1518.

Liber ESTHER Hebraicè cum comment. R. ISAAC ARAMAH. (c) 4.to Constantinop. 1518.

Sacræ Scripturæ veteris novæque omnia, Græcè; in tres partes divisa: *in ædibus ALDI*

& ANDRÆ

„ MITANA in eundem, JONATHANIS filii Uzielis in Prophetas, „ R. JOSEPH COECI & aliorum in „ Psalmos, Proverbia, Job. & quinque „ parva Volumina, & alterâ paraphrasi „ in librum Esther. *Item* cum commentariis Rabbiorum, unde Biblia RABBINICA dicta, R. Salomonis JARCHI contractè RASI in Pentateuchum, „ Esram, Paralipomena & quinque Meghilloth: R. Davidis KIMCHI contractè RADAK in omnes Prophetas & in „ Psalmos; KAV VENA KI vel potius „ R. ELISERIS F. JACOB in Proverbia Salomonis: R. Mosi NAHHAMAN, „ contractè RAMBAN in Jobum: R. „ Abrahami PERITSOL in Jobum: R. „ LEVI F. GERSON, contractè RALBAG in Danielelem: R. SIMEONI „ in Esram & Paralipomena. Denique „ cum variantibus lectionibus Ben. ASER „ & Ben. NEPHTHALI in Pentateuchum, „ &c. & cum Præfatione Latinâ LEONI „ X. Pont. Max. nuncupata à FELICE „ Pratenfi, *cujus curâ & studio hac omnia „ primum edita sunt.* — „ Et ex Præfatione] „ Multi quidem antea Manuscripti circumferebantur, sed aded „ nitore suo privati; ut par ferè mendarum numerus dictiones ipsas consequeretur, nihilque magis ab his desideraretur quàm verus & nativus candor, „ quem nunc à nobis illis esse restitutum, „ qui legent, cognoscent omnes. *Da-* „ *nici* enim BOMBERGUS neque „ labori, neque sumptibus parcens, publicæ „ utilitatis gratiâ, plurimis collatis Exemplaribus hosce Libros studio nostro, fide „ & diligentia castigandos, imprimendos „ curavit. Rem equidem perdifficilem, „ nec ob id ab aliis hætenus tentatam. „ His autem addidimus Veterum interpretationes Hebraicas & Chaldaicas, „ communem scilicet & Hierosolymitanam, „ in quibus multa sunt arcana & recondita „ mysteria Christianæ pietati tam utilia, „ quam necessaria. (Refecuit ex Rabbiorum Libris ea, quæ Religioni Christianæ erant adversa; quod etiam præstiterunt qui sequentes hujusmodi Bibliorum Editiones procurarunt). Hanc „ Editionem (ait BUXTORFIUS in Biblioth. Rabb. p. 298.) vehementer reprehendit ELIAS Levita in Præfatione „ Libri 3. Massoreth, propter notas Massorethicas isti Editioni ad marginem adjectas, suadens, ut nullus ad eas animum ponat; nam, inquit, qui apposuit „ eas, non potuit discernere inter dextram „ sinistram suam, quia non fuit Judeus, „ (ELIAS nescivit, quod FELIX Pratenfis, „ qui notas istas huic Editioni adiecit, „ Judaismo relicto Christianam Fidem suscepisset) & in Masorâ nihil quidquam intellexit. &c.

(a) LONG, *Biblioth. Sacr.* Anno XVI. LEONARDI LOREDANI Ducis Venetiarum.

(b) De hoc lege prius.

(c) LONG, *Biblioth. Sacr.*

(a) Men'e

ANDREÆ <i>soceri</i> . (a) fol.	Venet.	1518.
Biblia Latina : apud JACOBUM SACON.		
(b) 8.º	Lugdun.	1518.
Nov: Testam. ERASMI Latine. (c) fol.	Basil.	1518.
Biblia Gallica Gloffata: apud JACOB: SACON: (d) fol.	Lugdun.	1518.
Biblia Germanica, 2. Vol. ex Officinâ SILVANI OTTMAR: (e) fol.	Aug. Vind.	1518.

Biblia

(a) *Mense* Febuario. Pars prima continet Pentateuchum , Josue , Judices , Ruth , Regnorum libros quatuor , Paralipomenon duos , Esra , Esther , Tobit , Judith , Job , Psalterium. cum *Andrea ASULANI* Latinâ ad *ÆGIDIUM Viterbiansem* , Presbyterum Cardinalem , titulo sancti *Matthai* , & apud Catholicum Regem Legatum Epistolâ — Quoties (ait) *mibi venit in mentem , quanta tibi cum genero ALDO fuerit consuetudo nullâ aliâ de causâ magis quàm ob admirabilem illam animi tui cupiditatem juvande rei litteraria , quam nescio an ille potius æquaverit quàm superare potuerit : nullum arbitror esse amicitia genus , quod tu sanctius colas , quàm quod mecum olim auspice (ut ita dicam) ALDO contraxeris — Ego multis vetustissimis Exemplaribus collatis , adhibita etiam quorundam eruditissimorum hominum curâ Biblia (ut vulgò appellant) Gracè cuncta descripsi , atque in unum Volumen reponenda curavi tui nominis aternitati dicata &c. Ad calcem 150. Psalmorum adduntur hæc; Psalmus DAVID contra GOLIATH pugnaturo; Oda MOSIS ex Cap : 15. Exodi & ex Cap: 32. Deuteronomi; Oratio ANNÆ SAMUELIS matris ex I. Regn. C. 2. Oratio ABBACUC. C. 3. Oratio ex ESAI. C. 26. Oratio JONÆ C. 2. Oratio trium puerorum ex DAN. C. 3. Hymnus eorumdem , Hymnus MARIÆ Virginis , Oratio ZACHARIÆ ; & Ode quindecim versuum trimetrorum incipiens , Δαβὶδ μελῶδι &c.*

Pars secunda continet Proverbia , Ecclesiasten , Canticum Canticorum (qui tamen Liber in reliquorum Librorum Indice

non memoratur) Sapientiam Salomonis , Sapientiam Siracidæ , Esaiam , Hieramiam , Baruch , Threnos , Epistolam Jeremiæ , Ezechiel , Daniel , Osee , Joel , Amos , Abdiah , Jonah , Michæam , Naum , Abacum , Sophoniam , Aggæum , Zachariam , Malachiam , Maccabæorum tres libros; cum *Federici ASULANI* Latinâ ad *Danielem RENERIUM* Veronæ præfectum Epistolâ.

Parts tertia continet Evangelia quatuor , Acta Apostolorum , Epistolas S. Paul. ad Romanos , binas ad Corinthios , ad Galatas , Ephesios , Philppenses , Colossenses , binas ad Theffalonicenses , binas ad Timotheum , Titum , Philemonem , Hebræos: Epistolam S. Jacobi: Epistolas , binas S. Petri , tres S. Johannis: Epistolam S. Judæ , & Apocalypsin S. Joannis: cum *Francisci ASULANI* Latinâ ad *ERASMUM* Epistolâ — Siquidem (ait) *ALDUS* , cujus memoria nullis unquam litterarum monumentis aut doctorum hominum predicatione satis celebrabitur , & nomen tuum apud Italos illustre reddidit , & accuratè operam dedit , ut optimarum disciplinarum cultores diligentiam in recognoscendâ veritate admirarentur tuam &c. Nil ardentius optavi quàm ut intelligeres me omnem voluntatem convertisse ad virtutis tue laudem &c. Nec ad id aliquâ ex parte nunc efficiendum aliunde facultatem nobis suppetere posse putavi , quàm si sacri hi libri characteribus nostris effecti nomen tuum præferentes divulgarentur. &c.

(b, c, d, e, f,) LONG , *Biblioth. Sacr.*

(a) LONG ,

- Biblia Belgica: DE GRAVE. (f) fol. Lovan. 1518.
- D. HIERONYMI Opera : *typis AMERBACHII*. (a) fol. Basil. 1518.
- NILI Sententiæ morales ; BILIBALDO PIRCKHEYMERO interprete: *apud PAMPHILUM. G.* (b) 4.to Basil. 1518.
- BERNONIS Abbatis libellus de Officio Missæ, quem edidit *Romæ: ex Officinâ librariâ* HENRICI STEPHANI: (c) 4.to Parîs. 1518:
- PETRI GALATINI Ordin. Minor. Opus de arcanis Catholicæ Veritatis : *per HIERONYMUM SUNCINUM.* (d) fol. ORTHONÆ MARIS. 1518.
- Horæ Canoniciæ litterâ Gothicâ: *per HENRICUM STEPHANUM sumptibus BRIEN-*sis. (e) Parîs. 1518.
- Postilla five expositiones Epistolarum & Evangeliorum: *impress. pro THOMA LAISNE.* (f) 4.to 1518.
- F. MALACHIÆ *Hibernici* libellus septem peccatorum Mortalium venena eorûmque remedia describens, qui dicitur Venenum Malachiæ: *apud HENRICUM STEPHANUM.* (g) 4.to Parîs. 1518.
- De poenitentiâ Canones PETRI Archiepisc. *Alexand.* & GREGOR. *Neocæs.* de Simo-

niâ

- (a) LONG, *Biblioth. Sacr.* Cap. I. pag. 50. bique in *Galliam* missum.
- (b) *Menſe* Januario. (d) *Quinto decimo Kalendas Martias. De arcanis Catholica Veritatis in Hebraicis Libris, præsertim in Talmud inventis, in defensionem præstantissimi viri Johannis CAPNIONIS.*
- (c) Anno CHRISTI Salvatoris, qui est *Altare, Victimæ & Sacrificium nostrum, super benedictus in sæcula sæculorum M.D.XVIII. Secundâ die Decembris. Amen.* (e) CAILLE pag. 83.
- Epistolâ *Parisiis* M.D.X. cum *Jacobi FABRI* ad Sacerdotes quâ indicat hoc *BERNONIS* Abbatis *Augiensis* Opus sibi superiore *Julio* Bibliothecas *Moguntinas* lustranti inventum & suo rogatu *Andree VESTUSENNI* Doctoris curâ exscribi jussum, si-
- (f) Licet loci nomen non adjiciatur, opinor illum *Parisiis* habitasse; ex cujus forsan posteris fuit *Jacobus LAISNE Joanni DE LA CAILLE* memoratus anno 1648.
- (g) *April.* 26.

(a) *Menſe*

niâ GENNADII Patriarch. *Constantinop.* Epistolâ; de ligandi & solvendi potestate NICEPHORI CHARTOPHYLACIS *Constantinop.* Archiep. Epistolâ; Jo. OECOLAMPADIO interprete: *apud* Jo. FROBENIUM. (2) 4.to

Basil. 1518.

MARCI DE GRAND. VAL. non tres Magdelenas sed unicam colentis Apologia: *in edibus* JODOCI BADII. (b) 4.to

Parif. 1518.

GALEN. de Sectis Medicorum, GEORGIO VALLÂ interprete; ALEXANDR. APHRODIS. de Febribus, eodem interprete; HIPPOCRAT. de naturâ humanâ, ANDREÂ BRENTIO *Patafino* interprete: *apud* HENRICUM STEPHANUM *in conspectu Scholarum Decretorum.* (c) 4.to

Parif. 1518.

DIOSCORIDES, Græcè: *in edibus* ALDI & ANDREÆ JOCERI. (d) 8.º

Venet. 1518.

DIOSCORID. Latine interprete MARCELLO VIRGILIO Secretario *Florentino* cum ejusdem Annotationibus: *per Heredes* PHILIPPI JUNTÆ *Florentini.* (e) fol.

Florent. 1518.

ARISTOTELIS Physicorum libri 8, & aliorum Opusculorum Physicæ libri 20; interpretibus JOANNE ARGYROPYLO & FRANCISCO VATABLO; accessit è re-

gione

(a) *Menfe* Novembri.

(b) *Decim. Kal.* Septembris.

(c) 20. *April.*

(d) *Menfe* Junio. cum Francisci ASULANI ad Hieronymum ROSCIUM *Patafinum* Philosophum & Medicum Epistolâ.

— Nos autem (ait) eo consilio hereditatem ALDI, quem loco patris habebamus, adire volumus, ut illam integram filiis ejus, qui ex sorore nostrâ suscepti essent, conservaremus. &c. Cùm DIOSCORIDIS libros de materiâ medicâ & venenatis animalibus, atque de remediis — diligenter

à te castigatos, ac ex collatione multorum vetustissimorumque Codicum ad me informandos miseris — Itaque tuis potissimum auspiciis legetur DIOSCORIDES magnâ ex parte integrati sua restitutus &c. Nicolaus LEONICUS vir doctissimus Codicem emendatissimæ lectionis tibi commodavit, cujus fidem secutus cùm alia immutanda duxisti, tum apponendum asteriscum nonnullis capitibus curasti, quæ veluti suppositicia sunt tibi judicata, cùm ea omnia animadvertisses in Codice illo antiquissimo desiderari. &c.

(e) *Idibus* Octobris.

(a) Bi-

Tom. II.

Rr

gione tralatio vetus recognita ab eodem V A-
TABLO: *apud* HENRICUM STEPHANUM.
(a) fol.

Parif. 1518.

ALBERTI PIGHII *Campeſis*, Philoſophi
Mathematici ac Theologiæ Baccalaurei forma-
ti adverſus prognosticatorum vulgus, qui an-
nuas Prædictiones edunt, Astrologiæ defen-
ſio, ad AUGUSTINUM NYPRUM *Sueſſa-*
num: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI.
(b) 4.¹⁰

Parif. 1518.

ARTEMIDORUS, & SYNESIUS
DE INSOMNIIS, GRÆCE: *in edibus*
ALDI & ANDRÆ *ſoceri*. 8.º

Venet. 1518.

THEOPHILI VEGGII ſeu DE VEC-
CHIIS Canonici regularis *Lateranenſis* breve
Memoriale pro interrogationibus fiendis circa
pœnitentes cum multis caſuum deciſionibus
&c. *per Mag.* ANTONIUM DE VIOT-
TIS. (c)

Parmæ. 1518.

PLATONIS Opera Latinè FICINO inter-
prete, adjectis ad ejus Vitæ & Operum Enar-
rationem AXIOCHO ab RODOLPHO AGRI-
COLÂ & ALCYONE ab AUGUSTINO
DATHO translatis: *in edibus* Aſcenſianis.
(d) fol.

Parif. 1518.

FRANCHINI GEFURII *Laudenſis* Regii
Muſici publicè proficientis delubrique *Medio-*
lanenſis phonasci de Harmoniâ Muſicorum Ins-
trumentorum Opus: *impreſſum per* GOTAR-
DUM PONTANUM Chalcographum. (e)
fol.

Mediola. 1518.

PLUTARCH. de tuend. bonâ valetudine,

utrùm

(a) *Bibliothec.* FAULTRIERAN.

(b) At in calce Libri, xv. Calendas
Aprilis. 1519.

(c) *Die 22. menſis Maii.* Cremon. Litte-
rat. Tom. II. pag. 51.

(d) *Quinto Kalendas Junias.*

(e) xxvii. Novemb. *Authoris præ-*
ſectura anno trigeſimo quinto. LEONE X.
Pont. Max. ac Chriſtianiſſimo Rege Franco-
rum FRANCISCO Duce Mediolanenſi.

(a) *Menſe*

utrum graves animi morbi quam corporis ;
num bene dictum sit , *καὶ θεὸς βιάσας* ; de cupiditate divitiarum , interprete ERASMO ; consolatoria Oratio ad APOLLONIUM , interprete STEPHANO NIGRO ; de Exilio , interprete ANGELO BARBATO ; de serâ Numinis vindictâ , & vitandâ Usurâ , interprete BILIBALDO PIRCKHEYMERO ; convivalis Quæstiuncula de not. *Pythagoric.* interprete PHILIP. MELANCHTHONE : *apud* JOAN. FROBENIUM. (a) 4.to .

Basil. 1518.

ORUS APOLLO *Niliacus* de Hieroglyphicis notis BERNARDINO TREBATIO *Vicentino* interprete : *per* JO. FROBEN. (b) 4.to .

Basil. 1518.

PLIN. Natural. Histor. *typis* THOMÆ ANSHELMII Badensis *ductu & auspicio* LUCAE ALANTSEÆ Viennensis *incolæ.* fol.

Hagen. 1518.

EUSEBII Chronicon cum additamentis ad annum 1511. : *per* HENRICUM STEPHANUM *in formulariâ litterarum arte Opificem*, illius *maximâ curâ & diligentia.* (c) 4.to

Parif. 1518.

POMPONII MELA ; JULIUS SOLINUS ; Itinerarium ANTONINI Augusti ; VIBIUS SEQUESTER ; P. VICTOR de Regionibus Urbis *Romæ* ; DIONYSIUS AFER de situ Orbis PRISCIANO interprete : *in* *ædibus* ALDI & ANDRÆ *soceri.* (d) 8.º

Venet. 1518.

SUETON. DIO. CASS. SPARTIAN. CA-

PITOLIN.

(a) *Mense* Septembri.

(b) *Mense* Februario.

(c) *Octobris trigesimâ die.*

(d) *Mense* Octobri. FRANCISCUS ASULANUS Lectori, S. — *Tanta est iuvanda rei litteraria avita quadam in nobis cupiditas , ut ——— omnem diligentiam ——— nullâ sumptus aut laboris ratione ha-*

bitâ conferre conemur. Ut igitur è nostrâ Officinâ POMPONII MELA &c. vos hortor — ne patiamini tot exhaustos labores , quos (ut olim ALDUS sororius meus) ANDREAS Pater , ego , & FREDERICUS frater quotidie vestre utilitati destinamus , aversa (ut aiunt) Minervâ perire.

(a) *Mense*

Rr 2

PITOLIN. LAMPRID. GALLICAN. TREBELL. VOPISC. AUREL. VICT. EUTROP. Diacon. POMP. LÆT. EGNAT. ex recognitione ERASMI: apud JOANNEM FROBENIUM. (a) fol.

Basil. 1518.

TITI LIVII Decas prima: in ædibus ALDI & ANDRÆA sociari. (b) 8.

Venet. 1518.

FLORUS cum JOANNIS CAMERTIS Indice & Annotationibus: & SEXT. RUFII Histor. Rom. cum ejusdem Indice & Scholiis: per JOANNEM SINGRENIUM. (c) fol.

Basil. 1518.

QUINT. CURTIUS cum Annotationibus ERASMI curante BEAT. RHENANO: ex ædibus SCHURERII. (d) fol.

Argent. 1518.

Calen-

(a) *Mense Junio. cum ERASMI ad FEDERICUM Saxon. Elector. & ejus patru-lem GEORGIUM Epistolâ: — SUE- TONIUM nescio quo Deo propitio, & ante- hac non ita passim depravatam, nunc erudi- tarum meaque operâ purum, ni fallor, & integrum habemus, suffragante mihi ad hoc negotii pervetusto quodam Codice, quem à Bibliothecâ Monasterii, apud Nervios olim, nunc Tornacenses, vulgato cognomine divi Martini, nobis exhibuit nobilissimus ille Gu- lielmus MONTJOIUS, qui ad temporis ro- gias vices eâ in urbe gerebat. Reliquos, quo- niam nullo hujusmodi præsidio sublevaramur, quod unum licuit, multo certè minus deprava- tos dedimus &c. Antverpiæ. Nonis Ju- niis. M.D.XVII. Ac ejusdem ad lecto- rem alterâ: Cum hanc editionem jam ador- nâssem, commodum allatus est SUE- TONIUS Aldinis typis excusus, sed emendatus operâ Baptistæ EGNATII, viri cum pri- mis tum integri tum eruditi. Nam utrum- que juxta requirendum arbitror in eo, qui veterum lucubrationes emendandas aut ex- plicandas suscipit. Equidem ALDI mei hoc fero moderatius, quod in hanc restituendi bo- nos Autores provinciam is successerit, qui de- mortui per se clari gloriam obscurer, si tamen hoc est obscurare, virtute virtutem vincere.*

Atque utinam ut SUETONIUM, AURE- LIUM VICTOREM, & EUTROPIUM dedit, iidem & ÆLIUM SPARTIANUM, ceterosque huic adjunctos nobis dedisset! in quibus nos permulta restituimus; nam omnia, qui poteram, nisi Codicum antiquorum auxi- lio adjutus! Tamen & in Tranquillo non- nulla restituimus, quæ Egnatium licet ocu- latissimum suffugerant. Velut &c. An. M.D.XVII.

(b) *Mense Decembri.*

(c) *Privileg. concess. Leonardo & Luca ALANTSEE fratribus & civibus & Biblio- polis Vienna pro Commentariis in Pompon. MEL. & nonnullis aliis Operibus.*

(d) *Mense Junio. cum Epistolâ ERAS- MI ad HERNESTUM Bavaria Ducem. Si M. TULLIUS (ait) omnium suffragiis uberrimus & inexhaustus sacundia fons fate- tur eloquentia venam facile inarescere, mi- quotidianâ legendi dicendique exercitatione sufficias; quid mihi credis accidisse, cui cum vix tenuis quidam orationis rivulus contigerit, jam anni complures in eo studiorum genere con- sumpsi sunt, quod adde ad expoliendam ora- tionem non facit, ut quamlibet etiam brevem fluentem copiam possit extinguere, ac dâctioni quantumvis nitenti situm ac rubiginem obdu- cere. Quid enim inutilius ad tuendam Rho- torices*

Calendarium Romanum magnum, JOANNE STÖFFLER *Justingensi* Mathematico Auctore : impressum per JACOBUM KOBEL. (a) fol. OPPENHEYM. 1518.

Diarium de Nuptiis SIGISMUNDI *Polon.* Reg. & BONÆ, per JODOCUM LUDOVICUM DECIUM *Wissemburgen.* impressum per HIERONYMUM VIETOREM *Philovalleñ.* (b) 4.to Cracoviæ. 1518.

LUCIANI Charon & Tyrannus, PETRO MOSELLANO *Protegenſe* interprete : ex *Academia* Anshelmianâ. (c) 4.to Hagen. 1518.

ISOCRATIS Oratio de Bello fugiendo & Pace servandâ, PETRO MOSELLANO *Protegenſe* Interprete. (d) 4.to

CICER. Offic. cum notis MARSI, MATURANTII, ASCENSII; LÆLIUS, cum not. OMNIBONI, ASCENSII; CATO *maj.* cum not. PHILETICI, ASCENSII; PARADOX. cum not. OMNIBONI, MATURAN-

TII,

torices politiem, quàm tumultuariâ lectione sursum ac deorsum per omnes Authores, eoque interim inconditos raptari? Quod usque nobis faciendum fuit, in Novo Testamento, in cudendis ac recudendis Chiliadibus, in instaurandis HIERONYMI Libris. Proinde quò contractam hisce studiis Orationis vel scabritiem vel inopiam aliquâ ex parte corrigeremus, dum proximo vere Britanniam adirem, QUIN. CURTIUM itineris ac navigationis comitem adjunxi; qui mihi olim puero lectus, mirè candidus ac tersus est visus, nec alius sanè visus est ex tanto regustatus intervallo. &c. An. M.D.XVII. prid. Non. Novembres. Libris frons picturis & scutis nobilibus gentilitiis adornatur. Medium locum possidet tituli ipsius inscriptio. Partem superiorem vendicat Imperatoris in folio sedentis imago inter duos stantes, Regem alterum, alterum Ducem; Subscriptio hóc

nomine MAXIMILIANVS AVG. & subjectis Imperii Insignibus cum hóc circumeunte Hemistichio ΤΟΥ ΓΑΡ ΚΡΑΤΟΣ ΕΣΤΙ ΜΕΓΙΣΤΟΝ (ex HOMER. Iliad. l. v. 25.) Ab utroque paginae latere pendent varia Scutorum genera. Oræ inferiori inscribitur hæc nuncupatio.

IMPER. CÆS. MAXIMILIANO; P. F. AVG. PATRI PATRIÆ. LIBERTATISQUE ADVERTORI. BEAT. RHENANVS. F. C.

- (a) 24. Martio.
- (b) 31. Maii.
- (c) Mense Octobri.
- (d) Epistola præfixa datur *Lipſie lib.* Aug. M.D.XVIII.

Rr 3

(a) XXIII.

TII, ASCENSII: *diligentiâ & sumptu*
 GEORGII DE RUSCONIBUS Mediolanen-
 sis. (a) fol.

Venet. 1518.

CICER. Rhetoric. & de Inventione: *ex edi-*
bis SCHURERII. 4.to

Argent. 1518.

Compendium Rhetorices ex *Tulliano* The-
 fauro concinnatum per JACOBUM LO-
 CHER: *excusum per RENATUM BECK.*
 4.to

Argent. 1518.

PLINII Epistolæ: *arte* JOANNIS DE
 PRATO & JACOBI LE MESSIER,
sumptibus ÆGIDII DE GOURMONT.
 (b) 8.º

Parif. 1518.

JO. GARZONIS *Bononiensis* de rebus Saxo-
 nicis libri duo: *apud* JO. FROBENIUM.
 (c) 4.to

Bafil. 1518.

ERASMI STELLÆ *Libonobani* de *Borus-*
sie Antiquitatibus libri duo: *apud* JOAN. FRO-
 BENIUM. (d) 4.to

Bafil. 1518.

PLIN. Epistol. Panegyric. & de Viris il-
 lustris. & SÜETON. de Gramm. & Rhetor.
 & JUL. OBSEQ. de prodigiis: *in ædibus* AL-
 DI & ANDRÆ *foceri.* (e) 8.º

Venet. 1518.

Epistolæ ab ERASMO & ad ERASMUM:
in ædibus Frobenianis. (f) 4.to

Bafil. 1518.

Auctarium selectarum aliquot Epistolarum
 ERASMI ad Eruditos, & horum ad illum:
apud JO. FROBENIUM. (g) 4.to

Bafil. 1518.

ÆSOPI

(a) XXIII. Maii. *regnante inclyto Duce*
 LEONARDO LAUREDANO.

(b) Die XXV. Januarii.

(c) *Mense* Martio.

(d) *Mense* Martio.

(e) *Mense* Julio.

(f) *Mense* Januario.

(g) *Mense* Augusto. cum Beati RHE-

NANI ad Michaellem HUMELBERGIUM
Ravenspurgensem Jureconsultum Epistolâ.
 ——— *Nactus sum hic ex ERASMI Bi-*
bliothecâ nuper propitio Mercurio fasciculos
aliquot Epistolares, & quibus nonnullas statim
Epistolas sublegi, nempe insigniores, quarum
illius quædam sunt, quædam doctissimorum
hujus ævi virorum illis respondentes. Ani-
maris

Æsopi Vita & Fabellæ Græcæ cum Latin. interpretatione ; GABRIÆ 43 Fabellæ Græcæ, cum Latin. metric. interpretat. apud JOANNEM FROBENIUM. (a) 4.to Basil. 1518.

HOMERI Batrachomomachia Gr. Latin. apud JOANNEM FROBENIUM. (b) 4.to Basil. 1518.

ÆSCHYLI TRAGOEDIÆ GRÆCE : in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri. (c) 8.º Venet. 1518.

COMMENTARII GRÆCI in septem Tragoedias SOPHOCLES, quæ ex aliis ejus compluribus injuriâ temporum amissis solæ superfuere : Opus exactissimum rarissimūque in Gymnasio Mediceo Caballini Montis à LEONE Decimo Pont. Max. constituto recognitum repurgatūque ; atque ad communem studiosorum utilitatem in plurima Exemplaria editum. (d) 8.º Romæ. 1518.

SOPHO-

mauit autem ad hoc me furtum, in primis, quod quemadmodum beatos istos rebus omne genus cumulatis quodam etiam sublata fallunt, sic ERASMO totis paucis periculis instructissimum non sensurum putabam, etiamsi aliquid sustulisset: Deinde, quod hic vir me minus quidem merentem sic amget ex animo, ut etiam in se gravius aliquod admittenti noxam sit facile condonaturus. Vide, quam fiduciam amicitia sincera pariat. — Quid ERASMO vel doctius vel eloquentius? Quid BUDÆO politius aut excessus aut Atticum magis? Quid TUNSTALLO vel candidius vel tersius vel modis omnibus absolutius? Ut de aliis interim taceam. Eas Epistolas post ERASMI discessum FROBENIO typis excudendas tradidi &c. Literarium sodalium hujus Urbis recentem, quem ex tanti viri discessu tristitiam contraxit, his legendis aut discit, aut certe solabitur. &c. Vale. Basileæ, xi. Calend. Sept. An. M.D.XVIII.

(a) Mense Januario. Cum Præfatoriâ FROBENII ad Lectorem Epistolâ ; de quâ lege *Annal. Typograph.* Vol. I. pag. 43.

(b) Mense Januario.

(c) Mense Febuario.

FABRICIUS in *Biblioth. Gr.* lib. II. p. 615. *Primus omnium Aldus MANUTIUS Tragoedias ÆSCHYLI Græcæ publici juris fecit Venetiis 1518. 8. sed parum emendatæ, atque ita ut Agamemnonis postrema pars cum Choëphoris capite mutilis confusa pro una Fabulâ exhiberetur Agamemnone: ut etiam fecit Aldum secutus Adrianus TURNERUS, Paris. 1552. 8. At verò hanc Editionem non curavit Aldus MANUTIUS, qui jam antea obierat. ANDRÆAS autem ALDI focer, honoris gratiâ, generi defuncti nomen in Editionum Subscriptionibus solebat suo præponere: in ædibus ALDI & ANDRÆÆ soceri.*

(d) Non sine privilegio, ut in ceteris. *Εἰς τὴν ἀναθήκην Ἀδριανῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων χριστιανῶν.* Huic Editioni præfigitur LASCARIS Epigramma, quod ab Henrico STEPHANO & aliis prætermitti queritur in suâ *Bibliotheca Græcâ* FABRICIUS, majusculis litteris (de quibus lege *Annal. Typogr.* Vol. I. pag. 268.) excusum.

Λαο-

SOPHOCLES cum Scholiis Græcis.

(a) 8.º

Florent.

1518.

NICOLAI VALLÆ translatio versib. Heroic. HESIOD. Oper. & dier. cum eodem Græco Poëmæte seorsim: apud Jo. FROBEN.

(b) 4.to

Basil.

1518.

EURIPID. Hecub. & Iphigen. in Aulid. Latinæ factæ ERASMO interprete: apud JOANNEM FROBENIUM. . (c) 4.to

Basil.

1518.

ARISTOPHANIS Plutus, Græcè. (d) 4.to

PLAUTI

Λασκάρειος. 'Εἰς Σοφοκλήν.

Πόλλ' ἐκ τῶν σιλλῶν ἵπποι μὲν κεν, ἣ δὲ Σοφίλῳ,
Δείγμεν ὅς τις πινυτῆς πόλλ' ἀπὸ κερτυ-
ρίας.'Οσσα μεθυμένον τραγικῆς ᾄδ' ἔσμεν
ἁειδῆς.'Ως μίρῳ, εἰδῶ ἄπαν, πᾶν πάθῳ
ἠντρείπικος.Κάλλος, ἐνυμνῆς, ὕψος τίλλῳ ἐξενόησας,
Ζῆλον Ὀμηρείης γνήσιον ἐνυμνῆς.'Ως σὺ Δίον, Ζενοφῶν, σκώπτῃς σὺν τ'
ῆσι τ' ἰταίρῳ.

'Αρχίτυπον τραγικῆς ᾄδ' ἔστιν Ἀριστοφάνης.

Σόντι κῶδοροι ἄνιστοι ἐκ τῶν ἰδὲ ἡμερῶν

'Αγνώμων ὅκνη ἔχοντ' Ἀσίῳ.

'Αρχαῖος βασιλεὺς μετὰ πᾶσι σύμμαχος
ἔχον.

'Ισάπαι Μαιονίδην τέρεται σοὶς ὁμοίῳ.

Πολλὰ τῶν ἀρετῶν σμυνόμεν' ἐν τῇ μέλει,
Κρίστοιαις ἡμερίαις ἱπλάσας ἢ φύσει.Διμῶντι γυναικῶν λαοὶς πόρις ὡς ὑποφάταις
'Ὡν βατὶς, οἷα πᾶρθ' ἡλγὰ διδασκαλίῃ.Ejusdem LASCARIS bina (quæ antè
promiseram) Epigrammata Græco Ho-
MERI interpreti Romæ 1517. excuso adfixa
hic subijcere (neque scio an alibi sint ob-
via) non pigebit.Λασκάρειος εἰς τὸν αὐτὸν βύβλην Ὀμήρου
ὑπομνηματιστής.Πάντ' ἀνίφαιν' εἰδὼς γ' ὡς ἔλινῳ, ἀλλὰ καὶ
αὐτῶν

Αὐτὸν δὲ Μαιονίδης τοῖς ἀπαιξομένοις.

'Ως δὲ γ' ἐπισκιάει νύξ' ἥλιον, αἰολῶν αἰὼν

'Ηρίμ' ἐπισκιάει ῥήσιον Ὀμηροῦ.

Τοῦμπυλὶ δ' ὡς Βορέης νύξ' ἔλασεν, χράμμ'
ὑποφάταις

Τὴντο πάλαισιον τὸ σκῆπτρ' ἐκείδουσιν.

Τοῦτο μὲν κτῆσιν ὡς ἡμερῶν ἀνὴρ αἰρεῖ,

'Ατρεξίῳ σοφίῃς κάλλῳ ἐνοψιόμην.

Οἱ δ' ὑποβαλλόμενοι σκῆπτρ' σφίσι ἀνα-
πύρῳ

Χαίρειν' κατὰ κῆρυκα καὶ ὁμοίῳ.

Τὸ αὐτὸ εἰς Ὀμήρου.

'Οππότ' ἐλθὲν κερταρὸν εἰς ὁμόγυρον ἡμερῶν
'Ερμῆς

Μαιονίδην, σοφίῃς ἵναι ἀπαιρτοῖς

Μῶμῳ ἀλαστήσει, τὸν δ' ἐν τῇ λαιπῇ, ἵναι,

'Αντιγῶ ἀντιμῶ τυφλῶ ἀνὴρ ἐπὶ βῆ.

Τὸν δ' αὖ Λητοίδης ἐνίσταται βῆσσαν Μῶμῳ,

'Αφραδίῳ σκῆπτρῳ αὐτῶν. ἴφους γ' ἀλάσ.

Οὐμὸς δ' ἐπὶ τῶν Μῶμῳ, Διὸς ἔχοντ' ἔδρασαν,
ἵστα

Γαῖα, θάλασσα ἀνὴρ, ὕμνος ἐν τῇ ἔχ.

Ταῦτα φανὸν μερόπῳσι κατὰ λῶν ὡς Διὸς
εἰς γῶνΝῦν δ' ἐν πάντα πορῶν, ὡς ἔλινῳ δ' ὡς
ἡμερῶν.

(a) FABRIC. Biblioth. Græc.

(b) GESNER. & SIMLER. Biblioth.

(c) Menfe Februario.

(d) Cum Epistolâ Theodori MARTINI
Aloftensis ad studiosam Louaniensis Aca-
demie juventutem datâ ann. M.D. XVIII.

(a) GES-

PLAUTI Comœdiæ: per MELCHIOREM SESSAM & PETRUM DE RAVANNIS so- cios. fol.	Venet.	1518.
RAPHAEL. REG. comment. in OVID. Metamorphos. apud JO. TACUINUM. (a) fol.	Venet.	1518.
SIL. ITALIC. in ædib. PHILIPPI JUN- TÆ. 8.º	Florent.	1518.
MARTIAL. Epigramm. in ædibus JACO- BI MYT, sumptu honesti Bibliopole BARTHO- LOMÆI TROT. (b) 8.º	Lugdun.	1518.
MANTUANI Parthenice prima: per JOAN. KNOBLOUCH. (c) 4.º	Argent.	1518.
Ejusd. Parthenice secunda: per eundem. (d) 4.º	Argent.	1518.
Ejusd. Parthenice tertia, cum aliis: per eun- dem. (e) 4.º	Argent.	1518.
Ejusd. de Calamitatib. temporum: per eun- dem. (f) 4.º	Argent.	1518.
JANI PANNONI <i>Quinque Ecclesiensis</i> Epis- copi Sylva panegyrica & Epigrammata quæ- dam: apud JO. FROBEN. (g)	Bafil.	1518.
JOANNIS AURELII AUGURELLI Chrysopœiæ libri 3. Carmine Heroïco; & Geronticon liber 1. JO. FROBENIUS excu- dit. (h) 4.º	Bafil.	1518.
ERASMI Epigrammata: apud JO. FRO- BEN. (i) 4.º	Bafil.	1518.

FRAN-

- (a) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*
(b) 26. Octobr.
(c) Decimo Cal. Febr.
(d) Non. Febr.
(e) Post divi MATHIÆ Natalem.

- (f) *Idib.* Martiis.
(g) SIMLER. *Biblioth.*
(h) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*
(i) *Mense* Decembri. Huic Editioni
præmisit FROBENIUS Epistolam, cu-
jus

Tom. II.

S f

FRANCISCI PHILELFI centum Satyræ:
per viros fideles ROBERTUM & JOANNEM
GOURMONT fratres apud Clausum Brunellum
sub signo cornu dāmei. (a) 4.to in almo Gym-
nasio Parisior. 1518.

Carmina RAPHAELIS PLACENTINI
JUSTINEI : per FRANCISCUM RI-
CARDUM DE LUERE excusa. (b) Cremonæ. 1518.

PET. BEMBI de imitatione Liber , cum
Jo.

jus elegantiam Lectori commendare non
verebor.

JOANNES FROBENIUS.
candido Lectori S. D.

Accipimus jampridem ERASMI Rotero-
dami Comœtris nostri Epigrammata à studio-
sis summpere flagitari. Proinde dedimus
operam , ut quicquid illius versiculorum aut
apud Beatum nostrum RHENANUM esset ,
aut Brunonem AMORBACCHIUM , id omne
uno complexi Libello typis nostris excudere-
mus. Quanquam intelligebamus plurimum
nos hâc in re studiosis , ERASMO verò mi-
nimum gratificaturos. Nam magnam horum
Epigrammatum partem non in hoc scripsit ,
ut ederentur , sed ut amiculis suis (ut est
minimè morosus) obsequeretur. Quin ipsi
vidimus , cum abhinc sesquicentum apud nos
ageret , Evangelica & Apostolica monumen-
ta partim Latine vertens , partim recognos-
cens , & doctissimas illas in Novum Instru-
mentum Annotationes , necnon in duo-
rum HIERONYMUM Scholia scriberet , Deum
immortalem ! quàm laboriosis lucubrationi-
bus , quàmque pertinaci studio , quantum su-
doris illi cotidie exhauriebatur ! Ipsi , inquam ,
vidimus non defuisse è magnatibus , qui virum
occupatissimum (si quisquam in litteris un-
quam fuit occupatus) interpellare de nugis
auderent , aliquod Epigrammation aut Epis-
tolium eblandientes. Sed enim quid ageret
vir suavissimâ morum facilitate præditus ? Ne-
garet ? Incivile hoc exigentibus videretur.
Scriberet ? At animus aliis cogitationibus im-
pediebatur : nec ab inceptis laboribus quic-
quam respirare licebat. Nihilominus scribe-

bat , sed ex tempore & obiter ad Musarum
sacra divertens. Quanquam hujus extempo-
ralia planè talia sunt , ut aliorum diu medi-
tatis anteponi mereantur. Et venit nunc
triobolaris aliquis padagogulus , qui instar
Momi tantum carpendi studio singulis curio-
sissimè exploratis verbum aliquod reperiet ,
quod sibi non probetur , ut non Baptistinia-
nicum aut Faustinum , aut denique , si Diis
placet , Marullicum. Hic statim succlama-
bit , ô virum Carminis indoctum ! Regererem
in illum ego , si quem superbè sic ineptientem
audirem , ô nebulonem ! ô furciferum ! Tunc
tantum tibi tribuis , ut tanti viri censuram
agas ? Decem totis mensibus non posses vel
unum versiculum scribere , caput scabens ,
& arrosus antè digitis , quod genus hic multos
(ut HORATIUS inquit) stans pede in uno ,
minimâ parte hore , amanuensi suo dictat.
Sed hac in malignos istos. Candidi vel infe-
liciora boni consulunt ; tantum abest , ut
quæ docta sunt , vellicent. Bene vale. Ba-
sileæ. Cal. Martii. M. D. XVIII. Hanc
Epistolam præcedit PHILIPPI ME-
LANCHTHONIS in ERASMUM Opt. Max.
Græcum Carmen Iambicum dimetrum ,
scriptum Tubingæ XIII. Calend. Septemb.
Anno M. D. XVI.

(a) Octavo Calendas Octobres. *Mena-
gion*. Vol. IV. p. 232.]. „ Ne manqués
„ pas les Satires de *Philelfe* de quelque
„ Edition qu'elles soient. La première
„ est de Milan de 1476 : du vivant de
„ l'Auteur ; la seconde de Venise 1502 ; la
„ troisième de Paris 1518. : toutes trois
„ in 4.

(b) *Cremon. Litterat.* Tom. II. p. 52.

(2) G E S.

JO. FRANC. PICI MIRANDULÆ Opus-
culis: *apud* JO. FROBEN. (a) 4.to Basil. 1518.

Nanceis PETRIDE BLARRORIVO Pa-
rhiſiani : *impreſſ. per* PETRUM JACOBI
pbrm loci paganum. (b) fol. in celebri
Pago LOTHORINGIÆ. 1518.

Concordata inter Papam LEONEM deci-
mum & Regem FRANCISCUM, Milleſimo
quingentefimo decimo ſeptimo vigefimâ ſecun-
dâ Martii : *ſumptibus fideliffimorum* JACOBI
MOLNIER, JOANNIS DE CLAU-
SO & JOANNIS MACE Bibliopolarum in
vico arietis moram trahentium per JOANNEM
MAGNI JOANNIS. (c) 8. Tholoſ. 1518.

THOMÆ MORI *Londinenſis* Civis & Vi-
cecomitis Utopia : *apud* JO. FROBENIUM.
(d) 4.to Basil. 1518.

ORTUINI GRATII Lamentationes obs-
curorum virorum. (e) 4.to Colon. 1518.

FABRICII CAPITONIS Hebraicæ Ins-
titutiones: *apud* JO. FROBENIUM. (f) 4.to Basil. 1518.

De Accentibus & Orthographiâ Linguæ
Hebraicæ à JOANNE REUCHLIN *Phorcenſi*
L. L. Doctore libri tres Cardinali ADRIANO
dicati: *in ædibus* THOMÆ ANSHELMII Ba-
denſis. (g) 4.to Hagen. 1518.

THEO-

(a) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*
(b) M. D. XVIII. Non. Januar. quo
die Bellum Nanceianum peractum eſt
M.CCCC.LXXV.
(c) *Regiſtrata* XXII. Novembr. milleſi-
mo quingentefimo decimo octavo. Sublequi-
tur HELIÆ Turonenſis Archiepiſcopi
Tractatus contra Pragmaticam Gallorum
Sanctionem editus ; cis Alpès antehac Cha-
raſteribus impreſſoriis nuſquam editus.
(d) *Menſe* Martio.
(e) VALER. ANDR. *Bibliothec. Belgic.*
(f) *Menſe* Januario.
(g) *Menſe* Februario. Hujus Libri ini-
tio adſignitur pro inſigni Typographico
ARA CAPNIONIS, fini ſignum Tho-
ma ANSHELMII *Badenſis*, cum An-
gelis duobus & vocibus יְהוָה
 יהוה quæ vox Hebræa rectius im-
primeretur יהוה

(a) Cum

THEODORI GAZÆ de Linguae Græcæ Institutione liber secundus ERASMO interprete : apud THEODORICUM MARTINUM Aluſtenſem. (a) 4.to . . . Lovan. 1518.

JO. OECOLAMPADII dragmata Græcæ litteraturæ: ex ædibus ANDRÆ CRATAN-
DRI & SERVATII CRUFT. (b) 8.º . . . Baſil. 1518.

DIOMEDIS Grammatici Opus: apud CER-
VICORNUM. (c) 4.to . . . Colon. 1518.

Specimen Epithetorum JOANNIS RAVI-
SII TEXTORIS Nivernensis omnibus Artis
poëticæ ſtudioſis maximè utilium: Emiſſum ex
Officinâ HENRICI STEPHANI pro Scholis
Decretorum; venale in ædibus REGINALDI
CHAUDIERE in vico Jacobæo ſub Inſigni
Hominis ſylveſtris. (d) 4.to . . . Pariſ. 1518.
Biblia

(a) Cum ERASMI ad Joannem CA-
SARIUM Epiſtolâ datâ Lovanii decimo Ca-
lendas Martias. M.D. XVIII.

(b) Menſe Septembri.

(c) GESNER. Bibliothec.

(d) Die 2. Septemb. cum privilegio.
Opus hoc TEXTOR dedicavit Cardinali
Presbytero LUDOVICO BORBONIO.

Recordatus tuæ illius benivolentia,
quâ puerum me tantopere complectebaris,
dum ſub eodem Archididascalo Joanne BOL-
VACO, homine (ut tu ipſe noſti, & ego
quotidie experior) inculpatiffimo, atque ſub
eodem Præceptore doctiſſ. Joanne CALVI-
MONTIO militarem; multos jam annos
mihi male volui; quod me tuæ illius modes-
tie benigna & familiaritatis memorem nullo
me teſtimonio docuiſſem. &c. Vile eſt, fa-
teor, & puerile, quod offero. — Faciet
ſaltem (quæ jucundiſſima eſt recordatio) eius
temporis te reminisci, quo laudis ſtudio (quod
commendat QUINTIL.) Muſis intendebas:
dum tu & magni adoleſcens ingenii doctrine-
que recondita Jacobus OLIVERIUS, pri-
marii Præſidis Lutetiani filius, noſque om-
nes alii condiſcipuli tui de palmâ contende-
bas. Melior præterea futurus eſt partus &
plura daturus in reſeſſu, quam promittat in

fronte: dum integro Commentario manum
ſupremam adjecerimus. Quod Diis ſaventi-
bus propediem ſumus facturi. Interim Vale.
Adjecit etiam aliam ad ROBERTUM à
LENONCURIâ Sancti Porciani Priorem:
in quâ, Abſolverant, inquit, jam hoc Opus
Chalcographi — quum aliud mox ſtu-
dium ac laborem molienti mihi, tui protinus
venit in mentem — non putavi te in-
ſalutatum oportere dimitti — Has prop-
terea frugum mearum primitias LUDOVICO
BORBONIO Presbytero Cardinali imprimis
reverendo nuncupatas tibi offero, ut mei amor
ſemper tibi creſcat uberius, tantisper dum in-
tegrum aliud Opus nomini tuo conſecrandum
& meæ in te reverentia obſervantiaque ſutu-
rum pignus ipſe recipias. &c. Vale. Pridie
Calendas Septembris. Sic nonnulli ſole-
bant iſtius temporis Scriptores unâ quaſi fi-
deliâ plures parietes dealbare, unique plu-
res Operi nuncupationes adfigere; unam
nempe primariam ſolemnioſiorem, alteram
ſecundariam & (ut ita loquar) ſuccentu-
riatam; uno munere amicitias multas de-
merentes. Hoc Opus TEXTORIS Nico-
laus BERALDUS ſcriptâ ad ipſum Epiſtolâ
commendat, utpote non Navarræis modò,
quos jampridem optimis ſtudiis ac litteris ſeli-
citer

citer TEXTOR excoluit, sed cunctis etiam adolescentibus tum jucundum tum frugiferum fustum. Idem laudat Hendecasyllabo Salmonius MACRINUS, elegiaco Carmine Egidius MASERIUS. Opus totum claudunt aliquot TEXTORIS ad diversos Carmina, & ejusdem apud Lectorem de livore quorundam criticorum querela, & gravissima in multos tunc degeneres Typographos censura. Satis, inquit, constat multos carpendi magis quam proficiendi studio (siquid in lucem factu recenti prodierit) revolvere — ut, siquid Chalcographorum (quos ferè omnes omnium ignaros artium ipsi non ignorant,) inscitia fuerit aberratum, id ipsum Authoribus ascribant Operum &c. Neque tamen eo sum arrogantia perventurus, ut eam scriptis meis vel elegantiam vel incastigabilem dexteritatem ascribi velim, quam nulli omnino carpere vel debeant vel possint vel audeant. &c. Ab eorum scuticis mihi timendum video, quod plerisque in locis Auctores quosdam neotericos advocare non dubitaverim. &c. Id feci, ut qui adhuc rudi & non satis aperto sunt ingenio pueri, eos facilius imitentur, quorum stylo propius accedunt. Neque enim dubium est, quin facilius & promptius multò triviales effingant versus, quam primore statim aspectu Virgilianam degustent majestatem. Memini puerum me CICERONIS Epistolas (quas mihi praelegebat Magister quidam) ita sprevisse aut fastidisse, ut potiores illis mihi viderentur Epistola quadam Marii PHILELFI. Cur ita? Nónne quia ad has quàm illas propius ingenii mei captus accedebat? &c. Siquis in priscorum verba adeò juraverit, ut nihil omnino posteris velit assurgendum, is cerè videbitur laboribus fructum invidere, quibus auctoritatem denegat &c. Quum apud me cogitarem eos versus commendari, qui decentibus & appositis ornantur Epithetis, neque tamen adhuc reperiri ullum, qui super his scriptum quicquam reliquerit; hoc aliquando factus audacior mei opinionem judicii hominum (licet fortassis temere) commisi. Erant praeerea discipulorum meorum plerique litterarum sitientes, qui quotidiano penè convicio hoc efflagitabant. &c. Nunc hoc abs te precariò peto, Lector candide, ut, si causæ meae patrocinium recuses, non prius saltem me mor-

deas aut vellices, quàm tibi sis compertum, cujusnam culpâ hoc Opus in lucem prodierit maculosum. Nam quum simul stare ac forbere sis difficile, non poteram erudiendis juvenibus incumbere, & auferendis Typographorum erratis eodem momento vacare. Quod si quando è scholâ ad prælum me furtim surriperem, id ipsum nisi moleste ferre non poterat meus Gymnasiarcha JO. BOLVACUS, vite homo inculpatissime, — malui Opus meum offendi maculis, quàm me ab ejusdem benivolentiâ relegari. Improperabit aliquis aut meum exemplar fuisse mendosum, aut à castigato maculas errataque oriri non potuisse. Hoc, scio, nemo mihi objiciet, nisi fortasse qui Chalcographorum mores nesciverit. Quos si cognosceret, miraretur universa (quotquot imprimuntur) Volumina non tot scaterere mendis, quot abundant vocabulis. Nam præter inscitiam (quam sibi habent genuinam) homines sunt cerebrosi & inexorabiles: maxime dum exhaustâ jam crumenâ sitiunt, neque est, qui vinum suppediet. Quò furoris si venerint, & litteram vel crassam nimis vel indispositam jusseris commutari; non solum verbis tuis non obediunt, sed & te (quantuscunque fueris) vel afficient probro, vel quod prius rectum fuerat, obliquum facient. Habent tamen quandoque lucida rationis intervalla, & ut comitiales, ad se nonnunquam redeunt. Neque tunc omnino quidem sunt indociles, atque etiam instar equi sternacis frenum volentes capiunt, & plura, quàm jusseris, tunc emendabunt volentes. Sed hoc ipsum (quo respiciunt) breve est momentum. Nam ut canis ad vomitum, sic ad solitam phrenesin paulò post revertuntur, atque ita revertuntur, ut vel ab agrestibus Centauris vel immanisvictis VULCANI Cyclopibus ortum duxisse videantur. &c. Utinam Grammaticorum omnium diligentissimus, & veterum nulli meo saltem iudicio posthabendus Joannes DESPAUTERIUS, communi vel summi Pontificis vel Imperatoris (siquis est) edicto passim legeretur, & exularent nescio qui barbari, docilem pravi juvenutem pessimè corrumpentes! Alia sunt à nobis in secunda * Editione retractanda, vel saltem limatiùs ac puriùs dicenda. Quæ nunc quoque precipitanter nimis scripsisse me pœnitet. Ea quum nostris lituris sint vapu-

* Cujus fiet mentio anno 1524.

*latura, Lectorem postulo, ut mecum agat mitius aliquantid, suosque obelos ac spongas contineat, tantisper dum Operi summum colophona imposuerimus. Porro autem eramus adjecturi Auctarium poeticum de Diis, Deabus, Deorum filiis, Sacerdotibus, Victimis &c. & alia ejusmodi permulta, nisi ea nobis satis prolixa visa essent, quam in justum quoque Volumen consurgerent. Quare hec omnia in aliud Opus * distuli, quod inscribetur Specimen Ephemeridum TEXTORIS, ac propediem imprimetur. Adjiciuntur demum Jacobi ALBI Carmina in TEXTORIS laudem; neque Apostrophæ ad PLATONEM, & Epigramma, ubi Ars Oratoria de RAVISIO TEXTORIS (quasi jam deinceps præ Poesi contemneretur) conqueritur.*

TEXTORIS de Criticorum & Typographorum vulgo querelam nemo non admittet justissimam. Veruntamen infcitia illa crassissima & perversa indocilisque barbaries, quam acerrimè (ut meretur) calligat, ad mechanicum istud operarum, quæ manuali inferiorique Typographices ministerio adhibentur, famulitium magis pertinet, quam ad ipsos Architypographos Chalcographicarum Tabernarum Dominos, quibus (iis præsertim temporibus) erat non modo liberale ingenium, sed & (pluribus fateri) magna liberalium artium peritia. Quod autem de Neotericis rudiorum discipulorum imitationi proponendis videtur sentire, haud forsitan omnes recipient. Tyronum sanè permagni interesse arbitror, ut † quod iis discendum est, non serò discere incipiant; ne primùm statim perdatur tempus, atque eò minùs, quòd memoria non modo jam sit in parvis, sed etiam tenacissima sit. Ingenii præterea signum in parvis, uti præcipuum memoria, ita proximum imitatio. Quid igitur impedit, quominus eos ediscant, eos imitentur parvuli, qui in suo genere primi, habentur, Authores? Si autem Antiqui, quos ediscamus & imitemur, digniores sint,

quàm Neoterici; quidni ab illis potiùs sumant exemplum tyrones; Neque erit, cur quis causetur Virgilianum aut Ciceronianum stylum effingendi prioribus tentamentis difficultatem. Ea enim & in VIRGILIO & in CICERONE loca, quæ & discipulis placeant, & eorum captui accommodentur, deligere poterit Præceptor solers & suæ artis (quales pauci in tam numerosâ magistrorum imperitorum plebe occurrunt) Magister, tantisper dum maturescente paulatim cum annis judicio, & imitandi facultate ex usu quotidiano confirmatâ, possint tandem Virgilianam & Ciceronianam degustare majestatem. Tunc licebit tutius legere Neotericos, cum gustu (quod TEXTOR ipse ad Neotericorum lectionem necessarium ducit) non caruerint, ut vehemens à languido, proprium ab improprio, amœnum à duriusculo faciliè discernant. Ea puerilis institutionis ratio multis eruditioribus docendæ juventutis artificibus probabatur, Rogero cumprimis ASCHAMO, qui hæc de re ‡ Libellum quantivis pretii & auro contrà non carum, ac Ludimagistris omnibus attentissimè legendum edidit. Ne autem mihi quisquam Neotericorum patronus iniquior injuriarum dicam scribat, id palàm edico me, dum prima à principibus purissimæ Latinitatis arbitris exempla scribendi ut petantur contendo, nolle reverentiam elevari debitam viris illis celebribus, ERASMO putâ aliisque veteris Litteraturæ Assertoribus & ejusdem in Europam reducendæ administris: quorum absque industriâ & scientiâ fuisset, preciosa illa, quorum vestigiis inniteremur, antiquitatis monumenta prorsus interiissent; quique ea ab oblivione haud aliam ob causam vendicaverunt, quàm ut ea simul cum ipsis posteri admirarentur ac sequerentur. Quò igitur faum cuique tribuatur; habemus ab Antiquis optima imitationis Exemplaria, à Neotericis eruditis optimam imitandi rationem.

(a,b,c,d,e,f,g)

* Qued dubito, an unquam prodierit.

† QUINTILIAN. Institut. Lib. I. Cap. 1. 3.

‡ The Schole master, in two books; the first teaching the bringing up of youth, the second teaching the right way to the Latin tongue. printed in 1579. at London by JOHN DAYE.

<i>PREVEL.</i> (a) 8.°	Parif.	1519.
Eadem : <i>apud</i> JOANNEM CLERERET.		
(b) 8.°	Parif.	1519.
Eadem : (c) 4. ^{to}	Lugdun.	1519.
Eadem : <i>apud</i> JACOB. MARESCHAL.		
(d) fol. & 8.°	Lugdun.	1519.
Eadem : <i>apud</i> LUCAM DE GIUNTÀ.		
(e) 8.°	Venet.	1519.
Nov. Testam. Latin. ERASMI. (f) 8.°	Lovan.	1519.
Epistolæ Apostolorum Latine: <i>apud</i> JOANNEM à PRATO. (g) 8.°	Parif.	1519.

Novum Testamentum omne Græcè & Latine, multò quàm antehac diligentius ab ERASMO *Roterodamo* recognitum, emendatum & translatum, non solum ad Græcam veritatem, verum etiam ad multorum utriusque Linguae Codicum, eorumque veterum simul & emendatorum fidem, postremo ad probatissimorum Auctorum citationem, emendationem, & interpretationem, præcipue ORIGENIS, ATHANASII, NAZIANZENI, CHRYSOSTOMI, CYRILLI, THEOPHYLACTI, HIERONYMI, CYPRIANI, AMBROSII, HILARII, AUGUSTINI, unà cum annotationibus recognitis ac magnâ accessione locupletatis, quæ Lectorem doceant, quid quâ ratione mutatum sit: *in ædibus* JOANNIS FROBENII. (h) fol.

Basil. 1519.

GREGOR. Nazianz. de amandis pauperibus interprete OECOLAMPADIO: *in Officina SIGISMUNDI GRIM Medici ac*

MAR-

(a, b, c, d, e, f, g.) LONG. *Biblioth. Sacra.* LEONE X. ad ERASMUM Epistolâ datâ x. Sept. 1518. incipit, & FROBENII ad Lectorem Epistolâ clauditur. De hâc Editione satis antea dictum est.

(h) *Menſe Martio. Salvo ubique & illabeſaſto Eccleſia Judicio.* Hæc Editio à

(a) *Cal.*

MARCI WIRSUNG. (a) 4.to Aug. Vindel. 1519.

Ejusd. in Pascha, in dictum MATTHÆI XIX. [cum consummasset &c.] Laudes CYPRIANI; eodem interprete: *apud eosdem.* (b) 4.to

Aug. Vindel. 1519.

GREGOR. Nazianz. Sermo in secunda Encenia, quæ verna quoque dicuntur, PHILIPPO MELANCHTHONE interprete: MATTHÆUS MALER excussit. 4.to

ERPHURDIÆ. 1519.

DIONYS. Areopag. de Mystic. Theolog. Græcè & Latinè, JOANNE SARACENO, AMBROSIO Camaldul. MARSILIO FICINO Interpret. cum Comment. JOAN. ECKII: in Officinâ JOANNIS MILLER. (c) 4.to

Aug. Vindel. 1519.

Parænesis prior D. CHRYSOSTOMI ad Theologum lapsum WOLFGANGO FABRITIO CAPITONE interprete: in ædibus JO. FROBENII. (d) 4.to

Bafil. 1519.

THEODORITI CYRENSIS Episcopi de CURATIONE GRÆCARUM AFFECTIONUM libri 12. ZENO BIO ACCIAOLO Florentino interprete: in Officinâ HENRICI STEPHANI. (e) fol.

Parif. 1519.

Theologia

(a) Cal. Apr.

(b) XXII. Maii.

(c) XXV. Maii.

(d) Mense Novembri.

(e) Mense Julio. cum privilegio. Hanc THEODORITI versionem LEONI X. Pont. Max. dedicat ACCIAOLUS ——— Magnificus (inquit) LAURENTIUS pater tuus annos me natum quatuor de viginti extorrem in Patriam, ubi apud nobiles consanguineos suos eodémque meos affines, in bonarum artium studiis, qua tunc Florentiæ vestris prædiis floruerunt, jucundissimè diu vixi. In Cosmò divi MARCI, quod magnus COSMUS proavus tuus à fundamento extruxit, Deo jam annos aliquot sumulatus,

è publicâ gentis vestra Bibliothecâ, quam COSMUS ibi luculentam aperuit, & ex ea, quam jussu patris tui Johannes LASCARIS generosus homo atque doctissimus è Grecis latebris Florentiam importavit, fructus maximos suavissimósque percepi: sæpe etiam ibi cum patribus illis meis ab ingruentibus maximis periculis bonitatis tuæ præsidio liberatus. Ad quæ patris in me tui majorumque tuorum beneficia tu id mihi seorsim consulisti, quòd in Urbano sancti Sylvestri Oratorio ad honestam studiorum quietem humanissimè collocasti, nostræque ætati jam ad senectutem vergenti deesse nil pateris, quod ad religiosi studii:que hominis necessarios usus commodâque pertineat. &c. Equidem non sinè Dei consilio factum

Theologia DAMASCENI quatuor libris explicata, FABRO interprete, & adjecto CLICHTOVEI Commentario elucidata: *Hec DAMASCENI cum expositione secunda emissio typis absoluta est ex Officinâ HENRICI STEPHANI e regione Scholæ Decretorum.* (a) fol.

Parif.

1519.

JACOBI FABRI *Stapulensis* de MARIÂ MAGDALENÂ, triduo CHRISTI, & unâ ex tribus MARIÂ Disceptatio ad FRANCISCUM MOLINUM Regis FRANCISCI primi Magistrum: *ex Officinâ HENRICI STEPHANI.* (b) 8.º

Parif.

1519.

JOAN. FYSSCHERI Episcopi *Roffensis* de unicâ MAGDALENÂ libri duo: *in ædibus JODOCI BADII ASCENSII.* (c) 8.º

Parif.

1519.

JACOBI FABRI de tribus & unicâ MAG-

DA-

factum puto, quod hos mihi THEODORITI libros Johannes Franciscus PICUS Princeps ætatis nostræ doctissimus indicârit, meque ut Latinos facerem, magnopere adhortatus sit. Etenim sicut olim cum PHILOSTRATI de APOLLONIO Tyaneo Historia * typis excusa in vulgum prodii, ego Cæsariensis LUSEBII librum mihi ab Johanne LASCARI indicatum Latinum feci, qui contra PHILOSTRATI venenum antidotum quoddam esset; ita nunc cum † PLATONEM Græcè impressum circumferri audiam, cujus quidem Philosophi singularis est eloquentia, sed plurimis tamen locis perniciofa Christiana Ecclesia semper fuit authoritas & doctrina, non ab re fecisse me putem, qui libros eos THEODORITI Latinos fecerim, quibus & PLATONIS & multorum præterea Philosophorum pugnantes sibi maximis de rebus sententia, perniciosaque instituta humane vitæ moribus proderentur. &c. Marsilius FICINUS, qui proavi tui liberalitate adjutus PLATONEM sæculi nostri hominibus ac PLOTINUM La-

tinus facit, sapius mihi dicere inter loquendum solebat, factum providentiâ Florentini Praesulis ANTONINI, quod minus è PLATONIS lectione, quam inde à pueris summo opere adamavit, in perniciosam heresin prolapsus fuerit. &c.

(a) *Pridie Idus Januarias.*

(b) *Ad Dei gloriam, Evangelistarum concordiam. & ANNÆ, MARIÆ, atque reliquarum Sanctarum Mulierum honorem. Tres feci ex unâ, tres ex tribus, ex tribus unam. Cum Jud. CLICHTOVEI præmissa ad Franciscum MOLINUM Sancti MAXIMI Abbatem à Secretis & Consilio FRANCISCI I. ordinario Epistolâ, quâ suam de MAGDALENÂ sententiam aperit.*

(c) *Ad octavum Calendæ Martias. Cum privilegio in biennium. FYSSCHERUS scribit sibi oblatam scribendi occasionem ex Jacobi FABRI libello de tribus MAGDALENIS edito & jam denuo impresso; quo cum donaverat STEPHANUS Episcopus Parisiensis.*

(a) *Menſe*

* Anno 1502.

† Anno 1513.

Tom. II.

Tt

DALENÂ Disceptatio secunda ad DIONYSIUM BRICONNETUM Episcopum *Macloviensem* apud LEONEM X. FRANCISCI I. Oratorem: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI. 8.º

Parif. 1519.

JUD. CLICHTOEI Disceptationis de MAGDALENÂ Defensio Apologiæ MARCI GRANDIVALLIS respondens: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI. (a) 8.º

Parif. 1519.

HIERONYMI *Stridonensis* Vita per ERASMUM: *apud* JOANNEM FRÖBENIUM. (b) 4.º

Bafil. 1519.

Contemplationes Idiotæ: *in ædibus* HENRICI STEPHANI. (c) 8.º

Parif. 1519.

JUD. CLICHTOEI de Vitâ & moribus Sacerdotum Opusculum ad LUDOVICUM GUILLIARDUM Episcopum *Tornacensem*: *ex Officinâ* HENRICI STEPHANI. (d) 8.º

Parif. 1519.

Ejusd. de necessitate peccati ADÆ & fœlicitate culpæ ejusdem apologetica Disceptatio ad JOANNEM GOZTHON *Fauriensem* in *Pannoniâ* Episcopum: *in Officinâ* HENRICI

STE-

(a) *Mense* Aprili; ad CHRISTI Domini & gloriosa ejus hospitis MARIE Sororis MARTHE honorem.

(b) *Mense* Maio.

(c) *Mense* Augusto. Ad finem libri additur hæc Sententia *Idiota* rapiunt Cælum. Præfixit Epistolam ad MICHAELEM BRICONNETUM Episcopum *Nemausensem* JACOBUS FABER. —

Cœnobiis aliquot perlustratis, tandem in manus incidere contemplatorii libelli cujusdam pii ac sancti viri, qui se non aliis quam *Idiota* nomine prodit, quos illico typis nostris informandos commisi &c. Stilus humilis est, sed purus, sincerusque & planè Christianissimum sapiens. Quod si te cultius & elegantius Opus legere delectabit, nuper ex eadem Officinâ nostrâ & eisdem characteribus, quibus hoc Opus excusum est, exierunt THEO-

DORITI Cyrensis Episcopi de curatione Græcarum affectionum libri duodecim non minus Christiani quam ornati, ad LEONEM X. Pont. Max. Zenobio ACCIAIOLO viro rarissimo doctissimoque interprete, qui ut varietate lectionis oblectant, ita multiplicem continent eruditionem. In hoc *Idiotæ* Opere continentur *Contemplationes* de Amore Divino, de Virgine MARIA, de verâ patientiâ, de continuo conflictu Carnis & Anima, de innocentia perditâ, de morte.

(d) Expletum est hoc Opusculum atque in lucem editum Parisiis in Officinâ Henrici STEPHANI è regione Scholæ Decretorum sitâ. Anno ab Incarnatione Domini (qui est Sacerdos in æternum, & summus quidem Sacerdos) decimo nono supra millesimum & quingentesimum, die verò Augusti quartâ.

(2) Anno.

- STEPHANI à regione Scholæ Decretorum. (a)
8.º Paris. 1519.
- Ejusd. de dignitate & excellentiâ Annuntia-
tionis B. Mariæ V. & benignitate & gra-
tiâ ejus Visitationis: apud HENRICUM STE-
PHANUM. (b) 4.º Paris. 1519.
- Ejusd. de Regis Officio Opusculum ad Lu-
dovicum Pannoniæ & Bobemiæ Regem: in
Officinâ librariâ HENRICI STEPHANI à re-
gione Scholæ Decretorum sitâ. (c) 8.º Paris. 1519.
- JUVENCI Presbyteri Hispani de Evangeli-
câ Historiâ libri quatuor: per JOANNEM
SINGRENIUM expensis ejusdem. 4.º Viennæ Pannoniæ. 1519.
- Beat. FULGENTII Aſbri Opera: apud Ko-
BERGERUM. (d) Norimb. 1519.
- GALEN. de differentiis Febrium libri duo,
LAURENTIO LAURENTIANO Florentino
interprete: venalis habetur in Officinâ DESI-
DERII MAHEU Chalcographi in vico
S. JACOBI sub Interſignio divi NICOLAI
moram trabentis. fol. Paris. 1519.
- GALENI Methodus medendi THOMÀ LI-
NACRO interprete: sumptu GODEFRIDI
HITTORPII ſpectatâ fide mercatoris apud DE-
SIDERIUM MAHEU. (e) fol. Lutetiæ. 1519.
- HULDRICI HUTTENI de Guiaci ligni
Medicinâ & morbo Gallico liber: apud JOAN.
SCHŒFFER. (f) 4.º Mogunt. 1519.
- HUL-

(a) Anno ab Incarnatione Domini (qui est Rex Regum & Dominus dominan-
illud peccatum delere venit & nos redimere) decimo nono supra millesimum quin-
decimo nono supra millesimum quingentesi-
mum, die verò Februarii decimâ sextâ. (d) GESNER. Biblioth.
(b) Biblioth. TELLERIAN. (e) Mensè Junio.
(c) Anno ab Incarnatione CHRISTI (f) GESNER. & SIMLER. Bibliothec.
(a) GES-

HULDRICI HUTTENI super interfectione propinqui sui JOANNIS HUTTENI Equitis à Duce *Wittenbergensi* Deploratio Heroicis Versibus; item ad LUDOVIC. HUTTENUM super interemptione filii Oratio consolatoria; in ULRICUM *Wittenbergensem* quinque Invektivæ, & Dialogus *Phalarismus*; Apologia pro *Phalarismo*, & aliquot Epistolæ. (a) 4.to excus. in *Arce* STEKELBERKAM. 1519.

ALBERT. Magn. de Animalibus libri 26: apud *Hæredes* OCTAVIANI SCOTI. (b) fol. Venet. 1519.

MARINI BECICHEMI *Scodrensis* in C. PLINIIUM Prælectio; Ejusd. PLINII Præfatio recognita & in veram ac planè *Plinianam* lectionem restituta; Ejusd. *Scodrensis* Collectanea in primum PLINII; NICOL. PEROTTI Commentariolus in eundem primum Enarratiuncula: *absolutus est hic liber in Officinâ impressoriâ PETRI VIDOUE Chalcographiarie artis peritissimi, impendio & ære CONRADI RESCH Alemanni Academiæ Parisiensis Bibliopole commorantis in Vico divi JACOBI ad signum Scuti* Basiliensis. (c) fol. Lutet. Paris. 1519.

Fior de Virtu: stampato per GIAN STEPHANO di CARLO da Pavia, ad petitione di BERNARDO di ser PIERO PACINI da Pescia. (d) 4.to in Firenze. 1519.

PLUTARCHI Problema, num in convivio philosophandi sit locus, OTTOMARO LUSCINIO *Argentino* interprete: apud JOANNEM SCOTUM *indigenam* in THOMÆ loco. (e) 4.to Argentor. PLU-

- (a) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec. decimo nono. Cum privilegio.*
 (b) GESNER. *Bibliothec.* (d) A di. VII. di Maggio.
 (c) *Ad decimum Kalendas Augusti, anno à Partu Virginis millesimo quingentesimo undevigesimo.* (e) *Epistola data est anno sesquimillesimo*
 (a) FRAN.

PLUTARCHI Vitæ Græcæ: in ædibus
ALDI & ANDRÆ ASULANI socii.

(a) fol.

Venet.

1519.

T. LIVIUS Patavinus Historicus DUO-
BUS LIBRIS auctus, cum L. FLORI
Epitome, Indice copioso, & annotatis in li-
bros VII. belli Macedonici: apud JOANNEM
SCHÆFFER. (b) fol.

Mogunt.

1519.

COR-

(a) FRANCISCUS ASULANUS PE-
TRO BEMBO LEONIS X. Pont. Max.
à Secretis S. D. — Ne omni te sine
munere adirem, hoc PLUTARCHI Opus
mecum afferre decrevi. Sunt autem quas
Vitas appellant, non cerè omnes, quosquot
olim ille conscripsit; quin neque omnes illius,
nam & EVAGORAS ISOCRATIS est &
AGESILAUS XENOPHONTIS; sed que
paud ante Florentiæ nullo ordine velut tu-
multuariâ operâ in lucem exiverant &c.
Et ad calcem libri; Venetiis in ædibus AL-
DI & ANDRÆ socii, mense Augusto
M.D.XIX.

(b) Privilegium à Cesareâ Majestate con-
cessum. MAXIMILIANUS Divinâ faven-
te clementiâ &c. honesto nostro & Sacri Im-
perii fidelis nobis dilecto Joanni SCHEFFER
Chalcographo Moguntino gratiam nostram
Cesaream & omne bonum. Cum, sicut
docti & moniti sumus fide dignorum testimo-
nio, ingeniosum Chalcographia Authore avo
tuo inventum felicibus incrementis in univer-
sum Orbem promanaverit, & serè omnes
Chalcographi non modò per Imperii nostri di-
tionem, sed alia etiam Regna gratiâ seu Pri-
vilegio de non imprimendis Libris ex Officinâ
emanatis secundum vim obtenti cujuslibet
Privilegii gaudeant, ne eorum labor irritus
sit, & sibi jacturam officio suo pariant,
sicut tibi in publicatione Livianâ contigisse
accepimus; proinde volentes tibi tum ob avum
suum tam omni vel ob hoc Divinum In-
ventum favore & commendatione dignum,
tum pro damni tui recuperatione, quod acce-
pisti ex præcipiti secundariâ Operum à te pu-
blicatorum Editione — succurrere,
— omnibus Chalcographis &c. inhi-

bemus, ne TITUM LIVIUM per decen-
nium, quem sub incude inpresentiarum ha-
bes, & Latinum & Germanicum, ac etiam
auctiorem, quàm hactenus unquam publica-
tus, edere proximè intendis, ac alia pleraque
Opera, quacunque in Lingua, qua in pri-
mum apud Germanos, licet apud externos
impressa fuerint, publicabis, per sexennium
— imprimere — præsumant
Datum in Oppido nostro Vuels die nonâ men-
sis Decembris, Ann. M.D.XVIII. Regno-
rum nostrorum Romani XXXIII. Hunga-
riæ verò XXIX.

Ad illustriss. Principem ALBERTUM
Brandenburgensem Cardinalem Archiepiscopum
Moguntinæ & Magdeburg. Princip. Elec-
torem Primatêmque ULRICH HUTTE-
NI Equitis Præfatio. — Si vel locum
voluit LIVIUS aliquem suo decorare egressus,
quem debuit urbi, Artis omnium, qua us-
quam sunt aut unquam fuerunt, præstantissi-
ma inventrici ac alumna (Impressoriam puto,
quam hac dedit) præferre? — Jam
diu est, quod cupidè tempus expectat LIVIUS,
quo nunc oborto. — petit dedicari maxi-
mo (non in Italiâ LEONI, jam ille TACI-
TUM habet enim, præfante BEROALDO
juniori) sed in Germaniâ Tibi. Ingerunt
hec illi bonæ eruditionis viri, Vuolfgangus
ANGUSTUS, & NICOLAUS CAREA-
CHIUS, qui imprimendis apud nos Libris
eamdem navant operam, quam post ALDUM
Venetiis EGNATIUS, Romæ docti qui-
dam, Basileæ BEATUS & AMOREA-
CHII, Argentiniæ GERBELLII, apud
alios alii. Nam hi abreptum me nudius-
tius coegerunt, LIVIUM ut ascriberem ti-
bi &c.

FRAS-

Tt 3.

CORNEL. TACITI Eq. Ro. Historia Augusta Actionum diurnalium additis QUINQUE LIBRIS noviter inventis, cum ANDR. ALCIATI Annotationibus: ex Officinâ JOANNIS FROBENII. (a) fol.

Basil. 1519.

CÆSARIS Commentarii: in edibus ALDI & ANDRÆÆ Jocerii. (b) 8.º

Venet. 1519.

Historiæ

ERASMUS Roterodamus Misobarbaris aique iisdem Philomusis omnibus S.D.

conjectator non multa queat restituere &c. VII. Cal. Mart. Ann. M.D.XIX.

Si laudem haudquaquam vulgarem meruerunt olim, qui ORIGENI & HIERONYMO notarios ac membranas suppeditarunt, quantum verò laudis debetur Typographorum Officiis, qua nobis quotidie bonorum Voluminum effundunt Examina, idque minimo pretio — Atque hujus quidem laudis præcipua portio debetur hujus, penè Divini dixerim, Opificii repertoribus, quorum princeps fuisse fertur JOANNES FAVST avus ejus, cui LIVIUM hunc tum auctum duobus Voluminibus, tum innumeris locis ex Codice vetustissimo castigatum debemus, ut hoc egregium decus partim ad JOANNEM SCHEFFER velut hereditario jure devolvatur, partim ad Moguntiæ Civitatis & aliàs multis nominibus inclyta gloriam pertineat. &c. Atque hic rursus malim Veterum monumentis restituendis, quàm novis adglomerandis operam dari. — In hujus laudis studium incumbat nostra Germania, cui multos bonos Authores ab inferis in lucem revocatis cum olim debet Orbis, tum nuper Cornelii TACITI libros aliquot &c. Tametsi ex hac Editione non ita multum accessit TITO LIVIO, tamen habenda non mediocris gratia Theodorico TZOBEL ædis Moguntinæ summa Scolastice & Reverendiss. Domini Mogunt. Vicario, qui curavit hoc laudis Civitati suæ asserere: deinde non vulgariter erudito viro Nicolao CARBACHIO, quinquennium jam publico salario LIVIUM summâ cum laude profitenti; tum Volfganggo ANGUSTO; à quibus quantum laboris exhaustum sit, dum ex Codice non scripto, sed picto coguntur addivinare, quid sit legendum, difficile fuerit asimare. Nullum autem tam depravatam Exemplar, unde solers

Deinde sequitur Index, tum FLORE Epitome, demum LIVII Textus. Ad finem; Moguntia in edibus JOANNIS SCHEFFER, mense Novembri. An. M.D.XVIII.

NICOLAUS CARBACHIIUS
Lectori Salutem.

JOANNES SCHEFFER Chalcographus, à cujus avo Chalcographice in hac primum Urbe inventa exercitiâque est, quom ex Bibliothecâ ædis Moguntinæ maxime ac Metropolitanæ perquam vetustum nactus esset Codicem, Longobardicis scriptum in membranis characteribus, ad hac usque tempora inibi cum curâ asservatum, in quo T. LIVII quedam insunt à nullo unquam antea impressa, quadagesimi nempe libri pars extrema cum trigesimi tertii parte maximâ, amplum id sibi decus ac Lectoris demerendum gratiam putavit, si ex Officinâ suâ in manus emitteret studioforum — Quin & in eodem illo Codice vetusto quia ultimi libri septem LIVII de Bello Macedonico & Asiatico continebantur — mihi & Vuolfgango ANGUSTO homini impensè docto negotium dedit conferendi illius Codicis cum hætenus impressis libris, annotandique, si vel plura vel meliora invenirentur in eo &c. Vale. Moguntia, Idibus Martiis. M.D.XIX.

Denique subjiciuntur Annotata in quartum, quintum, sextum, septimum, octavum, nonum, decimum T. LIVII libros de Bello Macedonico & Asiatico ex vetusto Exemplari.

(a) Mense Augusto.

(b) Mense Novembri.

(a) D.XIX.

Historiæ Augustæ Scriptores : *per Hæredes*
 PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º . Florent. 1519.

JUSTINI Historici Epitome in TROGI
 POMPEJI Historias ; LUCII FLORI de
 rebus Romanis Epitome ; SEXTI RUFII Viri
 consularis libellus : *impressit Chalcographus fide-*
lissimus ANTONIUS AUSSURDUS im-
penfis JOANNIS PARVI. (b) fol. Paris. 1519.

Opera Sallustiana cum Expositione As-
 CENSII : *per JOANNEM MARION.* (c) 4.to . Lugdun. 1519.

TITI LIVII Decas tertia : *in adibus AL-*
DI & ANDRÆ JOCERI. (d) 8.º . Venet. 1519.

POMPON. MELA ; SOLINUS, ANTO-
 NINI Itinerarium , VIB. SEQUESTER :
per Hæredes PHILIPPI JUNTÆ. (e) 8.º Florent. 1519.

FRANCISCI ALBERTINI Opusculum
 de mirabilibus novæ & veteris Urbis Romæ :
industriâ & impensâ THOMÆ WOLFF
Chalcographiæ gnari exaratum nuper. (f) 4.to ex
propriâ Officinâ Urbis Basileæ. 1519.

CUTH-

(a) D.XIX. *supra mille* : *mensē Ja-*
nuarii.

(b) *Vaneunt in adibus JOANNIS PAR-*
VI in Viâ ad divum Jacobum sub Signo au-
rei Lillii. Hæc omnia ad vetus Exemplar re-
posuit Petrus DANESIUS : cujus Epistolam
ad AUSSURDUM Typographum habemus
JUSTINO præfixam , alteram FLORO ad
Franciscum HAMONEM Nannetensem Epis-
copum. Ad JUSTINI finem , ad Idus
Maias M.D.XIX. Ad FLORI , octavo
Calend. Julias , anno supra millesimum
D.XIX. Indiçi , qui claudit omnia præ-
mittitur Epistolum. DANESIUS candido
Lectori S. — Meminisse te velim , Lec-
tor , dum nostram hanc recognitionem evol-
ves , nullam posse tam exactam præstari dili-
gentiam , ut nihil omnino desideretur : Id
certe argumento est. Dederam ego Chalco-

graphis nostris fideliter repositum Exemplar ,
quod imitarentur. At interim dum abesse
per occupationes meas non licet (tertia enim
mibi temporis pars docendis juvenibus impen-
ditur) nota quedam irrepsērunt , sed non
tanti ponderis , quæ Lectorem ipsum , vel
mediocriter eruditum , remorari possint. Itaque
candide Lector , boni consules , siquid in Or-
thographiâ & punctis peccatum erit , non meâ
quidem culpâ , sed Impressorum potius indoctâ
festinatione. Concinnavimus hunc quoque
litterarium Indicem ; quod facilius dignissima
queque notatu inveniantur. Vale.

(c) Anno M. quingentesimo XIX. Die
 verò VII. Julii.

(d) *Mense* Febuario.

(e) Anno D.XIX. *supra mille* ; *in ense*
 Aprili.

(f) Martii vicesimo secundo.

(a) *Mense.*

- CUTHBERT. TONSTALL. in laudem
Matrimonii Oratio habita in Sponsalibus MA-
RIÆ HENRICI VIII. filiae & FRANCISCI
Regis *Francorum* primogeniti: apud JO. FRO-
BENIUM. (a) 4.to Basil. 1519.
- GUIDONIS DE COLUMNIS *Messanenſis*
Historia Destructionis *Trojae* à PETRO
NUÑEZ DELGADO Hispanicè verſa. (b)
fol. Hispani. 1519.
- STEPHANI SERVA Sacerdotis Vita &
Miracula UBALDI Episcopi: per FRAN-
CISCUM UGOLETUM. (c) Parm. 1519.
- CICER. Epistol. Familiar. cum *Ascensianis*
Introductiunculis recognitis & auctis & Argu-
mentis illustratis, ex tertiâ Recognitione:
in edibus MATTHIÆ SCHURERII. (d)
4.to Argentor. 1519.
- GEORG. VALL. de expeditâ argumentan-
di ratione libellus: apud JO. FROBENIUM.
4.to Basil. 1519.
- Epistolæ à REUCHLINO & ad REU-
CHLINUM: ex *Officinâ* THOMÆ ANSHELM-
II. (c) 4.to Hagenoæ. 1519.
- Epistolæ JACOBI ANTIQUARII *Peru-*
ſini: impressæ apud LEONEM operâ COS-
MI Veroncn. cognomento BLANCHINI. 4.to PERUSIÆ. 1519.
- BARTHOLOMEI *Anglici* Ordinis Fratrum
Minorum Opus de proprietatibus rerum: per
FRIDERICUM PEYPUS *Civem* Nurem-
berg. impressum expensis providi viri JOHAN-
NIS KOBERGER ejusdem *Civitatis* Incolæ.
(f) fol. Nuremberg. 1519.
- Ho-

(a) *Mense* Februario.(d) *Mense* Augusto.(b) *Bibliothec. Sicul.* Tom. I. p. 267.(e) *Mense* Maio.(c) *Cremoa. Litterat.* Tom. II. p. 54.(f) *Anno à Virginis nuncio* D.XIX.
ſupra

HOMERI Opera Græcè : in ædibus Heredum PHILIPPI JUNTÆ 8.º . Florent. 1519.

Florilegium diversorum Epigrammatum in septem libros, Græcè: per heredes PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º . Florent. 1519.

HORATII Opera cum Comment. ACRO-
NIS, PORPHYRIONIS, MANCINELLI,
BADII, MATTHÆI BONFINIS & ALDI
MANUTII : impressa est quartum hæc Hora-
tiana Poesis accuratione ipsius ASCENSII. (b)
fol. . in nobilissimo Gymnasio Parhisor. 1519.

STATII Opera : in ædibus ALDI & AN-
DREÆ soceri. (c) 8.º . Venet. 1519.

VALER. FLACCI Argonautic. cum com-
ment. JOH. BAPTISTÆ PII, & ad calcem
Anonymi poeticâ ORPHEI Argonautic. me-
taphrasi. (d) . Bonon. 1519.

JU. JUVENALIS unâ cum AU. PERSIO
nuper recogniti: per Heredes PHILIPPI JUN-
TÆ Florentini. (e) 8.º . Florent. 1519.
ÆGID.

(a) Anno à Virginis nuncio D.XIX.
supra mille. LEONE X. Pont. Max. Chris-
tianam Remp. administrante.

(b) Ad quart. Calend. Octob.

(c) Mense Januario. cum præfixâ Epis-
tolâ Francisci ASULANI ad Domitium &
Paschalem MARINOS fratres.

(d) FABRICIUS hujus Editionis me-
minit in suâ Bibliothecâ Græcâ. Lib. I. p.
112. Penès me est ORPHEI Metaphrasis
(in fol. sinè anno, loco, Typographo)
Latina; cujus character accedit propè ad
PLATONIS DE BENEDICTIS Bononiensis
Typographi characterem. In eâ Editione
sunt Signaturæ & Reclamantes, nullæ au-
tem Ciphre. Ad calcem REGESTVM.
Aiii Biii Ciii. In initio, Joannis Bap-
tistæ PII ad Senatorem Franciscum ELE-
PHANTUTIUM Bonon. cujus hæc sunt
verba; PINDARUS tempus omnium pa-
trem, potens operibus imponere finem, vocat.
&c. Pindarica sententia nobis convenit,
qui secundis temporis auspiciis usq; APOLLO-
NII FLACCIQUE nostri pelagus eremigavi-
Tom. II.

mus. Felicitas quoque tempestiva subvenit.
Etenim inter Musas nostras secretiores OR-
PHEI Argonautica Latine transcripta, Opus
adespoton, non ingratum tamen, invenimus
per me quidem scriptum, non ex me. &c.
Unde faciliè credo hanc ORPHEI Versio-
nem impressam fuisse cum Libro, quem
FABRICIUS memorat in Biblioth. Lat.
pag. 419. Libri (scil. VALER. FLACC.)
octavi partem posteriorem nonumque ac deci-
mum librum ex quarto APOLLONII supplè-
vit Johannes Baptista PIUS Bononiensis,
quæ ejus Supplementa in Editione FLACCII
cum PII Commentationibus. Paris. 1519.
fol. Illa tamen ORPHEI Metaphrascos
Editio suprâ dicta Bononia potius quàm
Parisis excusa mihi videtur.

(e) Mense Maii, LEONE X. Pontifice.
Cum hac joculari & non vulgari Præfatione.

POETA AD LECTOREM.

Miraris fortasse, Lector candidissime, cum
me tam latum, hilarem, præque gaudio ferè
psallentem videas. Ne mireris, quæso: ve-
nio

ÆGID. MASERII Comment. in VALER. FLACCII Argonaut. apud BAD. ASCENS. (a) fol. Paris. 1519.

AUL. GELL. cum Scholiis *Ascensianis* in singula capita collectis ferè ex Annotatis sanè docti hominis ÆGIDII MASERII *Parifensis* : in *edibus* JODOCI BADI. (b) fol. Paris. 1519.

PIAN. OMNE. JOANNIS ALEXANDRI *Brassicani* Carmen ; *sumptibus* JOANNIS KNOBLOCHI *Incolæ* Argentinè. *formulis* Anshelmianis. (c) 4.to 1519.

PON-

nio ex Elysiis BACCHI quidem monitu, qui, cum isthic EURIPIDEM quæreret, in me & AU. PERSIUM mortalium incuriam, negligentiam, socordiam ignaviâque accusantes, fortè incidit (dolebam namque Satyras nostras adulteratas suisque penis numeris perturbatas corruptâque legi) atque inquit, Salve, JUVENALIS, ô euge, & tu PERSI, ambo opportunè, bono sitis animo.

Vestra enim Satyra BERNARDI JUNTA beneficio, qui ob suum maximum in bonas disciplinas amorem eas, collatis in unum plurimis & illis antiquissimis Exemplaribus, castigandas excudendâque curavit, sunt in integrum ad veram lectionem restitute. Venio ergo PERSII etiam nomine (sic enim convenit inter nos) mortalibus congratulatum, Bernardoque gratias agimus; & si reviviscere fas sit — alias profecto scriboremus uberioris; suppeditatur enim hâc tempestate materia. Verùm has, quales quales sunt, suscipe — neque te obscenitates quadam nostra deterreant, in quibus nonnulla inveniuntur, quæ ad humane vite institutionem pertineant, & ex medio ferè Philosophia fonte decerpta. Vale; ad inferos revertor.

(a) GESNER. Biblioth.

(b) Mense Octobri. Cum BADI ad LUDOVICUM DEBERQUINUM nobilium juvenum doctissimum & doctorum nobilissimum Epistolâ: in quâ, Nos (ait) quanquam vix manus cohibere potuimus, quin scintillam aliquam lucis (obscuris scilicet) inferremus, tamen ex Italiâ nuper emissis Exemplaribus ferme contenti fuimus.

Maluerimus tamen Plautinum illum versuculum, qui citatur Lib. iij. Cap. iij. Nam me puero uterus erat solarium &c. Plusculos locos ex sententiâ Ludovici CÆLII Rhodigini reposui, & paucissimos ex meâ. Neque tamen nomen Antiquarii mihi vindicare volui cum istis novis Impressoribus, qui, quod majores nostri ad levandos legentium labores & vocum ambiguitates tollendas excogitaverunt, ut ipsi labores mortalium augerent & ingenia confunderent, aut sustulerunt, aut inverterunt. — Quis natus tam averso sole, aut tam obtuso ingenio, ut non agnoscat ab antiquis quod, quam, que, etiam conjunctiones scriptisatas, & tamen, ut discrimen à nomine fiat, non damnandos, qui scribant &, &, & id genus alia? Verùm inquit, &, quia vocali caret, nullam vocem continet; fateor, at vocis signum est nunc ab omnibus cognitum. Quod si characteribus uti non liceat, quare isti, s. pro scilicet, n. pro enim, d. pro quingentis, & sexcentis Græcicis utuntur, nisi ut se indicent invente luci tenebras præferre? — Vale. Pridie Nonas Septemb. M.D.XVII. (Quo nempe anno Badiana GELLII Editio præcedens prodiiit) Sed bene LUDOVICE, quod superioribus annis vix potui nunc tot sollicitantibus amicis, — lucernulas nescio quas in Noctes istas Atticas concinnavi, sufficiente mihi ferè oleum prædocto viro Ægidio MASERIO Parifensi — Vale. Rursus ex Chalcographiâ nostrâ, ad xv. Calend. Novemb. M.D.XIX.

(c) Anno (omissis majoribus numeris) XIX. Mense April.

(a) Vol.

PONTANI Opera: apud ALBUM & ANDREAM socerum. (a) 8.º Venet. 1519.

FRANCISCI PATRITII Senensis Pontificis CAIETANI Enneas de Regno & Regis Institutione: operâ PETRI VIDOUE Chalcographiarie artis peritissimi, impensis GALIOTTI à PRATO Academiae Parisiensis Bibliopole. (b) fol. Paris. 1519.

ERASMI Opera, 9. Volumin. apud Jo. FROREN. (c) fol. Basil. 1519.

ERASMI Latina Versio metrica IPHIGENIÆ in Aulide. (d) Londini. 1519.

Familiarium Colloquiorum Formulæ, & alia quædam per ERASMUM recognita: in ædibus THEODORICI MARTINI Alustensis. (e) 4.to Lovan. 1519.

Familiarium Colloquiorum Formulæ, & alia quædam per ERASMUM: in ædibus MICHAELIS HILLENII HOOCHSTRATANI. (f) 4.to Antverp. 1519.

ERASMI Apologia contra LATOMUM: apud HENRICUM STEPHANUM. (g) 4.to Paris. 1519.

PETRI Blesensis Opera ex recensione JACOBI MERLINI: operâ & industriâ magistri ANDRÆ BOUCARD impensis JOANNIS PETIT. fol. Paris. 1519.

PHIL.

(a) Vol. I. 1518. Mense Junio. Vol. II. Mense Aprili. Vol. III. 1519. Mense Septemb.

(b) 16. Cal. Maii.

(c) CAILLE, p. 34.

(d) FABRIC. Biblioth. Gr.

(e) Cal. Mart.

(f) Cal. April.

(g) CHEVILLER. p. 163.] „ Henri „ Estienne le pere, (à qui est dû cette

„ loüange, qu'après avoir fait par son „ industrie pendant près de vingt ans un „ grand nombre de très-bonnes Impres- „ sions, il a encore laissé après lui de ses „ fils, qui ont porté l'Art à un point, „ où il ne restoit plus rien de confide- „ rable à y ajouter, pour le perfection- „ ner) imprima l'année 1519. in 4. l'A- „ pologie d'ERASME contre LATOMUS, & „ contre JEAN d'ATH. Il confesse inge- „ nument

Vv 2

PHIL. MELANCHTHON. de Rhetoricâ
libri tres : apud JO. FROBENIUM. (a)
4.to

Basil. 1519.

ULRICH HUTTENI Equitis Germani
Poemation, cui titulus *Ætis Nemo* : apud JO.
FROBENIUM. (b) 4.to

Basil. 1519.

JOANNIS DESPAUTERII Ninivitæ
Ars Epistolica : per BADIUM. (c) 4.to

Parif. 1519.

JOANNIS AVENTINI, natione Boii,
Rudimenta Grammaticæ, de Græcorum decli-
natione &c. ex optimis quibusque Authoribus
collecta : ERHARDUS SAMPACHIUS
excudit. (d) 4.to

Aug. Vindel. 1519.

JOANNIS COCKLEI Rudimenta Gram-
matices : apud JO. KNOBLOUCH. (e) 4.to

Argentor. 1519.

ALDI PII MANUTII Institutionum
Grammatic. Latin. libri quatuor ; Opuscu-
lum de Græco Alphabeto ; Introductio per-
brevis ad Hebr. Linguam ; ERASMI libellus
de octo partium Orationis constructione :
per Hæredes PHILIPPI JUNTÆ. (f) 4.to

Florent. 1519.

Vulga-

„ nûment qu'il a fait quelques fautes.
„ dans cette Edition , & il n'en charge
„ personne que lui-même , avouant sa
„ propre faute , & disant sincèrement :
„ *Locis aliquot incuriâ nostrâ aberratum*
„ *est* : & fait son Errata de vingt fau-
„ tes.

(a) *Mense Maio.*

(b) *Mense Januario.* Poematio illi sub-
jicitur Ulrichi HUTTENI ad Julium
PFLUGK Equitem Epistola , in quâ de
statu Germaniæ scribit , & ad finem hæc :
ERASMUS Basileæ agit , nova iterum cu-
dens. Philippus MELANCHTHON præter
atatem eruditus juvenis Vuittenbergam ac-
cessus est , non illiberali salario Græcas lit-
teras ut doceat. Quod etiam qui Hebræica
prelegat , queritur. Thomas ANSHELM-
mus Hagenovi PLINIUM unâ cum Indi-
co typis excudit. — Vale, & me ama.

Augustæ Vindelicorum. ix. Cal. Sep-
tembris. Anno M.D.XVIII. Quo pro-
diisse FABRICIUS (in *Bibliothec. Latin.*)
testatur Hagenoensem PLIN. Histor. Edi-
tionem ex BARBARI emendatione per JO.
Baptistam PALMARIIUM PLINIO dili-
gentius, quàm in Brixienfi Editione factum,
applicatâ. fol. cum Indice Joannis CAMER-
TIS.

(c) XIII. Cal. Novemb. Hanc Edi-
tionem aliâ posteriorem fuisse liquet ex
ipsius DESPAUTERII ad Jacobum SAU-
VAGIUM Verviacensem Juris Pontificii Bac-
calaureum Epistolâ Bergis VII. Idus Ju-
nias anno sesquimillesimo tertio decimo
datâ.

(d) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*

(e) GESNER. & SIMLER. *Bibliothec.*

(f) *Mense Januario.* LEONE X. Pont.
Max. Libello binæ præeunt Epistolæ ;
prior

Vulgaria GUIL. HERMANI *Cæsaribus-*
genfis. 4.to . . . apud Urbem Londini. 1519.

Inter

prior Joannis COLETTI S. Paul. Decani ad Gulielm. LILIUM novæ Scholæ ab ipso institutæ Moderatorem primarium, M.D.XIII. data, quâ istum Libellum pugris profuturum commendat, sed nullâ ERASMI mentione factâ; posterior ERASMI ad candidos Lectores; quam hic integram addidisse non gravabor. Ipsâ re comperto verum esse, quod olim Græcorum Proverbio dictum est, ἴσθις ἀνθρώπου ὁδὸν ἰχθύος ἀλλὰ ψίφου. Video passim exoriri mei nominis, & quàm ipse velim, studiosiores, qui Libros mihi asserunt, quos aut non scripsi, aut non certè in hoc scripsi, ut ederentur. Vetus hic mos studiosorum hominum, ut omnes animi affectus, chartis seu fidis, ut ait FLACCUS, sodalibus committant. Neque protinus vulgari velimus, quicquid cum amiculo congerone vel stomachamur, vel nugamur. Ediderunt Epigrammata, à me quidem scripta (non inficior) sed non in hoc scripta. Ea (sicuti conjicio) famulus suffragatus Typographis vendidit. Alius quispiam ex pauculis paginis istæ depravatiissimè scriptis, velut ex Opere edito, dictu mirum, quàm multa citet & inculcet de ratione conscribendarum Epistolarum. Et ut de ceteris minutioribus fileam nuper hunc *Ἐκ τῶν ἐπιγράμμεων* Libellum mihi velut postliminio vindicârunt, primitus nullius editum titulo. Quarebat Joannes COLETTUS, Theologus inter Anglos eximius, novæ Scholæ suæ novum de constructione libellum, qui simul & compendio pueris commendaretur & perspicuitate. Eum ejus jussu scripserat Gulielmus LILIUS, vir utriusque literature haud vulgariter peritus, & mirus recte instituendæ pubis artifex. Absolutum ab illo mihi tradidit, immo obtrusit emendandum. Quid enim facerem, cum vir ille rogandi finem non faceret, tam amicus, ut æsas esse ducere quicquam negare precanti, tantæ verò autoritatis, sic de me meritis, ut suo jure quidvis etiam imperare

posset ERASMO. Quoniam autem sic emendâram, ut pleraque mutârim, (nam id nihil videbam esse facilius) nec LILIUS, ut est nimîa quâdam modestiâ præditus, passus est Librum suo vulgari nomine; nec ego judicavi mei candoris esse, usurpare mihi, in quo quicquam esset alienum. Proinde magnopere sum interminatus cuiusvis titulum ascriberent, modo ne meum. Itaque recusante utroque, liber ἀνώνυμος prodiit, COLETTI duntaxat præfatiunculâ commendatus. Quem quidem libellum in præsentia nec laudaturus sum, ne cui videar arrogantior, nec vituperaturus, ne parum candidus habear. Verum hac præfari visum est, ne posthac quisquam ut meum amplectatur, quod ipse Præfatiunculâ mihi assero. Plus satis errorum & in iis qua publicantur à nobis, ut nemo alius edat, qua vel non scripsimus, vel non emendavimus. Bene vale, Lector amice, Basileæ. III Kalendas Augusti. M.D.XV. Ex tempore, quo datæ sunt COLETTI & ERASMI Epistolæ, conjicio illum libellum prodiisse primò ἀνώνυμος anno 1513; Deinde cum idem ERASMO plerumque vindicaretur, recusum fuisse anno 1515. cum hac, quâ ERASMUS interminatus est, ne suum nomen ascribatur, Epistolâ: postea tamen & anno 1519, & sæpius deinceps, eundem sub ERASMI nomine vulgatum constat. Ad finem hujus Florentina Editionis adjicitur Introductio perbrevis ad Hebræicam Linguam cum Aldinâ compellatione, in quâ ALDUS studiosis promiserat se, si hac placuisse cognoverit, Institutiones Grammaticas, Dictionarium, & sacros Libros, Deo volente, daturum. Sed ei (utî antea adnotavi) stare promissis non datum est. Aldinum prælum, utî & Juninum, vix quicquam (quod sciam) Hebræicis characteribus, præter hanc Introductionem, emisit.

Inter Typographos Latinis & Græcis jam passim per totam *Europam* litteris suis honos in *Germaniâ*, *Italiâ*, & *Galliâ* habebatur.

Basileæ, VALENTINUS CURIO, ADAMUS PETRUS, JOANNES BEBELIUS, HENRICUS PETRUS, FROBENII, NICOLAUS EPISCOPIUS, JOANNES HERVAGIUS, & JOANNES VUALDERUS, iisdem circiter temporibus inclauerunt.

VALENTINUS CURIO anno 1522. Lexicon edidit Græco-latinum, cujus mentionem facit *Gourmontiana* ejusdem anno proximè sequente Editio. Græcas GAZÆ & URBANI Grammaticas (a) bis è prelo suo emisit, singulas suâ Præfatione ornatas. In illâ repetitæ CONRADI (b) HERESBACHII castigationi fatetur se multum debere; huic (ann. 1530.) aurea PYTHAGORÆ Carmina cum Latinâ interpretatione præmisit ex ALDO MANUTIO (ut agnoscit) *mutuata*. CURIONIS Insigne Typographicum erat manus calamo tabulam exarans.

JOANNES BEBELIUS anno 1524. in Novi Testamenti Græci Editione artis posuit fundamenta, quam denuo anno 1535. prelo subjecit. Præmittitur utrique JOANNIS OECOLAMPADII ad sacrarum litterarum lectionem Exhortatio. Ut sciat Lector, quorum adjumentis usus fuerit BEBELIUS brevem ejus hîc adjiciam Epistolam.

JO. BEBELIUS *Lectori* S.

„ Habes, Christiane Lector, Enchiridion totius Novi Testamenti Græcè, meis quidem elaboratum manibus, ingenio verò
 „ CEPORINI haud vulgariter de Linguis meriti probè castigatum : sumptus ad hoc *Joanne* VUATTENSCHNE, viro præclaro, liberaliter nobis suppeditante. Porro ne Libellus hic Enchiridii formam excederet, Vitas, Argumenta, atque id genus
 „ adventitium apparatus omnem amovimus. Tametsi *Joannis*
 „ OECOLAMPADII Theologi nostri docta ac pia ad Christianum
 „ Lector-

(a) GAZ. 1523. 1529. URBAN. 1524. 1530.

(b) Huic *Conrado* HERTZBACHIO *Michael* BENTINUS Epistolam nuncupatoriam scripsit ACRONIS in HORAT. Commentariis apud CURIONEM ann. 1527. excusis præfixam; in quâ suum erga CURIONEM ejusque Officinam stu-

dium testatur, & HERTZBACHII à *Clevia* ac *Julie* Duce ad unicum suum filium instituendum delecti labores, quos tamen nonnulli insectabantur, literarios laudat. BENTINUS etiam scribit sibi antiqui, unde HORATII Vitam descripsit, Codicis copiam à *Joanne* SICHARDO factam.

(a) Nov.

„ Lectorem sit adjecta Exhortatiuncula, ne Liber prorsus ἀπέφαλ-
 „ exiret: Tu hæc nostra qualiacunque auspicia boni consule, Lec-
 „ tor candide: Atque novam parúmque notam hæctenus, literariam
 „ Officinulam, in diés magis magisque tibi notam, ac tuo servitu-
 „ ram usui sperato.

Habuit aliquando hoc (a) lemma [*Durum patientia frango*].
 Elegit Insigne Typographicum (b) Palmam, cum his verbis [*Pal-
 ma В.В.*] ramis adversus onus, quod eos deprimit, sursum erec-
 tis, in quibus (c) homo resupinus cernitur contra onus impositum
 obnitens; nonnunquam leguntur (d) hæc moli eum deprimenti
 inscripta [*Verdruckt mich armen ait*] Hujus promptissimam indus-
 triam & sedulitatem laudavit (e) JANUS CORNARIUS Ejus
 Officinam ERASMO & GRYNÆO etiam placuisse constat ex
 Græcâ *Aristotelicorum Operum* (f) Editione, quam hic emendavit,
 ille (g) Epistolâ ad JOAN. MORUM inscriptâ ornavit. Ex

(a) CON-

(a) Nov. Test. 1524.

(b) ARISTOPH. 1532.

(c) Epigr. Gr. Lat. 1529.

(d) BAYF Vest. 1526.

(e) Lege ejus Epistol. præfix. Epigr.
 Gr. Lat. 1529.

(f) Ann. 1531.

(g) Hæc etiam habetur in ERASM.
 Epistol. pag. 1353.] — Reliquum est,
 ut paucis attingam, quid hæc postrema, hoc
 est, Bebelianâ Editione accesserit studiosis.
 Principio fateor plurimum gratia deberi AL-
 DO, qui primus omnium suâ industriâ typis
 vulgavit Auctorem, quo vix alius lectu dig-
 nior, nam antehac illum habebamus, sed
 ita versum, ut ad intelligendum Delio,
 quod aiunt, natatore esset opus, si modo
 excipias, qua versit Theodorus GAZA,
 in hoc genere felicissimus, & Leonardus ARE-
 TINUS. Nam ARGYROPILUM arbi-
 tror post Editionem Aldinam eam provinciam
 aggressum. Sed Aldina Volumina quoniam
 magno emebantur, submovebant tenues Phi-
 losophia Candidatos, nec ferè inveniebantur
 nisi in Italia: post vix unquam reperiri cœ-
 perunt, divenditis omnibus aut certè plerisque.
 At hoc præstitit Joannes BEBELIUS, ut
 inestimabilem thesaurum typis multò elegan-
 tissimis vulgatum, quamlibet tenuis non
 magno precio sibi possit comparare. Imò non
 prorsus idem nobis prodit ARISTOTELES,

sed multò quàm antea fuit emaculatio, id-
 que potissimum studio, vigilantia, fidèque
 Simonis GRYNÆI, juvenis in omni genere
 literarum haudquaquam vulgariter eruditi:
 at non sine præsidio fidelium Exemplariorum.
 Si quidem in Dialecticis adhibitus est emen-
 datissimus Codex, in quo vix ulla fuit pagi-
 na, que non aliquod opere precium attulit.
 In Phisicis Auscultationibus consultata sunt
 SIMPLICII Commentaria, & in hujus ar-
 gumenti libro septimo pro Themistianâ para-
 phrasi, reposita sunt ipsius ARISTOTELIS
 verba, idque ex auctoritate SIMPLICII,
 ut confidamus in his duobus Operibus aut ni-
 hil aut quamminimè fore quod Lector de-
 sideret. In Libris de Animalibus loca non
 pauca repurgata sunt, præsidio translationis
 Theodoricæ. Liber τὸν περὶ τῆ Φύσεως
 minimè erat inquinatus mendis, nisi quod
 huic Operi Auctor ipse non videtur extremam
 addidisse manum. Ethica ad NICOMA-
 CHUM rectè habebant, nec admodum ego-
 bant emendatoris industriâ. Atque utinam
 licuisset in Opusculis minoribus omnes ex-
 plere lacunas, & quod depravatum erat,
 ad plenum restituere. Imò utinam liceret
 omnia, que in hujus viri lucubrationibus de-
 siderantur, adjungere. Certè quicquid ab
 ALDO fuit editum, hic & solidum habetur,
 & multò castigatius, denique longè minori
 precio parabile. Id meo periculo non dubitem
 polli-

(a) CONRADO GESNERO disco BEBELIUM, *postquam Aristotelica & plurima alia utriusque Linguae Volumina maximo studiosorum applausu excepta publicavisset, negotioso hōc vitæ genere relicto, tranquillius secutum fuisse.* Nescio quo cognationis gradu JOANNES BEBELIUS HENRICUM BEBELIUM *Instigensem*, cujus in ERASMI Epistolis (b) mentio, attigerit.

ADAMUS PETRUS JOANNIS FROBENII (c) olim Socius anno 1527. artem exercebat. Ejus operâ JOANNES SICHARDUS in PHILONIS (d) Libris aliquot Latine vulgandis usus est. PETRUS pro Infigni Typographico, ad suum nomen (qui mos erat apud

polliceri, meamque fidem facile probabis diligens Lector, si non gravabitur conferre. Jam si quis expendat, quantis vigiliis, quantis sudoribus, quantis etiam impendiis parata sit hac studiosis omnibus commoditas, fatebitur plurimum & favoris & gratia deberi Joanni BEBELIO, qui, quum possit aliorum exemplo, frivolis ac mox emorituris Libellis venari praefens lucrum, maluit in egregios Auctores maximam facultatum suarum partem periclitari. Lacon ille nihil morabatur divitias de funibus pensiles: sed haud scio an incertiora sint, quae pendent de charitis. Equum est autem, ut omnes literarum studiosi talium virorum industria faveant, & favendo ad similia audenda studeant accendere. Id fiet, si quanto studio ille tantum thesaurum offert, tantâ aviditate rapiant, quibus illo est opus: & cui tandem non est opus? ut jam hoc multo magis sit favere sibi quam BEBELIO.

(a) Lege Epistolam, quam ei & ISINGRINIO nuncupatam praefixit suo libro de Dialectic. in Pandect.

(b) Lege Henr. BEBEL. Epistol. ad ERASMUM ex *Tubingâ* ann. 1515. (p. 1536.) & Thom. POLY ad ERASM. *Londino.* 1532. (p. 1752.) in quâ illum BEBELIUM scribit *secum nuper fuisse*, non addito HENRICI nomine quod nec addit in ERASMI Epistolâ (p. 1747.) anno 1530. datâ; in quâ hæc: ——— BEBELIUS *edidis Epigrammata Græca à ducentis versa, inter quæ sunt aliquot CANII, sed aliquot puerilibus vitis respersa. Aded verò sibi placebat, ut mihi non dignaretur ostendere.* Indicis ad calcem ERASMI Epistol. adjuncti Author hæc ad Henricum BEBELIUM refert. Joannes quidem BEBELIUS anno 1529. edidit selecta Epigrammata Græca Latine

à variis versa; inter quæ tria sunt CANII: Sed Versionum Authores non sunt plures sexaginta; quorum nomina hic alphabetice enumerare libuit.

ÆDITUUS, PET. ÆGIDIUS, ALCIATUS, M. APIARIUS, ARNOLDUS *Vesaliensis*, AUSONIUS, BENTINUS, BERGIUS, Germ. BRIXIUS, Gerard. BUCOLD, Antio. CALCATERRA, N. CANNIUS, Jan. CORNARIUS, PET. CRINITUS, B. DARDANUS, ERASMUS, Faustus ANDREL. Pempo. GAURICUS, GAZA, Jo. GAZOLDI, GELLIUS, C. GERMANICUS, Aug. GUARINUS *Veronens.*, Georg. HERMONYMUUS, HERM. à *Novâ Aquilâ* Co., Interpres LAERTII, Interpres STRABONIS, LABERIUS, Christ. LANDINUS, Jan. LASCARIS, G. LILIUS, LUSCINIUS, *Gulielm. de Marâ*, M. V. MARTIALIS, MARULUS, Philip. MELANCHTHON, MORUS, OVIDIUS, Janus PANNONIUS, Fran. PHILELPHUS, Jo. Bap. PIUS, Poeta anonymus, antiquus, Author Priap. POLITIANUS, Porcius LIGINIUS, QUINTIANUS, Raynutius ALEMANUS, Beat. RHENANUS, Jac. SANNAZARIUS, Barpsolom. SIMONETA, Jo. SLEIDAMUS, Jo. SOTER, Laur. VALLA, C. Urs. VELIUS, VIRGILIUS, VITUS, Raph. VOLATERRANUS.

(c) Vol. I. *Annal Typogr.* p. 221.

(d) In hujus Editionis fronte hæc leguntur; *Quod summis vigiliis, optime Lector, assequi potuimus, id abunde per nos est praestitum; alienam verò culpam nobis, quæ es humanitate, non imputabis. Vale, & expecta hujus generis à nobis & majora & emendatiora.*

(2) Jo.

apud Typographos familiaris) alludenti erat Malleus petram contundens, ore in eum flammam vomente, cum hoc (a) textu:

הלל כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפוצץ סלע :

Οὐκ ἰδὲ οἱ λόγοι μὲν, ὥσπερ πῦρ φλέγον, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλουσι λίθων πέτρων;

Nunquid non verba mea sunt, quasi ignis, dicit Dominus, & quasi malleus contra petram?

Eodem hōc ann. scil. 1527. in filii HIERONYMI PETRI gratiam quosdam Latinos rei Grammaticæ Scriptores excudit, quem in Epistolâ præfixâ sic affatur: ADAMUS PETRUS HIERONYMO PETRO filio dulcissimo S. D. — Diu nos tenuit dubitatio, dulcissime fili, quânam viâ ingressi litteris, quibus tu nunc initiaris, quâque publicus quidam casus gravissimè quotidie affigit, opem aliquam adferremus: cum hæcenus nihil, quod huc pertineat, non tentaverimus, ut si aliâs nihil assequeremur, diligentiam saltem nostram in proferendis optimis quibusque Autoribus studiosis literarum probaremus: cujus gratiâ cum labore essemus perfuncti longè maximo in PHILONE, ejusque farinæ reliquis, quos nunc magnâ sumptuum, vigiliarumque impensâ parturimus: & viderem hoc scripti genus per ætatem tibi minimè convenire, libuit tandem subcistrare aliquot dies tibi, tuæque indoli addicere, de quâ incredibile est dictu, quam spem conceperim; & imitari eos, qui difficili aliquâ consecrâ viâ, ut se recipiant, in umbram aliquò se abjiciunt, aut confabulationiunculâ se reparant ad id quod reliquum est viæ. Ita cum viderem paulò post gravissimorum mihi Autorum Editionem incumbere, & à severis illis necdum satis ad me essem reversus, in manum sumpsimus de re Grammaticâ Libellos impendio eruditos, & qui si nullâ aliâ virtute placerent, brevitate tamen ipsâ gratiam essent meritori: aut si præter sententiam omnia caderent, id tamen quod vix nobis persuadere possumus, utut se instituant nonnullæ literarum publicæ faces, saltem equitans interim, ut ille dixit, in longâ arundine, in utranque aurem indormiscerem. Habes ergo paterni in te animi sponsores, Libellum eruditum &c.

HENRICUS PETRUS, qui anno 1529. innotuit, ADAMI filius idem cum patre habuit Insigne typographicum.

Huic septimum suarum Pandectarum Librum de Musicâ CONRADUS GESNERUS dedicavit.

Eximio

(a) Jerem. C. XXIII. v. 29.

Tom. II.

Xx

Eximio Typographo Basiliensi HENRICO PETRO,
de bonis studiis optimè merito, Domino & Amico suo charissimo,
CONRADUS GESNERUS S. D. P.

Cum fama superioribus annis, quo tempore primum Bibliothecæ Tomum conscribebam, incerta ad nos venisset de clarissimi & doctissimi viri Henrici GLAREANI Poetæ laureati Musicæ, non rectè dubius mecum eram, suone Marte & per se hoc Argumentum tractasset, an Commentariis Veterum aliquem illustrasset: utrumque enim à GLAREANO, si à quocumque alio, felicissimè posse præstari non ignorabam: nunc verò Volumine illo pulcherrimo in lucem ex Officinâ tuâ edito, non ipsius modò Marte conscriptum, sed hæc in Scientiâ perfectissimum & longè doctissimum esse intelligo. Quanquam enim ego ipse his de rebus iudicii nihil habeam, eruditorum tamen sententias, quas quidem sæpe consulo, facilè & libenter sequor. Propter hoc igitur Opus, quocum ex fecundissimâ Officinâ tuâ perpulchre nato, tota ferme veterum Latinorum & Græcorum Musica renata videtur, & propter Severini BOETII de Musicâ libros quinque, quos cum omnibus ejusdem scriptis evulgasti, non ineptè futurum existimaui, ut Liber hic de Musicâ, septimus Partitionum nostrarum, in tuo nomine appareret. Quòd autem simpliciter & sine arte hoc facio, tu ipse mihi in causa es. Tanta enim tua in me humanitas est, & multis jam annis fuit, tot tantæque beneficia tua, ut bis pignoribus de familiari prorsus & candidissima inter nos amicitia nihil diffusus, ἀνὲν πατρὸς καὶ φιλοφρονίας animum tibi meum, qualis qualis est, audacter exponam. Hoc interim non tacendum mihi est, licet vel Medica vel Theologica vel alia quævis merito tibi tuo nuncupassem, cum in omni propè Scientiarum genere, Latine, Græcè, Hebraicè, & Germanicè, tu & felicitis memoriæ pater tuus, multa præclara Volumina excuderitis, non alium tamen præter te, cui præsentem hunc Libellum æquius inscriberem, reportasse. Proinde quicquid hoc est munusculi, tu tantò humanior liberaliorque (nam & in parvis donis non aspernandis liberalitas quædam sita est) quantò Libellus ipse tenutor, bilari, quæso, fronte suscipere & aliqua Bibliothecæ nostræ pars esse digneris. Locus hic postulabat cæteros quoque omnes vel plurimos & saluberrimos Libros qui ex uberrimo Officinâ tuæ fonte manarunt, nominatim referri, utpote in omnem posteritatem memorari dignissimos, sed neque Catalogus eorum ad manum mihi nunc est, neque moram illam Librariarum opera patitur. Dicam tamen ex innumeris pauca, quæ ex tempore mihi occurrunt. In re medicâ abs te habemus, ALEXANDRUM TRALLIANUM, ¹ CONSTANTINI Afri Opera omnia, ² JO. SERAPIONEM (quem JANUM Damascenum ALBANUS TORINUS inscripsit)

³ Sym-

¹ Ann. 1536. fol. Vide SIMLER. Biblioth.

² 1543.

³ 1547.

¹ Symphoriani CAMPEGII *Practicam*, ut vocant (cujus etiam ² de omnibus ferè Artibus liberalibus & Philosophiæ partib. Librum edidisti)
³ MARCUM GATINARIAM, CLEMENTINUM, ALEXANDRI BENEDICTI *Opera omnia Medicis certe necessaria*, THEOPHILUM de urinis, ⁴ PHILARETUM de pulsibus, ⁵ Jo. DANTZII *Dialogos* 4. & *Tabulas* 15. de facultatibus simplicium Medicamentorum: & alias in Meluen: & alia non pauca medica, quæ jam non memini. Item ⁶ C. SOLLII SIDONII APOLLINARIS *Opera*, AURELIUM PRUDENTIUM, ⁷ T. LUCRETII, SILIUM *Italicum*, ⁸ STATIUM, CATULLUM, TIBULLUM, PROPERTIUM, &c. Multas PETRI ARCOPEI, multas denique doctissimi viri SEBASTIANI MUNSTERI, vitrici tui lucubrationes; quarum postrema Chroniconum vel Geographiæ titulo maximo passim applausu excepta est. Generi quoque tui HIERONYMI CURIONIS *Opera aliqua*, quæ ipse aut parens ejus & vitricus excuderunt, hic enumerarem, nisi peculiarem ei de *Astronomiâ Librum destinâssem*. Faxit CHRISTUS, à quo uno summa felicitatis nostræ pendet, ut feliciter optimis studiis inservire, & nova subinde quæ ad gloriam Dei & fructum studiosorum pertineant, Volumina publicare pergas. Vale. Tiguri, tertio Calendas Februarii, anno 1548.

Ex hac Epistolâ constat HENRICUM PETRUM ADAMI filium, MUNSTERI generum, HIERONYMI CURIONIS vitricum fuisse.

Ad Frobenianam nunc accedo Familiam, quæ florentem magni sui parentis Officinam vetuit cum ipso occumbere: cujus famam incolumen tueri HIERONYMUS & JOANNES FROBENII cum sororio suo EPISCOPIO vitricoque HERVAGIO, sociatis laboribus studuerunt.

HIERONYMUS & JOANNES ERASMUS FROBENII, anno post defunctum patrem proximo, Sancti AUGUSTINI Operibus, quæ incœpta & vigili studio continuata huic non licuit ad finem perducere, extremam manum imposuerunt, opitulante ERASMO, cujus ardens in FROBENIUM viventem studium erga liberos affinesque defuncto superstites nunquam deferbuit. Id ex (a) ipsis ERASMI verbis faciliùs apparebit. *Equidem nihil minus habebam in animo, quàm hanc capeßere provinciam. Deterrebat immensa Voluminum moles, & Operis difficultas juvenile robur, ac prorsus adamantinum quendam*

¹ 1547. ⁸ ² 1537. ³ 1537. ⁴ 1533. ⁵ 1543. ⁶ 1542. ⁷ 1531. ⁸ 1541.

(a) Epistol. S. AUGUST. præfix. ad ERASM. Epistol. pag. 1251.
 Archiep. Toletan. ann. 1529. dat. Vide

(a) ERAS-

dam hominem exigebat ; me verò jam & ætas & valetudo ab hõc genere laborum in totum dehortabatur. Sed felicitis memoriæ JOANNES FROBENIUS, vir ob singularem erga studiâ favorem omnium studioforum amore perenni dignus, tandem illud à me precibus extorserat, ut in Epistolis unicum senionem emendarem, quo posset Operis specimen in proximis nundinis ostendere. Pollicitus sum, sed hâc lege, ne quid speraret amplius. Annuit. Cæterum quum perspicerem illi certum esse consilium, Volumen Epistolarum absolvere, neque quenquam esse paratum, qui posset, aut certè vellet, emendandi partes obire, vicit animi destinationem cum singularis amici pertinax voluntas, tum ipsa negotii pietas. Hoc Volumen totum ad me recepi, sed unicum, etiam atque etiam testificans, ut si pergere vellet, alium inveniret Castigatorem, nec me suo quoque dispendio, non modò studiorum, à melioribus curis advocaret. Quid multis? quum nullus existeret, qui vellet eam sarcinam in humeros tollere, & JOANNES FROBENIUS asseveraret, stare sententiam, ut si non daretur aliud, totum AUGUSTINUM, qualis qualis erat, rursus excuderet : ego, partim amici respectu, cui nihil pernegare valebam, sed multò magis inexpiabile pisculum esse reputans, si tam eximius Ecclesiæ Doctor, tot mendis obstitus, tantis impendiis denuo prodiret in orbis theatrum, hõc insigniore deformitate notabilis, quò magis elegantia formularum, ac majestate Voluminum oculos omnium ad se rapturus esset, perinde quasi purpuram eximiam ostendas fœdis maculis deformatam, passus sum imponi mibi clitellas. Tandem ubi tantum pelagus ingressus ventis vela dedissem, longè plus, quàm expectâram, comperi difficulatis, ut non semel animum desponderim, deque deferendis institutis cogitârim, ad quod ipsum evidens etiam valetudinis periculum invitabat, aut, ut rectius dicam, compellebat. Jam me terrebat & exemplum JOANNIS FROBENII, quem videbam huic immortuum negotio, virum alioqui cum firmo corpore, tum vitâ longissimâ dignum. Verum, quod primâ fronte deterrebat à negotio, hoc ipsum propius consideranti stimulos addebat. Non enim oportet bonorum virorum amicitiam vitæ spacio terminari, præsertim quum hujus difficillimi negotii moles in filios illius HIERONYMUM & JOAN. ERASMIUM, reliquosque liberos esset devoluta, quibus hoc minus oportebat deesse, quòd tali patre essent orbatî : nam quicquid erat erga FROBENIUM affectûs, in hos trans tuli. Itaque obfirmato animo, sic ut Operi tam sacro satius ducerem animam impendere, quàm semel susceptum non absolvere, tædium omne devici : quòque sum altius ingressus, hõc labor assuetudine factus est levior, ipso, ut opinor, AUGUSTINO cæptis nostris prosperâ favoris aurâ cœlitus adspirante, donec tandem procul aperiret sese portus, in quem propitii Numinis auxilio delati, lætum celeuma nunc canimus. (a) JOANNES

FRO-

(a) ERASMUS Henrico BOTTEO L. L. Doctori. 22. Decemb. ann. 1527. Vide Epistol. pag. 1049.

(a) Lege

FROBENIUS, vir ornandis studiis natus, nos reliquit, non sine dolore meo; sed tamen dum morbi genus, (erat enim paralytis) dum hoc seculum turbulentissimum cogito, magis gratulari libet erepto, quam deslere abruptum. Orsus erat ingenti sumtu totum AUGUSTINUM, nec optabat longiorem vitam, quam donec absolvisset. Sed Deus illi, ut spero, melius aliquid providit, quam optabat. Officinæ tamen molem HIERONYMUS filius & ego sustinemus.

ERASMUS quidem conqueritur (a) defuncto JOANNE FROBENIO totam Officinæ rationem mutatam esse. Non tamen cessat HIERONYMO constanter & operâ & consilio adesse. Ejus (b) hortatu HIERONYMUS FROBENIUS nactus est formulas Græcas aliquanto feciliores; & nisi AUGUSTINO *πελυραφωτάτω* vix septem præla sufficerent, sub ver prodiiisset aliquod Opus mediocrè CHRYSOSTOMI Græcum.

HIERONYMO præter ERASMUM (c) alii etiam viri erudi-
ti

(a) Lege (p. 1159.) ejus Epistol. Haio-
ni HERMANNO Phrysi. ann. 1529.

(b) Lege (p. 1127.) ERASMI Epistol.
ad Livinum AMMONIUM Cartusiensem 2.
Octob. ann. 1528.

(c) Inter Petri BEMBI Opera, 8. Basil.
1567. per Thomam GUARINUM (pag.
652.) sequens legitur Epistola.

P. B. HIERONYMO FROBENIO Offici-
ne Libraria Magistro S. P. D.

Quod à me per Litteras VIGLII Jurescon-
sulti suasu petiisti, ut Libros priores sex Li-
vianæ 3. Decadis manuscriptos perquirerem;
et si haberi possent, ad te mitterem, fuit
mihi gratum. Diu enim est, cum te diligo,
facioque plurimi; diligentiaque tua, quam
adhibes in juvandis bonis artibus Librorum
probe incussum suppellectili, vehementer
mihi quidem probatur. Itaque quoniam eos
ego Libros non habebam, quesivi à nonnul-
lis, ac demum repertos Librario dedi meo de-
scribendos. Eorum ille complures jam pagi-
nas cum descripsisset, collatis Codicibus depre-
hendi nihil boni illis inesse, quod non haberent
à Libri, qui ex ALDI Officinâ * quindecim
abhinc annis parvâ sub formâ exiere; mali
verò ac errati sanè plurimum. Quamobrem

ne tibi meâ diligentia laborem supervacaneum
adjungerem, Librarium continui. Equidem
doleo hâc in re, quam à me unam expectave-
ris, me tibi satisfacere non potuisse. Tu verò,
si me amas, FROBENI, propterea ne desi-
teris; siquid posthac erit, in quo meâ tibi
operâ opus sit, à me omnia expecta amici
hominis officia. Non fallam expectationem
tuam. VIGLIO multam salutem. Vale.
Cal. Jul. M.D.XXXIII. Patavio.

LIVIVS antea prodierat ex Officinâ
Frobenianâ anno 1531. cujus Editioni Ca-
rolo MONTJOIO nuncupatæ præfatus est
ERASMUS. Ejus Epistola legitur inter re-
liquas p. 1358. — Visum est tuo no-
mini dicare TITUM LIVIVM, Latine
Historie Principem, jam quidem frequenter
excusum, sed nunquam antehac vel magnifi-
centius vel emendatius: et si hoc parum est,
quinque Libris modo repertiis auctum; quos
bono quodam genio in Bibliothecâ Monasterii
Laurisseni, aut, ut vulgò, Lorfensis, re-
perit Simon GRYNÆUS, vir ut in omni
genere literarum citra supercilium eruditus,
ita provehendis liberalibus studiis natus. Id
autem Monasterium est è regione Wormaciæ,
sive Borbetomagi trans Rhenum, à CA-
ROLO magno septingentis abhinc annis et
eo amplius exstructum, ac Librorum copiosissi-
mâ

* Ann. 1519.

ti favebant ; & eandem huic , quam antehac patri operam in
Officinâ

mâ suppellectile instructum ; nam hec olim
præcipua cura Principum fuit, & hic solet esse
charissimus Cœnobiorum thesaurus. Archetypum
erat admiranda vetustatis, prisco more
perpetuâ literarum serie ita depictum, ut
difficillimum fuerit verbum à verbo dirimere,
nisi docto, attento, & in hoc ipsum exercita-
to. Unde non parum negotii fuit in parando
Exemplari, quod typographicis Operis trade-
retur utendum. Nec minore curâ quàm fide
advigilatum est, ne usquam in describendo
ab Archetypo recederetur. Quod si pridem
magna studiorum gratulatione merito excep-
tum est qualecunque fragmentum, quod no-
bis dedit * Moguntia, quanto plausu excipi
par est tantam Livianæ Historia accessio-
nem ?

Et ERASM. Epistol. p. 1479.] PETRUS
BEMBUS ERASMO S. P. D. — Binas
à te literas accepi: unas jam pridem, quibus
mibi FROBENIORUM curam & diligen-
tiam, tum verò etiam petitionem Livianis
Libris imprimendis commendabas, ad quos
cùm rescripsissem (ad me enim scripserant)
respondere tuis Literis distuli proximè alteras,
quarum priore paginâ te purgas de illâ ipsâ
FROBENIORUM commendatione tuâ. —
FROBENIIS, ut ad antiquiores tuas Lite-
ras postremò respondeam, in eo quod pete-
bant, esse usui non potui. Neque enim Li-
vianos Libros habebamus ullos manuscriptos,
qui non minùs probi essent, quàm ab ALDO
impressi, qui sunt in omnium manibus. Sed
de totâ re non dubito, quin te illi certiore
fecerint. — Patavio 11. Novemb.
1533.

ERASM. Epistol. pag. 1469.] JACOBUS
SADOLETUS Episcopus Carpentoractensis
ERASMO S. P. D. — De ingressione
[Commentariorum scilicet suorum in I.
PAULI Epistolam] nihil mallem, quàm id
quod tu mihi consulis, ut apud FROE-
NIUM transigeretur res: certus enim sum,
nusquam melius: neque summi permoverer,
sed pudore quodam afficior propter bonitatem
& modestiam GRYPHII, qui mihi totus de-
ditus planè est. Quamquam eris hâc quidem
de re spatium deliberandi. — Car-
pentoracto. 9. Jun. 1533.

* Ann. 1518.

Et pag. 1715.] ERASMO LEONAR-
DUS CASPEROTUS S. — Equidem
pro tuo monitu Hieronymo FROBENIO
adesse studui, venaturioni vetusta alia Exem-
plaria; sed quàm invita Delia, est quod do-
leam ego atque ille queruletur: D. REGI-
NALDUS POLUS aliquantùm magis (nam is
potest) affulsit propius; quippe unde Indi-
cum quorundam visurus est gratissima Exem-
plaria, putà Bibliotheca Romanæ, Florenti-
næ atque Venetæ, Patavini Monachi, pe-
nès quos sunt abstrusiora, undequeque sunt
inexpugnabiles — Patavio 6. Jun.
1526.

Inter ERASM. Epistol. (pag. 1126.) VI-
VES ERASMO. — Hieronymum sa-
lutabis meis verbis. Si non libenter scribit,
nihil est quod se defatiget respondendo meis
Literis. Doleo mea Opera Officina istius fuisse
vel damnosa, vel parum questuosa. Posthac
dabitur à me opera, ut ne amplius sim ei
molestus: & si qua possim, non desim ejus
utilitibus: id quod libens recipio me pro virili
parte meâ satisfurum. Quod verò illi scripse-
ram, in causâ fuit Franciscanus quidam,
qui nuper Basileæ fuit tui videndi gratiâ. Is
narravit Hieronymum FROBENIUM cu-
pere mea ab se excudi &c. — Brugis
1. Octob. ann. 1528. Et (pag. 1162.)
ERASMUS JOANNI LETZERO. —
Auxit hanc fiduciam tua singularis humani-
tas — ab Hieronymo FROBENIO
pradicata. — Basil. 8. Mart. ann.
1529. Et (pag. 1262.) ERASMUS GER-
MANO BRIXIO S. — Secessus tuus
non levi fuit incommodo — quod ne-
gotium de CHRYSOSTOMO vertendo, quod
multis de causis maturatum cupiebamus, huc
usque prorogatum sit. Nunc res in eum de-
venit locum, ut nesciam quid consilii capiam.
Hieronymus FROBENIUS summâ consen-
tione hoc mecum agebat; ut eos Commentarios
vertendos susciperem. Id quum pertinacissi-
mè recusarem, suasi ut prima pars ad te mi-
teretur, simulque tuum animum explorare-
mus, an totum Opus velles suscipere. Quum
urgeret interim ille, nec istinc quicquam affer-
retur responsi, posteriorem Voluminis partem
commisimus SIMONI GRYNÆO, juveni
ad-

* F.

adprime docto, qui absolvit quod deerat Homilii in Epistolam ad Corinth. priorem. An is orsus sit, & quousque progressus mihi non liquet. Rursus ut ille nihil dum attigeris Operis, posteaquam tu non pateris tibi ullum præscribi temporis modum, haud scio an Typographorum rationes hoc patiantur. Probo quod mavis, ut scribis, tua fama, quam Typographorum emolumentis consulere, quod consilium utinam ego semper fuissem sequutus. Sed illis nihilo vilius est lucrum quam nobis fama. Nam mihi quidem alioqui hæc in re nec feritur, nec metitur, nisi quoddam Exemplar non mediocri sumtu meo descriptum gratis communico. Nunc tibi statuendum est, an velis tuo arbitratu Opus absolutum isthuc edere, an committere, ut FROBENIUS totum Opus ab aliis versum excudat suo tempore; decrevit enim ad Mercatum Autumnalem proximum. — Friburg. 30. Janu. ann. 1530. Et (p. 1308.) Idem ad eund. de Veronensi CHRYSOSTOMI Editione agens — Conatus sum hoc (scil. CHRYSOSTOMI Impressionem) aliquando persuadere Aldinæ Officinæ moderatoribus, sed frustra. Eadem de re sapius egi cum FROBENIIS, sed hæcenus datum cecini fabulam. Quo magis gaudeo, quod Deus hanc mentem immisit optimo viro, nosque per illum votorum compotes fecit. CHRYSOSTOMUS Latine loquens jamdudum prodit ex Officinâ * Frobenianâ. — Quum mihi viderer perspicere Frobenianam Officinam pralis non paucis operosam, plurimum Voluminum absumere, Commentarios in Epistolam ad Romanos misimus in Brabantiam, qua jam habet aliquot huic negotio pares, sed voluptatum quam honestissimorum laborum studiosiores. Itaque quibus datum erat negotium, nobis dedere verba, ac post sex demum menses remiserunt Græcum Codicem: alioqui ejus Operis portionem aliquam mihi desumissim, huc vehementer urgente FROBENIO — Quod si maxime prodeat CHRYSOSTOMUS Græcè loquens, id quod nescio quo pacto mihi nondum audeo polliceri, non est cur ea te res ad vertendum reddat pigriorem, quandoquidem hunc laborem non tuâ propriè causâ, sed potiùs utilitatis publicæ respectu susciperes. Reor autem Latinam Editionem hoc fore vendibiliorem, si Græca prodierit: scis enim perpaucos esse, præsertim inter Theologos, nam

his potissimum hoc Opus paratur, qui tam expedite Græcam calleant Linguam, ut non malint Latinam, præsertim ubi properant. His igitur jucundum erit consulere Græca, si quid occurrat depravatam, aut parum bonâ fide redditum ab Interprete. Si quidem in confesso est, plerasque hujus viri lucubrationes versas ab his, qui nec Romanum Sermonem nec Græcum satis calluerunt.

Nacti sumus Basileæ virum exquisitè doctum parique modestiâ, Symonem GRÆNEUM, cui partem negotii delegavimus: & ille quidem nihil non eruditè, sed in sacris Auctoribus nescio an perinde sit exercitatus. Porro FROBENIUS non tam eruditionem requirebat quam famam. Germani BRIXII nomen jam illustre est, & Librum emptori per se commendat. Magnum lenocinium est Auctor graciosus. Non detrectabat operam OECOLAMPADIUS; verum hic titulus apud multos etiam à probis meritis alienat emptorem. De Monacho non ita magni refert, nisi quoddam Typographus, cui lucrum scopus est, optabat illic OECOLAMPADII quam minimum esse. — De Card. Cancellario nondum sat scio an rectè divinârim, certè nullam ille unquam parum amica mentis in me significationem dedit. Frobenianæ tantum petitioni fuit surdaster, cujus causam egi per Literas, sed amico obsequens verius quam meo animo, & ita ut satis præ me ferrem hoc negotii nihil ad me pertinere. — apud Friburgum, Brigozæ. 5. Septemb. ann. 1530.

Et pag. 1370.] ERASMUS LAZARO BAYFIO. S. — Benedictus bonâ fide tuas Literas reddidit; sed idem reddidit Commentariolum De Valoribus generibus, cujus pridem in Literis ad me tuis spem feceras, unâ cum Libello De Vestibus, locis aliquot tuâ manu castigato. Sed quum Appendix illa, præterquam quod erat indiligenter ab Amanuensi tuo descripta, videretur etiam imperfecta, non ausus sum Typographis committere. Caterum quoniam ille constanter asseverabat te Librum in hoc tradidisse, ut, si vellem, hic excuderetur, perlegi non indiligenter, & si quid comperissem Amanuensis iusciitiâ commissum, emendavi, FROBENIO quoque commisi. — apud Friburg. Brig. 13. Mart. ann. 1531. Liber de re Vestiariâ prodierat antè primùm ex Jo. BEBELII Officinâ 1526.

Et

* FABRICIUS in Biblioth. Gr. agnoscit nullam Frobenianam anno 1530. antiquiorem.

Et pag. 1416.] *Idem* REGINALDO POLO. S. — *Reversus ex Angliâ* SIMON GRYNÆUS nonnihil exposulavit mecum, quod, ceteris amicis quum scriberem, te praterierim, cui meritò debetur inter præcipuos locus præcipuus — Hieronymus FROBENIUS meo suâsu excudet totum BASILIUM Græcum, qui mihi inter ejus ætatis Scriptores unice placet: nam CHRYSOSTOMUS habet nescio quid submolesta πολυμυθίας, GREGORIUS Nazianzenus nonnihil affectata argutia, atque id magnâ ex parte situm in verbis: in BASILIO nihil est, quod offendit. — Friburg. Brig. 25. Aug. 1531. BASILIUS prodit ann. 1532. cum ERSMI ad Jac. SADOLETUM Episc. Carpentorast. Præfatione; quæ legitur inter ERASM. Epistol. p. 1433. — Quum mihi persuasissem haud mediocrem utilitatem ex sacris studiis et Christiana pietati accessuram, si non umbra BASILII, sed ipse BASILIUS in manibus omnium versaretur, persuasi Hieronymo FROBENIO atque hujus socio Nicolao EPISCOPIO, ut quicquid ejus peruestigari posset, typis evulgarent.

Et pag. 1420.] *Idem* Episcopo Rivenfi S. — Sudatum est pridem à FROBENIIS in restituendo JOSEPHO Historiographo cum primis celebri, sed comperimus illum insanabiliter depravatum, nisi ipsum Græcè loquentem adhibeamus. RUFFINUS quidem nihil unquam vertit bonâ fide, sed in hoc Auctore videntur multi suo luisse arbitrio. Eum accepimus in tuâ Bibliothecâ Græcum esse, cujus Codicis si nobis ad paucos menses copiam facere non gravaberis, non nos tantum, sed universos etiam studiosos isto beneficio tibi reddideris obstrictos. Liber ad te redibit incolumis, atque adde illesus, ad quemcunque diem tu præscripseris. Dices cum ENNIO, Ecquid erit pretii? Scilicet hoc, quod mortales persolvunt Divis immortalibus: Agemus gratias, celebrabimus auctorem beneficii, et quod re non possumus rependere, grata voluntatis studio referemus. Ob hanc causam amandavimus hunc Tabellionem, quo Codex tuò ad nos perferatur. Scio Civitatem Basiliensem his temporibus non optimè audire, sed nihilo secius habet illa multos integros viros, qui mallent alibi vivere, si sine gravi incommodo liceret demigrare. Certè illud à nobis curatum est sedulo, ne quid ex illâ prodeat Officinâ, præter optimos quosque Aucto-

res. Hactenus egi causam mihi cum Hieronymo FROBENIO, cumque studiosis omnibus, communem; nunc propriè agam meum negotium. Quid isthuc, inquires? Etiam atque etiam rogo, ut ERASMUM inter infirma sortis clientes adscribere digneris. Bene vale. Friburgo Brisgoiæ 19. Novembris Anno 1531. Hæc JOSEPHI, quæ id notatur, Editio prodit ann. 1524. Anno postea 1544. Arnoldi Peraxylis ARLENII operâ cum ejusdem ad Diegum Hurtadum MENDOZAM Præfatione JOSEPHUS Græcè exivit, pulchre comptus (ut ibidem scribit ARLENIUS) ac affabre perpolitus, ex Officinâ Frobenianâ, à quâ certè nihil proficisci solet, quod non summâ multisque jam cognitâ diligentia ac singulari quâdam fide commendaretur: quæ si unquam aliàs in aliis extitit, in horum maxime Librorum Editione enituit. Hos Libros vel alios quoscunque tam Græcos quàm Latinos Scriptores ab Hieronymo FROBENIO & Nicolao EPISCOPIO primùm erutos intrâque decem annos abhinc supputandos ne quis intrâ Imperii Romani fines typis suis intrâ proximos quinque annos à primâ eorundem Editione procuderet, Cæsareo privilegio cautum est.

Et pag. 1491.] ERASMUS JOANNI CHOLERO S. — Miuto Librum De præparatione ad mortem — curabis ne Libellus isthic imprimatur, ne ea res fraudi sit FROBENIO — Friburg. 19. Febr. 1534.

ERASMUS negotia sua solebat per Hieronymum FROBENIUM, cujus fides spectata erat, transigere, & apud ipsum frequenter diversari. Lege (p. 1169.) Epist. ERASMI ad ALPHONS. VALDESIUM — Alteram Syngrapham per Hieronymum FROBENIUM miseram Francfordiam, cum meâ Quitantiâ, ut vocant; adscripseram, si ea non placeret, Hieronymus meo nomine scriberet, qualem vellet: WELZERI procurator excusavit, esse Syngraphæ genus, ut pecunia numerari non posset, nisi prius à me datis tribus Syngraphis quitantiarius. Atqui eas poterat ab Hieronymo sumere, sed maluit pecuniam differre. Basil. 21. Mart. 1529. Et p. 1221. ubi ERASMUS se apud OEOLAMPADIUM de sinistra quorundam suspitione purgat. — Hodie mihi narravit Hieronymus FROBENIUS, esse, qui nescio quid sinistri suspicarentur

rentur de animo in te meo, quasi te scriptis meis perstrinxerim: deinde quasi nuper deflexerim ab itinere, ne te salutarem. Scito, utrumque esse vanissimum somnium. Nullam Literam scripsi, quâ te perstrictum volui, aut quam scribens, de te cogitavi. Quum excuderetur Colloquium CYCLOPS, quidam ex Operis Frobenianis suspicati sunt, quod dicitur de ove in capite, vulpe in pectore, deque longo naso, ad te pertinere; quum constet, hoc lusum in Nicolaum CANNIUM famulum meum, qui ambiebat in Colloquiis celebrari. Is talem gestas pileum, et nasum habet longum, et colore est fusco, capillitio nigro. Te simili uti pileo, nunquam audiveram, nisi hac occasione. Non sum tam ineptus, ut talibus nugis utar in viros. Ambiebat et Polyphemus celebrari, qui circumferebat Codicem Evangelicum bellè ornatum, quum ipsius vitâ nihil esset inquinatius. Sic res habet de Scriptis. Jam eâ viâ soleo serè semper adire hortum FROBENII, quum Cœlum est commodius, quod altera sit angustior, et fœteat. Itaque si nullus adfuerit, illac tamen eram iturus. Nec te tum novi adversum, sed famulus admonuit. Itaque reflexissem iter ad te, nisi plures adfuerint mihi ignoti, quorum cœcum turbare nolui: idque tum dixi famulo. Sic habet de suspitione. Quod si quid aliud est rei, hodie circa horam quartam usque ad sextam ero in Horto Frobeniano; si dignaberis eò venire, uno comitatus. aut si mavis alio die, libenter tecum conferam.

Georgius AGRICOLA suos de mensuris et ponderibus Libros anno 1533. Frobeniano prelo subiecit. ERASMUS in Georgium AGRICOLAM de re metallicâ Epistolam (p. 1157.) ad clarissimos Juvenes Andream et Christophorum à CONRITZ anno 1529. scripserat; quam sic concludit. — Nec minus spei ostendunt nobis hæc GEORGII γεωμετρικά. Quare nec me poenitet hujus Operæ (evolvendi scilicet Georgii Dialogum de Metallicis) nec dubito quin Hieronymus FROBENIUS sit in gratiam vestram, tum studiorum, libenter excusurus.

Et pag. 1416.] ERASMUS GEORGIO AGRICOLÆ S. — Opus, quod de mensuris ac ponderibus habes in manibus, cupidissimè legam, simul atque miseris. Id

auguror, mi GEORGI, tibi magnæ gloriæ futurum. Nec est, quod invidiam metuas, quum argumentum sit ejus generis, partim ob vetustatem, partim ob regionum varias consuetudines, partim ob ipsius materia subtilem obscuritatem, ne quid interim dicam de libris depravatis, ut nunquam sit exhausti satis. PORTIUM audio virum non minus humanum esse quàm doctum. ALCIATUS ingenio candidissimo præditus est, ut ab illo tibi nihil sit metuendum. BUDAUS, ut est stomachi liberioris, ita vir melior est, quàm ut indignetur, tantum argumentis agenti. Quod etiam si maximè faciat, quod opinor nunquam facturum, suo nomini magis obfuerit quàm tuo. Denique ut maximè nascatur inter vos aliquid contentionis, modò citra petulantiam, consolabitur te illud Hesiodium, ἔργα δ' ἱεὶς ἀδὲ βροτοῖν — apud Friburg. Brig. 29. August. 1531. Georg. AGRICOLÆ Liber in ipso titulo gerit hæc — Libri, in quibus pleraque à BUDÆO et PORTIO parum animadversa diligenter excutiantur. Et p. 12. sic scribit — Quoniam BUDAUS, * PORTIUS, ALCIATUS viri clarissimi et doctissimi et jurisconsultissimi de Sextario Romano totius cognitionis mensurarum quodam quasi fundamento senserunt diversissima, nec nisi unius sententia vera esse possit, aut nullius, opera precium mihi visum est meam quoque interponere. Et id mihi licere arbitror: qui enim non? cùm BUDÆO licuerit liberè de Hermolao BARBARO, et verè de Angelo POLITIANO, qui hujus tractationis semina nostro seculo primi sparserunt, judicare? Deinde PORTIO jam edito Libro BUDÆI sua in lucem proferre? Nuper autem ALCIATO utriusque sententiâ quasi sublatâ propriam et novam in locum substituere? Judicia certè in literis olim fuerunt libera, nunc debent esse, et erunt posteris, vel nobis invitis, modò non sint levia, temeraria, et iniqua. Quid si eorum quispiam me in jus vocare ob hanc causam et doctis accusare voluerit, rationibus agat, pugnet argumentis, testimoniis denique Authorum, si potest, convincat, ommissis maledictis et conviciis, ne nostra arrogantia vel pertinaciâ, ne quid aliud dicam, periclitetur Veritas: quæ sanè ut accuratè disputando exquiri, ita nimium altercan-

* De ejus Libro dictum est, ubi mentio fuit JOHANNIS FROBENII.
Tom. II. Y y

Officinâ præstabat (a) SIGISMUNDUS GELENIUS
(a) HIE-

do plerumque amitti solet. Id quidem, quod aquum est, postulo: quo neglecto si quis omnino voluerit stomachari, & malignè in convicia prorumpere; ipsum suo magis obfuisse nomini, quàm meo optimus quisque, certò scio, judicabit. Nec à me hac scribuntur, quòd vehementer id ipsum verear in tantis & tam præclaris ingeniis. Nam BUDÆUS quidem, ut magni & generosi est animi, ita puto meliorem esse virum, quàm ut agnitæ veritati ullo modo refragari velit. ALCIATUS verò, quantum ex scriptis ejus intelligo, vir est & ipse egregie doctus: quantum audio ex amicis, ingenio valde candido. PORTIUS autem, quò magis est acer investigator rerum absconditarum, hoc enim nomine in primis à Baptistâ EGNATIO viro docto commendatur, eò minùs graviter feret me, quasi socium quendam laboris, in idem studium incubuisse. Et in BUDÆI (1) Vita legimus, quòd nec Georgio AGRICOLÆ Germano eam quoque laudem proximè delibanti respondere volueris, ne in eandem, quàm (2) prius, fraudem incideret; distitans, se quòd scripsisset, scripsisse animo juvandi rem litterariam, omnem diligentiam adhibuisse, ut res obscura per se illustrarentur, si quid melius proferretur, se non gravatè concessurum.

Janus CORNARIUS eidem prelo commisit suam PARTHENII Nicaensis de Amatoris affectibus Editionem cum Latinâ suâ Versione ann. 1531. Quum (ut (3) ait) hoc genus Authorum veterum magis in publicam utilitatem, quàm proprii commodi respectu edere gestiat nobilissima totius Germaniæ in excudendis Libris Officina Frobeniana. Anno 1538. eodem CORNARIO juvante Græcè emissus est HIPPOCRATES cum CORNARII Epistolâ ad Matthiam HELT Cæsar. Cancellarium; in quâ ait — non tam meum beneficium apud studiosos jactare volo, quàm Hieronymi FROBENII & Nicolai EPISCOPII studium & sedulitatem, inò incomparabilem erga bo-

na studia juvanda animi propensionem, qui, nullâ impensa parsimoniâ, curarunt, ut HIPPOCRATES ad tria vetustissima Exemplaria (quorum unum insignis Medicus Adolphus OCCO Augustanus alterum Jo. DALBURGII Bibliotheca, postremum Hieronymus GEMUSEUS, cujus etiam operâ in eo conspiciendo FROBENII non parum fuerant adiuti, Parisiis commodatè acceptum ab excellenti Medico Nicolao COPO Guilielmi illius Basiliensis, pridem Galliarum Regis Archiatri filio, exhibuere) à nobis correctus, adhibito ad hoc etiam GALENO, ex ipsorum Officinâ quàm castigatissimum prodiret, pluribus quater mille locis redintegratis, qui in priorè Venetâ editione aut defuerunt ex toto, aut vitiati habebantur; atque hoc eâ tamen religione à me factum est, ut nihil temere sit mutatum, nisi palàm mendosum, ita ut in ambiguis quoque lectionibus, eas potissimum sequutus sim, quas ipsum GALENUM recepisse deprehendi. Id ipsum Opus illorum, & meo nomine, tibi, clariss. HELDE, dedicandum putavi.

(a) ERASM. in Epistol. ad PETRUM Episcop. Cracoviens. Polonia Cancellar. præfix. SENEC. ex Officin. Froben. ann. 1529. Vide & ERASM. Epistol. p. 1143. In ipso statim hujus Operis limine, Præsul amplissime, fortassis ceperis aliquem admiratio, qui acciderit, ut præter morem meum nunc SENECA prodeat, non ejusdem nomen præferens, cui fuerat antea dicatus. Quum enim alii quidam pluribus interdum dedecent eundem Librum, nonnulli singulos ejusdem Operis Libros singulis nuncupent, quidam Appendices adjectas aliis inscribant, quàm Opus inscriperant; nos tamen hæc in re summam præstitimus constantiam hætenus, adèd ne quum (4) olim R. D. GUILHELMO WARAMO Archiepiscopo Cantuariensi solam EURIPIDIS Hecubam præsentem exhibuissemus, absentes in Editione, & Iphigeniam Aulidensem adjecerimus. Quantulus autem fuerit Adagiorum Libellus initio, quem clarissimo

(1) Script. per Ludovic. REG. 1540. p. 24. 25.

(2) Scil. cum PORTIO irascetur.

(3) Lege ejus Præfationem ad Matthiam AUROGALLUM Bohemum trium Linguarum Professorem apud Wittenberg.

(4) Ann. 1506.

rissimo **Baroni GUILHELMO MONTJOIO** (1) dedicavimus, plerique sciunt; Quanta nunc sit Operis moles, liquet; nihil tamen mutatum est de titulo. Coram poteramus in Chiliadibus, aut Centuriis facere, quod **Cœlius RHODIGINUS**, vir doctus ac pius, fecit in sedecim Libris, quibus titulum esse voluit Antiquarum Lectionum. Ab hac ambitione tantum absumus, ut complures Libellos emiserimus absque nuncupatione. Longius etiam ab eorum impudentiâ, qui idem Opus mutata duntaxat Prefatione pluribus dicant, eâdem, quod ajunt, filia plures sibi generos adfiscientes. Adversus hujusmodi exempla, quum in hunc usque diem perpetuum meum morem obtinuerim, hoc vehementius admirabitur aliquis, quod Opus pridem (2) dicatum **THOMA** Episcopo Dunelmensi, nunc videat alterius preferre nomen. Hoc, amplissime Presul, nec casu, nec temere, sed consilio factum esse fateor. Si quidem vel hac ratione cunctis testatum esse volui, priorem Editionem non fuisse meam, quanquam plus satis fretus amici cujusdam promissis addideram Prefationem. — p. 1145. melioribus avibus **SENECAM** in manus recepi, in quo emaculando tantum cura, tantumque sudoris impensum est, ut optimo jure possim abdicare priorem illam Editionem. Ac ne quid infelicitum auspiciorum hic resideret, sed plane novo genio jam aliud prodiret Opus, mutata Prefatione, tuo nomini auspiciatissimo vigilas hæc meas dicere visum est. — Non hic verbis extollam, quantum mihi laboris exhaustum sit. Scio neminem crediturum, nisi priorem Editionem cum hac contuleris. Id si quis non gravabitur facere, continue fatebitur alium prodixisse **SENECAM**. — Adjuvit in hoc Opere nonnihil industria **Matthæi FORTUNATI** Pannonii, hominis, ut res indicat, exacte docti, diligentis, sobrii sanique judicii. Is enim Libros

Naturalium Questionum accuratissime recognovit, quod opera ultimam et in ceteris omnibus præstitisset, quem ut in plerisque libenter sequuti sumus, ita in nonnullis ab eo dissentimus, præsertim ubi nostro sensui suffragabantur Exemplaria. Profuit et **Rodolphi AGRICOLÆ** Codex typis excusus (3) **Tarvisii**, ante annos 50. quem is vigilantissime videtur evoluisse. Arguebant hoc notula minus ipsius, quibus innumera loca correxerat, sed in multis, ut apparebat, divinationem ingenii sequutus magis quam Exemplaris vultu fidem. Incredibile verò, quam multa divinavit vir ille plane divinus, non enim possum **RODOLPHI** dotes et plurimas et eximias complecti brevius. Ejus Codicis nobis copiam fecit **Hayo HERMANNUS** Phrysius, juvenis tam felici natus indole, ut unus videatur idoneus, qui **Rodolphicæ** laudis successione capeffat, tantique viri gloriam sustineat, alioqui et patriam habens communem, et affinitate propinquus. Quin et **Sigismundus GLENIUS**, qui jam pridem in Officinâ **Frobenianâ** castigandi Præfecturam gerit, vir citra omnem ostentationem exquisitè doctus, et quod in eruditis quoque rarum est, emuncte naris, exactique judicii, non pauca feliciter deprehendit, qua nos in multa distractos, interdum et defessos, fefellerant. Non enim est mei ingenii quenquam laude merita fraudare.

Sigismundus GLENIUS ann. 1532. in **Frobenianâ** Officinâ curavit **CALLIMACHI** Hymnos cum Scholiis (4) nunc primum aditis **CAROLO UTENHORO** nuncupatos; his adjecit sententias ex diversis Authoribus collectas. (5) Earum, inquit, unâ cum Scholiis in **CALLIMACHUM**, nuper popularis meus vir doctissimus **Matthæus** (6) **AURIGALLUS** trium Linguarum Professor pro suo candore Officinâ **Frobenianæ** copiam fecit. In eâdem Epistolâ scribit prodixisse

(1) Hæc **ADOLPHO** Principi *Veriensis* nuncupare primum voluit. Lege **ERASMI**. Epistol. p. 27. Horum priorem Editionem non vidi. At conjicio ann. 1498. post Pascha, certè ante ann. 1499. 20. Nov. (Lege Epist. **ERASMI**. p. 27. A. & p. 58. A.) Editionis illius prioris pœnuvit **ERASMI** ob Typographorum culpas. (Lege Epistol. ejus ad **COLETUM** ann. 1504. pag. 96.)

(2) Ann. 1515.

(3) Anno 1478.

(4) Sic quidem legitur in ipso istius Editionis titulo. Vidi tamen **CALLIMACHI** Scholia Græca seorsim edita in 4. finè Anni, Locis, aut Typographi indicio; sed eodem charactere impressa, quo **APOLLONII Argæontis**. Scholiastes *Florentina* anno 1496.

(5) Lege Epistol. præfix.

(6) Jan. **CORNARIUS** in Epistolâ **PARTHENII** Editioni suprà memoratæ ann. 1531. præfixâ rogat

diſſe jampridem Græcos Senarios gnomicos, ſed magis vulgo olim jaſtatos, quàm ex Veterum monumentis collectos. Gnomarum hujusmodi Græcarum variae fuerunt Editiones. *Aldina* anno 1495. & (1) *Florentina* majusculis litteris, ſine temporis indicio, ſed eodem (ut opinor) aut forſan præcedente anno. Hæc duæ omnino conveniunt. His etiam congruit Editio *Henrici STEPHANI* ann. 1569. uti etiam (2) *Moreliana* ann. 1533., niſi quòd hæc Alphabetum Gnomarum juxta eandem litteras initiales diſtribuerit, illa juxta Argumentorum titulos. Præterea *Aldina* & *Florentina* variis Poetis, *MORELIUS* & *STEPHANUS* ſoli *MENANDRO* has attribuit. Nondum vidi harum Editionum per (3) *Othomarum NACHTGAL* cum Latinâ ſeparatim Verſione (4) ann. 1515. Sed ab illis omnibus præcedentibus Gnomarum Syllogis diſtat plurimùm hæc *GELENII* ann. 1532. Editio copioſior, (5) *neſcio quo Authore* è *Florilegio Joannis STOBÆI* tunc nondum edito ſelecta.

GELENIUS anno 1535. in Officinâ *Frobenianâ* edidit *PLINII* Hiſtoriam, (6) ex duobus pervetuſtis Exemplaribus, altero longè integerrimo, altero depravatiore. Scribit in (7) ſecundâ hâc Editione accuratius, quàm in primâ ſe egiffe, quem ceriè oculatiorem fecerat cum diſturna in cæteris Latinis Scripturis exercitatio, dum eò attentius in his verſor, quòd non mihi ſolum caveo, ſed & his, qui *Frobenianos Codices* evolvunt, proſpectum cupio; tum hic ipſe *Auſtor plus minus decies, non oſcitanter perluſtratus, ac proinde jam familiarior* &c.

Glorioſè ſatis hæc *GELENIUS*; cujus tamen caſtigatio (8) multis diſplicuit, *ERASMO* inprimis, qui in (9) *Epistolâ* ad ipſum *Damianum à GOES Luſitanum* (cui *GELENIUS Plinianam* ſuam dedicaverat Editionem) datâ ſeveram his verbis agit cenſuram; — *Sigismundus GELENIUS tuo nomini dicavit Annotationes in PLINIUM jam tertio ab ipſo caſtigatum. Sed mirè impoſuit illi Codex manu deſcriptus, in quo ſciolus aliquis à ſuo capite mutaviſt, quicquid libuit, & quodam modo novum PLINIUM nobis dedit. Admonui, ne fideret illi Exemplari, ſed auditiſ non ſum. HERMOLAUS non auſus eſt mutare lectionem Plinianam. GELENIUS ſe putat rem miſericordiam præſtiſſe & ego cenſeo crimen eſſe inexpiabile.* — *Friburg. 21. Maii 1535. De PLINIO depravato ideo admonui, ne ſinas eum Auſtorem edi rursus ad hoc Exemplar, alioqui bene volo GELENIO, ut promeretur.* *ERASMUS Rot. meâ manu.*

Anno 1549. ex eodem prælo Græca Epigrammata cum *Joannis BRODÆI* notis prodierunt accurate *GELENIO*, qui ea *Joanni FRISIO Tigurino* nuncupavit, eundem orans, ut eximiorum Virorum *FROBENII* & *EPISCOPII* in deſeſſo in promovendis bonis litteris ſtudio ſaveat. *Joannis BRODÆI Turonenſis* vixit undetrigeſimum annum ingreſſi eruditionem, *Joannis FRISII* in formandâ juventute felicitatem; *PLANUDIS* item & *GESNERII* curam, (10) illius in caſtrandis Græcorum, (11) hujus in *MARTIALIS* Epigrammatibus curam laudat. In ræi Epigrammat. Græcor. ann. 1549. Exemplaris fronte

rogat *AUROGALLUM* ut publicet, nec diſinus apud ſe latere ſinat *ÆTIUM Medicum Græcum, Naturalis Hiſtoria Libros XIX. incerti Authoris, CALLIMACHI Hymnos, Orationes X. Rhetorum Athenienſium, atque alia quadam optimorum Græcæ Antiquorum Opera, ex mediâ Græciâ & Aſiâ minori olim à Barone BOHUSLAVO AB HASENTEYN evellita, & tandem ad AUROGALLUM cognitionis & ſtudioſorum hereditario jure delata.*

(1) Vol. I. *Annal. Typog.* p. 286. Hujus Editionis non facit mentionem *FABRIC.* in *Biblioth. Græc.* Lib. II. C. II. Sect. 4.

(2) Pag. 32.

(3) Is anno 1515. apud *Joan. SCROTTUM Argentina* edidit *LUCIANI* Dialogos. Suum nomen Germanicum mitigabat Latinâ voce; & pro *NACHTGAL* vocabatur *LUSCINIUS*. Cujus mentionem facit *ERASMUS* ann. 1531. in *Epistol.* p. 1426. 1453. & 1587.

(4) Hujus meminit *FABRIC.* in *Biblioth. Gr.* Lib. II. C. II. p. 445.

(5) *FABRIC.* *Ibid.* p. 447.

(6) Lege *GELEN.* *Epistol.* *Dedicat.*

(7) Prior *Frobeniana* prodierat ann. 1525.

(8) Lege *CHEVILL.* p. 191. & Vol. I. *Annal. Typog.* p. 292.

(9) *ERASM.* *Epistol.* p. 1501.

(10) Vol. I. *Annal. Typog.* p. 283.

(11) *GESNERII MARTIALIS* caſtratus prodit ann. 1544. cujus *Epistolam* præfixam lege.

(1) Non.

(a) HIERONYMUS FROBENIUS an cum JOANNE fratre quippiam excuderit, nondum mihi compertum est. Illum autem constanter cum NICOLAO EPISCOPIO, donec uterque vixit, consortium typographicum habuisse constat. His idem, quod JOANNI FROBENIO patri, erat Insigne, cum voce [FROBEN] inscriptâ; & Officina utrique communis vocabatur *Frobeniana*.

HIERONYMI FROBENII ætatem tempûsque, quo obierit, declarat ipsius (b) Epitaphium.

D.O.M.S.

fronte aliquis adscripsit hæc: *He Annotationes, si tamen recte conjicio, olent Jacobi TUSSANI lucernam; quicquid tandem malè feriatuS BRODAUS sibi adscribat.*

GELENIUS ann. 1546. edidit ARNOBII Disputationum contra Gentes libros (1) octo; quos (2) *Gilberto COGNATO Canonico Nazoretensis ERASMI Discipulo (quem ERASMUS præ omnibus domesticis complexus est)* inscripsit.

De hac Editione sic GELENIUS — *Nobis sumpsimus castigationis laborem. Nam (3) Romani ut candoris in communicando, in transcribendo fidei laudem promerentur; ita negari non potest nullum eos adhibuisse in legendis priscis characteribus exercitatum; quo sapissime factum est, ut non tam sinceram lectionem quam ejus vestigia prodiderint, per que vix pedetentim ad veritatem evadere possimus. Fateberis nos non vana jactare [& certè ad sui jactantiam paulo pronior fuit GELENIUS] si in uno quovis ternione periculum facere libuerit, nostra hac Editio pla-*

nior sit, an illa altera. Hos ARNOBII Libros cum ejusdem in Psalms Commentariis anno 1560. recuderunt *Hieronymus FROBENIUS & Nicolaus EPISCOPIUS.*

(a) CAILLE p. 34.] „ C'est à *Jo-* „ *rosme & Jean Froben* freres, tous deux „ habiles Imprimeurs, à qui nous sommes „ redevables de plusieurs Editions des Pe- „ res Grecs & Latins. “ At neque in BASILII Editione 1532. neque in ullâ (quam hæctenus vidi) aliâ adhuc *Joannem* cum *Hieronymo* junctum legi. Quamvis tamen *Hieronymi & Joannis* nomina in nullâ adhuc Editione juncta expressis verbis viderim; non vero absumile est eos in Arte Typographicâ fuisse consortes: cum ERASMUS in Epistolâ ad BRISIUM ann. 1530. (p. 1309.) scribat se cum FROBENIIS egisse. Sic etiam BEMBUS in Epistol. ad ERASM. (p. 1479.) FROBENIOS (numero plurali) memorat.

(b) CAILLE p. 35. ex TONJOLA, *Basil.* sepult.

(a) Lege

(1) Nondum enim octavus Liber suo vero parenti *Minutio FELICI* redditus fuerat, sed adhuc pro *Arnobiano* sætu agnoscebatur. Quod primus detexit *Franc. BALDUINUS Atrebas* ann. 1560. *Leg. RIGALT. Præfat. in Minut. FELIC. Edit. ann. 1643.*

(2) Is Librum de Officio Famulorum scripsit excusum in Officinâ *Frobenianâ* ann. 1535. De eo ERASMUS in Epistolâ ad *Desideratum MORE* (p. 1475.) ann. 1533. datâ — *Emissi famulum Gilbertum COGNATUM, mihi quidem multis nominibus charissimum, sed hoc etiam titulo chariorem, quod tibi propinquâ consanguinitate conjunctus est &c.* Et (p. 1516.) ann. 1536. 12. Febr. Epistolam ERASMI legimus *Basileâ* missam ad *Gilbertum COGNATUM* Canonicum *Nazarethi in Burgundiâ*; in quâ eum *Hieronymi FROBENII, Bonifacii AMERBACHII, & Sigismundi GELENI* nominibus, ERASMUS salutat. Et (p. 1515.) ERASMUS DAMIANO à GOES S. P. — *GELENI* viro bono ac docto, optatim fortunam aliquanto commodiorem. Divitias vix optarim. Nunc penia adigit illum ad beneficos labores. Adolescens, quem mihi commendas, nondum me adiit: curabo ut accipias Epistolam suam. GILBERTUS me reliquit, jam Canonicus. Comabz Missam. — *Basileæ 15. Decemb. 1535.*

(3) Romana omnium prior Editio prodierat anno 1542.

Yy 3

D. O. M. S.

HIERONYMO FROBENIO IOANNIS. F.

*Typographo Clariss.**Inter initia Fed. Helveti Basileæ nato,**Sincerae Relig. & æquitatis observantiss.**De Rep. Litter. optimis Auctoribus**Emendatè atque eleg. edend. præclare merito,**Humanitate ac beneficentiâ**Domi, forisque omnibus charo,**In acerbiss. ac diurnis stomachi doloribus, quibus & extinctus est,**Supra fidem ad extr. usque patientiss.*

M. S. ergo

AMBROSIUS & AURELIUS FF.

M. P. P.

Parenti longè chariss.

B. annos LVI. menses VII. dies VII.

O. Christi anno M.D. LXIII. III. Eid. Martii.

Le Distique suivant est gravé sur son Tombeau.

*Gentem expectamus nostram, spes altera vitæ
Frobenii quondam, nunc gelidi cineres.*

NICOLAUS BISCHOFF sive EPISCOPIUS, (a) *juvenis mirè candidus* ERASMO (quicum habebat litterarum commercium) *non mediocriter* gratus, JACOBO quoque TUSSANO notus, (b) JUSTINAM FROBENII patris filiam uxorem duxit, hâc annis undecim natu major, sed eidem eodem mortis anno coævus. Utrique liberi superstites hoc scripsere (c) Epitaphium.

CHRISTO

(a) Lege (p. 398.) Epistolam ad Jacob. TUSSANUM, 16. Maii ann. 1526. datam.

(b) Vide infra ejus Epitaphium.

(c) CAILLÉ, p. 36. ex Tonjol. Basil. sepult.

CHRISTO S.
NICOLAO EPISCOPIO
Clariss. viro. Opt. Typograph.
& IUSTINÆ FROBENIÆ IO. F.

Matronæ honestiss.
Cum per septem lustra in sacro-sancto
Conjugio fortunati vixissent,
Pietate Deum, æquitate homines
Sibi conciliassent,
Mortis vinculis exolutis Liberi superstites
Par. desideratiss.

M. C. L. P.

Obiit Pater ex atropiâ ætat. suæ LXIII.
Mater verò cum IV. libb. ex pestilentia,
Ætatis suæ LII. V. Kal. Octob. anno Christi M.D.LXIV.

Viximus unanimes CHRISTO, nunc carne soluti
Viximus æternum victuri, vivite nati.

(a) Librorum in *Episcopianâ* Officinâ editorum Catalogus anno 1564. excusus est.

JOANNES HERVAGIUS (b) *duxit uxorem à Joanne FROBENIO relictam & in restituendi bonos Authores provinciam illi successit, vir bonæ fidei, nec indoctus.* Erat familiariter notus EGNATIO, *cujus humanitatem* (c) apud ERASMUM prædicabat.

Qualis fuerat, ERASMI ad ipsum sequens testatur (d) Epistola.

DES. ERASMUS ROT. JOANNI HERVAGIO S. D.

Multæ quidem, HERVAGI charissime, virtutes erant in Joanne FROBENIO felicitis memoriæ, quæ illum affectui meo magnopere commendarent: sed non aliâ re tenacius arctiusve sibi devinxerat animum meum, quàm quod in omni vitâ nihil prius habebat, quàm ut quantislibet laborum ac pecuniarum impendiis, excudendo probatissimos quosque Auctores, juvaret publica studia, cui pulcherrimo instituto vir optimus etiam immortalis est. Nec video, quæ mors illi potuerit contingere speciosior. Ita factum est, ut rem litterariam magis auxerit quàm familiarem, suisque hæredibus

(a) *Jugement des Savans sur les Imprimeurs*, pag. 54.

(b) Lege ERASMI Epistol. ad EGNAT. ann. 1530. dat. pag. 1330.

(c) Lege ERASMI Epist. (p. 1288.) ad EGNAT. ann. 1530.

(d) ERASMI Epistol. p. 1749.

(a) Sig

bus plus honestæ famæ reliqueris quàm pecuniæ. Quoniam autem video te non tantum ornatissimæ conjugis ab illo relicte ἡπόδορον extitisse, verum etiam illius animi, quem ille provehendis orandisque litteris præstitit, successionem capeffere, facere non possum, quin ejus benevolentia, quæ semper illum prosequutus sum, bonam partem in te transferam. Atque utinam instituto tuo tantum adjumenti possim adferre, quantum & hîc cupit animus, & tua ista promeretur virtus; sed hæc ætas, hæc valetudo, jamdudum à studiorum laboribus, si minus rudem, certè remissionem flagitat, idque suo jure. Proinde non est, quodd vos ἐργασίαν, quibus frequenter obsequentior fui, quàm mihi fuit opus, expectetis à me paria pensa. Hîc verò tempore sum in eo rerum statu, ut, si maximè defit ætatis aut valetudinis excusatio, ab omni Musarum commercio sim alienissimus. Rogabis; quid novæ rei? Num & uxorem duxerim? Profectò rem facio, quæ mihi nec minus aliena ab ingenio genioque meo. Ædes hîc mercatus sum honesti quidem nominis, sed iniqui pretii. Itaque ERASMUS ille, rerum omnium dispendio litterarium otium redimere solitus, nunc licitatur, contrahit, stipulatur, cavet, consulit, exstruit; rem habet cum fabris lapidariis, lignariis, ferrariis, vitrariis: nôsti genus hominum; tanto cum tædio, ut malim totum triennium in quamlibet iniquis studiorum laboribus versari, quàm unicum mensem hîc genere curarum agitari. Nec antea unquam perinde atque nunc intellexi, quantopere sapuerit DIOGENES, qui maluerit ad Dolium confugere, quàm cum talibus consistari. Huc miseriarum me redegit bujus seculi infelicitas, & quorundam fucata improbitas, quos aliquando fortasse non fraudabo suâ laude. Atque in his malis minima molestiarum portio est nummorum assidua profusio. Tu conjicito cetera. Hæc ed commemoro, mi HERVAGI, ut boni consulas, quod nunc mitto, non cujusmodi volo, sed cujusmodi possum: nam hoc mittendum erat, aut nihil. Mitto autem Epistolas aliquot florentulas. Scio te mirari, quid hoc sit tituli. Sed nihil magnæ rei est, nequid fallas teipsum. Vix hoc opellæ per turbulentas emigrandi occupationes licuit sumere, ut ex immenso Epistolarum acervo flosculis notarem, quas expediret excudi, quanquam vix ulla in hoc scribere soleo. Hoc quicquid est libelli, quale quale est, tibi certè bonum esse cupio: erit autem, si in distrabendo senseris tuum τελεφερον Εἰμὴν tibi fuisse propitium, qui precor ut tibi viam commonstret compendiarium πρὸς τὸ Παντόπολιν, quod nunc ferè properant omnes, at non pari successu. Sed extra jocum, precor, ut Dominus, sospitator verus ac prosperator omnium, sanctum istud institutum tuum bene fortunet: cui non sumus pro nostrâ quantulacunque portione defuturi, simulatque pristina tranquillitati redditi fuerimus. Bene vale cum tibi charissimis. Apud Friburgum Brisgoæ. 9. Augusti, Anno 1531. Hæ Epistolæ florentulæ aut (a) florulentæ excudebantur à CHRISTIANO WE-

CHELO,

(a) Sic in Editione Wechelianâ.

(a) CHAR-

CHELO, anno 1531. Ille, cujus ERASMUS mentionem facit, *τελειφαλ* & *Ἐρμῆς* fuit HERVAGII Insigne Typographicum, (a) MERCURII tricipitis truncus columnæ impositus.

Anno 1530. mense Martio cum HIERONYMO FROBENIO & NICOLAO EPISCOPIO, ERASMI de rectâ Latini Græcque pronuntiatione Dialogum, & Ciceronianum recudit. Dialogus uterque anno 1528. finitus prodierat. His Dialogis subjiciuntur *Deploratio mortis JOANNIS FROBENII*; (b) *RUDOLPHI AGRICOLÆ Phrisii* (c) *Oratio in laudem MATTHIÆ RICHILI*; Epistola ERASMI ad JOANNEM VLATTENUM (d) de duobus illis Dialogis,

(a) CHARTAR. de Imagin. Deor.] MERCURIUS triceps effingebatur, vel ad vim sermonis exprimendam, vel ad vias ostendendas. In iis enim suberant inscriptiones, quod scilicet ea via ferret, & quod alia, & alia. ERASM. in Adag. Edit. 1629. p. 55.] Hujusmodi MERCURII simulachrum primus posuit PROCLIDES, authore PHILOCHORO. Lege & ibid. p. 660. Confule & SUID. Etymolog. PHAVOR. in *τελειφαλ* & *Ἐρμῆς*. & HESYCH. in *Ἐρμῆς τελειφαλ*.

(b) De quo ERASMUS (p. 1798.) in Epistolâ ad CORNEL. GOUDANUM — ALEXANDRI mei Præceptoris quondam Præceptor, Rodolphus AGRICOLA; vir cum omnium liberalium artium egregie eruditus, tum Oratoria atque Poetica peritissimus; denique & Græcam Linguam non minus, quàm Latinam calluit. Et (p. 213.) in Epistolâ ad BUDÆUM ann. 1516. — Rodolphum AGRICOLAM, quem virum, si factorum invidia superesse voluisset, haberet Germania, quem Italiam opponeret — Et (p. 1070.) in Epistolâ ad Hermannum PHRYSIUM, 20. Mart. ann. 1528. — Dialogis meis de Pronuntiatione & Ciceronianis adjeci Orationem RODOLPHI AGRICOLÆ, Mediolani, sicuti videtur, habitam. Nihil ab illo viro proficiscitur, quod non divinitatem quandam spiret. Itaque nolim quicquam illius intercideret.

(c) Ad cujus Orationis calcem hæc adjicitur censura. p. 462. Hanc Orationem fortè nacti ceteris adjecimus, quod nihil sit ejus viri, quamvis ex tempore, quamvis alieno stomacho scriptum, quod non divinitatem quandam præ se ferat. Quod magis ad-

miror esse, qui lucubraciones illius vel promant, vel perire sinant. Aliquoties durius utitur pronomine. Id quoniam sciebam Librariorum incuriâ non esse commissum, mutare nolui. Ex ipsâ Oratione exemplum de usu pronominis duriore afferre libet. Intelligo tantam esse Matthiæ RICHILI Rectoris designati, tamque diffusam gloriæ opinionem, ut quoniam neque pro dignitate suâ, neque pro vestrâ expectatione ipsam possem aquare dicendo, verear, ne laudibus suis, quas augere debeo, non nihil angustis orationis meæ videatur esse detractum. p. 448.

Quod si quid longius prospicio, non tantum sibi unius gratiam anni debebitis. p. 459.

(d) P. 463. Simul atque eodem, ut ita loquar, nixu nuper emisimus duos libellos, alterum de Pronuntiatione, alterum de CICERONIS Imitatione, quorum ille sicuri neminem offendit, ita minus invenit amatorum: hic quemadmodum avidè distractus est, ita apud aliquot non mediocrem offensam incurrit. Queruntur alios silentio præteritos, quos non oportuit, alios secus tactos, quàm par fuit, alios infra meritum, alios supra meritum predicatos. Et p. 469. Multò post aditum Ciceronianum comperi hoc ipsum argumentum fuisse tractatum tribus Epistolis inter Franciscum PICUM Co. Mirandulanum, & Petrum BEMBUM, quorum alter fusiùs differit, alter haud ita multum à me dissentit. Negat enim se loqui, nisi de rarâ felicitatis ingenii, neque hic deterret à bonorum Auctorum lectione, sed ad unius CICERONIS imitationem invitât, atque aded quod est difficilius emulationem. Mihi cum his modò res est, qui huic

Dialogis, 9. Cal. Feb. 1529. data; Epitaphium (a) JACOBI WIMPHELINGI per BEAT. RHENANUM & ERASMI (b) Epistola ad CAROLUM UTENHOVIUM, Friburgi, Cal. Sept. 1529. scripta. De his Dialogis ERASMU'S agit in (c) Epistolâ ad BOTTEMUM Basileâ 1. Februar. 1528. — *Molietur novae libelles de Pronunciatione & Ciceroniano, in quibus quo res tractantur minutiores, hoc plus est difficultatis. Et hoc tempore sub mundinas maxime tumultuantur Officinae. Nec poterat hic magis suo, minus meo venire tempore: jam enim excudi expectant duo libelli, De pronuntiando & de Ciceronianis, exili quidem, ut diximus, argumento, sed hoc ipso difficiliore.*

Ad hos libellos scribendos jam antea ERASMU'M (d) hortati fuerant amici ipsius plurimi: sed multas turbas contra ERASMU'M quasi CICERONIS hostem, (e) multos (in quibus ALEXANDER, JUL. SCALIGER, & DOLETUS) adversarios concitavit.

huic superstitioni sic addicti sunt, ut miro fastidio respuant, quicquid dissonat. Recognovimus libellum emendatis per paucos locis, adjectis etiam nominibus aliquot. Quum enim pridem excuderetur subitò exortus ALAZARUS EV-
 — *phavius, cursum & attentionem nonnihil interrupit, ut sunt quidam ad nihil aliud, quam ut honesta conantibus facessant negotium, ipsi nullis occupati, praterquam alea, scortis, comestationibus, & gloriis. Bene valem. Datum Basileæ nonâ Cal. Februar. Anno M.D.XXIX. Quibus verbis innuit duorum horum Dialogorum Editionem priorem scilicet ann. 1528.*

(a) Vixit annos 78, menses 3. dies 21. obiit ann. 1528. 15. Cal. Dec.

(b) In eâ (p. 479.) describitur sudoris pestilentis malum, novum & exorabile, annis jam ferme quadraginta Anglis peculiare.

(c) Vide ERASMU'M Epistol. p. 1734. In eâ Epistolâ multa sunt de quodam HUTTENI libro, qui ne prodiret, FROBENIUS offerebat florenas quinquaginta. &c.

(d) Vide ERASMU'M Epistol. pag. 1715. ERASMO LEONARDUS CASPEROTUS S. — *Unum restât persiciendum, quod à FROBENIO perceptum intellexi. Italicorum nonnullorum ut nimirum demonstrarentur orbi stulta & phantasia judicia, qui prater unum CICERONEM ne tantillum quidem permittant cuiquam laudis in dicendo. Multos hac opinio in tui, tum ceterorum haud trivialium Auctorum, contemptum adduxit: praesertim Bononiæ, ubi LAZARUS quidam regna-*

vis Aristarchus, non dicam Erasmonastix. — Patavio. 6. Jun. 1528.

(e) Vide ERASMU'M Epistol. p. 799. ERASMU'S GUIL. MONTJOYO S. — *Nunc Ciceroniani moluntur novam tragediam de nihilo, quod malum bonum sonare CHRISTUM, quam ROMULUM, quam JOVEN optimum maximum.* — anno 1529. Et p. 937. Idem FRAN-

CISCO MOLINO S. D. — *exorta est nova Secta Ciceronianorum, quae non minus intrudit quam Lutherianorum, quos quidem, sed per LONGOLIUM innovavit.* — 16. Maii. 1526. Idem JACO-

BO TUSSANO S. D. — *revocis nova factio Ciceronianorum, nimirum quo BUDAUM & ERASMU'M submovens ex albo doctorem, & à manibus hominum excutians. Ut fateor CICERONI primam in dicendo laudem deberi, ita puto ridiculum, totâ vitâ nihil aliud agere, quam ut CICERONEM unum exprimas. Quamquam nec hi Ciceroniani sunt, qui nimirum loquuntur dignantur nisi CICERONEM.* — 16. Maii 1526. Et pag. 1015. Idem JOHANNI VERGARA S. D. — *Ferret illic Paganismus quorundam, quibus nihil placet nisi Ciceronianum: ac non Ciceronianum appellari, multo probrosum esse ducunt quam appellari haeticum. Hos diu mirum quam insensos habeam, quid non exprimam CICERONEM, quem haud scio an quisquam istorum exprimat. Ego certe nec affecto, & si affectarem, tractans rem Christianam,*

ri.

vis. Cur Ciceronianum scripserit, ERASMUS his verbis indicat.
(a) *Existere pridem, qui nobis veluti novam Sektam moliantur invadere: Ciceronianos sese vocant, intolerabili supercilio rejicientes omnium scripta, quæ Ciceronis lineamenta non referunt: Et adolescentiam à ceterorum Scriptorum lætione desertitam ad unius M. TULLII superstitionem emulationem adigunt, quum nulli minus expriment Ciceronem quàm ipsi, qui se hujus tituli fumo molestissimè venditant. jactitantque. Quanta verò studiorum perniciēs, si persuasum fuerit nomen præter unum M. TULLIUM vel legendum esse, vel imitandum? Subolet autem Et aliud hujus nominis pretextu geri, nimirum ut*

ridiculus esset. — 2. Sept. 1527. Et p. 1421.] Idem CONRADO GOELENIO S. P. — Lutetiæ fuit ECKIUS, & ut suspicor, ALEXANDER, quem suspicor hanc de causâ præcipuè venisse, ut ERASMO molienti excusum: Julii SCALIGERI Libellum, tam scio illius esse, quàm scio me vivere. [Intelligit Orationem pro CICERONE, quam adversus ejus Dialogum Ciceronianum scripserat.] — Friburg. 14. Dec. 1531. Et p. 1498.] Idem P. MERBELLIO & JOAN. BAPTISTA LAURENTIO S. D. — Si me faciunt Ciceronis hostem, tota errant viâ. Qui soli titulum hunc promerentur hoc seculo, mihi sunt amicissimi, Petrus REMBUS, Jacobus SADOLETIUS, & Andreas ALCIATUS. Id quod multis illorum Epistolis amantissimè scriptis declarare possum. Nunc narrant Lugduni excusum Librum acidum in me, auctore Stephano DOLETO, cujus exstant Orationes, & Epistole stomachis magis cavendi, quàm mervendi. Eum nondum vidi, & si videro, non est animus respondere. Est LONGUS quidam, cui nunquam visus sum: qui non calamo, sed lingua nusquam non proscindit ERASMUM. Ab hoc, quia ii, quorum benignitate fovetur, mihi sunt amici, scribunt alium subornatum Vrafilinensem, cujus Libellus voluit per totam Italiam: nondum, quod sciam, excusum, ad me Româ missus est manu descriptus: nihil unquam legi solidius. Julius SCALIGER Lutetiæ edidit in me Orationem impudentissimis mendaciis ac furiosis convitiis disertam: cujus tamen ipsum non esse auctorem multis ac certis argumentis compertum habeo. Sed hoc calcamentum ab alio mihi non ignota consutum ille inquit. — Friburg. Brig.

18. Mart. 1535. ERASMUS manu med. A tergo, 4 Monsieur SCALIGER demurant à Agen. SCALIGER (Vide not. ad oram ERASM. Epistol. p. 1421.) eâ lectâ Epistolâ statim secundam Orationem scripsit adversus ERASMI Epistolam. Ea Epistola excusa est simul cum posteriore Oratione Parisiis apud VIDOBUM. Sed ERASMUS per emissarios omnia Exemplaria colligi & cremari curavit. Itaque hodie [anno scil. 1607. quo hæc annotabat Paulus MERULA] nusquam ea Oratio reperiri potest. Edita est deinceps Taloſe ann. 1620. cum aliquot Epistolis & Opusculis Jul. SCALIGERI. Et Prim. Scaligeran. Edit. 1669. p. 80.] Pater meus Jul. SCALIGER duas Orationes scripsit in ERASMUM, primam in Ciceronianum Lutetiæ impressam apud VIDOBUM; alteram in eundem, quâ assertit se prioris auctorem. Vidi JUL. CÆS. SCALIGERI Orationem pro M. T. CICERONE contra Ciceronianum ERASMI 12. Colon. 1600. apud BERNARDUM GUALTHERIUM excusam. De illâ Oratione plura dicentur postea, cum de DOLETI Vita differam. ERASM. Epistol. p. 1521.] ERASMUS GOELENIO S. P. — Suspicio harum molestiarum relictam esse eum, qui SCALIGEROS, DOLETOS, & MERULAS in me subornat. Non sat habet homo, Judaice vindex, impetere me, nisi ex meos impetret. In furioso Dialogo DOLETI vexatur MORUS: habet Leodii, qui suffundit frigidam, & bonitatem ad malitiam instruit. — Basileæ 28. Jun. 1536. De Stephano DOLETO postea dicetur.

(a) Lege ipsius Epistol. ad VLATTEN. Ciceroniana præfix. p. 221.

(1) Ad

ZZ 2

pro Christianis reddamur Pagani, quum ego nihil prius agendum existimem, quàm ut bonæ literæ, CHRISTI Domini Deique nostri gloriam, eâ sermonis copiâ, splendore, nitoreque prædicent, quo M. TULLIUS de rebus prophanis dicere solitus est. Et animadverto juvenes aliquot, quos nobis remittit Italia, præcipuè Roma, nonnihil afflatos hâc affectu. Visus itaque sum mihi rem facturus nec inutilem ad pietatem, & studiis adolescentiæ conducibilem, si lucubratiunculam unam huic rei darem, non ut eloquentiæ candidatos à CICERONIS imitatione deterream: quid enim insanius? sed ut ostendam, quo pacto fieri posset, ut verè CICERONEM exprimamus, & summam illius viri facundiam cum Christianâ pietate copulemus.

Hujus Sectæ fautores veram imitandi rationem omnino ignorabant. Qui verba captat nuda, centonésque meros confuit, est plagiarus, non imitator; æquè ridendus, ac Graculus Pavonis vel Asellus Leonis exuviis superbiens. Nescit, servili imitationi ingenua quid interest; putaminibus nucleus, umbræ corpus quid præstat. Qui autem Ciceroniani revera nomen meretur, is in summâ dictionum non hæret superficie; sed imos abditosque rerum penetrat sensus; universum Orationis filum, structuram, cultum, artem (quæ in lectore animi attentius omnia pensantis, magis quàm oculi leviter perstringentis aciem requirunt) intuetur; donec totum ipsum penè induerit Oratorem: quem ubi sibi fecerit familiarem, in argumento quolibet tractando sic sentit, sic scribit, ut non rectius & aptius sentire, non significantius & ornatiùs scribere ipse CICERO potuisset videatur.

Hæ Ciceronianorum lites ERASMUM (a) diu vexaverunt; nec ab hujusmodi jurgiis, donec fuit in vivis, immunem se servare potuit. Quin tota penè ejus vita erat contentionibus inter ipsum & viros, eosque doctos ac celebres, agitatis plenissima. Eruditio maxima, quâ plurimos superabat, & immodicæ, quibus docti plerique illum efferebant, (b) laudes; ingenium paulò nonnunquam morosius & iracundius, quo de levi causa etiam cum (c) amicis rixabatur;

(a) Ab ann. 1526. ad ann. 1536. Quod colligo ex ERASMI Epistol. ad MOLINUM ann. 1526. (p. 938.) & ad GOCLENIUM ann. 1536. (p. 1522.)

(b) Eas tamen ultro oblatas à se rejiciebat. Lege ERASMI Epistol. (p. 1369.) ad LAZ. BAYF. — Illa verba suis in literis non sine risu legi, Ad magnum illum ERASMUM: qui titulus hæud quadrat in hoc corpusculum, minus in fortunam, minime in ingenium. Sed tamen istuc mo-

destinas quàm quod LASTIUS nunquam exorari potuit, ut desineret me ter maximum appellare. — ann. 1531.

(c) De lite inter ipsum & BUDÆUM dictum est. Lege etiam (inter ERASMI Epistol. p. 355.) Epistol. BUD. ad ERASMI. ann. 1518. Gulielmus BUDÆUS, hætenus ERASMI amicus, ultimam salutem dicit ERASMO. — Vale, & me, cum satis odisse videbere, rursus ama. Et (p. 1366.) ERASMI. ad EGNAT. ann. 1531.

— cum

batur; (a) liberior stylus, quo (b) Ecclesiasticorum ignorantiam

— cum BUDÆO nunquam in gratiam redii. Et (ERASM. Vit. in 12. 1642. p. 10.) Usque ad annum quinquagesimum nec impetiverat quenquam, nec impetitus est à quodquam stylo. — A FABRO primum est impetitus. Lege ERASMI Epistolam (ERASM. Epist. p. 265.) quā cum Jacobo FABRO expostulat ann. 1517.

(a) ERASM. Vit. in 12. 1642. p. 10.] Lingua inter amicos liberioris, nonnunquam plusquam sat esset; & saepe falsus non tamen poterat amicis diffidere.

(b) Ibid.] In provehendis bonis litteris nemo magis profecit; gravemque ob hanc rem invidiam sustinuit à Barbaris & Monachis. Et ibid. p. 50.] alicubi quorundam arrogantiam, ambitionem, avaritiam, superstitionemque liberiori stylo subtaxat. In odium & offensionem ERASMUS incurrit nullam magis ob causam, quàm ob Ciceronianum & Colloquia. De illo prius scripsi multa. Colloquia (ut ipse testatur in Epistolā ad Quirinum TALESIUM ann. 1532.) Vide pag. 1456.) Opus ipsi vehementer invidiosum, Typographis bene lacrosū. Et pag. 930.] ERASMUS THOMÆ Cardinali ANGLIÆ S. D. — Audio isthic librum Colloquiorum distrahi vetitum, quod nec Lovanii, nec Lutetiæ quisquam attentavit, quum illic sint devotissimi bonarum literarum hostes, & ob has mei quoque — In Colloquiis meis nihil est, vel obscenum, vel impium, vel seditiosum. Plurima sunt, quæ refert Juventutem scire, ne se temere in viræ genus precipitent, unde sese non queant explicare, ne cursitent Compostellam, domi relicta uxore ac liberis, quos curare præstiterat, aliæque innumera, quæ ipsi deberent in Concionibus admonere populum. Fortassis, quæ varietas est humidorum ingeniorum, tetrico cuiquam displicebit aliquid dictum amœnius, erit quod in suspensionem rapiat morosior; verum adversus talium calumnias nulla cautio est. Indecorum est, inquiet aliquis, semi ad istum nugari modum. Atqui laudantur vetuli litteratores; qui se demittunt ad puerorum balbutiem, ut illos ad discendas literas alluciant. Committat Amplitudo tua Colloquiorum libellum alicui perlegendum, qui Latine

Græcque sciat: non dicam Thomæ MORO, aut Cuthberto TONSTALLO, amici sunt; quanquam uterque sic est amicus ERASMO, ut Veritatem anteponat, sed alii cuiquam, nec in odium, nec in favorem notabiliter propenso. Si deprehendantur impia, me quoque suffragante eripatur Juventuti; Sin offendunt leviora quadam, poterunt ex bonorum virorum judicio corrigi, quod penes Juventutem maneat utilitas. Nuper Dominicanus quidam tergo importavit in Angliam Libellos famosos in me scriptos à quatuor scurris ejusdem Ordinis, sed fictis nominibus, plenos impudentissimis mendaciis: illi invenerunt emptorem, & mea Colloquia ejiciuntur à Bibliopoliis. Venditur Colloquiorum meorum Libellus per scurram Lambertum CAMPESTREM, qui nuper compilato patrono suo fugis Lugduno, falsatus. — Ann. 1526. Et p. 1014.] ERASMUS JOAN. VERGARÆ S. D. — Quod aiunt meos Libros Lutetiæ publico judicio damnatos, aut legi prohibitos, impudens est mendacium, quum omnia mea prostant Lutetiæ, & nuper Colloquia sint illic excusa à COLINÆO Typographo, quum nulli libro sint magis infensi. — ann. 1527. Et. p. 1099.] Idem Jo. EPISCOPO S. D. — Ad articulos, quos ab illis objici solitos recensens, possem simpliciter respondere, nihil esse tale in Colloquiis meis, nec ullos pueros fieri deteriores illorum lectione. Sed ista sunt commenta quorundam, quos ad nihil aliud dicas natos quàm ad calumniandum. Quod tamen in Ordinis contumeliam rapi nolim. Sed in rebus humanis nullum est corpus, quod non suas habeat vomicas. Hactenus exercuerunt tyrannidem in etatem rudem ac simplices idiotas, nunc hoc urit eos, quod Juventus aliquid discit, quod ipsi nesciunt. Hinc ille lacrymæ. In Colloquiis meis adeo nihil est obscenum aut lascivum, ut castè tractent etiam illa, quæ naturâ lasciva sunt: velut in Colloquio Proci & Puellæ, Scorti & Adolescentis: & hoc arbitror ubique à me diligentissimè cautum, ne quid tenera pubes è scriptis meis hauriat lascivia. De peregrinationibus obsecro quid doceo, nisi ut in his superstitionem fugiant homines, quæ mundas undique plenus

tiam aut vitia carpere, adversus ipsum invidiam, inimicitiam,
(a) suspi-

nus erat usque ad insaniam, majore lucro a-
distorum quam pietatis? Confessionem appro-
bant Colloquia, fremensibus iis, qui se ven-
ditans Evangelii titulo. Ridetur ibi quidam
Adiles, sic adiens Confessionem, ut fore solet
vulgus: nec aliud illos offendis, nisi quod a-
licubi dico, Confessionem, qua fit Deo, prae-
cipuam esse; & subindicas Adolescentem, hanc ob
hominibus institutam, non tamen asseverat.
Loquor autem de hac formâ Confessionis, qua
nunc in usu est, quam nusquam non probo.
Eam à CHRISTO institutam fuisse nec est
verisimile, nec quisquam adhuc docere potuit:
si quis doceat, ma quidem habiturus est ap-
plausum. Quam tamen interim ita decora
servandam, quasi CHRISTUS institueris.
In Libello De modo confitendi, non hoc a-
go, ne confiteamur. Id efficere non poteram,
nisi propositis quibusdam incommodis, qua
non ascribo Confessioni, sed vitio confiten-
tium & audientium. Jam quum totus mun-
dus plenus sit fabularum de flagitiis ac sceler-
ibus, qua sub nomine Confessionis admittuntur,
indignantur mihi, quod moderatissimâ
quadam attingerem: nec reputant, quâ in-
ta pudore Christiano siluerim ejus generis, ut
vel sola commemoratio posset Lectoris animum
infringere. Verum Monachi complures non a
more pietatis urgent hanc Confessionem, sed
quod hinc auferant luculentam messam, dum
regnant in edibus divitum, quorum secreta
norunt, dum adsunt morientibus, dum arro-
dunt testamenta. ——— Basil. I. Sept.
1528. Et p. 1453.] Idem JOANNI
CHOLERO S. P. ——— Lambertus CAM-
PESTER olim Lutetiæ edidit Colloquia
mea voluit à me emendata, persuasit Typo-
grapho rem esse vendibilem, & sub nomine
meo praeatus, & admixtis per totum Opus
miris emblematicis, quibus me ipsum accu-
sabat, omnia plena sturtilis cujusdam stoli-
ditatis, quo peracto fugit Lugdunum; & si-
mulans se summum ERASMI amicum, re-
perit patronum, cui mox suffragatus trecentas
copias fugit ——— ann. 1532. Et p.
1752.] ERASMO GER. MORRHUIS
S. P. ——— Admonendus est ΟΜΗΡΑ-
LIUS noster, ne ipse quoque ejusmodi sali-
bus Theologorum annuat in se orietur: nam
sexual irritatos vix magno negotio compesceres,

id quod ego superioribus annis meo malo ferme
didicoram, cum inhiheretur, ne pueris tua
Colloquia in Collegiis praelegerentur ———
Parisiis 1532. Et p. 1919.] AUGUSTI-
NUS STRUCHUS EUGUBINUS ERAS-
MO S. D. P. (p. 1925.) Quantum au-
tem libri tui Monachorum vitæ obesse crediti
sint, id abunde testatur, quod publico con-
sensu & edicto legi & haberi apud nonnullos
eorum interdicti sunt. Sed hoc culpa tua non
fueris, fuerit eorum, qui Scripta tua non
recte & cum judicio legerunt, nec mendam
tuam verè sunt interpretati. Credo enim
te non ipsam sanctitatem, sed superstitionem
tamendam & imperitiam damnavisse. At mo-
destias & modesti ratione, dicunt nonnulli,
fuisse faciendum. Quorsum enim attinebat
(ut exemplum proponam) ut eo modo que-
rundam vitia attingeres, sicut in tuis Col-
loquiis attingisti? Quam enim nociva pecula
ibi propinasti? Quos blasphemiarum fontes
aperuisti? Hac est vestra providentia, gra-
vissime censor ERASME. Usque ad praeor-
dinem insimam ponescas verbi dolor, si quid
de famâ vestrà à quopiam detractum arbi-
traveris: apologias, responsiones paratis: &
non putatis alios sentire dolorem, cum eos
tam crudeliter defecatis. Adiciam, clamas,
attingendum gentis totius nomen; tu quomodo
id observas, qui dum unum aut alterum
attingis, totum Ordinem imbecillius, suspici-
torem virginum sacrarum illic sacro intro-
ducis, sed non taces in Evangelio rui.
Quaso dum hoc facis, non de omnibus pra-
bas causas judicandi? At quantum scan-
dalum est hoc Populo Christiano? Tastes caros
sunt Provincia, qua ad eversionem Monasterio-
rum istiusmodi documentis imbuta confitè-
runt. Vidi ego, & legi hic oculis Epistolam
tuam, in qua Religioso caillam respondes, qui
te ad Religionem revocaret. Ibi aperte dicis,
nullum in Religione Christianâ maius malum
inveniri potuisse, quàm cum Religionem ipse
reperit fuit. Sed dicis non esse tuam Episto-
lam; gratulator, si sic est. Mirante autem
multo, cur te gravioribus annis, in tuis
Colloquiis, qua aliqui tuam & eloquentiam
& acumen respiciunt, res mala tacito interfo-
rueris. Neque ego ceptis te interitum ac fe-
peritiorum Monachorum vitam mercede defen-

defendo, sed succurrendi malis istis aliam dico esse rationem, quam ut in populum aliquot privatorum seclera spectanda proponantur. &c. — 25. Jul. ann. 1631. Longa hæc Epistola multa alia continet, quorum ERASMUS & ipsius scripta accusat EUGUBINUS; respondetque longæ Epistolæ ERASMI ad EUGUBINUM (p. 1374. 1375.) 27. Mart. 1531. datæ, quæ loca plurima ex ejus in Pentateuchum Annotationibus reprehendit. — Hæc * Editio prima sciet prodigiosis mendis, præsertim

in Latinis, ex quo vides, quàm non tutum sit Typographorum operis fidere. Si tibi nam est integrum adesse, præstaret hoc munus alicui delegare, qui bonâ fide vicem obire tuam et posset et vellet. Interdum optarem te diligentiorum esse in probando, quàm es in asseverando fortis; præsertim quum rejicis aliorum opinionem.

Sed satis jam de ERASMI Colloquiis. Neque Pontificiis omnino placuit Opus Adagiorum, è prioribus † ejus Incubrationibus princeps, sæpius emendatum, auc-

* Nescio, an hæc, quæ anno 1531. à Sæ. GRYPH. prodit, volumis ERASMI.

† ERASMI. Epist. p. 27.] ERASMUS JACOBO BATTO. — Et Opus Adagiorum, quantum possum, pare, fructum post Pascha, ut spes, emendandum: Opus, inquam, neque brevis & infinis laboris. Colloquimus enim sæpe Proverbia oblongata, partim Græca, partim Latina; id si videbitur, tunc ADOLPHO nuncupabimus: — Patris. 12. April. ann. 1550. Et p. 96.] Idem JOHANNI COLETO S. P. D. — Et scripsi nuper et veniisti, opinor, de consensu Adagiorum libris, nostro sumptu in Angliam transmissis, idque ante irruentem. Scripseras mihi GROCIVS se summa fide summaque diligentia curatum, ut ex animi mei sententiâ discederetur. — Non mihi rogandus est Erasmus meus GUILIELMUS MONTJOIUS; tamen neque ab re, neque absurde facturus videatur, si sua benignitate nonnihil adjuveris me, vel quid sic semper faveis studiis meis, vel quid argumentum est ipso auctore susceptum, istiusque inscriptioni nominali, nempe Adagiorum. Parnit enim prior Editionis, vel quid Typographorum culpa sic est mendoſa, ut studio depravata videatur; vel quid insignitibus quibusdam præcipit Opus, quod mihi nunc domum Jesumum atque inops videtur capis, postquam Græcos evolvi Auctores. Decretum est igitur alterâ Editione et meum et Chalcegraphorum culpam sarcire, simulque studioſis utilissimo argumento confutere. — Patris 1504. Et p. 105.] Idem ANDREÆ AMMONIO S. D. — In negotio Proverborum passim sum acceptus ab istis Bibliopis. Quidam ea formulis excudis Tubingæ, sed ita imitatus Editionem Aldinam, ut parum attentis eadem videri possit. Commiseram Ennaphor emendatum ac locupletatum Francico, qui libros ferme annos sedens est bene imperator, ut vol BADLO, vel ex illius sententiâ committeret alii. In bonis viri roſa Bâleam deportavit, et in manus dedit, quibus emendaret, ut hoc tum demum adat, cum sua divendiderit, hoc est, post decem annos. — Cantabrigiæ 31. Dec. 1510. Et p. 671.] Idem POLYDORO VIRGILIO S. D. — O te hunc in clamentem, cui parva est visum, quid Eduardus LEUS me Novi Testamenti recogniti gloriâ spoliasset, nisi tu bonam laudis partem ac Adagiorum Opere debita pregeras adimere. Nam id multis verbis agere videris in Præfatione, quæ Librum semi-Paganum ac semi-Christianum Lectori commendat; cuius ego successibus adeo non invidas, ut cum Joannes PROBIVS ab extendendo volumine abhorret, ego compulerim verius quam impulerim, ut Opus quàm vicidissimis formulis obortisque daret in lucem. In tantum enim abest, ut POLYDOR, ut tuo nomini, cuique studiis invidiam, ut ob veterem inter nos etiam viâ consuetudinem, et adamantem ingenii tui fastiditatem, vir alii ferocem aequè. Sed inclamentem est etiam, quod hujus argumenti, primum apud Latinos tractari, laudem sic tibi vendicas, ut mihi omnis copodexias simul et livoris suspitionem impingere: cum vix alius sit, qui vel candidius, vel impensius feruac humanam literarum Cultoribus, à quibus etiam obcurari voluptati est. Aded non hoc molior, ut conjungam officium nomini. Porro tu mihi sic charus es, ut hand dubitaturus sim vel de meo largiri plus gloria, quàm tu quaveris me mihi præter jus vendicare. Gatendum, quod in primâ Editione, nulla sit facta POLYDORI mentio, mirum esse non debet, cum id temporis natus adhuc mihi notus esset POLYDORUS, præter eum quem in Tragediis POLYMNISTOR obtineat, et auro vi patitur. Atqui hæc me parat eluſione, negans esse verisimile, quod ego, cum Præfatio M. THOMÆ SCHURERII testatur, antiquam meam Adagiorum libellum excuderet, se tuam formulis expresseſſe. Quid scripserit SCHURERIVS, nescio; illud negari non potest, Libellum Adagiorum meum decem annis excusum fuisse Latetæ, per Joannem PHILIPPUM, priusquam SCHURERII nomen audissem. — Hic LUOAS quidam Sautomata, Theologus, mihi, dum illic agerem, suis familiaris congero non aliam opinor ob causam iniquis nostris studiis, nisi quod ipse multis annis parum feliciter laceſſeſſet Musas iratas, rumorem latè sparserat, inter combibanes suos, me Cornicula exemplo convellere me plenus athenis, jam olim POLYDORUS quendam eleganter hoc argumentum tractasse, me nihil aliud esse quàm plagiarium, ac finium illius. Hæc cum accepissem, et quid esset rei prorsus ignorarem, dedi negotium juvenibus aliquot, qui Librum perquirerent Vergilii POLYDORI. Cum nunquam proficere, nondum enim opinor, deportatus erat ex Italiâ, tandem mihi casu repertus est in Bibliothecâ clarissimi viri Hieronymi BUSLEDII; nam is, ut erat omnium Librorum emaculatus, ex Italiâ se cum detulerat. Gavissus inopinatâ prædâ, confere diem et annum, quum ex more salam amantem Typographi: nam meus abſente me excusas est Lutetiz. Eum comperio exisse ex Officinâ Joannis PHILIPPI adno M. D. die Junii 15. quemadmodum testatur Epistola FAUSTI, quum Typographus ab illo exortetur ad Opus commendationem, quum tamen ante Librum absolutum scriptum oportet; tum exisse in Italiâ tribus mensibus serius. Quid si quis proferat Editionem antiquiorem ad, quàm nobis dedit Joannes PHILIPPUS, ad quod

auctum & (1) recusum; (2) tandem ab omnibus, qua Religionem Christianam offendere poterant, expurgatum.

ERASMO (3) sua *Moria* (4) multum turbarum excitavit, & (5) *Apologia* ad *Martinum DORPIUM* scriptæ locum dedit.

scio neminem facturum, non erit tamen causa, cur me quisquam infamulet forti aut plagii &c. — tua legissem, tantus plagiarus nullum tuorum prætermissem. Nunc in tuis erant quadam non adspicienda, qua in meis non erant. Jam verò quid scribis me præter multitudinem nihil addidisse, non satis intelligo, quid sibi velit: in primâ Editione enumerabatur *Adagia* ferme octingenta, cum tu citra ducenta confitereris: nec unquam auxi minua illa *Collectanea*, nisi semel, anno M. D. VI. cum Lutetiz adornarem iter in Italiam. Nam ad preces amici BADII, parantis rursus edere, adjeci *Proverbia* plus minus viginti, idque ex æceruo multorum, quem paraveram in Venetam Editionem. Ac sua rursus eodem anno sumi excusa Mediolani per Joannem ANGLUM. Porro in Editione Aldinâ, cum *Chiliadas* aliquot adferam, non video, cur debeat contemni multitudo &c. — Lovanio 23. Dec. 1521. Et p. 894.] Idem EGNATIO S. D. — *Adagiorum Opus*, quoniam apud ASULANUM primum erat natum, misi ut inibi renascetur, si modo ipsi commodum esset. — Basileæ 3. Octob. 1525. Et p. 1456.] Idem GERARDO AB ASSENDELFF S. — Excuduntur *Basileæ Adagia*, aliquot centuriis aucta — Frâburg. Brisg. 29. Oct. 1532.

(1) Et p. 1583.] ADRIANUS BARLANDUS CORNELIO fratri suo S. D. — Emisit ERASMUS *Chiliades* aliquot & Centurias *Proverbiorum*: quod Opus planè divinitatem quandam hominis præ se fert, ob rerum verborumque beatissimam copiam. Editum, universo propè Orbis ita placuit, ut intra paucos annos quater à nobilissimis Impressoribus formis excusum sit: Primum in Italiâ ab Aldo MANUTIO, viro propter singularem utriusque Lingue doctrinam, omnium memoriâ seculorum dignissimo, deinde in Germaniâ hic à FROBENIO, Basileæ; semel ab ANSELMO Tubingæ, præcipuis *Chalcographis* — Lovanio 1516.

(2) Vide Editionem ann. 1575. in quâ Aldus MANUTIUS Pauli F. Aldi N. GREGORIO XIII. scribit à *Consilio* Tridentino suo patri demandatum manus purgandi librum de veteribus utriusque Lingue *Proverbiis*; omisso tamen ERASMI nomine. Sed in Eustachii LOCATELLI Episcopi testimonio — *Adagia ERASMI* perlegi & castigavi, & ea, ab omnibus, qua Religionem Christianam & pias aures offendere poterant, expurgavi &c.

(3) Hanc excudit Ægid. GORMONTIUS, sed sine anno. ERASM. Epist. p. 135.] ERASMUS PETRO ÆGIDIO S. D. — Accepi postremas BADII Literas per Anglum quandam, in quibus scribis *Moriam* à se formulis excusam, quam tamen hæc non vidimus. Bene vale. Lovanio anno 1514. Et p. 261.] Idem GEORGIO HALOINO S. D. — Clarissimo GEORGI, tandem effecti, ni fallor, quis fuerit ille Gandavi, quem nostra offenderis *Moria*; *Monachus* est, niger est, mihi nisi venter esset. Primum à paucis intelligebatur, donec LISTRIUS adderet *Commentaria*. Verum ubi per te Gallicè quoque loqui cœpit, ab his quoque intelligitur, qui nec *Psalmos* suos intelligunt. Optârîm & ipse audire meam *Moriam* Gallicè differrem: quid si tibi non esset Exemplar, saltem commendatâ unde possim petere — Lovanio 29. Aug. 1517. Et p. 275.] Idem ANTONIO à BERGIS, Abbati Berrinico S. D. — Accepi à nonnullis, quod me vehementer commovet, te mihi, nescio quid, subtrasci, opinor ex *Moriam*, quam vir clarissimus Georgius HALOINUS, me dehortante ac deterrente, fecit Gallicam, hoc est, ex mea suam fecit, additis, detractis & mutatis, qua voluit. Ad hæc, argumentum ipsum per se jocosum est, nec tamen ullum hominum genus infestior odiosius; neque quæquam nominatim taxo, nisi me ipsum. Postremo, Opus hoc quæcumque est, placet eruditis totius orbis omnibus, placet Episcopis, Archiepiscopis, Regibus, Cardinalibus, atque ipsi LEONI Pontifici maximo, qui à capite usque ad calcem totum perlegit. — Lovanio 13. Dec. 1517. Et p. 1110.] Idem MARTINO LIPSIO S. — Brugis Episcopus quidam à suffragiis — negavit se quæquam legisse mearum lucubrationum, tantum in animo fuisse legere *Moriam*, verum illic compo-
vixisse tam profundam Lænitatem, his enim verbis utebatur, ut veritus fuerit in hæcsem prolabi possim

— Basileæ 1528. Et p. 1537.] BEAT. RHENANUS ERASMO S. — Ex *Moriz* mille & octingentis Exemplaribus nonnisi sexaginta supersunt. — Ex Basileâ 17. April. 1515.

(4), (5) Lege DORPII ad ERASMUM Epistolam, & ERASMI ad eundem *Apologiam*, quæ pterisque *Moria* Editionibus inferuntur. Et ERASM. Epist. p. 220.] THOMAS MORUS ERASMO S. D. — (p. 222.) DORPIUS Epistolam suam imprimendam curavit, & *Apologia* sua præparandam — Londino 1516. Et p. 1667.] ERASMUS JOANNI à LOVANTIO, Guardiano Minoritarum in Amsterledam. S. P. — De *Moriâ* partim in ipsâ Operis Præfatione satisfacio Lectori, partim in Epistolâ ad DORPIUM, qua nunc *Moriz* adjecta est: quid autem facias iis, qui nullis rationibus placari possunt, imò qui magnis clamoribus damnant, quod nunquam legērunt: nulli enim omnino clamant insanius. Si præcissem istos tantopere offendendos, fortasse curâssim Opus premendum: sum enim hoc animo, ut si quædam omnibus placere, cupiam quatenus id liceat citra adulatorem. Nunc frustra me penitet, *Libello* plus duodecies excuso. Illud demiror, cur omnium soli *Monachi* & *Theologi* offendantur? An omnes se tales agnoscunt, quales illic describo? Summus Pontifex perlegit *Moriam*, & risit; tantum hoc adjecit, Gaudeo, inquis, nostrum quoque ERASMUM esse in *Moriâ*, & tamen nullos acerbius trahere quàm Pontifices. Absit à me studium maledicentia. Quid si libuerit describere *Theologos* ac *Monachos*, cujusmodi plerique sunt, tum dæmonem apparuisse, quàm crulliter de his locuta sit *Moria*. Quod autem in Scholis legatur, antebac nunquam mihi fuit auditum. Et tamen cavi, ne quid illic esset, quod eam inficeret atatem: etenim quod tu times, ne cæcè laudentur ab omni Religione, non satis intelligo quid sibi velit? an proximi periculum est ne tota Religio

dit. Multos præterea ex Pontificiorum partibus offenderunt (1) *obscurorum Virorum Epistola*; & in invidiæ partem vocatus est ERASMUS: imò etiam alterius libelli in JULIUM Pontificem author fuisse creditus.

(a) Suspi-

Religio displiceat, si quid dicatur in superstitiose Religiosos? — Lovanio 2. Januaz. 1518.
 (1) Et p. 1622.] Idem CÆSARIO S. D. — Magnopere mihi displicebant Epistolæ obscurorum Virorum: jam tum ab initio delectare potuisset facietia, nisi nimium offendisset exemplum. Mihi placent iustus, sed circa cujusquam contumeliā. Sed molestius fuit, quod in posteriore Editione mei quoque nominis mentionem admiscuerint. Quasi parum fuisset inquirere, nisi nos quoque vocassent in invidiam, & magnam partem fructus tot studiorum laboribus expetiti corrupissent. Ne id quidem satis est visum: en alter Libellus priori adfinitus; in quibus crebra mentio fit eorum, quibus scio iustus hujusmodi nequaquam probari. Quam male consulum isti, non solum in seipfos, verum etiam in omnes, quibus bona litera chara sunt! Jam illud est omnium molestissimum mihi, si modo verum est, quod mihi istinc reversus famulus meus Jacobus narravit, apud complures haberi Coloniz Libellum, nescio quem, in JULIUM Pontificem, quomodo mortuus exclusus sit Cælo per PER-TRUM. Audieram jam pridem hujusmodi fabulam actam in Galliâ, ubi talium nugarum immodica licentia semper fuit. Eam, opinor, aliquis in Latinum sermonem transtulit. Demiror quid isti in mentem veniat, cum sic vitium & operam perdant. Caterum admiror esse, qui suspicentur tam insignem ineptiam à me profectam, opinor ob id, quod sermo fortasse sit paulo Latinior. Lusi quidem in MORIâ, sed incurrit: nullius famam nominatim perstrinxit, in mores hominum lustrum, non in famam hominum. — Antwerpiz 16. Aug. 1517. Et p. 1575.] THOMAS MORUS ERASMO suo S. — Epistolæ obscurorum Virorum opera primum est videre quantopere placent omnibus, & doctis joco, & indoctis serio, qui dum ride- mus, putant rideri stylium tantum, quem illi non defendunt, sed gravitate sententiarum dicunt compensatum, & latere sub radi vaginâ pulcherrimum gladium. Utinam fuisset inditus Libello alius titulus: profectò inivâ centum annos homines studio stupidi non sensissent nasum quanquam rhinocerotico longiorem. — Londino 31. Octob. 1516. Et p. 1110.] ERASMUS MARTINO LIPSIO S. — Ubi primum Epistolæ obscurorum Virorum, viro Monachorum applausu excepta sunt apud Britannos à Franciscanis ac Domini- canis, qui sibi persuadebant eas in REUCHLINI contumeliā, & Monachorum favorem serio proditas: quon- que quidam egregie doctus, sed nasutissimus, fingeret se nonnihil offendi stylo, consolati sum hominem. Ne spec- tari, inquit, & bona, orationis cultum, sed sententiarum vim. Nec hodie deprehendissent, si quidam, addi- tā Epistolâ, Lectorem admonuisset rem non esse seriam. Piste in Brabantia, Prior quidam Dominicanus & Magister noster, volens innotescere patribus, cœnæ acervum eorum Libellorum, ut dono mitteret Ordinis Pro- curatoribus, nihil dubitans, quin in Ordinis honorem fuissent scriptæ. Quis fungus possit esse stupidi? At isti sunt, ut sibi videntur, Atlantes Ecclesiæ natantis; ex his designantur cognitores de Dogmatibus Ecclesiasticis, hi pron- nuntiant de Libri ERASMI, & horum arbitrio Christiani sumus, aut hæretici. — Basileâ 5. Septemb. 1528. Et p. 1626.] Idem OMNIS HERMANNO NERTO (Nuenar) seu à NOVâ AQUILâ S. D. Scit tota Sodalitas Basiliensis mihi semper displicuisse Epistolâ, quas inscripserunt Obscurorum Virorum, non quod aberratæ à seculis joci, sed quod non placeat exemplum ladendi famam alienam: quod ea res cut- vis sit in promptu. Lustrum & nos olim in MORIâ, sed nullius nomen à nobis perstrictum est. At isti, qui- cumque sunt, non contenti sic inopisse, addiderunt alterum illi similem Libellum, in quo demiror, cur me toties nominandum putarent: etenim si bene volent ERASMO, cur mihi tantam constant invidiam? Si male volent, cur in diversâ ponunt parte, atque eâ, quam hoc Libello petierunt? Quid si pergant ad istum nugari modum, efficiunt, ut bonis etiam Scriptoribus imponatur silentium. Etenim Jacobus meus, nuper Coloniz reversus, retulit mihi istuc sparsum Libellum nescio quem, de JULIO Pontifice, ridiculo argumento; haud scio, an eun- dem, de quo pridem audivi fabulam, ab Hispano nescio quo conscriptum Lutetiz, & Gallicè versum, actum inibi regalibus festis, quibus solemne est hujusmodi naniis lascivire Scholasticis. Addidit autem, quod vix opi- nor esse verum, esse istuc nonnullas, qui suspicentur mecum inventum esse, ob id, ut ait, quod Latinitas sit mo- diocrit: mihi verò nec otii tantum est, ut aliquam horarum istiusmodi nugis imperitiam, nec animus tam impius, ut summum Pontificem velim ludere, nec tam stultus, ut in eos velim scribere, qui possunt prescribere. — Lovan. 1517. Et p. 1678.] Idem CÆSARIO S. D. — Passimè consului rebus humanis, qui ti- tulum indidit Obscurorum Virorum: quod ni titulus prodidisset lusum, & hodie passim legrentur illa Episto- læ, tanquam in gratiam Prædicatorum scriptæ. Adest hic Lovanii Magister noster, pridem Prior apud Bruxel- las, qui viginti Libellos cœnæ, gratificatur amicis, paulo antè quàm Bulla illa prodiret, quæ effulminat eum Libellum. Primum optabam non editum eum Libellum, verum ubi fuisset editus, optabam alium titulum. Sunt illi quidem digni majoribus convitiis, sed exemplum est odiosum, & quod in furto molestissimum esse con- suevit, suspicio incerto Auctore per omnes vagatur, ut cuique sua conjectura, aut sumis suggestis affectus: neque enim decrant, qui me crederent earum Epistolarum auctorem, cum mihi nec nomina forent nota, nec mirabilis Phrasis. — Lovan. 1518. Quod modo dictum sit in illis Epistolis ERASMI mentionem fieri, lege Epistol. Obscuror. Viror. Edition. Londinens. anno 1710. pag. 108. Ipse dicunt, quod ERASMUS Roterodamus composuit multos Tractatus in Theologia, ego non credo. quod faciat omnia rectè. Ipse etiam prius in uno parvo Tractatu, vexavit Theologos, & jam scribit Theologicè, est mihi mirum. Si ego venio ad Al- maniam, & lego suos Codiculos & invenio unum parvissimum punctum, ubi erravit, vel ubi ego non intelligo, ipse debet videre, quod ego volo sibi super cunctis. Ipse scripsit etiam Gracè, quod non deberet facere, quia nos sumus Latini & non Graci. Lege & p. 117. 121. usque ad 128. Quod verò spectat Libellum in Ju- LIUM

(a) fuspicionemque moverant.

ERASMUS tandem (b) senio & (c) morbo gravis, post-

(a) Suspicio fuit (cui nonnulla neque forsan levis causa suberat) ERASMUS Pontificiorum partibus, gravioribus saltem erroribus, minimè favere. Præterea (Vit. ERASM. Edit. Lugd. Bat. 1642. p. 11.) Lutherana Tragædia oneraverat illum intolerabili invidia, discernit ab utraque parte, dam utrique studet consulere. ERASMUS cum LUTHERO acerbè agi noluit, & inde orta est suspicio: quod ipsius ad LAURENTIUM CAMPEJUM Card. Epistola (p. 595. 598.) testatur. Quarebatur an-
 sa, quâ privatum odium suum possent ulcisci. Ea quoniam non data est, agre ferunt: & nihil non commiscuntur, quo me apud ignaros rei, vel in edium, vel in fuspicionem adducant. Primum una aut altera Prefatio LUTHERI Libris admixta, paulò Latinior, satis erat illis argumenti, LUTHERUM meâ operâ adiuvum fuisse in conscribendis suis Libellis, in quibus ne apiculus quidem est meus. — Sub hac proditi Epistola quedam ad LUTHERUM mea: mox altera ad Cardinalem Moguntinum, utraque typis excusa. Quâ quidem in re non quæ satis admirari consilium quorundam, qui statim evulgârunt, quod ego cerâ obfignatum scripseram uni legendum. — Sic igitur favi LUTHERO, bonis itius facti, quæ in illis vel videbam, vel esse credebam. Imò non illi favi, sed gloria CHRISTI. Et tamen in eodem videbam, quæ mihi nonnullam sollicitudinem ac fuspicionem incuterent. — In Epistola ad Cardin. Moguntinum quid aliud ago, quàm me per vim opprimatur, causâ non cognitâ: ne ea fenestra aperiretur quibusdam damnan-
 di, quod non resillunt, & haud scio an etiam intelligant? Et tamen in eadem ingenuè fateor, mihi quedam in LUTHERO displice-
 re. Hactenus favebam LUTHERO, ut nollem illum dedi quorundam libidini, qui quovis prætextu vendebant ad subvertendas bonas literas: sed tamen non ita favebam, quin divinarum Voluminum testimoniis revin-
 ci, quin argumentis refelli vellem, si refelli mereretur. Genserosa ingenia doceri cupiunt,

cogi non solum. Docere Theologorum est, cogere tantum Tyrannorum est. Ita favebam LUTHERO, ut corrigi mallet, quàm per-
 di; revocari, quàm exstingui, si quid erraret. Et errant, quoties hactenus scripserunt, si modo Canonicas Scripturas excipias. Hòc animo puto & hodie Theologos omnes pro-
 bos favere LUTHERO. Imò hòc animo video & ipsum esse LEONEM Pont. Maxi-
 mum. — LOVANO 6. Decemb. 1520. Lege & MELCH. ADAM. Via. Philoso-
 phor. German. de Vit. ERASM. p. 99. 100.

(b) ERASM. Epist. p. 935.] ERASMUS EGNATIO S. D. — Utinam mihi licuisset in Musarum viretis consensescere! Nunc sexagenarius protrudor in arenam gladiatoriam, & pro lyrà tenes rete. Bene-
 volo, Basileâ 6. Maji, anno 1526. Et p. 1418.] Idem JOANNI RINCKIO S. P. — Siquis tibi nunciaret ERASMUM jam propè septuagenarium duxisse uxorem, nonne terque quaterque te signares crucis i-
 magine? Faceres sat scio, & equidem non injuriâ. Atqui nunc, mi RINCKI, rem feci nec minùs operosam, nec minùs molestam, nec minùs ab ingenio studiisque meis alienam. Eni domum speciosi quidem nominis, sed pa-
 rum equi pretii. Quis nunc desperet amnes, verso in diversum cursu, relapsuros ad fontes suos, posteaquam ERASMUS, qui hactenus per omnem vitam omnia posthabuit ocio li-
 terario, factus est licitator, emtor, stipulator, cantor, edificator, ac pro Musis rem habes cum fabris lignariis, ferrariis, lapidariis, vi-
 trariis? — apud Friburgum Brisgoiæ 4. Sept. 1531.

(c) Et p. 1296.] Idem PHILIPPO MELANCHTHONI S. P. — Men-
 sem jam quartum ago. — Friburg. 1530. Et p. 1375.] Idem DESIDERATO MORE S. D. — A fine Februarii usque ad Septembrem perpetuè langui, sic collapse stomacho, ut omnino nihil admittere, ac cerèd comperi languoris causam non
 aliam fuisse, quàm vini idonei inopiam: nam
 mutato

LIV M. Pontificem scriptum, la Dialogus recusus est Oxonia 1669; cui præfixum est Colloquium explorato-
 rium Dialogista, quem maxime illum fuisse ERASMUM conjecturis longè luculentissimis efficitur. Expandat
 Lector Authorine Colloqui an ERASMO ipsi velit credere.

postquam (a) *Friburgi* (b) septennium egisset, (c) *Basiliam* ad HIERONYMUM FROBENIUM veterem amicum divertitur; ubi dysenteria per integrum mensem vexatus, & paulatim exhaustus, ann. 1536. 5. Id. Jul. sub mediam noctem animam efflavit, annos 70. menses 8. dies 15. natus.

(d) Is signaverat 12. *Februarii*, ann. 1536. supremas tabulas; quibus BONIFACIUM AMERBACHIUM omnium facultatum suarum heredem instituit, executores vero HIERONYMUM FROBENIUM, & NICOLAUM EPISCOPIUM. *Bibliothecam suam vendidit JOANNI à LASCO Polono, modò heredi numeraverit ducentos Florenos.* — Legavit SIGISMUNDO GELENIO Ducatos centum & quinquaginta: JOANNI ERASMO FROBENIO duos Annulos, quorum alter non habet gemmam, alter habet gemmam subviridem Gallis dictam *Turquoy*s, HIERONYMO FROBENIO omnes vestes suas, omnemque supellectilem suam, lanceam, lineam & ligneam: præterea Poculum, quod habet Insignia Cardinalis Moguntini: Uxori ejus Annulum, qui habet imaginem mulieris in tergum respicientis: NICOLAO EPISCOPIO Poculum cum operculo, quod in pede habet versiculos insculptos: JUSTINÆ uxori ejus duos Annulos, quorum alter habet adamantem, alter *Turquoy*s minorem. Hanc extremam voluntatem suam, quod plenior esset

mutato vino protinus revixit stomachus. Hæc est hujus corpusculi calamitas toleranda, donec ex vultu ejus escas destruat Deus. Ne vero mihi idem eveniat rursus hæc hyeme, misi famulum Gilbertum COGNATUM, mihi quidem multis nominibus charissimum, sed hoc etiam titulo chariorem, quod tibi propinquâ consanguinitate conjunctus est, ut mihi duo aut tria vasa adferat. — *Friburg.* 1533. Et p. 1491.] Idem CORNELIO GRAPHEO S. P. — me discruciat novum malum podagra, san panagra petius — *Friburg.* 1534.

(a) ERASM. Epistol. p. 1506.] ERASMUS DAMIANO à GOES S. D. — Sum *Basilæ* ob Editionem Concionatoris mei, ac valde sum animi dubius, an expediat *Friburgum* repetere — *Basilæ* 18. Aug. ann. 1535. Et p. 1514.] Idem LUDOVICO BERO S. D. — Nunc misro Gilbertum meum, ut supellectilem divendat, & famulam benignis rationibus ablegat. — *Basil.* 21. Sept. 1535. Et p. 1515.] Idem DAMIANO à GOES S. P. — Gilbertus me reliquit, jam

Canonicus. Cantabit Missam. *Ædes vendidi ac supellectilem distraxi non magno lucro meo, nec tamen prorsus infelicitè.* — *Basil.* 15. Decemb. 1535. Et p. 1520.] Idem FRANCISCO BONVALETO Thesaurario S. P. — Senectus in dies ingravescit, morbus arget acrius. Vehementer ego auxilio Gilberti COGNATI, qui multorum annorum convictus novis omnia mea — *Basil.* 17. Maii 1536. Et p. 1522.] Idem CONRADO GOCLENIO S. P. — Meo necessario valetudinis causâ reliquisse *Friburgum*, hoc animo, ut Ecclesiastâ absoluto Besontium peterem, ne non essem in disione Cesaris; sed hic ingravescens valetudo cogit hybernare. Hic enim, quanquam sum apud amicos sincerissimos, quales *Friburgi* non habebam, tamen ob dogmatum dissensionem malim alibi finire vitam — *Basil.* 28. Jun. 1536.

(b) MELCH. ADAM. *Vit. Philosoph. German.* in *Vit. ERASM.* p. 94.

(c) MELCH. ADAM. in loco modò citato.

(d) Vide ERASM. *Vit.* 1642 p. 63.

(a) MELCH.

Aaa 2

effet fides, propria manu subscripsit, ac peculiare annuli sui sigillum, Terminum, adfixit, Basileæ, in ædibus HIERONYMI FROBENII 12. die Februar. ann. M.D.XXXVI.

EPITAPHIUM
CHRISTO SERVATORI S.

DES. ERASMO Roterodamo, viro omnibus modis maximo, cujus incomparabilem in omni disciplinarum genere eruditionem pari conjunctam prudentiæ posteris & admirabuntur & prædicabunt, BONIFACIUS AMERBACHIUS heres, HIER. FROBENIUS & NIC. EPISCOPIUS nuncupati supremæ suæ voluntatis vindices, patrono optimo, non memoriæ, quam immortalem sibi editis lucubrationibus comparavit, iis tantisper dum Orbis terrarum stabit superfuturo, ac eruditis ubique gentium colloquuturo, sed corporis mortalis quo reconditum sit ergo, hoc saxum posuere.

Mortuus est iv. Eidus Jul. jam septuagenarius ann. à CHRISTO nato M.D.XXXVI.

(a) Cum HIERONYMUS FROBENIUS & NICOLAUS EPISCOPIUS Typographi sensissent Opera ERASMI simul ordine collecta ab eruditis desiderari: obsequendum illis rati, rem aggressi sunt tum magnificam, tum omnium favore dignam, nullâ nec sumptuum nec laborum magnitudine deterriti: & Volumina ERASMI in Tomos juxta Auctoris Catalogum ad BŒETIUM distributa typis excuderant, adjectis ab AMERBACHIO suo quibusque loco iis, quæ postea idem ERASMUS elucubravisset. Omisserunt tamen decimum Tomum, non nisi alios Auctores ab ipso recognitos complectentem.

En eorum Epistolam ad JOANNEM à LASCO missam.

(b) Majorum imaginibus ac eruditione illustrissimo Viro
D. JOANNI à LASCO, Baroni &c. Domino
suo plurimum colendo,

HIER. FROBENIUS, & NICOL. EPISCOPIUS S. D.

„ Ex D. AMERBACHII Litteris tuam insignem in nos cognovimus benevolentiam, quâ aureos centum in subsidium universis
„ ERASMI, patroni nostri unici, Lucubrationibus unico corpore
„ imprimendis, nobis offers, quapropter innumeras tibi & meritas
„ habe-

(a) MELCH. ADAM, in *Vit. ERASMI*. (b) ERASMI. *Epist.* p. 1775.
p. 100.

(*) SIM-

habemus gratias, imò nec minores, quàm si accepissemus. Atqui quum id Opus plura requirat Florenorum millia quàm nostræ possideant facultates, nobis non temere tale quid, nisi opulentiorum fretis auxilio, est tentandum : unde benignam adhuc aliquam exspectamus occasionem moliminis nostri adjutricem; quam Deum speramus *ὑπὸ μηχανῆς* alicunde per singularem aliquem ERASMI sacro sanctæ memoriæ amicum præstiturum nobis. Quantum ad typographicam operam ac industriam attinet, nobis nihil deesse scimus; imò nemo meliùs aut æquè poterit bene atque nos excudere, quibus multa adhuc ab ipso Auctore recognita & luculenter aucta sint & reposita, quæ huic reservantur Editioni. Quapropter si seriùs quàm multi velint, atque item nos ipsi, ERASMI Opera isthòc prodierint modo, non nostrum animum, sed exiguitatem tanto conatu inferiorem ac imparem accuserent, volumus, quæ etiam apud Tuam Celsitudinem faciliè nobis patrocineretur. Optimè vale, Vir Clarissime, ac tuis nos clientibus amicis annuera. *Basileâ* postridie Natalis JESU, qui ipsi S. STEPHANO Protomartyri sacer fuit, seu 26 Decembris. Anno 1536. T. D. Devotissimi. HIERONYMUS FROBENIUS, & NICOLAUS EPISCOPIUS.

Illa autem ERASMI Opera (a) anno postea 1540 ex Officinâ Frobenianâ prodierunt.

Sed redeo ad HERVAGIUM, unde longiùs me abduxerat ERASMI funus: neque quidem mihi ad res, quæ ERASMI vitam mortemque spectant, digressio videor à meo proposito aberrasse; quippe Typographicos Annales scribentis interest nil magis investigare, quàm quibus à Typographis plus debeatur.

Hervagiani preli operâ usi sunt Viri iis temporibus celeberrimi (b) JOANNES LONICERUS, (c) SYMON GRYNÆUS, (a) VIN-

(a) SIMLER. *Bibliothec.*

(b) Ann. 1533. edidit suam *Sophoclei* AJACIS Versionem cum Epistol. ad JOANNEM Comitem ab HENNENBERG. Abbatem *Fuldens.* in quâ de bonarum Disciplinarum apud Germanos ob diffidia & Sectas contemptu conqueritur.

(c) Anno eodem eduxit in lucem Græca EUCLIDIS Opera, *Cuthberto* TONSTALLO nuncupata, cujus Libros de omni numerorum ratione laudat. EUCLIDIS duo Exemplaria habuit GRYNÆUS; alterum *Lazarus* BAYFIUS Vene-

tiis, alterum *Parisiis* Joannes RUELLIUS; PROCLI Commentaria *Oxonii* Joannes CLAYMUNDUS suppeditaverat. De GRYNÆO sic ERASMUS ad *Guil. MONTJOIUM* scribens 18. Mart. 1531. (Epist. ERASM. p. 1374) SIMON GRYNÆUS est homo Latine Græcæque ad unguem doctus, in Philosophiâ & Mathematicis disciplinis diligenter versatus, nullo supercilio, pudore penitus immodico. Pertraxit hominem isthuc Britanniae visendæ cupiditas, sed præcipue Bibliothecarum vestrarum amor. THOMAS MORO erat notus; Exemplar enim EUCLIDIS.

Aaa 3:

(a) VINCENTIUS OBSOPÆUS, (b) JACOBUS MICYLLUS, JOACHIMUS (c) CAMERARIUS, JOAN-

DIS ab ipso editi habeo, cui hæc manu suâ subscripsit; Clarissimo Hæro D. THOMA MORO Patrono D. D. SIMON GRYNÆUS.

(a) Anno 1534. HELLIOBORI Æthiopica primus è tenebris eruit, & Norimbergensibus Senatoribus dedicavit. Hic Liber devenerat ad eum servatus ex istâ clade Ungaricâ, quâ serenissimi quondam Regis MATTHIÆ CORVINI Bibliotheca omnium instructissima superioribus annis à barbarie Asiaticâ vastata est. Hunc cum aliis nonnullis miles quidam plane gregarius & ab omnibus tam Græcorum quam Latinorum disciplinis abhorrentissimus, postea tinctorem agens, tunc illustrissimum Principem CASIMIRUM Marchionem Brandenburgensem laudabilis memoria comitatus in Ungariam, sustulit, quia anro exornatus nonnihil adhuc splendesceret.

(b) Anno 1535. primus in publicum produxit HYGINI Fabulas, cui adjecit ejus Astronomicum, cum ARATI Phenomenis Græcè & Latine cum aliis ejusdem argumenti plurimis. Hoc Opus OTHONI TRUCHSESS à WALBURG Spirensis Ecclesiæ Canonico inscripsit MICYLLUS; ex cujus Epistolâ libuit hæc excerptare. Cum superiore anno genealogias Deorum, perinde ut à BOCATIO ante annos aliquos collecta fuerant, hortatu amici nostri Joannis HERVAGII, relegissem, & easdem ab innumeris emendis, quibus Editio prior involuta atque obruta erat, castigatas excudendas dedissem: atque idem nuper alium quendam vetustum aut manu scriptum Codicem, in quo per capita eadem res, atque idem argumentum ab HYGINO (sic enim inscriptus literis erat) traclabatur, visendum & quoad ejus fieri potest, emendandum quoque & restituendum dedissem, ego quia non parvam aut contemnendam laboris partem in eo Opere posuissem, videremque Librum illum qualemcumque studiosis adolescentibus non inutilem aut ingratum fore, volui laborem hunc meum Excellentiæ tuæ, clariss. ΟΤΗΟ, dedicare. — Quantum laboris in emendendo ac restituendo illo obeundum atque adeò exauctandum nobis fuerit, vel hinc conjecturam facere licet, quod

primùm ipse Liber (qui beneficio excellentiss. D. Joannis VUEYER Augustani, Frisingensis Ecclesiæ Canonici, ac M. JO. CHRUMERI Canonici apud Divum ANDREAM Frisingensem Notarii integerrimi, nec non Viti CHRUMERI ibidem bonas literas, non sine laude, docentis, nobis communicatus est, (quibus & sua gratia debetur, quod studia promoveri, si qua datur occasio, non negligamus,) is inquam Liber, exterius ac Longobardicis notis scriptus erat, in quâ tamem re nonnihil adjuvit mos is, qui prior illum Latine describendum ceperat, cujus nos Exemplum principio cum fidei quoddam secuti fuimus. Deinde quod ipsa verba pleraque inter se ita impedita ac perturbata erant, ut alia nobis dividenda, alia aliis abolenda: quorundam principum cum sine præcedentium, & rursum præcedentium quorundam finis cum principio sequentis conjungendus esset. Ut emittam, quam multa vetustate oblitterata, expuncta atque corroga fuere; quorum alia, æstimationem & conjecturas secui, restitimus; alia, ubi certum aliquid quod sequi possemus non erat, prorsus intacta reliquimus. Omnino autem nihil, de quo non cerè vel ex Græcis vel ex Latinorum Poetis constaret, immutatum aut loco motum est, adeo ut in quibusdam etiam diversam lectionem, juxta alteram atque priorem, adnotasse satis putarim. Non enim mihi placet quorundam emendandi ratio, qui omnino temerè, & ut quicque posse videtur, continuo mutant, aliâque subinde pro veris ficta supponunt. Quibus ut nihil aliud, illud certè acceperim referre debemus, quod plerosque Auctores minus integros & mutilatos magis habemus.

(c) Anno 1538. Græcè vulgavit Epigrammata veterum Poetarum unâ cum quibusdam suis & Jacobi MICYLLI Epigrammatis. Græcè Epistolam præfixit Ἱερώνυμος Βαμυρηνσιος καὶ Γεωργίου Παπαδου, in quâ hæc de Aldina Epigrammatum Editione:

Τάττοι μὲν τοὶ τῶν ἐπιγραμμάτων, ὡς ἐμὲς, ὡς ἐρᾷτε, τῇ συγκριθεὶς ἐξιδιοποιημένοι, εἰ τι τοιοῦτον καὶ ἐν τοῖς πρότερον ὑπὸ τοῦ Ἀλδου ἐκδοθέντων ἐπιγράμματος ἦν ἀπλῆς

JOANNES (a) OPORINUS, THOMAS (b) VENATORIVS, & PHILIPPUS (c) MBLANCHTHON.

HERVAGIVS (d) anno 1538. locum habuit JOANNEM ERASMIUM FROBENIUM. Anno 1537. adjecit Præfatiunculam Græcis EURIPIDIS Tragediis, quorum Editionem in publicis Gymnasiis desideratam viri doctissimi urgebant; Commentaria libenter adjecisset, si operis idoneis & satis multis fuisset instructus. Pollicetur se exhibiturum distincto ab hoc Volumine, quam primum id fieri (e) poterit

Anno 1552. ex ejus Officinâ prodierunt JOANNIS BRODÆI in OPIANI Cyneticæ. CALABRI Paralipomen. & COLUTH. Annotationes; quibus præfigitur NICOLAI GERBELII ad egegium Virum

ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἡλιδίως αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν
καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ὅψιδι ἡ δὲ τὰ παρ' ἡμῶν
διερχόμενοι ἡ δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν
γρῶν ἐπὶ τὸν ὑποβάλλοντα, ὡς ἐκ τῆς
πυρρογρῶν τῆς δὲ, ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν
καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν.

Anno 1541. idem CAMERARIUS apud HERVAGIVM dedit Græcè HERODOTUM Principi GEORGIO AB ANHALT dicatum; scribitque in Proœmio se autorem fuisse Joanni HERVAGIO, strenuo & assento Chalcographo, ut suâ in Officinâ Exemplâ illius Historiarum, quæ & requirebantur à studiosis Græcæ Linguae, & non faciliè reperiri compererat, expressa edere, & hoc tempore ad usum cupidorum eruditionis publicare vellet. Idem pauca differit de illâ vulgari mendaciorum accusatione, quod crimen Aldus etiam MANUTIUS (in suâ Editione ann: 1502.) jam diluerat.

(a) Anno 1544. EPIPHANIUM Græcè primum protulit ex Codice, quem MBLANCHTHON & Joach. CAMERARIUS à Jo. LANGO Erfurdiensî acceperant. De OPORINO postea dicitur.

(b) Anno eodem, Thomâ GECHAUFF (qui cognomento VENATORIVS) Editore primum lucem aspexit Græcè & Latine ARCHIMEDES Norimbergensibus Senatoribus ab Editore dedicatus. In Epistolâ VENATORIVS multos memorat viros ob Mathematica studia celebres; in iis Bilibaldum PIRCKHEYMERUM, qui cùm

Româ Græcè scriptum ARCHIMEDIS Exemplar operâ cujusdam amici accepisset, illum quotidiana studiorum consuetudini voluit esse consortem; Symonem GRYNÆUM, paulo ante hac tempora humanis curis exutum; Christianum HERLINUM Argentinensem, qui in hosce ARCHIMEDIS Libros, quod cùm emendatioribus tum elegantibus typis illustriores prodirent, studium haud leve impendit; Joannem à REGIONMONTE, qui Romæ agens post direptam à Turcis Constantinopolin Græcos clade cæptos multos & vidit & descripsit non paucis articulis propriis; ac inter alia, ARCHIMEDIS Libros à JACOBO Cremonensî in gratiam NICOLAI V. jam pridem Latinos factos oblatos sibi ab amicis diligentissimè descripsit, & aliter in Italiam susceptâ professione (non sinè dati veneni suspitione) hominem exiit.

(c) Anno 1545. Bibliis Græcè (1) juxta Editionem Venetam excusis Præfationem adjecit. In his Libri Esdra, Nehemia, Esther, Psalmorum, Threnorum, Esdra Apocryphus, binis in unâquâque paginâ columnis, reliqui non item, excuduntur. Librorum plerorumque initia limbulis icuncularum vel flosculorum plenius ornantur: in quorum nonnullis inferitur hoc (2) Lemma [Audaces Fortuna juvat] aut (3) caput [ELIONORA VXOR REGIS FRANCIE.]

(d) Epigramm. Græc. ex Edition. Camerar.

(e) Promissum præstitit ann. 1544.

(1) LONG. Biblioth. Sacr.

(2) Initio Jobi, Marci, Petri.

(3) Initio Matthæi, Jacobi.

Firum D. JOANNEM HERVAGIUM Typographum Basilicensem Praefatio. Quoties praesentium rerum statum intusor, amantiss. HERVAGI, cumque cum superiorum temporum cursu comparo, conferoque, multa varidaeque concurrunt, quae cujusvis animi fortissimi poterunt excutere. Inopinata, subitaeque rei frumentariae inopia; longi insuperabilesque morbi; inaudita & pestifera, tum externa, tum etiam civilia bella: quae tanto equestrium pedestriumque copiarum apparatu instruuntur, ut credas universum Orbem in arma cedesque conjurasse. — Erat ante aliquot annos maxima bonorum Librorum penuria: magnus agebatur triumphus, si quis è latebris, tenebrisque veterem aliquem Authorem eruisset. Hodie tota Europa plena est hujusmodi procerum. Hodie AELIANI, OPPIANI, CALABRI, COLUTHI, DIONES, LYCOPHRONES, TZETZES, alique adhuc nobis ignoti, in Bibliopoliis prostant & veniunt. Potentes omnino Deae Musae, quae inter MARTEM, BELLO-NAM, ipsasque etiam Furias, audent prodire in publicum. Sed enim ex his Autoribus, tum nonnulli ob vetustatem, rerumque, quas tractant, reconditam cognitionem, paulò sunt obscuriores. JO. BRODÆUS, vir omnibus bonis literis instructissimus, OPPIANO, CALABRO, COLUTHO, veluti triumviris, adjutrices manus adhibuit: eandemque operam, quam elegantissimis nuper Graecorum Epigrammatibus impenderat, etiam in hos contulit Poetas: nihil eorum omittens, quae ad eruditi doctique Interpretis officium pertinere putavit. — Ad hos eruditissimos Poetas aditum studiosis paravit JOANNES BRODÆUS, vir dignus ob tam verecundum ingenium, ob tam raram eruditionem, ut ab omnibus legatur & ametur. Et tu quoque dignus, HERVAGI, cui maximas gratias & agat & habeat non praesens solum aetas sed etiam futura posteritas: si qua saltem posteritas in his turbulentissimis temporibus futura est. Tuo enim labore, tuâ curâ, sumptisque in studiosorum manus hæ lucubrationes deveniunt. Tu modò perge, neque te vel rerum penuria, vel passim grassantes morbi, aut insidiosissime gliscentia bella deterreant, vel impediant: sed contra audentior ito, re ipsâ offensurus, te nihil ardentius expetivisse, quàm ut prodesse literarum meliorum amatoribus. Vale, mi HERVAGI: & virum mihi charissimum, filique vice semper habitum, JOAN. OPORINUM, meis verbis officiosè salutato. Argentorati, sub initia Januarii, Anno redempti Orbis M.D.LII.

HERVAGIO suarum Pandectarum Lib. XIII. de Naturali Philosophiâ CONRADUS GESNERUS his verbis inscripsit.

Humanissimo Viro JOANNI HERVAGIO Typographo celeberrimo
Basilicæ, CONRADUS GESNERUS S. D. P.

Universa quidem Philosophia in magno hominum neglectu posita, appetitur quàm paucissimis (ut veterem querelam & seculis hætenus omnibus
com-

communem repetam) tum verò maximè eà sui parte deserta jacet, quâ longius ab usu vulgari quæstique digressa, ad rerum causas & principia exploranda tanquam in excelsâ seorsim speculâ, caput inter nubila condit. Complures Dialecticæ & Rhetoricæ studiorum candidati reperiuntur, quod illa ad nullam non professionem utilia sint, & populo se accommodent: pauci morum & reipublicæ institutiones ex Philosophiæ fontibus imbibunt: pauciores Naturæ primordia progressus, effectus, in cælo, elementis, meteoris, lapidibus, medallis, plantis & animalibus admirantur: paucissimi supra naturam animis evekti, primam & sacram sapientiam, $\mu\eta\tau\alpha\ \tau\acute{\alpha}\ \phi\upsilon\sigma\iota\kappa\acute{\alpha}$, serid colunt. Hinc est nimirum, quod cum in cæteris studiis, quorum major usus in populo & stipendia pinguiora sperantur, abunde librorum extet, perpauca in Physicis ac similibus excudantur. Vix enim unus aut alter est, post Græcos ARISTOTELIS Interpretes, qui laude dignum aliquid in hunc usque diem, quod quidem in lucem prodiverit, tot jam seculis ediderit. Solus nuper GEORGIUS AGRICOLA, magnum Germanicæ decus, de metallis libros eruditissimos edidit. Plantarum quidem Historiam non pauci nostrâ ætate excoluerunt: sed ita plerique, ut medicè magis quàm physicè scripserint. RUELLIUS duntaxat multa physicæ considerationis, primo præcipuè sui operis libro, edocuit. Verum ut hâc in parte, quæ posterior est, & ad particularia descendit, ita in plerisque aliis Physici Medicis possessione suâ cessisse videntur, & vetus rerum naturæ intrâ suos limites consideratio tantum non desisse. Quod magis laudandi sunt hodie, qui illam veluti postliminio revocatam, suis sedibus restituant: & non particularia tantum, quæ procul jam à methodo evagantur, sed ipsam à primordiis Scientiam tractant, & imis gradibus relictis artem conscendunt, inter quos primas, meo iudicio, JACOBUS SCHEGKIUS hodie obtinet, vir magnæ doctrinæ, & Philosophi nomine cum paucis hóc tempore dignus. Et quoniam tu Lucubrationes aliquot Physicas hujus Authoris publicas fecisti, videlicet Commentarios in octo Libros Acroamatum ARISTOTELIS, & in tres Libros de Animâ, & in eodem Græcas enarratiunculas ex prolixis SIMPLICII Commentariis desumptas: [anno 1544. Vide SIMLER. Bibliothec.] æquissimam hujus Opellæ nostræ in nomen tuum inscriptionem, nec tibi ingratham fore existimaui. Reliquorum etiam ex Officinâ tuâ Librorum, quos multos & optimos Græcè Latineque multis jam annis excudisti, justum Catalogum hîc attexerem, si omnes memoriâ complecterer. Quos memini igitur in præsentia (reliquos enim passim in primo Bibliothecæ nostræ Tomo, ex tuâ natos Officinâ non tacui) ordine aliquo enumerabo, primum qui ad Artes & Philosophiam pertinent, deinde Historicos & Poeticos, postremò Theologicos. Sunt autem isti:

- MICHAELIS HUMELBERGII *Grammatica Graeca*. [ann. 1534. SIMLER. *Biblioth.*]
- DEMOSTHENIS *Opera Graeca cum Graecis ULPIANI Commentariis*. [1532. FABRIC. *Bibl. Gr.*]
- ANTONII BERNARDI MIRANDULANI *Institutio in universam Logicam, & Commentarius in eandem, & Apologia Libri 4.* [1545. SIMLER. *Bibl.*]
- C. JULII HYGINI *Poëticon Astronomicon. EUCLIDES Graecè & Latine*. [Vide prius.]
- MACROBIUS *ex emendatione JOACHIMI CAMERARII*. [1535. SIMLER. *Bibl.*]
- JOANNIS BOCCATII *Genealogia cum Annotationibus JACOBI MICYLLI*. [1532. SIMLER. *Bibl.*]
- L. ANNÆI SENECAE *Opera*. [1537. SIMLER. *Bibl.*]
- M. TUL. CICERONIS *Opera, Tomis 4.* [1534. FABRIC. *Bibl. Lat.*]
- PHILIPPI MELANCHTHONIS *Opera*. [1546. SIMLER. *Bibl.*]
- JACOBUS SCHEGKIUS *in Acroamata & Libros 3. de Anima. Ejusdem Graecæ Enarratiuncule ex SIMPLICIO in Libros de Anima.*
- THUCYDIDES *Graecè: & Scholia Graeca in eundem*. [1540. SIMLER. *Bibl.*]
- PROCOPII, AGATHIÆ, ARETINI, & JORNANDIS *Historia*. [1531. SIMLER. *Bibl.*]
- T. LIVIUS. [1549. SIMLER. *Bibl.*] L. FLORUS, *cum S. RUFFO*. [1532. SIMLER. *Bibl.*]
- M. ANTONII SABELLICI *Enneades & Exempla cum D. GASPARIS HEDIONIS Corollario*. [1538. SIMLER. *Bibl.*]
- PAULI CONSTANTINI PHRYGIONIS *Chronica Regnorum omnium ab Orbe condito*. [1534. SIMLER. *Bibl.*]
- WINDICHINI *de rebus gestis Saxonum, & HENRICI primi, & OTTONIS I. aliorumque succedentium Imperatorum, Libri 3.* [1532. SIMLER. *Bibl.*] ÆNEÆ SYLVII *Historia Bohemica*. [1532. SIMLER. *Bibl.*]
- HOMERI *Ilias & Odyssæa Graecè cum Scholiis*. [1535.]
- EURIPIDIS *Tragædiæ Graecæ: [1537.] & Scholia Graeca in earundem aliquot seorsim*. [1544. FABRIC. *Biblioth. Gr.*]
- P. VERGILII *Opera (ni fallor) cum Commentariis. PLAUTUS, ni fallor*. [SIMLERI *Bibliotheca* nullam *Hervagianam* PLAUTI Editionem memorat priorem anno 1551.]
- P. OVIDII *omnia cum Commentariis*. [SIMLERI *Bibliotheca* nullam habet OVIDII ab HERVAGIO Editionem ante 1550.] MARTIALIS *cum Scholiis JACOBI MICYLLI*.

- CYLLI. [SIMLERUS annum non adiecit.]
Epigrammata Græca JOACHIMI CAMERARII, MICYLLI, &
antiqua quedam collecta. [Vide prius.]
 CL. GALENI *Opera Græca ex* HERVAGII, BEBELII, & CRA-
 TANDRI *Officinis.* [1538. SIMLER. *Bibl.*]
Septuaginta Græcè, longè quàm antebâc emendatiores. [Vide prius.]
 EPIPHANIUS *Græcè.* [Vide prius.] CYRILLI *Opera, Latine.*
 [1546. SIMLER. *Bibl.*]
 CHRYSOSTOMI *Commentarii in D. PAULI Epistolas, Latine.*
 [1536. SIMLER. *Bibl.*]
 M. BUCERI *Enarrationes perpetue in Evangelia.* [1536. SIM-
 LER. *Bibl.*]
Ejusdem Translatio & Commentarius in SOPHONIAM. [1528. SIM-
 LER. *Bibl.*]
 VULFGANGI MUSCULI *Dufani Commentarii in Evangelium*
 MATTHÆI. [1544. SIMLER. *Bibl.*] & alii in JOANNEM,
copiosè utrique & doctissimi magno passim applausu excepti. [1547.
 SIMLER. *Biblioth.*]

*Hæc & alia plura, quæ vel solus, vel cum aliis, aut per alios impensis
 tuis Volumina studiosis exhibuisti, humanissime HERVAGI, vel tacente
 me laudes tuas ubique concelebrant: ego hæc non tam ut tuâ tibi extollerem,
 quàm ut præconis vicè fungerer, & empturientibus honestissimas merces
 tuas indicarem, ut potui, commemorare volui. Tu voluntati nostræ fave-
 bis, & bona studia bono animo juvare perges: ita tibi propitius & benignus
 sit Dominus. Vale. Tiguri, octavo Calendas Maii, 1548.*

JOANNES VUALDERUS anno 1533. BUDEI *de studio &
 Philologia* Opuscula; anno 1540. Græcè publicavit MOSCHOPU-
 LI Grammaticam & THEOD. GAZÆ duos priores libros, quibus
 ipse Epistolam ad pueros *doctrinæ studiosos* præmisit. Ejus Insigne e-
 rat Columba Oleæ palmitem rostro præferens. Apud eum ann. 1537.
 SYMON GRYNÆUS *Veterinariae* Authores tunc primùm Græcè
 prodeuntes edidit.

JOANNIS VUALDERI industriam ipsius verbis exponam in
 Epistolâ, quam VIRGILIO à se excuso ann. 1534. præfixit.

JOANNES VUALDERUS *Studiosis S.* „ Eam semper ratio-
 „ nem, quantum in me fuit, secutus sum, sequendâque mihi sem-
 „ per in futurum esse duxi, ut eorum modò Scriptorum Libros cu-
 „ derem, qui, cùm in optimis rite habentur, non tam sumptus
 Bbb 2 „ nostros,

„ nostros, quos hercle, ut nunc est, satis cum periculo magnos im-
 „ perare solent, aliquâ ex parte levare, quàm vobis, ô Studiofi,
 „ suam secum & utilitatem & jucunditatem afferre possunt. Itaque
 „ ergo nihil me unquam quidquam, quod ad manus vestras perve-
 „ niri censeam, suscepturum esse existimetis velim, ex quo non
 „ præclarum aliquem fructum utilitatémque vos capturos sperem.
 „ Sic enim statui, ut quod rationibus meis conducere, id vestræ
 „ reipub. quam unam & colere & observare debeo, fraudi nequa-
 „ quam fore sentiat. Utrunque autem, hoc est, & quod vos de
 „ me, & ipse de vobis mihi polliceor atque spero, abunde nos con-
 „ secuturos confido, modò quæ Deo. Opt. Max. autore in com-
 „ munem utilitatem velle cœpi, ad ea quoque vestri jam ingenii
 „ exculti candor dexteritâsque accesserit: simul & illud videritis,
 „ ne, cùm ἐμπαθῆναι tam habeatis liberalem, tàmque vobis ami-
 „ cam, ut nihil eorum, quæ ad studiorum vestrorum cultum atque
 „ ornatum requiri possint, desiderare sit necesse, ipsi vobis defuisse
 „ videamini. Sed *noctuam Athenas*, qui hæc ad vos. Si quid est
 „ amplius, quod ad me quidem attineat, ex tabulâ illâ, quam bo-
 „ no (opinor) reipub. vestræ proferre placuit, quâque Scriptores,
 „ quos ipse quidem in vestram rem edendos suscepi, veluti Catalogo
 „ recensco, optimè de vobis meum benemerendi consilium cognos-
 „ catis licebit. Et quò non doctis solùm, iisque quos jam aliquan-
 „ tum profecisse non pœniteat, sed rudibus quoque & usu adhuc
 „ tyronibus bene velle videar, ecce vobis PUBLIUM illum VER-
 „ GILIUM MARONEM, cum diligentissimi Grammatici, quem
 „ scitis, SERVII in eundem expositione, in quo ornando laudan-
 „ dôque, sicut meruit, quia pro meâ tenuitate nullus sum, liben-
 „ ter hoc cùm cæteris tum verò maximè *Joanni Baptiste EGNA-*
 „ TIO *Veneto* concessero. Hunc cùm omnium ad VERGILII nos-
 „ tri laudem illustrandam, illiusque expositoris lucubrationem cor-
 „ rigendam quantum pertinet, nihil pro suâ doctrinâ eruditioneque
 „ præteriiisse, & simul (id quod planè vos ignorare nolo) eum nos
 „ in hâc Editione secutos esse intellexeritis, ut interim, quòd per-
 „ vetusto quodam Exemplari multis in locis usi sumus, dissimule-
 „ tur; quantum nos adjumenti vobis vestræque reipub. attulerimus,
 „ opinor, cognoscetis. Valebitis: hoc si addidero, vobis non in-
 „ gratum fore nobis visum, VERGILIO cum aliis unâ ad ipsum
 „ pertinentibus in duas partes sic divisò. Primam vos jam habere:
 „ Secundam, in quâ omnium, quæ in hóc Opere animadvertenda
 „ judicavimus, index; cæterorum item hominum doctòrum in
 „ eandem rationem scripta continentur, proximè nunc expectare
 „ debere.

Inter

Inter *Helveticos* Impressores locum non infimum obtinuit CHRISTOPHORUS FROSCHOVERUS, qui *Tiguri* (a) Typographiam anno 1522. cœpit exercere, operamque litteris bonam per annos plus quinquaginta industrius navavit. Hujus Insigne, Ranæ seu Bufones, partim ad arboris radicem fiti, partim ad ramos usque ascendentes, aliquando cum (b) puëro bufoni insidente; cum his verbis (c) CRISTOF. FROSCHOVER. ZVOZVRIC. Ad sui enim nominis notationem *Germanicam* (quod complures Typographi solebant) alludebat. Hunc FROSCHOVERUM Epistolâ primo de Grammaticâ suarum Partitionum libro præmissâ celebravit CONRADUS GESNERUS.

Clarissimo Typographo CHRISTOPHORO FROSCHOVERO
CONRADUS GESNERUS S. D. P.

„ Non primus ego unius Voluminis diversos libros pluribus singillatim nuncupo: fecerunt idem etiam alii memoriâ nostrâ, iique solidæ eruditionis viri. Mihi quidem consilium non est, quodcunque illis fuerit, *de eâdem fideiâ* (ut ajunt) *plures parietes dealbare*: qui Dedicationibus istis neque tam gloriam illorum, ad quos fiunt, neque meum aliquod commodum, quàm propositi argumenti illustrationem, reique literariæ utilitatem quæsierim. Etenim in studiosorum gratiam ut Opus hoc universum composui, ita singulorum ejus librorum Inscriptiones feci in Typographorum illorum nomina, qui hîc tempore maximè florerent, ac optimè de bonis studiis meriti essent, ut simul hâc occasione, quinam ex Officinis eorum Libri prodivissent, quotquot meminisse poteram, commemorarem: simul, ut gnaviter pergerent, pro virili meâ illos animarem. Excitatur enim ferè ad majora, qui anteaotos labores suos quàm plurimis & utiles & gratos fuisse, seque publicis illorum gratiâ laudibus, tanquam suæ præmio virtutis, affici celebrarique animadverterit. Principem verò tibi locum, FROSCHOVERE, inter claros ætatis hujus Typographos assignavi, non de industria quidem, neque primario instituto, sed casu, ut modò dicam. Destinaveram tibi postremum hujus Operis *de Christianâ Theologiâ* librum, tum quòd illius argumenti plurimos Latinè & Germanicè Libros excudisse; tum quòd modestiùs ita mihi facturus viderer, neque nimium patriæ & civi, minus exteris à me tribui suspicionem excitaturus. Sed cum ita

Bbb 3

contin-

(a) Lege GESNERI Epistolam paulò post sequentem.

(b) SIMLER. *Biblioth.* 1574.

(c) GESNER. *Pandect.* 1548.

„ contingeret, ut duo postremi Libri in presentia non adjungeren-
 „ tur reliquis, & primus *adesptos* superesset (ab initio enim Editio-
 „ nis nondum hoc consilii ceperam) nemini justius quam tibi illum
 „ deberi existimavi. Nam tu quoque primus ad utramque *Biblio-*
 „ *theca* partem, maturè elaborandum *ergodiottes* mihi fuisti, mag-
 „ nisque sumptibus & laboribus tuis has & alias plerasque lucubra-
 „ tiones meas publicasti. Tu jam vigesimo sexto ferè anno opti-
 „ mos subinde Codices excudere non cessas, Latinâ & Germanicâ
 „ Linguâ plurimos, nonnullos etiam Græcâ: eosque omnes opti-
 „ mâ fide, diligentia summâ, adeo ut nihil usquam de boni Typo-
 „ graphi officio desyderari in te possit. Bene itaque cecidit, ut
 „ quod casu quodam factum est, idem optimo jure & ex officio
 „ meo factum videatur. Quanquam nemo ita judicare debet, ac si
 „ Librorum ordo, quos aliis prius, aliis posterius dedicavi, dis-
 „ crimen aliquod inter Typographos constituat. Non enim ordi-
 „ nem, sed argumentum, ut plurimum, respexi, in quo quis vel
 „ numero vel dignitate excusorum à se Librorum excelleret: & ali-
 „ cubi fortè ut primum quis in mentem venit, ita Liber aliquis ei
 „ dicatus est. Nulla hîc ut in ambitiosis conventibus *πρωτοδεία*,
 „ nulla comparatio; in suo omnes genere excellunt. Alii unius,
 „ alii duarum aut plurium disciplinarum aut linguarum libros exhi-
 „ buerunt: & qui numero vincuntur, in paucis diligentia compen-
 „ saverunt, aut unum fortè multorum instar dederunt. Porro plu-
 „ res superesse dignissimos celebrari Typographos non sum nescius,
 „ nec ullum equidem illorum, quos laude dignos novi, præteris-
 „ sem, si totidem mihi numero nuncupandi Libri superfuissent. Sed
 „ *vino*, quod aiunt, *vendibili non opus est suspensâ hederâ*. Tu pri-
 „ mum hunc Librum, optime FROSCHOVERE, hilaris accipies,
 „ & ut bonas literas omnes, ita Grammaticam & Philologiam,
 „ quod argumentum ejus postulat, strenuè promovere perges: sic
 „ animum tibi alacrem & successum felicem amantissimus humani
 „ generis CHRISTUS rebus tuis semper cunctis propitius gratifi-
 „ cetur. Vale. Tiguri. Anno Salutis 1548. duodecimo Calend.
 „ Septembris.

Catalogus Librorum, quos CHRISTOPHORUS FROSCHO-
 VERUS Tiguri publicavit. Ubi duo reperiuntur numeri, prior in-
 dicat annum Domini, quo singuli excusi sunt, post millesimum
 quingentesimum: posterior formam sive magnitudinem chartæ:
 quemadmodum etiam, qui unicus fuerit.

GRAMMA-

GRAMMATICA & RHETORICA.

- THEODORI BIBLIANDRI** Institutionum Grammaticarum de Linguâ Ebrâ liber 1. 35. 8.
- Ejusdem de ratione communi omnium Linguarum & literarum **Commentarius**, cum compendiariâ Explicatione doctrinæ rectè beatèque vivendi & Religionis omnium gentium. 48. 4.
- Compendium Grammaticæ Græcæ** **JACOBI CEPORINI**, cum Georgicis **HESIODI** brevi scholio explicatis, & Epigrammatibus aliquot Græcis. 39. 8.
- Idem** rursus sine **HESIODO** & Epigrammatibus, cum Accessionibus **JOAN. FRISII**. 48. 4.
- Christianæ juventutis crepundia. 8.
- DONATUS** de 8. partibus Orationis, per **HEN. GLAREANUM** restitutus.
- Idem** cum Scholiis **H. GLAREANI** & octo Tractatibus per eundem auctus. 8.
- JOAN. SUSENBROTI** Methodus 8. partium Orationis, unâ cum formulis declinandi Nomina, ac conjugandi Verba: & canonicibus diversis. 8.
- Ejusdem Grammaticæ Artis Institutio ex Grammaticarum coryphæis. 8.
- DES. ERASMI** Libellus de constructione, cum Scholiis **HEN. PRIMÆI**. 8.
- ROD. GUALTHERI** de Syllabarum & Carminum ratione Libri 2. 8.
- Colloquia familiaria selecta ex **D. ERASMI** Colloquiis. 8.
- P. MOSELLANI** Pædologia, & Dialogi **CHRISTOPH. HEGENDORPHINI**. 40. 8.
- Nomenclatura rerum: Formulæ Colloquiorum puerilium per **SEBALDUM**.
- HEYDEN. &c.** Omnia multò jam locupletiora. 8.
- Dictionarium Latino-Germanicum**. Opus jam recens in lucem editum, & hætenus à nemine usquam sic excusum. Habet enim non tantum Dictiones Latinas, supra omnes omnium Additiones locupletissimè auctas: sed & dicendi formulas, ex optimis selectas Authoribus, ac suo ordine collocatas, Germanicè denique quàm fieri potuit propriissimè exactissimèque redditas, per **PETRUM CHOLINUM**, & **JOANNEM FRISIUM Helvetios**. 1541. F. & 4.
- Dictionariolum ROBERTI STEPHANI** Latino-Gallicum, cui **JOAN.**

- JOAN. FRISIUS Germanicam interpretationem recens. ad-
jecit. 48. 4.
Tabula in DES. ERASMUM de duplici copiâ. 47.
De conferendis Epistolis, LUD. VIVES, DES. ERASMUS,
CONRADUS CELTES, & CHRISTOPHORUS HEGEN-
DORPHINUS.
JOAN. DESPAUTERII de figuris Carmen in tabulâ; chartæ u-
nius. 41.
Epitome Troporum ac Schematum JOANNIS SUSENBRO-
TI. 41. 8.
Tabulæ de Schematibus & Tropis PET. MOSELLANI: Item in
Rhetoricam PHILIPPI MELANCHTHONIS, & in ERASMI
Roterodami copiam. 8.
Bibliothecæ CON. GESNERI Tomi II.

COSMOGRAPHICA.

- D. JOACHIMI VADIANI Epitome trium Terræ partium, aucta
& recognita, adjectis & jam tabulis. 48. 8.
Typus Cosmographicus universalis, in tabulâ; chartæ unius.
JOAN. HONTERI Rudimenta Cosmographica carmine, cum tabu-
lis elegantissimis. 48. 8.
Tabulæ Geographicæ permultæ, *Helvetiæ* præsertim, cum Chro-
nicis *Helvetiæ* per Jo. STUMP Linguâ vernaculâ æditis: quæ
seorsim quoque vaneunt.

POETICA.

- VERGILII Bucolica. 35. 8.
VERGILII Opera in 4.
TERENTIUS cum Scholiis per DIETHELMUM CELLA-
RIUM collectis. 8.
MARTIALIS castratus, & in Epigrammatum ordines quosdam
digestus per CONRAD. GESNERUM, cum Dialogis ejusdem.
44. 8. chartis 28.
Monomachia DAVIDIS & GOLIE, Poëma ROD. GUALTHE-
RI, cum Epicediis ejusdem. 8.
Ovidianæ Metamorphoseos Epitome per FR. NIGRUM. 42. 8.
T. CALPHURNII, & AURELII NEMESIANI Aeglo-
gæ. 37. 8.
JOANNIS POLLII *Vuesphali* Poemata aliquot pia & erudita. 8.
SUSANNA Comœdia per XYSTUM BETULEIUM. 38. 8.
Psalterium

Psalterium carmine elegiaco per HELIUM EOBANUM.

ROD. GUALTHERI Argumenta Elegiaca in utrunque Testamentum. 8.

Moralis Interpretatio Errorum ULYSSIS, Authoris incerti. **Commentatio PORPHYRII** de Nympharum antre in 13. Libros *Odyssæ*.

Apologiæ quædam pro **HOMERO** & **Arte Poëticâ** Fabularumque aliquot **Enarrationes** ex **Commentariis PROCLI** in **PLATONEM** de repub. Omnia per **CON. GESNERUM** è **Græco** in **Latinum sermonem** translata. 42. 8.

MORALIA.

CATO cum **Scholiis DES. ERASMI**. **Apophthegmata Sapientum. MINI PUBLIANI**, Institutum hominis Christiani. **ISOCRATIS** **Parænesis**. 37. 8.

ÆSOPi Phrygiæ & aliorum **Fabulæ**, cum **Hecatomythiâ ABSTEMII**, & selectis **POGGII** facetiis. 8.

JO. STOBÆI **Collectanea Sententiarum** five **Locorum communium** ex innumeris & vetustissimis **Græcis Authoribus** (cum aliis quibusdam **Opusculis**) **Græcè** & **Latinè CON. GESNERO** interprete. 43. in Folio. Eadem nunc iterum sub prælo sunt multò castigatiora locupletioraque.

Sententiarum five **Capitum Theologicorum** præcipuè ex sacris & prophanis **Libris**, **Tomi III.** per **ANTONIUM** & **MAXIMUM Monachos. ABBÆ MAXIMI**, de perfectâ charitate & aliis **Virtutibus Christianis** capitum **Centuriæ** 4. **THEOPHILI sexti Antiochenfis** **Episcopi**, de **Deo** & **Fide Christianorum** contra **Gentes Institutionum Libri** 3. **TATIANI Assyrii** **Oratio** contra **Græcos**. Omnia **Græcè**. 40. in Folio.

Eadem omnia **Latinè**, **CON. GESNERO**, **JO. RIBITTO**, & **CON. CLAUSERO** Interpretibus : cum **Annotationibus** in **TATIANUM**. 46. in Folio.

MEDICA.

Compendium Librorum ACTUARIJ de **Urimis** : **GALENI** de compositione **Pharmacorum** secundum locos **Libri**, particularibus medicamentis remotis : **Syluula Experimentorum**. Omnia per **CON. GESNERUM**. 41. 8.

Q. SERENI SAMONICI de morborum **Curationibus** liber, cum **GAB. HUMELBERGII** **Commentariis**. 40. 4.
Tom. II. CCC SEXTUS

SEXTUS Philosophus de medicinâ Animalium, cum Scholiis **GAB. HUMELBERGII**. 39. 4.

ANT. MUSÆ de Herbâ Vetonicâ Lib. 1. **L. APULII** de medicaminibus Herbarum Lib. 1. per **GAB. HUMELB.** recogniti & Commentariis illustrati. 37. 4.

Catalogus Plantarum ordine alphabeti conscriptus, Latinâ, Græcâ, Germanicâ & Gallicâ Linguis è regione positus, &c. per **CON. GESNERUM**. 42. 4.

APICII Cœlii de Opsoniis & Condimentis, sive Arte Coquinariâ Libri 10. cum Annotationibus **GAB. HUMELBERGII**. 42. 4.

CON. GESNERI Libellus de Lacte & Operibus lactariis.

THEOLOGICA.

Testamentum utrunque ex novâ ad Hebraicam veritatem Translatione in Fol. & in 4. & in 8.

Idem ex aliâ Translatione **SEB. MUNSTERI**.

Idem Germanicè in Fol. & 4.

Testamentum novum Latinè **DES. ERASMO** Interprete in 8. & 16.

Idem Latinè & Germanicè è regione, in 4.

Idem Græcè, in 8.

Paraphrasis **DES. ERASMI** Germanicè reddita, & aucta **Paraphrasi** in **Apocalypsin**, in Fol.

Index Bibliorum per **CON. PELLICANUM**.

THEODORETUS de Providentiâ, Græcè.

Idem Latinè **ROD. GUALTHERO** Interprete.

VIGILIE Martyris de duabus **CHRISTI** Naturis, & Personæ Unitate Libri 5. Vide etiam nonnulla in moralibus.

Et alia plurima, ut varia Opera **ZUINGLI**, **BULLINGERI**, **VADIANI**, **PELLICANI**, primo Tomo enumerata, quæ hic propter Chartæ angustiam omittimus, sicut & Germanicos Libros.

Græcam Typographiam, ann. 1525. *Argentinae* **VOLFIIUS CEPHALÆUS**, *Coloniæ* **JOANNES SOTER**; ann. 1527. *Haganoë* **JOANNES SECERIUS**; anno 1531. *Noriberge*, **JOANNES PETREIUS** excoluerunt.

CEPHALÆI Insigne typographicum fuit Lapis quadratus capitalis quatuor adolescentium humeris impositus, cum his lemmatibus.

†††

(a) *וְיָשָׁב יִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם*

(b) *ὁ Χρῖστος ἐστὶ λῆθς ἐξυθινημῶς.*

JOANNIS SOTERIS, figura, quæ vocatur (c) Πεντάλφα, cum Litteris (d) VΓΙΕΙΑ inscriptis, & adjectis lemmatibus.

(e) *לְשׁוֹן חָכְמָה טָהוֹרָה* (f) *Lingua Sapientia sanitas.*

(g) *Οὐκ ἐὼδ' ὕγεια κρεῖττον ἐδὲν ἐν βίῳ.*

(h) *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* Quæ sententiæ ad vocis [Soter] significationem alludunt.

JOANNIS SECERII, Janus biceps: aut ipsius nominis nota compendiaria. (i)

Apud CEPHALÆUM (k) JOANNES LONICERUS curavit HOMERI Opera Græcè edi, & PHILIPPO MELANCHTHONI suo Præceptoris inscripsit.

JOANNES SOTER (nomine vernaculo HEYL) Linguarum studiosissimus, suum affinem JOANNEM POTKENIUM in Psalterio ipsius (de quo priùs) tetraglotto admodum juvisse à R. P. LE LONG (l) dicitur. Illum etiam *Salongiæ* excudisse anno 1540. (m) comperio.

SECERII prælo subjecerunt suas Editiones PHILIPPUS MELANCH-

(a) Ex Psalm. XVIII. 3.

(b) Vide Act. IV. II. *Οὗτός ἐστι ὁ λῆθς ὁ ἐξυθινημῶς.* Quæ verba in Lemmate typographico aliquantulum mutata fiunt Senarius.

(c) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 277.

(d) *Lege CHARTAR. Imagin. Lugdun.* 1581. 4.to pag. 62.

(e) Proverb. XIII. 17.

(f) Hæc Sententia typis Æthiopicis excuditur; & eadem est, quæ in Proverb. XII. 18.

(g) Ex MENANDRI Sententiis in litteris O.

(h) JUVENAL. Satyr. x. 356.

(i) Vide NONNUM 1527.

(k) In ejus Epistol. HOMERO præfix. hæc leguntur; VOLFIUS CEPHALÆUS rei litterariæ non pessimè consulens, quem jamdudum summè didicisti expeti, suis typis

exscripsit HOMERUM castigatissimè longè; quàm antehac excusus sit. Quamprimum namque ex Beato RHENANO majori formulâ rectissimè Florentiæ transcriptum rescivi, nempe anno 1488. non potui admittere, quin Florentinam cum utraq. Aldinâ conferremus. — Fabricius CAPITO & Nicolaus GERBELLIVS te plurimâ salute impertiunt. Argentorati. 1525. prid. id. Febr. Hinc discimus Florentinam HOMERI Editionem tunc paucioribus notam fuisse. LONICERUS in Græcâ Epistolâ ad PHIL. MELANCHTH. (quam Odysseæ præfixit, eandem cum illâ Latinâ) se appellat *Λεοντοκλυσ.*

(l) Dissertation sur les Polyglottes. pag. 38.

(m) *Lege SIMLERI Biblioth. in voce PLOTINUS.*

(a) In

LANCETHON & VINCENTIUS OBSOPÆUS: Ille (a) Græcam suam Grammaticam, & (b) NONNI Paraphras. in Evangelium JOHANNIS; hic (c) POLYBIUM, MARCUM Heremitam & Sanct. MAXIMUM. SECERIUS in REUCHLINI de Heb. Accentib. & Orthogr. (d) Librum hoc scripsit Epigramma. Jo.

(a) In Præfatione scribit periisse illos Libros, nisi eum denuo ineptire coegisset Chalcotrypus; se itaque recognovisse & auxisse ad justæ Grammaticæ modum, ne non satisfaceret Chalcotrypi. Scholarum usui commendat URBANI vel OECOLAMPADII Grammaticam. Huic MELANCTHONIS Grammaticæ Nicol. GERBELLIUS præmisit hoc Distichon.

Hic credo quondam, ut callerent Græca, Libello Callipen Cœnites instituisse suas. 1527.

(b) MELANCTHON in Epistolâ ad FRIDERICUM S. Ægidii Abbat. dedicationi. — Non alii de rebus humanis mereri judicandi sunt, quàm qui bonos Libros ad posteritatem transmitti curant. Neque enim sine illis stare Religiones, aut Civitates teneri, regique possunt. Sed ego semper ita existimavi, optimos esse serè Auctores, qui vetustissimi essent: & multo verius esse de Libris, quam quod Germani dicunt, veteres aureos probissimos esse. Certè hoc tempore in hoc tanquam civili bello literarum uberrimus praeventus est, non tantum nugatissimorum Librorum, sed etiam perniciosissimorum. Proinde soleo consulere Typographis, ut potius sumptus faciant in veteribus Codicibus edendis. Idque fieri optatim in primis in Theologicis, quos non leve scelus est sinere perire &c. 1527.

(c) OBSOPÆUS ad GEORG. March. Brandenb. — impetravi ab ornatissimo viro Joanne SECERIO, Haganoënsi Typographo, quo jam multos annos utor familiarissimè, ut interpretationem Latinam Nicolai PEROTTI ad calcem adjungeret, ut esset, quod nonnunquam in Authoris sensu hærentes respicerent. — Ejus generis Auctores priscos solidæ eruditionis refertissimos debebant nostri quoque Typographi tandem per Germaniam excudere, ut optimi Codices itorum in lucem reducerentur, haberentque etiam inopes, unde mediocri impendio bonorum Librorum copiam sibi parare possint. Nullo

verò modo ferendum est ipsis, ut suæ Officinæ omnibus pateant asinis, & chartarum carnicibus. — De iis mihi sermo est, qui omnes angulos complent ineptis & inopis paginis, & omnibus prelorum Officiis facessunt negotium. Quin potius iis Authoribus excudendis locent operam Chalcotrypi, unde non tantum quæstum corraderet, sed nominis quoque immortalitatem consequi, & apud omnes literarum studiosos laudem & gratiam impetrare queunt. Merceat eos, ac moneat exemplum ALDI MANUTII viri clarissimi, cujus nomen nonnisi unâ cum bonis Authoribus ex hominum memoriâ abolebitur.

Nullus è doctorum & literatorum candidatorum numero ullum Libellum ex illius Officinâ invulgatum intuetur, legit & aperit, qui non illi ingentes agat gratias, illius etiam cineri non bene precetur, bene ornatur, bene optet, bene de eo cogitet. Quod quidem qui non fecerit, meritis ingratis habendus est, literarum parenti optimè merito debitas gratias denegans. Nonne verò extremò pudendum est flagitium, hoc divinum Germaniæ nostræ inventum, hoc nobile artificium, hanc præclarissimam artem transfundendorum in mille Exemplaria Codicum, quarumlibet etiam rudissimorum asinorum abusu & libidini esse expositam. Discant ergo tandem vel communi Jureconsultorum Proverbio Typographi, neque omnia neque passim, neque ab omnibus oblata imprimenda esse. — 1529. Huic POLYBII Editioni Joannes SAPIDUS præfixit Epigramma, cujus hi sunt Versus,

Hæc igitur tersus ratione Polybius exit,
Sumptum & Joannis munere Secerii.

Vinc. OBSOPÆUS Onoltzpackii habebat Scholam ex quâ data est ad Georg. VOGLERUM Brandenb. Cellar. Epistola MARCO Heremita præfixa 1530.

(d) Excus. Hagen. per Tho. ANSHELM. Badens. 1518.

(a) REUCHM:

Jo. SOCERIUS Lauchen. *literarum sacrarum studiosis.*

- „ Qui cupit Hebræam sese duce noscere Linguam ,
- „ In capita primùm Biblia Hebræa secet.
- „ Deinde Rudimenta Judaica (a) *Capnionis* ,
- „ Tum septem Psalmos expositos relegat.
- „ Extremum Liber his consummat rite laborem :
- „ Sermo Voluminibus quatuor iste patet.

JOANNES PETREIUS HELII EOBANI (ann. 1527.) & BILIBALDI PIRKHEYMERI (ann. 1530.) quædam , ARISTOPHANIS *Plutum* Græcè & Latinè, THO. VENATORIO interprete, (ann. 1531.) *Noribergæ* impressit.

A *Germaniâ* in *Italiam* conversus invenio Typographos , neuti-
quam in Græcis Libris edendis segniores.

Romæ spectatos se dederunt ANGELUS BARBATUS (qui anno 1520. THEONIS *Progymnasmata* Græcè vulgavit) DEMETRIUS DUCAS (qui LIBII PODOCHATARI *Cypri* Archiepiscopi & *Rhodi* Metropolitanæ operâ usus Liturgias Græcè veteres rubricis suis ornatas anno 1527. industriâ suâ edidit) & ZACHARIAS CALLIERGUS, ambo hi *Cretâ* oriundi. Hic , *Venetis* (b) primùm, elegantissima protulit Typographiæ Opera : postea hóc sæculo ineunte *Romam* migravit ; ubi in ædibus AUGUSTINI τῆ Κιῶς, ejusdem & CORNELII BENIGNI *Viterbiensis* impensis anno 1503. (c) PINDARUM, & ejusdem BENIGNI sumptibus anno 1518. (d) THEOCRITUM, utrumque cum Scholiis Græcè vul-

(a) REUCHLIN vocabatur Græco cognomine CAPNIO, nam rauch Germanicè fumus. Ejus Scuto inscribebatur ARA CAPNIONIS. Vide ejus *Lib. de Heb. Accent.*

(b) Vol. I. *Annal. Typogr.* p. 265.

(c) Hujus Editioni præfigitur hoc Oc-
tastichon.

Λαμπρίδι⊕ Κορυθαί Βενίγη τῆ Οὐίτερβιῶ.

* Εὐδοξ⊕ Θόμβρις πάρ⊕ σὺν ἰχάρμοσιν ἀ-
γαυῶς

Ἐκτίσας μόχθους χαλκογράφοισι τύποις.

* Ἡ τῶδε πρὸ τέρμας, ἣν καὶ τῇ Δίᾳ πᾶσι δι-
κρίτως.

* Εὐχὴν ὅδ' μεγάλη ῥάμῃ τοῖσι μέγα.
Νῦν δὲ γε τῷτα τέρμας πῶς σοῖς, Κορυθαί,
δάρους.

* Ἡμῖν χαριστόπου καὶ⊕ ἐπὶ λυτὸν πόνον.
Ὡς δ' ἄλλοις προφίρῃ λοιπῶν πάλιν ἀντι-
ἀποστα,

Οὕτω καὶ βίβλοισι φαιδρότεραις κερταί.

(d) In Græcâ ; quam scripsit, hujus
Præfatione agnoscit BENIGNI benefi-
cium: *Aldinam* priorem Editionem, quid-
que hujc in suâ adjecerit, memorat.

Ζαχαρίας Καλλιέργης Κρητὶ τοῖς ἰκταχῶ
φιλομαθίᾳ χαίρειν.

Τὰ Θεοκρίτου εἰδύλλια τὰ εὐδῶ τῷ μακα-
ρίῳ προτυπωθέντα * Ἄλδου, καὶ ἡμῶς διό-
τιμος.

* Anno 1495.

Ucc 3

vulgavit. Anno deinceps 1516. (a) THOMÆ MAGISTRI Eclogæ, & 1523. (b) PHAVORINI Lexicon, CALLIERGI labore, in eruditorum manus (hactenus inedita) venerunt.

CALLIERGUS, præter Aquilam bicipitem, quam suis ante ann. (c) 1500. Editionibus affigere solebat, aliud postea sibi adsumpsit typographicum Insigne, MERCURII scilicet Caduceum alatum binis Serpentibus cinctum, cum Stellâ superimpositâ. Caduceum huic non multum absumilem usurpabat JOANNES FROBENIUS.

Neapo-

τιροι ἰτυπόσμεθρ. Οὐχ ὡς εὐροδρ, (ἐχάτης
αὐτὸ τοιοῦτόν ἐστι· πᾶσι ἄξιον κληρο-
νομίας.) ἀλλὰ κατὰ τὸν εὐνοδρ τὸν ποταμὸν καλῶς
ἔμεθρ πῶς καὶ ἱπποκλῆς εἰς κρητὴν ὠφίλουν
ἐπιδιδράσμεθρ, χεῖρ ἱπποκλῆς ἐρίωντ
Κορηλίου Βενιγίου τῷ Φουτερβίου. Οὐ πῶ-
ς γὰρ μόνον τὸν διῆται πολλὰ, ἀλλὰ καὶ δι-
απύης. Τοῖς πολυθροῖς ὡδῖσι παρ' ἡμῶν τυ-
ποκλῆς, διῆται καὶ ἡμῖς, ὡς φθάσαντες
ἱπποκλῆς, τοῖς πᾶσι ἱτοιμα προειδίμεθρ, οὐ
ἄλλοις Θεοκρίτῳ ποῖ τοῖς μέθρ τυποκλῆς.
Ἡρακλῆος Φημ, Ἡρακλῆν λειοτοφῶσι,
Βάκχας, ἡλαστέην, παιδικὰ, Δάφνιδρ καὶ
κρητὴς ἱερῶν· τὴν σωζόμεθρ αὐτὴ ἐπιγράμμα-
τα ἐπιτακτικὰ ἐστὶ τὸν ἀριθμῶν, πείλεται
καὶ περιύχον. Καὶ πρὸς ταῖς ἐστὶ, τὴν εἰς
αὐτὴν ἱεριστόμεθρ σχολίω· αὐτὰς δὲ πολλὰς
διεσπαρμένας εὐρόντις ἀντιγράφοις, πῶς
πολλὰ εἰς τὴν συνηγεσθῶν. Τὸ μὲν γὰρ, εἰς
τὸν ἐκείνῳ δ' εἰς ἄλλο εἶχε σχολίον. Ἐφ'
οἷς εἰ χεῖρετε, εἰς ἔργον δοκίμεθρ ἵνα καὶ
εἰς τὸ μέλλον προθυμοτέρως ἡμᾶς εἰς τὰς
κρητὸφιλῆς τυποκλῆς καλῶςτε καταγράψωμεθρ ἀγα-
θὰ ποιῶμεθρ.

(a) Has Michaeli SYLVIO inscripsit, cujus impensis excusæ sunt.

Τὰ σφωτάτω καὶ λογιώτατω κυρίῳ Μιχαή-
λῳ τῷ Συλβίῳ, πρεσβυτέρῳ ὃν Θεοφιλέστα-
τον καὶ ἀνικητὴν Ἑμμανουὴλ Λουσιτανίας
βασιλείας, Ζαχαρίας Καλλιέργης Κρητὸς
χαίρειν.

Ὁμοῖο δικαί προσῆκον εἶναι, βέλπετε, τὸν
ἐκείνῳ, ὃν εἶδεναι ὅτι ἐχομεθρ, ἀλλ' ὃν εἶδεναι
τυγχάνομεθρ ὅτι, ὡς ἔπαυσε τὸν μέθρ
καὶ τὸν τυποκλῆς. Διὸ καίπερ ἐκίποιον δι-
τα χάριν, ὅμως τῷ συνήθῳ ὃ φιλοπονήν
χεῖρ καὶ τὸν ὁμοῖο ὃ Μαγίστρῳ
ὁλοκαίως χρεστήμεθρ εἰς τὴν τοιοῦτον ὡς ἔστιν.

Ἀτθίδρ· Ἀθλῆναι, καληστῶσι γλυφίσαι-
πῶν ἐρεξάμεθρ. αἱ τοῖς ἀγαθῇ τύχῃ πῶς εἰλή-
φασιν ἀφειδίαν δάροις, χαλεπὴ καὶ ἱπποκλῆς
τῇ σὴ &c.

Λακωνικὰς Ποσειδωνίου ὃ Στράβων.

Λουσιτανίας καὶ Μιχαήλ Φεισοφόρ· ἀπὸ
Συλβιδῶν βλάστη· ὁμοῖο ἀρχιγόνι,
Ἀυσονίδρ· μέθρ σφωτὴν πύλαν, Ἀτθίδρ
ἔρετι.

Ἐς τὴν νύκτ' ἱερῶν καὶ Σολύμων πρέσβω·
Ζαχαρίας ὁ κλυτὸς μελυβοχάφρ· ἀρτιπύ-
νητοι.

Σὺν βίβλῳ τῇ καμῶν τῇδε διδωσι ἴχον,
Ἀπ' ἱεριστῶν μεγάλας μικρόντι χάρισμα.
Οὐδὲν γὰρ πῶς φεῖ! ποτ' ἐρεξε μέθρ.

Τὰ αὐτὰ.

Ζαχαρίας ὁ Κρητὸς, ὁ καλοῖο Φεισόνωμ·
ἔργον,

Τορνεύσας τὸν δε γράμμ', εἰ γράμμ' ἀπὸρ ἱ-
πποκλῆς ἀνδρῶν.

Δράγμα περιστάζον λογιστάδαλα καρίσμων,
Δίξτε δὲ κατὰ θυμὸν, ὅτι μερόπων γένος ἔστιν
Θυμῶν Φεισογλῆς, ἱερισμῶν ἐκ λῆ-
βληται.

Ταῦτα τὸν πορφύρεον μελαίνης νεκρὸς ἀπὸ
Φοῖβρ· ἀπερσιπύμης ὅτι ἔτετο, καὶ τὰ δ'
ἴσταν.

Τὴν νῦν Πιερικὴν διξῇ, κλυτόπυχαι, μέλισσαν,
Δήεις δὲ σίμβολοισιν ὁμοῖοις, ἵζητι ἀρῶν
Νῆμα Τάγριο φέριται, ὅταν διψῇ καὶ, δε-
μίζας.

(b) Huic Lexico præmittuntur Græca in PHAVORINI Authoris laudem Epigrammata à Joanne LASCARI, Angelo POLITIANO, & Scipione CARTEROMACHO conscripta.

(c) Vol. I. Ann. Typogr. p. 260.

(a) Hanc

Neapoli ann. 1526. ex Officinâ ANTONII DE FRITIIIS CORIN-
NALDINI Civisq[ue] Neapolitani, summo ingenio artificis prodiit PLU-
TARCHI Libellus de Virtute Morali Græcè, cum Latinâ ejusdem
Translatione & Commentariis per ANDREAM MATTH. AQUI-
VIVUM Hadrianorum Ducem Melfiensem Principi suo genero antea
inscriptis, & postea per ANTONIUM DONATUM AQUIVI-
VUM JOVIANUM Comitem ANDRÆ filium P. SUMMON-
TIO hortatore editis.

Sabienses Typographi *Venetiis*, *Verone*, & *Romæ* maximè ex
Græcis Editionibus Philosophicis & Theologicis inclaruerunt.
JOAN. ANTONIUS & fratres DE SABIO, sub typographico
brassicæ Signo, SIMPLICII Exegetin in EPICTETI *Enchiridium*,
anno 1528. *Venetiis*; STEPHANUS & fratres DE SABIO (a)
CHRYSOStOMI in omnes PAULI Epistolas interpretationem
anno

(a) Hanc CLEMENTI VII. inscripsit
DONATUS Veronensis; in cujus Epistolâ
dedicatoriâ legimus GILBERTUM Episco-
pum Veronensem tertium abhinc annum
hac Commentaria imprimenda curasse; sed
ab his publicandis fuisse prohibitum, per ru-
mores quosdam, qui post impressionem illico
diffeminari cœpere, non tantam Librariorum
in suo fungendo munere, quantum oportuit,
diligentiam fuisse. — Nunc verò (ait
DONATUS) tandem, quum perspecto opere
et magnâ cum diligentia per singulas pagi-
nas explorato, planè compertum intellectum-
que est, eorum potius, qui accusabant, non-
nullum fuisse errorem in accusando quàm eo-
rum, qui accusarentur, in ipso Opere absol-
vendo — tam longam expectationem
studioforum omnium non amplius frustran-
dam esse et quasi ludificandam decrevit. Nam
quum sit Opus inventu rarissimum, ac præ-
ter unum illud Exemplar, ex quo tam multa
hac descripta sunt, nullum fortasse usquam
extet, quod omne hoc quasi corpus contineat:
videbatur sibi GILBERTUS, conscientia quo-
que sua iacturam quandam facturum, — si
tam præclarum Opus diutius apud se delites-
cere pateretur. Statuit ergo unâ cum reliquis
iis, qua hoc ipso tempore longè diligentius, a-
liis tamen ad id corrigendi munus destinatis
viris, partim emendata jam atque impressa,
partim propediem absolvenda, domi habet;
tue Sanctitati, quemadmodum à principio
constituerat, dedicare: jamque tandem faven-
te Deo in lucem emittere: rumoresque illos,

de quibus diximus, contemnere, ac planè pro
nihilò habendos existimare. Equidem me quo-
que ipsum, si fortè quis roget, ausim sine ul-
lâ cunctatione affirmare; quamvis Operis hac
mea emendatio non fuerit; tamen non modò
omnia, quæcunque objici solent, errata tam
parvi momenti esse, ut nunquam propterea
quisquam tam egregii divinique operis studio-
sus à legendo deterriat aut averti debuerit
&c. Ad tertii Voluminis calcem hæc mo-
desta adjicitur errorum excusatio.

Ἐν Βηρόνῃ ὑπὸ τοῦ Στεφάνου τῆς Σαβίου,
καὶ τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν αἰτυπηθέν, ἡ μὲν τοῦ
ἁγίου ἐπιμειλίαις ποικίλη, ἀλλ' ὅμως ἀνθρωπί-
νης, καὶ ταῦτα τῆς βιβλίου, ἐξ ἧς ταῦτα παρε-
λήφθησαν, παλαιότητα ἔχον, καὶ ὑπὸ τοῦ
γῆραις ἤδη σαθρῶν καὶ ἡμιβρωμένων, καὶ τῶν
μυρίων, μόνον τοῖς αἰτυπητοῖς παρόντων.
Ἐπειδὴ δὲ ἀνθρώποι τεχνάτορες ὄντες, καὶ
τὸ σφάλμα ἡ ἀνθρώπων μέγιστον ἐστίν, τοῖς
μὲν χαλκογράφοις, ἢ τοῖς ἀδελφοῖς αἰ-
τιύην, συγγνώσκοντες ὡς οὐκ ἐστὶν, τὸ δὲ Ἰωάννη
Ματθαίῳ τὸ Γιβέρτου τὸ τῆς Βηρόνης ἐπισκε-
ψαί παλαιότατον καὶ ἡτοιμασμένον πλείστην εὐδ-
ναι χάριν, ὅπως ἀσπότης μὴ ἢ μῖσος φησὶ
μὲν ἐπιστάσει, ὥστε ὅπως ὀφείλουται καὶ
πολύτοις συγγραμμάτω εἰς τὰς τῶν ἐπιστῶν
καὶ σπουδαίων χάριτας ἐπιτίθειν.

De hoc GIBERTO sic ERASM. in E-
pistolâ ad BRIXIUM ann. 1530. (p. 1308.)
Præfati isti Veronensi bene faxint omnes Su-
peri, qui de privato suo curat militatam pu-
bli.

anno 1529. & Jo. (a) DAMASCENI Libellos anno 1531. hos & illas curante DONATO Veronenſi, Veronæ; iidem (b) PSELLI Opus in quatuor Mathematicas Diſciplinās, anno 1532, Venetiis; STEPHANUS DE SABIO, ſuo ſolius nomine, (c) ALCINOUM de PLATONIS dogmatibus, & BASILII (d) Opera quædam anno 1535. Venetiis; (e) STEPHANUS NICOLINUS SABIENSIS Chalcographus Apoſtolicus, ſub pontis coronati ſigno voce SABIO coronæ inſcriptâ THEODORITI Cyren-
ſis

blicam, ſuiſque impenſis tam inſigne benefici-
cium parat ſtudioſis omnibus. Uſinam hoc
exemplum emulentur Abbates & Episcopi
noſtri pradiuites! ſuſpicio eundem eſſe, qui
quendam apud CLEMENTEM Pontificem
functus eſt Datarii munere, meque non ſemel
ſuis Literis dignatus eſt, ex quibus licuit exi-
mire quandam hominis & gravitatem &
prudentiam cum humanitate ſingulari con-
junctam colligere. Nomen, ni fallor, eſt
Joannes Matthæus GIBERTUS. Et idem
ad REGINALDUM POLUM ann. 1531.
(p. 1416.) ——— Biennium eſt, quod to-
tus CHRYSOSTOMUS Græcus promiſſus
nobis eſt Veronâ, idque auctore Matthæo
GILBERTO, quondam Pontificis Datarii,
nunc Episcopo Veronenſi, ſed nihil adhuc
prodire video.

(a) Hos quoque CLEMENTI VII.
nuncupavit idem DONATUS nomine e-
juſdem GIBERTI; ——— *Alumnus tuus,*
Beatiffime Pater, Joannes Matthæus GI-
BERTUS Episcopus Veronenſis, JOANNEM
hunc Damascenum, eâ ipſâ, quâ ſcripſiſt,
Lingvâ, hoc eſt, Græcâ, quum antehac in
noſtram duntaxat converſus legeretur, apud
nos publicari nunc primum voluit: tibiſque
omnis noſtra Religionis, totiûſque Chriſtiana
reip. Principi dicandum curavit: ut tuis ipſe
videlicet quaſi egregius artifex præclaris Ope-
ribus letarere: & quod nuper in CHRYSOS-
TOMI Græcâ in PAULI Epistolæ Editione,
ac deinceps in EUTHYMIO Pſalmorum in-
terprete, quem Latinum factum accepiſti, ex-
pertus es, nunc item in Damasceno ſuâ Lin-
gvâ loquente, & à nobis in eâ pro viribus
emendato, collatisque pluribus Exemplaribus
ſua integritati reſtituto experirere. Ex his ver-
bis conjicio DONATUM in Sabienſium
Officinâ munere correctorio functum. Do-
NATUS præterea Epistolam Græcè & &
τὴν φιλικήν conſcripſit: ——— πολ-

λὴν ῥῥῥῥῥ ἡλὸν ἔχει τὸ πόνον τῶν ὁ μόνον
τοῖς πάλαι ſυγγράμμασι τοῖς πιαῦτα, ἀλλὰ
καὶ τοῖς νῦν ἐπινοήσαντι, ὡς ἡμεῖς διὰ τῆς
τῆς τὸ πονήσαντος διαπάντης χορηγίας καὶ ευερίης
ἰωάννη Ματθαίου τῷ Γιβέρτῳ τῷ ἐπινοήσαντι
καὶ μεγαλοπρεπείᾳ τῶν Οὐρανίων ἐπινοήσαντι. Οὐ-
τὸν ῥῥῥῥῥ τῷ μετὰ τὴν πάλαι καὶ ἀπὸ
ἀρχιερεῖς ἡμῶν Κλήμῆρι ἐδόξα χάρις ῥῥῥ
καὶ ὑμῖν δηλαδὴ ὡς ἡμεῖς ἐχάρισαμεν. Καὶ
ἡμεῖς διὰ τὸ αὐτῷ Γιβέρτῳ διαπνεύσαντι καὶ κε-
λεύσαντι πολλὰ ἐπιγέγραφα καὶ παλαιὰ ſυγ-
κρίναντες καὶ ἀναβαλόντες, ἐν τῷ διγράψα-
μεν, καὶ τὸν οὐκ ἀπολείποντες οὐκ ἀπολείποντες, εἴπε
τοῖς νῦν λογιζομένοις Καταλογράφους ἐξεδύκαμεν,
ὥς καὶ διὰ τὸν Δαμασκηνὸν αὐτὸν τὸ πόνον καὶ
τὸ διορθώσαντος λυπησάμεν &c.

(b) FRANCISCUS CONTARENUS, in
hujus Libri initio, NICOLAO REDULPHO
Cardinali breviter commendat ARSE-
NIUM Monembasia ſive Epidauri Archie-
piscopum ſenio, paupertate & podagrâ
confectum, qui Librum ipſum REDUL-
PHO Græcâ Epistolâ dedicavit.

(c) Eidem etiam idem ARSENIUS
hunc Philoſophum dicavit adhuc ineditum:
——— ἔπειθ' ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης καὶ Ἐρμε-
νέας ἠντιοχεῖς, Σάπυτῶς καὶ ἄλλων οὐκ
ὀλίγων ſυγγράμματων τῶν ἠντιοχεῖν, τότε τὸ
'Αρσένιον ἐν τῷ πύπνῳ πρὸς ὑμῶν ἐμεναι,
Πλάτωνος καὶ πάσαις τυπωθέντι [illos enim
anno 1508, hunc 1513. Aldus excuderat],
ὁ λόγος ἐστὶν μέχρι καὶ τῶν πύπνῳ,
ἐνδείξει καὶ τῶν τυπωσάμενων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ἄλλων Σπαργερωτάτων. &c.

(d) Hæc ad quinque Exemplariorum
fidem caſtigata ſunt, & Gaspari CON-
TARENO Card. dicata.

(e) An Stephanus NICOLINUS SA-
BIENSIS cum Stephano DE SABIO idem
ſit, Lectori erudito diſcutiendum permit-
to. Eodem certè Signo typographico, &
hic & ille uſus eſt.

(a) Hos

sis (a) Dialogos, anno 1547, *Romæ*, impresserunt. JOANNES ANTONIUS DE NICOLINIS DE SABIO expensis (b) MELCHIORIS SESSÆ anno 1538. : Græcè excudit Nov. Testamentum, cujus initio Insigne felis ore murem tenentis præfixit.

Venetis magnam laudem adeptus est JOANNES FRANCISCUS TRINCAVELUS cujus ære & diligentia, in ædibus BARTHOLOMÆI ZANETTI *Castergazenfis*, ann. 1535. ARRIANI de ALEXANDRI ascensu Historia, & EPICETI *Enchiridion* cum ARRIANI Commentariis, ann. 1536. STOBÆI Sententiarum Cōllectiones, ann. 1537. HESIODI Opera cum MOSCHOPULI, PROCLI, TZETZÆ, DIACONI, &c. Scholiis, Græcè omnia, lucem acceperunt.

Libri Insigne typographicum gerunt puerum nudum manu sinistra trunco innitentem, dextrâ ramum avulsum sursum tollentem, his Lemmatibus adjectis, (c) ἀρχὴ ἡμῶν πάντες; οὐ μετὰ πολὺ σὺν θεῷ ἀνὴρ ἱσχυρὸς, alludendo ad puerum, qui aliquando vir futurus.

ARRIANO JO. BAPT. EGNATIUS præfixit ad ANDREAM FRANCISCUM magnum *Venesi* Senatûs Cancellarium Epistolam, in quâ VICTORIS TRINCAVELLII sibi veteri consuetudine & singulari eruditione conjunctissimi diligentiam & studium in Historiæ illius impressione curandâ laudat. Nam quum (ait) (d) honestissima hæc Ars primùm Venetiis annum abhinc ferè septuagesimum nata liberalitèrque educata foret, mox collapsa, ut ferè mortalium omnia se habent, ALDI olim viri optimi & studiosissimi operâ suis natalibus restituta esset: nunc eam capite propè diminutam & planè extinctam idem VICTOR sic ab Orco revocare contendit, ut quæ Ars apud nos alita, apud nos honestissimè semper habita est, ea in suo natali solo TRINCAVELLII operâ feliciter aliquantò revivisceret. Desinent igitur posthac Italiæ insultare nostræ (ut spero) plerique. Desinent hi etiam huic obtruncare Urbem, qui

(a) Hos Camillus PERUSCUS Cardinalis ARDINGELLO Græcâ Epistolâ nuncupavit.

(b) Hujus mentio antea. *Venetis* 1516.

(c) Dimidium facti, qui caput, habet. De hoc Adagio lege ERASM. Adag. (Edit. 1629. p. 10.)

(d) EGNATII verba puto attentius esse expendenda. Annus septuagesimus ab illo, quo hæc scribebat, tempore erat 1465. quo (juxta EGNATIUM) Ars excudendi *Venetis* primùm nata est & educata: scilicet per Nicolaum JENSON, &

Spirenses, quos constat primùm *Venetias* hoc inventum adduxisse. Quod autem scribit Artem mox collapsam, non satis intelligo; cum Nicolaus JENSON (præter alios, qui interim *Venetis* inclaruerunt) usque ad ann. 1581. floruerit; neque post ALDUM, qui usque ad ann. 1515. vixit, defuerit, ipsius socer ASULANUS multique in Libris excudendis diligentissimi, quorum industriâ factum est, ut Ars illa non modò non capite propè diminuta & planè extincta foret, sed etiam suam usque dignitatem tueretur.

(a) In

Tom. II.

Ddd

qui hâc in re veterem obsolevisse industriam nostram clamitabant. Nunc verò tuæ partes erunt, Vir Clarissime, reliquorumque, qui bonas litteras honestasque disciplinas colunt, providere, ne hæc ipsa suscepta tanto studio opera VICTORI fraudi sit: sed ut illi potius omnes faveant nostrates, quod palmam hanc ejus operâ receptam constantissimè nostra tuatur Civitas. — Jam & illud tibi reliquisque attendendum, quod, si hæc ipsa indicatura feliciter, ut spero, cesserit, multa alia expectare habeas, ut non fortasse meliora, sic certè politiora, quæ VICTOR ipse partim hodie sub prælis habet, partim cotidie meditatur: ut hæc ipsa, si tu modò faveris, justæ legitimæque operæ præludia dici verius possint. Quare abs te peto pro singulari humanitate tuâ egregiâque bonitate, ut cum ipso ARRIANO VICTOREM etiam suscipias, dignissimūque illum putes amore benevolentiaque tuâ; præsertim quum paucissimi hodie sint vel potius nulli, qui suo periculo & impensâ in tanto vitæ somno & ignaviâ consulere aliis jam velint. Bene vale, Venetiis M. D. XXXV.

EPICTETO, STOBÆO & HESIODO VICTOR ipse TRINCAVELLUS præfatus est; primūque (a) GEORGIO à SELVâ Vaurensi Episcopo, Gallico apud Venetos Oratori, secundum (b) PETRO BEMBO, tertium (c) PETRO VICTORIO nuncupavit.

Apud Belgas, Antuerpiæ MARTINUS CÆSAR typis nitidis, minore formâ, Horas in laudem Virginis cum aliis quibusdam, Græcè anno 1528. JODOCO VELAREO recognitore impressit. Ejus prelo (d) aliquando expensas suppeditavit GODEFREDUS DUMÆUS. Ei Insigne typographicum erat Scurum de arbore pendulum,

(a) In TRINCAVEL. ad illum Epistol. — Ne penitus otiosus & supinus degero videar, decrevi ego quoque hujusmodi fortunam subire, undè cum omnibus ferè constitutum sit, plurimū hâc in re posse optimorum Librorum lectionem studiūque statui, ut si quæ mihi offerentur optimorum Authorum monumenta, quæ diutius in tenebris latuissent, quæque mihi viderentur huic negotio apta, statim curare, ut in lucem prodirent, & à mendis, quàm maxime fieri posset, expurgata, & pulcherrimis formulis excusa, ut hâc etiam ratione homines ad sui lectionem allicere possint. Cum igitur, Vir clarissime, superioribus fortè diebus ad manus meas pervenisset Libellus ARRIANI ex doctissimâ & copiosissimâ tuâ Bibliothecâ depromptus, ejus pulchritudine ac elegantia allectus, non potui me ab illius lectione continere: quâ cum mirifice delectatus essem &c.

(b) In TRINCAVELLI Epistol. — Ego hujusmodi provinciam Authorum celebrum monumenta ad interitum vergentia in lucem revocandi eâ potissimū causâ sum aggressus, quod te huic honesto meo desiderio nunquam defuturum speravi, ut quotiescunque occasio postularet, ab insigni Bibliothecâ, quæ tuæ tanquam optimarum literarum assertoris præcipui à Veneto Senatu custodia ac tutela tradita est, quicquid ad rem literariam illustrandam & augendam facerent, id omne per humanitatem tuam accepturum me semper credideram.

(c) In TRINCAVELL. Epistol. — Eam provinciam meis forsitan viribus imparerem, præstantiora Græcorum Authorum monumenta, quæ latebant, ad interitum propè vergentia aeneis litteris excusa edendi, ideo sanè suscepimus, ut eam quam possemus operam reslorescentibus bonis litteris afferamus.

(d) Vide ann. 1530.

(a) LUC.

dulum, binis utrinque Leonibus sustentatum. Scuto inserta erant Imperii signa cum litteris M. K: super-impositis dextris duabus junctis, cum lemmate, *Sola fides sufficit.* MARTINUS CÆSAR ante ann. 1537. mens. Jun. obiit, quo tempore ejus Vidua excudebat *Antuerpiæ*, & ann. 1539. expensis JOANNIS COCCII. Ad finem *Liliane* Grammaticæ tunc impressæ, Insigne vidi, Patientiæ imaginem cum Lemmate (a) *Per patientiam vestram possidete animas vestras.*

Lovanii, SERVATIUS ZASSENUS anno 1530. floruit, cum GEMMÆ PHRYSIÆ Cosmographia à JOANNE GRAPHEO excusa apud ipsum vœniret. ZASSENI Editiones celebrantur non tantum Latinæ, (utî duarum CAMPANI Lucubrationum, ann. (b) 1548.) sed etiam Græcæ, quales DEMOSTHENIS de *Rhodi-orum* libertate & pro *Megalopolitis* Orationum anno 1546. Ad calcem *Utopiæ* ab ipso impressæ, Insigne adjicitur, Homo manu dextrâ laxâ astacum, lævâ compressâ anguillam tenens, cum his Epigrammis; *Si laxes, erepit. Si stringas, erumpit.*

(a) LUC. C. XXI. 19.

(b) Eodem anno MORI *Utopiam* excudit impensis Viduæ *Arnoldi BIRCK-*

MAN (de quâ postea) & ann. 1569. EUSEB. Hystor. Latine impensis hæredum *Arnoldi BIRCKMANNE.*

FINIS PARTIS PRIORIS.

Historiæ Augustæ Scriptores : per Heredes
PHILIPPI JUNTÆ. (a) 8.º . Florent. 1519.

JUSTINI Historici Epitome in TROGI
POMPEJI Historias ; LUCII FLORI de
rebus Romanis Epitome ; SEXTI RUFII Viri
consularis libellus : impressit Chalcographus fide-
lissimus ANTONIUS AUSSURDUS im-
pensis JOANNIS PARVI. (b) fol. Paris. 1519.

Opera Sallustiana cum Expositione As-
censii : per JOANNEM MARION. (c) 4.to . Lugdun. 1519.

TITI LIVII Decas tertia : in adibus AL-
DI & ANDRÆA soceri. (d) 8.º . Venet. 1519.

POMPON. MELA, SOLINUS, ANTO-
NINI Itinerarium , VIB. SEQUESTER :
per Heredes PHILIPPI JUNTÆ. (e) 8.º . Florent. 1519.

FRANCISCI ALBERTINI Opusculum
de mirabilibus novæ & veteris Urbis Romæ :
industriâ & impensâ THOMÆ WOLFF
Chalcographi gnari exaratum nuper. (f) 4.to ex
propriâ Officinâ Urbis Basileæ. 1519.

CUTH.

(a) D. XIX. supra mille : mense Ja-
nuarii.

(b) Veniunt in adibus JOANNIS PAR-
VI in Viâ ad divum Jacobum sub Signo au-
rei Liliæ. Hac omnia ad vetus Exemplar re-
posuit Petrus DANESIUS : cujus Epistolam
ad AUSSURDUM Typographum habemus
JUSTINO præfixam, alteram FLORO ad
Franciscum HAMONEM Nannetensem Epis-
copum. Ad JUSTINI finem ; ad Idus
Maias M.D.XIX. Ad FLORI, octavo
Calend. Julias, anno supra millesimum
D. XIX. Indici, qui claudit omnia præ-
mittitur Epistolium. DANESIUS candido
Lectori S. ——— Meminisse te velim, Lec-
tor, dum nostram hanc recognitionem evol-
ves, nullam posse tam exactam præstari dili-
gentiam, ut nihil omnino desideretur. Id cer-
tè argumento est. Dederam ego Chalco-

graphis nostris fideliter repositum Exemplar,
quod imitarentur. At interim dum a'esse
per occupationes meas non licet (tertia enim
mibi temporis pars docendis juvenibus impen-
ditur) nota quadam irrepserunt, sed non
tanti ponderis, quæ Lectorem ipsum, vel
mediocriter eruditum, remorari possunt. Itaque
candide Lector, boni consules, siquid in Or-
thographiâ ex punctis peccatum erit ; meâ
quidem culpâ, sed impressorum potius indoctâ
festinatione. Concinnavimus hunc quoque
litterarium Indicem, quò facilius dignissima
queque notatu inveniantur. Vale.

(c) Anno M. quingentesimo XIX. Die
verò VII. Julii.

(d) Mense Februario.

(e) Anno D. XIX. supra mille ; mense
Aprili.

(f) Martii vicesimo secundo.

(a) Men-

CUTHBERT. TONSTALL. in laudem
Matrimonii Oratio habita in Sponsalibus MA-
RIÆ HENRICI VIII. filiæ & FRANCISCI
Regis *Francorum* primogeniti: *apud* JO. FRO-
BENIUM. (a) 4.to

Bafil. 1519.

GUIDONIS DE COLUMNIS *Messanenſis*
Historia Destructionis *Trojæ* à PETRO
NUÑEZ DELGADO Hispanicè verſa. (b)
fol.

Hispali. 1519.

STEPHANI SERVA Sacerdotis Vita &
Miracula UBALDI Episcopi: *per* FRAN-
CISCUM UGOLETUM. (c)

Parm. 1519.

CICER. Epistol. Familiar. cum *Ascensianis*
Introductiunculis recognitis & auctis & Argu-
mentis illustratis, ex tertiâ Recognitione :
in ædibus MATTHIÆ SCHURERII. (d)
4.to

Argentor. 1519.

GEORG. VALL. de expeditâ argumentan-
di ratione libellus : *apud* JO. FROBENIUM.
4.to

Bafil. 1519.

Epistolæ à REUCHLINO & ad REU-
CHLINUM: *ex Officinâ* THOMÆ ANSHEL-
MI. (e) 4.to

Hagenoæ. 1519.

Epistolæ JACOBI ANTIQUARII *Peru-*
fini : *impressæ* *apud* LEONEM *operâ* COS-
MI Veroneſi. cognomento BLANCHINI. 4.to

PERUSIÆ. 1519.

BARTHOLOMEI *Anglici* Ordinis Fratrum
Minorum Opus de proprietatibus rerum : *per*
FRIDERICUM PEYPUS Civem Nurem-
berg. *impressum expensis providi viri* JOHAN-
NIS KOBERGER *ejusdem Civitatis Incolæ*.
(f) fol. : : :

Nuremberg. 1519.

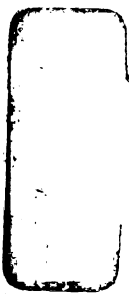
Ho-

(a) *Mense* Februario.
(b) *Bibliothec. Sicul.*
(c) *Cremon. Litterat.*

(d) *Mense* Augusto
(e) *Mense* Maio.
(f) III. Idus *Maii*.

(a) *Anno*

 Biblioteca de Catalunya

1001018732

Top. BerRes. 13-

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

7732

